Науково-
документальна
серія книг
«Реабілітовані історією»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

КИЇВ–ДОНЕЦЬК
2006

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

ВИДАВНИЦТВО КП «РЕГІОН»
ДОНЕЦЬК

ББК 63.3 (4УКР-4ДОН) 6-49

Р-31

Рецензенти:

РЕЄНТ О.П. – доктор історичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, заслужений діяч науки і техніки України;
ДАНИЛЕНКО В.М. – доктор історичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, заслужений діяч науки і техніки України;
БЕЗПАЛОВ М.Є. – доктор історичних наук, професор;
САРЖАН А.О. – доктор історичних наук, професор.

Р-31 Реабілітовані історією. У двадцяти семи томах: Донецька область. Книга третя. – Донецьк: видавництво КП «Регіон», 2006 – 624 с.

ISBN 966-8608-00-3

У третій книзі тому «Реабілітовані історією. Донецька область» продовжено публікацію довідок про громадян, що були репресовані на території області. Прізвища друкуються у алфавітному порядку за літерами «Г», «Д», «Є», «Ж» і частково «З».

Головна мета видання тому – відновити історичну справедливість щодо багатьох тисяч громадян, повернути історії забуті, викреслені з пам'яті народної імена, публічно реабілітувати і віддати належне жертвам тоталітаризму.

Книга разрахована на широкий читацький загал.

ББК 63.3 (4УКР-4ДОН) 6-49

ISBN 966-8608-00-3

ПЕРЕДМОВА

Редакційна колегія науково-документальної серії книг “Реабілітовані історією. Донецька область” пропонує увазі широкого читацького загалу третю книгу своїх досліджень.

В оновленому складі обласна редколегія очолюється заступником голови Донецької обласної державної адміністрації Ю.М. Гримчаком. Членами редколегії є науковці – доктори історичних наук, представники управлінь Донецької облдержадміністрації, державних установ, громадських оганізацій. Значну допомогу в підготовці книг до видання надає керівник Архіву тимчасового зберігання документів УСБУ в Донецькій області Т.П. Шестак.

Виданню перших книг тому “Реабілітовані історією. Донецька область” передувала велика підготовча робота. Її результатами став вихід у світ спеціальних збірників. Перший з них став надбанням фахівців у 1995 році і мав назву „Правда через роки...” Авторами цих історичних досліджень стали доктори історичних наук, професори Донецького національного університету Роман Данилович Лях („Сплюндроване життя П.О.Іщенка”, у співавторстві з аспіранткою Л.М.Добробог), Олександр Микитович Бут („Хлібороб”, „Коли б він знав, куди їхав”, „Людина великої мужності”, „Долі дружин репресованих керівників”, „За що помирали ?”, у співавторстві з О.О.Бут), Зоя Григорівна Лихолобова („Трагічні 1936-1938 роки”), тоді ще кандидат наук Володимир Миколайович Нікольський („Перші жертви”, „Справа протоієрея Полікарпова”, „Осколки” шахтинської справи”, „Велика чистка”, „Відлуння внутрішніх чисток”, „Основна диверсійна і наймогутніша з організацій, створених „Промпартією”), кандидат історичних наук Віктор Опанасович Шевченко („Згадаймо Татарникова”, „Іван Краматорський”), представник керівництва громадської організації „Донецький меморіал” Борис Федотович Парсенюк („Репресії на металургійному заводі”, „Функціонерка”), студентка Ірина Шестак („За любов до України”). Свої спогади та розвідки підготували голова товариства „Меморіал” м. Маріуполя Г. М. Захарова („Генеральний конструктор з села Чердакли”), доктор медичних наук В.М. Єльський та його сестра І. М. Благовєщенська („Талановитий учений”), журналіст К.Х. Клименко („Журналісти тридцять сьомого”).

Загалом у 1995-2002 роках вийшло шість випусків збірника „Правда через роки...”. У них надруковано понад 100 наукових розвідок, статей, нарисів, десятки спогадів репресованих та їх близьких, велика низка оригінальних документів, знайдених вченими у центральних та обласних архівосховищах.

Значно розширюється авторське коло. У збірниках, окрім названих авторів, надрукували свої наукові та документальні доробки працівники Служби безпеки України О.Б.Пономарьов і В.М.Мікушев, викладач-історик з м. Шахтарська В.В. Біркін та інші.

Вперше у четвертому-п’ятому випусках було надруковано списки репресованих у 1919-1929 роках та довідки про них.

Збірники „Правда через роки...”, що вийшли друком у видавництві „Регіон”, стали своєрідною лабораторією, в якій відпрацьовано перші книги „Реабілітовані історією. Донецька область” й відпрацьовуються наступні.

Сьогодні ці видання стали справжніми бібліографічними знахідками для фахівців.

З часом провідні дослідники Донецького національного університету доктори історичних наук, професори стали авторами відомих наукових праць із проблем політичних репресій. З.Г. Лихолобова випустила у світ монографію „Сталінський тоталітарний режим та політичні репресії кінця 30-х років в Україні (переважно на матеріалах Донбасу)”[1] . О.М. Бут і П.В. Добров видали російською і українською мовами наукову працю „Економічна контрреволюція” в Ук-

раїні...”[2]. В.М. Нікольський опублікував першу в країні фундаментальну наукову працю зі статистики політичних репресій „Репресивна діяльність органів державної безпеки СРСР в Україні...”[3], яка була захищена як докторська дисертація.

Результати наукових досліджень членів обласної редколегії та науково-редакційної групи протягом останніх тринадцяти років регулярно друкувалися в таких відомих виданнях, як „Український історичний журнал”, „Проблеми історії України: факти, судження, пошуки”, „Історія України. Маловідомі імена, події, факти” (Київ, Інститут історії України Національної академії наук України), „Україна”, „З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ” (Київ), „Вісник Харківської державної академії культури”, „Збірник наукових праць Харківського державного педуніверситету ім. Г.С.Сковороди” (Харків), „Наукові праці національного університету „Києво-Могилянська Академія”. Миколаївська філія” (Миколаїв), „Вісник Донецького національного університету”, „Наукові праці історичного факультету Запорізького державного університету” (Запоріжжя), „Український час” (Львів), „Вісник Східноукраїнського національного університету”, „Бахмутський шлях” (Луганськ) тощо.

Донецькі вчені, зокрема члени редколегії книги „Реабілітовані історією. Донецька область”, виступили з доповідями та повідомленнями на десятках наукових конференцій міжнародного, загальноукраїнського та регіонального рівнів.

Структура третьої книги включає вступну статтю, підготовлену доктором історичних наук, професором Нікольським В.М. Її автор подає цілісне бачення так званих „національних операцій”, що були складовою частиною „великої чистки” 1937-1938 рр. Підготовлено кількісне узагальнення діяльності „трійки” УНКВС Донецької області у визначений період. Як ілюстрація „великої чистки” друкується нарис доктора історичних наук, професора О.М.Бута про засуджену до розстрілу громадську діячку В.В.Гвахарію тільки за те, що вона була дружиною відомого на всю країну директора Макіївського металургійного заводу Г.В.Гвахарії, якого було репресовано і страчено влітку 1937 року.

У третій книзі тому „Реабілітовані історією. Донецька область” окрім ілюстративного матеріалу з тематики видання друкується фотознімок унікального пам’ятника жертвам політичних репресій, встановленого у листопаді 2005 року на Рутченківському полі м. Донецька.

Третя книга „Реабіліовані історією” включає 6280 прізвищ і довідок на репресованих за літерами „Г”, „Д”, „Є”, „Ж” та „З”.

Робота над наступними книгами триває.

Андрій САБІНА,
відповідальний секретар обласної редакційної колегії,

---

[1] Лихолобова З.Г. Сталінський тоталітарний режим та політичні репресії кінця 30-х років в Україні (переважно на матеріалах Донбасу).– Донецьк, 1996.– 144 с.

[2] Бут О.М., Добров П.В. „Економічна контрреволюція” в Україні в 20-30-і роки XX століття: від нових джерел до нового осмислення. – Донецьк: Вид-во „УкрНТЕК”. – 2000. – 313 с.; 2002. – 315 с.

[3] Нікольський В.М. Репресивна діяльність органів державної безпеки СРСР в Україні (кінець 1920-х – 1950-ті рр.). Історико-статистичне дослідження. – Донецьк, 2003.– 624 с.

“ВЕЛИКА ЧИСТКА” 1937-1938 рр. У “НАЦІОНАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ” І ДІЯЛЬНІСТЬ ОБЛАСНОЇ ТРІЙКИ НКВС

“Велику чистку” Радянського Союзу 1937-1938 рр. було розпочато оперативним наказом НКВС СРСР № 00447 від 30 червня 1937 р. Йшлося про “очищення” країни від колишніх куркулів, так званих кримінальників, які повернулися після заслання, та продовжували свою “ворожу” діяльність. Зокрема, в документі підкреслювалося: “Перед органами державної безпеки стоїть завдання – найнещаднішим чином розгромити всю цю банду антирадянських елементів, захистити трудящий радянський народ від їх контрреволюційних підступів та, нарешті, раз та назавжди покінчити з їх підлою підривною роботою проти основ радянської держави” [1].

Розгортаючи цю операцію, керівництво країни ставило перед органами держбезпеки далекоглядні цілі – створити країну, яка б не мала прошарків, не згодних із ладом, що існує. Тим більше, що в партійних документах йшлося не лише про категорії, які вже постраждали через засудження або адміністративне виселення, а й про сотні тисяч абсолютно безневинних людей, перш за все представників корінного населення республік: українців, росіян, білорусів тощо. Водночас було вирішено провести чистку й серед національних груп, які, на погляд партійно-державного керівництва, також не могли бути надійною опорою влади. Першою у цьому ряду була “німецька операція”. Початок подій припадав на 20 липня 1937 р., коли напередодні засідання політбюро ЦК ВКП(б) особисто Й. Сталіним було написано таке рішення:

“Питання НКВС. Членам ПБ. ОП. **(Членам Політбюро. Окрема папка. – *авт.*)**

Запропонувати т. Єжову дати терміново наказ органам НКВС щодо арешту всіх німців, які працюють на оборонних заводах (артилерійські, снарядні, гвинтівочно-кулеметні, патронні та ін.), та стосовно вислання частини заарештованих за кордон.

Копію наказу надіслати до ЦК.

Про хід арештів та кількість заарештованих давати відомості (щоденні) в ЦК” [2].

Саму операцію було розпочато директивою НКВС № 00439 від 25 липня 1937 р., підписаною М.Єжовим. Мотивування операції міститься у вступній частині цього документу:

“Агентурними та слідчими матеріалами останнього часу доведено, що німецький Генеральний штаб та Гестапо широко організують шпигунську та диверсійну роботу на найважливіших, і, у першу чергу, оборонних, підприємствах промисловості, використовуючи для цього кадри німецьких підданих, що осіли там. Агентура з числа німецьких підданих, здійснюючи вже зараз шкідницькі та диверсійні акти, головну увагу надає організації диверсійних дій на період війни та з цією метою готує кадри диверсантів” [3].

Задля “покладення краю цій діяльності” М.Єжов наказав заарештувати всіх німецьких громадян, що мешкали у СРСР і працювали в оборонній промисловості та на залізницях. При тому, бралися до уваги й ті, що працювали там колись у минулому. На арешти було відведено п’ять діб, починаючи з 29 липня 1937 р. Після проведення “особливо ретельного слідства” справи направлялися на розгляд військової колегії Верховного суду СРСР або Особливої наради при НКВС.

Наказ не обмежувався німецькими підданими: *“Наново виявлених у процесі слідства німецьких агентів-шпигунів, диверсантів та терористів, як серед радянських громадян, так і підданих інших держав, негайно заарештовувати, незалежно від місця роботи”* [4].

---

[1] Цит. за: Труд. – 1992. – 4 червня.

[2] Архів Президента Російської Федерації, (далі – АП РФ). – Ф. 3, оп. 58, спр. 254а, арк. 82. – Ксерокопію документа отримано з Московського музею та громадського центру „Мир, прогрес, права людини” імені Андрія Сахарова.

[3] Цит. за: Бутовский полигон. 1937 – 1938. – М., 1997. – С. 348.

[4] Там само.

Водночас було наказано терміново провести облік німецьких підданих, що працювали в інших галузях народного господарства СРСР, а також – колишніх громадян Німеччини, що стали радянськими громадянами, але раніше працювали в оборонній промисловості. На всіх них необхідно було подати до НКВС СРСР меморандуми з компрометуючими матеріалами "для вирішення питання щодо арешту".

11 серпня 1937 р. нарком внутрішніх справ СРСР М. Єжов підписав оперативний наказ № 00485 та "Закритий лист про фашистсько-повстанську, шпигунську, диверсійну, поразенську й терористичну діяльність польської розвідки в СРСР". Згідно з наказом, за період з 20 серпня до 20 листопада проводилася широка операція щодо *"цілковитої ліквідації місцевих організацій "Польської організації військової" та, перш за все, її диверсійно-шпигунських та повстанських кадрів у промисловості, на транспорті, радгоспах та колгоспах"* [1].

Арешту підлягали: *"а) виявлені під час слідства й до цього часу не розшукані найактивніші члени ПОВ за долученим списком; б) усі військовополонені польської армії, які залишилися в СРСР; в) перебіжчики із Польщі, незалежно від часу переходу їх в СРСР; г) політемігранти та політобміняні з Польщі; д) колишні члени ППС та інших польських антирадянських політичних партій; е) найбільш активна частина місцевих антирадянських націоналістичних елементів польських районів"*[2].

Було встановлено дві черги для арештів. До першої було включено тих із перелічених "контингентів", хто працював в органах НКВС, служив у Червоній армії, працював на військових заводах, в оборонних цехах інших заводів, на залізничному, водному та повітряному транспорті, в електросиловому господарстві всіх промислових підприємств, на газових та нафтоперегонних заводах. До другої черги було віднесено всіх інших, хто працював на промислових підприємствах необоронного значення, у радгоспах, колгоспах та установах.

Для провадження слідства, згідно з "польською операцією", створювалися особливі групи оперативних працівників, діяльність яких було зосереджено на *"повному викритті організаторів та керівників диверсійних груп із метою вичерпного виявлення диверсійної мережі"* [3].

Заарештовані у процесі слідства підлягали розподілу залежно від ступеню провини на дві категорії: перша (усі шпигунські, диверсійні, шкідницькі та повстанські кадри) підлягала, як передбачалося, розстрілу, друга (менш активні) – ув'язненню до тюрми та таборів терміном від 5 до 10 років.

Визначення належності до певної категорії на підставі розгляду агентурних та слідчих справ здійснювалося наркомом внутрішніх справ республіки, начальником УНКВС області або краю спільно з відповідним прокурором.

Вироки виконувалися негайно після винесення рішення.

Згідно з наказом припинялося звільнення з в'язниць та таборів ув'язнених, засуджених за ознаками польського шпигунства; матеріали на кожного з них необхідно було надсилати на розгляд Особливої наради НКВС СРСР.

Водночас, наказ вимагав *"роботу з розгрому "ПОВ" та всіх інших контингентів польської розвідки вміло та обдумано використовувати для надбання нової агентури у польській лінії. При відборі особливо ретельну увагу звертати на заходи, що забезпечують органи НКВС від проникнення в мережу двійників-агентів польської розвідки. Списки всіх намічених до вербування агентів із вичерпною характеристикою направляти на затвердження начальника ГУДБ НКВС тов. Фриновського"* [4].

"Закритий лист …" у вступній частині містив пояснення щодо змісту активної антирадян-

---

[1] Цит. за: З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1997. – №1/2(3/4). – С.16.
[2] Там само.
[3] Там само.
[4] Там само.– Арк. 17.

ської діяльності “Польської організації військової”. Наголошувалося, що центр організації, створеної Пілсудським, знаходився у Москві (Уншліхт, Муклевич, Ольський та ін.); вона мала міцні відгалуження в Білорусії та Україні. Провідними напрямками діяльності організації були: *“1. Підготовка, спільно з лівими есерами та бухарінцями, повалення радянського уряду, зриву Брестського миру, провокування війни РРФСР з Німеччиною та сколочування військових загонів інтервенції (1918 р.). 2. Широка всебічна підривна робота на Західному та Південно-Західному фронтах за часи радянсько-польської війни із прямою метою поразки Червоної Армії та відриву УРСР та БРСР. 3. Масова фашистсько-націоналістична робота серед польського населення СРСР з метою підготовки бази та місцевих кадрів для диверсійно-шпигунських та повстанських дій. 4. Кваліфікована шпигунська робота в галузі військовій, економічного та політичного життя СРСР за наявності найкрупнішої стратегічної агентури та широкої середньої та низової шпигунської мережі. 5. Диверсійно-шкідницька робота в основних галузях оборонної промисловості, в поточному та мобілізаційному плануванні, на транспорті, в сільському господарстві; створення міцної диверсійної мережі на воєнний час як із числа поляків, так і, у значній мірі, за рахунок різних непольських елементів…”* [1].

У листі також ішлося про зв’язки та об’єднання польської контрреволюції із троцькістським центром, його прямий контакт з керівником воєнно-фашистської змови Тухачевським, глибоке впровадження в компартію Польщі та польську секцію Комінтерну, повне захоплення та паралізацію розвідувальної та контррозвідувальної роботи проти Польщі, внаслідок “безкарної діяльності” в органах держбезпеки польських шпигунів Уншліхта, Мессінга, Піляра, Медведя, Ольського, Сосновського, Маковського, Логановського, Баранського та ін. [2]

Розроблений “Закритий лист…” складався з одинадцяти розділів: “Виникнення організації та методи впровадження польської агентури в СРСР”, “Підготовка антирадянського перевороту в перший період революції”, “Пораженська робота в період радянсько-польської війни”, “Фашистська націоналістична робота серед польського населення СРСР”, “Використання польською розвідкою троцькістської та інших антирадянських організацій”, “Шпигунська робота польської розвідки в СРСР”, “Шкідницька та диверсійна робота польської розвідки в народному господарстві СРСР”, “Терористична робота польської розвідки”, “Шкідництво в радянській розвідувальній та контррозвідувальній роботі”, “Провокаторська робота польської розвідки в компартії Польщі” та “Антирадянська робота польської розвідки в Білорусії та інших місцевостях СРСР” [3].

На наш погляд, така детальна розробка “Закритого листа...” пояснюється намаганнями керівництва поповнити теоретичний арсенал працівників каральної структури. Це був такий собі конспект, на підставі якого місцевим органам НКВС та їх працівникам дозволялося достатньо швидко “організовувати” відповідні справи.

Окрім того, складається враження, що керівні працівники НКВС СРСР у такий спосіб засвідчували Й. Сталіну і його оточенню свою обізнаність у польській справі та підкреслювали спроможність кваліфіковано розібратися з ворогом в особі “ПОВ” та її агентури. Сталін мав безпосереднє відношення до образливої поразки Червоної армії у радянсько-польській війні, тому “розгортання” польської лінії НКВС виглядало свого роду помстою.

20 вересня 1937 р. було підписано Оперативний наказ народного комісара внутрішніх справ СРСР №00593 щодо репресування так званих “харбінців” – колишніх службовців Китайсько-Східної залізниці та реемігрантів Манчжоу-Го, що “осіли на залізничному транспорті та в промисловості Союзу” [4].

---

[1] Цит. за: З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1997. – №1/2(3/4). –С.19.
[2] Там само. – С. 20.
[3] Там само. – С. 20-44.
[4] Бутовский полигон… – С. 356-358.

У наказі зазначалося: *"Облікові агентурно-оперативні матеріали свідчать, що харбінці, які виїхали до СРСР, у переважній більшості, складаються з колишніх білих офіцерів, поліцаїв, жандармів, учасників різних емігрантських шпигунсько-фашистських організацій та ін. Здебільшого вони є агентурою японської розвідки, яка протягом декількох років направляла їх до Радянського Союзу для терористичної, диверсійної та шпигунської діяльності. Доказом цього можуть слугувати також слідчі матеріали. Наприклад, на залізничному транспорті та в промисловості за останній рік репресовано за активну терористичну діяльність до 4500 харбінців. Слідство у їх справах викриває роботу японської розвідки з організаціями на території Радянського Союзу, роботу диверсійно-шпигунських баз із числа харбінців, ретельно підготовлену та планомірно виконувану"*[1] .

Операцію передбачалося розпочати 1 жовтня 1937 р. Арешту підлягали тринадцять категорій "харбінців": а) викриті та запідозрені у терористичній, диверсійній, шпигунській та шкідницькій діяльності; б) колишні білі, реемігранти, що емігрували в роки громадянської війни, та вояки різних білих формувань; в) колишні члени антирадянських політичних партій (есери, меншовики та інші); г) учасники троцькістських та правих угруповань, або пов`язані з діяльністю цих антирадянських формувань; д) учасники різних емігрантських фашистських організацій ("Російський загальновійськовий союз", "Союз мушкетерів", "Союз козацьких станиць", "Жовтий союз", "Чорне кільце", "Християнський союз молодих людей", "Російське студентське товариство", "Братство руської правди", "Трудова селянська партія" тощо); е) особи, що служили у китайській поліції та військах до захоплення Манчжурії японцями, а також – після створення Манчжоу-Го; ж) особи, що працювали в іноземних фірмах, перш за все японських, а також білогвардійських; з) особи, які закінчили у Харбіні курси "Інтернаціонал", "Славія", "Прага"; і) власники та співвласники ресторанів, готелів, гаражів та інших підприємств у Харбіні; к) особи, що нелегально прибули до СРСР без необхідних радянських документів; л) особи, які визнали китайське підданство, а потім змінили на радянське; м) колишні контрабандисти, кримінальники, торгівці опіумом, морфієм; н) учасники контрреволюційних сектантських угруповань[2].

Передусім підлягали арешту "харбінці", що працювали в органах НКВС, служили в Червоній армії, працювали на транспорті, військових заводах та цехах, на газових та нафтоперегонних заводах, у хімічній промисловості; потім – усі, що працювали у радянських установах, радгоспах, колгоспах та "інші". Якщо "харбінці" не підпадали до другої категорії, то незалежно від наявності компрометуючих матеріалів їх необхідно було негайно "вилучити" із транспорту та промислових підприємств і вжити заходів із недопущення на ці об'єкти у майбутньому [3] .

У зв'язку з цим наказувалося всіх заарештованих розподілити на дві категорії: перша підлягала розстрілу, друга – засудженню у ВТТ на 8-10 років. Вирішення цього питання відбувалося на підставі агентурних та слідчих матеріалів та було покладено на наркомів внутрішніх справ республік, начальників УНКВС спільно з відповідними прокурорами [4] .

У цьому наказі уперше згадуються так звані "альбоми" – окремі довідки на кожного заарештованого з конкретним викладом слідчих та агентурних матеріалів, за якими визначали провину заарештованого: їх надсилали на затвердження до НКВС СРСР [5].

Також зазначалося, що вироки після затвердження повинні виконуватися негайно.

Термін завершення "харбінської операції" визначався 25 грудня 1937 р.

Таким чином, як видно з документа, ця операція була складовою загальної кампанії "вели-

---

[1] Бутовский полигон… – С.356.
[2] Там само. – С.356-357.
[3] Там само.
[4] Там само. – С.357-358.
[5] Там само. – С.383.

кої чистки". Зрозуміло, що її масштаби, з огляду на контингент накреслених жертв, планувалися дещо меншими, ніж у групах поляків та німців, проте не менш жорстокими та кривавими.

Меморандумом НКВС СРСР №49990 від 30 листопада 1937 р. було розпочато „латиську операцію". У преамбулі зазначалося: *„У Москві та інших областях викрито великі шпигунсько-диверсійні та націоналістичні контрреволюційні організації латишів, створені латвійською розвідкою та зв'язані з розвідками інших країн. Ці к.р. формування латишів у певних випадках входили до складу право-троцькістських організацій та військово-троцькістської змови в якості націоналістично-латиських філій та центрів..."* [1].

Метою операції було визначено ліквідацію діяльності латвійської розвідки та розгром націоналістичної та антирадянської діяльності латишів.

Арешти було заплановано розпочати 3 грудня 1937 р. одночасно у всіх республіках, краях та областях. Репресіям підлягали вісім категорій латишів: а) такі, що знаходилися на оперативному обліку; б) політемігранти з Латвії, що прибули до СРСР після 1920 року; в) перебіжчики з Латвії; г) керівники правлінь та члени місцевих відділень товариства „Прометей" та латиських клубів; д) керівники та члени бюро місцевих відділень товариства латиських стрільців при ТСАВІАХІМі (Товариство сприяння авіації й хімії – *авт.*); е) колишні керівники та члени правлінь колишніх акціонерних товариств „Продукт" і „Лісопродукт"; ж) латвійські піддані, за винятком співробітників дипломатичних установ, з) латиські туристи, що залишилися в СРСР.

Передбачалося, перш за все, провести зачистку від визначених вище категорій підприємств оборонного значення, електросилових підприємств та споруд, всіх видів транспорту, спецсекторів та відділів наркоматів і державних установ, які займаються оборонними та мобілізаційними питаннями і шифрувальною роботою в армії, флоті, військах та апараті НКВС, в колгоспах, радгоспах, населених пунктах, розташованих у межах зон особливого режиму, укріплених районів і оборонних споруд.

Слідство орієнтувалося на викриття організаторів та керівників контрреволюційної діяльності, повне виявлення всіх відгалужень і учасників шпигунсько-диверсійних та націоналістичних груп та організацій.

Було визначено термін проведення арештів – 5 грудня. За результатами слідства цифрові показники, найбільш суттєві та важливі свідчення, списки заарештованих із повними даними місцеві органи НКВС повинні були відправляти до центру кожні п'ять днів.

11 грудня 1937 р. за підписом наркома внутрішніх справ СРСР М.Єжова у відповідні структури наркомату було розіслано поштотелеграму з наказом №50215, що стосувався так званої „грецької операції". Вона розпочинається так: *„Матеріалами слідства встановлюється, що грецька розвідка проводить активну шпигунсько-диверсійну та повстанську роботу в СРСР, виконуючи завдання англійської, німецької та японської розвідок..."* [2].

У документі було визначено регіони „проникнення" грецьких шпигунів – Ростовська-на-Дону, Краснодарська області на Північному Кавказі, Донецька, Одеська та інші області України, Абхазія й інші республіки Закавказзя та Крим. Окрім того, було виділено групи греків, розпорошені по території країни. В цьому наказі „шпигунську діяльність" було поєднано з активною антирадянською націоналістичною, яка мала своєю базою куркулів, спекулянтів та валютників. Тобто, ту частину населення, на яку була спрямована дія оперативного наказу №00447. Згідно з наказом, арешти греків необхідно було розпочати з 15 грудня одночасно по всіх краях та областях. Було визначено групи грецько-підданих та громадян СРСР, які підлягали негайному арешту: а) такі, що знаходяться на оперативному обліку та у розробці; б) розкуркулені та такі, що уникнули розкуркулення і проводять активну антирадянську націоналістич-

---

[1] Копію документу автору люб'язно передав доктор Rolf Binner з Рур-університету (м. Бохум, Німеччина). В документі зроблено посилання на архів РДАНІ, Комісію Шверніка (без визначення номеру фонду), справа 4, арк.4-6.

[2] Там само. – Арк.1-2.

ну діяльність; в) політемігранти із Греції та всі греки, що нелегально прибули до СРСР, незалежно від країни, з якої прибули; г) закордонні агенти іноземного відділу та розвідувального управління РСЧА грецького походження.

Порівняно з „латиською операцією”, місця „вилучення” греків не включали колгоспи, радгоспи, населені пункти в межах зон особливого режиму, заборонених та прилеглих до укріплених районів та оборонних споруд. Причини такого обмеження невідомі, особливо, якщо взяти до уваги, що переважна більшість греків мешкала саме в сільській місцевості.

Наголошувалося, що одночасно з арештами необхідно розгорнути енергійну слідчу роботу з „викриття всіх осередків та ліній шпигунсько-диверсійної, повстанської та націоналістичної роботи грецької розвідки, звертаючи особливу увагу на викриття всіх зв’язків грецької розвідки з розвідками англійською, німецькою та японською”.

У разі необхідності арештів командного та начальницького складу, що має військові та спеціальні звання, а також спеціалістів, що входили до номенклатури ЦК ВКП(б), за санкцією необхідно було звертатися до НКВС.

Було встановлено терміни операції: щодо арештів – 18 грудня; по результатах слідства – зведення кожні п’ять днів.

В процесі розгортання цієї масової операції тільки у Донецькій області було репресовано 3470 осіб [1].

Аналіз окремих архівно-слідчих справ дозволяє лише в загальному вигляді відновити картину репресій щодо цієї національної групи. Йдеться про два аспекти. По-перше, у справах часто згадується факт існування у попередні роки грецького консульства у Таганрозі, працівники якого і були, нібито, резидентами грецької розвідки, що створила відповідні фашистські організації у Приазов’ї. По-друге, говориться про діяльність грецьких емігрантів, зазвичай, із керівництва компартії та комсомолу Греції, які в умовах фашистського режиму, зазнавали ув’язнення, тому втікали або легально перебиралися до СРСР. У Москві було створено КУНМЗ (Комуністичний університет національних меншин Заходу), у якому, зокрема, й навчалися греки-емігранти. Після ліквідації цього навчального закладу, викладачів та слухачів якого було запідозрено в антирадянській, антикомінтернівській діяльності, більшість греків опинилися у Маріуполі. Вони працювали або у грецькому видавництві та редакціях грецьких видань “Колективістіс”, “Піонерас”, або в Маріупольському грецькому педагогічному технікумі. Саме ці установи й були визначені НКВС центрами підпільних грецьких організацій [2].

Згідно з директивою НКВС №50194 термін операцій по антирадянських елементах, німцях, поляках, харбінцях , латишах було продовжено до 1 січня 1938 р. Відповідно продовжувалося функціонування трійок, створених за наказом №00447. Місцеві органи НКВС були зобов’язані до 15 січня 1938 р. подати підсумкові доповіді щодо проведених операцій [3].

17 грудня 1937 р. шифрограмою №52660 місцевим структурам НКВС було дано завдання встановити та доповісти дані щодо кількості іранців, греків, італійців, афганців, турок та китайців, що не мають радянського громадянства і національних документів – їх кількість, місця концентрації та роботи [4].

Того ж дня по структурах НКВС було відправлено шифровку №52661 такого змісту: *„Вста-*

---

[1] Див.: Никольский В.Н., Бут А.Н., Добров П.В., Шевченко В.А. Книга памяти греков Украины. – Донецк: Издательство КП „Регион”, 2005. – С. 227.

[2] Див.: Архів тимчасового зберігання документів УСБУ в Донецькій обл.- Справи 12580-2ф, 21638-2ф, 10928-2ф, 7376-2ф, 23796-2ф, 8962-2ф, 21546-22ф, 23373-2ф, 22939-2ф, 2735-2ф, 13729-2ф, 5752-2ф, 21546-2ф, 7755-2ф, 7360-2ф, 12223-2ф, 10986-2ф, 2275-2ф, 21727-2ф, 8286-2ф, 15001-2ф, 17022-2ф, 29541-2ф, 11261-2ф, 15959-2ф, 6797-2ф, 5095-2ф, 16162-2ф, 4651-2ф, 23380-пф, 11639-2ф, 12372-2ф, 19432-2ф та ін.

[3] Документ отримано від доктора Rolf Binner. – РДАНУ, Комісія Шверніка. – Спр.3, арк.81.

[4] Там само. – Спр.4, арк.7.

новлено, що багато радянських людей, в основному вірменської, грузинської, грецької, тюркської, афганської, іранської, туркменської, таджицької, китайської національності придбають за гроші іноземні паспорти та, таким чином, незаконно змінюють своє громадянство. Особливо легко й у великій кількості придбають паспорти для отримання іранського громадянства..." [1]. Було дано завдання встановити такі особи.

26 грудня 1937 р. заступник наркома внутрішніх справ М.Фриновський у шифрограмі №52733 констатує: *„Донесення щодо перебігу результатів операцій, особливо по латишах та греках по ряду областей Союзу свідчать, що відсутні рішучість та безпощадність оперативного удару. Операція проводиться поверхово. Контрреволюційні підпільні гнізда латишів, греків та німців із вичерпною повнотою не викриваються. Слідство проводиться поспіхом. Справи до повного розгрому к-р формувань не доводяться. Унаслідок багато зв'язків та відгалужень шпигунських та диверсійних організацій залишаються невиявленими, і ворог вислизує від удару. На телефонні запитання багато начальників УНКВС пояснюють таке становище твердими термінами проведення операцій, в які вони повинні вписатися. Це пояснення докорінно невірне, політично хибне. Вимагаю від начальників органів державної безпеки самого енергійного та широкого розвороту операцій з метою повного, вичерпного розгрому виявлених та таких, що виявляються, шпигунських, диверсійних, націоналістичних та інших організацій іноземних розвідок, особливо латишів, греків. Необхідні додаткові арешти проводити поза залежністю від терміну завершення операцій..."* [2].

"Іранська операція" спочатку розпочалася в Азербайджані – шифрограмою НКВС СРСР №123 від 18 січня 1938 р. [3]. Але уже 29 січня наркоми внутрішніх справ республік, начальники УНКВС та інших підрозділів держбезпеки отримали директиву №202 з уже традиційною преамбулою щодо використання англійською, німецькою та японською розвідками іранських розвідувальних органів, що розгортали антирадянську націоналістичну диверсійно-повстанську та шпигунську роботу в СРСР. Визначалося, що основними базами та кадрами цієї діяльності були іранські національні колонії, сектантські групи та реемігранти. Було визначено 5 лютого 1938 р. розпочати арешти всіх запідозрюваних по всій країні [4]. Репресії спрямовувалися на такі групи: а) такі, що знаходяться на оперативному обліку та у розробці; б) перебіжчики та політемігранти з Ірану; в) контрабандисти; г) вожді іранських племен, які перейшли на територію СРСР; д) керівники реемігрантських відкочовок; е) ватажки банд басмачів та колишні активні бандити; ж) керівники релігійних сект; з) найбільш відомі колишні службовці фірм з англійсько-іранським капіталом; і) старости іранських колоній та колишні підрядники на караванних шляхах. Вказівки щодо перебігу операції повторювали відповідні положення попередніх національних операцій.

31 січня 1938 р. політбюро ЦК ВКП(б) приймає рішення (протокол №П57/49) щодо продовження до 15 квітня операції *„з розгрому шпигунсько-диверсійних контингентів із поляків, латишів, німців, естонців, фінів, греків, іранців,харбінців, китайців і румун.."* [5]. До цих національних груп додавалися болгари та македонці. Було залишено позасудовий порядок розгляду заарештованих цих категорій, незалежно від підданства.

1 лютого 1938 р. ця постанова дублюється та деталізується шифровкою НКВС СРСР №233. При цьому, в документі є певні розбіжності. Так, політбюро наказує продовжити операцію по національних групах поляків, латишів, німців, естонців, фінів, греків, іранців, харбінців, китайців і румун, а згідно директиви НКВС продовжуються операції із розгрому шпигунсько-

---

[1] Документ отримано від доктора Rolf Binner. – РДАНІ, Комісія Шверніка. – Спр.3, арк.8.
[2] Там само. – Арк.11.
[3] Там само. – Арк.15.
[4] Там само. – Арк.16-18.
[5] Архів Президента РФ. – Ф.3, оп.58, спр.6, арк.52.

диверсійних контингентів із поляків, харбінців, латишів, греків, іранців (накази №№ 00485, 00593, 49990, 50215 – 1937 р. та №202 – 1938 р. А операція із розгрому таких само угруповань з фінів, естонців, румун, китайців, болгар та македонців розпочинаються саме наказом від 1 лютого 1938 р. [1].

Новим елементом у цьому наказі є включення категорії „всіх зв'язаних з іноземними місіями, консульствами, концесіями та іншими іноземними установами".

14 лютого 1938 р. телеграмою НКВС СРСР №9623 дається така вказівка: *„Заарештовані по операції іpансько-піддані, у відношенні яких немає серйозних доказів щодо антирадянської та шпигунської діяльності будуть висилатися за межі Союзу в Іран"* [2] .

Початком „афганської операції" є наказ НКВС СРСР №326 від 16 лютого 1938 р. Традиційно документ починається преамбулою, в якій ідеться, що англійська, німецька та японська розвідки використовують афганські розвідувальні органи проти СРСР, а їх базами є афганські колонії та реемігранти-афганці в республіках Закавказзя, Середньої Азії та в різних містах СРСР.

Аналіз директивних документів, що ініціювали та регламентували проведення національних операцій, свідчить, що органи держбезпеки цілеспрямовано та послідовно проводили цю частину "великої чистки".

Кількісні "показники" національних операцій НКВС періоду "великої чистки" 1937-1938 рр. мають бути предметом спеціального дослідження.

* * *

Політичні репресії 1937-1938 рр. в СРСР охопили всі прошарки населення країни.

Загальною ознакою репресованих була наявність „минулого". Особливо чітко це простежується у протоколах так званих „трійок"[3] . Тексти цих вироків обов'язково, окрім „установочних даних" визначали категорію особи: „колишній куркуль", „син куркуля", „активний петлюрівець", „колишній меншовик", „судимий за контрреволюційні злочини", „активний баптист", „колишній емігрант", „син священослужителя", „колишній організатор куркульського повстання" тощо. Як правило, лічені одиниці не мали подібних характеристик [4].

А вже після цих визначень йшов короткий зміст безпосереднього обвинувачення: „контрреволюційна пропаганда", „антирадянська (або – контреволюційна) діяльність", „дискредитація вождів партії та держави", „повстанські тенденції", „терористичні наміри щодо керівництва ВКП(б) та уряду", „вихваляння життя за кордоном", „зв'язок з іноземними спеціалістами", „вихваляння розстріляних ворогів народу", „опір впровадженню стахановських методів праці" тощо.

Перше засідання донецької "трійки" відбулося 8 серпня 1937 р. Було розглянуто справи на 80 осіб, з яких 64-х засудили до розстрілу, а 16-х відправили у виправно-трудові табори (ВТТ) на 10 років [5].

Протягом серпня – грудня 1937 р. члени обласної „трійки" підпишуть 86 протоколів. Інтенсивність діяльності цього позасудового органу були такою: у серпні та вересні – по 11 засідань,

---

[1] Архів Президента РФ. – Ф.3, оп.58, спр.6, арк. 19-20.

[2] ЦВА ФСБ РФ. – Ф.3, оп.5, спр.1528, арк.329.

[3] Див.: Нікольський В.Повернення з небуття // Реабілітовані історією. Донецька область. Книга друга. – Донецьк: Видавництво КП „Регіон", 2005. – С.7-8.

[4] Протоколи трійок отримано з Державного архіву Служби безпеки України.

[5] До липня 1938 р. "трійка" УНКВС Донецької області розглядала справи осіб, заарештованих на території, яка зараз входить до складу Донецької та Луганської областей.

у жовтні – 18, у листопаді – 24, у грудні – 22. В окремі дні відбувалося по декілька засідань. Так, 25 вересня – два, 2 жовтня – два, 13 листопада – три, 15, 17, 26, 29 листопада, 9 та 25 грудня – по два.

Кількість розглянутих справ була різною. 26 серпня "опрацювали" справи на 26 осіб, 27 вересня – на 261 особу. 1 жовтня на одному засіданні було винесено вироки щодо 176-ти осіб, а на другому – 252-х. „Рекордними" були засідання 7 грудня (засуджено 451 ос.), 14 листопада – 360 ос. та 13 грудня – 306 ос.

Вироки-рішення „трійок" виносилися у закритому порядку, без участі обвинуваченого та захисника. Доповідь робив начальник (або його заступник) відповідного районного або міського відділення чи профільного відділу обласного управління НКВС.

За серпень 1937 р. „трійка" розглянула справи на 907 осіб, з яких 584 (64,4%) були засуджені до страти, 321 – на 10 років ВТТ, два – на 8 років ув'язнення. У вересні були розглянуті справи 1545 осіб, з яких 318 розстріляли (20,6%), 1081 (70,0%) відправили у ВТТ на 10 років, 146 (9,4%) – на 8 років у табори. Жовтневі вироки „трійки" були такими: 726 осіб (29,7%) – розстріляти, 1566 (64,2%) – відправити у ВТТ на 10 років, 141 (5,8%) – відправити у ВТТ на 8 років, 8 (0,3%) – до в'язниці. У листопаді розглядалися справи 3249 осіб, з яких 1631 особу засудили до вищої міри покарання (50,2%), 1539 (47,4%) – на 10 років таборів, 68 (2,1%) – на 8 років, 11(0,3%) – до тюремного ув'язнення терміном на 10 років. У грудні 1937 р. „трійка" УНКВС Донецької області, розглянувши справи 3839 осіб, засудила до розстрілу 2027 осіб (52,8%), до 10 років ВТТ – 1623 осіб (42,4%), до 8 років таборів – 187 осіб (4,9%) та до тюремного ув'язнення – 2 особи (0,05%).

Кількість засуджених „трійкою" у 1938 р. була такою: 7 лютого – 51 особа (45 ос. засуджено до розстрілу – 88,2%), 28 лютого – 66 осіб (57 ос. до розстрілу – 86,4%). На наступних засіданнях „трійки" всіх засуджених було засуджено до вищої міри покарання: 9 квітня – 178 осіб, 9 квітня (друге засідання) – 101 особу, 15 квітня – 308 осіб, 15 квітня (друге засідання) – 191 особу, 19 квітня – 384 особи, 21 квітня – 137 осіб, 23 квітня – 403 особи, 26 квітня – 573 особи, 29 квітня – 321 особу, 4 травня – 421 особу, 9 травня – 18 осіб, 3 липня – 156 осіб, 27 серпня – 106 осіб, 28 серпня – 210 осіб, 3 вересня – 199 осіб, 7 вересня – 63 особи, 23 вересня було засуджено 180 осіб, з яких 147 – до розстрілу (81,7%), 3 жовтня – 18 осіб (12 – до розстрілу), 15 листопада – 24 особи (23 – до розстрілу).

Таким чином, загалом за 1938 р. „трійка" УНКВС по Донецькій області засудила 4108 осіб, з яких 4053 (98,7%) – до розстрілу.

Окрім „трійки" УНКВС у 1937-1938 рр. вироки-рішення щодо заарештованих у межах „великої чистки" виносили виїзна сесія Військової колегії Верховного суду СРСР, Особлива нарада НКВС і Прокурора СРСР, так звана „двійка" НКВС і Прокурора СРСР, військові трибунали Київського, Харківського військових округів та військ НКВС, транспортні (лінійні) суди, обласний суд і „особлива трійка" УНКВС, результати діяльності яких розглядатимуться у публікаціях насупних книг серії „Реабілітовані історією. Донецька область".

Володимир НІКОЛЬСЬКИЙ,
доктор історичних наук, професор.

***

Прикладом „великої чистки" 1937-1938 рр. є доля дружини директора Макіївського металургійного комбінату громадської діячки Варвари Володимирівни Гвахарії, історичний нарис про яку публікуємо нижче. Про неї йдеться у цій книзі і в довідці (відповідно до алфавіту) про репресованих. За кожною з цих довідок стоїть окрема людина, знівечена репресивною машиною.

ДРУЖИНА ЗА ЧОЛОВІКА... ВІДПОВІЛА

Декілька років тому одна із студенток економічного факультету, на мій подив, несподівано для всього навчального потоку, задала запитання: „А що вам відомо про долю дружини колишнього директора Макіївського металургійного заводу ім. Кірова?". Виявляється, про Варвару Гвахарію вона наслухалася від своєї бабусі, яка захоплювалася в середині 30-х років ідеєю зробити робітничі селища справжнім садом – оазисом здорового відпочинку дітей і дорослих. Ініціювала цю ідею і мобілізувала мешканців заводського селища голова організації дружин господарників та інженерно-технічних працівників металургійного заводу і тресту „Макбуд" в Макіївці Варвара Володимирівна Гвахарія.

...Перегортаємо підшивки газет „Макеевский рабочий", „Социалистический Донбасс", „Сталинский рабочий" за 1935-1936 роки. На їх шпальтах знаходимо багато цікавого про діяльність нової ініціативної організації жінок у Макіївці. Насамперед, це і озеленення мікрорайонів, і організація дитячих куточків, і наведення порядку у дворах та на вулицях. Починання макіївських жінок поширилося по всьому Донбасу. І не лише. Закономірно й абсолютно справедливо воно знайшло підтримку в Москві. 13 травня 1936 р. „За ініціативу, виявлену в організації руху дружин господарників та інженерно-технічних працівників по культурно-побутовому обслуговуванню робітників і службовців важкої промисловості" постановою ЦВК СРСР Варвару Володимирівну Гвахарію було нагороджено орденом „Знак Пошани".

Але не пройшло й року, як 19 квітня 1937 р. її, невтомну громадську діячку, згідно постанови, затвердженої заступником начальника Донецького управління НКВС Української РСР, звинувачують за статтею 54[4, 8, 11] Карного кодексу УРСР як учасницю контрреволюційної троцькістської організації. Того ж дня дії чекістів санкціонував заступник Донецького обласного прокурора Р.А.Руденко[1].

Тоді Валентина Володимирівна ще не знала, що напередодні в Києві було заарештовано її чоловіка Георгія Віссаріоновича Гвахарію – директора Макіївського металургійного заводу ім. Кірова, члена ЦВК Союзу РСР, кавалера ордена Леніна, ініціатора бездотаційної роботи всієї галузі.

Слідча справа В.В.Гвахарії ввійшла до складу загальної справи № 123 під назвою „Антирадянська троцькістська організація в Донбасі", по якій уже проходив її чоловік, а пізніше майже більшість заарештованих у 1937 р. партійних працівників і господарників басейну. Ця обставина, на наш погляд, і підштовхнула слідчих до прискорених дій і грубих помилок. По-перше, в день її арешту вже було складено постанову за підписом керівництва IV відділу управління держбезпеки за визнання злодіянь В.В.Гвахарії за ст. 54[10] – за надання допомоги контрреволюційній троцькістській організації, де вона була нібито зв'язною, і за перевезення нелегальної контрреволюційної літератури[2].

Незважаючи на бездоказовість звинувачення, за клопотанням управління держбезпеки УНКВС по Донецькій області помічник військового прокурора Харківського військового округу подовжив строк знаходження В.В.Гвахарії під арештом до 19 липня, пізніше цей строк продовжували ще тричі. До 8 червня, як свідчать матеріали архівно-слідчої справи, відбулося 5 допитів. Із протоколів чітко визначається, по-перше, що Варвара Володимирівна сама не визнавала приналежності свого чоловіка до жодної з контрреволюційних організацій. Більше того, вона була переконана, що діяльність Георгія Віссаріоновича була цілком підпорядкована інтересам партії. І, по-друге, Варвара Володимирівна відкидала всі спроби примусити визнати свою причепність до будь якої контрреволюційної організації[3]. На наш погляд, давався взнаки

---

[1] Архів тимчасового зберігання документів управління СБУ в Донецькій області. – Спр. 6260-2Ф, арк. 2, 3.
[2] Там само. – Спр. 6260-2Ф, арк. 9.
[3] Там само. – Арк. 14, 37, 38.

більш високий інтелектуальний рівень підслідственої. У своїх домаганнях слідчі донецького УНКВС мали ще одну мету – доказати причетність до контрреволюціонерів Грузії. Справді, Варвара Володимирівна їздила на свою батьківщину. Нара Чичибай, так її звали вдома, була наймешою за віком серед двох братів і двох сестер. До того ж батько, відомий в Кутаїсі адвокат, помер у 1936 р. і їй хотілося втішити, підтримати хвору матір. І не більше. Наявних доказів її контрреволюційної діяльності у слідчих не знаходилося й на останньому допиті у Донецьку 8 червня 1937 р.

Саме після цього розпочинаються нові біди. Як свідчать матеріали архівно-слідчої справи, 20 червня вже в Києві уповноважений IV відділу Головного управління держбезпеки НКВС Української РСР, хоча й надумано, але однозначно кваліфікував В.В.Гвахарію як причетну до контрреволюційної організації[1]. Так із в'язниці в м. Сталіно вона опинилася в спецкорпусі київської в'язниці Головного управління держбезпеки. З цього часу жодного протоколу допиту В.В.Гвахарії не велося. Це не завадило оперуповноваженому форсувати справу Варвари Володимирівни, бо там же, у тому ж спецкорпусі УДБ, під слідством перебував і її чоловік Георгій Віссаріонович. Як і дружина, на всіх допитах він спростовував усі спроби слідчих довести його причетність до великої мережі контрреволюції – від Донбасу до Грузинської РСР, націленої особисто проти Л.П.Берії .

На запитання слідчого головного управління НКВС України „Данные следствия говорят, что вы были связаны с руководителями троцкистской организации Грузии. С кем персонально вы были связаны?", Г.В.Гвахарія категорично відвертав будь-яку таку можливість. „С троцкистской организацией Грузии, – впевнено стверджував Георгій Вісаріонович, – я никакой связи не поддерживал"[2].

Георгія Віссаріоновича заарештували 18 квітня 1937 р. нібито як активного учасника контрреволюційної і диверсійної організації в Донбасі. Як свідчать архівні документи, Г.В.Гвахарія витерпів 26 допитів[3]. Сьогодні нам неважко загалом уявити, які то були допити. На попередньому слідстві він спочатку підтвердив свою приналежність до антирадянської організації, а потім протягом 3 місяців на 23 запротокольованих допитах категорично це заперечував: „Троцькістом і шкідником я не був – це неправда, це звинувачення несправедливе... для мене життя з тавром троцькіста – ворога народу – нестерпне"[4]. Більш того, архівні документи і преса 1933-1937 рр. доводять зворотнє, тобто те, що Георгій Віссаріонович зробив великий внесок у розвиток важкої індустрії.

За його ініціативою на виконання постанови політбюро ЦК КП(б)У від 7 вересня 1934 р „Про роботу Макіївського металургійного заводу і про хід капітального будівництва" колетив підприємства першим в галузі розпочав боротьбу за беззбиткову роботу, відмовившись від державної дотації виробництва[5]. Про плани заводу розповів його директор Г.В.Гвахарія у грудні 1934 р. на нараді кращих металургів країни в Кремлі за участю Й.В.Сталіна, Г.К.Орджонікідзе. Завдяки здійсненню цілого комплексу організаційних і економічних заходів макіївські металурги значно знизили собівартість продукції. Якщо в січні 1935 р. збитки заводу становили 1,5 млн. крб, то в березні вже було одержано прибуток, який до кінця року складав понад 10 млн. крб. Особливо вагомий внесок зробили доменники, які досягнули найкращого в галузі використання печей[6]. На них рівнялися сталевари й прокатники. Їх підтримали металурги всієї країни.

---

[1] Архів тимчасового зберігання документів управління СБУ в Донецькій області. – Спр. 6260-2Ф, арк. 2.
[2] Там само. – Спр. 6598-2Ф, арк. 149.
[3] Там само. – Спр. 5682-2Ф, т. 1-2.
[4] Там само. – Спр. 5682-2Ф, т. 1, арк. 138.
[5] Гвахарія Г. Макіївський металургійний завод в боротьбі за рентабельність //Більшовик України, –1935. – № 4-5. – С. 125,133; Там само. – 1936. – № 4. – С. 49, 56.
[6] Бут О.М. Проблеми управління промисловістю: історичний досвід і уроки. – К., 1990. – С. 160; Російський державний архів соціально-політичної історії. – Ф. 17, оп. 21, спр. 4673, арк. 157, 218.

Бездоказовість слідства і, саме головне, твердість Г.В.Гвахарії змусили керівництво НКВС УРСР взяти справу в більш жорсткі руки. Тому наприкінці червня 1937 р., зі зрозумілих тепер причин, в „нових умовах" з'явилися листи підслідственого на ім'я наркома внутрішніх справ УРСР І.Леплевського, секретаря ЦК ВКП(б), наркома внутрішніх справ СРСР М.Єжова. Тут вже до-мінує „визнання" своєї вини: „Цілком засуджую свою поведінку і визнаю...". Привертає увагу, що почерк оригіналу заяви Г.В.Гвахарії той самий, що й оригіналу допиту, підписаний слідчим управління держбезпеки НКВС України. Формальності стали зайвими.

1 вересня 1937 р. виїзна сесія військової колегії Верховного суду СРСР в закритому судовому засіданні у м. Києві винесла вирок – розстріляти Г.В.Гвахарію. При цьому важливо підкреслити, що судове дійство відбулося у рекордно короткі строки. Засідання розпочалося о 12 год. 30 хв. і було закінчено до 12 год. 45 хв., тобто за 15 хвилин було вирішено долю чудового організатора виробництва, якому на довгі роки з моменту вироку було приклеєно ганебний ярлик „ворога народу"[10].

Тільки проведене майже через два десятиліття додаткове розслідування показало абсолютно безпідставне звинувачення і обмовлення Г.В.Гвахарії партійними функціонерами і їхніми каральними органами. Конкретних фактів його шкідницької антирадянської діяльності не було встановлено. Виходячи з даних, що відкрилися, 26 травня 1956 р. військова колегія Верховного суду Союзу РСР відмінила вирок, винесений 1 серпня 1937 р. Георгію Віссаріоновичу Гвахарії. Справу на нього було припинено[11].

...Наскільки підштовхнула розправа з чоловіком до прискорення слідства проти Варвари Володимирівни, свідчать архівні матеріали. Вже 19 вересня оперуповноважений управління держбезпеки НКВС Української РСР „знайшов, що їй" було відомо про антирадянську троцькістську діяльність чоловіка... і вона про це не повідомила у слідчі органи. Ось вам, шановний читачу, і є звинувачення за ст. 54 (12) Карного кодексу! Напередодні слідчий з'ясував, що були порушені формальності: із Донецького облуправління НКВС справу В.В.Гвахарії передали до Києва без ордера на арешт. Надіслали настільки швиденько, що ордер № 401 виписали зовсім іншим числом – 12 квітня 1937 р. (до того ж без прізвища співробітника управління держбезпеки і відсутнє по-батькові громадянки Гвахарії Варвари, як це вимагалося)[12].

Так було завершено слідство, яке в звинувачувальному висновку визнало, що не зібрало достатнього матеріалу для передачі справи В.В.Гвахарії до суду. І тут же: „Але звинувачувана достатньою мірою викривається як соціально небезпечна особа", тому її справу по звинуваченню направлено на розгляд Особливої наради НКВС СРСР.

Тривалі і сумні дні очікування вироку закінчилися 4 листопада. Особлива нарада за контрреволюційну троцькістську діяльність засудила Варвару Володимирівну Гвахарію до ув'язнення терміном на 8 років.

Із Києва її перевезли до Ярославської спецв'язниці. З Ярославля вона під посиленою вартою, одержавши висновок лікаря „Следовать может. Санобработку прошла", прибула на гулагівські роботи на Далекому Сході. Однак у липні 1939 року, „згідно з новими обставинами, що відкрилися", її етапували до Лефортовської в'язниці в Москву. Розпочалися нові розслідування, нові муки[13].

А що ж далі було з Варварою Володимирівною Гвахарією? Як вона повелася далі, яка її доля? Лефортовські „лікарі" відзначили, що вона страждала малокрів'ям та неврастенією. У

---

[10] Бут О.М., Добров П.В. «Економічна контрреволюція» в Україні в 20-30-ті роки ХХ століття: від нових джерел до нового осмислення. – Донецьк: Укр НТЕК, 2002. – С. 196.

[11] Архів тимчасового зберігання документів управління СБУ в Донецькій області. – Спр. 5682-2Ф, т. 1, арк. 266-267.

[12] Там само. – Арк. 3.

[13] Там само. – Спр. 6260-2Ф, арк. 48-50.

справі збереглася квитанція про вилучення золотих коронок декількох зубів. Чому її відкликали з Далекого Сходу органи НКВС? Виявляється, для проведення нового слідства. І можна лише дивуватися, наскільки твердий дух і сильна воля були у Варвари Володимирівни. У протоколах слідства зафіксовано 17 допитів. Та ще яких! Наприклад, 23 липня 1939 р. з 10 год. 30 хв. до 15 год. 15 хв. (московські слідчі завжди фіксували час) відповідала лише на одне запитання слідчих. Варвара Володимирівна знову й знову заявляла, що ніякої антирадянської діяльності не вела і ніяких контрреволюційних повідомлень від свого чоловіка не мала, тому їй нічого було приховувати.

Продовжувалися, як правило, тривалі (понад 10 годин) денні і виснажливі (з 21 год 30 хв.) вечірні допити. І так до 19 серпня, коли допит тривав з ранку і майже до години ночі.

Черговий допит протокольно був оформлений майже через вісім місяців. Так розпочався третій раунд знущань. Він тривав до осені 1940 року, коли звинувальний висновок був направлений в Прокуратуру СРСР. Цього разу Варвавра Володимирівна очікувала суду цілих десять місяців. Її змусили-таки визнати себе винною. В чому й чому? Відповідь, певно, знайдемо в останньому слові, де вона просила військову колегію Верховного суду (до чого тут військові?) врахувати, що „вже багато перестраждала". Однак вирок був найжорстокішим – розстріл з конфіскацією майна. Оскарженню цей вирок не підлягав. І знову – неймовірне випробування очікуванням. Лише через 20 днів – 27 липня 1941 року – вирок був виконаний. Після цього з'явився указ про позбавлення її ордена „Знак Пошани". У травні 1956 року сину Отару, якому в день арешту батьків виповнилося лише 10 років, повідомили, що відбуваючи покарання, мати померла в січні 1942 року (як бачимо, і тут неправда)[14].

Ось так, в умовах нещодавно прийнятої, розпропагандованої на весь світ як самої демократичної Конституції СРСР, Варвара Володимирівна Гвахарія (її ім'я, шановний читачу, ви зустрінете серед імен реабілітованих у цій книзі) підпала під жорна сталінських репресій. Йдеться про випадок, коли дружина відповіла за чоловіка, орденоносця, відомого на всю країну господарника-новатора. І до сьогодення ми мало ще зробили, щоб довідатися про все добре й світле родини Гвахарії – Георгія Віссаріоновича та Варвари Володимирівни. Діти сонячної Грузії заслуговують на шану в українському Донбасі. Вони того варті.

Олександр БУТ,
доктор історичних наук, професор.

[14] Архів тимчасового зберігання документів управління СБУ в Донецькій області. – Спр. 5682-2Ф, т. 1, арк. 197, 200.

Пам'ятник жертвам політичних репресій,
встановлений у листопаді 2005 року на Рутченківському полі м. Донецька

ДОВІДКИ ПРО ГРОМАДЯН, ЩО БУЛИ РЕПРЕСОВАНІ НА ТЕРИТОРІЇ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ*

Г

(Продовження. Початок прізвищ на літеру «Г» див. у книзі другій тому «Реабілітовані історією. Донецька область»)

Ганш Отто Якович, 1890 року народження, с. Вайнау Пришибського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Липове Артемівського району Донецької області. Старший стрілочник залізничної станції. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1938 році.

Ганюк Гаврило Пилипович, 1891 року народження, с. Хоминці Роменського району, українець, неписьменний, безпартійний. Проживав: х. Першотравневий Донецької області. Заарештований 1 серпня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 червня 1933 року виправданий, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Ганюк Юрій Миколайович, 1889 року народження, с. Пелелуя, повіт Снятин, Галичина, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. КадіївкаДонецької області (нині Луганськав область). Заарештований 10 червня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1939 році.

Ганюков Мойсей Григорович, 1888 року народження, с. Михайлівка Михайлівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 18, буд. № 153. Кріпильник шахти № 18. Заарештований 30 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років. Вмер 11 вересня 1938 року у Сєввостлазі Магаданської області. Реабілітований у 1994 році.

Гао-Цзюй-Нян, 1907 року народження, Шаньдун, Китай, китаєць, неписьменний, безпартійний. Збиральник утилю. Проживав: сел. Сватове Старобільського округу (нині Луганська область). Дата арешту не вказана. Даних про вирок немає. Звільнений 3 лютого 1939 року. Реабілітований у 1956 році.

Гапеєв Йосип Федорович, 1889 року народження, с. Клинове Курської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Юнком" Донецької області. Шляховий майстер шахти "Юнком". Заарештований 25 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 27 листопада 1941 року у в'язниці м. Артемівська Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1992 році.

Гапеєв Микола Єфремович, 1917 року народження, Свердловський солерудник Артемівського району Донецької області, росіянин, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Начальник парашутно-десантної служби 50-го авіаполку. За-

---

* Списки (прізвища, імена, по батькові громадян, географічні назви, тощо) подаються за матеріалами архівно-слідчих справ, які знаходяться в архіві тимчасового зберігання документів УСБУ в Донецькій області.

арештований 21 серпня 1940 року. Засуджений 4 жовтня 1940 року Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гапеєв Олександр Антонович, 1901 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 7 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Гапеєв Пилип Іванович, 1892 року народження, с. Велике Тишове Єльницького району Західної області, росіянин, освіта 2 класи училища, безпартійний. Оглядач вагонів транспортного цеху тресту «Орджонікідзевугілля». Проживав: м. Орджонікідзе, вул. Шкільна, буд. № 6. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований – даних у справі немає.

Гапеєв Петро Романович, 1912 року народження, с. Добричек Комириченського району Смоленської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Олексіїво-Орлівка Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 12 жовтня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гапке Олександр Адольфович, 1902 року народження, с. Олександрівка Новоград-Волинського району Житомирської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Макіївського району Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 37. Вибійник шахти "Грузька". Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гапличник Микола Йосипович, 1882 року народження, с. Городище Віленського повіту Віленської губернії, поляк, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області, вул. Пролетарська, 74. Пічник заводу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гапон Василь Васильович, 1901 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Покровське Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Голова колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 24 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 27 листопада 1941 року. Реабілітований у 1995 році.

Гапон Іван Васильович, 1907 року народження, с. Червоний Шахтар Ізюмського району Харківської області, українець, самоучка, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти ім. Румянцева. Заарештований 27 квітня 1950 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 25 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Гапон Никифор Якович, 1893 року народження, с. Бзив Баришівського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Обхідник колії залізничної станції. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1958 році.

Гапон Петро Мойсейович, 1889 року народження, с. Білики Кобеляцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Завідуючий експедицією № 60. Заарештований 29 листопада 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 році.

Гапон Семен Іванович, 1907 року народження, с. Новопідгородне Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: казарма 379 км. Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колії 6 околодку 8-ї дистанції колії. Заарештований 27 березня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гапоненко Іван Прокопович, 1890 року народження, с. Березово-Луцька Гадяцького району Харьківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, 9 лінія, буд. № 118. Завідуючий ларком № 64. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гапотченко Лукія Яківна, 1871 року народження, ст. Кузнецівка-на-Дону Ростовської області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: с. Богодухове Харківської області. Не працювала. Заарештована 5 лютого 1946 року. Засуджена Сталінським (Донецьким) облсудом на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Гапоненко Сергій Костянтинович, 1890 року народження, с. Ярове Лиманського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Ярова Лиманського району Донецької області. Заарештований 3 вересня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26 червня 1932 року ув'язнений у концтабір строком на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Гапоненко Пантелій Іларіонович, 1903 року народження, с. Костянтинівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 1226-го стрілецького полку. Заарештований 27 березня 1942 року. Військовим трибуналом 368-ї стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Розстріляний 23 червня 1942 року у с. Перхинському Вологодської області. Реабілітований у 1994 році.

Гапонов Аким Павлович, 1897 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу "Ленінський шлях". Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гапонов Архип Андрійович, 1897 року народження, с. Вишньо-Столбецьке Покровського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Іловайськ Донецької області. Виконроб залізничного депо. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Гапонов Григорій Костянтинович, 1901 року народження, сел. Моспине Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: колонія № 8 Харцизького району Донецької області. Колгоспник колгоспу колонії № 8. Заарештований 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Гапонов Григорій Федорович, 1895 року народження, х. Каменський Климовицького району Орловської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Ясинувата Донецької області, Соцмістечко, буд. № 20-19. Помічник начальника Південнодонецької залізниці. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до ув'язнення на 20 років з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1949 році.

Гапонов Іван Антонович, 1892 року народження, с. Чабанівка Барвенківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Барвенкове Харківської області. Конюх заводу ім. Сталіна. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Гапонов Микола Антонович, 1923 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, овіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 15 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гапонов Микола Миколайович, 1922 року народження, сел. Моспине Макіївського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Породник шахти № 18. Заарештований 25 травня 1947 року. Військовим трибуналом

Гарага Іван Олексійович, 1912 року народження, сел. Калинівка Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 1045-го стрілецького полку 284-ї стрілецької дивізії. Заарештований 27 жовтня 1942 року. Військовим трибуналом Сталінградського фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гарага Феодора Іванівна, 1893 року народження, м. Донецьк Донецької області, українка, освіта 2 класи, безпартійна. Проживала: х. Байрак Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 20 вересня 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 3 роки поселення у Кустанайську область. Реабілітована у 1956 році.

Гарагаж Федір Дементійович, 1910 року народження, м. Дніпропетровськ, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: ст. Волноваха Донецької області, залізничний буд. № 79. Секретар парткому вагонного депо. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гарагуля Павло Петрович, 1886 року народження, с. Петрівка Одеської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Десятник житлокооперації. Заарештований 24 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гаража Никифор Іванович, 1891 року народження, с. Корсунь Риківського району, українець, освіта нижча. Рахівник контори шахти № 8 у м. Горлівці Донецької області. Проживав: селище шахти № 8, кол. Дзержинського, 28 лінія, буд. № 2, хід. 1. Заарештований 7 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гаража Олексій Григорович, 1898 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працював: завгосп колгоспу ім. Червоної армії. Заарештований ... Радянської військової адміністрації землі Бранденбург, Німеччина на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Гапонов Тимофій Костянтинович, 1904 року народження, с. Грузько-Зорянка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське, № 8 Донецької області. Експедитор матеріального складу ст. Іловайськ. Заарештований 25 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Гапонов Петро Павлович, 1886 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області. Коваль шахти № 5. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гапонов Федір Семенович, 1908 року народження, с. Глінки Чернинського району Тульської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Десятник шахти "Юнком". Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гапонов Хома Петрович, 1899 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Прохідник шахти "Одестоп". Заарештований 20 серпня 1937 року. Засуджений трійкою по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гапонова Ганна Микитівна, 1913 року народження, с. Райгородок Коропського району Чернігівської області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: сел. шахти ім. Леніна Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1941 році.

рештований 12 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гаража Олексій Іванович, 1890 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Пресвітер баптистської церкви. Заарештований 14 листопада 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Гаража Олексій Іванович, 1900 року народження, с. Корсунь Риківського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Прибиральник породи шахти № 9. Проживав: рудник № 8 Горлівського району. Заарештований 11 грудня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 серпня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Гаража Олексій Іванович, 1900 року народження, с. Корсунь Риківського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Зчіплювач вагонів залізничного транспорту Горлівського рудоуправління. Проживав: м. Горлівка, шахта № 8, 28 лінія, вул. Дзержинського, 2. Заарештований 12 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гаража Никифор Іванович, 1891 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник шахти ім. Клари Цеткін. Проживав: с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області. Заарештований 7 лютого 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 20 травня 1936 року засуджений на 8 років ВТТ. Президією Верховного Суду УРСР строк знижено на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гаража Порфирій Григорович, 1895 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав за місцем народження. Заарештований 11 березня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 липня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. 31 березня 1938 року розстріляний по вироку трійки Далекосхідного краю. Реабілітований у 1992 році.

Гаражанкін Дмитро Петрович, 1903 року народження, с. Ріпець Старооскольського району Курської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Буроз Донецької області. Вибійник шахти “Капітальна”. Заарештований 29 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гарамаш Федір Павлович, 1905 року народження, с. Павлівка Богодухівського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Вчитель СШ № 2. Заарештований 19 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гаранін Петро Петрович, 1889 року народження, м. Кліми Західної області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Головний бухгалтер Комунального банку. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Гаранич Карпо Гнатович, 1911 року народження,с. Єгорівка Оріхівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Нова колонія, 1-й гуртожиток, кв. 54. Вибійник шахти № 17-17 біс. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гаранович Олександр Степанович, 1918 року народження, с. Кальчик Донецької області, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Військовий технік. Заарештований 8 травня 1942 року. Військовим трибуналом Єлецького гарнізону Брянського фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Гарбар Федір Петрович, 1901 року народження, с. Озерян Варвинського району Прилуцького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Бухгалтер рибного господарства. Проживав: м. Маріуполь, вул. 1 Травня, буд. № 19. Заарештований 20 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гарбар Тимофій Мойсейович, 1914 року народження, с. Боложівка Шумського району Тернопільської області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Червоноармієць 62-го запасного стрілецького полку 6-ї запасної стрілецької дивізії. Заарештований 7 липня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1954 році.

Гарбуз Кузьма Микитович, 1893 року народження, с. Єгорівка Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 10 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гарбуз Кузьма Микитович, 1905 року народження, ст. Кагальницька Таганрозького округу, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Шурупове Будьоннівського району Маріупольського округу. Заарештований 27 листопада 1930 року. Надзвичайною сесією Донецького міжрайсуду 30 жовтня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гарбузов Володимир Михайлович, 1918 року народження, м. Ганджа Азербайджанської РСР, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Коректор газети “Політвіддільська правда” ст. Ясинувата. Проживав: ст. Ясинувата, залізничний буд. № 62, кв. 121. Заарештований 2 жовтня 1936 року. Виїзною сесією лінійного суду Донецької залазниці на ст. Ясинувата 19 грудня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 4 липня 1947 року у Сєввостлазі. Реабілітований у 1955 році.

Гарбузов Григорій Йосипович, 1921 року народження, с. Білоярівка Амвросіївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 689-го стрілецького полку. Заарештований 4 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 411-ї стрілецької дивізії на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гарбузов Костянтин Денисович, 1904 року народження, с. Воскресенське Черилінського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Бригадир заводу металоконструкцій. Заарештований 28 квітня 1941 року. Засуджений спецколегіїю Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Гарбузов Пімен Михайлович, 1872 року народження, с. Фащівка Сєвського району Брянського округу, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Десятник заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Донецьк Донецької області, Ларинка, буд. № 42, кв. 3. Заарештований 7 серпня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28 листопада 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Гарбузов Олексій Юхимович, 1875 року народження, м. Середина-Буда Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Партизанська, буд. № 89, кв. 2. Помічник начальника цеху водопостачання металургійного заводу. Заарештований 30 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гарварт Георгій Генріхович, 1922 року народження, м. Макіївка Донецької області, німець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Породник шахти ім. Кагановича. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гаргал Георгій Дмитрович, 1898 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Донецької області, вул. Реконструкції, буд. № 6. Помічник завідуючого базою «Славторгу». Заарештований 17 грудня

1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гаргала Георгій Дмитрович, 1907 року народження, с. Македонівка Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Нове життя, буд. № 23, кв. 8. Слюсар артілі “Промкомбінату”. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гаргала Павло Христофорович, 1899 року народження, с. Македонівка Маріупольського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Експедитор заводу ім. Ілліча. Заарештований 12 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1949 році.

Гаргалі Дмитро Антонович, 1877 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Донецької області, вул. Реконструкції, буд. № 6. Вагар базару. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гаргач Василь Гаврилович, 1906 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр у колгоспі “Герзамет”. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гаргач Петро Гаврилович, 1902 року народження, с. В. Янісоль (В. Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гаргер Сергій Іванович, 1885 року народження, 1885 року народження, м. Луганськ Донецької області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Амвросіївка Донецької області, вул. Клубна, буд. № 40, кв. 4. Техкерівник кар’єрів цементного заводу. Заарештований 5 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведенно до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Гардер Абрам Якович, 1917 року народження,с. Олександрівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гардер Борис Петрович, 1907 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Шофер колгоспу К. Лібкнехта. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1945 році.

Гардер Гергард Якович, 1910 року народження, с. Олександрівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гардер Давид Якович, 1903 року народження, с. Олександрівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 25 листопада 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Гардер Іван Якович, 1901 року народження, с. Олександрівка Донецької області, німець,

малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Гардер Мартин Мартинович, 1904 року народження, с. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Заарештований 4 вересня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку 14 лютого 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гардер Яків Мартинович, 1912 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гардер Яків Якович, 1879 року народження, с. Олександрівка Мар'їнського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Сталінського району Донецької області. Завідуючий плотницькою майстернею. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гардер Яків Якович, 1900 року народження, с. Олександрівка Мар'їнського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Селидівського району, трудколонія НКВС № 12. Майстер столярної майстерні трудколонії НКВС № 12. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гардер Яків Якович, 1923 року народження, с. Олександрівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гардок Антон Готлибович, 1909 року народження, х. Лейтергаузен Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Вчитель початкової школи. Проживав: с. Єпіфанівка Старобільського округу Донецької області. Заарештований 8 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 26 квітня 1937 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гардок Федір Антонович, 1886 року народження, с. Вальдорф Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, 31 лінія, буд. № 18. Кучер цементного заводу. Заарештований 5 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гардок (Гордок) Венталін Карлович, 1894 року народження, с. Безпальчине Барвенківського району Харківської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник заводу "Червоний будівельник". Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гардюк (Гордюк) Едмунд Вендландович, 1912 року народження, с. Безпальчине Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 26. Робітник заводу. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гаріб'ян Ваган Карапетович, 1902 року народження, м. Ечміадзин Вірменської РСР, вірменин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м.

Донецьк Донецької області. Завідуючий відділом керівних парторгів обкому КП(б)У. Заарештований 10 травня 1938 року. Засуджений військової колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Розстріляний 29 жовтня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1958 році.

Гарін Микола Петрович, 1914 року народження, ст. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 7 класів, безпартійний. Помкомвзводу 229-го окремого батальйону зв'язку 184-ї стрілецької дивізії. Заарештований 7 липня 1942 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 23 вересня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

Гаріст Йосип Васильович, 1906 року народження, с. Деревнал Заловського району Гродненської області, Польща, поляк, освіта нижча, до 1935 року – кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Єнакієве Донецької області, клубні будинки, буд. № 14, кв. 5. Десятник шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гаріфулін Нардин (по батькові не вказано), 1909 року народження, с. Чапкіс-Ільматове Татарської АРСР, татарин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Сталінської (Донецької) області. Прохідник шахти № 39. Заарештований 13 лютого 1950 року. Верховним Судом УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гаркавий Авксентій Федотович, 1892 року народження, с. Селидівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Каменяр артілі "Жовтень". Проживав: с. Селидівка Сталінського району Донецької області. Заарештований 26 січня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1033 року на заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гаркавий Іван Павлович, 1887 року народження, с. Борисівка Борисівського району Курської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: сел. Лиман Донецької області, вул. Кооперативна, буд. № 36. Керівник хорового гуртка палацу культури ім. Артема. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведенно до виконання у м. Донецьку 19 листопада 1937 року. Реабілітований у 1955 році.

Гаркаві Михайло Якович, 1883 року народження, м. Харків, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Артема, буд. № 79/81 кв. 1. Начальник планового відділу Донецького вугільного комбінату "Донбасвугілля". Заарештований 9 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання 3 грудня 1937 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1966 році.

Гаркуша Іван Маркович, 1893 року народження, с. Корнилівка Корунського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, 7 лінія, буд. № 126, кв. 2. Вибійник шахти. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гаркуша Іван Павлович, 1880 року народження, с. Олександрівка Григорівської волості Бахмутського повіту Катеринославської губернії, українець, грамотний, безпартійний. Оглядач вагонів ст. Мушкетове. Проживав: приватний будинок на ст. Мушкетове. Дата арешту – під підпискою про невиїзд. Реабілітований у 1929 році.

Гаркуша Іван Тимофійович, 1892 року народження, сел. шахти ім. Шварца Пятихатського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області. Бухгалтер Південнодонецької залізниці. Заарештований 15 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гаркуша Микола Семенович, 1915 року народження, ст. Абинська Краснодарського краю, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Сталінської (Донецької) області. Слюсар електроцеху коксохімзаводу. Заарештований 19 січня 1948 року. Особливою на-

радою при МДБ СРСР засуджений на 15 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гаркуша Михайло Федорович, 1917 року народження, с. Кичинці Коросинського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіїв-ський район, Берестова колонія, шахта "Італія", буд. № 24. Вчитель школи малограмотних. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС СРСР по Донецької області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гаркуша Олександр Терентійович, 1907 року народження, с. Брудзенківка Долинського району Криворізького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник цегельного заводу. Проживав: Донецька область, Риківський район, цегельний завод. Заарештований 16 грудня 1931 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 4 травня 1932 року засуджений на 3 роки до заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гаркуша Опанас Гнатович, 1890 року народження, с. Лучка Лохвицького району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. В'язівка Павлоградського району Дніпропетровської області. Священик. Заарештований 3 лютого 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС Українського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Гаркуша Прокіп Максимович, 1890 року народження, с. Михайлівка Знаменського району Кіровоградської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Щеглівка Сталінської (Донецької) області. Ремонтний робітник залізничної станції. Заарештований 30 січня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гаркуша Федір Олександрович, 1897 року народження, м. Барвенкове Харківської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Черговий лікарні № 1. Заарештований 22 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гаркуша Федір Олександрович, 1897 року народження, м. Барвенкове Харківської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Барвенкове Харківської області. Фельдшер райлікарні. Заарештований 28 березня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення. Місце заслання та строк не вказано. Реабілітований у 1958 році.

Гаркуша Феодосій Дмитрович, 1909 року народження, с. Арчад Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Арчад Макіївського району Донецької області. Помічник головного механіка шахти № 18. Заарештований 25 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 18 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гаркушенко Іван Пантелійович, 1882 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Бригадир паровозного депо цементного заводу. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 лютого 1942 року у в'язниці № 1 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1959 році.

Гаркушенко Яків Акимович, 1916 року народження, с. Венокосове Матвієво-Курганського району Ростовської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Чистякове, вул. Радянська, буд. № 14. Кріпильник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гарлукевич Йосип Петрович, 1881 року народження, с. Пасовецiна Пасовецінської волості Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, сел. Ртутне, вул. Комсомольська, буд. № 63. Кріпильник шахти № 19/20. Заарештований 22 листопада 1937 року. 29 грудня 1937 року рішенням НКВС та Прокуротора СРСР засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гарматенко Омелян Микитович, 1888 року народження, с. Грабове Чистяківського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Бригадир відділення служби руху. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гармаш Антон Назарович, 1903 року народження, с. Божківка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Рязанське, 8 лінія, буд. № 61. Робітник механічного заводу. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гармаш Григорій Федорович, 1894 року народження, с. Богоявленка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Газомірник шахти № 29. Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гармаш Єгор Пилипович, 1888 року народження, с. Іванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Іванівка Амвросіївського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Прогрес". Заарештований 27 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гармаш Микола Назарович, 1890 року народження, с. Божківка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Убєжище Орджонікідзевського району. Електрик та машиніст водокачки колгоспу "Бойовий безбожник". Заарештований 27 вересня 1938 року. Засуджений Судовою колегією Верховного Суду СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гармаш Павло Петрович, 1880 року народження, с. Дігтяр Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Нова колонія, буд. № 131/1, кв. 4. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гармаш Федосій Іванович, 1879 року народження, х. Полозова Балка М. Курганського району Таганрозького округу, росіянин, малограмотний, безпартійний. Сторож радгоспу № 2. Проживав: ст. Кутейникове Макіївського району Донецької області. Заарештований 5 жовтня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гармаш Яків Йосипович, 1902 року народження, с. Камишеваха Ізюмського району Харківської області, українець, освіта 2 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Ізюм Харківської області. Комендант паровозоремонтного заводу. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1937 році.

Гармаш Яків Назарович, 1898 року народження, с. Башківка Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області. Слюсар шахти "Юнком". Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений Верховним Судом УРСР на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гармаш Яків Петрович, 1898 року народження, с. Лібці Липівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Робітник держкомгоспу. Заарештований 31 грудня 1945 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гармашева-Фрезен Ірина Миколаївна, 1919 року народження, с. Миколаївка Селидівського району Донецької області, німкеня, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: с. Орлове Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 15 грудня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом 18-ї армії до розстрілу. Розстріляна 21 січня 1942 року. Реабілітована у 1993 році.

Гармашов Трохим Юхимович, 1910 року народження, с. Гармашівка Кантемирівського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Бежанівка Донецької області. Старший стрілочник залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гармс Андрій Якович, 1925 року народження, с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Гармс Гергард Якович, 1913 року народження, с. Лісівка Сталінського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Молодший командир 4-ї роти 238-го стрілецького полку 80-ї стрілецької дивізії у м. Маріуполі. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Гармс Іван Іванович, 1904 року народження, с. Олександрівка Великолепетиського району Дніпропетровської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні в с. Логівському. Реабілітований у 1964 році.

Гармс Іван Якович, 1908 року народження, с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Комірник млину № 5. Заарештований 2 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гармс Петро Абрамович, 1891 року народження, с. Кронсфельд Хортицького району Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гармс Яків Якович, 1907 року народження, с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Приймальник млину № 5. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гаррін Гаврило Антонович, 1905 року народження, с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Робітник радгоспу "Перебудова". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гартман Іван Васильович, 1906 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Гартман Олександр Васильович, 1911 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гарток Франц Августович, 1909 року народження, с. Гайдельберг Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка До-

нецької області, вул. Шевченка, буд. № 76. Експедитор харчоторгу. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гарус Сергій Мефодійович, 1880 року народження, ст. Качевська Краснодарського краю, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Прибиральник базару держкомунгоспу. Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гарусов Іларіон Юхимович, 1883 року народження, с. Михійкове Круглинського району Білоруської РСР, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Інструктор держпромвузла № 8. Проживав: м. Донецьк, шахта № 8, 8 колонія, буд. № 84, кв. 4. Заарештований 29 серпня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гарцарик Олексій Йосипович, 1906 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Машиніст депо "Південь". Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гарцило Семен Федотович, 1891 року народження, х. Волоський Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Никишине Чистяківського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гарш Вільгельм Готфрідович, 1873 року народження, с. Торкове Тираспільського району, Молдавія, німець, грамотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу "Ейнехкерт". Проживав: с. Беззаботівка Олександрівського району Донецької області. Заарештований 5 грудня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року виправданий. Реабілітований у 1934 році.

Гарш Вільгельм Готфрідович, 1902 року народження, с. Цебрикове Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Візник на заводі ім. Фрунзе. Проживав: м. Костянтинівка, вул. Шевченка, буд. № 98. Заарештований 27 жовтня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гарш Леонгардт Готфрідович, 1887 року народження, с. Цебрикове Одеської області, німець, освіта нижча, безпарійний. Робітник заводу ім. Фрунзе. Проживав: м. Костянтинівка, вул. Українська, буд. № 95. Заарештований 24 жовтня 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1957 році.

Гарш Фрідрих Готфрідович, 1913 року народження, с. Цебрикове Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник заводу ім. Фрунзе. Проживав: м. Костянтинівка, вул. Українська, буд. № 97. Заарештований 1 січня 1934 року. Засуджений трійкою ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гарш Яків (Якуб) Готфрідович, 1880 року народження, с. Т. Шевченка Одеської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Візник заводу ім. Фрунзе. Проживав: м. Костянтинівка, вул. Фрунзе, буд. № 41. Заарештований 11 грудня 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року до заслання у Північний край строком на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Гаряга Павло Дорофійович, 1891 року народження, с. Висунськ Херсонської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник-кучер керамічного заводу ім. Ворошилова. Проживав: селище державного керамічного заводу. Заарештований 28 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гасан Василь Пантелійович, 1912 року народження, с. Новомихайлівське Генічеського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім.

Косіора Горлівського району Донецької області. Візник шахти № 4/5. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1971 році.

Гасан Пантелій Андрійович, 1878 року народження, с. Єфремове Акимівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Тесляр шахти № 4/5. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1971 році.

Гассан Анатолій Вікторович, 1912 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Виконроб «Зеленбуду». Проживав: м. Донецьк, Білий кар'єр, буд. № 6. Заарештований 8 вересня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гасенко Іван Антонович, 1919 року народження, сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць саперного взводу 1033-го стрілецького полку 280-ї стрілецької дивізії. Заарештований 6 червня 1943 року. Військовим трибуналом 280-ї стрілецької дивізії виправданий. Реабілітований у 1943 році.

Гасилін Максим Михайлович, 1875 року народження, с. Арипкине Богородського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Будьонного, буд. № 87. Сортувальник фарфорового заводу. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гасилов Петро Олександрович, 1923 року народження, с. Єфим'єве Пречистинського району Ярославської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Сталінської (Донецької) області. Електрик-намотувальник трубного заводу. Заарештований 30 квітня 1947 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1981 році.

Гаснер Іоган Гнатович, 1899 року народження, м. Батасек, Угорщина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Штукатур будівельного тресту облвиконкому. Заарештований 28 квітня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Розстріляний 18 серпня 1941 року у м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1997 році.

Гасперський Василь Степанович, 1908 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Майстер електромоторної дільниці коксохіммонтажу. Проживав: м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, колонія "Б", буд. № 1, кв. 1. Заарештований 28 листопада 1936 року. Виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 1 листопада 1937 року у м. Києві. Реабілітований у 1959 році.

Гасс Август Августович, 1896 року народження, с. Сумки Каракульського району Челябінської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Котельник паровозних майстерень заводу ім. Кірова. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Пропав без вісті у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1995 році.

Гасс Генріх (Андрій) Генріхович (Андрійович), 1910 року народження, с. Конкринівка Новомиколаївського району Дніпропетровської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Візник артілі "Промкооптранс". Проживав: м. Костянтинівка, вул. Фрунзенська, буд. № 36. Заарештований 28 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 16 лютого 1937 року засуджений у ВТТ строком на 8 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1971 році.

Гасс Іван Августович, 1899 року народження, с. Крокал Нікопольського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 10, кв. 8. Слюсар ме-

талургійного заводу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гасс Едуард Якович, 1910 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Конструктор заводу "Автоскло № 25". Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гасс Фрідріх Іванович, 1905 року народження, м. Ворошиловград, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Тракторист. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гасс Яків Оттович, 1905 року народження, с. Шестаківка Олександрівського району Донецької області, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комірник колгоспу. Заарештований 27 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Гаст Фрідрих Карлович, 1891 року народження, м. Черняхів Київської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Оленівка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Машиніст паровозу рудників. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гатав Арнольд Якович, 1904 року народження, Башкирської АРСР, латиш, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Начальник теплообігріву заводу ім. Ілліча. Заарештований 2 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 9 лютого 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1957 році.

Гатунов Іван Степанович, 1886 року народження, с. Новоспасівка Маріупольського району, Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Швець. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 лютого 1921 року. Реабілітований у 1921 році.

Гатицький Тимофій Андрійович, 1914 року народження, с. Степанівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Сталінської (Донецької) області. Заарештований 16 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гау Август Олександрович, 1916 року народження, с. Русин Яр Гришинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Новий Світ, буд. № 9, кв. 8. Візник кінного двору заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 30 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гау Віктор Олександрович, 1910 року народження, с. Русин Яр Гришинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, х. Гросс. Робітник. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Гау Іван Християнович, 1904 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гау Олександр Християнович, 1885 року народження, с. Райфіндель Мелітопільського району Таврійської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Механічна, буд. № 8. Не працював. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення

вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гау Омелян Християнович, 1898 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гау Отто Мартинович, 1903 року народження, х. Райський Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександропіль (Розівка) Дзержинського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гау Рейнгольд Олександрович, 1915 року народження, с. Русин Яр Гришинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Перевізник вугілля заводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Гау Християн Християнович, 1890 року народження, с. Русин Яр Постишевського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Люксембург Добропільського району Донецької області. Ветсанітар сільгоспартілі ім. Р. Люксембург. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гауберт Федір Християнович, 1911 року народження, Дніпропетровська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Луганськ Луганської області. Слюсар заводу ім. Жовтневої Революції. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гауер Роберт Фрідріхович, 1889 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 11. Без певних зайнять. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Гауз (Гаус) Омелян Фрідрихович, 1918 року народження, с. Павлівка Новомиколаївського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гаузе Олександр Густавович, 1872 року народження, м. Мар'ямпіль Суволовської губернії, Литва, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Слов'янка Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Вагар залізничної станції. Заарештований 25 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 та 1955 роках.

Гаук Вільгельм Юліусович, 1913 року народження, м. Донецьк Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Електрик заводу "Червоний металіст". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпічев. Реабілітований у 1964 році.

Гаук Микола Юліусович, 1905 року народження, м. Двінськ, німець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Сталіна, буд. № 157. Механік цеху газованих вод при заводі ім. Кірова. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гаук Отто Юліусович, 1915 року народження, ст. Рутченкове Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, Торецько-Набережна, буд. № 38. Вартовий заводу ім. Сталіна у м. Краматорську. Заарештований 22 грудня 1937

року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гаупт Микола Петрович, 1918 року народження, м. Київ Київської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Студент педтехнікуму. Заарештований 17 червня 1941 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гаупт Петро Олександрович, 1890 року народження, м. Київ росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, цинкова колонія, буд. № 125, кв. 3. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 21 січня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1989 році.

Гауптман Генріх Густавович, 1887 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, даних про освіту та партійність немає. Місце проживання не вказано.Помічник головного енергетика металургійного заводу. Заарештований 17 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гаус Анатолій Лоренцович, 1907 року народження, м. Ордонікідзе Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Вокзальна, буд. № 130/40. Фрезерувальник металургійного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гаус Густав Готлібович, 1898 року народження, ст. Межова Межівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Артемівська, буд. № 108. Бухгалтер склозаводу. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гаус Еміль Іванович, 1893 року народження, х. Високий Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Бухгалтер макіївського металургійного заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка, Радянська колонія, буд. № 190, кв. 2. Заарештований 18 квітня 1935 року. 2 червня 1935 року справу припинено. Реабілітований у 1955 році.

Гаус Еміль Іванович, 1893 року народження, с. Високе Мелітопільського району Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радянська колонія, буд. № 190, кв. 2. Заступник старшого бухгалтера заводу ім. Кірова. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гаус Отто Іванович, 1891 року народження, с. Гохштад Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Липове Кагановицького району Донецької області. Рахівник паровозного депо. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Донецьку Донецької області. Реабілітований у 1959 році.

Гаус (Гаух) Фрідріх Християнович, 1896 року народження, с. Павлівка Новомиколаївського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гаусман Вільгельм Людвігович, 1885 року народження, м. Київ Київської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Степано-Кринка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Дільничний уповноважений МТС. Заарештований 9 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 13 січня 1942 року

у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гауфлер Валентин Готлібович, 1905 року народження, Таврійська губернія, Феодосійський повіт, с. Старокурліут, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Вчитель СШ № 9. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ленінград-ський, буд. № 9. Заарештований 24 квітня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гауфлер Веніамін Готлібович, 1911 року народження, с. Шулькіне Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Старший рахівник залізничного депо. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області, вул. КНС, буд. № 20. Заарештований 24 квітня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гауфлер Готліб Людвігович, 1882 року народження, с. Адаргін Перекопського повіту Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 19. Заарештований 17 вересня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гауцель Іван Іванович, 1895 року народження, с. Геккерпер Саратовської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 19/20. Заарештований 16 листопада 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гафич Петро Никифорович, 1900 року народження, с. Ріхтецьке Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 32-біс. Робітник шахти № 32-біс. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гафтке Адам Меєрович, 1904 року народження, м. Варшава, Польща, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Продавець магазину № 3 «Держпромторгу». Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1992 році.

Гацке Фрідолін Вільгельмович, 1912 року народження, Тельманівський район Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, «Коксобуд», барак № 1. Землекоп. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гацуленко Федір Маркович, 1895 року народження, м. Аккерман, Румунія, українець, малограмотний, до 1933 року – член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Самарська Балка, порт. Колгоспник колгоспу “Червоний орач”. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гацунов Олександр Іванович, 1926 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 9 жовтня 1943 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 4 роки ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Гацуцов Костянтин Андрійович, 1893 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Машиніст молотилки колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гацуцов Пантелій Іванович, 1889 року народження, с. Дубрівка Торезького району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Тесляр колгоспу ім. Косіора. Проживав: с. Дубрівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 23 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22

квітня 1933 року засуджений до заслання у Казахстан строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гашевський Петро Олексійович, 1899 року народження, с. Завражці Браїлівського району Вінницької області, українець, освіта неповна вища, член ВКП(б). Завідуючий відділом зв'язку. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області, буд. № 19, кв. 7. Заарештований 12 вересня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гашенко Леонід Максимович, 1916 року народження, сел. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Помічник начальника штабу 19-ї гвардійської мехдивізії. Заарештований 14 серпня 1946 року. Військовим трибуналом 19-ї гвардійської мехдивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Гашко Іван Іванович, 1902 року народження, х. Попасний Вендашівського району Воронезької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: радгосп № 7 Амвросіївського району Донецької області. Робітник свинорадгоспу № 7. Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гашута Іван Кузьмич, 1902 року народження, с. Дмитрівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 3-го стрілецького полку 218-ї стрілецької дивізії. Заарештований 11 червня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гвардецький Леонард Адамович, 1920 року народження, с. Крушин Вацлавського повіту Варшавської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Орлова Слобода Сталінської (Донецької) області. Бурильник щебеневого заводу. Заарештований 10 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гвахарія Варвара Володимирівна, 1902 року народження, м. Кутаїсі, Грузинська РСР, грузинка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Донецької області, вул. Орджонікідзе, буд. № 1. Не працювала. Заарештована 8 травня 1937 року. Засуджена військовою колегією Верховного Суду СРСР у м. Москві до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Москві 27 липня 1941 року. Реабілітована у 1956 році.

Гвахарія Георгій Віссаріонович, 1901 року народження, м. Кутаїсі, Грузинська РСР, грузин, освіта неповна вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Макіївка, вул. Орджонікідзе, буд. № 1. Директор металургійного заводу ім. Кірова. Заарештований 20 квітня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Києві 2 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Гвоздецький Артем Кирилович, 1882 року народження, х. Загрядський Кузнецово-Михайлівської сільради Старокаранського району Маріупольського округу (с. Андріївка Таврійської губернії), українець, малограмотний, безпартійний. Селянин. Працював у сільському господарстві. Проживав: х. Загрядський Старокаранського (Тельманівського) району Маріупольського округу. Заарештований 2 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гвоздецький Григорій Артемович, 1903 року народження, х. Андріївський Таврійської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Візник шахти № 33/43 Чистяківського рудоуправління. Проживав: с. Ольховчик Чистяківського району. Заарештований 19 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гвоздецький Іван Артемович, 1907 року народження, х. Загрядський Старокаранського (Тельманівського) району Маріупольського округу, українець, грамотний, безпартійний. Візник шахти № 33/43 Чистяківського рудоуправління. Проживав: с. Ольховчик Чистяківського району. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гвоздецький Іван Іванович, 1890 року народження, с. Ведмеже Полтавської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Артемівка, 3 вул. буд. № 21. Бухгалтер порту. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гвоздецький Петро Лукич, 1899 року народження, м. Бар Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області. Техкерівник гранітного кар'єру. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гвоздецький Петро Миколайович, 1896 року народження, с. Турічки Турчанського району, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 4 лінія, буд. № 21, кв. 3. Вахтер металургійного заводу. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гвоздецький Тимофій Мойсейович, 1897 року народження, х. Загрядський (с. Андріївка Бердянского округу), українець, освіта нижча, безпартійний. Візник шахти № 33/43 "Руминка". Проживав: х. Ольховчик Чистяківського району. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гвоздецький Хома Мойсейович, 1891 року народження, х. Скудний Маріупольського округу Катеринославської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Селянин. Проживав: х. Загрядський Кузнецово-Михайлівської сільради Старокаранського (Тельманівського) району. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гвоздєв Аким Єгорович, 1883 року народження, с. Пречистине Леванського району Купрської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гвоздєв Іван Васильович, 1907 року народження, м. Москва Московської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер місцевпрому міськвиконкому. Заарештований 19 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Гвоздєв Федір Федорович, 1896 року народження, с. Бадієве Давидівського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дронове Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Землекоп ПЧ-17. Заарештований 13 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Гвоздик Олексій Петрович, 1904 року народження, с. Юнівка Великобілозірського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 9 липня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Гвоздик Олексій Петрович, 1904 року народження, с. Юнівка Великобілозірського району Запорізької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 18 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Гвоздиков Яків Андрійович, 1880 року народження, с. Ляличі Клицьківського району Західної області, росіянин, освіта нижча, до 1926 року – член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, шахта № 10. Кріпильник шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гвоздинський Віктор Едуардович, 1888 року народження, м. Пшедбут Родомської губернії, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Апарова, 5 вулиця, буд. № 38, кв. 1. Котельник заводу ім. Ілліча. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання рішення немає. Реабілітований у 1958 році.

Гвоздовський Юрій Адамович, 1909 року народження, с. Козаки Ковенського району Волинської області, литовець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Механік Центрального телеграфу. Заарештований 30 червня 1944 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гвоздок Влас Микитович, 1906 року народження, с. Гаврилівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Очеретине Дзержинського району Донецької області. Вантажник керамічного заводу № 1. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гвоздюк Степан Васильович, 1892 року народження, с. Кличине Томашевського повіту, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 40. Робітник склозаводу. Заарештований 3 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гвоздь Гнат Іванович, 1903 року народження, с. Свободне Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Свободне Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Диспетчер 7-ї дистанції залізничної колії. Заарештований 17 лютого 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гвоздь Сергій Митрофанович, 1906 року народження, с. Богодухівка Чорнобаївського району Київської області, українець, грамотний, безпартійний. Візник заводу "Червоний будівник". Проживав: ст. Сантуринівка Донецької області. Заарештований 14 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гебель Готліб Адамович, 1904 року народження, с. Гебель Добринського району, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Шевченківська, буд. № 51. Робітник заводу "Промінь свободи". Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Геберлінг Готліб Іванович, 1897 року народження, с. Мінаузендорф Херсонської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник Новокраматорського машинобудівного заводу. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Геберт Антон Антонович, 1916 року народження, с. Безпальцеве Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краматорський район, колгосп ім. Р. Люксембург. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 6 березня 1943 року в місцях ув'язнення Архангельської області. Реабілітований у 1976 році.

Геваго Ксенія Марківна, 1924 року народження, м. Артемівськ Донецької області, швейцарка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Берлін, Німеччина. Не працювала. Заарештована 21 вересня 1946 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Берліна (Німеччина) засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1995 році.

Гевло Микола Григорович, 1897 року народження, с. Решетилівка Полтавської області, ук-

раїнець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, вул. Кірова, буд. № 22, кв. 23. Головний бухгалтер Краснолиманського відділення руху Північнодонецької залізниці. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Геворкян Шаварш Єгорович, 1897 року народження, с. Ахурян Ахурянського району Вірменської РСР, вірмен, освіта вища, безпартійний. Ув'язнений ВТК-1 МВС Вірменської РСР. Заарештований 27 травня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення у Красноярський край під нагляд органів МДБ. Реабілітований у 1956 році.

Геделе Яків Якович, 1895 року народження, с. Мангейм Беляївського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, сел. шахти № 12/13. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гедеонов Володимир Григорович, 1900 року народження, с. Денисове Єлецького району Орловської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Начальник контори «Райтрансторгхарч». Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1941 році.

Гедзик Михайло Пилипович, 1891 року народження, с. Яхни Богуславського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Обхідник колії 10-ї дистанції залізничної колії. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гедрец Володимир Йосипович, 1904 року народження, с. Калкуні Цеуського повіту Курляндської губернії, Латвія, литовець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Харківська, буд. № 49. Майстер з випічки хліба. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Геєвський Яків Григорович, 1898 року народження, с. Нові Санжари Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Головний ветлікар тресту. Заарештований 27 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Геєр Андрій Августович, 1890 року народження, с. Сіменефельд Херсонського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район. Тесляр колгоспу. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Геєр Георгій Георгійович, 1908 року народження, с. Вороб'ївка Гафіустальського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Шосейна, буд. № 39. Коваль мехкомбінату. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Геєр Густав Іванович, 1897 року народження, с. Вороб'ївка Цибріківського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Ливарна, буд. № 9. Робітник заводу "Автоскло". Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Геєр Іван Георгійович, 1907 року народження, с. Цебрикове Одеської області, німець, малограмотний, безпартійний. Вантажник склозаводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області,

вул. Плотиннна, буд. № 23. Заарештований 14 січня 1934 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року. Засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Геєр Іван Георгійович, 1907 року народження, с. Вороб'ївка Цебриківського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старобешеве Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар Каракуббуду. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Геєр Іван Йосипович, 1896 року народження, с. Костийм Пришибського району Дніпропетровської області, німець, самоучка, безпартійний. Проживав: с. Деконське Артемівського району Донецької області. Вахтер заводу ім. Будьонного. Заарештований 14 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконнаня немає. Реабілітований у 1961 році.

Геєр Іван Савелійович, 1908 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх артілі. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Геєр Іван Савелійович, 1908 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Вивантажувальник транспортного цеху Краматорського машзаводу. Проживав: м. Краматорськ, Крейдяна гора, барак № 10. Заарештований 15 січня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28-29 квітня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 5 років. Реабілітований у 1963 році.

Геєр Яків Йосипович, 1906 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Воровського, буд. № 38. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Геєр-Поснак Марія Антонівна, 1893 року народження, с. Привілля Харківської області, німкеня, грамотна, безпартійна. Проживала: ст. Деконська Артемівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 15 листопада 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1991 році.

Геза Микита Йосипович, 1905 року народження, с. Пречистівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 23 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гезе Еврик (Івель) Мартинович, 1905 року народження, с. Новий Рад Волинського району Волинської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Візник шахти № 7. Проживав: с. Щербинівка Горлівського району Донецької області. Заарештований 11 листопада 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гезе Таїсія Романівна, 1922 року народження, с. Пречистівка Мар'їнського району Донецької області, росіянка, освіта середня, член ВЛКСМ. Військовий фельдшер 1008-го стрілецького полку 266-ї стрілецької дивізії. Заарештована 3 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Гей Захар Семенович, 1881 року народження, с. Краснянське Батуринського району Чернігівської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Никишине Чистяківського району Донецької області. Робітник. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейбель Генріх Генріхович, 1915 року народження, с. Кано Марксштадтського району Нижньоволзького краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Никишине Чистяківського району Донецької області. Землекоп залізничної станції. Заарештований 17 червня 1938

року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейбермель Генріх Готфрідович, 1894 року народження, с. Рейвальд Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Плотинна, буд. № 22. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Гейбрехт Генріх Августович, 1899 року народження, с. Олександрівка Молочанського повіту Херсонської губернії, німець, освіта нижча, член ВКП(б). Слюсар паровозного депо. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Заарештований 6 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1937 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки.Реабілітований у 1958 році.

Гейгер Готліб Готлібович, 1910 року народження, с. Гофендаль Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Гофіндаль Орджонікідзевського району Донецької області. Слюсар колгоспу ім. Постишева. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гейгер Іван Готлібович, 1902 року народження, с. Олександрівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Постишеве (Красноармійськ) Орджонікідзевського району Донецької області. Коваль радгоспу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейгер Карл Готлібович, 1898 року народження, с. Андріївка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Гофінталь Орджонікідзевського району Донецької області. Бригадир радгоспу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейгер Федір Готлібович, 1869 року народження, с. Олександрофельд Маріупольського повіту, німець, малограмотний, безпартійний. Не працював. Проживав: радгосп ім. Постишева Риківського району Донецької області. Заарештований 27 червня 1934 року. Народним судом Риківського району 20 вересня 1934 року засуджений на 1 рік ВТК. Реабілітований у 1963 році.

Гейде Клас Класович, 1880 року народження, с. Гінаденгем Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта 6 класів. Робітник сільськогосподарської артілі ім. Карла Маркса. Проживав: сел. Долинівка Сталінського району Донецької області. Заарештований 24 жовтня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гейгер Яків Готлібович, 1900 року народження, с. Олександрівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Гофенталь Орджонікідзевського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Постишева. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гейгерт Іван Павлович, 1908 року народження, м. Сімферополь, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Деконська Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Будьонного. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року у ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гейде Клас Класович, 1900 року народження, с. Гнітенгейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Сталінського району Донецької області. Сторож колгоспу. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гейдебрехт Абрам Петрович, 1918 року народження, м. Краматорськ Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гейдебрехт Андрій Петрович, 1911 року народження, м. Краматорськ Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 25. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гейдебрехт Іван Бергардович, 1883 року народження, с. Н. Зеленівка Олександрівського району Дніпропетровської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Приватний візник. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений судовою колегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гейделін Андрій Іванович, 1912 року народження, с. Високопілля Краматорського району Донецької області, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Високопілля Краматорського району Донецької області. Конюх. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейделін Едуард Петрович, 1910 року народження, с. Ксенівка Люксембурзького району району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Проживав: с. Леонідівка Нью-Йоркської сільради Горлівського району. Заарештований 28 грудня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Гейделін Яків Іванович, 1898 року народження, с. Високопілля Краматорського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: колгосп ім. Тельмана Краматорського району Донецької області. Санітар колгоспу. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гейделінг Генріх Петрович, 1911 року народження, с. Ксенівка Володарського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ксенівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Зоря”. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1991 році.

Гейдт Даниїл Данилович, 1906 року народження, с. Ровзендон Федорівського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гейєр (Геєр) Адам Якович, 1886 року народження, с. Блюменталь Пришибського району Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир артілі ім. Карла Маркса. Проживав: с. Єлизаветівка Олександрівського району Донецької області. Заарештований 3 вересня 1933 року. Народним судом Олександрівського району 12 січня 1934 року виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гейєр Андрій Андрійович, 1920 року народження, с. Ямка Славгородського району Алтайського краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. ім. Тельмана Артемівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. XIII років Жовтня. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Гейєр Антон Антонович, 1923 року народження, с. Варварівка Андріївського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Варварівка Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12

листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1963 році.

Гейєр Григорій Михайлович, 1910 року народження, с. Костянтинівка Гольштадтського району Славгородського округу, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Варварівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1970 році.

Гейєр (Геєр) Іван Йосипович, 1897 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Сінна, буд. № 48. Експедитор артілі "Славторгвзуття". Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гейєр Іван Осипович, 1897 року народження, с. Кучая Костянтинівського повіту Полтавської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Швець артілі "Чоботар-кооператор". Проживав: м. Слов'янськ, вул. Сінна, буд. № 48. Заарештованийи 14 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гейєр Леонтій Францевич, 1909 року народження, с. Єлизаветівка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 145. Комірник складу металів заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейєр Петро Іванович, 1900 року народження, м. Маріуполь Донецької області, латиш, освіта нижча, до 1921 року – член ВКП(б). Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Зоотехнік радгоспу. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Гейєр Рафаїл Савелійович, 1912 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейєр Роман Федорович, 1907 року народження, с. Гофенталь Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейєр Яків Якович, 1886 року народження, с. Блюменталь Гришинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Деконське Артемівського району Донецької області. Візник артілі "Кооптранспорт". Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Гейєр (Геєр) Яків Якович, 1918 року народження, с. Варварівка Андріївського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Варварівка Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичев. Реабілітований у 1964 році.

Гейзе Олександр Мартинович, 1899 року народження, с. Миколівка Новгород-Волинського району Житомирської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Номікосовське, вул. Ворошилівська, буд. № 258. Робітник шкіряного заводу № 10. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гейзер Євген Олександрович, 1909 року народження, м. Дніпропетровськ Дніпропетровської області, росіянин, освіта вища, безпартійний.

Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Головний геолог тресту "Макіїввугіляя". Заарештований 30 березня 1944 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гейко Андрій Іванович, 1912 року народження, с. Злинка Маловисківського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, вул. Трудова, буд. № 3. Машиніст врубової машини шахти ім. Лутугіна. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гейко Василь Іванович, 1909 року народження, с. Злинка Хмелявського району Одеської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м.Торез) Донецької області, вул. Східна, буд. № 17. Наваловідбійник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Гейко Петро Юхимович, 1915 року народження, м. Севастополь, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Дніпропетровськ Дніпропетровської області. Керуючий будинками міськжитловідділу. Заарештований 18 вересня 1944 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 20 років каторжних рабіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гейланд Георгій Фрідріхович, 1902 року народження, с. Прейс Зельманівського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. В 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Гейльман Балтазар Севастянович, 1902 року народження, с. Ельзас Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений ВТК НКВС при заводі № 144 у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Заарештований 6 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейм Віктор Іванович, 1912 року народження, с. Емба-Бона Бобринецького району Одеської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області. Електрозварювальник коксохімзаводу № 23. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гейм Іван Іванович, 1910 року народження, с. Зельман Зельманівського району Куйбишевської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Електрозварювальник заводу № 23. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гейм Пилип Іванович, 1901 року народження, м. Миколаїв Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Роздолівка Орджонікідзевського району Донецької області. Бондар пивзаводу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гейман Андрій Федорович, 1921 року народження, с. Біла Криниця Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 24-го будбату. Заарештований 16 січня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС Ростовської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 29 січня 1943 року у Астраханьлазі Астраханської області. Реабілітований у 1995 році.

Гейман Володимир Арнольдович, 1884 року народження, с. Балаклея Черкаського округу Київської області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Петровська, буд. № 9. Викладач СШ. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1941 році.

Гейман Іван Петрович, 1899 року народження, х. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Тваринник артілі ім. Р. Люксембург. Проживав за місцем народження. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гейман Іван Петрович, 1899 року народження, с. Стара Карань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 108. Візник артілі "Транспорт". Заарештований 11 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гейман Олександр Петрович, 1907 року народження, с. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Аджахі, буд. № 79. Візник артілі "Транспорт". Заарештований 22 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гейман Петро Петрович, 1889 року народження, х. Бірт Старокаранського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Аджахі, буд. № 79 (45). Двірник будинку "Колгоспник". Заарештований 22 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років в'язниці з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гейман Фрідріх (Федір) Петрович, 1893 року народження, х. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 108. Не працював. Заарештований 23 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гейман Яків Петрович, 1904 року народження, х. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Аджахі, буд. № 109-а. Не працював. Заарештований 11 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Геймбух Іван Готлібович, 1917 року народження, сел. Амвросіївка Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Червоний Ударник Старобешівського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гейн Артур Фердінандович, 1910 року народження, с. Дерманка Шепетівського району Вінницької області, німець, освіта неповна вища, член ВЛКСМ. Проживав: с. Іванопілля Костянтинівського району Донецької області.Вчитель НСШ. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гейн Густав Фердінандович, 1916 року народження, с. Кошкіне Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Кошкіне Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 27 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Гейн Іван Іванович, 1915 року народження, х. Фрідріхсталь Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Фрідріхсталь Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист МТС. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гейн Іван Михайлович, 1879 року народження, Новозлатопольський район Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Койбаш Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Листоноша сільради. Заарештований 22 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабі-літований у 1991 році.

Гейн Іван Фердинандович, 1912 року народження, х. Кошкіне Старобешівського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Кошкіне Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гейн Едуард Васильович, 1886 року народження, х. Ропров Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Тесляр «Риброб-коопу». Проживав: с. Будьоннівка (м. Новоазовськ) Маріупольського району Донецької області. Заарештований 22 березня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Гейн Едуард Васильович, 1886 року народження, Тельманівський район Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Донецької області. Конюх пошти. Заарештований 20 січня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1988 році.

Гейн Отто Теодорович, 1914 року народження, с. Липове Ямського району Донецької області, німець, закінчив ФЗУ, безпартійний. Проживав за місцем народження. Шофер вагоноремонтного заводу ім. Кагановича. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 11 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1964 році.

Гейн Фердинанд Фердинандович, 1908 року народження, х. Кошкіне Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Кошкіне Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Гейн Антон (Отто) Петрович, 1885 року народження, с. Тифенбрук Приморського району Запорізької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Липове Ямського району Сталінської (Донецької) області. Рахівник колгоспу "Червоний лан". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 лютого 1942 року у в'язниці № 1 м. Барнаула Алтайського краю.

Гейнбух Іван Готлибович, 1917 року народження, с. Амвросіївка Донецької області, німець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: с. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гейнер Іван Корнійович, 1910 року народження, с. Гнатівка Горлівського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Рахівник сільради. Проживав за місцем народження. Заарештований 2 грудня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гейнлє Густав Якович, 1909 року народження, с. Йоганішталь Карл-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Самарська, буд. № 56. Робітник. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гейнріх Адам Христіанович, 1880 року народження, с. Лукове Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Конюх. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 26. Заарештований 11 листопада 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 20 квітня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гейнріх Емануїл Іванович, 1922 року народження, с. Новоманівка Володарського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Новороманівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць кузні колгоспу ім. Крупської. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гейнріх Самуїл Едуардович, 1907 року народження, с. Остгеймське Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Коваль заводу "Ковчугунсталь". Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гейнріх Самуїл Якович, 1907 року народження, с. Новороманівка Володарського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новороманівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир польової бригади колгоспу ім. Крупської. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Гейнріх Теодор Готлібович, 1923 року народження, с. Новороманівка Володарського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новороманівка Володарського району Сталінської (Донецької) обалсті. Колгоспник колгоспу ім. Крупської. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 грудня 1941 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гейнріх Християн Християнович, 1881 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Вантажник тресту "Головвторчормет". Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 22 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Гейнріх Яків Іванович, 1910 року народження, с. Новороманівка Володарського району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Новороманівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Крупської. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Пропав без вісті у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1955 році.

Гейнріх Федір (Фрідріх) Адамович, 1904 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: м. Маріуполь, вул. Пролетарська, буд. № 26. Заарештований 19 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 28 лютого 1937 року засуджений строком на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Вмер 28 вересня 1943 року. Реабілітований у 1973 році.

Гейнріхс Корній Ісаакович, 1901 року народження, с. Володимирівка Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Головний бухгалтер радіаторного заводу. Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейнріхс Юлій Якович, 1880 року народження, с. Кічкас Запорізького району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Тесляр. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Заарештований 16 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 16 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гейнц Франц Валентинович, 1902 року народження, с. Нейкалсрує Баштанського району Миколаївської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. радгоспу Орджонікідзевського району Донецької області. Сторож радгоспу ім. Постишева. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гейнц Яків Валентинович, 1903 року народження, с. Най Зельманського району Самарської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Вантажник шахти. Проживав: Донецька область, Горлівський район, шахта "Калинівка", буд. №3, кв. 8. Заарештований 21 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 10 березня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гейс Альберт Альбертович, 1898 року народження, с. Карлсруе Карл-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Конюх рудоуправління. Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, Молотовське рудоуправління. Заарештований 22 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького обл-суду 11 квітня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гейс Йосип Альбертович, 1909 року народження, с. Карлсруе Карл-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Завідуючий гаражем рудоуправління. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве), бараки будвідділу. Заарештований 16 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку 11 квітня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гейс Християн Лаврентійович, 1895 року народження, с. Карлсруе Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Візник шахти "Червоний Профінтерн". Проживав: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Руднична, буд. № 21. Заарештований 21 червня 1934 року. Народним судом Риківського району 20 вересня 1934 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гейс Яків Християнович, 1917 року народження, с. Карлсруе Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Шофер райфінвідділу. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області.Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гейсман Микола Павлович, 1928 року народження, с. Громи Ладиженського району Київської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 28 квітня 1950 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гейстеркамф Герман Германович, 1902 року народження, м. Дюссельфорф (Німеччина), німець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця, буд. № 2-б, кв. 46. Робітник механічного цецу. Заарештований 28 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Гейт Франц Генріхович, 1913 року народження, с. Шульц Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 9 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Гейфрід Никодим Іванович, 1903 року народження, с. Роштат Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Листоноша міськвідділу зв'язку. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Українська, буд. № 183. Заарештований 25 червня 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 8 грудня 1934 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гейченко Дмитро Федорович, 1883 року народження, с. Спасо-Михайлівка Андріївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Спасо-Михайлівка Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Гейченко Іван Опанасович, 1902 року народження, с. Поправка Н. Серогозького району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької

області, шахта № 5, вул. Пушкинська, буд. № 13. Тесляр аероклубу. Заарештований 24 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гейченко Петро Іванович, 1882 року народження, с. Жовтневе Гришинського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Жовтневе Гришинського району Донецької області. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1999 році.

Гейченко Петро Олександрович, 1919 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Червоноармієць окремого мінометного батальйону стрілецького полку ВВ НКВС. Заарештований 30 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Ставропольському краю засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гейченко Петро Олександрович, 1888 року народження, с. Шакове Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Робітник залізничної станції. Заарештований 26 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північно-донецької (Донецької) залізниці на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гейченко Сава Семенович, 1895 року народження, с. Жовтневе Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Економіст Новошамотного заводу у м. Часів Яр. Проживав: м. Часів Яр Донецької області. Заарештований 7 вересня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1934 року засуджений до заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1963 році.

Гек Август Вільгельмович, 1907 року народження, с. Тортенек Мархлівського району Київської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гек Рудольф Якубович, 1911 року народження, х. Гек Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: х. Павловський Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1970 році.

Гек-Ломакіна Лідія Лук'янівна, 1919 року народження, х. Гек Будьоннівського району Донецької області, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Ляпіне Маріупольського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 20 квітня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Гекендорф Густав Фрідріхович, 1892 року народження, с. Новоград-Волинськ Житомирської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник пожежної охорони заводу № 2. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гекова Тамара Генадіївна (Гнатівна), 1919 року народження, м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, українка, освіта неповна вища, безпартійна. Проживала: м. Бухарест, Румунія. Не працювала. Заарештована 17 березня 1950 року. Військовим трибуналом в/ч 06614 засуджена на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1953 році.

Гекк Федір Федорович, 1919 року народження, х. Греків Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Монтер заводу "Азовсталь". Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Геккель Валентин Фрідріхович, 1909 року народження, с. Пришиб Молочанського

району Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Технік-будівельник артілі "Азовець". Заарештований 26 квітня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Геккель Вольдемар Давидович, 1906 року народження, с. Сергіївка Володарського району Донецької області, німець, освіта сільська, безпартійний. Проживав: с. Сергіївка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Чапаева. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 червня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1990 році.

Геккель Готліб Христофорович, 1875 року народження, с. Новоолександрівка Старокаран-ського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 43. Сторож. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Геккель Готгільф Самуїлович, 1900 року народження, с. Судерманка Маріупольського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Судерманка Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Ветеринар колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Геккель Григорій Якович, 1910 року народження, с. Сергіївка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Комірник головного магазину заводу "Азовсталь" у м. Маріуполі. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Кальміуська, 33. Заарештований 5 листопада 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 28 лютого 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1973 році.

Геккель Єфрем Єфремович, 1904 року народження, с. Сергіївка Володарського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Сергіївка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Чапаева. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Геккель Єфрем Християнович, 1914 року народження, с. Семенівка Володарського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Семенівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Нейдорф". Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Геккель Іван Готлібович, 1912 року народження, с. Новоолександрівка Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 143. Бракувальник на литті чугуну артілі ім. 2-ї Пятирічки. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Геккель Теодор Абрамович, 1910 року народження, с. Сергіївка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Сергіївка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Чапаева. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Геккель Отто (Антон) Готлібович, 1918 року народження, сел. Олександрівка Волноваського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Олександрівка Волноваського району Донецької області. Рахівник колгоспу "Морген Рот". Заарештований 8 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гелем Олександр Готлібович, 1911 року народження, х. Літке Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Тельманове Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 18 березня 1943 року в Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гелеман Теодор Пилипович, 1894 року народження, с. Кузнецівка Донської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 13 липня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1920 році.

Гелета Арсентій Васильович, 1887 року народження, с. Крихсавіне Балтівського району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Сталіна, буд. № 2, кв. 10. Банщик-прибиральник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітованй у 1989 році.

Геллєр Ольга Сергіївна, 1900 року народження, с. Верівка Єнакіївського району Донецької області, німкеня, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Завідуюча медпунктом металургійного заводу. Заарештована 10 березня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1955 році.

Геллєр (Галлер) Адольф Готлібович, 1899 року народження, сел. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завідуючий магазином сільського споживчого товариства. Заарештований 16 травня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Геллєрт Генріх Лоренцович, 1894 року народження, с. Кронсельд Молочанського району Мелітопільського округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий групою устаткування Горлівського азотного заводу. Проживав: м. Горлівка Донецької області, блочний буд. № 3. Заарештований 28 вересня 1933 року. Особливо нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року засланий у Казахстан строком на 3 роки. Трійкою при НКВС Киргизької РСР 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 21 вересня 1938 року у Киргизькій РСР. Реабілітований у 1962 році.

Геллєрт Готліб Готлібович, 1877 року народження, с. Миколайфельд Мелітопільського району Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Заарештований 16 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт Гуго Лоренцович, 1913 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Охоронник промартілі “Незаможник”. Заарештований 16 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт Едмунд Готлібович, 1908 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Нова колонія, буд. № 1-1-3. Директор німецької НСШ при шахті “Юнком”. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Геллєрт Клара Емануїлівна, 1908 року народження, с. Старокермуш Феодосіївського району Кримської АРСР, німкеня, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Таганрог Ростовської області, вул. 1-а Котельна, буд. № 9, кв. 12. Вчитель СШ № 1. Заарештована 12 листопада 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1991 році.

Геллєрт Лоренц Готлібович, 1883 року народження, с. Миколайфельд Таврійської губернії,

німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Берестове Артемівського району Донецької області. Продавець насіння бази держфонду. Заарештований 9 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реа-білітований у 1989 році.

Геллєрт Марія Ферднинандівна, 1902 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: сел. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 25 квітня 1938 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1960 році.

Геллєрт Олександр Готлібович, 1902 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бухгалтер залізничної станції. Заарештований 21 квітня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт Омелян Федорович, 1880 року народження, с. Шепталь Херсонського району Херсонської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Добропільський район, колгосп ім. Р. Люксембург. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт Отто Готлібович, 1881 року народження, с. Миколайфельд Мелітопільського району Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Берестове Артемівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 16 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт Отто Оттович, 1911 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Західно-Сибірський край, Купинський район, с. Орлівка. Вчитель СШ № 5. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконнаня немає. Реабілітований у 1964 році.

Геллєрт Роберт Лоренцович, 1898 року народження, Запорізька область, Мелітопільський район, с. Кронфельд, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Слюсар. Місце роботи та проживання не вказано. Заарештований у 1933 році. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23 лютого 1934 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Геллєрт-Цибар Лілія Генріхівна, 1892 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німкеня, малограмотна, безпартійна. Проживала за місцем народження. Домогосподарка. Заарештована 15 листопада 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1991 році.

Гелінський Олександр Корнійович, 1899 року народження, с. Гаврикове Старобешівського району Донецької області, німець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Гаврикове Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий НСШ. Заарештований 17 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Гелюнг Генріх Іванович, 1911 року народження, с. Судиха Сахнівщанського району Харківської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гелюх Василь Іванович, 1909 року народження, м. Горлівка Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Єфрейтор 138 окремого дорожно-експлуатаційного батальйону. Заарештований 13 травня 1944 року. Військовим трибуналом 46-ї армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1987 році.

Гелюх Григорій Юхимович, 1912 року народження, с. Ясинівка Макіївського району До-

нецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ясинівка Макіївського району Донецької області. Слюсар заводу ім. Кірова. Заарештований 7 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 30 січня 1943 року у Безимлазі Куйбишевської області. Реабілітований у 1992 році.

Гелюх Іван Іванович, 1914 року народження, м. Волноваха Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Помічник машиніста паровозу Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 3 січня 1944 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гелюх Степан Юхимович, 1904 року народження, с. Ясинівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир котельного цеху заводу ім. Кірова. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, вул. Володимирська, буд. № 58. Заарештований 27 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 січня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гельвіх Іван Християнович, 1882 року народження, с. Ключі Камишинського району Саратовської губернії, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Бджоляр колгоспу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гельвіх Олександр Олександрович, 1885 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лукове Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гельвіх Олександр Олександрович, 1912 року народження, х. Літкіне Остгеймської сільради Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр колгоспу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гельвіх Отто Християнович, 1919 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гельвіх Фрідріх Християнович, 1916 року народження, с. Олександрівка Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Грінталь Тельманівського району Сталінської області. Тракторист-комбайнер колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гельвіх Християн Генріхович, 1894 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Бринефельд Тельманівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 15 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Гельденбрант Яків Гергардович, 1903 року народження, с. Тарасівка Хасовюртівського району Далекосхідного краю, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Орлове Сталінського (Мар'їнського) району Сталінської (Донецької) області. Уповноважений "Шляхбуду". Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гельдиш Зоя Степанівна, 1927 року народження, м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області, росіянка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Дрезден Німеччина. Машиністка радянської комендатури. Заарештована 28 червня

1946 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1946 році.

Гельдиш Надія Миколаївна, 1905 року народження, м. Харцизьк Сталінської (Донецької) області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Медсестра лікарні заводу ім. Ілліча. Заарештована 1 грудня 1948 року. Засуджена лінійним судом Азово-Донецького басейну на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмерла 19 березня 1950 року у ВТТ Свердловської області. Реабілітована у 1994 році.

Гельдфанд Йосип Ананійович, 1902 року народження, м. Херсон, єврей, освіта середня, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, колонія "Б", буд. № 170. Бригадир копрових печей заводу ім. Ілліча. Заарештований 15 вересня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 10 грудня 1936 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гельдштейн Іван Якович, 1894 року народження, с. Розівка Дніпропетровської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Цеткінталь Харцизького району Донецької області. Заарештований 7 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 28 січня 1937 року на 6 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гельм Володимир Готлібович, 1908 року народження, с. Марієнталь Тельманівського району Сталінської (Донецької) області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Грінталь Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гельм Готліб Готлібович, 1913 року народження, с. Олександропіль Тельманівського району Сталінської (Донецької) області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Грінталь Тельманівського району Сталінської (Донецькій) області. Тракторист колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 23 травня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гельм Олександр Готлібович, 1911 року народження, с. Стара Карань Старокаранського (Тельманівського) району Сталінської (Донецької) області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Грінталь Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 жовтня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гельман Алоіз Олександрович, 1910 року народження, с. Новосафронівка Новоодеського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 18, буд. № 150, кв. 6. Робітник шахти № 18. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Гельман Герман Юліусович, 1906 року народження, с. Мартинівка Пулінського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Візник артілі. Заарештований 15 лютого 1938 року. Засуджений колегією Верховного Суду УРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гельман Олександр Петрович, 1907 року народження, х. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь, вул. Пролетарська, буд. № 108. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гельман Федір Федорович, 1891 року народження, м. Берлін, Німеччина, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Новокарпівка Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Каменяр колгоспу ім. Чкалова. Заарештований 9 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 11 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гельман Яків Петрович, 1904 року народження, х. Біла Криниця Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь, вул. Аджахова, буд. № 53. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає.Реабілітований у 1933 році.

Гельмель Валентин Йосипович, 1880 року народження, с. Райбера Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Єлизаветівка Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Енгельса. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичев. Реабілітований у 1964 року.

Гельмель Михайло Францевич, 1894 року народження, с. Безак Сахновщанського району Полтавської облсті, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 68. Маляр міськмолокозаводу. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гельмель Іван Васильович, 1911 року народження, с. Федорівка Каракульського району Челябінської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Марценфельд м. Краматорськ Донецької області. Бригадир бригади колгоспу “Ротштерн”. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гельмель Йосип Христофорович, 1883 року народження, Мелітопільський район Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Єлизаветівка Артемівского району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 лютого 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1998 році.

Гельмель Рафаїл Леонгардович, 1879 року народження, с. Єлизаветівка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дружківка, вул. Котляревського, буд. № 61. Маляр Краматорського «Індобуду». Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гельмерсен Леонід Михайлович, 1899 року народження, с. Темрюк Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Берлін-Рансдорф, Німеччина. Робітник. Заарештований 4 червня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом групи радянських військ у Німеччині на 10 років ВТТ. Вмер 10 березня 1946 року у ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Гельтке (Гельдке) Генріх Іванович, 1914 року народження, с. Рудакове Донської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року на 10 років в’язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Гельтке Генріх Іванович, 1914 року народження, Таганрозький район Ростовської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Норільськ Красноярського краю. Робітник контори спецбуду “Норількомбінату”. Заарештований 18 серпня 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення до Красноярського краю під нагляд органів МДБ. Реабілітований у 1960 році.

Гельтке Іван Іванович, 1878 року народження, Азово-Чорноморський край, Остгеймський район, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Цеткінталь Харцизького району Донецької області. Заарештоваий 23 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1936 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Гельтке Іван Іванович,1905 року народження, с. Новоолександрівка Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: х. Холодна Балка Макіївського району Донецької області. Тракторист колгоспу “Роте Фане”. Заа-

рештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гельтке Олександр Іванович, 1906 року народження, с. Голодаївка Таганрозького району Ростовської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 11 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 16 жовтня 1938 року у м. Сталіно (Донецьк). Реабілітований у 1968 році.

Гельтке Яків Іванович, 1908 року народження, с. Голодаївка Таганрозького району Ростовської області, німець, освіта нижча. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 23 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1937 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Гельфгот Зельман Шаєвич, 1894 року народження, м. Ніжин Чернігівської області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 7 жовтня 1939 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Гельфонд Наум Менделович, 1901 року народження, м. Бобруйськ Білоруської РСР, єврей, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 230 гірничо-стрілецького полку. Заарештований 7 серпня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом 68 гірничо-стрілецької дивізії на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гельц (Гильц) Генріх Пилипович, 1891 року народження, Новософіївський район Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Жовтнева, буд. № 86. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гельцер Іван Георгійович, 1903 року народження, с. Приватне Миколаївського району Дніпропетровської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Контролер ощадкаси. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Гема Антоніна Микитівна, 1910 року народження, с. Новомаргаритівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Святогорівка Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Заарештована 27 жовтня 1943 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на поселення на 5 років у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Гембицький Олександр Семенович, 1882 року народження, м. Свирж Львівської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Пробовідбірник коксохімзаводу. Заарештований 25 листопада 1940 року. Засуджений 1 квітня 1941 року Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 10 жовтня 1950 року у Мінлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1994 році.

Гемель Іван Іванович, 1912 року народження, с. Гемель Добринського району, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Візник. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Пропав без вісті у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1992 році.

Ген Степан Петрович, 1914 року народження, с. Криничка Амвросіївського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, гуртожиток шахти № 15. Робітник шахти № 15. Заарештований 14 липня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 11 жовтня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 року.

Ген Федір Іванович, 1912 року народження, с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької об-

ласті, вул. Руднична, буд. № 38. Робітник металургійного заводу. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Ген Яків Іванович, 1912 року народження, с. Лазарівка Новозлатопольського району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Койбиш Старокерменчицького району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Генауер (Ганауер) Олександр Емануїлович, 1885 року народження, с. Олександроград Великоновосілківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, Красне містечко, буд. № 69, кв. 2. Завідуючий магазином. Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 року.

Генауер Фрідріх Іванович, 1894 року народження, с. Нейгейм Великоновосілківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Нейгейм Великоновосілківського району Сталінської (Донецької) області. Пастух колгоспу. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Генг Адам Петрович,1897 року народження, с. Кринички Артемівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир- лісомеліоратор колгоспу ім. Тельмана.Заарештований 6 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Генг (Гень) Антон Іванович, 1907 року народження, с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. ІІІ Інтернаціоналу. Заарештований 29 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Вирок приведений до виконання 3 липня 1938 року. Реабілітований у 1969 році.

Генг Іван Іванович, 1873 року народження, с. Святотроїцьке Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Руднична, буд. № 38. Столяр артілі. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Генг Іван Петрович, 1904 року народження, с. Кринички Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Лісний Орджонікідзевського району (м. Єнакієво) Донецької області. Кріпильник шахти. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Генг Петро Петрович, 1885 року народження, с. Кринички Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Генг Томас Петрович, 1913 року народження, с. Кринички Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Кринички Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Генгель Георгій Єгорович, 1923 року народження, с. Норка Балцерського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ольховчик Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Візник їдальні № 2. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 6 березня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1964 році.

Генгель Єгор Єгорович, 1903 року народження, с. Норка Балцерського району, Росія, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Ольховчик Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Тесля шахти № 4. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 березня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Генделевич Василь Олімпович, 1909 року народження, м. Кам'янець-Подільський, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Монтер кар'єру. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гендельберг Яків Володимирович, 1898 року народження, м. Рівне, єврей, освіта незакінчена середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 10. Начальник 3-го відділення 6 відділу УНКВС. Заарештований 8 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гендріс Юліс (Юлій) Корнійович, 1914 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Ув'язнений будівельного ВТК НКВС при заводі № 144 у м.Сталіно (м. Донецьк). Заарештований 7 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Генер Мойсей Гершелевич, 1920 року народження, Польща, єврей, неграмотний, безпар-тійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Робітник шахти ім.Карла Маркса. Заарештований 22 червня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою 4 жовтня 1940 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Генералов Арсентій Васильович, 1883 року народження, Тимський повіт Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Вітка, шахта № 8. Дорожній майстер шахти. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Генералова (Шатковська, Альшперт) (Олександра) (Феофанія, Альбіна) Карпівна (Феодосіївна, Карлівна), 1905 року народження, німкеня (полячка), освіта 2 класи, безпартійна. Проживала: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Партизанська, буд. № 197. Вахтер заводу. Заарештована 4 вересня 1937 року. Засуджена рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 15 жовтня 1937 року. Реабілітована у 1960 році.

Гензель Пауль Карлович, 1887 року народження, с. Кунхенгутт, Німетччина, німець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області, шахта "Центральна", буд. № 1, кв. 3. Кріпильник шахти. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Гензель Петро Григорович, 1906 року народження, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Стандарт, буд. № 98, кв. 1. Рахівник. Заарештований 13 листопада 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Гензель Петро Григорович, 1906 року народження, м. Камінське Дніпропетровської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Стандарт, буд. № 98, кв. 1. Завбазою "Доноблкоопспілки". Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гензгеймер Ольга Едуардівна, 1919 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештована 25 березня 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1967 році.

Генік Василь Васильович, 1914 року народження, с. Мессариш Лисичанського району Луганської області, німець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 80 артполку у м. Артемівську Донецької області. Заарештований 27 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Геніман Готліб Готлібович, 1887 року народження, с. Новий Урбах Тангаферського району Самарської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Шлях Ілічча, буд. № 11. Помічник машиніста крана "Прокатбуд". Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Рабілітований у 1989 році.

Геніх Адольф Карлович, 1902 року народження, с. Каратаєве Андрій-Іванівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Слюсар коксохімзаводу № 3. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Геніх Едуард Карлович, 1913 року народження, с. Коротаєве Андрій-Іванівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Слюсар коксохімічного заводу № 3. Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Геніх Фрідріх Юліусович, 1891 року народження, с. Кронсфельд Мілітопольського округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Люксембург Мілітопольського округу. Заарештований 7 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 березня 1930 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Геніх-Вецель Емма Єгорівна, 1898 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, про національність, освіту, партійність даних немає. Проживала за місцем народження. Колгоспниця. Заарештована 15 листопада 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1991 році.

Генкель Годгальд Рейнгольдович, 1913 року народження, с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий магазином. Заарештований 6 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Генкель Густав Готфрідович, 1884 року народження, с. Липівка Пулинського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Миколаївське, вул. Самарська, буд. № 48. Не працював (інвалід). Заарештований 27 жовтня 1936 року . Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 15-16 січня 1937 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 10 березня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Генкель Едмунд Густавович, 1913 року народження, с. Липівка Пулинського району Житомирської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Ливарна, буд. № 21. Візник склозаводу. Заарештований 14 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Констянтинівці 10 червня 1937 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Генкель (Гинкель) Еміль Юлісович, 1914 року народження, с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Комбайнер МТС. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання неає. Реабілітований у 1959 році.

Генкель Ернестіна Густавівна, 1917 року народження, с. Рошанівка Бирського району

Уфимської губернії, німкеня, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживала: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Самарська, буд. № 48. Робітниця заводу "Автоскло". Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Генкель Іда Густавівна, 1920 року народження, с. Романівка Актюбінської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Самарська, буд. № 48. Безробітна. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Генкель Ольга Юліусівна, 1889 року народження, с. Слобода Радомишльського району Київської області, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Самарська, буд. № 48. Домогосподарка. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Генкель Отто Єгорович, 1905 року народження, с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Лейтенанта Шмідта. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Генкін Матвій Ісаакович, 1894 року народження, м. Маріуполь Донецької області, єврей, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк . Бухгалтер артілі "Червоний пролетарій". Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Генцель Готліб Якович, 1904 року народження, с. Новоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Голова сільського споживчого товариства. Заарештований 19 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 2 червня 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Генн Михайло Іванович, 1909 року народження, с. Назарівка Новозлатопольського району Запорізької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Койбаш Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. XIII роковин Жовтня. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 27 березня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1991 році.

Генне Іван Михайлович, 1913 року народження, с. Руенталь Старовинського району Донської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Сталінської області. Слюсар заводу ім. Артема. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року на х. Луговий при етапуванні. Реабілітований у 1960 році.

Генне Михайло Матвійович, 1882 року народження, с. Ольгсіфельд Старомінського району Північно-Кавказького краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Сталінської області. Конюх кінного двору заводу № 1. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 грудня 1941 року у ВТТ-5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1964 році.

Генне Олександр Іванович, 1897 року народження, Північно-Кавказький край, Матвійово-Курганський район, с. Надіївка, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Візник хімзаводу. Заарештований 17 жовтня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Генне Олександр Іванович, 1897 року народження, с. Надіївка Матвієво-Курганського району Азово-Чорноморського краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник колгоспу. Заарештований 13 червня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення

вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Генне Христофор Матвійович, 1887 року народження, с. Ольгенфельд Старомлинівського району Азово-Чорноморського краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, завод ім. Войнова. Обпалювальник на цегельному заводі. Заарештований 13 травня 1937 року. Засудженийрішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Геннет Пилип Францевич, 1876 року народження, м. Варшава, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької вул. Садова, буд. № 15. Начальник дослідного відділу заводу ім. Артема. Заарештований 23 січня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військового трибуналу Харківського військового округу у м. Донецьку на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Генов Андрій Тимофійович, 1909 року народження, с. Благодатне Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Ольгинський район Донецької області, сел. № 3, буд. № 11. Токар механічного цеху керамічного заводу ім. Ворошилова. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Генов Михайло Нидялкович, 1870 року народження, с. Минде, Болгарія, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Жуківка Орджонікідзевського району Донецької області. Городник радгоспу. Заарештований 22 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Генов Опанас Васильович, 1892 року народження, с. Преславль Бердянського району Дніпропетровської (Запорізької) області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Візник тресту "Харцизьктранспорт". Заарештований 17 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Генов Федір Опанасович, 1886 року народження, с. Тростіне, Білорусія, білорус, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Монтер заводу. Заарештований 11 листопада 1940 року. Засуджений 5 лютого 1941 року військовим трибуналом Харківського військового округу на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 5 серпня 1942 року у Печорлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1991 році.

Генріх Готліб Якович, 1889 року народження, с. Шенталь Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Шенталь Люксембурзького району Дніпропетровської області. Колгоспник колгоспу "Шенталь". Заарештований 12 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Дніпропетровській області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 21 червня 1938 року у м. Запоріжжі. Реабілітований у 1966 році.

Генріх Роберт Християнович, 1924 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Зварювальник заводу "Азовсталь". Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Генріхс (Гейнріхс) Євген Юлійович, 1913 року народження, м. Аркадан Нижньо-Волзького краю, німець, освіта робітничо-технічна школа, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Горлівського району (сел. Новгородське м. Дзержинська) Донецької області. Перукар. Заарештований 16 грудня 1935 року. Засуджений Донецьким облсудом 28 січня 1936 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1965 році.

Генріхс Іван Іванович, 1910 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Інженер газогенераторної станції заводу ім. Сталіна. Заарешто-

ваний 27 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Генріхс Корній Корнійович, 1912 року народження, с. Олександрівка Сталінського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Генріхс Юлій Якович, 1880 року народження, с. Кичкас Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, с. Дике, вул. Пролетарська. Столяр млинА тресту "Союзборошно" № 5. Заарештований 25 серпня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Генслер Йосип Францевич, 1917 року народження, с. Любиме Ровеньківського району Луганської області, німець,освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 10 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гентінг Пилип Християнович, 1881 року народження, с. Грінталь Старокаранського району Донецької області, німець. Освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Реш-Хрещатик Старокаранського району Донецької області. Без певних занять. Заарештований 3 грудня 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 20 березня 1935 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Генцель Володимир Іванович, 1909 року народження, м. Маріуполь Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ляпіне Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 1 квітня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Генцель Готгольд Якович, 1914 року народження, с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Комбайнер колгоспу ім. Молотова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 2 грудня 1941 року у ВТТ-5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1963 році.

Генцель Іван Федорович, 1885 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Кам'янка Харцизького району Донецької області. Моторист шахти № 3/4. Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Генцель Теодор Фрідріхович, 1908 року народження, с. Гаврикове Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безбартійний. Проживав: с. Кам'янка Харцизького району Донецької області. Вантажник брикетної фабрики. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Генцель Яків Якович, 1884 року народження, с. Новоорлівка Єнакіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. Молотова. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Генцельман Адольф Августович, 1899 року народження, с. Мокрець Радомишлівського району Київської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Карань Старокаранського району Донецької області, вул. Садова, буд. № 66, кв. 1. Вантажник станції. Заарештований 29 липня 1937 року. Лінійним судом Південнодонецької залізниці на ст. Ясинувата виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гень Герш Пинхосович, 1906 року народження, м. Любар Любарського району Вінниць-

кої області, єврей, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Юних комунарів, буд. № 17. Тесля фабрики. Заарештований 15 січня 1935 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червя 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гень Григорій Нестерович, 1905 року народження, с. Радьківські Піски Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Красноармійський район Донецької області. Візник радгоспу ім. Строганова. Заарештований 15 квітня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Гень Едуард Фердінандович, 1899 року народження, с. Кішкіне Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гень (Гейн) Карл Іванович, 1889 року народження, с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу. Заарештований 2 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Георг Олексій Федорович, 1905 року народження, м. Донецьк, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, с. Шевченка, барак № 29, кв. 6. Бригадир служби колії на металургійному заводі ім. Кірова.Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Георге Адольф Якович, 1890 року народження, с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександроград, Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Лейтенанта Шмідта. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Георге Едуард Валентинович, 1910 року народження, с. Нейгейн Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. КолгоспникЗаарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Георге Іван Якович, 1890 року народження, с. Нейгейм Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Нейгейм Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Бригадир колгоспу "Нейгейм".Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Георге Рейнгольд Валентинович, 1910 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 9/10 Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Вчитель НСШ. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 22 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1994 році.

Георгієв Василь Опанасович, 1909 року народження, с. Андріївка Бердянського району Запорізької області, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник трубного заводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Георгієв Степан Григорович, 1889 року народження, м. Кравбубунер, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Завідуючий овочевою базою "Харчоторгу". Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по До-

нецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Георгієв Федір Іванович, 1914 року народження, с. Надійне Нововасильківського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Складальник металоконструкцій заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Георгієвич Борис Петрович, 1896 року народження, м. Бєлград, Югославія, серб, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 27 липня 1950 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 22 грудня 1952 року у лікарні ВТК м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1994 році.

Георгієвський Михайло Павлович, 1896 року народження, м. Задонськ Воронезької (Липецької) області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: пл. Червона зірка Чистяківського району Донецької області. Головний інженер шахти "Капітальна". Заарештований 8 січня 1934 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гепенфегель (Гопенфоголь) Яків Ізраїлович, 1897 року народження, м. Варшава, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Робітник артілі інвалідів. Заарештований 10 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Геперле (Гепперле) Фрідріх Адамович, 1895 року народження, с. Маринове Березівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пров. Маріупольський, буд. № 10. Робітник заводу "Автоскло". Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у1957 році.

Гепнер Дітріх Корнійович, 1905 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 13 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гепнер Іван Корнійович, 1910 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник радгоспу "Щербинівский". Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гепнер Корній Корнійович, 1899 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області. Комбайнер МТС. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гепнер Корній Якович, 1906 року народження, сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гепнер Петро Корнійович, 1893 року народження, сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Кучер СШ. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 28 лютого 1949 року у Чижлазі Горьківської області. Реабілітований у 1992 році.

Гепнер Петро Корнійович, 1912 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бухгалтер радгоспу "Щербинівський". Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гепнер Яків Корнійович, 1907 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гептін Адам Іванович, 1907 року народження, с. Грюнталь Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний. Безпартійний. Проживав: Краматорський район Донецької області, колгосп "Рот Фронт". Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гептін Валентин Іванович, 1906 року народження, с. Грюнталь Маріупольського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпар-тійний. Проживав: с. Марієнфельд Краматорського району Донецької області. Завгосп колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гептін Вільгельм Іванович, 1906 року народження, с. Грюнталь Старокаранського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: колгосп "Рот Штерн " Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Рот Штерн". Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гептінг Адам Пилипович, 1899 року народження, с. Вагнерфельд Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Марієнфельд Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Рот Штерн". Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гептінг Адам Пилипович, 1913 року народження, с. Реш-Хрещатик Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Реш-Хрещатик Тельманівського району Сталінської області. Тракторист колгоспу ім. Чкалова. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1968 році.

Гептінг Антон Пилипович, 1902 року народження, с. Першотравневе Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Голова колгоспу "Комінтерн". Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 9 лютого 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1989 році.

Гептінг Вільгельм Пилипович, 1903 року народження, с. Новокарлівка Тельманівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Бджоляр колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений трійкою.УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 28 серпня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

Гептінг Іван Іванович, 1912 року народження, с. Марієнфельд Андріївського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Марієнфельд Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Рот Штерн". Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпічеве. Реабілітований у 1964 році.

Гептін Іван Пилипович, 1894 року народження, м. Грюнталь Старокаранського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Сніжне Донецької області, вул. Базарна, буд. № 276. Заарештований 10 листопада

1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гептінг Іван Пилипович, 1894 року народження, с. Грюнталь Тельманівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Соф'їнобродське Сніжнянського району Донецької області, житлово-комунальне господарство, буд. № 2, кв. 5. Лаборант хімлабораторії шахти № 18. Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацфєю майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гептінг Олександр Іванович, 1909 року народження, м. Грюнталь Маріупольського району Донецької області, німець, освіта прчаткова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завідуючий молочно-товарною фермою колгоспу ім. Комінтерна. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 11 вересня 1943 року у Яринлазі Архангельської області Реабілітований у 1995 році.

Гептінг Пилип Пилипович, 1903 року народження, с. Фрідріхшталь Старокаранського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2, казарма № 52. Вантажник лісу шахти № 2. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Гер (Гернер) Теодор Фрідріхович, 1912 року народження, с. Гейдильберг Молочанського району Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гераге Едуард Якович, 1906 року народження, с. Гебель Добринського району Саратовської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Дмитрівське м. Костянтинівки Донецької області, вул. Артемівська, буд. № 64. Модельник заводу "Промінь свободи".Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гераль Михайло Васильйович, 1891 року народження, с. Костюшки Київської області, українець, освіта нижча,безпартійний. Місце роботи та проживання не вказано. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1999 році.

Гераль Михайло Данилович, 1891 року народження, с. Костюшки Київської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Петрівка Тельманівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Політвідділ". Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений судовою колегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Граничев Дмитро Опанасович, 1896 року народження, с. Новощербинівка Єйського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 32 Сніжнянського району Донецької області. Рахівник на шахті № 32. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Аким Денисович, 1874 року народження, с. 2-а Надіївка Олександрівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Сергіївка Олександрівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 25 жовтня 1030 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 березня 1931 року засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Валентина Григорівна, 1918 року народження, с. Таборище Новогеогріївського району Полтавської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Товарний касир залізничної станції. Заарештована 25 червня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР заслана на поселення на 5 років до Північно-Казахстанскої області з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Герасименко Василь Давидович, 1895 року народження, х. 2-а Надіївка Артемівського округу Олександрівського району, українець, про освіту даних немає. Проживав: х. 2-а Надіївка Артемівського округу Олександрівського повіту. Заарештований 1 листопада 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1931 року засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1997 році.

Герасименко Василь Родіонович, 1894 року народження, с. Успенка Андріївського району Донецької області, даних про національність немає, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Успенка Андріївського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 січня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Герасименко Гаврило Леонтійович, 1908 року народження, с. Григорівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Григорівка Межівського району Дніпропетровської області. Робітник вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 30 травня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Герасименко Гнат Якович, 1898 року народження, с. Кирилівка Павлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 3 липня 1931 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 листопада на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Герасименко Дмитро Єфремович, 1888 року народження, с. Бєлогорівка Калущанського району Ростовської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Красний Лиман Донецької області, вул. Єжова, буд. № 19. Оглядач вагонів ст. Красний Лиман. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Герасименко Іван Авксентійович, 1899 року народження, с. Дудолівка Шевченківського округу Медведівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Груповий артілі “Грабар” на ст. Ясинувата Донецької області. Заарештований 8 грудня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23 травня 1931 року виправданий, з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

Герасименко Іван Вікторович, 1902 року народження, с. Криштополка Блозницького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Коваль на залізничній станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Військовим трибуналом Північнодонецької залізниці виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Герасименко Йосип Платонович, 1906 року народження, с. Софіївська Борщагівка Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Міліціонер конвойного відділу МВС. Заарештований 19 лютого 1947 року . Засуджений військовим трибуналом військ МВС Сталінської (Донецької) області на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Герасименко Марфа Степанівна, 1898 року народження, с. Пересадка Артемівського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Родіонівка Артемівського району Донецької облаті, вул. Червона, буд. № 114. Домогосподарка. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Герасименко Михайло Якович, 1894 року народження, с. Кирилівка Павлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Кирилівка Павлівського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 31 січня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 грудня 1931 року засланий до Північного краю на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Олександр Олексійович, 1918 року народження, с. Радіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, чл. ЛКСМУ. Проживав за місцем народження. Робітник ст. Артемівськ. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Герасименко Олексій Семенович, 1899 року народження, с. Білоголовка Лисичанського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Родіонівка Артемівського району Донецької області. Робітник доломітного заводу. Заарештований 20 березня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Харкові 10 липня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Герасименко Опанас Васильович, 1897 року народження, х. Новоуспенський Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, цинкові землянки, № 343. Вантажник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Герасименко Павло Костянтинович, 1906 року народження, с. Криштопівка Близнюківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: радгосп "Червоний молочар" Слов'янського району Донецької області. Скотар радгоспу. Заарештований 19 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Петро Миколайович, 1897 року народження, с. Володарське Старомиколаївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старомиколаївське Донецької області. Робітник артілі ім. Сталіна. Заарештований 29 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1998 році.

Герасименко Петро Павлович, 1899 року народження, с. Вірки Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області. Вибійник шахти ім. Ворошилова. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Петро Степанович, 1895 року народження, с. Бригадирівка Балаклiївського району Харківської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Робітник центрального кар'єру. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Степан Романович, 1883 року народження, с. Крута Балка Малоперемишлівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Коваль. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герасименко Федір Трохимович, 1900 року народження, с. Новопідгірне Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, до 1941 року член ВКП(б). Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Помічник чергового залізничного депо. Заарештований 26 березня 1945 року . Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітоваий у 1994 році.

Герасименко Яків Семенович, 1913 року народження, с. Новомиколаївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць пожежної команди. Заарештований 21 лютого 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Герасимов Георгій Васильович, 1890 року народження, м. Москва, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Італія" Макіївського району Донецької області, буд. № 22. Головний інженер управління тресту "Сталінвугілля". Заарештований 12 грудня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 квітня 1931 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Герасимов Георгій Іванович, 1888 року народження, х. Власове Ворошиловградського району Луганської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Механік тресту "Ар-

темвугілля". Заарештований 5 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герасимов Костянтин Іванович, 1925 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 13 березня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 10 жовтня 1949 року у ВТТ Саратовської області. Реабілітований у 1992 році.

Герасимов Микола Михейович, 1909 року народження, м. П'ятихатки Дніпропетровської області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Іловайськ Донецької області, залізничний буд. № 13. Начальник дистанції колії ст. Іловайське. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Герасимов Павло Іванович, 1908 року народження, с. Бурос Макіївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, вул. Сінна, буд. № 6, кв.1. 2-й секретар обкому ЛКСМУ.Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР у м. Харкові до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Харкові 30 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Герасимов Петро Опанасович, 1897 року народження, с. Алферове Божедарівського району Дніпропетровської області, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, 2 лінія, буд. № 18. Біолог "Донбасводтресту". Заарештований 31 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Герасимов Сергій Дем'янович, 1887 року народження, с. Чернухіне Ворошиловградського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Нарядник поїздів. Заарештований 23 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 травня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1957 році.

Герасимов Сергій Єрофійович, 1888 року народження, с. Жерятіне Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Крейдяна Гора м. Краматорська Донецької області, барак № 12. Вахтер заводу ім. Куйбишева. Заарештований 2 листопада 1937 року Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Герасимов Тимофій Семенович, 1911 року народження, с. Верхні Сірогози Новосірогозького району Дніпропетровської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Технік АТС. Заарештований 8 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області виправданий. Реабілітований у 1944 році.

Герасимова Агафія Петрівна, 1887 року с. Званівка, даних про національність немає, малограмотна, безпартійна. Пенсіонерка. Проживала: м. Артемівськ, вул. 1-а Кінна, буд. № 11. Заарештована 29 жовтня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1930 році.

Герасимчук Вікентій Михайлович, 1891 року народження, с. Куманов Юренецького району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Велика Іллінка Артемівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 21 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Герасимчук Яків Якович, 1890 року народження, с. Рогізна Володарського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний.Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Кальчик, буд. № 47. Конюх комунвідділу заводу "Азовсталь". Заарештований 30 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герасичкін Борис Іванович, 1916 року народження, сел. Калинівка Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта незакінчена вища, безпартійний. Курсант табірного збору при авіа-

бригаді у м. Смоленську. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Білоруського військового округу на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гераськін Григорій Васильович, 1913 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Офіцер інспекції в/ч 31217. Заарештований 11 травня 1950 року. Засуджений військовим трибуналом в/ч 31128-б на 10 років ВТТ з позбаваленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Герасько Михайло Митрофанович, 1915 року народження, м. Іловайськ Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць залізничного полку. Заарештований 14 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордоних та внутрішніх військ Північнокавказького військового округу на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Геращенко Василь Петрович, 1879 року народження, с. Визовок Петрівського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: радгосп колонії ВТК № 34 Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Садовод радгоспу колонії № 5. Заарештований 30 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Геращенко Дмитро Кузьмич, 1897 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 37. Робітник м'ясокомбінату. Заарештований 30 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Геращенко Онисим Павлович, 1902 року народження, с. Дяківка Путивльського повіту Курської губернії, українець, освіта середня, безпартійний. Діловод. Проживав: сел. Григорівка Щеглівського району Донецької області, гуртожиток загону. Заарештований 9 квітня 1929 року. Реабілітований у 1929 році.

Геращенко Петро Андрійович, 1890 року народження, Курська область, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Стара Кринка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий медамбулаторією. Заарештований 11 грудня 1945 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 січня 1946 року у в'язниці м. Сталіно. Реабілітований у 1994 році.

Герб Антон Антонович, 1909 року народження, с. Єлизаветівка Андріївського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Беззаботівка Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Головний бухгалтер МТС. Заарештований 24 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герб Антон Єгорович, 1898 року народження, с. Високе Міллерівського району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Благовєщенська, буд. № 25. Заарештований 24 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Герб Антон Іванович, 1893 року народження, Мелітопольського району Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник содового заводу. Заарештований 24 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Герб Генріх (Андрій) Йосипович, 1912 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завідуючий фермою колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 27 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1968 році.

Герб Іван Іванович, 1892 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні на х. Логівський. Реабілітований у 1991 році.

Герб Іван Кіндратович, 1905 року народження, с. Африканівка Ізюмського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Охоронник склозаводу. Заарештований 24 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Герб Іван Христофорович, 1912 року народження, с. Гохгейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Вибійник шахти № 4 "Червоний Жовтень". Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герб Йосип Фрідріхович, 1906 року народження, с. Антонівка Єршовського району Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Донецької області, колонія № 2, залізничний будинок № 3, кв. 5. Вантажник заводу ім. 10-ї роковини Жовтня. Заарештований 28 листопада 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 10 липня 1937 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1959 році.

Герб Климентій Кіндратович, 1909 року народження, с. Безпальчикове Барвенківського району Харківської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герб Фрідріх Фрідріхович, 1898 року народження, с. Кунца Новософіївського району Полтавської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Письменне Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер контори "Заготзерно". Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда (м. Волгоград). Реабілітований у 1964 році.

Герб Христофор Іванович, 1880 року народження, с. Гухгейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Першокооперативна, буд. № 22. Сільгоспробітник. Заарештований 2 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герб Яків Генріхович, 1900 року народження, с. Блюменталь Мелітопольського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Поштар. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Герберзаген Омелян Августович, 1915 року народження, с. Любомирівка Іртиського району Західно-Сибірської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Цеткін. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герберздорф Адам Якубович, 1883 року народження, с. Олександрівка Херсонської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Пенсіонер. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гербенсон Іван Іванович, 1910 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Артемівська, буд. № 254. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гербердорф Олександр Іванович, 1912 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Несвітевічеве Костянтинівського району Донецької області. Робітник склозаводу. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герберсгаген Євген Андріасович, 1906 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області. Тесля колгоспу "Солідарність". Заарештований 28 лютого 1938 рпоку. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герберсгаген Еміль Іванович, 1915 року народження, Молочанський район Дніпропетровської області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Нейгельм Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Герберсгаген Еміль Іванович, 1894 року народження, Заливнянський район Запорізької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Берестове Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Завгосп СШ. Заарештований 3 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Логівському. Реабілітований у 1964 році.

Герберсгаген Ервін Емільович, 1925 року народження, с. Берестове Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, член ВЛКСМ. Проживав: с. Берестове Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 3 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпічеве. Реабілітований у 1964 році.

Герберсгаген Отто Андріасович, 1910 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Солідарність". Заарештований 11 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гербергсгаген Петро Іванович, 1899 року народження, с. Листівка Новомиколаївського району Запорізького округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник колгоспу "Нейнасау". Проживав: Молочанський район Таврійської губернії. Заарештований 29 жовтня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Герберсгаген Рейнгольд Фрідріхович, 1899 року народження, с. Манзелівка Васильківського району Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Щербинівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області, вул. Садова, буд. № 53. Робітник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 19 листопада 1938 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гербересгаген Федір Іванович, 1904 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Липове Артемівського району Донецької області. Тесля колгоспу "Прогрес". Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гербич Артем Акимович, 1890 року народження, с. Коростянине Тучинського району Ровенської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, залізничний буд. № 66, кв. 20. Вчитель СШ № 54. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Південнодонецькї залізниці на ст. Ясинувата на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гербич Артем Акимович, 1890 року народження, с. Коростянине Тучинського району Ровенської області, українець, освіта вища, безпар-

тійний. Проживав: м. Іловайське Сталінської (Донецької) області. Вчитель. Заарештований 7 серпня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 8 лютого 1945 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1992 році.

Гербст Георгій Едуардович, 1884 року народження, с. Рахни Кам'янець-Подільської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, "Краммашбуд", буд. № 4, кв. 7. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гербст Густав Мартинович, 1912 року народження, с. Староротівка Матвієвокурганського району Ростовської області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист МТС. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гербст Едмунд Ердманович, 1910 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Холодна Балка Макіївського району Донецької області. Водій колгоспу "Роте Фане". Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гербст Яків Петрович, 1896 року народження, х. Шаховець Мелітопольського району Запорізької обдасті, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: колонія № 8 Харцизького району Донецької області. Сторож сільського споживчого товариства. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 28 січня 1937 року на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 року.

Гербутов (Гербатов) Антон Пилипович, 1881 року народження, сел. Ольховатка Єнакіївської міськради Донецької області, українець, про освіту даних немає, безпартійний. Проживав: сел. Ольховатка Риківського району (Єнакіївська міськрада) Донецької області. Хлібороб. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР виправданий, з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

Герваген Отто Альбертович, 1885 року народження, м. Піртдніхт, Німеччина, німець, освіта середня, член КПН. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, буд. № 2-б, кв. 36. Токар машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Гервек Отто Леопольдович, 1885 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області. Столяр шахти ім. Артема. Заарештований 28 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу.Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гервідз (Гервіц) Август Іванович, 1870 року народження, Демінська волость, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, 4-а Ларинка, буд. № 1. Пенсіонер. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Гергель Євдокія Петрівна, 1904 року народження, с. Макарове Красноградського району Полтавської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: сел. шахти "Червона зірка" Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця СШ. Заарештована 22 квітня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Гергель Лук'ян Андрійович, 1875 року нарордження, с. Кірове Лиманського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Кірове Лиманського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований

23 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гергель Павло Герасимович, 1908 року народження, с. Ст. Долина Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Байрак м. Дебальцеве Донецької області, буд. № 3, кв. 8. Електромонтер залізничного депо.Заарештований 4 лютого 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гергель Федір Іванович, 1904 року народження, с. Новомажорове Зачепилівського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: шахта "Червона зірка" Чистяківського району Донецької області. Кучер шахти. Заарештований 27 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гергенредер Олексій Йосипович, 1899 року народження, с. Фольмер Саратовської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Липове Артемівського району Донецької області. Робітник ст. Ниркове. Заарештований 23 травня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 15 вересня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Герд Лаврентій Мартинович, 1881 року народження, с. Майдан, Польща, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: шахта № 5 Горлівського району Донецької області, 5 лінія, буд. № 1. Сторож лазні шахти № 5. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гердт Густав Готлібович, 1902 року народження, м. Оренбург, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Місце роботи та проживання не вказано. Заарештований 19 вересня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23 лютого 1934 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герегієв Василь Єліфейович, 1913 року народження, с. Новокарань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Кизилташ Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Охоронник на елеваторі. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Герегієв Микола Єліферович, 1906 року народження, с. Новокарань Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Кизилташ Старокараньского (Тельманівського) району Донецької області. Вантажник залізничної станції. Заарештований 28 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гержеван Василь Григорович, 1908 року народження, с. Болгарка Думашнівського району Одеської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Візник артілі "Транспортник". Заарештований 25 жовтня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гері Фрідріх Вільгельмович, 1898 року народження, м. Леоберсдорф, Австрія, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: ст. Роя Сталінської (Донецької) області. Електрозварювальник «Кураховдресбуду». Заарештований 8 липня 1941 року. Даних про вирок немає. В жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1964 році.

Герігманський Анатолій Зелікович, 1920 року народження, м. Пінцув, Німеччина, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Майстеркравець артілі ім. Чкалова. Заарештований 23 червня 1941 року. Виправданий спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду. Реабілітований у 1955 році.

Герік Петро Давидович, 1882 року народження, с. Караїльне Каменського району Саратовської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Слюсар заводу ім. Сталіна. Заарештований 10 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 20

січня 1942 року у в'язниці № 2 м. Златоуста Челябінської області. Реабілітований у 1992 році.

Герінг Василь Богданович, 1896 року народження, с. Олександрівка Єйського району Азово-Чорноморського краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Фрідріхшталь Тельманівського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Герінг Людвиг Матвійович, 1906 року народження, с. Габарівка Тулінського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Плотинна, буд. № 28. Візник пляшкового заводу. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1955 році.

Герінг Василь Богданович, 1896 року народження, ст. Олександрівська-на-Кубані, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Фрідріхшталь Тельманівського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 16 травня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 22 грудня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Герінг Еріх Матвійович, 1914 року народження, с. Староолександрівка Пулінського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Плотинна, буд. № 38. Грабар пляшкового заводу. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Герінг Катерина Андріївна, 1911 року народження, с. Марієнфельд Олександрійського району Дніпропетровської області, німкеня, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Сталінської області. Куховарка дитячої лікарні. Заарештована 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 21 червня 1942 року у в'язниці № 1 м. Челябінська. Реабілітована у 1942 році.

Герінг Єлизавета Андріївна, 1908 року народження, с. Романівка Дніпропетровської області, німкеня, освіта 5 класів, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Куховарка дитячих ясел № 6. Заарештована 3 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1964 році.

Герінг Родіон Готлібович, 1913 року народження, х. Новомарієнталь Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Вассерейх Тельманівського району Донецької області. Тракторист колгоспу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Рнабілітований у 1989 році.

Герінгер Антон Георгійович, 1887 року народження, с. Гейтельберг Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, пров. Волосний, буд. № 4. Завгосп алебастрового заводу ім. Чубаря. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герінгер Олексій Йосипович, 1907 року народження, х. Катеринсфельд Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Будьонного Артемівського району Сталінської області. Робітник заводу ім. Будьонного. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 27 листопада 1941 року при етапуванні у Івдельлазі Свердловської області.

Герінгер Рафаїл Йосипович, 1909 року народження, х. Катеринофельд Оріхівського району Дніпропетровської області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Деконське Артемівського району Донецької області. Тесля МТС. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герінгер Рафаїл Петрович, 1892 року народження, х. Сорочинський Павлоградського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 7. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького обласного суду 15 січня 1937 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Герінгер Рафаїл Рафаїлович, 1923 року народження, с. Безпальчеве Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Токар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Герке Едуард Фрідріхович, 1891 року народження, х. Герке Старобешівського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: шахта "Першотравнева", м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, буд. № 4. Робітник шахти. Заарештований 28 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Герке Іван Якович, 1905 року народження, с. Розівка Ясинуватського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 11 лінія, буд. № 10. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герке Олександр Фрідріхович, 1890 року народження, х. Герке Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: шахта "Першотравнева", м. Чистякове (м.Торез) Донецької області, буд. № 4, кв.13. Робітник шахти. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Герке Федір Юлісович, 1911 року народження, х. Герке-Олександрівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, с. Коксобуд, землянка № 2. Робітник. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Герке Яків Якович, 1903 року народження, х. Розівка Ясинуватського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Ленінградська, буд. № 55. Робітник металургійного заводу. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герле Антон Петрович, 1909 року народження, с. Зельці Роздільнянського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Будьоннівка Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Герлейн Яків Іванович, 1890 року народження, с. Семенівка Кам'янського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, колонія "Червоний Жовтень", буд. № 17. Робітник заводу "Червоний Жовтень". Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Герлінський Адам Адамович, 1892 року народження, сел. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області. Арматурник "Зудресбуду". Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Герлінський Алуїз Францевич, 1918 року народження, с. Давидово-Орлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Давидо-

во-Орлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Чкалова. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпічеве. Реабілітований у 1963 році.

Герлінський Георгій Францович, 1897 року народження, с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 2 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Герлінський Едуард Іванович, 1917 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Водій колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 вересня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Герлінський Іван Іванович, 1884 року народження, с. Мар'янівка Куйбишевського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Сторож артілі ім. Блюхера. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Герлінський Іван Іванович, 1899 року народження, с. Ласпа Старокаранського (Теманівського) району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Комірник колгоспу. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Герлінський Іван Павлович, 1883 року народження, с. Мар'янівка Маріупольського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, шахта «Червоний Профінтерн», залізничний буд. № 117. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герлінський Йосип Адамович, 1890 року народження, х. Ісаєва Балка Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області. Штукатур тресту "Зудресбуд". Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

Герлінський Йосип Іванович, 1897 року народження, с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 29 листопада 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 23 січня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Герлінський Йосип Іванович, 1897 року народження, с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 2 січня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Герлінський Йосип Іванович, 1914 року народження, с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Герлінський Йосип Іванович, 1903 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Німець, овіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Маляр-художник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по До-

нецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герлінський Йосип Петрович, 1873 року народження, с. Мар'янівка Куйбишевського району Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області. Не працював. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає Реабілітований у 1960 році.

Герлінський Карл Іванович, 1901 року народження, х. Ласпа Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Бригадир колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Герлінський Рафаїл Йосипович, 1906 року народження, с. Мар'янівка Куйбишевського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області. Кочегар металургійного заводу. Заарештований 4 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Герлінський Франц Францович, 1888 року народження, с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герлінський Яків Павлович, 1879 року народження, с. Мар'янівка Куйбишевського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області. Робітник брикетної фабрики. Заарештований 14 вересня 1937 року. Комісією НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герлінський Яків Якович, 1910 року народження, с. Тернівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Тернівка Орджонікідзевського району Донецької області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герліх Василь Іванович, 1900 року народження, с. Олександропіль Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Ветфельдшер артілі "Лейланд". Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герліх Емануїл Іванович, 1913 року народження, с. Олександропілля Горлівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області. Робітник контори "Союзборошно" № 5. Заарештований 10 листопада 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 28 січня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Герліх Олександр Іванович, 1907 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Завідуючий магазином № 7. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герліх Павло Германович, 1903 року народження, м. Катовиці, Польща, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 5 серпня 1940 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 24 березня 1941 року до

розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 25 червня 1941 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1997 році.

Герман Борис Земкович, 1904 року народження, м. Коростень Київської області, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 10, кв. 30. Робітник служби руху Північнодонецької залізниці. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герман Григорій Миколайович, 1874 року народження, с. Тукужурівка Самарської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Карань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Сторож-експедитор "Доненерго". Заарештований 14 травня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 14 серпня 1936 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Герман Давид Миколайович, 1884 року народження, м. Маріуполь Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник Маріупольського металургійного заводу ім. Ілічча. Заарештований 15 жовтня 1933 року. Виправданий постановою Донецького обласного відділення ДПУ УРСР. Реабілітований у 1934 році.

Герман Данило Миколайович, 1884 року народження, с. Марієнталь, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Пенсіонер. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 15 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Герман Іван Іванович, 1902 року народження, с. Тонкошурове, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта "Софія", буд. № 53, кв.15. Кріпильник шахти "Софія". Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Герман Едуард Готлібович, 1909 року народження, х. Унтилівка Фрунзенського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 16. Формувальник. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герман Карл Іванович, 1919 року народження, м. Катовіце, Польща, поляк, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Вантажник заводу ім. Кірова. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Герман Лев Іванович, 1895 року народження, с. Себеш Західної області, німець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк. Помічник начальника штабу 8 бригади НКВС. Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонних та внутрішніх військ УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 22 січня 1939 року у м. Сталіно (Донецьку).Реабілітований у 1959 році.

Герман Леонід Антонович, 1904 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Бухгалтер матеріального відділу заводу "Автоскло". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Герман Микола Петрович, 1883 року народження, с. Маринданівка Новоземського району Самарської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Приватний каменяр. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герман Степан Максимович, 1893 року народження, м. Станіслав, Польща, поляк, освіта нижча, до 1929 року член ВКП(б). Проживав: До-

нецька область, Волноваський район, Оленівські Кар'єри, Стара колонія, буд. № 6. Машиніст паровозу. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герман Федір Васильович, 1912 року наролдження, с. Новаківка Куйбишевського району Ростовської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Принцфельд Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Вчитель НСШ. Заарештований 9 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років заслання до Новосибірської області. Реабілітований у 1996 році.

Герман Франц Карлович, 1894 року народження, с. Лейубер, Німеччина, німець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Фрезерувальник заводу ім. Сталіна. Заарештований 15 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 23 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Герман Яків Іванович, 1896 року народження, с. Терлак Сибірського краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Коксобуд, барак № 117, кв.9. Робітник заводу ім. Сталіна.Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Германов Пилип Миколайович, 1892 року народження, с. Донське Трудівського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Софіїно-Бродське Сніжнянського району Донецької області. Жерстянник. Заарештований 5 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Германович Віктор Петрович, 1897 року народження, с. Германянці, Литва, поляк, грамотний, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, Путилівка, житлокооп, буд. № 2, кв. 6. Машиніст прокатного цеху заводу ім. Сталіна. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гермоні Генріх (Георг) Пилипович, 1911 року народження, с. Кацук Франківського району Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександропілля Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Леніна. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Пропав без вісті у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1955 році.

Герндт Віктор Адольфович, 1882 року народження, с. Галле, Німеччина, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Комірник азотного заводу. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гернер Андрій Антонович, 1901 року народження, с. Безпальцеве Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ясногірка Краматорського району Донецької області. Завідуючий магазином. Заарештований 19 червня 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 11 грудня 1934 року на 3 роки ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гернер Клим Йосипович, 1910 року народження, с. Сахновщина Сахновщинського району Харківської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, шлакобетонні будинки, буд. № 85. Тесля заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гернер Матвій Мартинович, 1884 року народження, м. Одеса, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Ветсанітар радгоспу "Гірник" № 4. Заарештований 10 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гернер Фрідріх Фрідріхович, 1886 року народження, с. Гельдельбер Молочанського (Ме-

літопольського) району Дніпропетровської (Запорізької) області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, цинкові землянки, буд. № 138. Кочегар . Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герович Василь Андрійович, 1914 року народження, с. Квітка Одеської області, українець, освіта нижча, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області, пл. Жовтнева, буд. № 16. Не працював. Заарештований 27 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округудо розстрілу, 24.01.1938 року вирок замінено на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Геросін Василь Георгійович, 1905 року народження, м. Авдіївка Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Іловайськ Донецької області. Інструктор політвідділу залізничної станції. Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 вересня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1957 році.

Геросін Василь Іванович, 1922 року народження, с. Усть-Детина Єлінського району Західної області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Робітник. Заарештований 27 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці до розстрілу, вирок замінено на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Геросіна Васса Павлівна, 1907 року народження, с. Новоуспенівка Веселівського району, область не вказана, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Іловайськ Сталінської (Донецької) області. Діловод-друкарка райпрофспілки. Заарештована 25 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1938 році.

Герпеле Карл Якович, 1889 року народження, Березівський район Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Сторож трамвайного парку. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Геррехт (Гаррехт) Едуард Францевич, 1897 року народження, Одеська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Одеська область. Завідуючий магазином. Заарештований 27 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герсон Йосип Мойсейович, 1903 року народження, м. Ломази, Польща, єврей, освіта 5 класів, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 20 червня 1940 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Герстенберг Іван Андрійович, 1892 року народження, с. Мар'янівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Щеглівка (Макіївська міскрада) Донецької області. Завідуючий сільським споживчим товариством. Заарештований 27 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 29 листопада 1943 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1994 році.

Герт Андрій Данилович, 1885 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта не закінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Бухгалтер фінвідділу заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Герт Андрій Іванович, 1883 року народження, Молочанський район Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Новокладовищенська, буд. № 4. Заарештований 23 серпня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку11 січня 1937 року на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Герт (Гірт) Іван Оттович, 1902 року народження, х. Романівка Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Моспине Донецької області, шахтний провулок шахти № 3/4, буд. № 2. Вантажник шахти № 12 тресту "Радянськвугілля". Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу та конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Герт Фрідріх Іванович, 1878 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червоне містечко, житлово-будівельний кооператив, буд. № 9, кв.2. Сторож на склозаводі. Заарештований 8 вересня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку 11 січня 1937 року на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гертак Іван Федорович, 1890 року народження, Дніпропетровська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Миколаївське, вул. Самарська, буд. № 66. Слюсар заводу "Автоскло". Заарештований 3 листопада 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гертак Федір Федорович, 1888 року народження, х. Грос Краматорського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Грос Краматорського району Донецької області. Тесляр Краматорського машзаводу. Заарештований 29 жовтня 1933 році. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 1 рік ВТТ умовно. Реабілітований у 1957 році.

Гертак Федір Федорович, 1888 року народження, х. Грос Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гертнер Адольф Фрідріхович, 1910 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гертнер Едуард Адольфович, 1880 року народження, м. Лонжа, Польща, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Берестівка Макіївського району Донецької області, колонія, буд. № 168, кв. 3. Робітник шахти № 8/9. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гертнер (Гернер) Іван Матвійович, 1903 року народження, х. Волкове Березівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник артілі "Червоний хімік". Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гертнер Іван Фрідріхович, 1903 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гертнер Іван Якубович, 1880 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Штерівка Маріупольського району Донецької області. Коваль. Заарештований 9 вересня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Гертнер Карл Самійлович, 1910 року народження, с. Леонідовка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Залізне Дзержинського району Донецької області. Тракторист МТС. Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений

трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гертнер Олександр Петрович, 1900 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гертнер Фрідріх Фрідріхович, 1913 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гертнер Яків Якович, 1890 року народження, с. Миколопілля, Ростовська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Каменеве Макіївського району Донецької області.Робітник шахти № 4/7. Заарештований 18 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 26 липня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Герток Іван Федорович, 1890 року народження, с.Катунове Павлоградського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Слюсар заводу "Автоскло". Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гертфельдер Альберт Емануілович, 1914 року народження, Ростовська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гертфельдер Готліб Андрійович, 1898 року народження, с. Сергіївка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Володарський район, Сталінської (Донецької) області. Комірник радгоспу ім. Володарського. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гертфельдер Емануїл Андрійович, 1891 року народження, с. Сергіївка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Володарське Володарського району Сталінської (Донецької) області. Столяр. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 травня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Герус Данило Андрійович, 1899 року народження, с. Селище Лебединського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Хлібна, буд. № 10. Головний бухгалтер машзаводу. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 року.

Герус Микола Іванович, 1904 року народження, с. Шандриголове Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Начальник хімслужби 228 ОПАБ. Заарештований 30 жовтня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 24 армії на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Герус Пилип Павлович, 1902 року народження, с. Гущанка, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Тесляр. Заарештований 1 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1991 році.

Герусов Андрій Павлович, 1907 року народження, с. Тундутове, Калмицька АРСР, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Дронівка Сталінської (Донецької) області. Технік зв'язку. Заарештований 17 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1957 році.

Герчиков Соломон Семенович, 1890 року народження, сел. Амур м. Дніпропетровська, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Професор індустріального інституту. Заарештований 14 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Герц Вільям Давидович, 1906 року народження, м. Райча, Польща, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Продавець. Заарештований 23 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер при етапуванні із в'язниці № 1 м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1964 році.

Герц Генріх Георгійович, 1922 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер при етапуванні на х. Ляпічеве. Реабілітований у 1960 році.

Герц Генріх Петрович, 1890 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завгосп колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Герц Георгій Петрович, 1892 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герц Іван Генріхович, 1884 року народження, с. Дмитрівка Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Електрик колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Герц Яків Андрійович, 1886 року народження, с. Дмитрове Запорізької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1990 році.

Герц Яків Іванович, 1884 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Мак Старобешівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 17 лютого 1935 року на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Герцев Абрам Якович, 1874 року народження, с. Ольховатка Донецької області, єврей, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Ольховатка Сталінської (Донецької) області. Сторож лісо складу. Заарештований 8 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1998 році.

Герцен Андрій Ісакович, 1915 року народження, с.Вайдгейм Дніпропетровської області, німець, освіта нижча,безпартійний. Проживав: сел. Трубне м. Макіївка Донецької області, буд. № 105. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герцен Вільгельм Генріхович, 1886 (1894) року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області. Робітник заводу "Кокс" № 7. Заарештований 20 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 26 липня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 15 березня 1943 року у Сєввостлазі Магаданської області. Реабілітований у 1995 році.

Герцен Давид Давидович, 1921 року народження, с. Рот Фронт Запорізької області, німець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: с. Шпарау Чернігівського району Запорізької області. Колгоспник колгоспу "Політвідділець". Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особ-

ливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Вмер 8 червня 1943 року в Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Герцен Давид Давидович, 1896 року народження, с. Олександропіль Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Бердянськ Запорізької області, вул. Петровського, буд. № 35. Без певних занять. Заарештований 30 серпня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку 28 травня 1937 року до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Герцен Давид Іванович, 1915 року народження, с. Паша-Чакмас Кримської АРСР, німець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: с. Калинове Мар'їнського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Герцен Іван Корнійович, 1897 року народження, м. Запоріжжя, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 7 листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1963 році.

Герцен Іван Петрович, 1911 року народження, с. Леонідовка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 28 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Герцен Корній Петрович, 1910 року народження, с. Леонідовка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Леонідовка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Герцен Маргарита Давидівна, 1900 року народження, сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німкеня, освіта незакінчена середня, безпартійна. Проживавла: м. Берлін, Німеччина. Перукар. Заарештована 1 липня 1948 року. Військовим трибуналом гарнізону радянського сектора м. Берліна, Німеччина, засуджена на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Герцен Петро Генріхович, 1920 року народження, с. Калтан Чкаловської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Катик Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник хлібопекарні № 4. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вмер 11 грудня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1956 році.

Герцен Петро Петрович, 1908 року народження, х. Бабенків Артемівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Герцен Петро Петрович, 1911 року народження, с. Олександропіль Дзержинського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер у 1939 році у в'язниці м. Мирове. Реабілітований у 1967 році.

Герцен Фрідріх Петрович, 1924 року народження, х. Вершинівка Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Вершинівка Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Комінтерна. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Герцен Яків Якович, 1889 року народження, с. Миколаївка Селидівського району Донець-

кої області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Бджоляр колгоспу ім. Петровського. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 10 липня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Герцен Яків Якович, 1898 року народження, с. Хортиця Запорізької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Харківська, буд. № 64. Інспектор фінвідділу управління Донецьких шляхів. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Артемівську 10 листопада 1937 року. Реабілітований у 1961 році.

Герціг Вільгельм Генріхович, 1897 року народження, м. Гельзенкірхен, Німеччина, німець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: ст. Щетове Донецької області, буд. № 25, кв. 1. Завідуючий гаражом електровозів. Заарештований 19 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Герціг Генріх Генріхович, 1899 року народження, м. Шалькен-Гільзенпарке, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Луганськ, Нове містечко, буд. № 8, кв. 29. Модельник паровозобудівного заводу. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гершпіхель Леонтій Іванович, 1903 року народження, с. Нововолодимирівка Брацького району Одеської області, німець, малограмотний, член ВКП(б). Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, шахта 10-біс, барак № 5. Кочегар шахти № 10-біс. Заарештований 25 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 28 липня 1935 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Геря Лазар Євменович, 1905 року народження, с. Гродівка Постишевського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль механічних майстерень шахти № 5/6 ім. Димитрова. Заарештований 28 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1970 році.

Геря Павло Григорович, 1910 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, залізнична будка. Колійний обхідник. Заарештований 20 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Геря Семен Євменович, 1897 року народження, с. Гродівка Постишевського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль механічних майстерень шахти № 5/6. Заарештований 28 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1970 році.

Гесбург Володимир Олександрович, 1883 року народження, м. Вольськ Саратовської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Амвросіївка Донецької області. Завідуючий виробництвом Амвросіївського цементного заводу. Заарештований 4 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1993 році.

Гесс Отто Олександрович, 1911 року народження, с. К. Лібкнехта Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 2-а Нахалівка, буд. № 17. Бондар рибоконсервного комбінату. Заарештований 28 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гессель Андрій Андрійович, 1897 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Тесля колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 28 червня 1941 року. Засуджений Особливою нара-

дою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гессель Іван Андрійович, 1923 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гессель Іван Іванович, 1905 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області. Даних про національність, освіту та партійність немає. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. УІІ з'їзду Рад. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1962 році.

Гессель Йосип Андрійович, 1902 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Водій колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гессель Петро Андрійович, 1901 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гессель Роберт Андрійович, 1912 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Їздовий колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гессель Роман Іванович, 1915 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області. Німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Конюх колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Гессель Яків Іванович,1908 року народження, с. Новоукраїнка Володарського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Моторист колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 9 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гессен Данило Юлійович, 1897 року народження, м. Ленінград, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Інструктор добровільного спортивного товариства "Спартак". Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 5 квітня 1943 року. Реабілітований у 1988 році.

Гесслер Володимир Володимирович, 1893 року народження, м. Харків, німець, освіта незакінчена середня, безпартіний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Амністії, буд. № 49. Бухгалтер монтажної групи "Індбуду". Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гета Олексій Миколайович, 1927 року народження, с. Рай-Стародубівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Проживав: с. Рай-Стародубівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1943 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гетало Григорій Іванович, 1906 року народження, м. Комишня Комишнянського району Харківської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк. Секретар

Будьоннівського райпарткому. Заарештований 19 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Гетерле Павло Іванович, 1891 роцу народження, с. Шарове Шевченківського району Одеської області, німець,освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Костянтинівка Донецької області. Завідуючий ларком "Донпромторгу". Заарештований 14 лютого 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гетке Адольф Германович, 1907 року народження, Черняхівський район Житомирської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник артілі. Заарештований 17 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1963 році.

Гетке Адольф Германович, 1907 року народження, Черняхівський район Житомирської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: (місце не вказано). Коваль. Заарештований 17 січня 1951 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР на поселення в Новосибірську область під нагляд органів МДБ. Реабілітований у 1963 році.

Гетке Рейнгольд Германович, 1912 року народження, Черняхівський район Житомирської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник артілі. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році

Гетьманенко Григорій Кир'янович, 1887 року народження, с. Курульки Барвенківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Конюх заводу "Автоскло". Заарештований 25 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гетьманський Олександр Степанович, 1899 року народження, с. Копанець Олексіївського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Артемівський район Сталінської (Донецької) області, дільниця № 8. Робітник радгоспу ім. Артема. Заарештований 11 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 6 грудня 1941 року при етапуванні у м. Барнаулі Алтайського краю. Реабілітований у 1995 році.

Гетьманець Іван Андрійович, 1912 року народження, с. Хмельове Кіровоградської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Кучер міськлікарні. Заарештований 12 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 4 січня 1942 року у ВТТ м. Єнісейська Красноярського краю. Реабілітований у 1992 році.

Гетьманюк Кіндрат Устинович, 1898 року народження, с. Кременці Івано-Франківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Сталінської (Донецької) області. Робітник щебеневого заводу № 19. Заарештований 27 лютого 1953 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гетте Гнат Іванович, 1923 року народження, с. Семенівка Харківської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Робітник хімзаводу. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1963 році.

Гетте Йосип Францович, 1909 року народження, с. Семенівка Саратовської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник контори "Доннархарч". Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гетте Франц Гнатович, 1877 року народження, с. Таріне Саратовської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Фрунзе, буд. .№ 223. Конюх. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Геттун Конон Феофанович, 1897 року народження, м. Волноваха Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Ясинувата Донецької області, буд. № 47, кв. 1-2-3. Старший виконроб Північнодонецької залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гетун Агафія Степанівна, 1902 року народження, ст. Сталіно Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: ст. Ясинувата Донецької області, залізничний буд. № 47. Квитковий касир клубу ст. Ясинувата. Заарештована 25 жовтня 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1955 році.

Гетьман Артем Данилович, 1888 року народження, сел. Ртутного рудника м. Микитівки Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Щербинівка Донецької області. Голова артілі "Червоний копальник". Заарештований 23 січня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Вмер 23 серпня 1942 року у в'язниці Комі АРСР. Реабілітований у 1966 році.

Гетьман Антон Кузмич, 1889 року народження, с. Борисівка Гайворонського району Кіровоградської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Машиніст паровозу залізничного депо. Заарештований 13 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гетьман Василь Степанович, 1891 року народження, м. Харків, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 15 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Гетьман Георгій Федотович, 1888 року народження, с. Вербки Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Сталіна Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти ім. Сталіна. Заарештований 16 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гетьман Дмитро Артемович, 1880 року народження, с. Самарські Ставки Краматорського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червоний удар". Заарештований 30 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гетьман Іван Георгійович,1893 року народження, м. Слов'янське Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янське Донецької області. Бригадир колгоспу ім. XVI партз'їзду. Заарештований 27 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гетьман Олександр Васильович, 1903 року народження, с. Петропавлівка Петропавлівського району Дніпропетровської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 8-а Олександрівка, буд. № 65. Ветлікар обласного земельного відділу. Заарештований 30 грудня 1937 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гетьман Олександр Якович, 1888 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: водокачка "Маяки" Слов'янського району Донецької області. Завідуючий водокачкою. Заарештований 5 листопада 1937

року. Засуджений трійкою УНКВС СРСР по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гетьман Павло Йосипович, 1923 року народження, с. Микільське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Командир відділення 52 запасного стрілецького полку. Заарештований 26 березня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 11 запасної стрілецької бригади Південноуральського військового округу на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Вмер 30 березня 1949 року у ВТТ Челябінської області. Реабілітований у 1992 році.

Гетьман Терентій Федорович, 1903 року народження, с. Вербки Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 9. Заарештований 15 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гетьман Федір Дмитрович, 1905 року наодження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, член ВКП(б). Червоноармієць 697 стрілецького полку. Заарештований 18 травня 1942 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гефнер Петро Іванович, 1905 року народження, с. Гнилушки Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 34. Робітник контори "Кооптранс". Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гефтер Йосип Якович, 1911 року народження, м. Одеса, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 3/4. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом в/ч 1080 на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гехт Август Васильович, 1899 року народження, х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник цегельного заводу. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гехт Артем Іванович, 1905 року народження, с. Ульянівка Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: кол. шахти № 3 м. Макіївки Донецької області. Робітник шахти. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гехт Василь Васильович, 1896 року народження, с. Розенфельд Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гехт Володимир (Вольдемар) Олександрович, 1905 року народження, с. Малоорлівка Шахтарського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гехт Емануїл Васильович, 1914 року народження, с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Робітник радгоспу ім. Молотова. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапування на х. Логівському. Реабілітований у 1964 році.

Гехт Костянтин Федорович, 1913 року народження, с. Кошкареве Омської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Експедитор гастроно-

му № 18. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Вмер 17 січня 1942 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1992 році.

Гехт Олександр Олександрович, 1912 року народження, с. Новоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1966 році.

Гехт Отто Олександрович, 1907 року народження, с. Малоорлівка Шахтарського району Донецької області, українець (німець), малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 31 грудня 1942 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1991 році.

Гехт Роман Олександрович, 1921 року народження, с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні на х. Логівському. Реабілітований у 1962 році.

Гехт Тобіас Вільгельмович, 1905 року народження, с. Альтмонталь Дніпропетровської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Завідуючий 4 відділом аптекоуправління. Заарештований 2 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гехт Яків Теодорович, 1912 року народження, с. Блюменталь Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Блюменталь Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Гецевич Мечислав Йосипович, 1914 року народження, с. Зембін Борисівського району Мінської області, білорус, освіта вища, безпартійний. Проживав: ст. Ларине Сталінської (Донецької) області. Директор СШ № 32. Заарештований 31 жовтня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Гиря Мойсей Дмитрович, 1888 року народження, с. Вербівка Бердянського району Таврійської губернії, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: ст. Пелагіївка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 31 січня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гирявий Семен Михайлович, 1885 року народження, с. Дробишеве Лиманського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож депо ст. Красний Лиман. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гіберт Абрам Абрамович, 1894 року народження, сел. Бузулук м. Самари, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Голова когоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 квітня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання 3 листопада 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гіберт Абрам Петрович, 1915 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Водій "Донхарчоторгу". Заарештований 20 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 15 січня 1937 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки . Вмер у м.

Кемерове у 1954 (1955) році. Реабілітований у 1965 році.

Гіберт Агафія Дмитрівна, 1898 року народження, с. Водяне Дніпропетровської області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Працівниця залізничного буфету. Заарештована 4 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1961 році.

Гіберт Андрій Іванович, 1909 року народження, ст. Желанна Ясинуватського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісове Сталінського району Донецької області. Завідуючий клубом колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гіберт Дітріх Ісаакович, 1914 року народження, с. Шипо Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта 6 класів, член ВКП(б). Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Робітник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гіберт Ельза Яківна, 1905 року народження, с. Шипо Молочанського району Дніпропетровської області, німкеня, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 18 серпня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1965 році.

Гіберт Іван Андрійович, 1891 року народження, сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Візник «Дзержинтрансу». Заарештований 2 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 року пропав без вісті при етапуванні. Реабілітований у 1955 році.

Гіберт Іван Іванович, 1902 року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Головний бухгалтер «Міськхарчу». Заарештований 8 лютого 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Гіберт Іван Михайлович, 1912 року народження, с. Малоорлівка Шахтарського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гіберт Іван Корнійович, 1904 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гіберт Ісаак Петрович, 1884 року народження, с. Пліфельд Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Поштар колгоспу ім. Петровського. Заарештований 15 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гіберт Йосип Михайлович, 1909 року народження, с. Малоорлівка Шахтарського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гіберт Корній Корнійович, 1901 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Про-

живав: м. Макіївка Донецької області, 6 лінія, 11 проспект, буд. № 24. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гіберт Корній Корнійович, 1906 року народження, с. Мінстенберг Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 6 лінія, 11 проспект, буд. № 24. Рахівник. Заарештований 16 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гіберт Корній Петрович, 1871 року народження, с. Новоковне Дніпропетровської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 5 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гіберт Корній Францович, 1885 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: шахта ім. Димитрова Постишевського району Донецької області, Нова колонія, буд. № 106, кв.11. Електрослюсар шахти. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіберт Корній Якович, 1896 року народження, с. Оленівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Слюсар хімтехнікуму. Заарештований 2 жовтня 1939 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом 4 листопада 1940 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гіберт Михайло Петрович, 1880 року народження, сел. Ясенівка Макіївської міськради, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Шахтарського району Донецької області. Сторож колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гіберт Петро Корнійович, 1872 року народження, с. Черноглаз Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Крупської, буд. № 7. Не працював. Заарештований 15 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Гіберт Петро Петрович, 1902 року народження, с. Олексіївка Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, вул. Хижилка, буд. № 42. Рахівник центрального складу харчоторгу. Заарештований 16 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гіберт Франц Петрович, 1910 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Крупської, буд. № 9. Водій заводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 15 січня 1937 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Гіберт Франц Францович, 1904 року народження, с. Сергіївка Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гіберт Яків Давидович, 1894 року народження, с. Олександропіль Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Щербинівський радгосп Донецької області. Тесля. Заарештований 16 грудня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при

колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гіберт Яків Данилович, 1894 року народження, с. Олександропіль Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесля радгоспу "Щербинівський". Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Артемівську 12 серпня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Гіберт Яків Петрович, 1919 року народження. німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Приватний візник. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 15 січня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Гіберт Яків Якович, 1894 року народження, с. Малишівка Запорізької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Автоскло". Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні на х. Логівському. Реабілітований у 1964 році.

Гібнер Іван Оттович, 1903 року народження, с. В'язовець Пулинського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник "Донкооптрансу". Заарештований 15 січня 1938 року. Засудженний рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гібнер (Гюбнер) Карл Богуславович (Готлібович), 1904 року народження, м. Київ, чех, освіта початкова, безпартійний. Громадянин Чехії. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 1 квітня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гібнер Яків Якович, 1879 року народження, с. Мар'янка Мелітопільського району Запорізької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Орлівка Сталінського району Донецької області. Тесля колгоспу ім. Петровського. Заарештований 12 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гігуль Август Якович, 1884 року народження, с. Азуй, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Чумакове Сталінського району Донецької області, вул. Кірова, буд. № 51. Електрослюсар центральної збагачувальної фабрики. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Гіденко Омелян Осипович, 1887 року народження, с. Димитрівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Латишеве Чистяківського райлну Донецької області. Заарештований 5 серпня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гідзун Броніслав Михайлович, 1903 року народження, с. Курники Волочинського району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Машиніст хімзаводу № 3. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гідт Емануїл Емануїлович, 1905 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Берестове Артемівського району Сталінської області. Вчитель. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 20 листопада 1941 року при етапуванні на х. Пісчанка. Реабілітований у 1964 році.

Гідт (Гітт) Лаврентій (Лоренц) Іванович, 1893(1900) року народження, с. Старий Данціг Кіровського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Новоторцева, землянка № 28. Робітник хімзаводу. Заарештований 8 жовтня 1936 року. Засуджений рішенням НКВС

та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання 10 березня 1937 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1958 році.

Гідт Отілія Генріховна, 1898 року народження, с. Старий Данціг Кіровського району Одеської області, німкеня, грамотна, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Торецька, буд. № 28. Швачка артілі ім. Челюскінців. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Гідт Федір Федорович, 1906 року народження, с. Баранівка Артемівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Нальчик Кабардино-Балкарської АРСР, вул. Степна, буд. № 57. Економіст лісопромгоспу. Заарештований 21 вересня 1936 року Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку 3 вересня 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Гідт Федір Федорович, 1903 року народження, с. Старий Данціг Кіровського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радколонія, стандартні будинки, буд. № 27, кв. 6. Бригадир котельників на заводі ім. Кірова. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гіжицький В'ячеслав Федорович, 1909 року народження, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, сел. шахти № 9. Не працював. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гізатулін Габдулла (по батькові не вказано), 1914 року народження, с. Верхній Салтик Волтанінського району Казанської області, татарин, неграмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. 1-го Травня Чистяківського району Сталінської області. Майстер шахти ім. 1-го Травня. Заарештований 24 квітня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років каторги з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 28 вересня 1952 року у особливому таборі № 8 Карагандинської області. Реабілітований у 1993 році.

Гізатулін Хабіб Халілович, 1896 року народження, м. Чистополь Татарської АРСР, татарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Референт артілі "Інпромкомбінат". Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Гізбрехт Абрам Абрамович, 1884 року народження, с. Кичкас Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гізбрехт Абрам Абрамович, 1899 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Їздовий. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гізбрехт Абрам Абрамович, 1918 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гізбрехт Абрам Абрамович, 1909 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гізбрехт Абрам Іванович, 1904 року народження, Мілітопольський район Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Донецької області. Рахівник чугуноливарного заводу. Заарештований 29 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гізбрехт Бернгард Бернгардович, 1916 року народження, с. Георгіївка Великолепетиського району Миколаївської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: х. Чераківський Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1942 році.

Гізбрехт Давид Васильович, 1915 року народження, с. Котлярівка Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Михайлівка Сталінської (Донецької) області. Водій колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 31 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 18 армії до розстрілу. Розстріляний 10 січня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

Гізбрехт Корній Якович, 1889 року народження, с. Тігервейде Мілітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Донецької області. Голова колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітованій у 1960 році.

Гізбрехт Лізавета Ісааківна, 1900 року народження, с. Нердвертгард Запорізької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Романівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Заарештована 3 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Гізбрехт Петро Абрамович, 1893 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні на х. Дьомкіне. Реабілітований у 1964 році.

Гізбрехт Петро Абрамович, 1902 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гізбрехт Петро Абрамович, 1913 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гізбрехт Петро Петрович, 1925 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча,безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Кучер амбулаторії. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 листопада 1941 року у ВТТ м. Сталінграда. Реабілітований у 1997 році.

Гізбрехт Франц Абрамович, 1902 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Гізбрехт Яків Абрамович, 1899 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гізбрехт Яків Абрамович, 1911 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Гізбрехт Яків Германович, 1907 року народження, Мелітопольський район Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 10-а дільниця, буд. № 2, кв. 24. Майстер хімзаводу № 4. Заарештований 22 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 31 липня 1935 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гізбрехт Яків Якович, 1919 року народження, с. Орлівка Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 14 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гізе Август Рейнгольдович, 1916 року народження, с. Габрівка Саратовської області, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник артілі "Промкооптранс". Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гізе Евальд Готлібович, 1901 року народження, с. Юзефіно Пулинського району Київської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Житомир, Зарічненський провулок, буд. № 28. Приватний візник. Заарештований 29 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 15-16 січня 1937 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 10 березня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гізе Теодор Готлібович, 1894 року народження, с. Петрівка Пулинського району Київської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Житомир, Зарічненський провулок, буд. № 28. Столяр. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківского військового округу 15-16 січня 1937 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 10 березня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гілетін Василь Павлович, 1921 року народження, м. Артемівськ Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Робітник друкарні. Заарештований 19 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Гілін Казимір Федорович, 1905 року народження, Дніпропетровська область, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Робітник шахти ім. Кірова. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіліс Броніслав Station Станіславович, 1887 року народження, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Улянівська, буд. № 42. Економіст цементного заводу. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гілюн Олексій Антонович, 1914 року народження, х. Хомутець Миргородського району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Артемівський район Сталінської (Донецької) області. Лісотехнік лісорозсадника. Заарештований 29 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гілявський Митрофан Микитович, 1891 року народження, с. Білоцерківка Запорізької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Вантажник. Заарештований 23 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Гіль Василь Венедиктович, 1907 року народження, Польща, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької об-

ласті, сел. шахти ім. Калініна. Фінансист шахтоуправління. Заарештований 5 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гіль Іван Францевич, 1906 року народження, м. Рига Латвія, німець. освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області, кол. шахти ім. Кірова, буд. № 29, кв.1. Електрослюсар. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гільдебрандт Абрам Данилович, 1911 року народження, м. Міллерове Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Чабан колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 23 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 5 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1966 році.

Гільденбрандт Абрам Ісаакович, 1898 року народження, м. Авдіївка Донецької області, німець, освіта незакінчена середня. Бухгалтер радгоспу "Кам'янка" "Райтранспортхарчу". Заарештований 9 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Гільденбрандт Андрій Андрійович, 1878 року народження, с. Розепорт Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійна. Проживав: с. Лісівка Донецької області. Завідуючий бюро нормування колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Андрій Іванович, 1904 року народження, с. Заяча Балка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Донецької області. Спостерігач станції гідрометуправління. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Гільденбрандт Генріх Генріхович, 1898 року народження, с. Ферстенверден Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Донецької області. Тесля колгоспу. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Генріх Генріхович, 1908 року народження, с. Осокіне Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області. Слюсар заводу "Червоний селянин". Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гільденбрандт Генріх Іванович, 1893 року народження, с. Миколаївка Донецької області, німець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Миколаївка Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 листопада 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 20 грудня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Гільденбрандт Генріх Ісаакович, 1893 року народження, с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Генріх (Андрій) Якович, 1901 року народження, с. Ней-Кірх Молочанського району Дніпропетровської (Запорізької) області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка, Радянська колонія, буд. № 12, кв. 26. Не працював з 1 квітня 1936 року. Заарештований 25 квітня 1936 року. Засуджений Донецьким обласним судом 5 серпня 1936 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1964 році.

Гільденбрант Гергардт Гергардович, 1886 року народження, с. Хортиця Хортицького району Запорізької області , німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 10. Секретар комерційного відділу будівництва машзаводу. Заарештований 5 вересня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гільденбрандт Іван Генріхович, 1905 року народження, с. Карлівка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Калинове Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Іван Генріхович, 1903 року народження, с. Маринівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Долинівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Водій колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 14 січня 1943 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гільденбрандт Іван Іванович, 1890 року народження, с. Заяча Балка Постишевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області. Заарештований 24 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 14 червня 1935 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Трійкою УНКВС ЗСК 22 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

Гільденбрандт Іван Петрович, 1908 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Тесля СШ. Заарештований 29 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гільденбрандт Іван Якович, 1905 року народження, с. Ней-Кірх Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радколонія, буд. № 12, кв. 26. Машиніст металургійного заводу ім. Кірова. Заарештований 25 квітня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 5 серпня 1936 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1964 році.

Гільденбрандт Ісаак Гергардович, 1886 року народження, с. Широке Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Завідуючий маслоробнею колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гільденбранд Корній Генріхович, 1900 року народження, с. Ферстенверден Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області. Столяр колгоспу. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Корній Іванович, 1909 року народження, с. Кідаль Кримської АРСР, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Михайлівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гільденбрандт Корній Петрович, 1901 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Водій колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Корній Петрович, 1904 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта нижча,

безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник цегельного заводу. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гільденбрандт Марія Генріхівна, 1906 року народження, с. Лісівка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійний. Проживала за місцем народження. Продавець магазину. Заарештована 7 грудня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1960 році.

Гільденбрандт Микола Генріхович, 1904 року народження, х. Заяча Балка Артемівського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Калинове Сталінського (Мар'їнського) району. Не працював. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Петро Генріхович, 1910 (1901) року народження, с. Лісівка Сталінського (Мар'їнського) району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Петро Гергардович, 1891 року народження, с. Михайлівка Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Петро Іванович, 1907 року народження, с. Калинове Сталінського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль колгоспу. Заарештований 21 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харків-ського військового округу у м. Маріуполі на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Петро Ісакович, 1908 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Гільденбрандт Яків Гергардович, 1914 року народження, с. Катеринівка Костянтинів-ського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир бригади по транспортуванню зерна колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений рішеннямт НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гільденбрандт Яків Іванович, 1907 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар артілі ім. Правди. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гільденбрандт Яків Іванович, 1910 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 22 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Яків Петрович, 1915 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу. Заарештований 24 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківского військового округу у м. Маріуполі до розстрілу. Вирок приведений до виконання у

м. Донецьку 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гільденбрандт Яків Якович, 1901 року народження, с. Логвинка Федорівського району Таганрозького округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, шахта ім. Шмідта, буд. № 15, кв. 2. Кочегар шахти ім. Шмідта. Заарештований 20 серпня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 14 січня 1936 року на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гільденбрандт Яків Якович, 1906 року народження, с. Ней-Кірх Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 7-а лінія, 8-й проспект, буд. № 40. Заарештований 25 квітня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 5 серпня 1936 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1964 році.

Гільдиш Теодор Костянтинович, 1898 року народження, с. Розівка Люксембурзького району Донецької області, німець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Голова Луківської сільради. Заарештований 6 березня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гільман Григорій Мойсейович, 1898 року народження, м. Омськ, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Начальник прокатного цеху заводу ім. Сталіна. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Гільман Давид Соломонович, 1889 року народження, м. Лодзь, Польща, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Старший контролер міського банку. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гільфер Яків Рафаїлович, 1905 року народження. с. Велидарівка Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільць Володимир Федорович, 1914 року народження, с. Новоіванівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Тимірязєва, буд. № 16. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гільць Еміль Емільович, 1920 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гільць Ернст Карлович, 1900 року народження, с. Розенталь Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шидлове Добропільського району Донецької області. Рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гільць Іван Пилипович, 1892 року народження, с. Новоіванівка Барвенківського району Харківської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Гросс Краматорського району Донецької області. Слюсар електростанції. Заарештований 15 вересня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гільць Іоган Генріхович, 1922 року народження, с. Новоіванівка Ізюмського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Токар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 грудня 1941 року у ВТТ-5 м. Сталінграда (м. Волгоград). Реабілітований у 1964 році.

Гільць Отто Генріхович, 1923 року народження, с. Новоіванівка Ізюмського району Харківської області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 січня 1942 року у ВТТ-5 м. Сталінграда (м. Волгоград). Реабілітований у 1963 році.

Гільць Пилип Іванович, 1881 року народження, с. Петрівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Голова колгоспу ім. К. Цеткін. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гільць Фрідріх Данилович, 1886 року народження, с. Петрівка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Лермонтова, буд. № 6-а. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 6 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Слов'янську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гільць Яків Пилипович, 1893 року народження, х. Іванівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Гросс м. Краматорська Донецької області. Заарештований 5 вересня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гільць Яків Пилипович, 1906 року народження, с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Майстер по переробці молочних продуктів. Заарештований 10 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 8 років ув'язнення з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Гіммельбауер Йосип Леопольдович, 1893 року народження, м. Відень, Австрія, австрієць, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 17 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гімницький (Гнилицький) Марко Артемович, 1874 року народження, с. Надеждинка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Надеждинка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гінгель Георгій (Єгор) Єгорович, 1923 року народження, Саратовська область, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Візник їдальні № 2. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гінгель (Генгель) Єгор Єгорович, 1903 року народження, Саратовська область, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 4 Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Тесля шахти № 4. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 березня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Гіндич Микола Федорович, 1896 року народження, с. Кам'янка Марківського району Київської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Донецької області. Ветлікар радгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 27 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних

про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гінзбрехт Абрам Абрамович, 1885 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, єврей (німець), освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Романівка Дзержинського району Донецької області. Санітар колгоспу. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гінзбург Ганна Яківна, 1910 року народження, ст. Авдіївка Донецької області, росіянка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: ст. Авдіївка Донецької області, залізничний буд. № 37, кв. 8. Секретар-друкарка служби Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештована 25 жовтня 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1955 році.

Гінзбург Ісаак Борисович, 1899 року народження, м. Маріуполь Донецької області, єврей, освіта середня, член ВКП(б). Комісар курсів червоних командирів. Заарештований 1 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1940 році.

Гінзбург Лев Львович, 1891 року народження, м. Рогачів Могилевської губернії, єврей, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Комсомольська, буд. житлобудкооперації, кв. 30. Заарештований 8 серпня 1933 року. Засуджений судовою колегією ОДПУ 29 грудня 1933 року на 3 роки ВТТ. 26 травня 1934 року вирок замінено на заслання до м. Оренбурга. Реабілітований у 1959 році.

Гінзбург Хаім Якович, 1912 року народження, Вінницька область, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Свердлова, буд. № 41. Експедитор. Заарештований 1 грудня 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гінзбург Хаім Якович, 1912 року народження, Чемеровецький район Кам'янець-Подільської області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Буфетник залізничної станції.Заарештований 23 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1990 році.

Гінзгеймер Данило Якович, 1910 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник водія колгоспу. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гінзгеймер Едуард Якович, 1878 року народження, м. Чистопіль Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Не працював. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гінзгеймер Микола Якович, 1912 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гінзгеймер Отто Якович, 1905 року народження, с. Райнфельд Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Завідуючий молочно-товарною фермою колгоспу. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гінзмеєр Гуго Оттович, 1924 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, без-

партійний. Проживав: селище колгоспу ім. Карла Маркса Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Комбайнер колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. В жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Гінзберг Борис Іоахімович, 1903 року народження, м. Батумі, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області, залізничний буд. № 37, кв. 8. Начальник планово-виробничого бюро 3-го паровозного відділення. Заарештований 19 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гінкель Адольф Якович, 1901 року народження, с. Олександрофельд Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Завідуючий магазином "Харчоторгу". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гінкель Вольдемар Едуардович, 1900 року народження, с. Марксфельд Великоновосілківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нейгейм Великоновосілківського району Донецької області. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гінкель Готгольд Рейнгольдович, 1913 року народження, с. Олександрофельд Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Сталінської (Донецької) області. Завідуючий крамницею сільського споживчого товариства. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про воирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гінкель Данило Рейнгольдович, 1918 року народження, с. Олександроград Великоновосілківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Великоновосілківського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. лейтенанта Шмідта. Даних про дату арешту та вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гінкель Едуард Якович, 1896 року народження, с. Олександроград Постишевського району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Іловайськ, колонія № 8 Харцизького району Донецької області. Заступник голови сільського споживчого товариства. Заарештований 6 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 28 січня 1937 року на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гінкель Іван Едуардович, 1899 року народження, с. Нейгейм Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесля колгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гінкель Іван Рейнгольдович, 1910 року народження, с. Олександрофельд Великоновосілківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Дмитрівка м. Костянтинівки Донецької області, вул. Українська, буд. № 21. Завідуючий крамницею № 26. Заарештований 28 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 16 лютого 1937 року на 6 років ВТТ з конфіскацією майна і з позбавленням прав на три роки. Реабілітований у 1971 році.

Гінкель Отто Адамович, 1905 року народження, с. Олександрофельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 1 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Гінкель Отто Юлісович, 1906 року народження, с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської

(Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. лейтенанта Шмідта. Заарештований 24 вересня и1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1963 році.

Гінкель Рейнгольд Рейнгольдович, 1908 року народження, с. Олександрофельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області. Слюсар залізничного депо. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 24 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

Гінкель Рейнгольд Якович, 1911 року народження, с. Іловайськ Макіївського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Електрик заводу "Промінь Свободи". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних для виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гінкель Яків Іванович, 1892 року народження, с. Козгейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 1-а Кооперативна, буд. № 22. Вантажник транспортного цеху. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про проведення вироку до виконання. Реабілітований у 1965 році.

Гінкель Яків Якович, 1924 року народження, с. Гугем Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Маляр будконтори. Заарештований 10 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1964 році.

Гінсбург Шалом (Семен) Айзікович (Ісакович), 1906 року народження, єврей, освіта 2 класи комерційного училища. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Інтернаціональна, буд. № 168. Бухгалтер промартілі "Червоний хімік". Заарештований 28 серпня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 2 жовтня 1936 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Гінтер Борис Якович, 1913 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Лісний Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Машиніст. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 грудня 1941 року у м. Сталінграді. Реабілітований у 1964 році.

Гінтер Едуард Християнович, 1903 року народження, с. Ксенівка Володарського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Ксенівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Зоря". Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 квітня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1942 році.

Гінтер Іван Михайлович, 1924 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області. Проживав: х. Лісний Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Лісогон шахти "Юнком". Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року у х. Ляпичеве під час етапування. Реабілітований у 1964 році.

Гінтер Йосип Йосипович, 1915 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Електрик колгоспу "Активіст". Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1962 році.

Гінтер Йосип Михайлович, 1883 року народження, с. Свято-Троїцьке Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Кучер колгоспу. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гінтер Йосип Якович, 1906 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти № 1-2 "Жовтень". Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гінтер Карл Якубович, 1879 року народження, Польща, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Раїрів Тельманівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гінтер (Пентер) Марія Яківна, 1907 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області, німкеня, малограмотна, безпартійна. Проживала за місцем проживання. Домогосподарка. Заарештована 14 вересня 1937 року. Засуджена рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1960 році.

Гінтер Михайло Іванович, 1895 року народження, с. Жданівка Харцизького району Донецької області, німець, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гінтер Михайло Якович, 1895 року народження, х. Лісний Орджонікідзевського району Донецької області. Машиніст водокачки "Донбасводбуд". Заарештований 13 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гінтер Петро Іванович, 1907 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Романівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Візник артілі. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гінтер Франц Іванович, 1909 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гінтовт Леонід Іванович, 1904 року народження, Литва, литовець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: сел. Іловайське Донецької області, залізничний буд. № 26, кв. 4. Заступник начальника політвідділу ст. Іловайськ. Заарештований 30 жовтня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 6 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Гінцегеймер Іван Готлібович, рік народження не вказаний, с. Олександроград Великоянісольського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Гофенталь Орджонікідзевського району Донецької області, буд. № 49. Конюх радгоспу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гінцхеймер Гуго Оттович, 1924 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 11 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гінько Йосип Адамович, 1891 року народження, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області, вул. Горького, буд. № 20. Завідуючий відділом постачання та збуту промартілі "Металіст". Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гіппедінгер Михайло Михайлович, 1903 року народження, с. Гельзен Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта № 8, вул. Стандартна, буд. № 14, кв.1. Вантажник шахти № 9. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіппель Яків Лук'янович, 1913 року народження, м. Маріуполь Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гіппетінгер Андрій Михайлович, 1901 року народження, с. Кельцель Зельманівського району Самарської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: шахта "Кіндратівка" Донецької області, Верхня колонія, буд. № 82, кв.11. Вантажник залізничних вагонів шахти. Заарештоваий 6 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіпс Михайло Маркович, 1895 року народження, м. Володимир-Волинський, єврей, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Плановик. Заарештований 17 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Гіпш Григорий Борисович, 1899 року народження, м. Нова Черторія Вінницької області, єврей, освіта нижча, безпартійна. Проживав: сел. Дмитрівське м. Костянтинівки Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 171. Годинникар. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вмер 10 січня 1943 року у в'язниці. Реабілітований у 1959 році.

Гіпш Йосип Борисович, 1904 року народження, м. Калинівка Вінницької області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Дмитрівське м. Костянтинівки Донецького району, вул. Жовтнева, буд. № 228. Плановик хімзаводу. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гірберт Корній Петрович, 1922 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, пер. Шкільний № 9. Автогенник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 28 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Краматорську 31 січня 1937 року на 7 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Гірель Петро Євсійович, 1883 року народження, с. Білевичі, Білорусія, білорус, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: ст. Сартана Авдіївського району Донецької області, залізничний буд. № 5. Вагар ст. Сартана. Заарештований 18 травня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гіренко Макар Давидович, 1904 року народження, с. Межериця Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: ст. Слов'янськ Донецької області. Черговий залізничної станції. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1971 року.

Гіренко Іван Іванович, 1882 року народження, с. Василівка-2 Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Василівка Артемівського району Донецької області. Колійний сторож ст. Ниркове. Заарештований 8 липня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гіренко Макар Андрійович, 1881 року народження, х. Іванград Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 25 січня 1933 року.

Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гіренко Тимофій Іванович, 1908 року народження, с. Новоастрахань Рубіжанського району Донецького округу, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 1-а Слобідка, буд. № 85. Не працював. Заарештований 13 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гіржель Мейер Абрамович, 1906 року народження, с. Любар Вінницької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Бухгалтер тресту "Доннархарч". Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гірзенкорн Володимир Адольфович, 1909 року народження, м. Ленінград, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Малохрещатівка Тельманівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований у 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гірман Тімофій Опанасович, 1894 року народження, с. Петрівка Акимівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, сел. Семенівка, буд. № 78. Вантажник. Заарештований 7 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гірт Яків Платонович, 1889 року народження, х. Романівка Міллерівського району Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Моспине Донецької області, пер. Шахтний , буд. № 1. Пастух шахти № 3/4 тресту "Радянськвугілля". Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер 26 лютого 1940 року у Волголазі Ярославської області. Реабілітований у 1989 році.

Гіршвельд (Гіршфельд) Андрій Едуардович, 1900 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Самарська, буд. № 68. Робітник склозаводу. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гіршфельд Іван Петрович, 1923 року народження, с. Водяне Близнюківського району Харківської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1964 році.

Гіршфельд Петро Петрович, 1898 року народження, с. Водяне Близнюківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіршфельд Фрідріх Петрович, 1900 року народження, х. Водяне Близнюківського району Харківської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Конюх. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіршфельд Яків Іванович, 1906 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Слюсар артілі "Червоний хімік". Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гісс Андрій Андрійович, 1900 року народження, х. Фокіне Азово-Чорноморського краю, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Шапошникове Амросіївського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про при-

ведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гісс Генріх Генріхович, 1896 року народження, с. Ключі Ползінського району, область не вказана, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Високопілля Краматорського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гіт Йосип Якович, 1899 року народження, с. Орлове Чистяківського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. М. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області. Ветсанітар колгоспу ім. III Інтернаціоналу. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гіт Кіндрат Якович, 1894 року народження. с. М. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав за місцем народження. Сторож пасіки колгоспу ім. III Інтернаціоналу. Заарештований 6 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гіт Християн Якович, 1896 року народження, с. Сонцеве Ровенецького району Донецької області, німець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: с. М. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області. Завідуючий нафтоскладом колгоспу ім. III Інтернаціоналу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гіт Яків Петрович, 1879 року народження, с. Мирська Маріупільського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. М. Орлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гітт Петро Петрович, 1884 року народження, с. М. Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гітт Роман Якович, 1919 року народження, с. Мала Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Мала Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 9 травня 1955 року у засланні у Красноярському краї. Реабілітований у 1992 році.

Гітт Едуард Іванович, 1901 року народження, с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 2 грудня 1941 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1962 році.

Гітт Емануїл Якович, 1906 року народження, с. Мала Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Мала Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гітель Йосип Михайлович, 1887 року народження, с. Новокраснівка Маріупольського району Донецької області, німець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Майстер заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) об-

ласті до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гітель Йосип Якович, 1925 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Пастух колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 15 листопада 1941 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1966 році.

Гітель Лаврентій Касперович, 1915 році народження, с. Новокраснівка Володорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Пожежник колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гітель Піус Касперович, 1910 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 10 березня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1966 році.

Гітер Федір Федорович, 1912 року народження, х. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Куликове Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Конюх колгоспу. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гітлей Олексій Йосипович, 1887 року народження. с. Гільтман Каменського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Іллівка Орджонікідзевського району Донецької області. Робітник Дебальцівського машзаводу. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гітлейн Олексій Олексійович, 1916 року народження, с. Гільтман Каменського району Куйбишевської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Робітник машзаводу. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гітлейн Роберт Олексійович, 1921 року народження, с. Семенівка Саратовської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Іллінівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. 1905 року. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реа-білітований у 1955 році.

Гітюк Терентій Архипович, 1901 року народження, с. Крисине Ковельського повіту Волинської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, заводські бараки, буд. № 4, кв. 7. Вальцювальник цеху № 3 заводу ім. Кірова. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гічай Іван Гаврилович, 1918 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Старший сержант 125 окремої гаубічної артбригади. Заарештований 1 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 56 армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією грошей. Реабілітований у 1994 році.

Главачек Володимир Вячеславович, 1908 року народження, с. Мощанівка Славуцького району Кам'янець-Подільської області, чех, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений ВТК. Заарештований 5 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Главдан Олександр Іванович, 1902 року народження, рудник "Пролетар" Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область Ста-

лінський район, сел. шахти № 12/18. Пенсіонер. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глаголевський Олександр Миколайович, 1887 року народження, с. Летичеве Калузького району Тульської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Картотетчик артілі "Металоремонт". Заарештований 25 лютого 1940 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 9 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Глаголевський Олексій Миколайович, 1900 року народження, с. Летичеве Калузького району Тульської області, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: сел. Пантелеймонівка Харцизького району Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 24 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладиш Андрій Захарович, 1918 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник тракториста колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську до розстрілу. Військовий трибунал Харківського військового округу у м. Сталіно (Донецьк) замінив розстріл на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гладиш Василь Никифорович, 1886 року народження, Катеринославська губернія, с. Миколаївка, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Оріховата Слов'янського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 27 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гладиш Дем'ян Іванович, 1891 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир будівельної бригади колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 20 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 1 рік примусових робіт з утриманням 10% зарплати. Реабілітований у 1939 році.

Гладиш Іван Сидорович, 1884 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх Словкурорту. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську до розстрілу. Військова колегія Верховного Суду СРСР розстріл замінила на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гладиш Микола Іванович, 1920 року народження, с. Миколаївка Слов'янського Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Підручний слюсар колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську до розстрілу з конфіскацією майна. Військовий трибунал Харківського військового округу у м.Сталіно (м. Донецьк) у 1939 році розстріл замінив на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гладиш Федір Макійович, 1866 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засудлжений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гладиш Яків Васильович, 1911 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Оріхівка Слов'янського району Донецької області. Молотобоєць колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гладишев (Гладиш) Іван Федорович, 1897 (1896) року народження, с. Кнава Надвирицького повіту, Польща, українець, малограмотний,

безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта "Кочегарка", казарма 205/5. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання 5 січня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1959 році.

Гладишев Павло Павлович, 1910 року народження, м. Хорол Палтавської області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Технік вантажної служби залізничної станції. Заарештований 21 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Гладишев Михайло Прокопович, 1894 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Кондрашівська Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 30 червня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у1992 році.

Гладишевський Павло Пилипович, 1902 року народження, с. В. Бобрик Любашівського району Одеської області, українець, освіта нижча, член КП(б)У. Проживав: м. Чистякове Донецької області, шахта 15/12. Робітник шахти № 15/12. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гладишев Микола Васильович, 1879 року народження, с. Новокостянтинівка Новобузького району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дружківка, кол. Тургенєва, буд. № 3. Заарештований 30 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 13 березня 1937 року на 2 роки 6 місяців ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гладкевич Олексій Андронович, 1888 року народження, с. Переуровці Вінницького повіту Кам'янець-Подільської губернії, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Кустар-чоботар. Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладкевич Стефан Калинкович, 1910 року народження, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 12 листопада 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гладкий Василь Онисимович, 1885 року народження, с. Муравка Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 7 березня 1931 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гладкий Василь Іларионович, 1885 року народження, х. Покровський Близнюківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартийний. Проживав: с. Таетянівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Дивізія-Донбас". Заарештований 27 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Вмер 10 травня 1943 року у в'язниці № 5 м. Саратова. Реабілітований у 1994 році.

Гладкий Володимир Григорович, 1903 року народження, с. Засулля Роменського району Сумської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 30 листопада 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області на 20 років каторжних робіт. Реабілітований у 1992 році.

Гладкий Герасим Данилович, 1906 року народження, с. Муравка Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 30 вересня 1931 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гладкий Григорій Митрофанович, 1893 року народження, с. Муравка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Муравка Красноармійського району Донецької області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Гладкий Іван Сергійович, 1884 року народження, с. Млієве Черкаського району Київської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, ст. Пантелеймонівка, буд. № 5. Інвалід. Не працював. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 17 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гладкий Микола Анисимович, 1876 року народження, с. Мурав'ївка Артемівського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мурав'ївка Артемівського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14 грудня 1929 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гладкий Опанас Михайлович, 1890 року народження, с. Лопатинці Жмерівського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Анапа Краснодарського краю. Охоронник винкомбінату "Абрау-Дюрсо". Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гладкий Тимофій Іванович, 1924 року народження, с. Бокарівка Ахтирського району Сумської області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Червоноармієць 912 стрілецького полку 243 стрілецької дивізії. Заарештований 20 червня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гладкий Яким Петрович, 1875 року народження, с. Володарське Маріупольського округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, сел.Червоний Махно, буд. № 134. Коваль. Заарештований 11 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1996 році.

Гладких Гурій Омелянович, 1909 року народження, с. Новоіванівка Варварівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 21 лінія , робітниче містечко, буд. № 43. Вантажник заводу ім. Кірова. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гладких Микола Іванович, 1884 року народження, с. Сакунівка Верхівського району Орловської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 13 жовтня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 24 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

Гладких Михайло Петрович, 1903 року народження, с. Мілове Добродворського району Курської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Мангуш Мангуського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 24 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області на 15 років каторги, військовим трибуналом Київського військового округу строк знижений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гладких Роман Олексійович, 1892 році народження, с. Березівець Пониревського району Курської області, росіянин, грамотний, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Свердлова,буд. № 356, кв. 8. Каменяр металургійного заводу. Заарештований 29 січня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гладких Федір Павлович, 1897 року народження, с. Кайтівка, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Робітник радгоспу "Амвросіїв-

ський”. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гладков Григорій Федорович, 1896 року народження, с. Посадо-Іліонка Стародубського району Чернігівської області (поблизу с. Стародубового Сумської області), росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 15. Робітник заводу “Азовсталь”. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладков Максим Юхимович, 1900 року народження, с. Маринське Шахтинського району Північно-Кавказької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Новогорлівка Донецької області, 32 лінія, буд. № 6, кв. 2. Головний механік хімзаводу № 3. Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Києві 30 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гладков Никифор Олександрович, 1901 року народження, с. Кремінне Рубежанського району Луганської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, 7 лінія, буд. № 19. Директор об’єднання “Доннархарч”. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 29 жовтня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1957 році.

Гладков Олександр Митрофанович, 1897 року народження, с. Зуївка Харцизького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Зугрес, Кам’яне містечко, буд. № 14, кв. 7. Завідуючий механізацією «Зудресбуду». Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гладков Олексій Сергійович, 1896 року народження, с. Нижньодуванка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Яма Артемівського району Донецької області. Завідуючий розрахунковим відділом головної контори. Заарештований 14 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладков Петро Михайлович, 1885 року народження, с. Ногайськ Бердянського району Дніпропетровської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, кол. «Б.», буд. № 189, кв.20. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладков Хома Олексійович, 1897 року народження, х. Гай Роменського району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, сел. Нестерівка, буд. № 249. Служитель релігійного культу адвентистів сьомого дня. Заарештований 18 вересня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гладков Хома Олексійович, 1897 року народження, х. Гай Роменського району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Пресвітер громади адвентистів сьомого дня. Заарештований 8 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Гладковський Станіслав Войцехович, 1882 року народження, м. Лодзь, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Конюх машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладкохата Олександра Хомівна, 1902 року народження, сел. Білики Кобеляцького району Полтавської області, українка, освіта ниж-

ча, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 2 жовтня 1943 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Гладун Григорій Тимофійович, 1892 року ародження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Степова, буд. № 37. Заарештований 6 березня 1933 року. Особливою нарадою при ДПУ УРСР 20 березня 1933 гоку засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Гладун Гордій Іванович, 1891 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Ув'язнений ВТТ у м. Маріуполі. Заарештований 4 квітня 1934 року. Засуджений військовим трибуналом 7 стрілецького корпусу 20 березня 1935 року до розстрілу. Військовою колегією Верховного Суду СРСР розстріл замінений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гладун Гордій Іванович, 1891 року народження, с. Захарівка Першотравневого району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 16 лютого 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення до Красноярського краю. Строк не вказаний. Реабілітований у 1990 році.

Гладун Іван Титович, 1902 року народження, с. Гладосове Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Рахівник будівельної дільниці. Заарештований 8 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 липня 1933 року засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гладунов Олексій Мойсейович, 1900 року народження, с. Будьонівка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працівник сільського магазину. Заарештований 12 листопада1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гладунов Петро Мойсейович, 1905 року народження, сел. Будьонівка Будьонівського Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Червоноармієць 5 запасного окремого батальону. Заарештований 1 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізона м. Луганська на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Гладушенко Іван Кирилович, 1905 року народження, с. Хомутове Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 27 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гладущенко Федір Іванович, 1900 року народження, х. Гладущенко Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Бесарабка Тельманівського району Донецької області. Робітник радгоспу "Приморський". Заарештований 20 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гладущенко Хома Кононович, 1881 року народження, х. Гуртовенко Старокаранського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Гуртовенко Старокаранського району Донецької області. Заарештований 26 січня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1930 року на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гдадушко Іван Самійлович, 1903 року народження, с. Завадівка Горностаївського району Таврійської губернії, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк , сел. Вітка, Семенівський роз'їзд, землянка. Заарештований 14 липня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 28 вересня 1936 року на 2 роки і 6 місяців ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гладченко Іван Терентійович, 1912 року народження, с. Ворошилівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 332 стрілецького полку. Заарештований 3 липня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 241 стрілецької дивізії на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Вмер 27 листопада 1942 року у Богословлазі Свердловської області. Реабілітований у 1942 році.

Гладченко Людмила Василівна, 1925 року народження, с. Михайлівка Курської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 6 жовтня 1943 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1995 році.

Гладченко Людмила Василівна, 1925 року народження, с. Михайлівка Курської області, українка, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Хронометрист шахти "Холодна Балка". Заарештована 13січня 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР заслана у Красноярський край. Строк не вказаний. Реабілітована у 1990 році.

Гладштейн Матвій Ісакович, 1915 року народження, м. Маріуполь Донецької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Червонофлотець 107 військовобудівельного батальону Балтійського флоту. Заарештований 27 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Балтійського флоту на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Глазєв Федір Ілліч, 1911 року народження, Березівський район Воронезької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Ув'язнений табору № 30 НКВС СРСР. Заарештований 11 серпня 1941 року. Даних про вирок немає.У 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Глазков Василь Калістратович, 1907 року народження, с. Трудове Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Волноваха Донецької області, вул. Садова, буд. № 10. Тесля . Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Глазков Олексій Олександрович, 1912 року народження, с. Мірчеве Орловської області, росіянин, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Курсант полкової школи 98 стрілецького полку. Заарештований 13 вересня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Глазков Олексій Акимович, 1882 року народження, м. Москва, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Харцизький район, сел. Зугрес, Нова колонія, буд. № 23, кв. 16. Заарештований 25 липня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17 грудня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Глазков Филимон Опанасович, 1908 року народження, с. Трудове Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Трудове Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Комбайнер колгоспу ім. Молотова. Заарештований 16 квітня 1947 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1947 році.

Глазкова Лідія Митрофанівна, 1921 року народження, сел. Авдіївка Донецької області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: сел. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 12 грудня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Глазунов Кирило Дмитрович, 1903 року народження, с. Н. Григорівка Ананівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Маріупольська, буд. № 3, кв. 1. Член рятувальної команди металургійного заводу. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Глазунов Петро Іларіонович, 1900 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Зелений Яр Старобешівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 12 січня 1931 року. Засуджений на-

родним судом Донецького району 26 січня 1931 року на 7 років ВТТ. Вищим Судом СРСР строк замінено на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Гласнер Петро Петрович, 1885 року народження, с. Гейдельберг Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 37 лінія, буд. № 6. Робітник хімзаводу № 6. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Глауб Андрій Омелянович, 1913 року народження, с. Березівка Постишевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Охоронник заводу "Металіст". Заарештований 24 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1991 році.

Глауб Іван Іванович, 1900 року народження, Гришинський (Красноармійський) район Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Благодатівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 14 грудня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 жовтня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Глауб Емануїл Пилипович, 1901 року народження, ст. Деконська Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Деконська Артемівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 15 січня 1933 року. Трійкою при колегією ДПУ УРСР 22 січня 1933 року виправданий. З-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1933 році.

Глауб Омелян Осипович, 1872 року народження, с. Васильківка Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, колонія заводу «Червоний Жовтень», землянка № 7. Комірник заводу "Червоний Жовтень". Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Глауб Семен Федорович, 1909 року народження, ст. Деканська Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Формувальник цегельного заводу. Заарештований 15 січня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Глаубе Володимир Омелянович, 1913 року народження, с. Березівка Постишевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Охоронник керамічного заводу "Червоний будівник". Заарештований 21 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецкій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Глейх Вільгельм Адамович, 1872 року народження, с. Пришиб Пришибського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Короченцеве Макіївського району Донецької області. Рахівник сільгоспартілі. Заарештований 6 листопада 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Глейх Вільгельм Карлович, 1883 року народження, с. Пришиб Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Глейх Данило Іванович, 1890 року народження, с. Розенталь Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: шахта № 3 Постишевського району Донецької області. Рахівник лікарні шахти "Центральна". Заарештований 4 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку 28 травня 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Глейх Іон Якович, 1885 року народження, м. Прилуки Чернігівської області, єврей, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Юрисконсульт кондитерської фабрики. Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Глейх Карл Васильович, 1922 року народження, с. Федорівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Поштар колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 8 вересня 1841 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Глейх Карл Іванович, 1892 року народження, с. Розенталь Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Шидлове Гришинського (Красноармійського) району Донецької області. Вчитель школи-інтернату. Заарештований 29 листопада 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глеклер Микола Генріхович, 1911 року народження, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Пушкіна, буд. № 62. Робітник заводу "Червоний Жовтень". Заарештований 13 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 22-23 березня 1937 року на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1962 році.

Глеклер Оскар Генріхович, 1908 року народження, с. Розенталь Мелітопольського району Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 62. Приватний візник. Заарештований 13 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 22-23 березня 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки Реабілітований у 1962 році.

Глембоцький Олександр Євгенович, 1895 року народження, м. Оренбург, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Райгородок Слов'янського району Донецької області. Плановик Новокраматорського машинобудівного заводу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу.Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Глех Федір Петрович, 1889 року народження, с. Приборове, Польща, білорус, освіта 4 класи, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, кол. Б, буд. № 13, кв. 2. Слюсар заводу ім. Ілліча. Заарештований 20 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає.Реабілітований у 1989 році.

Глига Дмитро Опанасович, 1894 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Міськтоп". Заарештований 16 жовтня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Глига Іван Єрмолайович, 1900 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Сердита Чистяківського району Донецької області. Коваль залізничної станції. Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Глига Микита Опанасович, 1896 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта № 1-біс "Давидівка". Начальник дільниці шахти. Заарештований 25 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Глига Михайло Семенович, 1899 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Рева Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник радгоспу "Паризька Комуна". Заарештований 25 травня 1945 року.Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Глібов Володимир Олексійович, 1908 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, Соцмістечко, 3 корпус, кв. 47. Завідуючий відділом обкому ЛКСМУ. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Глібов Григорій Васильович, 1901 року народження, шахта № 19 м. Донецька Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: шахта № 19 Донецької облакстi, Нова колонія, буд. № 118, кв. 1. Машиніст шахти № 19. Заарештований 28 лютого 1936 року. Засуджений спецколегією Доноблсуду 29 березня 1936 року на 3 роки ВТТ у віддалених районах СРСР з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Глібов Іван Родіонович, 1897 року народження, с. В. Бабине Обоянського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник цеху № 9 заводу ім. Ілліча. Заарештоваий 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Глібов Маркел Андрійович, 1888 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійий. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Аджахі, буд. № 38. Священик старообрядницької общини. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Глібов Олексій Іванович, 1885 року народження, м. Павловське Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Начальник постачання заводу "Кокс" № 10. Заарештований 20 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Глібова Варвара Миронівна, 1925 року народження, сел. Жуківка Єнакіївського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: сел. Жуківка Єнакіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітниця заводу № 23. Заарештована 15 липня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Глібова Марія Савелівна, 1924 року народження, с. Ясенки Курської області, росіянка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Торез Сталінської (Донецької) області. Робітниця дитячих ясел шахти № 30-31. Заарештована 25 жовтня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмерла 17 травня 1943 року у ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Глібова-Краєвська Марія Іванівна, 1899 року народження, м. Серго Луганської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сніжне Сталінської (Донецької) області. Рахівник хлібозаводу. Заарештована 4 листопада 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років заслання до Казахстану. Реабілітована у 1989 році.

Глібович Володимир Степанович, 1883 року народження, м. Станіслав(м. Івано-Франківськ), білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області. Рахівник контори № 4 міжрайторгу. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Глібська Євгенія Фірсівна, 1879 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 3 серпня 1940 року. Засуджена військовим трибуналом Харківського військового округу на 5 років заслання до Сибіру. Реабілітована у 1995 році.

Глібський Матвій Омельянович, 1878 року народження, с. Гришине Красноармійськго району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Інвалід, не працював. Заарештований 3 серпня 1940 року. Не засуджений. Вмер 29 грудня 1940 року у в'язниці м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1995 році.

Глібський Федір Матвійович, 1923 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 19 Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Кочегар пекарні. Заарештований 2 серпня 1940 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Глівінська Ксенія Василівна, 1914 року народження, с. Петропавлівка Дніпропетровської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Домогосподарка. Заарештована у 1952 році. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1953 році.

Глієр Євген Володимирович, 1888 року народження, Польща, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Головний інженер обласного ліспромгоспу. Заарештований 28 березня 1944 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 26 березня 1947 року у Воркутлазі. Реабілітований у 1992 році.

Глік Арон Абрамович, 1904 року народження, м. Старокостянтинів Кам'янець-Подільської області, єврей, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Головний бухгалтер. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Глікштейн Михайло Альперович, 1918 року народження, Німеччина, єврей, освіта 6 класів, член ВЛКСМ. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Машиніст заводу ім. Куйбишева. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 10 жовтня 1941 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1991 році.

Глінка Бальбіна Яківна, 1891 року народження, Німеччина, полячка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Сталіна, буд. № 1, кв. 20. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 року.Засуджена рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1989 році.

Глінка Василь Якович, 1912 року народження, с. Каплиносове Холмської губернії, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Не працював. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глінка Едуард Францевич, 1893 року народження, с. Хрещенськ Волинської губернії, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 18 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Глінка Фелікс Францевич, 1889 року народження, с. Студянка Кременчуцького району Волинської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Сталіна, буд. № 4, кв. 20. Майстер заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Глінкін Іван Матвійович, 1907 року народження, с. Борисівка Мелітопольського району Запорізької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць робітничого батальону у м. Слов'яську Сталінської (Донецької) області. Заарештований 1 серпня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1997 році.

Глинський Василь Іванович, 1901 року народження, с. Модринь Грубишевського повіту, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. Дзержинськ, буд. № 10. Нормувальник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Глинський Гнат Андрійович, 1899 року народження, с. Дронівка Ямського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 49 окремого батальйону механізації залізничних робіт. Заарештований 4 грудня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом окремої залізничної бригади на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 року.

Глинський Єлисей Олексійович, 1886 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ясногірка Краматорського району Донецької області. Машиніст паровозу заводу ім. Сталіна. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Глинський Костянтин Михайлович, 1895 року народження, Віленська губернія, Польща, поляк, освіта нижча, до 1930 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 30 лінія, буд. № 24. Машиніст насосів коксохімічного заводу. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Глинський Костянтин Хомич, 1895 року народження, с. Вишневе Ошмянського повіту Віленської губернії, Польща, поляк, освіта 1 клас, до 1937 року член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Донецької області. Комірник. Заарештований 5 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Глинський Микола Іванович, 1923 року народження, с. Дронівка Ямського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Дронівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар доломітного кар'єру. Заарештований 9 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 12 армії Південного фронту до розстрілу. Розстріляний 23 квітня 1942 року у м. Луганську. Реабілітований у 1959 році.

Глинський Олексій Семенович, 1909 року народження, с. Городище Віленського повіту, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Пантелеймонівка Донецької області. Слюсар заводу. Заарештований 20 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1939 році.

Глинчак Іван Федорович, 1891 року народження, с. Грубишеве Холмської губернії, Польща, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Токар заводу ім. Сталіна. Заарештований 22 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1955 році.

Глиняний Гаврило Наумович, 1908 року народження, с. Шамраївка Решетилівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, 1-й майданчик. Робітник лісопилки. Заарештований 16 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Глиняний Іван Наумович, 1903 року народження, х. Велички Новосанжарського району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, 1-й майданчик, барак № 11. Робітник лісопилки. Заарештований 16 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання до Північного краю. Реабілітований у 1989 році.

Глиняний Ілля Наумович, 1911 року народження, х. Сердюки Новосанжарського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, 1-й майданчик, барак № 11. Робітник електротяги. Заарештований 16 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання до Північного краю. Реабілітований у 1989 році.

Глоба Андрій Матвійович, 1907 року народження, м. Полтава, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Макіївка, Північна колонія, вул. Леніна, буд. № 165, кв. 5. Завідуючий шахтою ім. Орджонікідзе. Заарештований 6 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконення у м. Донецьку 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Глоба-Литвинова Надія Іванівна, 1910 року народження, с. Успенка Ворошиловградської (Луганської) області, українка, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Макіївка, Північна колонія, вул. Орджонікідзе, буд. № 146. Не працювала. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Глоба Олексій Прокопович, 1880 року народження, с. Борщівка Балаклейського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Кочегар заводу “Укрцинк”. Заарештований 18 лютого 1940 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Глоба Трохим Іванович, 1887 року народження, с. Березівка Полтавської області, українець, освіта середня. Проживав: м. Верхнє (область не вказана), вул. Базарна, буд. № 10. Начальник штабу протиповітряної оборони ДРЕС. Заарештований 30 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гловацький Володимир Іванович, 1902 року народження, с. Великі Дедеркали Волинської губернії (Тернопільська область), поляк, освіта нижча, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Постишевський район, шахта ім. Димитрова. Робітник шахти ім. Димитрова. Заарештований 23 грудня 1936 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР 10 листопада 1936 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 5 лютого 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1991 році.

Глоде Іван Андрійович,1899 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Шидлове Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Роте Фане”. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Глок Андрій Адамович, 1896 року народження, с. Гельцель Зельманського району Куйбишевської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, шахта ім. К.Маркса, казарма № 4, кв. 7. Вибійник шахти. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глок Андрій Андрійович, 1911 року народження, с. Гельцель Зельманського району Куйбишевської області , німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Вибійник шахти ім. К. Маркса. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1964 році.

Глок Іван Іванович, 1909 року народження, с. Сельманівка Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, шахта “Юнком”, Стандарт,

буд. № 1, кв. 2. Робітник шахти. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Глок Петро Якович, 1889 року народження, с. Прайс Саратовської області, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Макіївського району Донецької області. Заарештований 29 травня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Глок Петро Якович,1889 року народження, с. Краснопілля Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Вчитель школи. Заарештований 24 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 8 років в'язниці з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1969 році.

Глок Петро Якович, 1889 року народження, с. Прайс Самарської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Клінкіне Маріупольського району Донецької області. Вчитель школи. Заарештований 4 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Глок Роберт Петрович, 1915 року народження, с. Корієнталь Тельманівського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійна. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Завідуючий початковою школою. Заарештований 12 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Глок Фрідріх Вільгельмович, 1909 ро ку народження, Зельманівський район Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Бригадир слюсарів шахти № 9. Заарештований 26 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гломба Роман Войцехович, 1903 року народження, м. Сосновиці Петрашівської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, 3 лінія, буд. № 48, кв.2. Бухгалтер облвиконкому. Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 23 вересня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Глотов Василь Петрович, 1898 року народження, с. Віслов В. Полянського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Макіївський район, сел. Ханжонкове, балаган № 3, кв. 56. Заарештований 30 квітня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 16 липня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Глотов Гаврило Єгорович, 1889 року народження, с. Вертякіне Дмитрівського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ремівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Приватний виробник. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстілу. Розстріляний 2 жовтня 1941 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1994 році.

Глотов Іван Степанович, 1896 року народження, с. Коло Калиської губернії, Польща, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Старший інспектор інспекції по охороні природи і виробництва. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітоваий у 1958 році.

Глотов Назар Гаврилович, 1879 року народження, с. Майорське Старокерменчицького району Маріупільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Майорське Старокерменчицького району Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 19 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Глотов Петро Якович, 1891 року народження, с. Підвісне Великомихайлівського району

Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Рутченкове Сталінської (Донецької) області. Каменяр коксохімзаводу. Заарештований 15 квітня 1951 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 2 лютого 1955 року у ВТТ Вологодської області. Реабілітований у 1996 році.

Глотов Федір Гаврилович, 1872 року народження, с. Старомайорське Старокерменчицького району Маріупольського округу, українець, освіта нижча. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 7 квітня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Глотов Федір Гаврилович, 1878 року народження, с. Старомайорське Старокерменчицького району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож радгоспу "Донобл-тресту". Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Глуменко Павло Юхимович, 1895 року народження, с. Кирилівка Павлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пенсіонер. Заарештований 31 січня 1931 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 грудня 1931 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Глускін Матвій Михайлович, 1898 року народження, м. Рогаче Білоруської РСР, єврей, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Швець артілі "Артемвзуття". Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Глуханюк (Глухонюк) Михайло Олександрович (Олексійович), 1898 року народження, с. Новочина, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, завод Ілліча, сел. Абатова, 10 лінія, буд. № 24. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Глухов Аркадій Тимофійович, 1923 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Керівник техвідділу тресту "Макіїввугілля". Заарештований 17 серпня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Глухов Олександр Максимович, 1914 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Виползове Кіровського району Смоленської область.Червоноармієць 126 будівельного батальйону. Заарештований 30 грудня 1937 року. Військовим трибуналом БОВО виправданий. Реабілітований у 1939 році.

Глухова Марфа Яківна, 1883 року народження, с. Орвата Грузівська, область не вказана, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Макіївка, 8 лінія, 7 проспект, буд. № 23. Домогосподарка. Заарештована 7 червня 1935 року. Засуджена спецколегією Донецького облсуду 28 вересня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Глухий Василь Антонович, 1903 року народження, с. Узін Ракитянського району Київської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Оленівські Кар'єри Донецької області, 3-я дільниця, гуртожиток. Технік з безпеки кар'єрів.Заарештований 15 травня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Глуховський Володимир Сергійович, 1926 року народження, с. Новоумань Мостівського району Одеської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської області. Не працював. Заарештований 5 березня 1953 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1988 році.

Глуцкін Василь Йосипович, 1890 року народження, с. Троїця Іванівської волості Київ-

ської губернії, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області. Завуч середньої школи. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Глушев Микола Васильович, 1906 року народження, с. Нижні Озерки Щигрівського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівське, вул. Трудова, буд. № 32. Завідуючий відділом "Союзтрансу". Заарештований 4 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований у 1989 році.

Глушек Андрій Станіславович, 1871 року народження, с. Чемедь Бензінського повіту, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Сергіївка Краматорського району. Жерстяник. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Глушко Аврам Іванович, 1884 року народження, с. Берестове Андріївського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: радгосп "Приазовський" Першотравневого району Сталінської (Донецької) області. Тесля радроспу. Заарештоваий 19 березня 1949 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Глушко Василь Миколайович, 1896 року народження, с. Василівка Софіївського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник заводу "Автоскло". Заарештований 23 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Глушко Василь Тимофійович, 1911 року народження, с. Новопавлівка Бердянського району Дніпропетровської (Запорізької) області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Жовтнева, буд. № 39. Слюсар артілі "Зірка". Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глушко Василь Харитонович, 1891 року народження, с. Безручки Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. шахти "Нова Італія" , буд. № 31, кв. 2. Завідуючий капітальними робатами під'їзних колій комбінату "Сталінвугілля". Заарештований 18 грудня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 квітня 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Глушко Григорій Євлинович, 1900 року народження, с. Дяківка Буринського району Чернігівської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вчитель СШ № 30. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Глушко Григорій Якович, 1897 року народження, м. Донецьк, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Веселий, м. Горлівка Донецької області. Інструктор райкому спілки "Червоних партизан". Заарештований 16 серпня 1935 року. 15 листопада 1935 року втік з-під варти. Реабілітований у 1994 році.

Глушко (Керула) Іван (Віктор) Олександрович (Вікторович), 1899 року народження, с. Благовіщенка Олександрівського повіту Царе-Костянтинівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Мушкетове м. Донецька Донецької області. Робітник ремонтної бригади служби колії Катеринославської залізниці. Заарештований 22 вересня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Глушко Іван Степанович, 1912 року народження, с. В. Сорочинці Миргородського району Полтавської області, українець, освіта вища,член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Помічник командира взводу 39 стрілецького полку. Заарештований 21 серпня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 році.

Глушко Йосип Іванович, 1924 року народження, с. Берестове Андріївського району Запорізької області, українець, даних про освіту та партійність немає. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області.Тракторист 86 батальйону трудармії. Заарештований 12 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Глушко Леонід Георгійович, 1883 року народження, с. Слобода Артемівського округу, українець, даних про освіту немає, безпартійний.Слюсар Славбуду Проживав: с. Шахове Бахмутського повіту Артемівського округу. Заарештований 22 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Глушко Олександр Андрійович, 1896 року народження, Кам'янський рудник Кадіївського району, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. при ст. Ниркове. Машиніст депо ст. Красний Лиман. Заарештований 3 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Глушков Леонід Георгійович, 1883 року народження, с. Шахове Гришинського району Артемівського округу, даних про національність немає, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Юних Комунарів, буд. № 11. Заарештований 23 серпня 1927 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Глушков Микола Миколайович, 1908 року народження, с. Новоколпаківка Топчихінського району Алтайського краю, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник лісового складу тресту "Сталінметалургбуд". Заарештований 25 червня 1948 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Глушнєв Василь Павлович, 1911 року народження, с. Буда Дубровського району Західної області, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, рудник "Червоний жовтень", стандартний буд. № 15, кв. 6. Нормувальник механічного цеху шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Глушнєв Володимир Павлович, 1919 року народження, с. Буда Рогжднівського району Західної області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, стандартна колонія, буд. № 15, кв. 4. Лісогон шахти № 1-2. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Глущов Леон Григорович, 1905 року народження, с. Тигда Мстиславського району Білоруської РСР, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Комендант 5 житлової дістанції залізничної станції. Заарештований 21 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Глущенко Григорій Іванович, 1884 року народження, с. Миколаївка Костянтинівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Катерино-Олександрівка Костянтинівського району Донецької області. Тесля кар'єру. Заарештований 2 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Глущенко Григорій Іванович, 1884 року народження, с. Катерино-Олександрівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катерино-Олександрівка Костянтинівського району Донецької області. Черговий гаража. Заарештований 14 липня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4 січня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований в 1989 році.

Глущенко Григорій Якович, 1902 року народження, с. Морозівка Воронезької області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Іловайськ, залізничний буд. № 127, кв. 5. Не працював. Заарештований 23 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибу-

налом Харківського військового округу до розстрілу. Вирок приведений до виконання 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1993 році.

Глущенко Данило Денисович, 1909 року народження, с. Вовчеолександрівка Волоконівського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. 1-а Заводська, буд. № 66. Бурильник кар'єру заводу ім. Чубаря. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Глущенко Дмитро Михайлович, 1920 року народження, с. Ржаве Глушківського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: на ст. Кринична Сталінської (Донецької) області. Робітник дистанції зв'язку. Заарештовани 19 лютого 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Глущенко Іван Андрійович, 1899 року народження, с. Скрягівка Тростянецького району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Вибійник шахти "Кіндратівська". Заарештований 26 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1966 році.

Глущенко Микола Акимович, 1880 року народження, х. Глущенківка Куп'янського району Харківської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Тетянівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Конюх будинку відпочинку ім. Артема. Заарештований 27 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Глущенко Катерина Васильовна, 1898 року народження, с. Вергуни Хорольського району Харківської області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Новоселівка Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Учителька НСШ. Заарештована 25 лютого 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР виправдана. Реабілітована у 1943 році.

Глущенко Овсій Єлисейович, 1905 року народження, с. Маргаритівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник по ремонту колії. Заарештований 16 січня 1938 року. Віправданий військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці. Реабілітований у 1955 році.

Глущенко Олександр Овер'янович, 1892 року народження, с. Зайцеве Артемівського району Донецької області, українець, огсвіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хібороб. Заарештований 22 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Глущенко Олександр Іванович, 1892 року народження, с. Миколаївка Катерино- Олександрівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Костянтинівського району Донецької області. Столяр заводу № 2 ім. Артема. Заарештований 4 серпня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Глущенко Олександр Іванович, 1892 року народження, с. Миколаївка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катерино-Олександрівка Костянтинівського району Донецької області. Столяр керамічного заводу № 2. Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Глущенко Олександр Хомич, 1918 року народження, сел. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Рядовий 344 будбата. Заарештований 27 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленям прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Глущенко Петро Андрійович, 1909 року народження, с. Дробишеве Лиманського району Донецької області, українець, грамотний, безпар-

тійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Глущенко Пилип Тимофійович, 1910 року народження, с. Каховка Арик-Балицького району область не вказана, українець, про освіту даних немає, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Ясинувата, гуртожиток залізниці. Вантажник. Заарештований 16 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1996 році.

Глущенко Станіслава Францівна, 1906 року народження, м. Заверге, Польща, полька, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Енгельса, п'ятиповерховий буд., кв. 75. Домогосподарка. Заарештована 2 липня 1937 року. Засуджена рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітована у 1989 році.

Глущенко Тимофій Андрійович, 1898 року народження, с. Шендерівка Корсунського району Київської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Сторож артілі "Червоний маяк". Заарештований 28 лютого 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення до Акмолінської області. Реабілітований у 1955 році.

Глюксман Матільда Яківна, 1915 року народження, м. Гамбург, Німеччина, єврейка, грамотна, безпартійна. Проживала: Донецька область, сел. Новогорлівка, житловий майдачник азотно-тукового заводу, будинок адміністрації. Друкарка головної контори АТЗ. Заарештована 20 серпня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Глюксман Яків Гершович, 1894 року народження, с. Сосновиці, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Новогорлівка, азотно-туковий завод, будинок адміністрації № 2. Майстер контрольно-вимірювальних приладів АТЗ. Заарештований 4 лютого 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гляссер Володимир Іванович, 1888 року народження, м. Вінниця, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, колонія А, друга дільниця, гуртожиток № 8. Обліковець заводу ім. Ілліча. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС СРСР та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гмиря Григорій Іванович, 1892 року народження, с. Залізне Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завідуючий збутом машзаводу сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське). Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гмиря Максим Григорович, 1891 року народження, с. Залізне Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Успенка Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Десятник заводу ім. Кірова. Заарештований 11 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 листопада 1941 року у в'язниці м. Златоуста Челябинської області. Реабілітований у 1959 році.

Гмитрук Йосип Маркович, 1903 року народження, с. Степнянин Томашевського повіту Люблянської губернії, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 676-го стрілецького полку 15-ї стрілецької дивізії. Заарештований 18 січня 1942 року. Військовим трибуналом 12-ї армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гнам Йосип Пилипович, 1879 року народження, Таврійська губернія, даних про національність та освіту немає, безпартійний. Інженер рудника. Проживав: сел. Ханжонкове Донецької області. Даних про дату арешту немає. Судовою колегією ВУЧК 23 грудня 1921 року засуджений на 5 років ВТТ. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Гнаповський Франц Євстафійович, 1891 року народження, с. Десерівка Старосинявського району Вінницької (Хмельницької) області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Сторож трамвайного парку. Заарештований 20 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гнатовський Іван Миколайович, 1904 року народження, с. Пеликівка Чернівецького району Вінницької області, поляк, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Вантажник кар'єроуправління. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гнатишин Юрій Васильович, 1893 року народження, с. Вашківці, Буковина, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Кадіївка. Безробітний. Заарештований 30 травня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Гнатюк Іван Степанович, 1898 року народження, с. П'ядики Коломийського району Львівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Трудова, сел. Нововузловське, центральна збагачувальна фабрика, буд. № 9. Начальник цеху збагачувальної фабрики. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Гнашко Архип Калістратович, 1895 року народження, с. Андріївка Благодатненського району Донецької області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Червоноармієць 1-го окремого батальйону військ НКВС. Заарештований 6 серпня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Молотовській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гнедов Григорій Мокійович, 1905 року народження, Миколаївська область, с. Рождественка, українець, освіта середня, безпартійний. Агрономом МТС. Проживав: ст. Кутейникове Донецької області. Заарештований 6 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 квітня 1933 року виправданий. Реабілітований у 1933 році.

Гнедов Сергій Іванович, 1897 року народження, с. Гущин Колодязь Єлецького району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Кондуктор кондукторського резерву залізничної станції. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 17 травня 1938 року у м. Донецьку Донецької області. Реабілітований у 1958 році.

Гнейтінг Едуард Едуардович, 1889 року народження, с. Корінталь Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар колгоспу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гненний Максим Якович, 1899 року народження, с. Новоолександрівка Красноградського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Верхня Кринка Єнакіївського району Сталінської (Донецької) області. Вагар залізничної станції. Заарештований 24 травня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 24 липня 1951 року в Устьвішлазі, Комі АРСР. Реабілітований у 1994 році.

Гнеушев Іван Опанасович, 1883 року народження, с. Гнеушеве Урицького району Орловської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Микитівка Горлівського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 20 вересня 1951 року. Лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1996 році.

Гнида Віктор Гнатович, 1918 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир ливарників рудоуправ-

ління. Заарештований 27 квітня 1950 року. Військовим трибуналом Харківського гарнізону засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гниленко Марія Василівна, 1908 року народження, с. Федорівка Володарського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Веселе Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу "Парткомуна". Заарештована 14 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Гнилицький Іван Арсентович, 1906 року народження, с. Банне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гнилицький Іван Сергійович, 1906 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, 15 лінія, буд. № 104. Бригадир силового цеху металургійного заводу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гнилицький Павло Савелійович, 1900 року народження, с. Новомикільськ Рубежанського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Артемівськ Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 22. Шляховий майстер ремколони ст. Артемівськ. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій областідо розстрілу. Вирок приведено до виконання 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1964 році.

Гнилицький Пилип Єгорович, 1897 року народження, с. Богородичне Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Богородичне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 5 березня 1943 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 травня 1943 року у в'язниці № 5 м. Енгельса Саратовської області. Реабілітований у 1995 році.

Гнилов (Глінов) Іван Федорович, 1897 року народження, с. Федорівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Улакли Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Вантажник радгоспу № 10. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гнилов Пилип Васильович, 1896 року народження, х. Кутузівка Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1931 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гнипа Іван Іванович, 1878 року народження, с. Старицьківка Карлівського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Сторож "Південжитлобуду". Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гнипа Іван Миколайович, 1903 року народження, с. Войнівськ Чусівського району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Комуни, буд. № 7. Молотобоєць колгоспу ім. Ілліча. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гнипа Микола Федорович, 1893 року народження, х. Пологи Новосанжарівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, житлово-будівельний кооператив, буд. № 28, кв. 12. Токар депо Північне. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гніздилов Іван Михайлович, 1890 року народження, с. Студене Должанського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 4-а Олександрівка, буд. № 30. Рахівник заготконтори. Заарештований 31 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гніздилов Іван Федорович, 1913 року народження, с. Лібостань Суджанського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Працівник відділу благоустрою міськкомунгоспу. Заарештований 24 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 січня 1942 року при етапуванні із в'язниці м. Артемівська Донецької області. Реабілітований у 1963 році.

Гніздилов Олексій Васильович, 1884 року народження, с. Нижній Реут Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Мастильник залізничної станції. Заарештований 17 лютого 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гніздилов Тимофій Акимович, 1889 року народження, с. Ковилине Чернянського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Кочегар шахти "Держмісцевпрому". Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Гніздилов Яків Костянтинович, 1902 року народження, с. Милине Фатежського району Курської області, росіянин, освіта середня, до 1929 року – член ВКП(б). Місце проживання не вказано. Робітник заводу ім. Сталіна. Дата арешту не вказана. Засуджений у 1937 році спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гнідаш (Гнєдаш) Василь Андрійович, 1897 року народження, с. Гнідаші Великобогачанського району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Пожежник заводу "Головармлит". Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гніденко Дмитро Олексійович, 1895 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Обхідник колії залізничної станції. Заарештований 26 червня 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гніденко Євдокія Павлівна, 1921 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, українка, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживала: с. Степанівка Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Вчителька СШ. Заарештована 26 травня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР заслана на поселення на 5 років у Красноярський край. Реабілітована у 1956 році.

Гніденко Никифор Селіверстович, 1875 року народження, Васильківський район Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Гавань Шмідта, вул. Базарна, буд. № 5. Пресвітер євангельських християн-баптистів. Заарештований 8 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гніденко Степан Феодосійович (Федорович), 1886 року народження, с. Устя Бершадського району Вінницької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 12 лінія, 11 проспект, буд. № 72. Секретар комерційного відділу промторгу. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гніденок Тимофій Григорович, 1904 року народження, с. Плоске Полтавської губернії, українець, освіта середня, безпартійний. Вчитель. Проживав: с. Володарське Маріупольського округу. Заарештований 15 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гнітько Дмитро Іванович, 1893 року народження, с. Миколаївка Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Каменяр в Оленівських кар'єрах. Проживав: х. Першотравневий Старобешівського району Донецької області. Заарештований 5 травня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 червня 1933 року виправданий. Реабілітований у 1933 році.

Гнітько Дмитро Іванович, 1893 року народження, с. Миколаївка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Садівник колгоспу ім. Верховної ради. Заарештований 21 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гноєнко Петро Гордійович, 1915 року народження, х. Білий Колодязь Лозно-Олександрівського району Луганської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць-шофер 196-го запасного артилерійського полку. Заарештований 28 грудня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізону Горьківської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1943 році.

Гнутенко Борис Опанасович, 1925 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта 9 класів, член ВЛКСМ. Рядовий 17-ї механізованої дивізії. Заарештований 19 серпня 1946 року. Військовим трибуналом 17-ї мехдивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гнутенко Микола Іванович, 1913 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта 7 класів, кандидат у члени ВКП(б). Командир взводу зв'язку комендатури № 3 Бахтинського прикордонного загону. Заарештований 25 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Казахській РСР на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гобелева Тетяна Михайлівна, 1903 року народження, м. Київ, українка, освіта 2 класи, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 14 березня 1949 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджена на 25 років ВТТ. Реабілітована у 1992 році.

Гобець Василь Степанович, 1891 року народження, с. Селобаша Таманського повіту Гродненської губернії, білорус, освіта вища, безпартійний. Вчитель. Проживав: Вітебська область, м. Вітебськ. Заарештований 28 серпня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гобиш Григорій Ілліч, 1905 року народження, с. Багатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Обліковець радгоспу. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гобиш Лазар Савич, 1887 року народження, с. Багатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож радгоспу № 8. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гобиш Петро Ілліч, 1899 року народження, с. Багатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заготівник контори "Союзшкіра". Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гобиш Юрій Ілліч, 1896 року народження, с. Багатир Великоянісольського (Великоновосіл-

ківського) району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист-комбайнер зернорадгоспу. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Говела Іван Матвійович, 1883 року народження, с. Стрільцівка Міловського району Донецької області , українець, освіта сільська, безпартійний. Робітник конерадгоспу, хут. № 1. Проживав: с. Березове Міловського району (нині Луганська область). Заарештований 5 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Говжеєв Євген Максимович, 1909 року народження, с. Гродівка Гришинського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, 144. Заарештований 5 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3 квітня 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

Говжеєв Іван Іванович, 1902 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, будинок облвиконкому № 6, кв. 34. Начальник облуправління конярства. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Говжеєв Максим Прокопович, 1882 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Рахівник тресту "Союзхліб". Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Олександрівська, 144. Заарештований 4 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3 квітня 1931 року ув'язнений у концтабір строком на 8 років. Реабілітований у 1989 році.

Говжеєв Максим Прокопович, 1882 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Олександрівська, 144. Тесляр. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Говоренко Марко Андрійович, 1909 року народження, х. Сонцеве Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Амвросіївський район, завод ім. Войкова. Вчитель НСШ. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Говоренко Петро Стефанович, 1903 року народження, с. Сонцеве Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 вересня 1939 року. Даних про засудження немає. Звільнений 3 лютого 1940 року. Реабілітований у 1955 році.

Говоренко Степан Платонович, 1878 року народження, с. Сонцеве Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Говорецький Антон Іванович, 1885 року народження, с. Білецьке Летичівського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старобешівського району Донецької області. Свинар колгоспу "Новий світ". Заарештований 30 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Говоритель Адам Федорович, 1911 року народження, с. Липки Липківського району Мінської області, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. 2-а Надеждівка Олександрівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червоний білорус". Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по До-

нецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Говоров Іван Павлович, 1901 року народження, м. Люботин Харківської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Начальник дивізійної партшколи. Заарештований 20 березня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабілітований у 1939 році.

Говоров Олексій Васильович, 1928 року народження, с. Залізничне Мценського району Орловської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Сталінської (Донецької) області. Слюсар трубного заводу. Заарештований 12 травня 1946 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Говорун Петро Мефодійович, 1909 року народження, с. Володимирівка Ольгинського (Волноваського) району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар-інструментальник механічного цеху ім. Ворошилова. Заарештований 22 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Говоруха Віктор Сергійович, 1924 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 6 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць 906-го стрілецького полку. Заарештований 18 червня 1943 року. Військовим трибуналом 243-ї стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Говоруха Пилип Петрович, 1888 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Пенсіонер. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Говорухін Олександр Пимонович, 1913 року народження, с. Незлобне Георгіївського району Орджонікідзевського краю, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Основа Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 18 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Московсько-Донецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1966 році.

Говтва Семен Іванович, 1903 року народження, будка 114 км перегону Оленівка-Великоанадоль, українець, освіта нижча, безпартійний. Черговий по блокпосту № 91. Проживав: казарма 109 км перегону Оленівка-Великоанадоль. Заарештований 28 жовтня 1935 року. Спецколегією лінійного суду Катерининської залізниці на ст. Ясинувата 3 грудня 1935 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Говтвань Гордій Минович, 1886 року народження, м. Зіньків Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Касир коксохімзаводу. Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гогель Давид Фрідріхович, 1909 року народження, Маріупольський округ, Бердянський район, с. Ольгине, німець, освіта початкова, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Ольгине Бердянського району Маріупольського округу. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11 березня 1930 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гогель Давид Фрідріхович, 1909 року народження, с. Ольгине Бердянського району Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, сел. шахти "Червоний Профінтерн". Бурильник шахти. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гогель Фрідріх Фрідріхович, 1878 року народження, с. Ольгине Бердянського району Маріупольського округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Служитель культу. Проживав: с. Ольгине Бердянського району Маріупольського округу. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особ-

ливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11 березня 1930 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гогенко Максим Никандрович, 1907 року народження, с. Ганнівка Великомихайлівського району Курської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 18. Парторг 4-ї будівельної дільниці будівництва залізничного відгалудження. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Гогенко Олександр Хомич, 1906 року народження, с. В. Михайлівка Новооскольського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, ртутний рудник, Стара колонія, буд. № 20, кв. 1. Телефоніст ртутного рудника. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гоголенко Василь Федосійович, 1899 року народження, с. Новоіванівка Білозерського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Вантажник коксових печей. Проживав: сел. Прохорівка Донецької області, вул. Войкова, буд. № 5. Заарештований 5 лютого 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 липня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гоголь Василь Опанасович, 1897 року народження, с. Воронкове Рибницького району Молдавії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Машиніст парового крана заводу ім. Кірова. Заарештований 7 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гоголь Володимир Костянтинович, 1927 року народження, сел. Мясорадгосп Мясниківського району Ростовської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Рядовий в/ч 48240. Засуджений військовим трибуналом в/ч 48240 заочно до розстрілу. Реабілітований у 1997 році.

Гоголь Степан Павлович, 1894 року народження, Буковина, с. Оршевці, українець, освіта вища, безпартійний. Завуч СШ. Проживав: с. В. Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 21 січня 1935 року. Засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1961 році.

Гоголь-Одинська Ірина Дмитрівна, 1905 року народження, с. Завеля Station Станіславського воєводства, Польща, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Постишев (м. Красноармійськ) Донецької області. Вчителька. Заарештована 20 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Вмерла 11 квітня 1938 року у в'язниці м. Артемівська Донецької області. Реабілітована у 1955 році.

Годар Пилип Андрійович, 1905 року народження, с. Старий Керменчик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта сільська, член ВКП(б). Командир ескадрону в/ч 7346. Заарештований 6 липня 1938 року. Засуджений 68-м військовим трибуналом на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1957 році.

Годецький Олексій Фролович, 1917 року народження, с. Олександрівка Авдіївського району Донецького області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер житлово-кооперативного відділу заводу № 110. Заарештований 30 жовтня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Донецькій області засуджений на 15 років каторги, військовим трибуналом Українського військового округу строк змінений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Годзеліх Йосип Іванович, 1891 року народження, с. Новософіївка Нікопольського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Плотіна, буд. № 29. Майстер цинкового заводу. Заарештований 9 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Годзеліх Йосип Олександрович, 1917 року народження, с. Юліне № 1 Краснолуцького району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: кол. Н. Орлівка Чистяківського району Донецької області. Вчитель німецької мови. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Годзеліх Леонтій Іванович, 1911 року народження, с. Олександро-Гейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Сталіна, буд. № 122. Вахтер заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Годзінський (Годзін) Петро Іванович, 1906 року народження, м. Миколаїв Азово-Чорноморського краю, Новосільська вулиця, буд. № 37, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, колонія Шлях Ілліча, гуртожиток 106, кв. 2. Працівник тресту "Макбуд". Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Годлевський Людвиг Іванович, 1895 року народження, с. Івніца Андрушанського району Житомирської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Директор Мерцалівської МТС. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Годлевський Станіслав Наполеонович, 1902 року народження, м. Радзівілішна Ковенської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Маріупольська, буд. № 190. Завідуючий фотомайстернею Доноблтресту. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Годлевський-Вітковський Федір Антонович, 1891 року народження, с. Родашковичі, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Закітне Краснолиманського району Донецької області. Продавець магазину. Заарештований 31 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Годовальник Опанас Опанасович, 1895 року народження, с. Ломаки Сенчанської волості Полтавської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка, 9 лінія, 4 проспект, буд. № 43/20. Безробітний. Заарештований 25 жовтня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Годованець Микита Павлович, 1893 року народження, с. Вікніне Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Київ, вул. Аресенальна, буд. № 41, кв. 3. Безробітний. Заарештований 29 січня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Годованець Трохим Семенович, 1907 року народження, с. Ставки Джулинського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Слюсар коксохімзаводу. Заарештований 31 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Годованюк Костянтин Миколайович, 1910 року народження, с. Полонисте Бабанського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, шахта Артема, буд. № 282. Гірничий рятувальник шахти. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Годос Софія Яківна, 1888 року народження, Дніпропетровська область, єврейка, самоучка, до 1928 року член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області. Робітниця пивзаводу. Заарештована 23 квітня 1938 року. Засуджена спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з

позбавленням прав на 3 роки. Вмерла 20 березня 1942 року у Богославлазі. Реабілітована у 1991 році.

Годун Андрій Калинович, 1898 року народження, х. Гордієнко Будьоннівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр будівельної трубної експедиції заводу ім. Ілліча. Заарештований 21 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гоєв Василь Пилипович, 1911 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Бригадир штукатурів. Заарештований 9 березня 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Вмер 17 квітня 1943 року у Сєвжелдорлазі. Реабілітований у 1992 році.

Гозенко Іван Йосипович, 1873 року народження, с. Єфремівка Федорівського району Таганрозького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області. Обхідник колії. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 25 лютого 1938 року у м. Донецьку Донецької області. Реабілітований у 1989 році.

Гозуватенко Костянтин Федорович, 1893 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 14 лютого 1942 року. Військовим трибуналом 395-ї стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гозуватенко Костянтин Федорович, 1893 року народження, с. Дмитрівка Лиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 20 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 395-ї стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1949 році.

Гоїк Степан Юхимович, 1892 року народження, с. Нападівка Ліповецького району Вінницької області, українець, освіта сільська, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, барак № 20 шахти ім. Кисельова. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гой Іван Гнатович, 1911 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Сержант 794-го стрілецького полку 227-ї стрілецької дивізії. Заарештований 27 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 46-ї армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гокун Дмитро Матвійович, 1897 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бурильник тресту "Сніжнянськантрацит". Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гокунь Іван Попилнович, 1903 року народження, с. Олексій-Орлівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Сніжне, провулок Греківський, буд. № 6. Пічник шахти № 9. Заарештований 17 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Голдовський Борис Давидович, других даних про біографію немає. Реабілітований у 1931 році.

Голлей Готліб Готлібович, 1888 року народження, х. Рогівський Маріупольського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Брандт Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий хатою-лабораторією колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Голлей Фрідріх Фрідріхович, 1919 року народження, х. Брандт Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу "Нейман". Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Голлей Яків Якович, 1894 року народження, х. Шлот Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Комірник колгоспу "Авангард". Проживав: с. Клинкине Будьоннівського району Донецької області. Заарештований 18 листопада 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 9 лютого 1937 року засуджений на 5 років з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Вмер 15 квітня 1944 року у Ухтіжемлазі, Комі АРСР. Реабілітований у 1989 році.

Голек (Голік) Борис Петрович, 1907 року народження, с. Кабанне Рубежанського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний.Проживав: Донецька область, Макіївський район, рудник «Буроз». Вибійник шахти ім. Шмідта. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голензовський Ілля Костянтинович, 1905 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Скворцова. Заарештований 29 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці до розстрілу. Розстріляний 13 листопада 1941 року у П'ятигорську Ставропольського краю. Реабілітований у 1995 році.

Голенко Антон Павлович, 1898 року народження, с. Плебанці Пружанського повіту Гродненської губернії, білорус, міське училище, безпартійний. Телеграфіст ст. Красний Лиман. Проживав: с. Валуйки, вул. Покровська, 47. Заарештований 16 березня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ВДПУ 26 травня 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Голенко Сергій Миколайович, 1894 року народження, с. Доффінпігі Кричівського району Могилевської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Стрілецька, буд. № 31. Тесляр заводу ім. 15-річчя комсомолу Донбасу. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Голенков Олексій Петрович, 1908 року народження, м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 11 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Голеніщев Володимир Васильович, 1893 року народження, с. Кензіне Рязького району Рязанської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Червоноармієць 27-го Чугуївського артполку. Заарештований 3 січня 1944 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений до розстрілу, а Верховним Судом СРСР вирок змінений на 15 років каторжних рабіт з конфіскацією майна. Вмер у 1946 році у ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Голентовський Микола Петрович, 1924 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Селидівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Зоотехнік інкубаторної станції. Заарештований 22 липня 1950 року. Військовим трибуналом військ МВС Київського військового округу засуджений на 7 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Голембієвський Север'ян Станіславович, 1899 року народження, м. Кам'янець-Подільськ Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Токар. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Голенцов Дем'ян Юхимович, 1903 року народження, с. Морозиха Троснянського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Ста-

лінської (Донецької) області. Вантажник шахти № 29. Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Голецкул Олексій Сидорович, 1898 року народження, с. Скаліва Уманського району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Вибійник шахти № 4/21. Проживав: м. Донецьк, сел. Петрівка, шахта № 4/21, буд. № 98, відділ 3. Заарештований 17 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Голинський Адольф Францевич, 1896 року народження, с. Яблоновичі Чернівецького округу, Австрія, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область. Шахта "Червона зірка", буд. № 2, інтернат. Технорук меблевої фабрики шахти "Червона зірка". Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Голинько Арсентій Іванович, 1903 року народження, с. Олексіївка Куйбишевського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, Петрівка, вул. Центральна, буд. № 14, кв. 2. Рахівник артілі інвалідів "Гірник". Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голиш Микита Петрович, 1889 року народження, с. Деньги Полтавської (Черкаської) області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Конюх тресту «Рибторг». Заарештований 23 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Голишевський Микола Володимирович, 1905 року народження, ст. Щебенка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, кол. "Коксобуд", технічний барак № 6, кв. 4. Шофер тресту "Коксохіммонтаж". Заарештований 28 жовтня 1937 року. Не засуджений. Реабілітований у 1939 році.

Голівець Петро Іванович, 1905 року народження, с. Новомихайлівка Чернігівського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вантажник цеху "Б" заводу ім. Ілліча. Заарештований 22 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Голіздра Василь Васильович, 1909 року народження, с. Богодарівка Покровського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Єнакієве, буд. № 289. Коваль відділу робітничого постачання ст. Єнакієве. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Голік Іван Олексійович, 1906 року народження, с. Василівка Василівського району Дніпропетровської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Костянтинівський район Донецької області. Вантажник товарної контори ст. Костянтинівка. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Голік Павло Кіндратович, 1905 року народження, х. Попова Маріупольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 5-го окремого мостового залізничного батальйону. Заарештований 3 травня 1943 року. Військовим трибуналом 1-ї гвардійської залізничної бригади засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1962 році.

Голік Степан Пантелеймонович, 1899 року народження, с. Неморож Звенигород-ського району Київської області, українець, освіта 2 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, сел. Путилівка, вул. Тельмана, буд. № 20, кв. 7. Машиніст паровозу заводу № 73. Заарештований 9 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Голіков Андрій Іванович, 1904 року народження, Західна область, с. Неведіне, росіянин, ос-

віта 3 класи, безпартійний. Робітник зернорадгоспу. Проживав: х. Новомихайлівка Мар'їнського району Донецької області. Заарештований 13 квітня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 16 вересня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1957 році.

Голіков Іван Васильович, 1927 року народження, сел. шахти № 4 Сніжнянського району Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць роти автоматників 230-ї стрілецької дивізії 5-ї ударної армії. Заарештований 14 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Голіков Михайло Іванович, 1883 року народження, с. Берестове Маріупольського округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Берестове Маріупольського округу. Заарештований 23 листопада 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Голіков Іван Федорович, 1916 року народження, м. Дебальцеве Орджонікідзевського району Донецької області, росіянин, освіта ФЗУ, член ВЛКСМ. Проживав: м. Ульянівськ Ульянівської області, гуртожиток бронетанкового училища. Командир відділення бронетанкового училища. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військового трибуналу у м. Ульянівську на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1938 році.

Голіков Октябр Васильович, 1924 року народження, с. Ремівка Чистяківського району Донецької області, росіянин, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Проживав: ст. Новомосковськ Дніпропетровської області. Робітник залізничної станції. Заарештований 20 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 38-ї армії на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Голін Едуард Матвійович, 1911 року народження, м. Донецьк Донецької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Слюсар цеху № 5 Донецького хімзаводу. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 10 лінія, буд. № 78. Заарештований 20 вересня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голін Іван Готфрідович, 1890 року народження, х. Баддя Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Баддя Старобешівського району Донецької області. Голова колгоспу ім. Кірова. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Голін Карл Іванович, 1904 року народження, с. Баддя Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Голін Федір Іванович, 1903 року народження, с. Баддя Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Їздовий колгоспу ім. Кірова. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Голінський Іван Миколайович, 1897 року народження, с. Соснівка Єрмолинського району Хмельницької області, поляк (українець), освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Пугачова, буд. № 42. Вибійник шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Голобов Федір Петрович, 1905 року народження, с. Високе Климовицького району Могилевської губернії, білорус, малограмотний, безпартійний. Вибійник шахти «Нова». Проживав: сел. Щербинівка, черепичні будинки, 4 розр. Заарештований 2 липня 1932 року. Даних про засудженя немає. Реабілітований у 1955 році.

Голобоков Кирило Васильович, 1911 року народження, х. Голобокове Хрещатинської сільради Маріупольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робіт-

ник агробази радгоспу ім. Петровського. Проживав за місцем народження. Заарештований 17 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голобородов Омелян Романович, 1884 року народження, м. Єйськ Кубанської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: м. Маріуполь, вул. 3-го Інтернаціоналу, буд. № 1. Заарештований 23 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голобородько Дмитро Йосипович, 1895 року народження, с. Середняки Петрівського району Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Вчитель СШ. Заарештований 5 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Голобородько Онуфрій Юхимович, 1898 року народження, с. Гурівка Олександрівського повіту Херсонської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Машиніст колгоспу ім. 8-го Березня. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Свободи, буд. № 88. Заарештований 11 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Голобородько Павло Петрович, 1984 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Єланчик Будьоннівського району Донецької області. Робітник заводу ім. Ворошилова. Заарештований 4 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Голова Федір Миколайович, 1908 року народження, с. Боршев Стародубського повіту Брянської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Торговець. Проживав: Н. Смолянка, Базарний майдан – їдальня. Заарештований 2 жовтня 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Голованов Микола Андрійович, 1895 року народження, с. Вербилове Воронезької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Економіст машзаводу. Заарештований 28 вересня 1944 року. Військовим трибуналом Азово-Доно-Кубанського басейну засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Головань Дмитро Семенович, 1907 року народження, с. Калинове-Попасне Попаснянського району Луганської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Попасна Попаснянського району Луганської області. Бригадир робітників 6-ї дистанції колії. Заарештований 26 січня 1944 року. Президією Верховної Ради СРСР засуджений на 20 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1954 році.

Головань Наталія Трохимівна, 1906 року народження, с. Маріївка Міллеровського району Ростовської області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Скотувата Сталінської (Донецької) області. Вчитель СШ. Заарештована 13 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Голованьов Василь Михайлович, 1908 року народження, с. Великий Хутір Чорнянського району Курської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Гальмувальник залізничної станції. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 25 лютого 1938 року у м. Донецьку Донецької області. Реабілітований у 1958 році.

Головатий Петро Тимофійович, 1924 року народження, с. Котліївка Хотимського району Чернівецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти ім. Кисельова. Заарештований 1 жовтня 1952 року. Верховним Судом УРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Головатий Трохим Георгійович, 1884 року народження, с. Штерівка Луганського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Приймальник. Проживав: м. Красний Луч Луганського округу (Луганської області). Заарештований 1 груд-

ня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Головатюк Микола Степанович, 1929 року народження, с. Шрубкове Меджибозького району Хмельницької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Машиніст шахти № 2/7. Заарештований 2 квітня 1957 року. Сталінським (Донецьким) облсудом на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Головацький Станіслав Дмитрович, 1911 року народження, Канівський район Київської області, поляк, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Головач Іван Омелянович, 1909 року народження, с. Курахівка Селидівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць 16-го запасного полку ППО. Заарештований 24 липня 1944 року. Військовим трибуналом Грозненського гарнізону засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Вмер 18 жовтня 1946 року у ВТТ Дагестанської АРСР. Реабілітований у 1996 році.

Головач Куприян Дмитрович, 1901 року народження, українець, малограмотний, член ВКП(б). Голова артілі ім. Калиніна. Проживав с. Степанівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 21 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Головаченко Леонтій Миколайович, 1900 року народження, с. Миколаївка Любашівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Котельник. Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Головачов Василь Федосійович, 1900 року народження, с. Глухове Чернігівської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. III Інтернаціоналу, буд. № 34. Начальник групи праці й зарплати управління Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 25 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Головачов Петро Павлович, 1881 року народження, х. Колецькопоштовий Серафимовицького району Сталінградської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Бухгалтер шахти "Червона зірка". Проживав: Чистяківський район Донецької області. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Головаш Іван Анисимович, 1882 року народження, с. Доброволля Близнюківського району Харківської області, українець, освіта сільська, безпартійний. Конюх заводу "Металіст". Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Н. Садова, буд. № 57. Заарештований 3 жовтня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Головащенко Віктор Прокопович, 1905 року народження, с. Гаврилівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Рахівник пляшкового заводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Даних про арешт немає. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 травня 1931 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1994 році.

Головей-Курас Мордух Еверович, 1904 року народження, м. Мозир Мозирського повіту Мінської губернії, єврей, освіта середня, безпартійний. Адреса не вказана. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1925 року засуджений до заслання за межі СРСР строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Головецький Павло Пилипович, 1882 року народження, с. Велика Виска Великовиського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, сел. шахти № 32. Кучер шахти № 32. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений

трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років. Реабілітований у 1968 році.

Головін Андрій Федорович, 1889 року народження, с. Головінка Фатезького повіту Курської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Свободи, буд. № 17а. Економіст-плановик центрального планового відділу заводу ім. Сталіна у м. Краматорську. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Головін Борис Максимович, 1924 року народження, сел. шахти "Комсомолець" Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Червоноармієць181-го запасного стрілецького полку. Заарештований 3 травня 1942 року. 21 травня 1942 року з-під варти втік. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1964 році.

Головін Василь Прохорович, 1896 року народження, с. Баранчик Должанського району Орловської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Червоний Профінтерн Сталінської (Донецької області). Робітник тресту "Орджонікідзевугілля". Заарештований 20 листопада 1940 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Головін Дмитро Георгійович, 1896 року народження, с. Жихарєве Сосновського району Орловської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Диспетчер хімзаводу № 3. Заарештований 14 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Головін Єгор Олексійович, 1906 року народження, с. Донець Лівенського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Буроз Макіївського району Донецької області, шахта ім. Шмідта, буд. № 120, кв. 2. Молотобоєць шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Головін Микола Єгорович, 1893 року народження, с. Маяк Карачівського району Орловської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, Новокрасне містечко, вул. Калініна, буд. № 9. Кріпильник шахти 17/17 біс. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Головін Микола Тихонович, 1917 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта 8 класів, безпартійний. Породник шахти "Пролетар". Проживав: шахта "Пролетар", 4-а дільниця, буд. № 13, кв. 1. Заарештований 30 квітня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 25 червня 1936 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Головін Михайло Васильович, 1906 року народження, с. Нечаєве Мантурівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Монтажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 16 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Головін Олександр Наумович, 1888 року народження, м. Феодосія, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Постишеве (м. Красноармійськ) Донецької області, вул. Ш. Руставелі, буд. № 150. Начальник 7 машинно-колійної станції Постишеве. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений не був. Вмер у в'язниці у м. Донецьку 5 серпня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Головін Олександр Сафронович, 1874 року народження, м. Артемівськ Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Донецької області. Не працював. Заарештований 6 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Головін Павло Іванович, 1892 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Рукоятник шахти "Со-

фія”. Заарештований 11 серпня 1938 року. Засуджений трійкою по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1955 році.

Головін Петро Іванович, 1896 року народження, м. Ленінград, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. В. Садова, буд. № 12, кв. 2. Завідуючий фінансовою групою заводу ім. Ілліча. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Головін Сергій Миколайович, 1890 року народження, м. Тюмень, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, рудник Щербинівський, житлокооп, буд. № 42. Безробітний. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Головін Федір Семенович, 1888 року народження, с. Вихівка Дмитрівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, колонія хімзаводу, буд. № 12, кв. 1. Завідуючий відділом статистики хімзаводу. Заарештований 18 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Головіна Валентина Іванівна, 1920 року народження, сел. Марс Щигрівського району Курської області, росіянка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Агрегатниця рибзаводу. Заарештована 17 грудня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Головіна Марфа Семенівна, 1894 року народження, ст. Владиславівка Феодосійського ра-йону Кримської АРСР, росіянка, самоучка, безпартійна. Проживала: м. Постишеве (м. Красноармійськ) Донецької області, вул. Ш. Руставелі, буд. № 150. Домогосподарка. Заарештована 31 жовтня 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1938 році.

Головинський Михайло Володимирович, 1890 року народження, с. Клужівка Мотовилівської волості Волинської губернії, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Інспектор пункту ВХІ. Проживав: м. Маріуполь, вул. Артема, буд. № 97. Заарештований 10 серпня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 березня 1936 року засланий у Красноярський край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Головкін Семен Олексійович, 1873 року народження, с. Саранівка Харківського округу, українець, грамотний, безпартійний. Сторож коксобуду. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 29 лінія, 8 проспект, буд. № 8. Заарештований 16 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Головкін Ростислав Володимирович, 1913 року народження, м. Демидів Смоленської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Студент технікуму. Проживав: м. Москва Московської області, до навчання проживав у м. Харцизьку Донецької області. Заарештований 22 квітня 1932 року. Засуджений трійкою ОДПУ по Московській області 9 липня 1932 року на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Головко Борис Аполонович, 1923 року народження, сел. Карла Лібкнехта Артемівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Штукатур шахти № 3. Заарештований 8 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Демкіне. Реабілітований у 1942 році.

Головко Григорій Антонович, 1900 року народження, с. Новомиколаївка Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Мурав’ївка Гришинского (Красноармійського) району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 грудня 1931 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Головко Григорій Іванович, 1886 року народження, с. Вибоєве Берестовського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мангуш Маріупольського району Донецької області. Заа-

рештований 25 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Головко Григорій Іванович, 1886 року народження, с. Вибоєве Берестовського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Виблове Берестовського району Маріупольського округу. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Головко Іван Андрійович, 1919 року народження, с. Н. Миколаївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Командир взводу 1 роти 134 ОАТБ. Заарештований 4 вересня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Головко Андрій Лазарович, 1899 року народження, с. Олексіївка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Завгосп районного промкомбінату. Заарештований 29 березня 1945 року. Військовим трибуналом військ УНКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Головко Іван Іларіонович, 1885 року народження, с. Щердоння Тростлинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 3 Сніжнянського району Донецької області. Тесляр шахти. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Головко Іларіон Андрійович, 1894 року народження, с. Боцмани Талалаївського району Сумської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Дьомкіне. Реабілітований у 1964 році.

Головко Костянтин Дем'янович, 1898 року народження, х. Утенівка Тарасівського району Північно-Кавказького краю, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Кірова, буд. № 47. Директор СШ № 1. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Головко Мефодій Федорович, 1882 року народження, с. Белоцерківка Олександрівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, сел. Широке, буд. № 11. Слюсар коксових печей. Заарештований 25 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Головко Микола Кузьмич, 1890 року народження, с. Кирівка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Сторож районного промкомбінату. Заарештований 17 січня 1951 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Головко Мирон Хомич, 1891 року народження, Полтавська губернія, Оболонянський район, с. Степанівка, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Машиніст пляшкового заводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пляшкова колонія, буд. № 40, кв. 2. Заарештований 15 грудня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 травня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Головко Михайло Васильович, 1893 року народження, с. Довгеньке Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Краснопілля Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Садівник. Заарештований 1 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Головко Олександр Павлович, 1898 року народження, м. Харків Харківської області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Оперуповноважений ст. Іловайськ. Проживав: м.

Іловайськ Донецької області. Заарештований 5 січня 1935 року. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 2 лютого 1935 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Головко Олександр Феофанович, 1890 року народження, с. Сулимівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Криворотівка Артемівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Головко Олексій Максимович, 1903 року народження, с. Мала Перещепина Полтавської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Експедитор залізничної станції. Заарештований 13 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Головко Павло Іванович, 1921 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 386-го стрілецького полку. Заарештований 9 вересня 1942 року. Військовим трибуналом 41-ї стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Головко Петро Аврамович, 1912 року народження, с. Олександрівка Миколаївської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 68-ї мотострілецької бригади. Заарештований 16 липня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1998 році.

Головко Сергій Степанович, 1893 року народження, с. Нижньогерасимівка Косноріваського району Донської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, вул. Підгірна, буд. № 25. Бухгалтер лікарні. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Головко Юхим Никонорович, 1864 року народження, с. Семенівка Артемівського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Семенівка Артемівського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Головков Мойсей Семенович, 1909 року народження, с. Луківка Брянської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник будівельного управління "Ізоляторне". Заарештований 25 лютого 1957 року. Донецьким облсудом засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Головков Михайло Іванович, 1891 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Бухгалтер МТС. Заарештований 22 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Головков Олександр Іванович, 1895 року народження, ст. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник бухгалтера колгоспу ім. Куйбишева. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Головньов Василь Клементович, 1888 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Головний бухгалтер "Хімутильпромспілки". Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований 1989 році.

Головня Гнат Родіонович, 1899 року народження, с. Старі Санжари Новосанжарського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Кучер 8-го будівельного району ст. Дебальцеве. Проживав: м. Дебальцеве, 1-й майданчик, барак № 13. Заарештований 19 лютого 1933 року. Особливою нарадою при ко-

легії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Головня Іван Родіонович, 1895 року народження, с. Старі Санжари Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Їздовий 8-го будівельного району ст. Дебальцеве. Проживав: ст. Дебальцеве, 1-й майданчик, барак № 13. Заарештований 19 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Головня Пилип Микитович, 1911 року народження, с. Родіонівка Ямського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Не заарештовувався. Відступив з німцями. Військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці заочно засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

Головський Антон Олександрович, 1879 року народження, х. Луховський Новочеркаський округ, росіянин, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Донським губ. ЧК 13 листопада 1920 року засуджений на 3 роки ВТТ. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Головський Болеслав Матвійович, 1887 року народження, м. Ковель, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Софіїне-Бродське Донецької області, житлокооп, буд. № 1, кв. 3. Черговий по ст. Чистякове. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 9 липня 1942 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1958 році.

Головчанський Олександр Омелянович, 1896 року народження, с. Кодине Артемівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, член ВКП(б). Старший електромонтер електроподстанції ст. Іловайське. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Головченко Іван Федорович, 1908 року народження, с. Олексіївка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Червоноармієць 12-го окремого батальйону 44-го запасного стрілецького полку. Заарештований 19 липня 1944 року. Військовим трибуналом 44-ї запасної стрілецької дивізії засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1963 році.

Головченко Олексій Максимович, 1907 року народження, с. Варварівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 522-го окремого саперного батальйону 383-ї стрілецької дивізії. Заарештований 29 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 383-ї стрілецької дивізії до розстрілу. Розстріляний 2 грудня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

Головченко Семен Лаврентович, 1891 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Друкар редакції "Більшовик". Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Головченко Петро Григорович, 1896 року народження, с. Новопетрівка Бердянського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, вул. Радянська, буд. № 127, кв. 2. Кучер кінного двору шахти ім. Ворошилова. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Головчинський Олександр Миколайович, 1896 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний.Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області. Керамік заводу «Комуніст». Заарештований 24 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Голодник Іван Петрович, 1906 року народження, с. Хацапетівка Орджонікідзевського райо-

ну Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Завідуючий їдальнею «Військторгу». Заарештований 19 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Голодник Кузьма Якович, 1905 року народження, сел. Хацапетівка Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Кондуктор залізниці. Проживав: ст. Хапапетівка Артемівського округу. Заарештований 28 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1930 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голодник Костянтин Іванович, 1902 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Провідник залізниці. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Водна, буд. № 54. Заарештований 14 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голодник Михайло Васильович, 1894 року народження, с. Калагарівка Скалатського повіту, Польща, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Постишеве (м. Красноармійськ) Донецької області, вул. Куйбишева, буд. № 6. Машиніст депо ст. Постишеве. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1940 році.

Голодник Петро Омелянович, 1903 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Луганське Горлівського району Донецької області. Заарештований 18 вересня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Голодник Прокіп Васильович, 1896 року народження. с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певних зайнять. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 серпня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Голодник Прокіп Васильович, 1896 року народження, с. Луганське Горлівської району Донецької області, освіта нижча, до 1923 року кандидат у члени ВКП(б). Робітник радгоспу "Горлівський шахтар". Проживав: с. Луганське Горлівського району Донецької області. Заарештований 20 серпня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 26 грудня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Голозов Василь Якович, 1898 року народження, с. Петрівське Львівської губернії, Польща, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Моспине Макіївського району Донецької області, шахта № 12, буд. № 61, кв. 1. Вибійник шахти. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гололобов Єфрем Федорович, 1907 року народження, с. Старикове Глухівського району Чернігівської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 874-ї окремої телеграф-будівельної роти. Заарештований 26 вересня 1941 року. Виправданий військовим трибуналом 3 РАБ. Реабілітований у 1941 році.

Голосун Пантелій Лаврентович, 1913 року народження, с. Товсте Черкаської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 1 жовтня 1957 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Голота Петро Іванович, 1913 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 13-го прикордонного загону. Заарештований 7 лютого 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Голтвенко Іван Дмитрович, 1898 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Садова, буд. № 34. Машиніст парового крану заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Голтвенко Петро Олександрович, 1912 року народження, с. Шеверене Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта 1 клас. Червоноармієць 97-го стрілецького полку 18-ї стрілецької дивізії. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Голтвяниця Олексій Павлович, 1912 року народження, с. Федунка Шиманського району Харківської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Про місце проживання даних немає. Помічник завідуючого магазином № 40 Орджонікідзевського харчоторгу. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Голох Володимир Георгійович, 1903 року народження, с. Воробець Цибриківського району Одеської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Їздовий пляшкового заводу ім. Хрущова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Голох Микола Степанович, 1906 року народження, м. Куп'янськ Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Інженер машзаводу. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Старозаводська, буд. № 1, кв. 3. Заарештований 1 липня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 серпня 1933 року засланий у Західно-Сибірський край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голох Франц Йосипович, 1888 року народження, м. Тепліц, Чехословаччина, чех, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Інспектор з якості Лозівського кар'єру. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Голощапов Андрій Федорович, 1917 року народження, с. Нижньогурове Радянського району Курської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць взводу зв'язку в/ч 4438. Заарештований 20 лютого 1939 року. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 26 квітня 1939 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1960 році.

Голощапов Василь Семенович, 1924 року народження, с. Торське Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, член ВЛКСМ. Проживав: с. Торське Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 5 лютого 1943 року. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту виправданий. Реабілітований у 1943 році.

Голощапов Іларіон Михайлович, 1903 року народження, с. Торське Лиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Торське Лиманського району Донецької області. Заарештований 8 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Голощапов Клим Васильович, 1870 року народження, с. Середньоопічки Старооскольського району Дніпропетровської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Каменяр шахти № 18. Проживав: шахта № 18 Шварцівського рудоуправління, Нова колонія, буд. № 20 Чистяківського району Донецької області. Заарештований 16 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голощапов Павло Андрійович, 1912 року народження, с. Голощапівка Радянського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Наваловідбійник шахти № 13. Заарештований 26 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 7 лютого 1943 року у ВТТ Іркутської області. Реабілітований у 1993 році.

Голощапов Павло Степанович, 1899 року народження, с. Верхні Сірогози Нижньосірогозького району Таврійської губернії, росіянин, малограмотний, безпартійний. Робітник Рутченківського рудоремонтного заводу. Проживав: м. Донецьк Донецької області, ст. Рутченкове, 11 сел., балаган 6, кв. 3. Заарештований 9 липня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11

грудня 1932 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голощапов Петро Миколайович, 1910 року народження, м. Таганрог Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта вища, член ВЛКСМ. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 8, технічна колонія, буд. № 7, кв. 2. Начальник дільниці шахти № 8. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Голощук Володимир Дмитрович, 1914 року народження, с. Турцебін Острозького району Рівненської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Тесляр заводу "Азовсталь". Заарештований 5 серпня 1941 року. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Голоядов Юхим Григорович, 1874 року народження, с. Благовіщенка Першотравневого ройону Дніпропетровської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Скотар колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 23 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Голуб Борис Андрійович, 1920 року народження, с. Жеванівка Компаніївського району Кіровоградської області, українець, освіта 7 класів, кандидат у члени ВКП(б). Командир 9-ї стрілецької роти 927-го стрілецького полку 251-ї стрілецької дивізії. Заарештований 16 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Голуб Гертруда Федорівна, 1920 року народження, м. Катовець Західної області, полька, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживала: с. Петрівськ Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Директор СШ. Заарештована 19 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1992 році.

Голуб Григорій Володимирович, 1916 року народження, с. Микільське Сталінградської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти ім. Артема. Заарештований 3 липня1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Голуб Іван Броніславович, 1916 року народження, с. Дзикунка Новоград-Волинського району Київської області, поляк, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Стара колонія, буд. № 21, кв. 5. Вантажник транспортного цеху заводу ім. Фрунзе. Заарештований 30 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Голуб Іван Іванович, 1909 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар-автоматник. Заарештований 13 березня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Вмер 23 грудня 1941 року у ВТТ Сталінградської області. Реабілітований у 1992 році.

Голуб Іван Степанович, 1907 року народження, с. Велика Буда Диканського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Ремонтний робітник залізничної станції. Заарештований 9 серпня 1944 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Голуб Людвік Мартинович, 1916 року народження, с. Дзикунка Новоград-Волинського району Київської області, поляк, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Молотобоєць. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Голуб Микола Спиридонович, 1904 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник вугільного складу станції Волноваха Донецької області. Проживав: сел. Волноваха, вул. Фабрична, 4. Заарештований 15 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Нестор Тимофійович, 1902 року народження, с. Котли Бєльського повіту Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта середня, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. К. Лібкнехта, буд. № 40. Провідник залізничних вагонів. Заарештований 3 червня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Голуб Олексій Назарович, 1897 року народження, с. Блювинка Брестлитовського району Гродненської губернії, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Черкаське Слов'янського району Донецької області. Комірник. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Голуб Олексій Семенович, 1871 року народження, х. Олександрівка Курської губернії, росіянин, малограмотний, безпартійний. Водовоз кінного двору у м. Ясинувата. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, барак № 4. Заарештований 5 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Павло Климович, 1906 року народження, с. Корнилівка Корсунського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, Соляна балка, вул. Північна. Машиніст шахти "П'ятирічка". Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер 13 серпня 1942 року. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Павло Микитович, 1898 року народження, с. Селидове Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Сретенка Постишевського району Донецької області. Молотобоєць колгоспу "Нове життя". Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Павло Якович, 1880 року народження, с. Новомихайлівка Павлівського району Сталінського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новомихайлівка Павлівського району Сталінського округу. Заарештований 28 жовтня 1930 року. Донецьким міжрайоним судом 13 серпня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Голуб Петро Іванович, 1873 року народження, с. Хоминці Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Безіменне Маріупольського району Донецької області. Заарештований 9 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Спиридон Миколайович, 1879 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області, вул. Ворошилова, буд. № 20. Без певних занять. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Голуб Степан Семенович, 1902 року народження, с. Хоминці Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, залізничний буд. № 63. Слюсар дистанції зв'язку Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Голуб Тетяна Абрамівна, 1898 року народження, м. Ковне, Польща, єврейка, освіта неповна середня, безпартійна. Проживала: м. Донецьк Донецької області, пр. Пролетарський, буд. № 1, кв.

4. Інспектор опервідділу обласної ощадкаси. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Голуб Тимофій Трохимович, 1908 року народження, с. Мовчанівка Сквирського району Київської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 18 дільниця, буд. № 17, кв. 24. Вахтер заводу ім. Сталіна. Заарештований 11 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Голуб Харитина Іллівна, 1896 року народження, с. Архангельське Авдіївського району Донецької області, українка, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: с. Архангельське Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 28 червня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Голуб Цезарій Антонович, 1902 року народження, с. Дзикунка Мархлівського району Київської області, поляк, освіта 3 класи, безпартійний. Тесляр Слов'янського ізоляторного заводу. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Садова, буд. № 57. Заарештований 14 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Голуб Юхим Самійлович, 1895 року народження, м. Куринець Вінницької області, єврей, член ВКП(б), даних про освіту немає. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Завідуючий Старобільським окружним фінвідділом. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Голуб Яків Андрійович, 1901 року народження, с. Привілля Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1929 року – член ВКП(б). Проживав: х. Білий Яр Крамator-ського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Дружба". Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Голубєв Василь Іванович, 1899 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Головний бухгалтер міськфінвідділу. Заарештований 19 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Голубєв Дмитро Григорович, 1905 року народження, м. Донецьк Донецької області, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: м. Донецьк Донецької області, колонія «Донвугілля», буд. № 76, кв. 3. Заарештований 25 грудня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 липня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Голубєв Федір Олександрович, 1884 року народження, с. Гурань Сокільського повіту Гродненської губернії, Польща, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Сталінського району Донецької області. Машиніст Карлівської насосної станції. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році

Голубєв Юрій Семенович, 1908 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: Ленінградська область. Не працював. Заарештований 17 жовтня 1943 року. Засуджений постановою опергрупи УНКВС при 5 п/о до розстрілу. Розстріляний 17 жовтня 1943 року. Реабілітований у 1995 році.

Голубенко Андрій Єрмолайович, 1884 року народження, с. Циганівка Синельниківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Складач поїздів тресту "Сталінвугілля". Заарештований 23 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Голубенко Антон Павлович, 1897 року народження, с. Циганівка Синельниківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Стрілочник транспортного цеху тресту "Сталінвугілля". Заарештований 24 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Голубенко Григорій Юхимович, 1905 року народження, м. Горлівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Оглядач вагонів ст. Красний Лиман. Проживав: с. Студенки Лиманського району Донецької області. Заарештований 22 жовтня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голубенко Максим Іванович, даних про дату та місця народження немає, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Втік з німцями із с. Кирівка Ямского району Донецької області. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Голубенко Олексій Якович, 1878 року народження, с. Сулимівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: с. Сулимівка Артемівського району Донецької області. Заарештований 20 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 14 листопада 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Голубенко Павло Омелянович, 1876 року народження, с. Покрівка Амвросіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 24. Кустар-швець. Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голубенко Павло Свиридович, 1901 року народження, х. Катеринівка Красногорівської сільради Сталінського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Прохідник шахти "Мурахівська" № 38. Проживав: х. Катеринівка Красногорівської сільради Сталінського району Донецької області. Заарештований 2 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року виправданий, з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1932 році.

Голубенко Пелагея Вікентіївна, 1892 року народження, с. Заврудки Слободинського району Віленської області, білоруска, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Кірове Ямського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу "Свобода". Заарештована у 1952 році. Дата не вказана. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1953 році.

Голубицький Віктор Йосипович, 1896 року народження, м. Улла Лепельського району Вітебської області, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Нормувальник шахти № 2/7. Заарештований 11 грудня 1943 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Голубицький Віктор Федорович, 1903 року народження, м. Артемівськ Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Шеф барака у таборі радянських військовополонених у м. Моосбурзі, Німеччина. Заарештований 27 липня 1945 року. Військовим трибуналом 1-ї гвардійської танкової армії засуджений на 20 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Голубицький Денис Іларіонович, 1884 року народження, х. Голубицький Миргородського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, гуртожиток хімзаводу № 2. Робітник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Голубицький Іван Захарович, 1903 року народження, с. Дудівка Близнюківського району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Близнюки Донецької області. Ремонтний робітник залізничної станції. Заарештований 16 січня 1938 року. Виправданий УДБ Південнодонецької (Донецької) залізниці. Реабілітований у 1994 році.

Голубицький Федір Пилипович, 1904 року народження, с. Ласпа Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області. Завідуючий їдальнею. Заарештований 19 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 15 вересня 1938 року у в'язниці м. Маріуполя Донецької області. Реабілітований у 1963 році.

Голубков Іван Іванович, 1891 року народження, м. Городище Городненського повіту Тверської губернії, росіянин, освіта вища, безпартійний. Інженер ртутного рудоуправління. Проживав: м. Микитівка Горлівського району Донецької області. Заарештований 27 червня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Голубкова Марія Семенівна, 1913 року народження, м. Севастополь, росіянка, освіта 2 класи, безпартійна. Проживала: с. Зуївка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця у ФЗУ. Заарештована 22 вересня 1941 року. Виправдана Особливою нарадою при НКВС СРСР. Реабілітована у 1943 році.

Голубкович Андрій Іванович, 1904 року народження, с. Чернюки Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Юних комунарів, буд. № 66. Заступник начальника Слов'янської дистанції колії. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Голубничек Ярослав Йосипович, 1892 року народження, Чехословаччина, чех, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Монтер паросилових установок хімзаводу. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Голубничий Василь Самійлович, 1881 року народження, с. Берестівка Липоводолинського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник шахти № 19/20. Заарештований 29 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних по виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Голубничий Данило Минайович, 1884 року народження, м. Амвросіївка Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Бондареве Донецької області, вул. Киселівська. Конюх шахти ім. Кисельова тресту "Чистяківантрацит". Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голубничий Михайло Семенович, 1886 року народження, с. Ольшине Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Горького, буд. № 12, кв. 1. Інспектор по маршрутизації транспортного цеху тресту "Артемвугілля". Заарештований 2 вересня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Голубничий Олексій Петрович, 1870 року народження, с. Василівка Волноваського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Безробітний. Проживав: с. Володимирівка, міськкерамзавод. Заарештований 28 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голубничий Родіон Семенович, 1888 року народження, с. Проруб Білопольського району Харківської області, українець, самоучка, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Шляховий майстер баластного кар'єру. Заарештований 11 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Голубничий Тихін Порфирович, 1902 року народження, с. Велика Шишівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 1049-го стрілецького полку. Заарештований 24 травня 1942 року. Військовим трибуналом 300-ї стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Голубничий Федір Іпатович, 1888 року народження, с. Благодатне Амвросіївського ра-

йону Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області. Сторож нафтабази. Заарештований 2 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 6 березня 1942 року у Онеглазі Архангельської області. Реабілітований у 1992 році.

Голубов Георгій Васильович, 1904 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Сталінської (Донецької) області. Економіст-плановик болтового заводу. Заарештований 20 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних рабіт з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Голубов Микола Георгійович, 1911 року народження, м. Харцизьк Донецької області, росіянин, закінчив ФЗУ, безпартійний. Курсант Новопетергофського училища прикордонної та внутрішньої охорони НКВС. Заарештований 14 листопада 1938 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонних та внутрішних військ Ленінградського військового округу на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Голубов Михайло Іларіонович, 1880 року народження, ст. Бакланівська Північно-Кавказького краю, росіянин, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу "Червоний партизан". Проживав: х. Комарове Малолученської селищної ради. Заарештований 24 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Голубов Михайло Якович, 1909 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Підручний зварювальника заводу ім. Ілліча. Заарештований 1 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1965 році.

Голубов Олександр Васильович, 1927 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Харків Харківської області. Учень СШ. Заарештований 14 лютого 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінградської області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Голубов Олексій Климентович, 1912 року народження, с. Нижня Кринка Сталінського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Контролер заводу № 73. Заарештований 12 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 березня 1942 року у в'язниці м. Іркутська Іркутської області. Реабілітований у 1956 році.

Голубов Олексій Максимович, 1927 року народження, сел. Леванівського Макіївського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Солдат 125-го окремого саперного батальйону. Заарештований 27 вересня 1946 року. Військовим трибуналом 5-ї гвардійської армії засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1998 році.

Голубова Марія Олександрівна, 1901 року народження, с. Безименне Маріупольського району Донецької області, українка, освіта нижча, член ВКП(б). Повар заводу ім. Ілліча. Проживала: м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, колонія "А", 29-9. Заарештована 1 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1933 році.

Голубова Меланія Іванівна, 1899 року народження, с. Плескачівка Смілянського району Київської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: сел. Волноваха Донецької області, вул. Кірова, буд. № 40. Розсильна райспоживспілки. Заарештована 21 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 2 роки під наглядом за місцем проживання. Реабілітована у 1956 році.

Голубовський Василь Дмитрович, 1893 року народження, с. Козанки Херсонської області, українець, освіта вища, безпартійний. Священик. Проживав: Північно-Кавказький край, с. Григорівське. Заарештований 20 квітня 1933 року у м. Донецьку. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Голубцов Павло Васильович, 1899 року народження, с. Пролетарське Зміївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, буд. № 28, кв. 1. Помічник начальника штабу 3 дивізії військ НКВС. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР по Донецькій області у м. Артемівську на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Голубчук Єгор Єрофійович, 1897 року народження, с. Мельницьки-Регіцьки Ковінського повіту Волинської губернії, Польща, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Коптєве Добропільського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Голуб'ятников Василь Васильович, 1913 року народження, с. Новомиколаївка Куп'янського району Харківської області, даних про національність немає, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти "Костянтинівка-Нова". Заарештований 27 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Голуб'ятников Микола Дмитрович, 1901 року народження, м. Донець Должанського району Курської області, росіянин, освіта 4 класи. Десятник шахти "Капітальна". Проживав: м. Макіївка, шахта "Капітальна", буд. № 40, кв. 2. Заарештований 19 лютого 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Голумбієвський Казимир Францевич, 1887 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області. Голова президії обласної колегії адвокатів. Заарештований 18 травня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Голянський Іван Іванович, 1883 року народження, с. Жванець Кам'янець-Подільської губернії, поляк, малограмотний, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Слюсар вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 14 квітня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Голянський Кайтон Павлович, 1902 року народження, с. Жванець Кам'янець-Подільського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 9/43. Бурильник шахти № 9/43. 3 вересня 1929 року був засланий на 3 роки на Урал. Повторно заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Голярет Станіслав Віталійович, 1882 року народження, с. Сніткове Копайгородського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, 7-й проспект, 15 лінія, буд. № 77. Кучер Макіївського міськкомунгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гольбек Християн Фрідріхович, 1908 року народження, с. Новобахметівка Олександрівського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Грунталь Дзержинського району Донецької області. Молотобоєць колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гольбек Яків Фрідріхович, 1923 року народження, с. Бахметівка Олександрівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 лютого 1942 року у в'язниці м. Сталінграда (м. Волгоград) Сталінградської області. Реабілітований у 1964 році.

Гольберг Григорій Ілліч, 1912 року народження, м. В. Токмак Запорізької області, єврей, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Крас-

ний Лиман Сталінської (Донецької) області. Завідуючий книгокультторгом. Заарештований 24 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Гольберг Наум Ілліч, 1873 року народження, Мінська губернія, с. Клецьке, єврей, малограмотний, безпартійний. Прикажчик пивної лавки. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Чубарська, буд. № 5. Заарештований 26 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гольдбек Фрідріх Петрович, 1890 року народження, с. Кузнецівка Донської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Кузнецівка Донської області. Заарештований 13 липня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1920 році.

Гольдберг Пилип Борисович, 1905 року народження, м. Донецьк Донецької області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Фотограф гірничого технікуму. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольдберг Пилип Ісайович, 1880 року народження, м. Донецьк Донецької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Кустар-швець. Заарештований 26 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольденберг Григорій Мойсейович, 1897 року народження, с. Корсунь Київської області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Захисник юридичної консультації № 2. Заарештований 2 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольденберг Юхим Львович, 1910 року народження, с. Ольгопіль Ольгопільського району Вінницької області, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, сел. Рутченкове, Червоне містечко, буд. № 194, кв. 4. Начальник дільниці шахти № 30. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольдін Абрам Меєрович, 1905 року народження, с. Рівнопіль Волноваського району Донецької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, ст. Ларине. Начальник кар'єра ст. Ларине. Заарештований 21 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гользман Йосип Людвигович, 1892 року народження, с. Сказенці Ярмолинського району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця , буд. № 17-А, кв. 14. Технік водогрупи «Індбуду». Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольдкорн Мойжеш Ісакович, 1916 року народження, с. Соснівці Келецького воєводства, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу імені Артема. Заарештований 4 листопада 1940 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гольдштейн Іван Єгорович, 1887 року народження, с. Нейгайм Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Постишевського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Гольман Петро Якович, 1905 року народження, с. Марієнфельд Калининського району, республіка німців Поволжжя, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (Єна-

кієве) Донецької області, шахта "Юнком", Артельна казарма № 2. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гольмдорф Федір Федорович, 1904 року народження, м. Ленінград, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, Фабричний провулок, буд. № 11. Електромеханік дистанції зв'язку. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гольтберг Зельман Євсеєвич, 1905 року народження, с. Сагсагай Дніпропетровської області, єврей, освіта вища, безпартійний. Заступник начальника планового відділу азотно-тукового заводу. Проживав: м. Горлівка Донецької області, АТЗ, буд. № 6, кв. 41. Заарештований 2 березня 1935 року. Трійкою УНКВС по Донецькій області 13 серпня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гольтман Давид Маркович, 1893 року народження, с. Сахновщина Харківської області, єврей, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Артема, буд. № 121, кв. 3. Керуючий трестом пригородних господарств. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гольтман-Ямпольська Тамара Михайлівна, 1904 року народження, с. Бучки Полтавської губернії, єврейка, освіта неповна середня, безпартійна. Проживала: м. Донецьк Донецької області, 6 Олександрівка, буд. № 125. Домогосподарка. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Гольфенштейн Лев Абрамович, 1904 року народження, м. Ізмаїл Бесарабської губернії, Румунія, єврей, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, буд. Студентів № 3. Студент індустріального інституту. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольц Адольф Фрідріхович, 1896 року народження, Німеччина, м. Берлін, німець, освіта середня, безпартійний. Редактор газети "Більшовик". Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Заарештований 28 травня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 22 грудня 1936 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гольц Іван Іванович, 1898 року народження, с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Каменка Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "40 років Жовтню". Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гольц Йосип Іванович, 1898 року народження, с. Н. Василівка Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (Торез) Донецької області, шахта "Первомайка", буд. № 4, кв. 1. Бурильник на шахті. Заарештований 28 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Гольцварт Федір Петрович, 1905 року народження, с. Райцвальд Марієнтальського району Саратовської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 81/323. Робітник харчторгу. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про проведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольцев (Гольц) Дмитро Дорофейович, 1906 року народження, с. Сторожеве Усманського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Завідувач фінчастини шахти № 15. Проживав: м. Ровеньки, с. Бурдівка № 1. Заарештований 18 лютого 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР

22 липня 1932 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Гольцман Андрій-Арнольд Мартинович, 1904 року народження, с. Тернеки Виборгської губернії, Фінляндія, естонец, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Завідувач зварювальної лабораторії заводу ім. Сталіна. Заарештований 22 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 серпня 1939 року у в'язниці у м. Донецьку Донецької області. Реабілітований у 1958 році.

Гольцман Аполонія Василівна, 1905 року народження, с. Троя Зельманівського району, Росія, німкеня, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: сел. ім. Карла Маркса Єнакієвського району Донецької області. Санітарка пологового будинку. Заарештована 12 жовтня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом гарнізону м. Донецька до розстрілу. Розстріляна у м. Донецьку Донецької області. Реабілітована у 1993 році.

Гольцман Григорій Леонтійович, 1875 року народження, м. Павлоград Дніпропетровської області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Без певних зайнять. Проживав: м. Гришине Донецької області, вул. Леніна, буд. № 33. Заарештований 15 грудня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Гольцман Іван Петрович, 1902 року народження, с. Іловля Каменського району Саратовської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Красноармійська, буд. № 83. Каменяр на заводі ім. Фрунзе. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гольцман Микола Якович, 1912 року народження, с. Лейхтмін Добринського району Саратовської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Вантажник транспортного цеху Костянтинівського хімзаводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Українська, буд. № 171. Заарештований 22 листопада 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 16 січня 1937 року засуджений на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гольцман Олександр Олександрович, 1914 року народження, с. Прейс Зельманівського району, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Коногон шахти № 9. Заарештований 1 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВс по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 26 липня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гольцман Юрій Михайлович, 1884 року народження, м. Ленінград, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, буд. № 39-а, кв. 13. Начальник служби колії Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 30 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Гольцріхтер Олена Петрівна, 1890 року народження, с. Миколаївка Горлівського району Донецької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: с. Миколаївка Горлівського району Донецької області. Заарештована 20 квітня 1935 року. Спецколегією Донецького Облсуду 28 липня 1935 року засуджена на 5 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітована у 1992 році.

Гольцріхтер Яків Іванович, 1908 року народження, с. Розенорд Молочанського району Запорізької області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 30 серпня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гольштейн Валентин Іванович, 1890 року народження, с. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Комірник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про прове-

дення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гольштейн Йосип Матвійович, 1910 року народження, с. Христовська Єнакіївського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Їздовий колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

Гольштейн Лазар Ісаакович, 1902 року народження, с. Якимо-Слобідське Речицького повіту Гомельської губернііі, єврей, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Катерининська, буд. № 6. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1925 року засуджений до заслання за межі СРСР строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Гомалій Борис Вікторович, 1910 року народження, м. Ленінград, українець, освіта середня, безпартійний. Коректор газети "ДТ". Проживав: м. Донецьк, вул. 4 лінія, буд. № 51. Заарештований 16 вересня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 4 лютого 1931 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гоман Іван Андрійович, 1912 року народження, с. Митрофанівка Новопразького району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (Єнакієве) Донецької області. Робітник шахти ім. Карла Маркса. Заарештований 14 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гоман Рудольф Фрідріхович, 1904 року народження, х. Бірт Тельманівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх у радгоспі. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Гоманова Марія Іванівна, 1904 року народження, м. Донецьк, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітниця СШ № 30. Заарештована 12 липня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінської (Донецької) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1991 році.

Гомза Хома Михайлович, 1905 року народження, Білорусія, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радколонія, буд. № 1. Начальник підрозділу заводу ім. Кірова. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гомій (Гамій) Авер'ян Євтифійович, 1883 року народження, станція Просяна Олександрівського району Дніпропетровскої області, українець, освіта нижча, безпартійний. Працював у радгоспі "Гірник" № 1 Костянтинівського району. Проживав: х. Берестовой Гришинського (Красноармійського) району. Заарештований 19 травня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 5 років. Реабілітований у 1988 році.

Гомій Захар Анікейович, 1915 року народження, с. Белецьке Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Процював учнем тесляра у радгоспі "Гірник" № 1 у Констянтинівському районі. Проживав: радгосп "Гірник" № 1. Заарештований 22 квітня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1988 році.

Гомій (Гамій) Сергій Авер'янович, 1908 року народження, х. Берестовий Олександрівського повіту Гришинського (Красноармійського) району, українець, освіта сільська школа, безпартійний. Проживав: радгосп "Гірник" № 1. Працював у радгоспі "Гірник" № 1. Заарештований 19 травня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року засуджений на 5 років концтабору. Реабілітований у 1988 році.

Гомля Павло Митрофанович, 1915 року народження, с. Максимилянівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Курсант учбового батальйону зв'язку у м. Харцизьку Сталінської (Донецької) області. Заарештований 23 вересня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1997 році.

Гомола Ніканор Михайлович, 1881 року народження, с. Моріци Марапольського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, шахта № 15, буд. № 5. Тесляр шахти. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гомонов Єлизар Юхимович, 1874 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Без певних зайнять. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гомонов Іван Олександрович, 1902 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рибак радгоспу. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гомонов Іван Юхимович, 1891 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стояни Анастасіївського району Азово-Чорноморського краю. Колгоспник колгоспу «1-а п'ятирічка». Заарештований 17 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гомонов Олександр Григорович, 1900 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВ по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведеня вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гомора Семен Юхимович, 1884 року народження, с. Михайлівка Лозівського району Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, сел. Яківлевка, пр. Жовтневий, буд. № 18. Заступник начальника відділу кадрів Торецького заводу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 29 березня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Гондос (Гондус) Василь Романович, 1892 року народження, с. Стара Карань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Робітник зернорадгоспу "Сартана". Заарештований 7 січня 1938 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Гонзаліс Хасінто Артурович, 1893 року народження, м. Барселона, Іспанія, іспанець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітник НКМЗ. Заарештований 29 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гонзус Василь Корнійович, 1914 року народження, с. Новотроїцьке Ольгинського (Волноваського) району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новотроїцьке Ольгинського (Волноваського) району Донецької області. Не працював. Заарештований 12 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гонсіорек Андрій Петрович, 1902 року народження, с. Отрейєв Келецького воєводства, Німеччина, поляк, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Фельдшер міської поліклініки. Заарештований 27 червня 1940 року. Особливою на-

радою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гонта Григорій Іванович, 1898 року народження, м. Кобеляки Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Робітник взуттєвої фабрики. Заарештований 12 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гонта (Рябокобила) Григорій Іванович, 1898 року народження, м. Кобеляки Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Комірник будбюро № 8 ст. Дебальцеве. Проживав: ст. Дебальцеве, 1-й майданчик, буд. № 15. Заарештований 12 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гонтар Василь Соломонович, 1908 року народження, с. Лозоватка П'ятихатського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, залізничний буд. № 21, кв. 4. Парторг ст. Іловайськ. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 6 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Гонтар Роман Григорович, 1907 року народження, с. Чернищине Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Коногон шахти ім. Карла Маркса. Заарештований 28 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гонтар Савелій Миколайович, 1896 року народження, с. Семенівка Чубарівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Семенівка Чубарівського району Запорізької області. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18 березня 1930 року засуджений до заслання на 5 років у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гонтар Сергій Іванович, 1902 року народження, Успенський район Луганської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Ув'язнений сільськогосподарської ВТК НКВС у м. Макіївці Донецької області. Заарештований 1 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гонтар Тихін Павлович, 1905 року народження, с. Осикове Макіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Механік зернорадгоспу «Металіст». Проживав: с. Кутейникове Макіївського району Донецької області. Заарештований 15 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гонтаренко Володимир Омелянович, 1918 року народження, с. Студенок Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Студент другого курсу Слов'янського хімтехнікуму. Проживав: с. Слов'янськ, майдан Іскри, буд. № 4, гуртожиток хімтехнікуму. Заарештований 25 квітня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 19 червня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Гонтаренко Іван Михайлович, 1877 року народження, с. Чипень Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Олександрівська сторона, 3 лінія, буд. № 21. Шорник шорної майстерні металургійного заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гонтаренко Пилип Іларіонович, 1906 року народження, с. Студенок Краснолиманського району Донецької області, українець, самоучка, безпартійний. Червоноармієць 905-го стрілецького полку 248-ї стрілецької дивізії. Заарештований 25 жовтня 1942 року. Військовим трибуналом Південного фронту засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Гонтаренко Федір Онисимович, 1905 року народження, сел. Яковлівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: радгосп "Волноваський" Донецької області. Заарештований 10 березня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 жовтня 1935 року ув'язнений у ВТТ строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Гонтар-Оленська Ганна Мойсеївна, 1910 року народження, с. Лозоватка П'ятихатського району Дніпропетровської області, єврейка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Іловайськ Сталінської (Донецької) області. Вчителька залізничної школи № 75. Заарештована 25 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1938 році.

Гонтарьов Захар Сидорович, 1897 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 12 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гонтарьов Федір Сидорович, 1894 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Зоотехнік тресту приміських господарств. Заарештований 26 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році

Гонча (Онча) Георгій Іванович, 1893 року народження, с. Валле, повіт Селишта Трансильванія (Румунія), румун, освіта нижча, безпартійний. Бринзовар-інструктор контори "Укрмолоко" у м. Харкові. Проживав: с. Сатуринівка Костянтинівського району, вул. Шевченка. Заарештований 1 липня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гончар Володимир Іванович, 1910 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 28 липня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1932 року позбавлений права проживання у 12 населених пунктах СРСР строком на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гончар Гаврило Митрофанович, 1908 року народження, с. Наливайко Голованського району Одеської області, українець, грамотний, безпартійний. Червоноармієць 47-го полку військ ОДПУ. Заарештований 27 березня 1933 року. Військовим трибуналом прикордонної охорони та військ ОДПУ УРСР 27 травня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гончар Єфрем Корнійович, 1881 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Одноосібник. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 листопада 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гончар Наум Микитович, 1873 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 листопада 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гончар Спиридон Герасимович, 1873 року народження, с. Зачатівка Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончар Степан Станіславович, 1890 року народження, с. В. Поляна Дворецької волості Слонімського повіту Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта сільська школа, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Нова колонія, буд. № 112, кв. 3. Робітник житлового відділу заводу ім. Кірова. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений 27 вересня 1937 року трійкою

УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гончар Стритон Герасимович, 1873 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 26 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Гончар Тихін Наумович, 1899 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 листопада 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гончар Федір Петрович, 1886 року народження, Чигиринський район Київської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області. Скотар радгоспу «Гірник». Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаренко Антон Митрофанович, 1879 року народження, м. Полтава Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ, вул. Леніна, буд. № 10, кв. 24. Старший плановик вагонної служби управління Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1955 році.

Гончаренко Валерій Леонідович, 1932 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: м. Серго Луганської області. Учень НСШ. Заарештований 19 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гончаренко Валерій Трохимович, 1893 року народження, с. Піски Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Київська, буд. № 9. Маляр палацу культури металургійного заводу. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою по Донецькій області на 8 років ВТТ. Вмер 15 серпня 1939 року у Північних таборах с. Полярний. Реабілітований у 1939 році.

Гончаренко Володимир Григорович, 1907 року народження, с. Стригуни Борисівського району Курської області, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Чистякове (м. Торез), вул. Воровського, буд. № 16. Заступник редактора газети "Гірник". Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Харкові 22 січня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Гончаренко Гордій Михайлович, 1900 року народження, с. Костянтинівка Павлівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 30 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гончаренко Григорій Мойсейович, 1911 року народження, ст. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Бориспіль, військове авіамістечко, буд. № 3. Борттехнік 54-ї авіаескадрильї 13-ї авіабригади. Заарештований 28 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання 27 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Гончаренко Григорій Пантелеймонович, 1902 року народження, с. Великомихайлівка Старооскольського району Курської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Технік заводу ім. 15-річчя ЛКСМУ. Заарештований 2 листопада 1940 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гончаренко Дем'ян Семенович, 1902 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Слюсар заводу ім. Жовтневої революції. Проживав: м. Луганськ Донецької області, вул. Четверта Донецька, буд. № 55. Заарештований 9 грудня 1932 року.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 травня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Гончаренко Дорофей Павлович, 1886 року народження, с. Трипілля Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник кар'єру «Донсода». Проживав: с. Трипілля Артемівського району Донецької області. Заарештований 9 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гончаренко Іван Андрійович, 1910 року народження, с. Пологи Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Вчитель НСШ. Проживав: с. Олександрівка Петро-Мар'їнського району Донецької області. Заарештований 1 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 2 червня 1937 року засуджений на 1 рік і 6 місяців ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1992 році.

Гончаренко Іван Васильович, 1914 року народження, сел. Ліски Бердянського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник цеху № 1 заводу № 1/44. Заарештований 2 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1963 році.

Гончаренко Іван Денисович, 1898 року народження, с. Кобеляки Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Завідуючий юридичним відділом комбінату "Сталінвугілля". Заарештований 22 червня 1945 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Гончаренко Іван Сергійович, 1908 року народження, с. Єлизаветівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць 1322-го стрілецького полку 413-ї стрілецької дивізії. Не заарештовувався. 26 червня 1942 року пішов розрахувати сектор пострілу і не повернувся. Військовим трибуналом 50-ї армії заочно засуджений до розстрілу. Реабілітований 1997 році.

Гончаренко Іван Сергійович, 1908 року народження, с. Єлизаветівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць ветчастини 22-го запасного артилерійського полку. Заарештований 9 лютого 1942 року. Військовим трибуналом 7-ї запасної стрілецької бригади Сталінградського військового округу засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гончаренко Іріна Степанівна, 1909 року народження, с. Іллінка Мар'їнського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Петрівка Петрівського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 8 лютого 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на поселення на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1956 році.

Гончаренко Михайло Федорович, 1895 року народження, с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Вчитель СШ № 1. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гончаренко Павло Леонтійович, 1910 року народження, с. Баблове Немирівського району Вінницької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць 97-го стрілецького полку 18-ї стрілецької дивізії. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гончаренко Савелій Єлисейович, 1898 року народження, с. Новогусарівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Помічник газівника металургійного заводу. Проживав: х. Сурове Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 18 листопада 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гончаренко Степан Макарович, 1901 року народження, с. Біла Кузьминівка Костянтинівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 3-ї батареї 809-го стрілецького полку. Заарештований 12 травня 1942 року. Військовим трибуналом Південного фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Гончарко Броніслав Іванович, 1902 року народження, м. Лунінець, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Тельманове Тельманівського району Донецької області. Начальник райвідділу міліції. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Аврам Сергійович, 1885 року народження, с. Ушакове Тульської області, росіянин, малограмотний, член ВКП(б). Машиніст залізничного транспорту. Проживав: м. Маріуполь, 2-а Слобідка, буд. № 75. Заарештований 8 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Гончаров Андрій Давидович, 1879 року народження, с. Новоолександрівка Краматорського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Тесляр артілі ім. Затонського. Проживав: с. Новоолександрівка Благодатнівської сільради Краматорського району Донецької області. Заарештований 20 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Андріан Артамонович, 1886 року народження, с. Червоні Маяки Одеської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Фонтанна, буд. № 83. Капітан флоту рибтресту. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гончаров Андрій Микитович, 1919 року народження, с. Переїзне Ямського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: ст. Сіль Артемівського району Донецької області. Не працював. Заарештований 17 березня 1944 року. Військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Гончаров Антон Васильович, 1895 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5 травня 1933 року засуджений до заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гончаров Антон Єлисейович, 1901 року народження, с. Милівка Близнюківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Вантажник заводу "Автоскло № 25". Заарештований 28 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Борис Дмитрович, 1901 року народження, с. Орлик Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Саври П'ятихатського району Дніпропетровської області. Завуч НСШ. Заарештований 30 квітня 1947 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Борис Єгорович, 1904 року народження, с. Баранове Біловодського району Старобільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Залізне Дзержинського району Донецької області. Каменяр. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гончаров Гаврило Григорович, 1908 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир Артемівської МТС. Проживав: с. Никифорівка Артемівського району Донецької області. Заарештований 13 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року виправда-

ний, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Гончаров Григорій Тимофійович, 1897 року народження, с. Петроострів Хмелівського району Одеської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Вантажник пункту "Заготзерно" у с. Крива Коса Будьоннівського району Донецької області. Проживав: с. Крива Коса Будьоннівського району Донецької області. Заарештований 14 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 27 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Гончаров Василь Данилович, 1897 року народження, с. Вершино-Кам'янка Н. Празького району Дніпропетровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта "Софія", балаган № 13, кв. 19. Вибійник шахти. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Гончаров Василь Єлисейович, 1879 року народження, с. Софіївка Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Пресвітер Слов'янської общини баптистів. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Свободи, буд. № 19. Заарештований 7 березня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Гончаров Василь Єлисейович, 1879 року народження, с. Софіївка Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Слов'янськ Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 65. Пресвітер общин баптистів. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Василь Кузьмич, 1886 року народження, с. Безім'яне Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Безім'яне Будьоннівського району Донецької області. Майстер-засольник риби рибцеху. Заарештований 5 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 грудня 1954 року у табірному пункті № 025 Озерного табору МВС СРСР. Реабілітований у 1955 році.

Гончаров Василь Михайлович, 1917 року народження, с. Никифорівка Ямського району Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Никифорівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Вчитель. Заарештований 8 березня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Гончаров Василь Юхимович, 1894 року народження, с. Астахове Ровенецького району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Завідуючий млином. Проживав: с. Дмитрівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 9 грудня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гончаров Володимир Єлисейович, 1905 року народження, с. Голубівка Сергіївського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Червоноармійська, буд. № 97. Бухгалтер артілі "Деревометал". Заарештований 5 листопада 1937 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську виправданий. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Володимир Мойсейович, 1897 року народження, м. Ростов-на-Дону, росіяннин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Калініне Макіївського району Донецької області, вул. Лівокладовищенська, буд. № 29. Викладач школи. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Володимир Олексійович, 1924 року народження, с. Стрюкове Чистяківського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Стрюкове Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 25 квітня 1942 року.

Даних про вирок немає. Реабілітований у 1994 році.

Гончаров Володимир Федорович, 1918 року народження, с. Горби Глобинського району Полтавської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Старший інструментальник заводу ім. Кірова. Заарештований 9 жовтня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гончаров Георгій Лук'янович, 1887 року народження, м. Таганрог Ростовскої області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, санаторій залізниці. Начальник техвідділу вагонної служби управління Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 13 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Гордій Іванович, 1895 року народження, с. Каменеандріянівка Матвієво-Курганського району Ростовської області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області. Приватний візник. Заарештований в липні 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1961 році.

Гончаров Єгор Григорович, 1891 року народження, с. Стрюкове Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1929 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав за місцем народження. Працівник артілі "Ольховчик". Заарештований 14 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гончаров Іван Васильович, 1924 року народження, сел. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області. Слюсар електростанції ЗуДРЕС. Заарештований 6 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гончаров Іван Володимирович, 1880 року народження, с. Сватово-Лучка Куп'янського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Чорногорівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Технік-будівельник оргкомітету райвиконкому. Заарештований 29 січня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Гончаров Іван Єлисейович, 1911 року народження, с. Милівка Близнюківського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Слюсар заводу ім. Петровського. Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році

Гончаров Іван Захарович, 1909 року народження, с. Уплатне Близнюківського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Котельник залізничного цеху заводу "Автоскло № 25". Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Іван Іванович, 1909 року народження, с. Павлове Дубровського району Воронезької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Кірова Макіївського району Донецької області. Десятник шахти ім. Кірова. Заарештований 28 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Іван Іванович, 1910 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Червоноармієць 573-го стрілецького полку. Заарештований 23 березня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гончаров Іван Іларіонович, 1905 року народження, Конотопський район Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Донецької області, Центральна дільниця, відкіс, буд. № 10, кв. 1. Електромонтер рудоуправління. Заарештований 27 лип-

ня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає.Реабілітований у 1958 році.

Гончаров Іван Михайлович, 1872 року народження, с. Патудань Шаталівського району Воронезької області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, колгосп "Шлях Ілліча", буд. № 5, землянка. Не працював. Заарештований 9 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Микола Іванович, 1984 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Директор коксохімзаводу № 25. Заарештований 3 червня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1960 року.

Гончаров Микола Іларіонович, 1910 року народження, Конотопський район Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Донецької області, Нижня колонія, вул. Першотравнева, буд. № 9, кв. 1. Електромонтер рудоуправління. Заарештований 26 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Особливою нарадою при НКВС СРСР у 1941 році строк знижено до 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гончаров Іван Прокопович, 1898 року народження, с. Покровка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Комірник-касир електротехнічних майстерень "Донселоелектро". Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Іван Сергійович, 1881 року народження, с. Дмитрівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Волноваського району Донецької області. Бригадир залізничної колії. Заарештований 24 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гончаров Іван Стефанович, 1918 року народження, ст. Ярославська Ярославського району Краснодарського краю, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 2 листопада 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Гончаров Іларіон Іванович, 1886 року народження, с. Новоолександрівка Краматорського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоолександрівка Краматорського району Донецької області. Тваринник колгоспу ім. Урицького. Заарештований 23 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гончаров Іллія Григорович, 1899 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Званівка Ямського району Сталінської (Донецької) обласі. Бригадир садовогородньої бригади. Заарештований 14 лютого 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 17 квітня 1947 року у ВТТ Казанської області Татарської АРСР. Реабілітований у 1995 році.

Гончаров Кіндрат Іванович, 1874 року народження, с. Гришине Постишевського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Візниця житловідділу шахти "Калинівка". Проживав: сел. шахти "Калинівка" Горлівського району Донецької області, Стара колонія, буд. 124. Заарештований 4 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 14 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гончаров Костянтин Іванович, 1893 року народження, сел. Карла Лібкнехта Артемівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Яма Артемівського району Донецької області. Технорук алебастрового заводу. Заарештова-

ний 29 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Костянтин Омелянович, 1892 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Майстер-формувальник листопрокатного цеху заводу "Азовсталь". Проживав: м. Маріуполь, вул. Вокзальна, буд. № 4. Заарештований 14 серпня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Гончаров Марко Леонтійович, 1905 року народження, с. Златополля Шевченківського району Київської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. Іловайськ Донецької області. Начальник 1-ї житлової дистанції залазниці. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Розстріляний 6 вересня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1957 році.

Гончаров Микола Іванович, 1897 року народження, с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області. Ветфельдшер колгоспу ім. Артема. Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гончаров (Гончаренко) Микола Іванович, 1908 року народження, с. Плоске Корочанського району Курської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. Куйбишева. Заарештований 2 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гончаров Митрофан Семенович, 1888 року народження, м. Милослави, БСРС, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Інженер служби колії Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 1 квітня 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Гончаров Михайло Васильович, 1891 року народження, с. Дмитрівка Бердянського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Бухгалтер МТС. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гончаров Назар Давидович, 1878 року народження, х. Новоолександрівка Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Затонського Благодатнівської сільради Краматорського району. Проживав: с. Новоолександрівка. Заарештований 2 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Олександр Борисович, 1901 року народження, сел. Рутченкове Сталінського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 2 роти 1214-го стрілецького полку. Заарештований 31 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Гончаров Олександр Гаврилович, 1892 року народження, с. Нижня Кринка Сталінського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Нижня Кринка Сталінського округу. Заарештований 14 листопада 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Гончаров Олександр Максимович, 1913 року народження, с. Домачники Крюківського району Чернігівської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував покарання у будівельному ВТТ. Заарештований 9 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гончаров Олександр Павлович, 1923 року народження, с. Фащівка Краснолуцького району Луганської області, росіянин, освіта 8 класів, без-

партійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 9 травня 1942 року. Військовим трибуналом Південного фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1963 році.

Гончаров Олексій Прокопович, 1911 року народження, с. Плоске Корочанського району Курської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Каменяр заводу ім. Ілліча. Заарештований 1 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гончаров Олексій Тимофійович, 1917 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Командир відділення 687-го стрілецького полку. Заарештований 20 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. П'ятигірська на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реа-білітований у 1995 році.

Гончаров Опанас Іванович, 1899 року народження, с. Добропілля Добропільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Городищине Краматорського району Донецької області. Вагар мартенівського цеху заводу ім. Куйбишева. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гончаров Павло Максимович, 1900 року народження, с. Селидівка Сталінського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий відділенням зв'язку. Проживав: ст. Пантелеймонівка Авдіївського району Сталінського округу. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 червня 1929 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гончаров Павло Миколайович, 1868 року народження, сел. Стрюкове Чистяківського району Сталінського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 20 серпня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Павло Никифорович, 1899 року народження, м. Дмитріїв Курської області, освіта 7 класів, безпартійний. Робітник водопостачання заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 1-а Олександрівка, буд. № 7. Заарештований 13 травня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гончаров Павло Харитонович, 1914 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Командир відділення окремої роти зв'язку Кримського району СНИС. Заарештований 5 травня 1940 року. Військовим трибуналом Чорноморського флоту засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гончаров Петро Іванович, 1910 року народження, х. Жмуренський Азово-Чорноморського краю, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Свобода Донецької області, буд. № 107. Токар залізничного депо. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Петро Іванович, 1904 року народження, с. Падудань Шатальського району Воронезької області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шлях Ілліча, землянка № 6. Робітник будцеху "Макбуд". Заарештований 9 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гончаров Петро Матвійович, 1911 року народження, с. Н. Кринка Макіївського району Донецької області, українець освіта початкова, безпартійний. Червоноармієць 173-го окремого дивізіону ОДПУ. Проживав: казарма у сел. Томіліне Московської області. Заарештований 19 лютого 1934 року. Військовим трибуналом військ ОДПУ Московської області 31 березня 1934 року виправданий. З-під варти звільнений. Реабілітований у 1934 році.

Гончаров Роман Хомич, 1906 року народження, х. Дядин Богучарського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча,

безпартійний. Командир взводу 239-го стрілецького полку. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Заарештований 30 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Федір Прокопович, 1870 року народження, с. В. Добринка Тамбовської губернії, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, колонія Б, буд. № 175, кв. 5. Старший ремонтний робітник залізничного цеху заводу ім. Ілліча. Заарештовани 1 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Федір Тимофійович, 1894 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Покровське Артемівського району Донецької області. Заарештований 13 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гончаров Федір Юхимович, 1897 року народження, с. Архангельське Ясинуватського району Донецької області,українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав у м. Макіївці Донецької області. Кіномеханік кінотеатру ім. ВЛКСМ. Заарештований 8 жовтня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 7 років ВТТ. Вмер у 1941 року при етапуванні у Челябінській області. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Феоктист Лукич, 1896 року народження, м. Дружківка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Техноруки електроцеху склозаводу. Заарештований 8 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гончаров Юхим Михайлович, 1885 року народження, с. Підгородне Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Желанна Донецької області. Помічник машиніста потягу Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 9 серпня 1939 року. Лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці 31 серпня 1939 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гончарова Валентина Андріївна, 1924 року народження, с. Петропавлівка Курської області, росіянка, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Ув'язнена ПФТ № 240 у м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Заарештована 11 квітня 1945 року. Військовим трибуналом гарнізону у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1960 році.

Гончарова Єфросинія Василівна, 1911 року народження, с. Стуфін Старооскольського району Курської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Олександрівка Мар'їнського району Донецької області. Вчителька. Заарештованою не була. Засуджена спецколегією Донецького облсуду на 2 роки умовно. Реабілітована у 1992 році.

Гончарова Лідія Григорівна, 1916 року народження, ст. Романівська Північно-Кавказького краю, росіянка, освіта неповна середня, безпартійна. Ув'язнена ВТТ у м. Маріуполі Донецької області. Заарештована 9 травня 1939 року. Сталінським (Донецьким) облсудом 8 квітня 1940 року засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1993 році.

Гончарова Марія Андріївна, 1923 року народження, с. Богородичне Слов'янського району Донецької області, українка, освіта 9 класів, член ВЛКСМ. Проживала: с. Богородичне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 29 липня 1943 року. Військовим трибуналом 8-ї гвардійської армії засуджена на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Гончарова Марія Василівна, 1919 року народження, с. Червона Слобода Могилевської області, білоруска, освіта середня, безпартійна. Проживала: сел. радгоспу "Кам'янка" Авдіївського району Донецької області. Секретар радгоспу. Заарештована 23 січня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по

Сталінській (Донецькій) області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Гончарова Марія Іванівна, 1922 року народження, с. Чорногорівка Ямського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Чорногорівка Ямського району Донецької області. Учениця. Заарештована 21 квітня 1943 року. Київським трибуналом військ НКВС Донецької області засуджена до страти. Військовою колегією Верховного Суду СРСР вирок змінено на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1955 році.

Гончарова Лукер'я Герасимівна, 1906 року народження, с. Богородичне Слов'янського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Богородичне Слов'янського району Донецької області. Не працювала. Заарештована 29 липня 1943 року. Військовим трибуналом 8-ї гвардійської армії засуджена на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Гончарова Надія Гаврилівна, 1907 року народження, с. Весівка Єнакіївського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: сел. Микитівка Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 12 січня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Гончарова Ніна Павлівна, 1925 року народження, рудник Сафіїно-Бродський Донецької області, росіянка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Донецької області. Не працювала: Заарештована 22 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1943 році.

Гончарова Параска Павлівна, 1920 року народження, с. Фащівка Луганської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 22 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1943 році.

Гончарова Федора Василівна, 1915 року народження, с. Стрюкове Чистяківського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Фащівка Краснолуцького району Луганської області. Повар їдальні № 5 шахти № 18. Заарештована 6 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Гончарова-Ващенко Ольга Петрівна, 1914 року народження, м. Авдіївка Сталінського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Волноваха Донецької області. Рахівниця контори паровозного депо. Заарештований 7 жовтня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1938 році.

Гончарук (Гончарюк) Іван Хомич, 1897 року народження, с. Сельце Світлинського повіту Віленської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Вокзальна, буд. № 136. Монтер газосилового металургійного заводу ім. Оржонікідзе. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році

Гончарук Сергій Вікторович, 1906 року народження, с. Гринки Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Десятник шахти "Комсомолець". Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гончарук Федір Ананійович, 1888 року народження, с. Ботвинівка Христинівського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, кол. "Софія", Нове містечко, вул. Степана Халтуріна, 5. Слюсар шахти "Софія" тресту "Макіїввугілля". Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гооге Гергард Гергардович, 1908 року народження, с. Лісівка Мар'їнського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Красноармійського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Про-

курора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гооге Петро Генріхович, 1909 року народження, с. Лісівка Мар'їнського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1986 році.

Гооге Теодор Мартинович, 1898 року народження, с. Чермалик Володарського району Донецької області, німець, громадянин Німеччини, освіта середня, безпартійний. Проживав: Харцизький район Донецької області. Завідуючий початковою школою. Заарештований 25 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Гооге Фрідріх Якович, 1909 року народження, х. Кам'янка-Горбачеве Макіївського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Комкине Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

Гооге Яків Гергардович, 1904 року народження, с. Лісівка Мар'їнського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гоосен Іван Петрович, 1891 року народження, с. Орлове Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Дзержинського району Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 28. Вчитель школи фенольного заводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про проведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гоо-Шу-Цун, 1895 року народження, Китай, провінція Тандунь, китаєць, неграмотний, безпартійний. Приватний торговець. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Шевченківська, 92. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3 квітня 1930 року виправданий, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1930 році.

Гопанчук Данило Ілліч, 1906 року народження, с. Тахір Ярунського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пр. Леніна, буд. № 64. Вантажник склозаводу. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

Гопкал Олексій Трохимович, 1908 року народження, с. Арбузинка Арбузинського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник ремонтної служби колії ст. Сталіно (Донецьк). Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Артемівська, 56. Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гопоченко Олександр Федорович, 1911 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта – семірічка, безпартійний. Нормувальник азотного заводу. Проживав: м. Донецьк, сел. Маслівка, буд. № 3, кв. 8. Заарештований 7 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гоппе Давид Давидович, 1898 року народження, с. Стариця Саратовської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Робітник складу Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 14 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гоппе Едуард Людвігович, 1899 року народження, с. Грунталь Житомирського повіту Житомирської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав:с. Грунталь Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу

ім. К. Маркса. Заарештований 7 червня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гоппе Костянтин Фрідріхович, 1890 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. 1 Травня, буд. № 30. Завідуючий відділом постачання олівцевої фабрики. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гоппе Лео Людвігович, 1902 року народження, с. Гокорене Барвенківського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Новослов'янськ Донецької області, сел. Голубівка, буд. № 13. Вантажник вугільного складу залізничного депо. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гоппе Леонід Ріхардович, дата народження не вказана, м. Москва, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Конструктор техвідділу заводу "Азовсталь". Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1956 році.

Гопта Іван Лазаревич, 1907 року народження, с. Черкаське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник машзаводу. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гопта Іван Якович, 1910 року народження, с. Черкаське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Черкаське Слов'янського району Донецької області. Не працював. Заарештований 12 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 51-ї стрілецької дивізії до роз-стрілу. Розстріляний 17 березня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

Гопфауф Едмунд Рафаїлович, 1915 року народження, с. Єлизаветівка Березанського району Одеської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 10 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гопфауф Іван Рафаїлович, 1911 року народження, с. Єлизаветівка Березанського району Одеської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист радгоспу "Челюскінець". Заарештований 10 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Гопфауф Михайло Йосипович, 1899 року народження, Карл-Лібкнехтівський район Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Червоний Профінтерн" Орджонікідзевського (Єнакіївського) району Донецької області, барак № 13. Візник будконтори "Південжитлобуду". Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гопфауф Петро Йосипович, 1893 року народження, Карл-Лібкнехтівський район Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, сел. шахти "Червоний Профінтерн", Будинок комуни, барак № 13, кв. 14. Шорник кінного двору контори "Південжитлобуд". Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гопфауф Петро Фердинандович, 1866 року народження, Карл-Лібкнехтівський район Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Червоний Профінтерн" Орджонікідзевського (Єнакіївського) району Донецької області, барак № 13, кв. 6. Конюх городного господарства тресту "Орджонікідзевугілля". Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений

трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гопфауф Петро Якович, 1895 року народження, с. Карл-Струе Карл-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, Будинок комуни № 15. Кріпильник шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гопфауф Рафаїл Пилипович, 1883 року народження, с. Єлизаветівка Березівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського райну Донецької області. Сторож пасіки радгоспу "Челюскінець". Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гора Григорій Іванович, 1891 року народження, с. Гришине Постишевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 10, кв. 1. Кучер шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гораліо Василь Васильович, 1888 року народження, с. Рудне Радінського району Холмської губернії, Галичина, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Волонтерівка Маріупольського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 20 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вирок до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Горана Семен Федорович, 1898 року народження, с. Щельнакі Збаризького повіту, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Леніна, буд. № 6, кв. 16. Начальник будівництва гастроному. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Горанін Олександр Прокопович, 1907 року народження, с. Якубівщина , Білорусія, білорус, освіта середня, до 1929 року член ВКП(б). Проживав: м. Можайське Московської області. Шофер колгоспу. Заарештований 27 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Горачек Іван Михайлович, 1903 року народження, Польща, Галичина, Жидачівський повіт, м. Розділ, українець, освіта вища, безпартійний. Інспектор облнаросвіти. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 7 лінія, буд. № 99. Заарештований 20 березня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26 листопада 1933 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Горб Василь Іванович, 1897 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Ленінград, 15 лінія, буд. № 18/20, кв. 19. Начальник політвідділу 1-ї бригади підводних човнів Балтійського флоту. Заарештований 29 травня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР у Ленінграді до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Ленінграді 31 серпня 1937 року. Реабілітований у 1955 році.

Горб Іван Тимофійович, 1902 року народження, с. Григорівка Васильківського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Корсунь Орджонікідзевского району Донецької області. Робітник радгоспу № 2. Заарештований 5 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горбалюк Семен Єгорович, 1884 року народження, с. Коростове Волочинського району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта початкова, безпартійний. Ув'язнений ВТК НКВС у м. Маріуполі Донецької області. Заарештований 21 червня 1938 року. Засуджений трійкою

УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Горбань Гнат Артемович, 1885 року народження, х. Горбані Козельського району Полтавської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Сторож шахти "Рудич". Заарештований 24 січня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Горбань Григорій Іванович, 1915 року народження, м. Маріуполь, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: м. Маріуполь, пр. Таганрозький, буд. № 16. Слюсар судоремзаводу. Заарештований 22 лютого 1937 року. Засуджений Водно-транспортним судом Азовського морського та Доно-Кубанського річного басейну на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Горбань Іван Іванович, 1913 року народження, с. Григорівка Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Постишеве Донецької області, буд. № 35. Діловод 5-го загону стрілецької охорони. Заарештований 2 жовтня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Горбань Іван Микитович, 1906 року народження, с. Водяне Царекостянтинівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, ст. Моспине, гуртожиток № 25, кв. 3. Бутчик шахти № 12. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Горбань Іван Семенович, 1898 року народження, с. Камишине Камишенського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Артема Дзержинського району Донецької області. Вагар шахти ім. Артема. Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Горбань Йосип Лук'янович, 1904 року народження, с. Стародмитрівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Ново-Калинове" Сталінської (Донецької) області. Десятник з експлуатації шахти "Новокалинове". Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

Горбань Кирило Савелійович, 1893 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Мірошник. Заарештований 30 червня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Горбань Костянтин Антонович, 1895 року народження, м. Камишине Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Приймальник товарів. Проживав: ст. Чумакове м. Донецька Донецької області. Заарештований 22 лютого 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горбань Костянтин Семенович, 1879 року народження, м. Кобеляки Харківської області, українець, освіта – духовне училище, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Священик. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горбань Микола Андрійович, 1913 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Червоноармієць 931-го стрілецького полку 240-ї стрілецької дивізії. Заарештований 28 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Горбань Микола Костянтинович, 1907 року народження, с. Абрамівка Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Експеди-

тор сантехбуду. Проживав: м. Горлівка Донецької області, барак № 17, кв. 4. Заарештований 27 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Горбань Михайло Романович, 1909 року народження, с. Мирна Долина Олександрівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Новопетрівка Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Пастух колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 7 березня 1942 року. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1948 році.

Горбань Онисим Андрійович, 1908 року народження, с. Василівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Гришине Постишевського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Горбань Онисим Андрійович, 1908 року народження, с. Василівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта вища, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 13 жовтня 1942 року. Спецколегією Свердловського облсуду засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Горбань Савелій Семенович, 1884 року народження, с. Сорокотяги Білоцерківського району Київської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 29 січня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Горбань Сергій Іванович, 1882 року народження, с. Заріччя Пряжевського району Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Викладач математики педтехнікуму. Проживав: с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області, педтехнікум. Заарештований 8 березня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Горбань Федір Дмитрович, 1906 року народження, с. Рябухіне Нововодолазького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. шахти ім. Ворошилова, барак № 1, кв. 6. Каменяр на шахті. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Горбаньов Микола Олексійович, 1922 року народження, с. Калинівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Червоноармієць 53-го запасного стрілецького полку. Заарештований 25 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Горбаньов Олександр Іванович, 1888 року народження, с. Крива Лука Краснолиманського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Крива Лука Краснолиманського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 26 січня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 7 лютого 1943 року у Астраханьлазі Астраханської області. Реабілітований у 1993 році.

Горбаньов Олексій Кирилович, 1885 року народження, с. Крива Лука Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Крива Лука Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 26 січня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Горбанос Семен Трохимович, 1915 року народження, с. Болтобай Алма-Атинського району Казахської РСР, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: курсант полкової школи 6-ї кавалерійської дивізії. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом 6-го кавалерійського корпусу на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Горбасенко Леонід Григорович, 1902 року народження, м. Ізюм Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Никонорівка Слов'янського району Ста-

лінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 13 червня 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Горбасенко Сергій Федосійович, 1898 року народження, с. Банне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпар-тійний. Проживав: м. Свяногорськ Донецької області, Лісне селеще, буд. № 1, кв. 1. Завгосп будинку відпочинку. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Горбатенко Борис Федотович, 1900 року народження, с. Олександрівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, член ВКП(б). Голова колгоспу ім. Косіора. Заарештований 25 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Горбатенко Данило Петрович, 1912 року народження, с. Галицинівка Селидівського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Луганська область. Тракторист МТС. Заарештований 24 березня 1942 року. Військовим трибуналом 18-ї армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 26 жовтня 1943 року у Ташлазі Свердловської області. Реабілітований у 1994 році.

Горбатенко Євдоким Опанасович, 1893 року народження, Полтавська губернія, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Агент. Проживав: сел. Ханжонкове Донецької області. Судовою колегією ВУЧК 23 грудня 1921 року засуджений на 3 роки ВТТ з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Горбатенко Євдоким Опанасович, 1890 року народження, Лубенський район Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Інженер з техніки безпеки тресту "Сталінвугілля". Проживав: Донецька область, сел. Будьоннівка. Заарештований 30 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 10 років ВТТ. 26 лютого 1932 року Судовою колегією при ДПУ УРСР ВТТ замінено на заборону проживання у 12 населених пунктах СРСР . Реабілітований у 1945 році.

Горбатенко Микола Петрович, 1893 року народження, с. Короче Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар заводу ім. Ворошилова. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Пономарьова, буд. № 84. Надзвичайною сесією Артемівського окрсуду 20 лютого 1929 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Горбатенко Олексій Омелянович, 1908 року народження, с. Галицинівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Покрово-Киреєве Старобешівського району Донецької області. Ветфельдшер районної лікарні. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Горбатенко Петро Олексійович, 1903 року народження, х. Уманський Селидівського району Донецької області, українець, освіта сільська, безпартійний. Секретар сільради. Проживав: х. Уманський Селидівського району Донецької області. Заарештований 15 березня 1931 року. Прокурором Гришинської (Красноармійської) дільниці, згідно Постанови ЦВК від 28 березня 1924 року, 17 квітня 1931 року засуджений до концтабору на 2 роки умовно. Реабілітований у 1991 році.

Горбатко Олексій Максимович, 1909 року народження, с. Демидівка Демидівського району Краснодарського краю, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Донецької області. Бригадир залізничної колії. Заарештований 30 вересня 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Горбатко Фадей Федорович, 1880 року народження, х. Успенський Близнюківського райо-

ну Дніпропетровського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Конюх коксохіммонтажу. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Кожевна, буд. № 8. Заарештований 3 травня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Горбатков Василь Максимович, 1906 року народження, с. Демидівка Матвіїво-Курганського району Ростовської області, українець, освіта нижча, до 1930 року член ВКП(б). Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Шляховий майстер. Заарештований 7 лютого 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Горбатков Демид Якович, 1899 року народження, с. Степано-Кринка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Степано-Кринка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць. Заарештований 30 травня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Горбатовський Михайло Улянович, 1905 року народження, м. Новоукраїнка Одеської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 104. Обвальник ковбасної фабрики. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Горбатюк Єфросинія Леонтівна, 1905 року народження, Орджонікідзевський (Єнакіївський) району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійний. Проживала: с. Оленівка Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 25 листопада 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1991 році.

Горбатюк Мирон Ларіонович, 1895 року народження, с. Капетинці Летичівського району Вінницької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: ст. Гнатівка Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Заповіт Ілліча". Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений судовою колегією Донецького облсуду у м. Макіївкі на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

Горбатюк Опанас Кирилович, 1906 року народження, с. Стешківці Янушпольського району Житомирської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області. Кріпильник шахти № 20. Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбатюк Савелій Іванович, 1890 року народження, с. Курське Новоушацького району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Оленівка Орджонікідзевського району Донецької області. Вчитель НСШ. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбатько Іван Харитонович, 1881 року народження, м. Оболонь Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений в'язниці № 1 м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) обласг. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Донецької області на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Горбатько Петро Пантелійович, 1913 року народження, с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Амвросіївський район Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Горбацький Іван Станіславович, 1896 року народження, Морхлевський район Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Трудова, буд. № 344. Тесляр пляшкового заводу. За-

арештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбач Меркурій Васильович, 1869 року народження, х. Горбачівка Згурівського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, колонія А, буд. № 157, кв. 3. Сторож заводу ім. Ілліча. Заарештований 8 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Горбач Тимофій Михайлович, 1897 року народження, Донецька область, Павлівський район, с. Новоукраїнка, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новоукраїнка Павлівського району Донецької області. Заарештований 25 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1931 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Горбач Яків Уварович, 1895 року народження, с. Пушкарі Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Донецької області. Завідуючий буфетом залізничної станції. Заарештований 20 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбачевський Василь Опанасович, 1910 року народження, с. Тарасевичі Вишенського району, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр заводу “Азовсталь”. Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбачов Єгор Михайлович, 1904 року народження, с. М. Сальниця Тульського району Московської області, росіянин, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Каменяр будівельної контори “Донбастяжбуд”. Заарештований 9 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 20 квітня 1942 року у в’язниці м. Новочеркаська Ростовської області. Реабілітований у 1942 році.

Горбачов Іван Іванович, 1911 року народження, с. Кожанва Гордіївського району Брянської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Токар заводу металоконструкцій. Заарештований 12 травня 1951 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Горбачов Іван Михайлович, 1917 року народження, м. Дзержинськ Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць 31-го прикордонного полку НКВС СРСР. Заарештований 25 серпня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Калінінській області засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1943 році.

Горбачов Карпо Йосипович, 1910 року народження, с. Преображенка Оріхівського району Запорізького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник залізничної ст. Оленівка Донецької області. Проживав за місцем народження. Заарештований 9 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений до заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горбачов Леонід Семенович, 1907 року народження, м. Єнакієве Донецької області, білорус, освіта 7 класів, член ВКП(б). Командир взводу зв’язку 10-го запасного стрілецького полку. Заарештований 29 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південно-Західного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Горбачов Тимофій Степанович, 1899 року народження, с. Ахтуба Саратовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 8 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 28 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1992 році.

Горбенко Василь Васильович, 1917 року народження, с. Білоярівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Донецької області. Робітник шахти. Заарештований 1 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Горбенко Іван Андрійович, 1886 року народження, с. Олександрівка Червоноградського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, робітниче містечко, вул. Леваневського, буд. № 20. Сторож «Макбуду». Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Горбенко Іван Дмитрович, 1902 року народження, Краснолиманський район Донецької області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Червоноармієць 293-ї стрілецької дивізії. Заарештований 26 листопада 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Горбенко Ольга Олександрівна, 1907 року народження, м. Полтава Полтавської області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Начальник адміністративно-господарчого відділу гастронома. Заарештована 27 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1944 році.

Горбенко Опанас Якович, 1903 року народження, с. Єфремівка Федорівського району Ростовської області, українець, освіта 2 класи. Проживав: с. Воскресенське Сталінської (Донецької) області. Слюсар вагонної дільниці. Заарештований 16 вересня 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Горбенко Петро Денисович, 1890 року народження, с. Баловня Миколаївського району Одеської області, українець, неграмотний, безпартійний. Вантажник шахти № 30. Проживав: м. Рутченкове Донецької області, шахта № 30, буд. № 105, кв. 3. Заарештований 21 січня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 3 квітня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Горбилінська Марія Григорівна, 1904 року народження, м. Бердичів Вінницької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 14 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Горбилінський Франц Гнатович, 1903 року народження, м. Буіка Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 22 лінія, 12 проспект, буд. № 148. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 22 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Горбов Олексій Андрійович, 1917 року народження, м. Астрахань, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 4-а Слобідка, буд. № 49. Електрик заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав. Реабілітований у 1991 році.

Горбулін Юхим Федорович, 1912 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Нормувальник шахти № 3/4. Заарштований 23 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбун Іван Власович, 1900 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник цегельного заводу. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горбуненко Леонід Степанович, 1926 року народження, с. Нетайлове Авдіївського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Солдат в/ч 38121. Заарештований 1 квітня 1950 року.Військовим трибуналом Забайкальського військового округу засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Військовою колегією Верховного Суду СРСР строк знижено на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Горбунков Микита Арістархович, 1904 року народження, Нижньоволзький край, Ніжньочирський район, х. Малотерновий, росіянин, освіта 3 класи, член ВКП(б). Учень. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 березня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горбунов Василь Григорович, 1919 року народження, с. Оріхове Успенського району Луганської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 5 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Горбунов Дмитро Юхимович, 1905 року народження, с. Орлівка Авдіївського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 29 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Горбунов Єгор Іванович, 1889 року народження, с. Ольховатка Єнакіївської міськради Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Кустар-швець. Проживав: с. Ольховатка Риківського району Донецької області. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 січня 1931 року виправданий. Реабілітований у 1931 році.

Горбунов Іван Кирилович, 1913 року народження, с. Орлівка Авдіївського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Завгосп колгоспу ім. Бакинських комісарів. Проживав: с. Орлівка Авдіївського району Донецької області. Заарештований 17 вересня 1939 року. Донецьким облсудом 2 грудня 1939 року засуджений на 6 місяців ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Горбунов Іван Наумович, 1911 року народження, с. Старий Сінець Болхівського району Орловської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Наваловідбійник шахти № 16-17. Заарештований 28 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1994 році.

Горбунов Іван Полікарпович, 1915 року народження, с. Якимови Кіровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Ворошилова Дзержинського району Донецької області. Вибійник шахти ім. Ворошилова. Заарештований 11 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горбунов Ілля Григорович, 1911 року народження, с. Нововасилівка Мелітопільського району Дніпропетровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 8, кв. 4. Електрослюсар шахти № 8. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горбунов Микола Дмитрович, 1886 року народження, с. Морозове Рязанської губернії, росіянин, закінчив політучилище, безпартійний. Головний механік Костянтинівського хімзаводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Заарештований 22 квітня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Горбунов Михайло Олексійович, 1893 року народження, м. Камишев Саратовської губернії, росіянин, освіта вища, безпартійний. Інженер-інструктор. Проживав: м. Харків Донецької області, вул. Старомосковська, буд. № 61-

63, кв. 19. Заарештований 10 вересня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Горбунов Петро Леонтійович, 1912 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць-шофер Серпухівської авіатехнічної школи. Заарештований 27 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Горбунов Сафрон Федорович, 1907 року народження, с. Кофанове Знаменського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, член КП(б)У. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Помічник начальника аероклубу. Заарештований 20 березня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 29 жовтня 1938 рокуу м. Донецьку. Реабілітований у 1958 році.

Горбунов Яків Андрійович, 1884 року народження, с. Троїцький Сучок Фатезького району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. заводу "Грамулат". Начальник монтажної групи «Індбуду». Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про проведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горваль Федір Васильович, 1909 року народження, с. Малодівиця Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Монтер шахти № 8. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Горгола Андрій Григорович, 1895 року народження, с. Довбине Царекостянтинівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Бригадир артілі. Проживав за місцем народження. Заарештований 21 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горгола Григорій Порфирович, 1903 року народження, с. Вибоєве Царекостянтинівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Член колгоспу, рахівник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 22 лютого 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 липня 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

Горгуленко Іван Лаврентійович, 1896 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник залізниці. Заарештований 23 листопада 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Горгуль Андрій Прокопович, 1893 року народження, с. Сабельківка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Горгуль Олександр Семенович, 1892 року народження, сел. Щабельковe Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. 3-я Лікарняна, буд. № 4. Нормувальник заводу ім. Сталіна. Заарештований 9 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Горгун Аврам Павлович, 1909 року народження, с. Богачівка Кривозерського району Одеського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Тракторист шахти «Мала Гольма». Проживав: ш. «Мала Гольма» Горлівського району Донецької області. Заарештований 8 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Горде Християн Фердінандович, 1907 року народження, с. Камишуватське Тарасівського району Ростовської області, німець, малограмот-

ний, безпартійний. Проживав: с. Божківка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Машиніст шахти “Юнком”. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 15 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичев. Реабілітований у 1964 році.

Гордеєв Євген Іванович, 1911 року народження, Донецька область, шахта “Лідіївка”, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Робітник заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Донецьк Донецької області, 2-а лінія, буд. № 9. Заарештований 23 лютого 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Гордеєв Євген Іванович, 1911 року народження, сел. шахти “Лідіївка” Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 17-го окремого запасного залізничного полку. Заарештований 15 вересня 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1944 році.

Гордеєв Іван Петрович, 1911 року народження, м. Авдіївка Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Головний бухгалтер 1-ї вагонної дільниці. Заарештований 24 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гордеєв Кирило Васильович, 1913 року народження, с. Кранівець Волинської губернії, Польща, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Амвросіївка Донецької області, будинок для приїжджих, кв. 12. Механік цемзаводу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-стрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гордеєв Матвій Платонович, 1879 року народження, с. Друге Підгородище Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк 1-а Конторська, буд. № 51, кв. 1. Працівник заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гордеєв Олексій Семенович, 1915 року народження, м. Авдіївка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Слюсар ВРП залізничної станції. Заарештований 12 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гордеєв Павло Дмитрович, 1877 року народження, с. Щербинівка Костянтинівського району Артемівського округу, даних про національність, освіту та партійність немає. Колишній шахтовласник. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 травня 1930 року справу припинено. Реабілітований у 1930 році.

Гордеєв Семен Руфович, 1904 року народження, х. Старовешатіне Перелазівського району Сталінградської області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Червоноармієць 2-ї роти 226-го піхотно-артилерійського батальйону. Не заарештовувався. Пропав без вісті. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гордеєв Спиридон Федорович, 1890 року народження, с. Ключі Кунгурського району Молотовської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Лутугіна Чистяківського району Донецької області. Інженер-будівельник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 6 квітня 1946 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гордеєва Марія Василівна, 1902 року народження, с. Великий Реновець Волинської губернії, Польща, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Амвросіївка Донецької області, вул. Клубна, буд. Спеціалістів. Лаборантка поліклініки. Заарештована 15 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Гордейчик Микола Степанович, 1907 року народження, Польща, Гродненська губернія, Сложимський повіт, с. Гощеве, поляк, малограмотний, безпартійний. Без певних зайнять та місця проживання. Заарештований 13 грудня 1931 року

у м. Артемівську. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 березня 1932 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гордейчук Семен Андрійович, 1903 року народження, с. Мислятин Ізяславського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Артема Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Конюх кінного двору шахти ім. Артема. Заарештований 17 листопада 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення у Карагандинську область. Строк не вказаний. Реабілітований у 1989 році.

Гордієвський Денис Іванович, 1902 року народження, Краматорський район Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Комунар комуни "15 МЮД". Проживав: с. Благодатівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 14 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 жовтня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гордієвський Дмитро Антонович, 1912 року народження, с. Петрівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 26 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 3 травня 1943 року у Воркутлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1993 році.

Гордієвський Іван Іванович, 1908 року народження, с. Новоселівка Петропавлівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Донецької області. Майстер динасового заводу. Заарештований 29 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 12-ї армії до розстрілу. Розстріляний 19 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

Гордієвський Ілля Власович, 1885 року народження, с. Березове Олександрівського району Катеринославської губернії, поляк, освіта нижча, безпартійний. Моторист комуни. Проживав: с. Благодатівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 14 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 жовтня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гордієнко Андрій Микитович, 1895 року народження, с. Петрівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир польової бригади у колгоспі ім. Сталіна. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гордієнко Андрій Миронович, 1895 року народження, с. Коханівка Знаменівського району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник "Трансбуду". Проживав: м. Макіївка Донецької області, Нові плани, буд. № 34, 18 проспект, 8 лінія. Заарештований 13 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року справу припинено. Реабілітований у 1933 році.

Гордієнко Антон Олексійович, 1885 року народження, с. 1-е Радянське Волчанського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 16. Десятник заводу шахти " Червоний Профінтерн". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гордієнко Володимир Кузьмич, 1897 року народження, с. Дмитрівськ Юзівського повіту Донецької губернії, українець, освіта середня, безпартійний. Механік заводу "Уніон". Проживав: м. Макіївка Донецької області. Судовою колегією ВУЧК засуджений на 5 років ВТТ. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Гордієнко Володимир Сергійович, 1904 року народження, с. Сорочинці Ковалевського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Блюмберг, Польща. Стрілок охорони шахти № 4/5. Заарештований 25 лютого 1946 року. Військовим трибуналом 22-ї мехдивізії засуджений на 10 років ВТТ

з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гордієнко Євген Петрович, 1903 року народження, с. Новоселівка Стильського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новоселівка Стильського району Донецької області. Заарештований 4 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 квітня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Гордієнко Захар Іванович, 1890 року народження, с. Леніне Великотокмацького району Запорізької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Старший будівельник електростанції. Заарештований 11 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гордієнко Іван Гнатович, 1908 року народження, с. Межиріл Ворожбиченського району Сумського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: с. Болдиреве Чистяківського району Донецької області. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 березня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гордієнко Іван Ілліч, 1914 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Кравець. Заарештований 22 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гордієнко Іван Олександрович, 1888 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колишній колгоспник колгоспу ім. “12 років Жовтневої революції”. Проживав за місцем народження. Заарештований 22 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гордієнко Лаврентій Данилович, 1895 року народження, с. Ст. Рудія Гомельського округу, Польща, росіянин (білорус), освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, сел. Жовтневе, вул. Ворошилова, буд. № 19. Старший десятник шахти № 4 “Лівенська”. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Вмер 19 серпня 1943 року. Реабілітований у 1959 році.

Гордієнко Микола Опанасович, 1920 року народження, с. Новоселівка Старобешівського району Донецької області. Червоноармієць 4-ї гвардійської механізованої бригади. Заарештований 16 лютого 1944 року. Військовим трибуналом 2-го гвардійського мехкорпусу засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Гордієнко Мусій Іванович, 1890 року народження, с. Лозанівка Каменського району Шевченківського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Службовець. Місце роботи не вказано. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Четверикова, буд. № 12. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18 червня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гордієнко Олексій Порфирович, 1893 року народження, м. Дружківка Донецької області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Голова артілі “Гігант”. Проживав: сел. ім. Леніна Гришинського району Донецької області. Заарештований 30 серпня 1931 року. Виїзною сесією народного суду Гришинського району 2 листопада 1931 року засуджений на 8 років у’язнення у загальних місцях. Реабілітований у 1958 році.

Гордієнко Павло Іванович, 1895 року народження, с. Жовтневе Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Леніна. Проживав за місцем народження. Заарештований 21 березня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гордієнко Федір Микитович, 1892 року народження, с. Бойове Старомикільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник радгоспу “Диктатура”. Проживав за місцем народження. Заарештований 19

січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 році.

Гордієнко Юхим Васильович, 1899 року народження, рудник "Вітка" Сталінського району Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Берестівка Донецької області, шахта № 6-14. Помічник головного інженеру треста "Макіїввугілля". Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Гордієнко-Гооге Корній Андрійович, 1905 року народження, с. Улянівка Васильківського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Михайлівка Сталінського району Донецької області. Слюсар МТС. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Гордійко Герасим Ілліч, 1880 року народження, х. Суха Маячка Кобеляцького району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник агрокомбінату Оленівських кар'єрів. Проживав: с. Олександринка Сталінського району Донецької області. Заарештований 13 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гординський Василь Костянтинович, 1877 року народження, м. Оріхів Запорізької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Комірник бази "Головгума". Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гордок Валентин Валентинович, 1889 року народження, с. Безпальчеве Барвенківського району Харківської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Кочегар заводу "Червоний жовтень". Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 65. Заарештований 15 червня 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 8 грудня 1934 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гордок Енгельберт Іванович, 1918 року народження, с. Вольдорф Токмацького району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Вчитель СШ № 5. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 11 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1964 році.

Гордок Микола Федорович, 1915 року народження, с. Вальдорф, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 37 лінія, буд. № 6. Машиніст електрокрана мартенівського цеху металургійного заводу. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гордок Олександр Валентинович, 1900 року народження, с. Безпальчеве Барвенківського району Харківської області, німець, освіта середня, безпартійний. Статист шахти "Дзержинка". Проживав: сел. Щербинівка Донецької області. Заарештований 11 листопада 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно (м. Донецьк) 19 квітня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Гордон Мойсей Ілліч, 1885 року народження, с. Кінські Роздори Запорізької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Візник. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 90. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 лютого 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гордон Мойсей Ілліч, 1882 року народження, с. Кінські Роздори Запорізької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області, 17 лінія, буд. № 15. Агент виробництва "Художник". Заарештований 5 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гордус Павло Григорович, 1916 року народження, с. Санжарівка Кагановицького району Ворошиловградської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Оглядач вагонів. Заарештований 12 вересня 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької залізниці засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Горелишев Михайло Костянтинович, 1909 року народження, м. Дніпропетрівськ Дніпропетровської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 11 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Горельков Федір Іванович, 1906 року народження, с. Козаки Єлецького району Воронезької (Орловської) області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ, с. Іванівка, вул. Нижня, буд. № 39. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Горенко Іван Андрійович, 1901 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Автогенник хімзаводу. Заарештований 3 вересня 1937 року. Засудженийрішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горенкова Євдокія Устимівна, 1919 року народження, с. Шейківка Боровського району Харківської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Медсестра дезсанпотягу № 90. Заарештована 24 липня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Тбілісі Грузинської РСР засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1956 році.

Горєлік Ілля Мойсейович, 1910 року народження, с. Паричі Бобруйського району, БРСР, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Помічник завідуючеого складом «Харчоторгу». Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Горєлік Ісаак Борисович, 1907 року народження, м. Донецьк Донецької області, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області, 4 лінія, буд. № 79. Викладач індустріального інституту. Заарештований 8 липня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Горєлік Михайло Шоломович, 1908 року народження, м. Донецьк Донецької області, єврей, освіта вища, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 3 травня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізона м. Ленінграда Ленінградської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Горєлов Єрофей Наумович, 1900 року народження, м. Жлобіне Жлобінського району, БРСР, єврей, освіта 5 класів, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Миколаївська, буд. № 34. Начальник транспортного відділу алебастрового заводу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Горєлов Микола Юхимович, 1924 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Не працював. Заарештований 9 квітня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 57 армії на 15 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років. Вмер 23 липня 1944 року у Устьлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Горєлов Митрофан Іванович, 1895 року народження, с. Шулеківка Унегинського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Сталінської (Донецької) області. Вибійник шахти № 29-30. Заарештований 24 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та

конфіскацією майна. Вмер 3 січня 1945 року у ВТТ Комі АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Горєлов Михайло Іванович, 1889 року народження, с. Мокре Арсентіївського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, гуртожиток ФЗУ. Заарештований 24 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Артемівську на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1960 році.

Горєлов Петро Федорович, 1886 року народження, х. Петрівського Канітельського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), житлокооп «Металіст», буд. № 25, кв. 1. Бухгалтер металургійного заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Горєлова Акуліна Федорівна, 1890 року народження, с. Линець Фатезького району Курської області, росіянка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: сел. Мушкетове Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 1 лютого 1946 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджена на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Горєтов Федір Трохимович, 1897 року народження, с. Спаське Спаського району Рязанської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Електрослюсар шахти ім. Єжова. Заарештований 5 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Горжень Едуард Іванович, 1913 року народження, Федорівський район Азово-Чорноморського краю, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Іловайське Харцизького району Донецької області, кол. № 18. Молотобоєць вагонного депо. Заарештований 25 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гориславський Василь Іванович, 1893 року народження, с. Новоандріївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Плановик-економіст шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 23 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гориславський Пилип Семенович, 1898 року народження, м. Авдіївка Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, кол. № 2, балаган № 103, кв. № 2. Начальник дільниці шахти № 1 «Щеглівка». Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Горишевський Фелікс Степанович, 1905 року народження, с. Китайгород Тростянецького району Вінницької області, поляк, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. радгоспу № 8 Краматорського району Донецької області. Бухгалтер радгоспу № 8. Заарештований 28 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Горін Євген Лукич, 1903 року народження, с. Серпець Полоцької губернії, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Горішний Михайло Олександрович, 1926 року народження, м. Богодухів Харківської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Сталінської (Донецької) області. Майстер-кашкетник. Заарештований 29 червня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Горланов Дмитро Андрійович, 1896 року народження, м. Санкт-Петербург, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Костянтинівська, буд. № 19. Особливою нарадоб при РВС 13-ї армії 3 серпня 1920 року засуджений до роз-

стрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1994 році.

Горлинська Єлизавета Василівна, 1899 року народження, с. Новосонцеве Старобешівського району Донецької області, німкеня, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Новосонцеве Старобешівського району Донецької області. Колгоспниця колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештована 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 року при етапуванні проопала без вісті. Реабілітована у 1955 році.

Горкун Іван Аксентійович, 1886 року народження, с. Русалівка Черкаської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, коксобуд, барак № 126. Сторож. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горкуненко Михайло Кузьмич, 1905 року народження, с. Красний Оскол Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Букіне Донецької області. Начальник 2-ї колони МПС-9. Заарештований 7 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Горлачов Павло Григорович, 1878 року народження, Курська область, Суджанський район, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Десятник тресту “Маккомунбуд”. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 8 лінія, 15 проспект, буд. № 40. Заарештований 24 вересня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ СРСР 2 грудня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Горло Олександра Лаврентіївна, 1907 року народження, м. Авдіївка Донецької області, українка, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Авдіївка Донецької області. Страховий агент райфінвідділу. Заарештована 22 березня 1946 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1946 році.

Горлов Микола Нестерович, 1921 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 793 стрілецького полку. Заарештований 27 травня 1944 року. Військовим трибуналом 213 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Горлов Никанор Миколайович, 1885 року народження, с. Котове Обоянського району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Завідуючий кладовою механічного заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Краматорськ, 17 дільниця, буд. № 18, кв. 15. Заарештований 22 серпня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1936 року виправданий. Реабілітований у 1936 році.

Горлов Павло Прокопович, 1910 року народження, с. Великодське Міловського району Луганської області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Робітник кондитерської фабрики. Проживав: м. Прокопівське Кемеровської області. Заарештований 25 липня 1947 року. Засуджений військовим трибуналом в/ч 19854 на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1999 році.

Горнаков Пилип Борисович, 1900 року народження, с. Солдатське Шаталівського району Воронезької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краснолуцький район, шахта № 6. Прибиральник породи шахти № 6. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 3 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Горностаєв Опанас Іванович, 1913 року народження, с. Горностаєве Лівенського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Помічник санлікаря районної станції. Проживав: м. Старобільск Донецької області. Заарештований 4 травня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 вересня 1935 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Горностаєв Опанас Іванович, 1913 року народження, с. Горностаєве Лівенського району Орловської області, росіянин, освіта вища, без-

партійний. Проживав: м. Саратов Саратовської області. Лікар психлікарні. Заарештований 31 січня 1950 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення у Кустанайську область. Строк не вказаний. Реабілітований у 1990 році.

Горностаєв Семен Федорович, 1897 року народження, с. Горностаєве Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Сталіна, будинок № 54. Сталевар заводу ім. Кірова. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Горнунг (Гарнунг) Вольдемар Артурович, 1919 року народження, с. Безрадичі Обухівського району Київської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Помічник апартника коксохімзаводу № 3. Заарештований 31 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Горобець Андрій Тимфійович, 1886 року народження, с. Мезельник Проскурівського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сталінський район, шахта № 5/6 ім. Калініна. Газовимірник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Горобець Андрій Харитонович, 1893 року народження, с. Знаменка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Знаменка Слов'янського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 16 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 12 армії на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Горобець Василь Семенович, 1884 року народження, с. Лісівка Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Не працював. Заарештований 11 листопада 1949 року. Донецьким облсудом виправданий. Реабілітований у 1949 році.

Горобець Захар Григорович, 1898 року народження, с. Шандрівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, до 1932 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Дзержинський район, вул. Чубаря, буд. № 60. Начальник дільниці шахти ім. Артема. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Горобець Іван Федорович, 1894 року народження, с. Шилівка Решетилівського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Андріївка Чистяківського району Донецької області. Вантажник шахти № 20. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Горобець Мойсей Никифорович, 1884 року народження, с. Дубиніне Кобеляцького району Полтавської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Слюсар заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь, вул. К. Маркса, буд. № 47. Заарештований 16 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25 березня 1931 року засланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горобець Матвій Мойсейович, 1891 року народження, с. Красногірка Вінницької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. шахти "Новочайкіне", буд. № 11, кв. 14. Породник шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горобець Никанор Павлович, 1904 року народження, с. Миклаші Кам'янець-Подільської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Не працював. Заарештований 19 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Лятичев. Реабілітований у 1992 році.

Горобець Семен Федорович, 1905 року народження, с. Шилівка Решетилівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Дорофієнка Чистяківського району Донецької області. Робітник шахти "Вікторія". Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Горобець Тамара Олексіївна, 1926 року народження, Сокирянський район Чернівецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: сел. збагачувальної фабрики Будьоннівського району Донецької області. Робітниця будівельно-монтажного управління. Заарештована 17 лютого 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Донецькій області засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Горобець Федір Данилович, 1880 року народження, с. Шилівка Решетилівського району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Катик Чистяківського району Донецької області. Конюх шахти № 15. Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Горобцов Стефан Стефанович, 1910 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 9 класів, член ВЛКСМ. Діловод військової частини. Заарештований 5 грудня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізона м. Саратова Саратовської області (Росія) засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Горовой Микола Лаврентійович, 1894 року народження, м. Пліссо, Польща, білорус, освіта – духовна семінарія, безпартійний. Проживав: с. Калинівка Горлівського району Донецької області. Рахівник шахти ім. Калініна. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Горовий Сергій Прохорович, 1910 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, закінчив ФЗУ, безпартійний. Електрик. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 15 лінія, 12 проспект, буд. № 109. Заарештований 7 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Горовий Сергій Степанович, 1910 року народження, м. Кролівець Чернігівської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Слюсар. Заарештований 15 червня 1944 року. Військовим трибуналом НКВС по Донецькій області засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Городевич Йосип Антонович, 1894 року народження, с. Сморгонь Ашматського району, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, соцмістечко, буд. № 10, кв. 20. Диспетчер. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Городевич Марина Матвіївна, 1903 року народження, ст. Знаменка Одеської області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, ст. Ясинувата, соцмістечко, буд. № 10, кв. 17. Домогосподарка. Заарештована 25 жовтня 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1955 році.

Городеський Франко Іванович, 1880 року народження, с. Майдан-Вербицький Летичівського району Вінницької області, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. Кірова. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Городецький Антон Пилипович, 1883 року народження, м. Ямпіль на Поділлі, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий бюро кореспонденції Краматорського машзаводу. Проживав: м. Краматорськ, 100-квартирний будинок. Заарештований 9 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Городецький Антон Пилипович, 1883 року народження, м. Ямпіль Вінницької області, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Велика Садова, буд. № 100, кв. 3. Технік-економіст заводу ім. Сталіна. Заарештований 2 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Городецький Григорій Борисович, 1921 року народження, м. Ніжин Чернігівської області, єврей, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Студент. Заарештований 26 липня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Городецький Петро Павлович, 1885 року народження, с. Кишенька Кобеляцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області. Ентомолог МТС. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Городецький Пилип Якович, 1881 року народження, с. Тополі Черилиського району Молдавської АРСР, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Батищевська, буд. № 2, кв. 2. Робітник шахти № 8. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Городецький Сергій Федорович, 1912 року народження, с. Петрівка Малоархангельського району Орловської губернії, росіянин, освіта – держпромшкола, безпартійний. Робітник шахти № 3/18 Петрівського рудоуправління. Проживав: шахта № 3/18, буд. № 90, кв. 1. Заарештований 16 жовтня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Городиський Георгій (Героній) Гнатович, 1902 року народження, с. Майдан Вербицький Летичівського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Городиський Никодим Васильович, 1893 року народження, с. Майдан Вербицький Летичівського району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського району Донецької області. Колгспник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 17 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Городиський Мартин Іванович, 1904 року народження, с. Майдан Вербицький Летичівського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Сартана Старокаранського району Донецької області. Комірник радгоспу. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

Городинський Станіслав Васильович, 1879 року народження, с. Вербицький Летичівського району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Старокаранський район, с. Стара Карань. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Городничий Микола Федорович, 1922 року народження, с. Новомещавське Маршанського району Краснодарського краю, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Тимрюк Кримської АРСР. Не працював. Заарештований 14 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Городничий Трохим Тимофійович, 1880 року народження, с. Більське Опошнянського повіту Полтавської губернії (с. Ковалевське Деканського району Полтавської області), українець, грамотний, безпартійний. Селянин. Заареш-

тований 12 липня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Городнична Ганна Олексіївна, 1884 року народження, с. Голодаївка Азово-Чорноморського краю, росіянка, грамотна, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: м. Макіївка Донецької області, 5 лінія, 1 проспект, буд. № 63. Заарештована 22 квітня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 28 вересня 1935 року засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Городничук Дмитро Васильович, 1924 року народження, с. Комарове Домачівського району Брестської області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Охоронник в/ч 11303-К. Заарештований 11 серпня 1947 року Сталінським облсудом засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Городко Едуард Антонович, 1896 року народження, с. Каменське Дніпропетровської області, поляк, освіта неповна середня, до 1930 року – член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, вул. Червона, буд. № 3в.Оглядач вагонів залізничного цеху заводу ім. Сталіна. Заарештований 15 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Городовенко Тимофій Микитович, 1902 року народження, с. Стара Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта 6 класів. Проживав за місцем народження. Рахівник колгоспу "Авангард". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Городянська Наталія Миколаївна, 1914 року народження, м. Єйськ Краснодарського краю, росіянка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Великий Токмак Запорізької області. Домогосподарка. Заарештована 5 листопада 1943 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1991 році.

Горожанкін Григорій Іванович, 1907 року народження, с. Тернівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта № 8, стандартні будинки, № 22, кв. 4. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Горожанкін Роман Миколайович, 1903 року народження, с. Тернівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Вибійник шахти № 9 ім. Сталіна. Заарештований 3 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Горожанкін Трохим Олексійович, 1913 року народження, с. Тернівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта сільська, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Бурильник шахти № 1-2. Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гороженко Антоніна Максимівна, 1909 року народження, м. Дружківка Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Робітниця заводу ім. Орджонікідзе. Заарештована 5 травня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 52 армії засуджена на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1992 році.

Горозій Микола Павлович, 1906 року народження, с. Кошлівка Волочанського району Харківського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Тракторист радгоспу "Правда". Проживав: радгосп "Правда" Слов'янського району Донецької області. Заарештований 5 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Горонескуль Петро Васильович, 1901 року народження, с. Тарасівка Зеньківського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Відповідальний виконавець претензбюро хімзаводу. Проживав: м. Горлівка До-

нецької області, житлокооп, буд. 3, кв. 1. Заарештований 27 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Горохов Петро Іванович, 1917 року народження, сел. Дружківка Костянтинівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горохов Петро Йосипович, 1891 року народження, м. Запоріжжя, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник машзаводу. Заарештований 3 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконнаня вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Горохов Семен Захарович, 1908 року народження, с. Вавилонівка Малоархангельського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Червоноармієць 218 стрілецького полку 80 стрілецької дивізії. Заарештований 22 серпня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до ув'язнення у ВТТ на період війни. Реабілітований у 1957 році.

Гороховський Семен Лаврентійович, 1908 року народження, с. Везденькі Чорноостровського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта 8 класів, член ВКП(б). Командир взводу 3 гвардійського мотострілецького батальйону 5 гвардійської мотострілецької бригади. Заарештований 28 березня 1937 року. Військовим трибуналом 17 повітряної армії ви-правданий. Реабілітований у 1943 році.

Горошенко Іван Стефанович, 1889 року народження, с. Михайлівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Михайлівка Андріївського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу "Комунар". Заарештований 18 листопада 1945 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Горошко Петро Григорович, 1903 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Новослов'янськ, вул. Свердлова, буд. № 54. Бригадир депо ст. Слов'янськ. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Горошко Полікарп Васильович, 1908 року народження, с. Сергіївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Оглядач вагонів вагонного депо. Заарештований 18 квітня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Горпинченко Петро Максимович, 1908 року народження, с. Роляківка Кигичівського району Харківськовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник служби зв'язку. Заарештований 16 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Горпинюк Олександр Данилович, 1880 року народження, с. Скарженці Проскурівського району Вінницької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Робітник Новошамотного заводу. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горський Вісаріон Степанович, 1905 року народження, с. Кочетівка Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Сталінської області. Не працював. Заарештований 24 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Одеської залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Горст Георгій Ернестович, 1875 року народження, Рига, Латвія, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Ярмарочна, буд. № 3. Старший рахівник ізоляторного заводу. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений решенням НКВС та Прокурора СРСР

до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Горток Адам Федорович, 1908 року народження, с. Диконське Мелітопільського повіту Таврійської губернії, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Диконське Артемівського району Сталінської області. Робітник заводу ім. Будьонного. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У 1941 році при етапування пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Горток Антон Пилипович, 1904 року народження, с. Козчине Мелітопільського району Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Диконське Артемівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горток Антон Федорович, 1909 року народження, с. Диконське Артемівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Шофер. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 січня 1942 року при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Горток Климентій Фрідріхович, 1911 року народження, с. Дисконське Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. ім. Будьонного Артемівського району Сталінської області. Робітник заводу ім. Будьонного. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Горток Федір Антонович, 1876 року народження, с. Костгейм Молочанського району Мелітопільського округу, німець, неграмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу “XIII роковини Жовтня”. Проживав: ст. Диконська Артемівського району Донецької області. Заарештований 8 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Горток Яків Пилипович, 1908 року народження, с. Костгейм Таврійської губернії, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Диконське Артемівського району Донецької області. Формувальник заводу ім. Будьонного. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гортоломей Йосип Петрович, 1905 року народження, с. Кам’янка Кам’янського району Тераспольського округу Молдавської АРСР, молдаванин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Косіора, буд. № 8. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горчак Мартин Степанович, 1894 року народження, с. Іллінка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Мушкетове Донецької області, вул. Ленінська, буд. № 28. Машиніст залізничного депо. Заарештований 8 березня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ. Вмер 29 вересня 1938 року у ВТТ Магаданської області. Реабілітований у 1991 році.

Горчаков Олександр Сергійович, 1906 року народження, ст. Постишеве Донецької області, росіянин, освіта ФЗУ, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: ст. Постишеве Донецької області, залізничий будинок № 28. Машиніст залізничного депо. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Горчиця (Гірчиця) Михайло Вікентійович, 1905 року народження, с. Люсоленко Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області, вул. Комівська, буд. № 30. Кондуктор залізничної станції. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений 3 жовтня 1937 року трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горшенін Павло Іванович, 1901 року народження, сел. Петрівського заводу Свердловського

округу (Челябинська область), росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Ревізор. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці у м. Артемівську до розстрілу, вирок змінено на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Горшков Василь Опанасович, 1909 року народження, с. Виселки Кромського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. К. Лібкнехта Артемівського району Донецької області. Робітник соляної шахти. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до в'язниці на 10 років. Реабілітований у 1989 році.

Горшков Ілля Єгорович, 1906 року народження, с. Хомути Орловського району Орловської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Робітник артілі "Толемазевар". Заарештований 23 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Вмер 2 січня 1943 року у таборі Челябинської області. Реабілітвоаний у 1995 році.

Горшков Олександр Дмитрович, 1891 року народження, с. Бутирки Козелівського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка, 22 лінія, 12 проспект, буд. № 48. Каменяр мартенівського цеху заводу ім. Кірова. Заарештований 24 червня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Горшков Петро Данилович, 1896 року народження, с. Кузівка Товарківського району Томської області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області. Помічник завідуючого шахтою № 1-3 "Кочегарка". Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Розстріляний 29 жовтня 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1958 році.

Горшков Степан Олексійович, 1907 року народження, с. Ісакове Дечинського району Московської області, росіянин, освіта початкова, до 1932 року член ВКП(б). Кріпильник шахти № 9-Капітальна. Проживав: м. Донецьк, шахта "Капітальна", 4-й балаган, кв. 9. Заарештований 22 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку 5 жовтня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горшкова Емілія Вецендівна, 1899 року народження, м. Аусік, Чехославаччина, німкеня, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 14 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Горшкова Єлизавета Федорівна, 1918 року народження, с. Козельці Хворостлинського району Воронезької області, росіянка, освіта 5 класів, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Донецької області, вул. Олександрівська, буд. № 19. Телеграфістка відділу зв'язку. Заарештована 13 жовтня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Горшколепов Архип Миколайович, 1882 року народження, х. Колодязьний Тарасівського району Луганської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Калинівка" Донецької області. Гірничо-технічний інспектор шахти № 12-18. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Горштейн Андрій Карлович, 1877 року народження, с. Олександропіль Челябинської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області. Сторож радгоспу "Гірник". Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горюков Михайло Миронович, 1887 року народження, с. Дідове Демидівського району Запорізької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олексіївка Сталінського ра-

йону Донецької області. Старший черговий електропідстанції. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горюненко Андрій Петрович, 1897 року народження, с. Краснівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Тракторист артілі "Комунар України". Заарештований 6 лютого 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року до заслання у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горюненко Влас Карпович, 1902 року народження, с. Краснівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Волноваського району Донецької області. Бригадир радгоспу № 2. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Горюненко Гнат Олексійович, 1897 року народження, с. Краснівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Волноваського району Донецької області. Робітник радгоспу № 2. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Горюнов Володимир Васильович, 1912 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Сторож паровозного депо. Заарештований 31 грудня 1943 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1954 році.

Горюнов Павло Миколайович, 1895 року народження, Курська область, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Помічник завідуючого магазином № 6. Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1991 році.

Горяєва Катерина Костянтинівка, 1912 року народження, с. Плоти Прохорівського району Курської області, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Орджонікідзе Сталінської області. Не працювала. Заарештована 17 жовтня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1991 році.

Горяїнов Семен Павлович, 1887 року народження, с. Пригородне Щигрівського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Кучер. Проживав: м. Сталіно, 1-а дільниця "Укржитлокоопбуду", барак № 4. Заарештований 4 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 січня 1933 року висланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Горякин Тимофій Іванович, 1882 року народження, х. Рождественський Медвенського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Ленінська, буд. № 242. Старший конюх хімзаводу № 6. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Горянська Мотря Василівна, 1897 року народження, с. Пришиб Слов'янського району Сталінської області, українка, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської області. Агент довідкового бюро. Заарештована 21 серпня 1945 року. Сталінським облсудом засуджена на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Горянський Іван Руфович, 1912 року народження, с. Богородичне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Начальник майстерні 604 окремого батальйону зв'язку 227 стрілецької дивізії. Заарештований 8 липня 1942 року. Військовим трибуналом 227 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1945 році.

Горячко Георгій Опанасович, 1910 року народження, с. Ботманівка Федорівського району Актюбинської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник азотно-тукового заводу. Проживав: м. Новогорлівка, колонія азотно-тукового заводу, буд. № 34, кв. 1. Заарештований 16 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 3 листопада 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Госляр Фріц (по батькові не вказано), 1902 року народження, м. Берлін, Німеччина, німець, освіта 8 класів, член КПН. Проживав: м. Москва. Дата арешту не вказана. Даних про засудження немає. Столяр заводу № 1. Вмер у в'язниці НКВС у м. Сталіно 20 липня 1939 року. Реабілітований у 1955 році.

Господинов Опанас Степанович, 1893 року народження, с. Маринівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник прокатбуду заводу "Азовсталь". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Господинова Лариса Петрівна, 1900 року народження, м. Миколаїв Миколаївської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Харків, сел. Південне, вул. Кооперативна, буд. № 19. Домогосподарка. Заарештована 25 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Госс Броніслав Войцехович, 1893 року народження, м. Лодзь, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Великоанадоль Донецької області, керамічний завод ім. Ворошилова, буд. № 26, кв. 18. Начальник цеху заводу ім. Ворошилова. Заарештований 23 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

Госсен Дітріх Іванович, 1880 року народження, с. Олександропіль Мелітопільського району Запорізької області, німець, малограмотний, безпартійний. Столяр МТС. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Заарештований 22 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 16 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Госсен Дмитро Дмитрович, 1911 року народження, с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької област, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бухгалтер контори "Заготзерно". Заарештований 10 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до вислання у Казахстан на 5 років. Реабілітований у 1967 році.

Госсен Олена Петрівна, 1905 року народження, с. Вернесдорф Молочанського району Дніпропетровської області, німкеня, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Донецьк, 6 лінія, буд. № 11. Робітниця артілі. Заарештована 14 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1962 році.

Гостенко Йофіс (Йосип) Петрович, 1884 року народження, с. Камишеваха Олександрівського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Землероб. Проживав: с. Камишеваха Олександрівського округу. Заарештований 25 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 січня 1930 року висланий у Північний край строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гостенко Федір Федорович, 1883 року народження, х. Кутузівка Рубежанської сільради Гришинського району, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 квітня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гостищев Василь Іванович, 1883 року народження, сел. Царицинськ Мелітопільського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Сторож. Проживав: ст. Ларине, казенний будинок. Заарештований 23 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4 квітня 1933 року висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гостищев Єгор Володимирович, 1894 року народження, х. Чорнявський Рубежанської сільра-

ди Гришинського району, українець, малограмотний, безпартійний. Селянин-хлібороб. Проживав: х. Стара Варварівка Рубежанської сільради Гришинського району. Заарештований 11 квітня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гостищев Сергій Володимирович, 1903 року народження, х. Чорнявський Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Чорнявский Гришинського району Донецької області. Заарештований 28 січня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1932 року висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гостренко Яків Федорович, 1906 року народження, с. Кутузівка Добропільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівське, пр. М. Горького, буд. № 11. Робітник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гострик Павло Остапович, 1882 року народження, сел. Новобузьке Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 33 лінія, 4 проспект, барак № 34. Кучер санстанції. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Госщанський Олександр Миронович, 1908 року народження, с. Корсунське Орловської губернії, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Тесляр шахти № 1. Проживав: м. Сталіно, шахта № 1, колонія № 2 кв. 6. Заарештований 25 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Готвін Григорій Демидович, 1905 року народження, с. Нова Іванівка Оріхівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Новочайкине Макіївського району Сталінської області. Робітник шахти “Новочайкине”. Заарештований 9 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 13 серпня 1942 року у в’язниці № 2 м. Злотауста Челяюбинської області. Реабілітований у 1957 році.

Готгельф Моріц Самійлович, 1880 року народження, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1999 році.

Готельф Моріц Самійлович, 1880 року народження, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Постишевський район, шахта № 1. Бригадир шахти “Центральна”. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Готесман Хаскель Беркович, 1913 року народження, сел. Яворів Львівської області, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Вчитель СШ № 62. Заарештований 23 червня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Готман Євген Якович, 1910 року народження, с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівске, вул. Першотравнева, буд. № 42. Завмаг. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Готман Іван Васильович, 1914 року народження, с. Сіяч Ровеньківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: хут. Оріхове № 1 Макіївського району Донецької області.Робітник промартілі. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Дакних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Готман Родіон Валентинович, 1901 року народження, с. Мирське Маріупольського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Божківка Орджонікідзев-

ського району Донецької області. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Готман Отто Якович, 1908 року народження, сел. Нейгейм Великоновосілківського району Донецької області, німець, освіта 4 класи. Молотобоєць колгоспу "Нейгейм". Проживав: сел. Нейгейм Великоновосілківського району Донецької області. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Готман Яків Якович, 1900 року народження, х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Конюх колгоспу "Колоніст". Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 30 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28 червня 1933 року засуджений на 3 роки позбавлення прав проживання у 12 містах СРСР. Реабілітований у 1990 році.

Готман Яків Якович, 1900 року народження, х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Готфрід Карл Християнович, 1912 року народження, с. Резенталь Саратовської області, (Росія), німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгспнирк. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Готьва Кузьма Пилипович, 1896 року народження, х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає. Колгоспник колгоспу "Червоний удар". Проживав: х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 3 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гохбаум Фрідріх Іванович, 1898 року народження, с. Мирська Ровеньківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Сторож заводу. Проживав: м. Дебальцеве, Заводська колонія, буд. № 57, кв. 21. Заарештований 2 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гохгальтер Генріх Генріхович, 1913 року народження, с. Суханове Апостолівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник артілі "Червоний хімік". Проживав: м. Слов'янськ, вул. Садова, буд. № 119. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гохгальтер Генріх Фрідріхович, 1886 року народження, с. Суханове Апостолівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник. Проживав: м. Слов'янськ, вул. Садова, 119. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 лютого 1937 року засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гохфельд Гіта Ісаківна, 1916 року народження, с. Прага Кіровоградського району Дніпропетровської області, єврейка, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживала: м. Сталіно Сталінської області. Диспетчер шахти № 11. Заарештована 18 вересня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Челябинської області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1942 році.

Гоц Гаврило Миколайович, 1873 року народження, с. Слов'янка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник радгоспу "Гірник" № 1, де і проживав. Заарештований 19 квітня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року виправданий. Реабілітований у 1933 році.

Гоценбеллер Михайло Валентинович, 1878 року народження, с. Удевичі Одеської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Лівий берег, сел. Грабарець, буд. № 12. Службовець релігійного культу. Заарештований 12 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гоцуляк Василь Пантелеймонович, 1913 року народження, с. Новоолексіївка Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, перегон Землянки-Ясинувата, 59 км. Обхідник колії. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гоцунов Павло Степанович, 1913 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, шахта № 10, буд. № 17. Робітник шахти № 10. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гоцуцов Дмитро Олексійович, 1889 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Никифорівка Сніжнянського району Донецької області. Помічник машиніста шахти № 1. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гоцуцова Катерина Миколаївна, 1899 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Колгоспниця колгоспу ім. Будьонного. Заарештовувалася як дружина «зрадника Батьківщини». Реабілітована у 1942 році.

Гошко Клим Іванович, 1882 року народження, с. Черевки Миргородського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Новобуд Донецької області. Пічник шахти “Капітальна”. Заарештований 10 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Гоф Людмила Павлівна, 1918 року народження, с. Ялта Мангуського району Донецької області, грекиня, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області. Вихователька дитячого садочка хлібозаводу. Заарештована 21 листопада 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Гофман Августина Федорівна, 1888 року народження, с. Мілер Комишинського району Саратовської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Робітниця шахти № 8 тресту “Сніжнянантрацит”. Проживала: сел. шахти № 8 Сніжнянського району. Заарештована 27 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 23 березня 1937 року засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1988 році.

Гофман Адам Іванович, 1887 року народження, с. Апухтине поблизу Царекостянтинівки Воскресенської волості, німець, освіта нижча, безпартійний. Конюх артілі ім. Тельмана. Заарештований 7 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Гофман Адольф Едуардович, 1907 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 листопада 1941 року при етапуванні у с. Термосине. Реабілітований у 1965 році.

Гофман Альберт Альбертович, 1913 року народження, с. Гуть-Заболотська Радомишлівського району Київської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, с. Новодмитрівка Костянтинівського району. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гофман Альберт Іванович, 1913 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Тракторист МТС. Заарештований 15 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 14 жовтня 1938 року. Місце поховання не вказано. Реабілітований у 1966 році.

Гофман Василь Богданович, 1906 року народження, с. Гельцель Саратовської області (Росія), німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта ім. К. Маркса, гуртожиток № 13. Прибиральник породи на шахті ім. К. Маркса. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гофман Генріх Генріхович, 1903 року народження, х. Сухотський Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Волноваха Донецької області, вул. Челюскінців, буд. № 71. Машиніст депо ст. Волноваха. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гофман Георгій Георгійович, 1902 року народження, с. Липова Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу “Червоний лан”. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гофман Готліб Генріхович, 1912 року народження, с. Авакумівка Іртиського району Павлодарської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Кочегар заводу “Червоний Жовтень” у м. Костянтинівка. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Пушкіна, буд. № 62. Заарештований 14 жовтня 1936 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР 16 грудня 1950 року засуджений на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1962 році.

Гофман Едуард Васильович, 1881 року народження, кол. № 4 Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Сторож заводу. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до рострілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Емануїл Генріхович, 1905 року народження, с. Новокарлівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Ленінградська, буд. № 190. Каменяр хімзаводу. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гофман Єгор Єгорович, 1905 року народження, с. Гельцель Саратовської області, (Росія), німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Оржонікідзе Донецької області, сел. шахти ім. К. Маркса, ст. казарма № 8, кв. 7. Вибійник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Гофман Карл Васильович, 1896 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гофман Карл Карлович, 1912 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Козаківка Краснолуцького району Донецької області. Вчитель. Заарештований 21 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Микола Андріясович, 1906 року народження, Дніпропетровська область, Молочанський район, с. Пришиб, німець, про освіту

даних немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 26 серпня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23 лютого 1934 року засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Микола Йосипович, 1908 року народження, с. Новокраснівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, с. Новоселівка, 10 вулиця, буд. № 62. Робітник коксохімзаводу № 22. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Гофман Михайло Богданович, 1892 року народження, с. Гельцель Саратовської області, (Росія), німець, грамотний, безпартійний. Робітник шахти ім. К. Маркса. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Заарештований 14 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 липня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гофман Олександр Андрійович, 1906 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Ленінградська, буд. № 190. Інструментальник школи при металургійному заводі. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гофман Олександр Карлович, 1912 року народження, с. Новоандріївка Матвієво-Курганського району Азово-Чорноморського краю, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Шапошникове Амвросіївського району Донецької області. колгоспник колгоспу. Заарештований 7 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку до 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 11 березня 1943 року у в'язниці Магаданської області. Реабілітований у 1959 році.

Гофман Отто Едуардович, 1922 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Пастух колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 19 листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Гофман Ріхард Альбертович, 1909 року народження, с. Негребівка Родомишльського району Житомирської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гофман Роберт Йосипович, 1910 року народження, с. Новокраснівка Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти № 19. Проживав: шахта № 19 Гришинського району Донецької області. Заарештований 2 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гофман Роман Йосипович, 1917 року народження, с. Новокраснівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. "VII з'їзду Рад". Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гофман Олександр Якович, 1919 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гофман Франц Іванович, 1914 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний.

Проживав: с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області. Комірник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 5 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Фріда Пилипівна, 1912 (1909) року народження, х. Фасівка Захарівського району Одеської області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Грайсфевальд, Німеччина. Робітниця їдальні. Заарештована 26 липня 1946 року. Військовим трибуналом 1-ї механізованої дивізії засуджена на 10 років ВТТ та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Гофман Фрідріх Васильович, 1893 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 16грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС на 10 років ВТТ. Вмер 31 травня 1945 року у Волгобуді Ярославської області. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Фрідріх Готлібович, 1908 року народження, с. Єлівка Житомирської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Нова Садова, буд. № 19. Робітник металургійного заводу. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Гофман Фріц Петрович, 1898 року народження, м. Бон, Німеччина, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь, ст. Успенівка. Садівник міськвідділу НКВС. Заарештований 12 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Юліус Готлібович, 1913 року народження, с. Єлівка Житомирської області області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Садова, буд. № 31. Слюсар заводу "Металобрухт". Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гофман Юрій-Генріх Людвигович, 1903 року народження, с. Гора-Карваріл Грунського повіту, Варшавська губернія, Польща, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Лутугине Чистяківського району Донецької області. Бухгалтер житловідділу. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гофман Ядвіга Людвігівна, 1902 року народження, місце народження не вказано, полька, освіта середня, безпартійна. Працівниця військкомату. Проживав: сел. Зуївка Донецької області. Заарештована 11 квітня 1921 року. Судовою колегією ВУЧК 23 грудня 1921 року засуджена до розстрілу, який замеініний на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1997 році.

Гофман Яків Андрійович, 1906 року народження, с. Костгейм Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник «Донбасжитлобуду». Проживав: м. Красний Луч Луганської області. Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 червня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1998 році.

Гоффер Густав Христіанович, 1906 року народження, с. Новоолександрівка Пулінського району Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти "Спартак". Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Заарештований 1 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гохбаум Ертман Фрідріхович, 1899 року народження, с. Кузнецівка Донської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Кузнецівка Донської області. Заарештований 13 липня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1920 році.

Граб Іван Григорович, 1906 року народження, с. Павлівка Карлівського району Полтавської

області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти № 19-20. Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу та конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грабар Федір Іванович, 1899 року народження, с. Кутузівка Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Грабар Варвара Максимівна, 1925 року народження, с. Борове Боровського району Харківської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Донецьк Донецької області. Робітниця заводу. Заарештована 6 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1998 році.

Грабаренко Федір Демидович, 1895 року народження, с. Розкішне Ставищанського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Донецької області. Робітник шахти. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Грабильников Андрій Іванович, 1900 року народження, с. Данькове Рязанської області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області. Начальник зміни заводу ім. Сталіна. Заарештований 24 вересня 1941 року. Виправданий Особливою нарадою при НКВС СРСР. Реабілітований у 1943 році.

Грабирівський Яків Овсійович, 1899 року народження, м. Кременчуг Полтавської області, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: ст. Волноваха Донецької області, Комсомольський гуртожиток. Графіст 4-го відділення ст. Волноваха Південнодонецької залізниці. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Грабко Іван Данилович, 1893 року народження, с. Абазівка Красноградського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Ворошилова, 22. Робітник содового заводу. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Грабовець Семен Юхимович, 1888 року народження, с. Піддубне Малодовицького району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Садки, 1-й район, буд. № 133. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Грабовецький Прокіп Сидорович, 1890 року народження, м. Біла Церква Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Садова, буд. № 204. Інструктор відділу експлуатації й будівництва доріг УНКВС. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грабовий Пилип Петрович, 1907 року народження, с. Балки Василівського району Запорізької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Буровий майстер. Проживав: с. Стожківка Торезького району Донецької області. Заарештований 12 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 липня 1931 року висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Грабовська-Народницька Ревека Соломонівна, 1899 року народження, м. Чернігів Чернігівської області, єврейка, освіта вища, член ВКП(б). Проживала: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, кол. "А", буд. № 2, кв. 1. Викладачка. Заарештована 13 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Грабовський Антон Львович, 1901 року народження, м. Барановичі, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: ст. Кагановичі,

буд. № 43, кв. 14. Завідуючий техбюро ст. Кагановичі. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Грабовський Володимир Павлович, 1898 року народження, с. Волочиськ Волочиського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області. Слюсар коксохімзаводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грабовський Едуард Олексійович, 1899 року народження, м. Режиця (с. Слобода Режицького повіту, Латвія), латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, сел. при заводі ім. Чубаря, нова колонія, буд. № 37, кв. 1. Заарештований 3 грудня 1937 року. Про засудження немає даних. Реабілітований у 1955 році.

Грабовський Едуард Якубович, 1892 року народження, м. Розенфельд Старокаранського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: м. Розенфельд Старокаранського району Донецької області. Заарештований 3 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Грабовський Едуард Якубович, 1892 року народження, сел. Гринфельд Тельманівського району Донецької області, даних про національність, освіту та партійність немає. Проживав та працював за місцем народження. Заарештований 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Грабовський Лазар Абрамович, 1901 року народження, м. Остер Чернігівської області, єврей, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, кол. "А" заводу ім. Ілліча, буд. № 26, кв. 1. Секретар заводу ім. Ілліча. Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Харкові 30 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Грабовський Федір Якубович, 1897 року народження, х. Берт Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Бригадир колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 26 квітня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Граборов Дмитро Гаврилович, 1879 року народження, с. Северинівка Северинівського району Одеського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Тесляр. Проживав: с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 5 серпня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гравель Йосип Йосипович, 1900 року народження, с. Грос-Барон Курляндської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Свободи, буд. № 76. Директор хлібозаводу. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гравель Станіслав Михайлович, 1906 року народження, Латвія, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Путилівка, вул. Бахмутська, буд. № 6. Конструктор заводу № 73. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Градінаров Іордан Михайлович, 1888 року народження, с. Вовківці, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Градінаров Микола Михайлович, 1885 року народження, с. Караведер Шушенського округу, Болгарія, болгарин, освіта 3 класи, безпартійний.

Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 26 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 2 жовтня 1938 року у в'язниці м. Маріуполя. Реабілітований у 1969 році.

Граєвський Вацлав Антонович, 1884 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Жовтневе, вул. Комінтерна, буд. № 128, кв. 9. Технік заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 14 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Граждан Олександр Петрович, 1906 року народження, с. Буда Таращанського району Київ-ської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць. Не заарештовувався. Засуджений 19 грудня 1941 року заочно військовим трибуналом 12 армії до розстрілу. Вбитий на фронті 5 березня 1944 року. Похований у с. Чижівка Лисянського району Київської області. Реабілітований у 1955 році.

Грайнерт Сигізмунд Адамович, 1896 року народження, с. Ясін Новорадомського повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 35. Кустар. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гракович Йосип Вальтозарович, 1899 року народження, с. Юровичі Кричевського району, БСРС, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Донецької області. Кочегар паровозів депо «Південь». Заарештований 10 января 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Грам Омелян Євстафійович, 1890 року народження, с. Анастасівка Великоянісольського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Анастасівка Великоянісольського району Донецької області. Не працював. Заарештований 5 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грамс Михайло Федорович, 1902 року народження, с. Гельзель Саратовської області (Росія), німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Десятник шахти № 8. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гранат Броніслав Йосипович, 1908 року народження, с. Завадинське Смотрецького району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Столяр шахти № 9. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гранберг Мойсей Михайлович, 1899 року народження, м. Дніпропетровськ Дніпропетровської області, єврей, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області. Інспектор бюро. Заарештований 8 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Грандель Пилип Юхимович, 1889 року народження, х. Давлине Берестовського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Давлине Берестовського району Маріупольського округу. Заарештований 23 листопада 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Гранзен Іван Якович, 1902 року народження, с. Фрізіне Петропавлівського району Омської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтиніського району Донецької області. Пекар пекарні. Заарештований 10 грудня 1937року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гранін Микола Петрович, 1906 року народження, м. Ворошиловград Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Помічник оперуповноваженого транспортного відділення УДБ на ст. Волноваха. Проживав: м. Волноваха, залізничні будинки, буд. № 88, кв. 3. Заарештований 21 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 9 лю-

того 1937 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гранкін Дмитро Григорович, 1893 року народження, с. Берека Зміївського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Микитівка Донецької області, вул. Свердлова, буд. № 20, кв. 4. Помічник механіка. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1942 році.

Гранкін Никифор Ілліч, 1908 року народження, с. Оленівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Розівка, будка 367 км Південнодонецької залізниці. Колійний мастер. Заарештований 25 грудня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гранкін Яків Семенович, 1917 року народження, м. Ростов-на-Дону Ростовської області, Росія, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 7 липня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1998 році.

Гранов Іван Васильович, 1909 року народження, м. Москва Московської області, Російська Федерація, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник міськкомунгоспу. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Заарештований 14 листопада 1939 року. Донецьким облсудом 15 січня 1940 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1966 році.

Грановський Кас'ян Михайлович, 1892 року народження, м. Городок Вінницької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Жовтневе, вул. Крупської, буд. № 51. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Грансон Василь Федорович, 1911 року народження, ст. Попасна Луганської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Косарєва, буд. № 23. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грант Карл Григорович, 1870 року народження, м. Лібава, Латвія, латиш, освіта початкова, безпартійний. Проживав: х. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 7 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1962 році.

Грапентин Артур Августович, 1900 року народження, с. Пулін Пулінського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник «Кооптрансу». Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Грасмік Олександр Олександрович, 1912 року народження, м. Маріуполь Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Помічник начальника зміни заводу "Азовсталь". Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Грасмік Олександр Кіндратович, 1880 року народження, м. Сталінград, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, с. Волонтерівка, вул. Садова, буд. № 35. Електромонтажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Грасс Олександр Робертович, 1917 року народження, с. Привілля Слов'янського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Петрівка, вул. Базарна, буд. № 16. Токар заводу ім. Сталіна. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокуро-

ра СРСР до розстрілу.Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Грасс Роберт Фердінандович, 1889 року народження, с. Муравище Волинської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Петрівка, вул. Товарна, буд. № 9, кв. 16. Сторож заводу ім. Сталіна. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Граудін (Грауден) Ян Янович, 1896 року народження, с. Розендорф Вольмарського повіту Курлянської губернії, Польща, латиш, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, кол. заводу ім. Фрунзе, буд. № 34, кв. 3. Начальник охорони заводу ім. Фрунзе. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Граф Адольф Павлович, 1912 року народження, с. Огуз-Табе Кримської АРСР, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Завідуючий магазином № 44. Проживав: м. Костянтинівка, сел. Миколаївське, вул. Старокладовищенська, буд. № 15. Заарештований 8 вересня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно 11 січня 1937 до в'язниці строком на 8 років. Реабілітований у 1958 році.

Граф Андрій Ісаакович, 1911 року народження, с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області,німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. Молотова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає.Вмер 26 грудня 1941 року у колонії № 5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1964 році.

Граф Гій Ернестович, 1909 року народження, місце не вказано, німець, член ВКП(б), даних про освіту немає. Голова колгоспу ім. Р. Люксембург. Проживав: Краматорський район Донецької області. Заарештований 6 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Граф Ісаак Петрович, 1876 року народження, с. Ольгофельд Ростовської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, сел. Новоорлівка. Колгоспник артілі ім. Молотова. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Граф Йоганес Миколайович, 1925 року народження, Волгоград, німець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Електрик заводу "Азовсталь". Заарештований 14 червня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Граф Лаврентій Георгійович, 1903 року народження, с. Едільберг Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Енгельса, буд. № 13. Робітник харчоторгу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Граф Петро Ісакович, 1908 року народження, с. Балабанове Мальчівського району, область не вказана, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Граф Піус (Пій) Ернстович, 1909 року народження, Одеська область, німець, освіта 4 класи, член ВКП(б). Проживав: с. Варварівка Краматорського району Донецької області. Голова колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 6 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1973 році.

Граф Роберт Павлович, 1905 року народження, с. Федорівка Лозівського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Вантажник "Артемторгу". Заарештований 15 лютого 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Грахов Опанас Олександрович, 1893 року народження, м. Воткінськ Уральського округу, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Рикове (Єнакіївська міськрада) , колгосп ім. десятиріччя Жовтня, буд. № 375. Технік контори будтресту. Заарештований 8 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Грахов Опанас Олександрович, 1893 року народження, м. Воткінськ Кіровського краю, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Завідуючий відділом заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 6 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Граховецький Дмитро Демидович, 1894 року народження, с. Липове Полтавської області, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 9 жовтня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років каторги з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Грачов Дмитро Кузмич, 1915 року народження, м. Армавір, область не вказана, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував покарання в будівельній ВТК. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Грачов Іван Іванович, 1904 року народження, с. Лівенка Микитівського району Воронезької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Микитівка Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Начальник зв'зку ртутного комбінату. Заарештований 25 липня 1951 року. Засуджений військовим трибуналом військ МДБ по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Грачов Павло Якович, 1875 року народження, с. Вослебове Скопинського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Буроз Макіївського району Донецької області, буд. № 110, кв. 3. Кріпильник шахти "Капітальна". Заарештований 15 серпня 1936 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Грачов Яків Харлампійович, 1903 року народження, с. Іллінка Липецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Комендант 3-го управління будинками. Заарештований 23 жовтня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 році.

Грачов Яків Омелянович, 1887 року народження, с. Чернухіне Шахтарського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесля залізничної ст. Дебальцеве. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Граченко Григорій Костянтинович, 1897 року народження, сел. Щабельківка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, сел. Поштове, вул. Поштова, буд. № 25. Технолог машзаводу. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грац Олександр Мартинович, 1894 року народження, х. Дерцау Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Павлівськ Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Їздовий колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 7 вересня

1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Грац Петро Антонович, 1908 року народження, с. Міллерове Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Водій тресту "Макбуд". Заарештований 12 вересня 1950 року. Засуджений військовим трибуналом військ МДС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Гребельний Мартин Овсійович, 1883 року народження, с. Соснівка Покровського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Нова колонія Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 1. Заарештований 20 лютого 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гребенкін Іван Іванович, 1905 року народження, с. Костіне Тернівського району Воронезької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць заводу ім. Сталіна. Заарештований 26 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гребенкін Єгор Федотович, 1892 року народження, с. Богородицьке Горшеченського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 32 - біс. Тесляр шахти № 32-біс. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гребенкін Степан Дмитрийович, 1895 року народження, с. Богородицьке Горшеченського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 32-біс. Колійний майстер шахти № 32- біс. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гребенник Іван Петрович, 1877 року народження, с. 2-га Писарівка Кіровоградської області, українець, грамотний, член ВКП(б). Директор керамічного заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений судово-кримінальною колегією Донецького облсуду у м. Артемівську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гребенников Василь Якович, 1874 року народження, м. Таганрог Богучарського повіту Воронезької губернії, росіянин, освіта вища, безпартійний. Інженер-консультант. Проживав: м. Харків, вул. Володимирська, буд. № 29, кв. 7. Заарештований 14 червня 1927 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1927 році.

Гребенников Іван Трохимович, 1889 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Касир-інкасатор залізничної станції. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1994 році.

Гребенников Леонід Іванович, 1897 року народження, с. Анахіне Ленінського району Курської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійнний. Червоноармієць 29 запасного стрілецького полку 7 запасної стрілецької бригади. Заарештований 30 травня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 7-ї запасної стрілецької бригади на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1971 році.

Гребенников Тимофій Матвійович, 1896 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Шевченка, буд. № 21, кв. 15. Конструктор техвідділу заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гребенюк Авраам Романович, 1885 року народження, сел. Новослов'янськ Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Новослов'янськ

Донецької області, вул. Свободи, буд. № 155, кв. 1. Не заарештовувався. Не засуджений. Реабілітований у 1936 році.

Гребенюк Алестрат Гаврилович, 1889 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Середній Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу. Заарештований 8 серпня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Гребенюк Андрій Григорович, 1905 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Завідуючий їдальнею № 14. Заарештований 31 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 26 грудня 1941 року у в'язниці м. Сталінграда (м. Волгоград). Реабілітований у 1942 році.

Гребенюк Андрій Опанасович, 1906 року народження, с. Барвенкове Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, Новий світ, вул. Р. Ролана,буд. № 30. Клепальник котельного цеху машзаводу. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1988 році.

Гребенюк Василь Ілліч, 1914 року народження, м. Симбірськ, Росія, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Леніна, буд. № 108. Учень 10 класу СШ. Заарештований 27 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років. У 1938 році військовою колегією Верховного Суду в'язниця замінена на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гребенюк Григорій Матвійович, 1893 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, буд. НКВС. Бондар керамічного заводу. Заарештований 9 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Гребенюк Григорій Олексійович, 1898 року народження, х. Сулигівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ-курорт, вул. Рахманівська, буд. № 21. Завмаг артілі "П'ятирічка". Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гребенюк Данило Матвійович, 1908 року народження, ст. Платнирівська Краснодарського краю, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Автомеханік аеропорту. Заарештований 25 липня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Гребенюк Кіндрат Васильович, 1900 року народження, с. Користівка Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Очеретине Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 21 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Гребенюк Кіндрат Васильович, 1900 року народження, с. Григорівка Новогригорівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Очеретине Сталінської (Донецької) області. Начальник залізничної станції. Заарештований 29 грудня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гребенюк Кузьма Трохимович, 1906 року народження, с. Красна Слобода Черкаського району Київської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер-калькулятор контори зв'язку майстерень шосейних шляхів. Заарештований 12 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Гребенюк Микола Іванович, 1900 року народження, рудник Шевченка Артемівського районну Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Помічник директора Торезького заводу. Заарештований 13 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гребенюк Никифор Михайлович, с. Газове Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Не працював. Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гребенюк Олексій Павлович, 1876 року народження, с. Довгеньке Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, пер. Шнурковський, буд. № 5. Робітник відділу постачання радгоспів. Заарештований 21 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гребенюк Павло Іванович, 1885 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Слюсар заводу "Перемога праці". Заарештований 3 вересня 1933 року. Засланий колегією ВДПУ 29 листопада 1933 року до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Гребенюк Павло Юхимович, 1891 року народження, с. Кузнецово-Михайлівка Тельманівського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: с. Бойове Володарського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червона Україна". Заарештований 31 березня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гребенюк Омелян Петрович, 1885 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Никифорівка Артемівського району Донецької. Коваль. Заарештований 16 лютого 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1933 року до ув'язнення у концтабір на 3 роки. Звільнений через хворобу умовно-достроково у листопаді 1933 року. Реабілітований у 1989 році.

Гребенюк Опанас Опанасович,1915 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Никифорівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий лікарською дільницею. Заарештований 17 червня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом МВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гребенюк Петро Миколайович, 1900 року народження, Шевченківський соляний рудник Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник соляного рудника ім. Шевченка. Заарештований 7 липня 1933 року. Засуджений колегією ОДПУ 29 листопада 1933 року на 3 роки ВТТ. Трійкою УНКВС ДВК 6 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок приведений до виконання 22 вересня 1937 року. Реабілітований у 1937 році.

Гребенюк Семен Олексійович, 1909 року народження, с. В. Михайлівка Покровського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник житлового відділу заводу ім. Кірова. Заарештований 1 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гребенюк Федір Омелянович, 1894 року народження, с. Ракитне Ракитянського району Курської області, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Новослов'янськ Донецької області, вул. Стаханова, буд. № 75, кв. 4. Ревізор безпеки ст. Слов'янськ. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гребенюк Яків Савелійович, 1905 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний,

безпартійний. Проживав: с. Никифорівка Артемівського району Донецької області. Заарештований 13 лютого 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1933 року до ув'язнення у концтабір на 3 роки. Реабілітований у 1966 році.

Гребенюк Яків Савелійович, 1905 року народження, с. Никифорівка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Никифорівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Робітник колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 30 вересня 1947 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1949 році.

Гребіньков Володимир Кирилович, 1899 року народження, с. Ворки Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гребіньков Петро Кирилович, 1883 року народження, с. Барки Трубенського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Пантелеймонівка, буд. № 36, кв. 10. Вантажник динасового заводу. Заарештований 6 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Греблєв Анатолій Васильович, 1917 року народження, с. Інзівка Приморського району Запорізької області, болгарин, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Студент Донецького політехнічного інституту. Заарештований 29 квітня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1965 році.

Гребцов Данило Олексійович, 1889 року народження, Центрально-Чорноземна область, Старооскольський район, х. Корочка, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, гуртожиток хімзаводу. Робітник хімзаводу № 4. Заарештований 20 грудня 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 29 травня 1935 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гребцов Михайло Олексійович, 1897 року народження, росіянин, про освіту даних немає, член ВКП(б). Проживав: рудник "Капітальна-Марківка" Макіївського району Донецької області. Начальник відділу робітничого постачання шахти "Капітальна-Марківка". Даних про зарешт немає. Засуджений Донецьким облсудом 8 березня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гревцов Григорій Михайлович, 1891 року народження, с. Веприниці Малоархангельського району Орловської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Чистяківський район Донецької області. Колгоспник колгоспу "Красний Луч". Заарештований 25 липня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Гревцов Микола Андронович, 1906 року народження, с. Жерновськ Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Мушкетове Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 1, кім. 6. Вантажник хімзаводу № 9.Заарештований 29 квітня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 3 червня 1936 року на 5 років ВТТ у віддалених місцях СРСР з позбавленням прав на 2 роки. Спецколегією Верховного суду УРСР строк скорочено до 3 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гревцов Михайло Акимич, 1881 року народження, с. Нижня Богданівка Орловського округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дмитрівка Донецької області, 23 лінія, 9 проспект, буд. № 19/54. Електрик заводу ім. Томського. Заарештований 18 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Грегуль Микола Кіндратович, 1916 року народження, с. Сидори Великополівського району Київської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: шахта "Кіндратівська" Горлівського району Донецької області. Бухгалтер шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1991 році.

Гредасов (Гридасов) Олександр Трохимович, 1907 року народження, с. Зуївка Сонцівського району Курської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, дільниця хімзаводу № 2, кв. 41. Апаратник-тунельник Заарештований 9 жовтня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 13 січня 1936 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Грек Уляна Федорівна, 1907 року народження, с. Крива Лука Лиманського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Крива Лука Лиманського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. Ворошилова. Заарештована 26 березня 1942 року. 11 травня 1942 року справу було закрито. Реабілітована у 1955 році.

Греков Іван Прокопич, 1878 року народження, с. Зеленівка Коларівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Зугрес, Нове містечко, землянка № 42. Візник на Зуївській ДРЕС. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Греков Сергій Тимофійович, 1895 року народження, с. Горбачове-Михайлівка Харцизького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 7. Заарештований 21 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Греков Олексій Федотович, 1920 року народження, с. Грекове Колоднянського району Орловської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 741 полку ПВО. Заарештований 28 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Західного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Греков Тимофій Федотович, 1913 року народження, с. Крива Лука Краснолиманського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Червоноармієць 183 гвардійського стрілецького полку 59 гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 4 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом 59 гвардійської стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Грель Семен Арсентович, 1904 року народження, м. Гайсін Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар бондарного заводу. Заарештований 11 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1969 році.

Гренгаген Федір Андрійович, 1915 року народження, с. Біла Криниця Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: х. Бірт Тельманівського району Донецької області. Тракторист радгоспу "Приморський". Заарештований 5 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Гренінг Генріх Теодорович, 1907 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 22 липня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 7 жовтня 1936 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер у в'язниці 25 березня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

Гренінг Карл Карлович, 1902 року народження, с. Ксенівка Володарського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Ксенівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Зоря". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 29 грудня 1941 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1991 році.

Гренінг Петро Петрович, 1910 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району До-

нецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гренінг Теодор Теодорович, 1909 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гренінг Фрідріх Петрович, 1908 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Машиніст молотарки колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1969 році.

Гренц Алізія Петрович, 1905 року народження, с. Давидове-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 17 грудня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гренц Валентин Петрович, 1915 року народження, с. Давидове-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Давидове-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гренц Йосип Іванович, 1892 року народження, Донецька область, Мар'їнський район, х. Фрідріх-Кейч, німець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти ім. Шевченка. Проживав: Донецька область, Постишевський район, шахта ім. Шевченка. Заарештований 11 травня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 30 серпня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гренц Матвій Петрович, 1896 року народження, кол. № 14, Маріупольського повіту Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Давидове-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 2 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гренц Михайло Іванович, 1890 року народження, х. Фрідріх-Кейч Мар'їнського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти ім. Шевченка. Проживав: Донецька область, Постишевський район, шахта ім. Шевченка. Заарештований 29 травня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 30 серпня 1935 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реа-білітований у 1990 році.

Гренцендорф Ернест Германович, 1909 року народження, с. Айслебен, Німеччина, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Кзил-Кія Киргизької РСР. Ув'язнений табору № 364. Заарештований 3 червня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом Туркестанського військового округу на 20 років ВТТ з конфіскацією майна. Вмер 24 травня 1947 року у в'язниці м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1995 році.

Гресс Петро Гаврилович, 1906 року народження, х. Полтавка Костянтинівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, цинкова землянка № 86. Робітник цинкового заводу. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гресс Севастян Францович, 1913 року народження, с. Катеринівка Миколаївської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав:

м. Костянтинівка Донецької області. Робітник керамічного заводу “Червоний жовтень”. Заарештований 18 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гресс Степан Іванович, 1900 року народження, м. Дніпропетровськ, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Комсомольська, буд. № 25. Бухгалтер «Військбуду». Заарештований 5 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1963 році.

Гресь Іван Амвросійович, 1907 року народження, с. Помокли Переяславського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 1-2. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Грецький Олександр Володимирович, 1914 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць колгоспу ім. Петровського. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 14 листопада 1941 року у в’язниці Красноярського краю. Реабілітований у 1993 році.

Грецький Міхей Іванович, 1876 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Кам’януватка Дзержин-ського району Донецької області. Візник шахти. Заарештований 11 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гречанинов Костянтин Акимович, 1882 року народження, м. Чугуїв Харківської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов’янськ, залізничний буд. № 57, кв. 1. Кондуктор служби руху. Заарештований 24 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1930 року засуджений на заслання до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гречанов Олексій Акимович, 1897 року народження, м. Слов’янськ Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Сталінської (Донецької) області. Економіст машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 9 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гречишний Сергій Іванович, 1895 року народження, м. Новий Буг Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе. Конюх «Доненерго». Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гречка Іван Антонович, 1884 року народження, с. Голодаївка Голодаївського району Азово-Чорноморського краю, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Красний Луч, вул. Харківська, буд. № 14. Машиніст паровозу. Заарештований 1 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Донецьку на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гречка Марко Аврамович, 1889 року народження, х. Криворізький Янісольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 4 січня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гречкін Микола Павлович, 1873 року народження, м. Чистякове Чистяківського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Чистякове, вул. Ленінська, буд. № 79. Священик. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуд-

женим не був. Вмер 6 вересня 1937 року. Похований у м. Чистяковому. Справу закрито у зв'язку зі смертю заарештованого.

Гречко Аврам Васильович, 1899 року народження, с. Ярове Лиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ярове Лиманського району Донецької області. Робітник 37 дистанції колії. Заарештований 22 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гречко Василь Антонович, 1899 року народження, м. Голодаївка Куйбишевського району Азово-Чорноморського краю, даних про національність, освіту, партійність немає. Проживав: м. Донецьк, 7-а Олександрівка, буд. № 42. Старший агроном насінницького відділу обласного земельного управління. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гречко Василь Сазонович, 1884 року народження, с. Маринівка Дмитрівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Маринівка Дмитрівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 17 листопада 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5 лютого 1931 року засуджений на заслання до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гречко Віктор Ігнатович, 1898 року народження, ст. Старощербинівка Єйського району Краснодарського краю, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, ст. Мочалине, казарма № 11. Робітник ст. Мочалине. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 15 грудня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гречко Григорій Іванович, 1896 року народження, с. Ярове Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. бригадир колії МПС-10 залізничної станції. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Гречко Євдоким Карпович, 1905 року народження, с. Циглярівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Бригадир слюсарів ізоляторного заводу. Заарештований 24 січня 1950 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Гречко Іван Никифорович, 1894 року народження, с. Голодаївка Матвієво-Курганського району Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Заарештований 29 листопада 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гречко Микола Григорович, 1891 року народження, с. Нижня Писарівка Вовчанського району Харківської області, українець, даних про освіту немає, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Дзержинського, буд. № 30. Черговий депо залізничної станції. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Данних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гречко Матвій Максимович, 1891 року народження, с. Голодаївка Куйбишевського району Ростовської області, українець, про освіту даних немає, безпартійний. Проживав: сел. Сніжне Сніжнянського району Донецької області. Бухгалтер транспортного цеху тресту "Сніжнянськантрацит". Заарештований 31 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Гречко Олександр Авксентійович, 1890 року народження, с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний.Проживав: с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області. Пічник «Кура-

хівбуду». Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1988 році.

Гречко Олімп Андріанович, 1900 року народження, м. Донецьк, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Одеса. Не працював. Заарештований 29 грудня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гречко Павло Омелянович, 1899 року народження, с. Сидорове Слов'янського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 14 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гречко Серафима Опанасівна, 1906 року народження, х. Макодін Ворошиловградського району Донецької області, росіянка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Донецьк, 7-а лінія, буд. № 42. Вчителька СШ № 14. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1959 році.

Гречко Семен Лукич, 1906 року народження, м. Донецьк, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 205 батальйону аеродромного обслуговування. Заарештований 5 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Гречко Тихін Авксентійович, 1902 року народження, с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Тесля радгоспу "Паризька комуна". Проживав за місцем народження. Заарештований 3 квітня 1938 року.Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1988 році.

Гречко Федір Григорович, 1900 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Кагановича, буд. № 23. Помічник бухгалтера ізоляторного заводу. Заарештований 11 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1985 році.

Гречко Федір Іванович, 1907 року народження, с. Комунарка Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, 1-й Плеханівський пров., буд. № 25. керуючий базами "Доннархарч". Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Гречко Федір Степанович, 1889 року народження, Гадяцький район Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Кочегар. Заарештований 28 січня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гречкосієв Михайло Федорович, 1904 року народження, с. Строганівка Дніпропетровського повіту Таврійської губернії, украінець, малограмотний, безпартійний.Проживав: м. Донецьк, 19 лінія, буд. № 8. Даних про арешт немає. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28 листопада 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Гречман Альберт Якович, 1903 року народження, м. Харцизьк Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 3 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гречук Микола Іванович, 1896 року народження, с. Олексіївка Постишевського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, вул. Аеродромна, буд. № 10. Візник заводу № 73. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гржигоржевський Людвиг Фердинандович, 1891 року народження, с. Неман, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер поліклініки. Заарештований 20 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Гриб Антон Вікентійович, 1887 року народження, с. Корбутове Гродненської губернії, Польща, поляк, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Гамизівка Орджонікідзівського району Донецької області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 26 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гриб Валентин Христофорович, 1899 року народження, с. Сергіївка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Тельманове Володарського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир свиноферми колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Гриб (Грибов) Віктор Станіславович, 1903 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе, кол. 10-ї річниці Жовтня, буд. № 358, кв. 10. Майстер ВКБа. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає.Реабілітований у 1955 році.

Гриб Володимир Станіславович, 1909 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, поляк, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе, вул. Урицького, буд. № 385, кв. 15. Робітник металургійного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриб Вольдемар Іванович, 1902 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесля колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриб Емануїл Іванович, 1903 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Гриб Іван Петрович, 1902 року народження, Польща, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, 10 лінія, буд. № 16. Технічний керівник «Зеленбуду». Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Гриб Костянтин Костянтинович, 1927 року народження, с. Красне Молодечинського району Мінської області, білорус, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Кіндратівка". Заарештований 22 вересня 1953 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гриб Корній Кирилович, 1892 року народження, с. Новоселівка Стильського району Донецької області, українець, про освіту даних немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новоселівка Стильського району Донецької області. Заарештований 4 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР виправданий. Реабілітований у 1931 році.

Гриб Олександр Готлібович, 1895 року народження, с. Сергіївка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гриб Олександр Готлібович, 1905 року народження, с. Мирське Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року на х. Луговському під час етапування. Реабілітований у 1964 році.

Гриб Роман Іванович, 1905 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гриб Християн Християнович, 1890 року народження, Дніпропетровська область, Люксембурзький район, колонія № 11, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник залізничної колії. Проживав: с. Гофенталь Риковського району Донецької області. Заарештований 21 червня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 жовтня 1932 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Гриб Християн Християнович, 1890 року народження, с. Мирів Маріупольський район Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Савелівка Єнакіївського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 15 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гриб Юлій Антонович, 1915 року народження, м. Єнакієве Донецької області, поляк, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Технік з устаткування коксохімзаводу. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гриб Яків Християнович, 1900 року народження, х. Гончарова Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Гофенсталь Орджонікідзевського району Донецької області. Каменяр "Союзтрансбуду". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грибанов Аврам Дем'янович, 1895 року народження, с. Борки Красногорівського району Західної області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Косіора, гуртожиток № 8. Робітник шахти № 3 ім. Косіора. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грибанов Микита Васильович, 1894 року народження, с. Новоселівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоселівка Краснолиманського району Донецької області. Робітник громадських споруд. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 23 жовтня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1957 році.

Грибань Сергій Савич, 1873 року народження, с. Іменне Донецької губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Іллінка Гришинського району Донецької області. Постановою Донецької губернської ЧК 29 травня 1921 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Грибенкін Олексій Микитович, 1900 року народження, с. Нечаєве Карачаївського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, 3-я лінія, буд. № 2, кв. 2. Кріпильник шахти № 5 ім. Леніна. Заарештований 7 липня 1935 року. Засуджений Донецьким облсудом 21 вересня 1935 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Грибенюк Кузьма Якович, 1900 року народження, х. Ягідне Петровського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької

області. Експедитор залізничної станції. Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Грибиненко Михайло Максимович, 1914 року народження, с. Василівка Чубарівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Тесля тресту "Зеленбуд". Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Грибов Василь Іванович, 1891 року народження, м. Рославль Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Рикове (м. Єнакієве), кол. Жовтневої революції, вул. Свердлова, буд. № 356, кв. 4. Завідуючий інструментальним цехом металургійного заводу. Заарештований 4 березня 1931 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1931 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1959 році.

Грибов Ярослав Миколайович, 1923 року народження, м. Ярослав, росіянин, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 3 батальйону 172 гвардійського стрілецького полку 57 стрілецької дивізії. 10 травня 1943 року перейшов на бік противника. Засуджений військовим трибуналом 1-ї гвардійської армії заочно до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1943 році.

Грибоєдов Василь Степанович, 1896 року народження, Бондарівський район Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Веселий м. Горлівки Донецької області. Завмаг шахти "Олександр-Захід". Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вороку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Грибовський Микола Васильович, 1893 року народження, с. Крагине, Польща, поляк, освіта нижча, член ВК(б)У. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Начальник відділення заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гривкова Марія Федорівна, 1920 року народження, м. Сталінград (м. Волгоград), росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Не працювала. Заарештована 30 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років. Реабілітована у 1994 році.

Гривочевський Броніслав Йосипович, 1896 року народження, с. Тартак Житомирської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Відбував покарання у ВТК-44 м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Склодув. Заарештований 19 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григовський Генріх Петрович, 1903 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Нова колонія Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Червоний жовтень". Заарештований 1 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Григор Юхим Данилович, 1904 року народження, с. Михайлівка Кіровоградської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Красногорівка Мар'їнського району Сталінської (Донецької) області. Робітник залізничної станції. Заарештований 22 липня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Григораш Антон Стелянович, 1903 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх контори «Заготзерно». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Григораш Василь Зиновійович, 1898 року народження, с. Диківка Олександрівського району Одеської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, 3-я лінія, буд. № 56. Асистент кафедри фізіки Донецького індустріального інституту. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григораш Василь Стелянович, 1894 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник "Заготзерно". Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Григораш Дмитро Трохимович, 1889 року народження, с. Андріївка Красноарміївського району Донецької області, українець,освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новопетропавлівка Новомиколаївського району Дніпропетровської області. Рахівник колгоспу. Заарештований 20 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григораш Іван Димитрович, 1878 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. К. Маркса, буд. № 122, кв. 2. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Григораш Іван Стелянович, 1901 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Урзуф Маріупольського району Донецької області. Вантажник контори «Заготзерно». Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григораш Леонтій Григорович, 1888 року народження, с. Андріївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Рахівник заводу ім. Леніна. Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Григораш Микола Стелянович, 1905 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Кленова балка, 44. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1980 році.

Григораш Олексій Петрович, 1895 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Урзуф Маріупольського району Донецької області. Начальник пожежної охорони колгоспу ім. XVII партз'їзду. Заарештований 29 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Григораш Павло Петрович, 1886 року народження, с. Черняхівка Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Іванопілля Констянтинівського району Донецької області. Охоронник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григораш Федір Стелянович, 1900 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб колгоспу "Спартак". Заарештований 25 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Григораш Федір Степанович, 1900 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартій-

ний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григораш Христофор Андрійович,1898 року нарордження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с.Урзуф Маріупольського району Донецької області. Голова колгоспу "Ударник". Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Григоревський Костянтин Дем'янович, 1905 року народження, м. Цикіне Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Великоянісольський (Великоновоселківський) району, радгосп "Шахтар". Бухгалтер радгоспу. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Григоренко Андрій Хомич, 1911 року народження, с. Олексіївка Білокуракінського району Старобільського округу, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 12 січня 1938 року. Не засуджений. Реабілітований у 1938 році.

Григоренко Валентин Павлович, 1904 року народження, місце народження не вказано, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Помічник начальника політвідділу управління. Заарештований у 1937 року, дата не вказана. Засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

Григоренко Василь Пилипович, 1881 року народження, с. Чистоводівка Балакліївського району Харківської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, цинкова землянка № 260. Конюх заводу. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Григоренко Дмитро Ілліч, 1907 року народження, с. Малописарівка Золочівського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Красна Гора Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник цегельного заводу. Заарештований 31 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Григоренко Кирило Іванович, 1892 року народження, с. Торга Сквірського району Київської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: ст. Святогорська, залізничний буд. № 3. Завгосп клубу ім. Артема ст. Красний Лиман. Заарештований 9 квітня 1935 року. Лінійним судом Донецької залізниці 20 серпня 1935 року виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Григоренко Кирило Федорович, 1904 року народження, с. Дебальцеве Васильківського району Дніпропетровського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник Костянтинівського заводу "Металобрухт". Заарештований 5 травня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР на заслання у Казахстан строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Григоренко Олександр Іванович, 1878 року народження, с. Борисівка Бердянського району Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області. Робітник свинобази. Заарештований 12 квітня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17 серпня 1932 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Григоренко Омелян Матвійович, 1910 року народження, Васильківський район Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 6 травня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Південного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 7 січня 1943 року. Реабілітований у 1999 році.

Григоренко Павло Михайлович, 1891 року народження, с. Новоукраїнка Мар"їнського ра-

йону Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоукраїнка Мар'нського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червоний трудівник". Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Григоренко Юхим Іванович, 1877 року народження, с. Святське Павлівського району Сталінського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Святське Павлівського району Сталінської області. Хлібороб. Заарештований 3 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1930 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Григоренко Юхим Маркович, 1901 року народження, х. Ковалівка Куп'янського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Робітник залізничної станції. Заарештований 10 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленям прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Григореско Костянтин Васильович, 1904 року народження, м. Бузу, Румунія, румун, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області. Каменяр "Південтяжбуд". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Анатолій Іванович, 1891 року народження, м. Мценськ Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) вул. Вокзальна, буд. № 9. Столяр облвиконкому. Заарештований 28 липня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 20 вересня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Григор'єв Анатолій Устинович, 1905 року народження, ст. Попасна Ворошиловградської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Ясинувата, буд. № 45. Заступник начальника ст. Ясинувата. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Григор'єв Андрій Семенович, 1898 року народження, с. Андріївка Селидівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 29 батальйону 11 інженерно-будівної бригади. Заарештований 18 серпня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Запорізького гарнізону на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Григор'єв Антон Пилипович, 1905 року народження, с. Орловоіванівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Червоний жовтень". Заарештований 28 вересня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 жовтня 1941 року. Місце не вказано. Реабілітований у 1994 році.

Григор'єв Валентин Михайлович, 1889 року народження, м. Новочеркаськ Ростовської області, росіянин, освіта середня духовна, безпартійний. Проживав: м. Таганрог Азово-Чорноморського краю, вул. Жовтнева, буд. № 61. Слюсар. Заарештованний 4 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Василь Никифорович, 1893 року народження, с. Володарське Володарського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Володарське Володарського району Сталінської (Донецької) області. Головний бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 15 січня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років ка-

торги з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Григор'єв Василь Павлович, 1894 року народження, с. Малий Кувай Астрадамівського району Куйбишевської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Викладач філії Донецького індустріального інституту. Заарештований 10 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Володимир Павлович, 1928 року народження, м. Єнакієве Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав у Польщі. Не працював. Заарештований 25 грудня 1947 року. Засуджений військовим трибуналом Північної групи військ на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Григоренко Костянтин Васильович, 1904 року народження, м. Бузу, Румунія, румун, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області. Каменяр "Південтяжбуд". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Григорій Петрович, 1892 року народження, Надеждинка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Надеждинка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 15 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Григор'єв Григорій Петрович, 1892 року народження, с. Карпове-Надеждинка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Дронове Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 7. Заарештований 29 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецької) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Григор'єв Дмитро Никандрович, 1894 року народження, с. Водоп'янове Воронезької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Амросіївка Сталінської (Донецької) області. Охоронник. Заарештований 30 серпня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Григор'єв Дмитро Сергійович, 1913 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 9 травня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 4 району авіабазування до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 7 червня 1942 року. Місце не вказано. Реабілітований у 1997 році.

Григор'єв Іван Васильович, 1899 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Ясинувата, залізничний буд. № 54, кв. 7-8. Помічник прокурора Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 6 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Григор' єв Іван Васильович, 1902 року народження, с. Стегалівка Долгоруківського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Дронове Сталінської (Донецької) області. Токар залізничного депо. Заарештований 21 липня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1963 році.

Григор'єв Іван Іванович, 1904 року народження, с. Федорівка Нововасильківського району Запорізької області, болгарин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. № 1 Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Старший механік МТС. Заарештований 3 вересня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 18 серпня 1947 року у

Темлазі Мордовської АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Григор'єв Іван Ілліч, 1905 року народження, м. Білосток Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 12 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Іван Костянтинович, 1906 року народження, х. Жовтневий Тельманівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Амвросіївка, кар'єр № 2, барак № 7. Вантажник кар'єру № 2. Заарештований 16 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Іван Юхимович, 1915 року народження, с. Старогусарівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 7 травня 1942 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Григор'єв Микола Павлович, 1896 року народження, х. Федосівський Нехаївського району Сталінградської (Волгоградської) області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Рахівник хімзаводу. Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Григор'єв Михайло Єгорович, 1904 року народження, м. Климовичі Могилівської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Несвітевичеве Лисичанського району Луганської області, кол. № 2, буд. № 73, кв.1. Майстер склозаводу. Заарештований 3 червня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Григор'єв Михайло Іванович, 1897 року народження, м. Мценськ Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, вул. Вокзальна, буд. № 9. Тесля майстерні облвиконкому. Заарештований 29 липня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 29 липня 1935 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Григор'єв Никифор Якович, 1906 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Попівка Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Сторож радгоспу. Заарештований 24 червня 1943 року. Даних про засудження немає. Вмер 17 червня 1943 року у в'язниці м. Саратова. Реабілітований у 1994 році.

Григор'єв Олександр Матвійович, 1895 року народження, с. Новодмитрівка Барвенківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Комунарів, буд. № 6. Робітник заводу "Червоний хімік". Заарештований 5 грудня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Григор'єв Олексій Петрович, 1908 року народження, с. Карпове-Надеждівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Слюсар шахти № 7 – біс. Заарештований 29 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Григор'єв Петро Іванович, 1916 року народження, с. Федорівка Нововасилівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, залізничний гуртожиток. Водій-слюсар ст. Ясинувата. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1968 році.

Григор'єв Петро Леонтійович, 1898 року народження, с. Федорівка Коларівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Донецьк, сел. Піски, буд. № 14. Робіт-

ник ст. Донецьк. Заарештований 13 березня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Петро Тарасович, 1903 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Дебальцеве, роз'їзд Булавки. Бригадир робітників колії. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Григор'єв Пилип Григорович, 1886 року народження, с. Могоч Бежицького повіту Тверської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: с. Сєдове Маріупольського району Донецької області. Заарештований 14 січня 1935 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 липня 1935 року до заслання у Красноярський край на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Григор'єв Сергій Йосипович, 1902 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Никишине Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Постишева. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Григор'єв Сергій Федорович, 1912 року народження, с. Миколаївка Буровського повіту Калузької губернії, росіянин, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, гуртожиток інституту. Студент медичного інституту. Заарештований 28 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького обласного суду 23 вересня 1935 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Григор'єв Федір Петрович, 1906 року народження, с. Корулька Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 3 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Григор'єв Яків Іванович, 1910 року народження, с. Колонтаївка Новогеоргіївського району Кіровоградської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Федосіївка Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер колгоспу "Азоврис". Заарештований 15 січня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Григор'єва Віра Спиридонівна, 1901 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українка, освіта середня, член ВКП(б). Проживала: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Вчителька СШ № 6. Заарештований 4 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1943 році.

Григор'єва Людмила Валер'янівна, 1906 року народження, м. Владикавказ Північно-Кавказького округу, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, ст. Ясинувата, буд. № 45. Домогосподарка. Заарештована 24 жовтня 1937 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Григор'єва Марія Іванівна, 1900 року народження, с. Кантемирівка Бугучарського повіту Воронезької губернії, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, ст. Ясинувата, залізничний буд. № 54. Домогосподарка. Заарештована 28 грудня 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1938 році.

Григор'єва Поліна Григорівна, 1924 року народження, м. Горлівка Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітниця заводу ім. Кірова. Заарештована 16 жовтня 1947 року. Засуджена військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1999 році.

Григор'єва-Родіонова Поліна Іванівна, 1915 року народження, м. Тамбов, росіянка, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживала: м. Тамбов. Не працювала. Заарештована 30 жовтня

1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Григоров Петро Степанович, 1886 року народження, с. Сінне Богодухівського району Харківської області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Пушкінська, буд. № 14. Бухгалтер Артемівського міськфінвідділу. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про проведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1970 році.

Григорович Йосип Петрович, 1887 року народження, с. Миколаївщина Мінської губернії, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Базарна площа, буд. № 4. Сторож залізничної станції. Заарештований 14 квітня 1931 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 травня 1931 року на 3 роки ув'язненя у концтабір . Реабілітований у 1989 році.

Григорович Костянтин Антонович, 1890 року народження, шахта "Марія" Донецької області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області. Робітник. Заарештований 21 січня 1931 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Григорович Костянтин Митрофанович, 1903 року народження, м. Ворошиловград, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка. Вчитель СШ № 28. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Григорович Олексій Миколайович, 1905 року народження, місце народження не вказано, українець, безпартійний. Даних про освіту немає. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Начальник планового відділу. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григорощук Микола Іванович, 1900 року народження, м. Сняжин, Польща, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Харцизьк, вул. Транспортна, буд. № 7. Інспектор районного відділу народної освіти. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Григорюк Андрій Олексійович, 1893 року народження, с. Авдотьїне Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Рига Латвійської РСР. Військовослужбовець. Заарештований 17 січня 1947 року. Засуджений військовим трибуналом Прибалтійського військового округу на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Григорюк Володимир Петрович, 1906 року народження, х. Голоди, Польща, поляк, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Жовте Постишевського району Донецької області. Не працював. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Григорцевич Людвиг Францевич, 1883 року народження, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Григорчак Євдоким Кузьмич, 1898 року народження, с. Троянка Миколаївської області, українець, освіта середня, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Волноваха, залізничний буд. № 28. Начальник політвідділу служби руху залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 6 вересня 1938 року.

Григорчак Пелагея Дмитрівна, 1916 року народження, м. Голованівськ Одеської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: Донецька область, ст. Волноваха, залізничний

буд. № 28. Домогосподарка. Заарештована 29 жовтня 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1938 році.

Григорянц Григорій (Акоп) Аганесович, 1884 року народження, м. Ахалцихе, вірмен, освіта середня, безпартійний. Вчитель. Проживав: м. Сталіно, 2 лінія, буд. № 20-а. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 червня 1928 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1928 році.

Григорянц Георгій Акопович, 1890 року народження, м. Ван, Туреччина, вірмен, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Кустар-чоботар. Заарештований 17 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Григорянц Григорій Аванесович, 1884 року народження, м. Ахілцих Грузинської РСР, вірмен, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Завідуючий ларком "Доннархарчу". Заарештований 18 лютого 1838 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Григотович Володимир Савелійович, 1904 року народження, с. Боцьки Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк. Завідуючий шахтою № 4/21. Заарештований 14 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Григотович Володимир Савелійович, 1904 року народження, с. Боцьки Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Завідуючий шахтою № 4/21. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реа-білітований у 1994 році.

Григотович Йосип Савелійович, 1875 року народження, м. Боцьки Більського повіту Гродненської губернії, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Чистякове, шахта ім. Кисельова. Робітник шахти ім. Кисельова. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гридасов Єгор Степанович, 1910 року народження, с. Суботине Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Біленьке Краматорського району Донецької області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гридасов Михайло Миколайович, 1906 року народження, с. Турівка Обоянського повіту Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 лютого 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гридасов Федір Сергійович, 1904 року народження, с. Черемошне Курської області, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Завідуючий базою тресту "Червоногвардійськвугілля". Заарештований 18 листопада 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу. Вирок змінено військовою колегією Верховного Суду СРСР на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Гридін Віктор Миколайович, 1928 року народження, м. Вороніж, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 9 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Гридін Іван Леонтійович, 1883 року народження, с. Великосолдатське Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Щербакова, буд. № 175, кв. 25. Кочегар технікуму. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Гридін Олександр Михайлович, 1916 року народження, сел. Кукуй Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Електрик заводу "Азовсталь". Заарештований 28 січня 1946 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гридін Петро Антонович, 1896 року народження, с. Хоросня Дмитрівського повіту Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, шахта 2/16, вул. Ярославського, буд. № 12, кв. 2. Діловод сільської окружної виборчої комісії. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гридін Петро Антонович, 1896 року народження, с. Хоросня Дмитрівського району Курської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник будвідділу тресту "Сталінвугілля". Заарештований 5 січня 1949 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР на поселення до Новосибірської області. Строк не вказаний. Реабілітований у 1957 році.

Гридін Федір Іванович, 1896 року народження, м. Рутченкове Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, вул. Ударна, буд. № 272. Маркшейдер шахти "Комсомолець". Заарештований 17 січня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1992 році.

Гридін Юхим Якович, 1900 року народження, сел. Авдіївка Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комірник їдальні ФЗУ. Заарештований 16 грудня 1934 року. Засуджений лінійним судом Катеринівської залізниці 4 березня 1935 року на 2 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гриднєв Олексій Іванович, 1903 року народження, с. Уткіне Задонського району Липецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти "Рудуч". Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гридунов Гаврило Петрович, 1905 року народження, с. Гущине Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 16 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гридчин Олексій Прохорович, 1911 року народження, с. Колябине Задонського району Липецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Софія". Заарештований 8 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гридчин Петро Захарович, 1911 року народження, с. Колябіне Задонського району Липецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Софія". Заарештований 8 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гриза (Гріза) Олександр Дмитрович, 1914 року народження, с. Бирнасов Фрунзенського району Одеської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Вантажник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений у березні 1940 року. Реабілітований у 1940 році.

Гризлов Віктор Іванович, 1924 року народження, с. Іванівка Радянського району Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Німеччина. Не працював. Заарештований 21 листопада 1945 року. Засуджений військовим трибуналом 3 ударної армії на 15 років

каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1965 році.

Гризодуб Гордій Васильович, 1904 року народження, с. Довгеньке Ізюмського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Шидлівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Обхідник колії. Заарештований 3 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гризодуб Петро Іванович, 1892 року народження, с. Лиман Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир будбригади артілі "За темпи". Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гризодуб Пилип Гнатович, 1886 року народження, с. Лиман Краснолиманського району Донецької області, українець, малограмотний, член КП(б)У. Проживав: с. Лиман Краснолиманського району, 1-а дільниця, приватний будинок. Робітник ст. Красний Лиман. Заарештований 24 квітня 1935 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці ст. Красний Лиман 18 липня 1935 року на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

Гризодуб Пилип Гнатович, 1886 року народження, с. Лиман Краснолиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Сторож ст. Красний Лиман. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Гризодуб Феодора Трохимівна, 1912 року народження, с. Знаменка Слов'янського району Донецької області, українка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: с. Знаменка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця СШ. Заарештована 11 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при МВС СРСР амністована. Реабілітована у 1956 році.

Гриль Франц Михайлович, 1894 року народження, с. Трояна, Австрія, словен, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, сел. шахти "Американка", буд. № 128, кв. 6. Робітник шахти № 18. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гримайло Григорій Якович, 1903 року народження, с. Костюшко Лебединського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав:Донецька область, Горлівський район, шахта "Кіндратівка", Верхня колонія, буд. № 100, кв.1. Робітник шахти. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гримайло Купріян Григорович, 1911 року народження,с. Голохвасти Волочиського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 4 вересня 1948 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС Київської області на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1954 році.

Гримуль Йосип Station Станіславович, 1899 роцу народження, с. Скравчі Вітебської губернії, Латвія, латиш, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, коксобуд, буд. № 155. Робітник "Індбуду". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 14 лютого 1938 році. Реабілітований у 1959 році.

Грін Іван Іванович, 1896 року народження, с. Йосипівка Карломарксівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Приватний візник. Заарештований 20 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грін Кіндрат Богданович, 1909 року народження, с. Весела Синельніківського району

Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Ясинуватський район, сел. Удачне, шкільний буд. № 1. Вчитель залізничної СШ. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Грінац Андрій Борисович, 1895 року народження, с. Голенки Дмитрівського району Чернігівської області, українець, освіта середня, безпартійний. Заарештований у Німеччині 15 травня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Запорізької стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Грінберг Кисіль Ісакович, 1912 року народження, м. Дубне Волинської губернії, Польща, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Завідуючий плановим відділом комбінату "Головборошно". Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грінгаген Ганна Августівна, рік народження не вказаний, х. Нейгейм Тельманівського району Донецької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: х. Нейгейм Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Заарештована 20 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Грінгаген Юзефіна Фрідріхівна, 1918 року народження, с. Розенфельд Тельманівського району Донецької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Бляйхерд, район Нордхаузен, Німеччина. Не працювала. Заарештована 5 січня 1947 року. Засуджений військовим трибуналом федеральної землі Тюрінгії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1994 році.

Гріндауб Микола Фріцевич, 1900 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк. Не працював. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 9 лютого 1938 року у м. Донецьку. Реабілітований у 1989 році.

Гріневич Ананій Павлович, 1900 року народження, с. Романки Купейроцького району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, пер. Цегельний, буд. № 64. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гріневич В'ячеслав Іванович, 1902 року народження, с. Мясткове Крижопільського району Віницької області, поляк, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Студмістечко, буд. № 1, кв. 5. Держсанінспектор облздороввідділу. Заарештований 23 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Гріневич Данило Данилович, 1901 року народження, с. Іна Пінського повіту Мінської губернії, Польща, білорус, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Авдіївка Донецької області. Робітник залізниці. Заарештований 6 листопада 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР на 3 роки концтабору та 3 роки заслання до Північного краю. Реабілітований у 1989 році.

Гріневич Йосип Францевич, 1908 року народження, м. Полоцьк, БРСР, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Електромеханік. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році

Гріневич Йосип Францевич, 1908 року народження, місце народження не вказано, білорус, даних про освіту немає, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк. Електромеханік залізничної станції. Заарештований 16 лютого 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гріневич Петро Павлович, 1911 року народження, с. Волощине Кривоозерського району Одеської області, українець, малограмотний,

безпартійний. проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Слюсар азотно-тукового заводу. Заарештований 15 листопада 1950 року. Засуджений на 25 років ВТТ з конфіскацією майна. 15 березня 1955 року Верховним Судом УРСР вирок змінено на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1988 році.

Гріневич Станіслав Йосипович, 1909 року народження, с. Семенівка Любарського району Вінницької області, поляк, освіта початкова, член ВЛКСМ. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. Щербинівка, вул. Ленінська, буд. № 2. Рахівник будсектору райвиконкому. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гріневич Франц Станіславович, 1911 року народження, с. Купель Вінницької області, поляк, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Новогорлівка, пл. Шкільна, буд. № 2, кв. 3. Робітник шахти № 8. Заарештований 2 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гріневський Володимир Йосипович, 1906 року народження, с. Забілівці, Польща, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області. Заступник начальника рудничної станції. Заарештований 15 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гріневський Йосип Іванович, 1887 року народження, с. Бартники Черниховської волості Мінської губернії, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: ст. Мандрикіне Донецької області, буд. № 209, кв. 1. Робітник транспортного відділу Петровського рудоуправління. Заарештований 26 липня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 27 жовтня 1935 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Гріненко Марія Юхимівна, с. Кірове Ямського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Кірове Ямського району Сталінської (Донецької) області. Медсестра. Заарештована 6 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Гріненко Микола Миколайович, 1915 року народження, с. Козівка Краснокутського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 3 травня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 1 гвардійської армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 8 лютого 1949 року у ВТТ Пермської області. Реабілітований у 1998 році.

Грінер Альбіна Робертівна, 1896 року народження, с. Петрівка Дніпропетровської області, німкеня, грамотна, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Нимисокосівське, вул. Трудова, буд. № 58.Робітниця їдальні № 5. Заарештована 10 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Грінер Карл Енфрідович, 1919 року народження, с. Миколаївка Комишанського району Омської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичев. Реабілітований у 1963 році.

Грінер Юліус Єгорович, 1894 року народження, с. Петрівка Дніпропетровської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Номисокосівське, м. Костянтинівка, вул. Трудова, буд. № 66. Робітник прокатного цеху заводу ім. Фрунзе. Заарештований 30 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 22(23) березня 1937 року на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1962 році.

Грінець Григорій Якович, 1898 року народження, м. Баку, АРСР, єврей, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Путилівка, вул. Лісна, буд. № 1, кв.1. Заступник директора з комерції. Заарештований 2 серпня 1937

року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Грінеус Семен Гнатович, 1895 року народження, м. Аккерман, Молдова, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Юрисконсульт міськради. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гріник Федір Юліусович, 1881 року народження, с. Ставецьке Радомишльського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Самарська, буд. № 50. Тесля заводу "Автоскло". Заарештований 8 жовтня 1936 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грінишин Олександр Якович, 1888 року народження, с. Велика Буднівка Войтовецького району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Охоронник пожежної команди шахти ім. Рум'янцева. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грінкевич Леопольд Альфонсович, 1912 року народження, м. Житомир, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Сніжне, шахта 10-біс, техколонія, буд. № 7. Електромонтер шахти № 10. Заарештований 24 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гринна Андрій Пилипович, 1900 року народження, місце народження не вказано, росіянин, даних про освіту немає, член ВКП(б). Проживав: сел. Самарина Балка Маріупольського району Донецької області. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Грінфельд Ейда Яківна, 1900 року народження, м. Новгород-Волинський, єврейка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Донецьк, 1-й буд. облвиконкому, кв. 4. Завідуюча лабораторією. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Грінченко Василь Антонович, 1905 року народження, с. Тахтаулове Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Оленовські Кар'єри Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 13 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Пропав без вісті у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1955 році.

Грінченко Дмитро Матвійович, 1862 року народження, с. Новоекономічне Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новоекономічне Гришинського району Донецької області. Надзвичайною сесією Артемівського окрсуду 11 січня 1930 року засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Грінченко Леонтій Іванович, 1899 року народження, с. Лизівка Білокуракінського району Луганської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Дебальцеве, 2-й майданчик, барак № 33. Заарештований 21 березня 1935 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці у м. Артемовську 2 червня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Грінченко Федір Спиридонович, 1911 року народження, с. Старицьківка Карлівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Микитівка, вул. Красноармійська, буд. № 11. Заарештований 15 лютого 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Грінчук (Гричук) Тихін Іпатович, 1917 року народження, с. Гаврилівка Межівського ра-

йону Дніпропетровської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: Великоновосілківсьий район Сталінської (Донецької) області. Водій радгоспу “Перебудова”. Заарештований 22 жовтня 1948 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гріншпак Ревекка Ієрахлімівна, 1914 року народження, м. Київ, єврейка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Сталіно. Не працювала. Заарештована 14 жовтня 1949 року. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1962 році.

Гріnштейн Рудольф Якович, 1905 року народження, м. Сімферополь Кримської області, єврей, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно. Начальник цеху Ясинуватського машзаводу. Заарештований 20 листопада 1950 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Грінь Борис Маркович, 1898 року народження, с. Попеляни Ковенської губернії, Польща, еврей, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сніжне Донецької області. Перший секретар РПК. Заарештований 2 травня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 29 жовтня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1956 році.

Грінь Валентина Михайлівна, 1918 року народження, сел. Рутченкове Донецької області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно. Вчителька СШ № 56. Заарештована 23 квітня 1948 року. Засуджена Сталінським облсудом на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1992 році.

Грінь Марія Тихонівна, 1915 року народження, м. Добропілля Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської області. Вихователька дитсадка № 1. Заарештована 6 березня 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Грінь Олександр Максимович, 1903 року народження, с. Тростянець Луцького повіту Волинської губернії, Польща, українець, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Ленінградська, буд. № 62. Завмаг. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1953 році.

Грінь Розалія Адольфівна, 1899 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Робітниця залізничної колії. Заарештована 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 4 листопада 1941 року у в’язниці № 1 м. Сталінграда. Реабілітована у 1956 році.

Грінь Федора Григорівна, 1914 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Миколаївка Ольгинського району Сталінської області. Колгоспниця колгоспу “2-а П’ятирічка”. Заарештована 12 лютого 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Грінь Яків Васильович, 1886 року народження, м. Гришине Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Донецьк, шахта № 12-18, вул. Тельмана, буд. № 14. Пенсіонер. Заарештований 5 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 26 квітня 1937 року на 8 років в’язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Грінько Гаврило Іванович, 1891 року народження, с. Студенки Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Студенки Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Тесля колгоспу. Заарештований 21 березня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Грінько Єлисей Андріанович, 1892 року народження, с. Селидівка Сталінського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Курахівка Сталінського району Донецької області. Кустародноосібник. Заарештований 7 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грінько Іван Іванович, 1913 року народження, м. Донецьк , українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Водій трамваю трамвайного тресту. Заарештований 8 липня 1940 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Грінько Іван Іванович, 1898 року народження, х. Щербак Будьоннівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рибак рибзаводу с. Крива Коса. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Грінько Максим Гаврилович, 1899 року народження, с. Селидівка Сталінської району Донецької області, українець, грамотний, до 1932 року чл. ВКП(б). Проживав за місцем народження. Старший механік Лисичанської МТС. Заарештований 29 серпня 1937 року Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грінько Микола Данилович, 1926 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Солдат в/ч 47061. Заарештований 22 липня 1949 року. Засуджений військовим трибуналом в/ч 47061 на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Грінько Павло Іванович, 1910 року народження, с. Констянтинівка Мар'їнського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Костянтинівка Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червоний прогрес". Заарештований 5 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Грінько Родіон Федорович, 1894 року народження, с. Костянтинівка Донецької області, українець, грамотний, безпартійний.Проживав: с. Костянтинівка Мар'їнського району Сталінської області. Колгоспник. Заарештований 6 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гріньков Петро Іванович, 1885 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Грінькова Марфа Іванівна, 1885 року народження, с. Студенки Краснолиманського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала с. Діброва Краснолиманського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 29 липня 1943 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років у Новосибірську область. Реабілітована у 1990 році.

Гриньов Георгій Павлович, 1912 року народження, с. Нижня-Дорошня Ястрибівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Робітник шахти № 1-2 "Червоний жовтень". Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриньов Іван Олексійович, 1887 року народження, м. Луганськ Луганської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Машиніст. Проживав: сел. Лиман Донецької області, вул. Садова, буд. № 244. Заарештований 19 листопада 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 року.

Гриньов Петро Федорович, 1904 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник залізниці. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Грипп Андрій Пилипович, 1900 року народження, с. Должанське Комишевацького району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Самарина Балка. Парторг колгоспу "Червоний орач". Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриппа Андрій Пилипович, 1900 року народження, с. Должанське Комишевацького району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Самарина Балка, порт. Парторг колгоспу "Червоний орач". Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гриппа Ірина Мартинівна, 1902 року народження, с. Новопетриківка Керменчицького району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Новопетриківка Керменчицького району Сталінської області. Прибиральниця СШ. Заарештована 16 лютого 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Грипась Микола Опанасович, 1896 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартіний. Проживав за місцем народження. Референт заготконтори райспоживспілки. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грисенко Микола Михайлович, 1912 року народження, с. Білокузьминівка Костянтинівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Не працював. Заарештований 17 листопада 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Грисс Вальтер Альбертович, 1886 року народження, м. Реймшайд Рейнської області, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Не працював. Заарештований 29 серпня 1937 року. Засіуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Гритчин Олександр Павлович, 1909 року народження, с. Волове Воловського району Курської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської області. Робітник заводу вогнетривких виробів. Заарештований 11 березня 1953 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1988 році.

Гритчина Тетяна Степанівна, 1905 року народження, с. Торське Краснолиманського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Попівка Краснолиманського району Сталінської області. Колгоспниця колгоспу ім. Сталіна. Заарештована 25 травня 1943 року. Засуджена військовим трибуналом Південно-Західного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1993 році.

Грицаєнко Дмитро Єгорович, 1911 року народження, с. Устинівка Чубарівського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, сел. Євдокіївка, № 18. Студент робітфаку. Заарештований 12 травня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 20 вересня 1935 року на 8 років ВТТ з порзбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Грицаєнко Іван Герасимович, 1911 року народження, м. Таганрог, українець, освіта 7 класів,

безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Герасимівської сільради Чистяківського району. Безробітний. Заарештований 20 червня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Грицай Володимир Лаврентійович, 1926 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Учень ремісничого училища. Заарештований 25 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Грицай Іван Григорович, 1909 року народження, с. Новодерев'янківськеНоволинського району Краснодарського краю. Проживав: Донецька область, сел. Зугрес. Водій гаража Зудресбуду. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грицай Іван Никифорович, 1897 року народження, с. Підгороднє Межівського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Веселий Красноармійського району Сталінської області. Токар гаража тресту "Красноармійськвугілля". Заарештований 20 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грицай Микита Данилович, 1900 року народження, с. Гайчул Першотравневого району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Маріупольським окрсудом 11 травня 1929 року засуджений до розстрілу. 31 травня 1929 року Верховним судом УРСР вирок замінений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Грицай Трихін Данилович, 1898 року народження, с. Гайчул Першотравневого району Маріупольського округу, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Маріупольським окрсудом 11 травня 1929 року засуджений до розстрілу. 31 травня 1929 року Верховним судом УРСР вирок замінений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Грицан Андрій Антонович, 1884 року народження, с. Царекостянтинівка Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Петренка Амвросіївського району Донецької області. Сторож радгоспу № 2. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грицан Авксентій Купріянович, 1904 року народження, с. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Вершина № 1, х. Чистопіль Костянтинівського району Донецької області. Конюх колгоспу "Пролетарка". Заарештований 22 грудня 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 червня 1935 року до заслання у Красноярський край на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Грицань Іван Йосипович, 1898 року народження, с. Калинівка Снігурівського району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Постишевський район, сел. динасового заводу, барак № 14. Робітник динасового заводу. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гриценко Андрій Дмитрович, 1885 року народження, с. Верхосулка Лебединського повіту Харківської області, українець, грамотний, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, Пляшкова колонія, буд. № 4. Майстер «Доненерго». Заарештований 4 вересня 1936 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гриценко (Грицаєнко) Андрій Тарасович, 1902 року народження, ст. Кобеляки Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійнний. Проживав: Донецька область, м. Красний Лиман, залізничний буд. № 88, кв. 3. Начальник водопостачання 1-го паровозного відділення. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 13 листопада 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гриценко Антон Йосипович, 1902 року народження, с. Ізлешки Золочівського району, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Рикове, вул. Тиха, буд. № 18. Заарештований 22 квітня 1932 року. Засуджений Особливою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 вересня 1932 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гриценко Антон Тихонович, 1897 року народження, с. Нехворощ Корсунського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Завідуючий їдальнею спецторгу НКВС. Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гриценко Дмитро Іванович, 1898 року народження, с. Берестове Куп’янського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської області. Робітник дистанції залізничної колії. Заарештований 13 квітня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1966 році.

Гриценко Євген Порфирович, 1894 року народження, с. Гришине Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Приватний візник. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Гриценко Єгор Петрович, 1910 року народження, с. Ярове Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний.Червоноармієць. Заарештований 17 серпня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Гриценко Кузьма Арсентійович, 1902 року народження, с. Міловатка Рубежанського району Луганської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Часів Яр, вул. Жовтнева, буд. № 30, кв. 1. Робітник рудоуправління. Заарештований 26 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гриценко Микола Пилипович, 1908 року народження, с. Петропавлівка Новобузького району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка, вул. Артемівська, буд. 57. Робітник шахти “Італія “ тресту “Макіїввугілля”. Заарештований 2 липня 1934 року. Даних про засудження немає. З-під варти звільнений 17 січня 1935 року. Реабілітований у 1935 році.

Гриценко Олександр Семенович, 1880 року народження, с. Валер’янівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав за місцем народження. Робітник керамічного заводу ім. Ворошилова. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриценко Олександр, по-батькові даних немає, дати народження немає, українець, безпартійний. Місце праці не вказано. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Заарештований 6 грудня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Гриценко Олена Григорівна, 1920 року народження, х. Крем’янки Воронезької області, росіянка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: сел. Пастухівка Макіївського району Сталінської області. Робітник шахти № 6. Заарештована 15 жовтня 1945 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Гриценко Павло Олександрович, 1907 року народження, с. Володимирівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча,

безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар керамічного заводу ім. Ворошилова. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Гриценко Павло Петрович, 1913 року народження, м. Миколаїв, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. проживав: м. Макіївка Донецької області. Червоноармієць. Заарештований 4 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом стрілецького корпусу Харківського військового округу на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гриценко Самуїл Власович, 1882 року народження, с. Новобрянка Добровеличківського району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Робітник шахти “Червоний Профінтерн”. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гриценко Семен Костянтинович, 1902 року народження, с. Новомикільське Рубежанського району Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе. Відбував покарання у ВТК НКВС. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гриценко Федір Іванович, 1889 року народження, с. Тишки Золочевського району, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Рикове Донецької області. Заарештований 20 червня 1932 року. Засуджений трійкою ДПУ УРСР 10 листопада 1932 року на 3 роки ВТТ. Розстріляний 1 грудня 1937 року у Білбалтлазі. Реабілітований у 1995 році.

Грицик Михайло Васильович, 1930 року народження, с. Михновець Стрілковицького району Дрогобицької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Слюсар машзаводу. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1961 році.

Грицин Гнат Пантелійович, 1887 року народження, с. Залізне Дзержинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Широка Балка Горлівського району Донецької області. Робітник шахти № 1. Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Грицин Петро Васильович, 1905 року народження, с. 2-а Федорівка Ямського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 18 червня 1942 року. Зник без вісті. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Грицкевич Лука Флорович, 1882 року народження, с. Новий Двір Волковиського району Гродненської губернії, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Тетянівка Слов’янського району Донецької області. Монах. Заарештований 12 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Грицких Полікарп Дем’янович, 1874 року народження, с. Черкаси Єлецького району Ліпецької області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, вул. Травнева, буд. № 29. Каменяр заводу ім. Кірова. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Грицук Михайло Олексійович, 1898 року народження, с. Броди Гродненського губернії, Польща, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, шахта “Іван”, буд. № 167. Технічний секретар шахти “Іван”. Заарештований 27 листопада 1932 року. Засуджений особливою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грицук Олександр Миколайович, 1910 року народження, м. Бєлосток, Польща, білорус, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Новоселівка Маріупольського району Донецької області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 19 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грицун Явтух Артемович, 1899 року народження, с. Верхній Токмак Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Моспине Макіївського району Сталінської області. Касир. Заарештований 20 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 8 жовтня 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1989 році.

Грицунов Григорій Петрович, 1888 року народження, сел. Жовтневе Волноваського району Донецької області, українець,освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Грецька, буд. № 131. Сторож. Заарештований 26 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Грицунов Григорій Петрович, 1888 року народження, с. Жовтневе Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Лікарняна, буд. № 7. Охоронник артілі "Азовпісок". Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Грицюк Антон Федорович, 1900 року народження, с. Броди Гродненської області, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Щербинівка м. Дзержинськ Донецької області. Голова шахткому профспілки шахти ім. Дзержинського. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 року.

Грицюк Степан Прокопович, 1908 року народження, с. Новосілки Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. радгоспу № 1 Сталінського району Сталінської області. Моторист радгоспу "Комсомолець". Заарештований 11 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гричин Олександр Павлович, 1909 року народження, м. Волове Курської області, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської області. Робітник хімзаводу. Заарештований 22 січня 1939 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 8 вересня 1939 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гриша Федір Андріанович, 1896 року народження, с. Селидівка (м. Селидове) Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Селидівка (м. Селидове) Донецької області. Заарештований 29 березня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРСР 31 серпня 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Гришан Євгенія Валеріанівна, 1901 року народження, м. Васильків Київської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Маріуполь, кол. А, буд. № 17, кв. 5. Акушерка лікарні заводу ім. Ілліча. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Гришан Іван Іванович, 1894 року народження, м. Сморгань Віленської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Н. Маріупольська, буд. № 22. Робітник державного архіву. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Гришай Іван Гнатович, 1905 року народження, с. Сергіївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Виконроб житлового кооперативу. Заарештований 25 січня 1944 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гришин Григорій Іванович, 1921 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 9 класів, безпартійний. Червоноармієць танкової бригади. Заарештований 22 ве-

ресня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Московського військового округу на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1998 році.

Гришин Іван Андрійович, 1905 року народження, с. Рог Долгоруківського району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Лікарняна, буд. № 65. Рахівник їдальні. Заарештований 5 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 10 лютого 1937 рокуна 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гришин Іван Григорович,1880 року народження, с. Іванівка Таганрозького району Ростовської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Знаходився на лікуванні у евакошпиталі № 3314 м. Макіївки Сталінської області. Заарештований 5 січня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гришин Микола Тимофійович, 1917 року народження, с. Красне Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Робітник шахти "Комсомолець". Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 10 жовтня 1941 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1941 році.

Гришин Олексій Костянтинович, 1914 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта середня, безпартійний. Курсант Вольського училища хімзахисту. Заарештований 2 січня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізона м. Саратова на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гришин Олексій Опанасович, 1894 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. Свердлова Артемівського району Сталінської області. Головний бухгалтер "Артемсільтресту". Заарештований 20 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Вмер у 1946 році у ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Гришин Павло Осипович, 1898 року народження, м. Ленінград, латиш, освіта вища, член ВКП(б). Начальник відділу технічного контролю металургійного заводу ім. Ілліча. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Києві 1 листопада 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гришин Петро Андрійович, 1889 року народження, с. Турки Турківського району Балашівського округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, Щербинівський рудник, буд. № 83. Заарештований 16 січня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 грудня 1931 року засуджений до засланння у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Гришин Петро Іванович, 1901 року народження, с. Никишкине Нижньогородської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу. Проживав: гуртожиток, барак № 246 при Єнакіївському заводі. Заарештований 14 лютого 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Гришин Петро Омелянович, 1918 року народження, с. Малий Ржавець Канівського району Київської області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Чумакове Ясинуватського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 17 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Гришин-Курдюков Дмитро Федорович, 1902 року народження, м. Горлівка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, 15 лінія, буд. № 30, кв. 2. Завідуючий кладовою. Заарештований 16 червня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 жовтня 1932 року засуджений до заслання у Північний край на три роки. Реабілітований у 1990 році.

Гришина Надія Михайлівна, 1916 року народження, сел. Бурос Макіївського району Донецької області, українка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінської області.

Не працювала. Заарештована 16 січня 1942 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляна 1 липня 1942 року у Ростовській області. Реабілітована у 1990 році.

Гришко Василь Максимович, 1895 року народження, с. Голента Конотопського району Чернігівської (Сумської) області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Плановик азотно-тукового заводу. Заарештований 30 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 20 грудня 1941 року у ВТТ-5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1964 році.

Гришко Григорій Нестерович, 1911 року народження, с. Олександрівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Шапошников Риковського району Донецької області. Каменяр станції Щебінка. Заарештований 17 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гришко Іван Васильович, 1903 року народження, с. Іванівка Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, сел. шахти "Олександр-Захід", буд. № 31, кв. 10. Вибійник шахти. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гришко Карпо Дементович, 1889 року народження, х. Пікузи Сартанського району Маріупольського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Пікузи Сартанського району Маріупольського округу. Заарештований 8 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гришко Леонід Лук'янович, 1910 року народження, х. Пікузи Сартанського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Пролетарська, буд. № 45. Слюсар хімзаводу. Заарештований 2 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гришко Лука Якович, 1878 року народження, х. Пікузи Сартанського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник пивоварного заводу. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гришко Серафим Лукич, 1915 року народження, с. Олександрівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 22 лютого 1945 року. Засуджений військовим трибуналом 1-ї гвардійської армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Гришко Трохим Пилипович, 1879 року народження, х. Гришине Стильського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Гришине Стильського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 4 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 квітня 1931 року виправданий. Реабілітований у 1931 році.

Гришко Федір Дементович, 1883 року народження, х. Пікуза Сартанського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Келерівка Сартанського району Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 23 серпня 1930 року. Засуджений надзвичайною сесією Сталінського міжрайсуду 18 вересня 1931 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Гришко Федір Дементович, 1883 рку народження, х. Водяне Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Третя Інтернаціональна, буд. № 101. Робітник клубу управління порту. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гришко Федір Терентійович, 1884 року народження, с. Федорівка Олександрівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Про-

живав: с. Попівка Костянтинівського району Донецької області. Селянин. Заарештований 27 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гришко Яків Карпович, 1896 року народження, с. Балан Решетилівського району Полтавської області,українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Завідуючий експедиційним залізничним агенством тресту "Макіїввугілля". Заарештований 27 жовтня 1944 року. Засуджений 8 лютого 1945 року трибуналом військ НКВС Донецької області на 25 років каторги. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23 січня 1954 року строк змінений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гришко (Грішко) Яків Терентійович, 1881 року народження, с. Попівка Куйбишевського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесля заводу ім. Ілліча. Заарештований 19 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Грищенко Василь Михайлович, 1923 року народження, с. Лук'яни Смоленської області, Російська Федерація, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 15 вересня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 18 Армії на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Грищенко Григорій Миколайович, 1899 року народження, м. Кіров Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, Нова колонія, буд. № 15, кв. 2. Начальник дільниці шахти "Червоний жовтень". Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Грищенко Дмитро Миколайович, 1923 року народження, с. Ганнівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Солдат Красноградської мехдивізії. Заарештований 23 травня 1946 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС Архангельської області, Російська Федерація, на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Грищенко Іван Васильович, 1897 року народження, х. Водянський Н. Катеринівської сільради Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник зернового товариства. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Грищенко Іван Гнатович, 1904 року народження, м. Єнакієве Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 21 вересня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом КСД на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Грищенко Іван Іванович, 1901 року народження, м. Лебедін Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Іловайське, вул. Шевченківська, буд. № 102. Фотограф. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грищенко Максим Іванович, 1900 року народження, с. Сорокошичі Чернігівської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, колонія Марія , буд. № 25, кв. 2. Заарештований 6 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Грищенко Олександр Григорович, 1897 року народження, м. Київ, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: ст. Алебастрове Артемівського району Донецької області. Черговий ст. Курдюмівка Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 14 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Грищенко Опанас Васильович, 1887 року народження, с. Махнівка Суджанського району

Курської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, вул. Орджонікідзе, буд. № 4, кв. 2. Начальник вентиляції шахти 12/18. Заарештований 5 листопада 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 4 лютого 1937 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Грищенко Семен Іванович, 1911 року народження, с. Краснопільське Краснопільського району Сумської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Бригадир 4-ї дистанції залізничної колії. Заарештований 27 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Північно-донецької (Донецької) залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Грищенко Трохим Іванович, 1890 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецька область, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 17 квітня 1930 року. Засуджений надзвичайною сесією Артемівського окружного суду 29 квітня 1930 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 12 травня 1930 року у м. Артемівську. Реабілітований у 1995 році.

Грищенко Федір Васильович, 1895 року народження, с. Н. Катеринівка Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Кутейникове Амвросіївського району Донецької області. Рахівник-експедитор «Каракумбуду». Заарештований 17 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Грищенко Федір Якович, 1909 року народження, с. Мартинівка Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Вибійник шахти "Софія". Заарештований 9 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грищенко-Ковила Лідія Сидорівна, 1916 року народження, сел. Пантелеймонівка Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: х. Біла Глинка Єнакіївського району Донецької області. Робітниця. Заарештована 11 грудня 1946 року. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1990 році.

Грищук Борис Григорович, 1898 року народження, с. Комке Волківського району Гродненської області, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. 8 Березня, буд. № 22. Майстер паросилового цеху металургійного заводу. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Грищук Йосип Іванович, 1889 року народження, с. Соболе Луківського повіту, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, ст. Куп'янськ Північнодонецької залізниці, вул. Шевченка, буд. № 19. Бригадир колійних робіт. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Грищук Яків Васильович, 1910 року народження, с. Юхимівка Проскурівського району Вінницкої області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ларине, будка № 9. Бригадир служби залізничної колії. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Гро Франц Петрович, 1917 року народження, с. Ліхтлінк Каменського району Поволжя, Російська Федерація, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник склозаводу. Заарештований 20 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Гробовенко Лідія Карлівна, 1918 року народження, с. Попільне Березанського району Миколаївської області, німкеня, малограмотна,

безпартійна. Проживала: сел. Моспине Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 24 березня 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Гробовий Данило Тимофійович, 1903 року народження, Василівський район Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіїв-ка, шахта «Новочайкине». Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гробовий Мойсей Микитович, 1903 року народження, с. Олексіївка Хотимського району Харківської області, українець, освіта нижча, до 1931 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Механік тресту "Головвогнетрив". Заарештований 17 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гродська Ядвіга Владиславівна, 1910 року народження, м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, полячка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Одеса. Агент з постачання паливного тресту. Заарештована 5 грудня 1944 року. Даних про вирок немає. Вмерла 11 червня 1945 року у лікарні м. Харкова.Реабілітована у 1955 році.

Гроза Іван Васильович, 1892 року народження, Австро-Угорщина, румун, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Тельманівський район, х. Реш-Хрещатик. Колгоспник колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гроза Едуард Юхимович, 1890 року народження, с. Бухни Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. Нью-Йорк. Коваль колгоспу "Активіст". Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гроздов Олександр Васильович, 1873 року народження, Псковська губернія, м. Великі Луки, росіянин, освіта – 1 клас духовного училища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, колонія "А", буд. № 15, кв. 4. Заарештований 11 січня 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 вересня 1931 року до заслання у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Грозницький Олександр Олександрович, 1892 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Доненцької області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 29 лютого 1938 року. Реабілітований у 1955 році.

Гром Никифор Семенович, 1896 року народження, с. Петрівське Керменчицького району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Зоотехнік радгоспу "Паризька комуна". Заарештований 4 жовтня 1937 року . Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Громаківська Клавдія Олександрівна, 1908 року народження, с. Білі Піни Біловського району Курської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Авдіївка Сталінської області. Робітниця Путилівського заводу. Заарештована 18 грудня 1946 року. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на 5 років у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Громаківський Яків Дем'янович, 1880 року народження, с. Новожадове Чернігівської губернії, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Плеханова, буд. № 32. Ветлікар. Заарештований 25 грудня 1930 року. Засуджений трійкою ОДПУ СРСР 18 травня 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Громаківський Яків Дем'янович, 1880 року народження, с. Новожадове Чернігівської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, вул. Центральна, буд. № 3. Завідуючий ветсандільницею ст. Дебальцеве. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Громаков (Гужва) Федір Тихонович, 1914 (1912) року народження, с. Комишеваха Ізюмського району Харківської області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. Авдіївка Сталінської області. Начальник районної контори зв'язку. Заарештований 12 квітня 1955 року. Засуджений Сталінським облсудом на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Громенко Ілля Григорович, 1896 року народження, с. Веселе Веселівського району Воронезької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Каменяр Красногорівського заводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Громенко Сергій Дмитрович, 1891 року народження, м. Слов'янське Донецької області, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно. Головний механік тресту "Будьонніввугілля". Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Громиков Яків Олександрович, 1874 року народження, с. Попівка Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Пенсіонер. Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Громило Василь Степанович, 1905 року народження, с. Олександрівка Добропільського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Добропільського району Сталінської області. Робітник будівництва шахти № 17/18. Заарештований 19 лютого 1943 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 5 травня 1944 року у ВТТ Карагандинської області. Реабілітований у 1994 році.

Громило Никифор Кирилович, 1898 року народження, с. Святогорівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шабелівка Краматорського району Донецької області. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Громило Тарас Кирилович, 1891 року народження, с. Святогорівка Добропільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Не працював. Заарештований 8 березня 1943 року. Даних про вирок немає. Вмер 31 липня 1943 року у в'язниці № 1 м. Саратова. Реабілітований у 1944 році.

Громов Анатолій Олександрович, 1896 року народження, м. Одеса, єврей, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 13 лінія, 10 просп., буд. № 24. Завідуючий міськфінвідділом. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Громов Андрій Микитович, 1897 року народження, с. Амвросіївка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 16, буд. № 39, кв.1. Головний бухгалтер шахти № 15. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Громов Валентин Іванович, 1927 року народження, с. Урицьке Лисогорського району Саратовської області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Сталінської області. Робітник трубозаводу. Заарештований

12 травня 1946 року. Засуджений Сталінським облсудом на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Громов Іван Микитович, 1896 року народження, Володимирської губернії, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Табельник шахти. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Колегією ВУЧК 23 грудня 1921 року засуджений на 5 років ВТТ. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Громов Микита Дем'янович, 1902 року народження, м. Єйськ Кубанської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 18 лінія, буд. № 8. Робітник металургійного заводу ім. Сталіно. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Громов Михайло Дмитрович, 1915 року народження, с. Усть- Іскітим Топкінського району Новосібірської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць НКВС СРСР, м. Макіївка Сталінської області. Заарештований 26 квітня 1945 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно виправданий. Реабілітований у 1945 році.

Громов Опанас Васильович, 1899 року народження, с. Буданівка Слободинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, до 1926 року член ВКП(б). Проживав у м. Артемівську Донецької області. Завідуючий складом райспоживспілки. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 23 березня 1939 року Реабілітований у 1991 році.

Громов Петро Григорович, 1904 року народження, м. Москва, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Амвросіївський район, радгосп ім. Котовського. Працівник радгоспу ім. Котовського. Заарештований 27 вересня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 23 листопада на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Громов Петро Іванович, 1896 року народження, х. Черевкова Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Черевкова Слов'янського району Донецької області. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 27 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Громов Семен Анікейович, 1895 року народження, с. Ч. Калинка Олександрівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Кутейникове Старобешівського району Донецької області. Робітник Каракубського рудоуправління. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Громова Берта Григорівна, 1894 року народження, м. Дубосари Молдовської АРСР, єврейка, освіта 5 класів та акушерська школа. Проживала: Донецька область, м. Макіївка, вул. 1-а Південна, буд. № 27, кв. 5. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Громова Ірина Євгенівна, 1900 року народження, с. Маломиколаївка Краснолуцького району Луганської області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 22 жовтня 1944 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Громова Катерина Опанасівна, 1909 року народження, с. Манькове Чертківського району Ростовської області, Росія, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Провідниця залізничних вагонів. Заарештована 1 жовтня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1956 році.

Громовий Петро Авер'янович, 1891 року народження, с. Кам'янка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. шахти "Новочайкине", буд. № 1, кв. 15. Робітник шахти. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Громута Петро Петрович, 1890 року народження, с. Пробудження Маріупольського повіту Донецької губернії, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Люксембурзького району Донецької області. Пастор католицької громади. Заарештований 15 січня 1931 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1931 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гросман Абрам Лейбович, 1914 року народження, м. Торнов, Польща, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджденікідзе Сталінської області. Учень машиніста електровозу шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 10 березня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гросман Анатолій Юхимович, 1914 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Особливого корпусу залізничних військ РСЧА у м. Владивостоці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1940 році.

Гросман Володимир Іванович, 1913 року народження, с. Миколаївка Троїцького району Одеської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Олексієве-Дружківка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер НСШ. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гросман Густав Августович, 1906 року народження, х. Кішкіне Сонцівська сільрада Старобешівського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Кішкіне Старобешівського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 1 січня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 1 квітня 1936 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1936 році.

Гросман Емілія Іванівна, 1897 року народження, с. Розенфельд Старокаранського району Донецької області, німкеня, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: сел. шахти ім. Шмідта Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітниця шахти ім. Шмідта. Заарештована 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 12 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області, Російська Федерація. Реабілітована у 1994 році.

Гросман Іван Августович, 1904 року народження, с. Хапрове Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Кішкіне Старобешівського району Донецької області. Сторож артілі ім. Тельмана. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засудженим не був. Вмер 27 жовтня 1937 року у в'язниці м. Маріуполь. Реабілітований у 1955 році.

Гроскоп Андрій Якович, 1912 року народження, с. Буряківське Коренківського району Краснодарського краю, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Білоярівка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Старший механік радгоспу ім. Луначарського. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гросс Андрій Андрійович, 1905 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Слюсар заводу ім. Куйбишева. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гросс Борис Миколайович, 1924 року народження, м. Краматорськ Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області.

Штукатур будівельної контори. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гросс Володимир Іванович, 1907 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гросс Герман Фердінандович, 1903 року народження, с. Новий Курган Рівенського повіту Волинської губернії, Польща, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник заводу "Автоскло". Заарештований 3 лютого 1938 року.. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 27 березня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1959 році.

Гросс Богдан-Готліб Андрійович, 1910 року народження, х. Північний Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гросс Євген Іванович, 1913 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1971 році.

Гросс Едуард Едуардович, 1903 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник машинобудівного заводу. Заарештований 23 листопада 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 16 лютого 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Гросс Едуард Олександрович, 1899 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник машзаводу. Заарештований 22 листопада 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 16 лютого 1937 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Гросс Карл Едуардович, 1924 року народження, м. Краматорськ Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 26 січня 1942 року при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Гросс Карл Петрович, 1889 року народження, с. Кузнецівка Донської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 13 липня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1920 році.

Гросс Єлизавета Федорівна, 1896 року народження, с. Маринфельд Синельниківського району Дніпропетровської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітниця радгоспу № 3. Заарештована 3 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1996 році.

Гросс Олександр Едуардович, 1907 року народження, х. Північний Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пенсіонер. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гросс Рейнгольд (Родіон) Андрійович, 1912 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС

та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гросс Сидір Якович, 1914 року народження, х. Гроне Черлацького району Омської області, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ляпине Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Пожежник заводу "Азовсталь". Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Гросс Федір Якович, 1916 року народження, м. Маріуполь Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ляпине Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Вантажник пісочного кар'єру. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 27 грудня 1941 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Гросс Фрідріх Генріхович, 1891 року народження, х. Гросс Краматорського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гросс Яків Якович, 1911 року народження, х. Грюнове Шарматського району Омської області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: х. Садки Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Гросс Яків Якович, 1888 року народження, с. Розендам Федорівського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, 18 дільниця, буд. № 81/15, кв. 5. Робітник «Індбуду». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1988 році.

Гроссер Фріц Куртович, 1913 року народження, м. Таура, Німеччина, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Конструктор заводу "Азовсталь". Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гроссінгер Зігмунд Маркович, 1914 року народження, м. Відень, Австрія, поляк, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Електрослюсар шахти № 1. Заарештований 24 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 липня 1942 року у в'язниці № 2 м. Златоуста Челябинської області. Реабілітований у 1942 році.

Гроссман Петро Германович, 1878 року народження, м. Лігнець, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник судоремонтного заводу. Заарештований 23 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Грот Георгій Антонович, 1904 року народження, м. Мітас, Латвія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Агент з техпостачання тресту "Орджонікідзевугілля". Заарештований 20 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 28 січня 1945 року у Каргапольлазі Архангельської області. Реабілітований у 1989 році.

Гротевич Іван Тимофійович, 1885 року народження, с. Юрківка Ставищенського району Київської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Бурос Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти ім. Єжова. Заарештований 22 червня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гротевич Олександр Іванович, 1906 року народження, с. Юрківка Ставищенського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Слюсар шахти ім. Єжова. Заарештований 21 червня 1938 року.

Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Грохальський Володимир Феліксович, 1880 року народження, м. Радом, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Шевченка, буд. № 87. Швець артілі "Промвзуття". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грохальський Володимир Феліксович, 1880 року народження, Радомська губернія, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Трудова, буд. № 20. Заарештований 23 листопада 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грошев Агей Євстахович, 1903 року народження, ст. Боківська Ростовської області, Російська Федерація, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області. Завуч СШ № 37. Заарештований 5 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грошев Григорій Тимофійович, 1906 року народження, с. Самарине Воловського району Орловської губернії, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, сел. азотно-тукового заводу, буд. № 9. кв. 17. Заарештований 1 листопада 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Грошев Іван Васильович, 1894 року народження, с. Розкопине Клецького району Сталінградської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Новий Донбас Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Нормувальник будмонтажної контори. Заарештований 5 квітня 1950 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на поселення у Карагандинську область. Реабілітований у 1989 році.

Грошевая Євдокія Федорівна, 1877 року народження, с. В. Березенка Білоцерківського району Київської області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Домогосподарка. Заарештована 24 вересня 1941 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Челябінській області виправдана. Реабілітована у 1942 році.

Груба Григорій Юхимович, 1920 року народження, с. Єлисеївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Долина Station Станіславської (Івано-Франківської) області. Начальник вузькоколійної залізниці лісопромкомбінату. Заарештований 14 травня 1950 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС Запорізької області на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Грубий Степан Семенович, 1909 року народження, с. Луганське Орджонікідзевського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартіний. Червоноармієць. Заарештований 24 грудня 1941 року. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії виправданий. Реабілітований у 1942 році.

Гругуль Єгор Донатович, 1897 року народження, с. Гругулі Двинського району, Латвія, латиш, освіта нижча, до 1922 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Макіївка, шахта ім. Кагановича, буд. № 49, кв. 10. Робітник шахти ім. Кагановича. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грудєв Григорій Сергійович, 1909 року народження, с. Стара Горюшкіна Лівенського району Курської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, шахта № 19/20, 7 лінія, буд. № 141. Робітник шахти ім. 1 Травня. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Грудєв Іван Кузьмич, 1901 року народження, с. Кшейк Миколаївського району Орловської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Товарний касир залізничної станції.

Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Грудзінський Август Фрідріхович, 1893 року народження, м. Конощай-Грунт, Німеччина, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, 16 дільниця, буд. № 2, кв. 27. Електрозварювальник заводу ім. Сталіна. Заарештований 30 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до виселення за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Грудзінський Борис Феоктистович, 1892 року народження, с. Тростянець Сумської області, росіянин, освіта нижча, до 1929 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Горлівка, 15 лінія, буд. № 26, кв. 2. Електрослюсар шахти "Кочегарка". Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Грудзінський Теофіл Еразмович, 1895 року народження, м. Творки Варшавської губернії, Польща, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 15 лінія, буд. № 16. Художник Будинку піонерів. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Грудзінський Фелікс Якович, 1896 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Економіст ізоляторного заводу. Заарештований 20 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Грудинін Валентин Гурович, 1924 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Актор драмтеатру. Заарештований 16 червня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Грудинін Олександр Павлович, 1889 року народження, с. Микитське Білородського повіту Тульської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Рахівник МТС. Заарештований 21 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Гружов Іван Митрофанович, 1896 року народження, с. Сергіївка Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Машиніст турбогенератора заводу ім. Ворошилова. Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Грузан Федір Кирсанович, 1891 року народження, с. Землянки Сталінського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Землянки Сталінського району Донецької області. Заарештований 11 квітня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Груздєв Яків Янович, 1896 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, малограмотний, член ВКП(б). Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Робітник шахти № 1/5. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Грузевич Мар'ян Володимирович, 1905 року народження, с. Слобода Барського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник шахти ім. Леніна. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Грузін Григорій Терентійович, 1901 років народження, с. Куколівка Олександрійського району Кіровоградської області, українець, освіта

початкова, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Нормувальник шахти № 19/20. Заарештований 2 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Грузінський Вітольд Едуардович, 1898 року народження, м. Мінськ, Білорусія, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Каракуббуд Старобешівського району Донецької області. Директор Каракубського рудоуправління тресту "Нерудсталь". Заарештований 18 червня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Грузінський Павло Іванович, 1891 року народження, м. Артемівськ Донецької області, росіянин, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, 2-й Ворошиловський пер., буд. № 15. Робітник заводу "Перемога праці". Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Грузінов Михайло Олексійович, 1907 року народження, Могилевська область, Білорусія, росіянин, освіта середня, даних про партійність немає. Начальник пожежної охорони м. Берліна, Німеччина. Заарештований 27 квітня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом 88 гвардійської стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та кофіскацією майна. Вмер 17 лютого 1946 року у Центрлазі, Комі АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Груненко Микита Платонович, 1896 року народження, с. Семенівка Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Дзержинського. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений Донецьким облсудом на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Груненко Михайло Платонович, 1893 року народження, с. Семенівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу ім. Дзержинського. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений судовою колегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки.Реабілітований у 1961 році.

Груненко Олександр Корнійович, 1881 року народження, с. Семенівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож радгоспу "Хімік". Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Груненко Павло Олександрович, 1909 року народження, с. Семенівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Семенівка Краматорського району Донецької області. Робітник механічного цеху металургійного заводу. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Груненко Яків Захарович, 1897 року народження, с. Семенівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Дзержинського. Заарештований 19 дистопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Грунер Василь Ерифрідович, 1908 року народження, с. Миколаївка Омської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, кол. «Червоний жовтень», землянка № 9. Слюсар керамічного заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Грунін Василь Пилипович, 1910 року народження, с. Слобідка Урицького району Орловської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 5 жовтня 1939 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом 22 жовтня 1939 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки.Реабілітований у 1998 році.

Грунська Пелагея Іванівна, 1916 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Миколаївка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 18 лютого 1943 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання на 5 років у Омську область. Реабілітована у 1996 році.

Грунська Франціска Яківна, 1885 року народження, с. Урицьке Люксембурзького району Дніпропетровської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Маріуполь, сел. Грабарі, Лівий берег, буд. № 46. Домогосподарка. Заарештована 27 вересня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1955 році.

Грунський Андрій Олексійович, 1924 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Учень школи ФЗУ. Заарештований 26 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Грунський Віктор Іванович, 1922 року народження, с. Малинівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червонофлотець. Заарештований 20 грудня 1941 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ з позбавленям прав на 2 роки.Вмер 16 червня 1943 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1946 році.

Грунський Володимир Казимирович, 1906 року народження, ст. Ханжонкове Макіївського району Донецької області, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, сел. шахти. Слюсар шахти № 3. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1955 році.

Грунський Іван Григорович, 1914 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Помічник командира взводу 1 дивізіону 5 гвардійського артполку. Заарештований 7 січня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 4-ї артдивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 15 серпня 1943 року у ВТТ № 2 м. Сталінграда. Реабілітований у 1993 році.

Грунський Йосип Михайлович, 1907 року народження, с. Антонівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер тресту "Союзекскавація". Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Грунський Лоренц Олександрович, 1915 року народження, с. Русів Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Русів Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Грунський Олександр Єгорович, 1926 року народження, с. Троїцьке Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць 29 запасного стрілецького полку. Заарештований 12 березня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом 7-ї запасної стрілецької дивізії Уральського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Грунський Пилип Юхимович, 1880 року народження, с. Олександропіль Межівського району Дніпропетровської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, гуртожиток заводу. Візник заводу "Металобрухт". Заарештований 3 жовтня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грунте Іван Іванович, 1883 року народження, с. Цельма, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, барак гуртожитку кислототривного заводу. Завідуючий складом заводу. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Грунтін Іван Петрович, 1884 року народження, м. Бавськ, Латвія, латиш, освіта нижча, до 1920 року член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Бригадир "Коксохіммонтажу". Заарештований 10 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 9 лютого 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1990 році.

Грунченко Володимир Григорович, 1918 року народження, м. Костянтиновка Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 59 залізничного полку. Заарештований 6 грудня 1940 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Північно-Кавказького військового округу на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Грунь Олексій Іларіонович, 1917 року народження, м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 23 вересня 1940 року. Засуджений військовим трибуналом Орловського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 6 квітня 1948 року у ВТТ. Реабілітований у 1998 році.

Грунь Петро Павлович, 1916 року народження, м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Черговий залізничної станції. Заарештований 1 березня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 22 листопада 1944 року у таборі НКВС 1018-04. Реабілітований у 1992 році.

Груньківський Іван Карлович, 1911 року народження, с. Новоберезівка Новобузького району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць саперного батальйону. Заарештований 16 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 квітня 1942 року. Місце не вказано. Реабілітований у 1964 році.

Груша Іван Микитович, 1897 року народження, с. Катещине Томаківського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, сел. Жовтневе, барак № 2. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання 23 серпня 1937 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1990 році.

Груша Олександр Гнатович, 1894 року народження, с. Яремичі Новогрудського району Мінської області, Білорусія, білорус, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Димитрова, буд. № 21.Черговий Слов'янського вдділення служби руху Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1976 році.

Грушевий Іван Власович, 1891 року народження, с. Буда Петрівського району Київської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти 3/4 тресту "Бокове-Антрацит". Кріпильник шахти № 3/4. Заарештований 29 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Грушевський Іван Степанович, 1885 року народження, с. Стовбці Мінської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дружківка, сел. Гаврилівське, буд. № 23, кв. 1. Економіст заводу ім. Ворошилова. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грушевський Микола Степанович, 1887 року народження, с. Стовбці Новогрудівського району Мінської області, білорус, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: Донецька

область м. Дружківка, вул. Войкова, буд. № 11. Електрик заводу ім. Ворошилова. Заарештований 30 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Грушевський Семен Львович, 1900 року народження, м. Ростов, Росія, єврей, освіта вища, безпартійний. Начальник санчастини 240 стрілецького полку. Заарештований 23 червня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Грушин Олександр Георгійович, 1899 року народження, с. Іванівське Московської області, Росія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка. Агент з постачання для інвалідів. Заарештований 25 серпня 1937 року. Засуджений спецколегією Курського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Грушко Степан Ілліч, 1916 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, ос-віта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 14 липня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 1-ї бригади залізничних військ Західного фронту на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 8 лютого 1943 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1994 році.

Грушко Федір Якович, 1912 року народження, Новомосковський район Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць автотранспортного батальйону 43 армії. Заарештований 29 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 43 армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1961 році.

Грушко Яків Олексійович, 1897 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Василівка Амвросіївського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 4 листопада 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 11 березня до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Грущенко Володимир Михайлович, 1924 року народження, с. Кінські Роздори Пологівського району Запорізької області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник металургійного заводу ім. Сталіна. Заарештований 4 листопада 1952 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Грязнов Олександр Миколайович, 1908 року народження, м. Москва, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував строк покарання у ВТК НКВС. Про арешт не вказано. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області у 1937 році до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Грянко Іван Ісидорович, 1899 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Головний бухгалтер машзаводу. Заарештований 21 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Данитх про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований 1957 році.

Губа Віктор Феофанович, 1907 року народження, с. Новоселівка Петропавлівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Утримувався у ПФТ № 240 м. Сталіно (м. Донецьк). Заарештований 22 травня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Губа Іван Павлович, 1901 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Волноваха, вул. В. Садова, буд. № 78. Без певного місця роботи. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Губа Микита Карпович, 1898 року народження, с. Тетянівка Слов'янського району До-

нецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Експедитор сільського споживчого товариства. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Губа Микола Григорович, 1901 року народження, с. Діброва Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний.Проживав: Донецька область, сел. Красний Лиман, вул. Сталіна, буд. № 35. Завідуючий конторою ст. Красний Лиман. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Губа Ольга Никифорівна, 1925 року народження, м. Волноваха Донецької області, українка, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 25 січня 1946 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмерла 16 травня 1950 року у Північпечлазі Комі АРСР. Реабілітована у 1995 році.

Губа Павло Авакумович, 1888 року народження, с. Діброва Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Діброва Краснолиманського району Донецької області. Пенсіонер. Заарештований 27 червня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 27 липня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1992 році.

Губа Полікарп Тарасович, 1902 року народження, м. Волноваха Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Бухгалтер залізничної станції. Заарештований 15 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Губанов Георгій Семенович, 1900 року народження, с. Каніне Орловської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Завідуючий відділом матеріальної бухгалтерії заводу ім. Сталіна. Заарештований 3 серпня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1947 році.

Губанов Кузьма Михайлович, 1893 року народження, с. Різдвяне Медведівського району Курської області, Росія, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Номісокосівське, вул. Пролетарська, буд. № 128. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Губанов Матвій Семенович, 1894 року народження, с. Колпіне Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Токар заводу ім. Куйбишева. Заарештований 10 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Губар Кузьма Дорофейович, 1907 року народження, х. Гайдіне Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1933 року кандидат у члени ВКП(б). Моторист колгоспного млина. Проживав: х. Гайдіне Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 16 грудня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Губар (Губарєв) Яків Семенович, 1913 року народження, с. Гударівка Олександрівського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. ім. Чапаєва Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 19/20. Заарештований 30 листопада 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5

років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Губарєв Василь Опанасович, 1898 року народження, с. Протопопівка Петрівського району Харківської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янське, вул. Н. Садова, буд. № 69. Робітник заводу «Червоний хімік». Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Губарєв Володимир Іванович, 1888 року народження, м. Олександрія, Латвія, латиш, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Постишеве (м. Красноармійськ), Новоекономічний рудник, стандарт № 4х2, кв. 1. Комірник нафтоскладу тресту "Постишеввугілля". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Губарєв Макар Матвійович, 1903 року народження, с. Тетеревіне Баланіхінського району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, ст. Красний Лиман, залізничний буд. № 84, кв. 3. Начальник колони № 3 МПС № 10. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 3 січня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Губарєв Микола Михайлович, 1904 року народження, м. Вороніж, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Помічник головного бухгалтера будівництва молококомбінату. Заарештований 27 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 29 листопада 1942 року у в'язниці м. Златоуста Челябінської області. Реабілітований у 1956 році.

Губарєв Никифор Михайлович, 1893 року народження, с. Троїцьке Слов'янського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Старший диспетчер машзаводу ім. Кірова. Заарештований 31 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Губарєв Яків Васильович, 1913 року народження, м. Харцизьк Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Командир відділення саперної роти.Заарештований 24 лютого 1944 року. Засуджений військовим трибуналом 90-ї бригади на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Губарєва Алевтина Володимирівна, 1924 року народження, м. Донецьк, українка, освіта 9 класів, безпартійна. Проживала: м. Грімма, Німеччина. Не працювала. Заарештована 31 грудня 1946 року. Засуджена Верховним Судом СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1994 році.

Губаревич Євген Іванович, 1904 року народження, м. Чита, Росія, поляк, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Ясинувата, вул. Свердлова, буд. № 28. Начальник вантажно-розвантажувальних робіт контори «Заготзерно». Заарештований 22 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Губаревич-Губареня Степан Йосипович, 1893 року народження, с. Кошубинці Гродненської губернії, Польща, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, колонія коксохімзаводу, стандартний буд. № 1. Плановик і помічник начальника механічного цеху коксохімзаводу. Заарештований 27 лютого 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 17 травня 1936 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Губе Василь Андрійович, 1893 року народження, х. Клинкіне Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Брандт Будьоннівського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Неймана. Заарештований 8 листопада 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 28 грудня 1935 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Губе Карл Олександрович, 1910 року народження, х. Климуш Тельманівського району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народжен-

ня. Даних про роботу немає. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Губе Костянтин Корнійович, 1904 року народження, 1904 року народження, с. Климичі Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Климичі Тельманівськогорайону Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 5 серпня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Губе Корній Корнійович, 1900 року народження, х. Климушеве Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Брандт Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Конюх сільського споживчого товариства. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Губе Олександр Олександрович, 1902 року народження, с. Климуш Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Голова колгоспу "Розівка". Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Губе Петро Федорович, 1888 року народження, с. Климуш Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Климуш Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Губе Федір Олександрович, 1906 року народження, с. Климуш Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Принцефельд Тельманівського району Донецької області. Коваль колгоспу "Нейланд". Заарештований 18 червня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Губе Федір Федорович, 1871 року народження, с. Самсонове Тельманівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Сталінської (Донецької) області. Сторож райспоживспілки. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Губе Яків Едуардович, 1915 року народження, с. Климаш Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Новоолександрівка Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу "Спартак". Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Губбе Едуард Якубович, 1908 року народження, сел. Атаманське Ростовської області, Росія, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Старобешівський район Донецької області. Рахівник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 4 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 листопада 1938 року у в'язниці НКВС м. Сталіно (м. Донецьк) Реабілітований у 1961 році.

Губбе Еріх Васильович, 1924 року народження, с. Брандене Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Брандене Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Губенко Гнат Андрійович, 1880 року народження, с. Олександрівка № 1 Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка № 1 Мар'їнського району Донецької області. Індивідуальник. Заарештований 3 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Губенко Олександр Васильович, 1910 року народження, с. Михайлівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Вантажник толевого заводу. Заарештований 11 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Губенко Савелій Пилипович, 1886 року народження, с. Шарове Володимирівського району Воронізької області, Росія, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Луговий Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Бджоляр колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 30 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Губер Вільгельм Андріасович (Андрійович, 1903 року народження, с. Тотанай Джанкойського району, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел .Рудник Петровського району Сталінської (Донецької) області. Інспектор райземвідділу. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Губерман Абрам Якович, 1893 року народження, м. Верхньодніпровськ Дніпропетровської області, єврей, освіта 2 класа, член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк, вул. Ворошилова, буд. № 4. Робітник друкарні. Заарештований 25 вересня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 29 грудня 1936 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Губерт Гнат Гнатович, 1893 року народження, м. Будапешт, Угорщина, угорець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16-а дільниця, буд. № 6, кв. 35. Не працював. Заарештований 19 квітня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Губерт Едуард Августович, 1895 року народження, Люблінська область, Польща, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Микитівка Горлівського району Донецької області. Провідник вагонного депо. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Губерт Християн Андрійович, 1909 року народження, Саратовська область, Росія, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Коваль заводу "Автоскло". Заарештований 14 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Губій Терентій Васильович, 1892 року народження, с. Ілліченкове Токмацького району Запорізької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 27 квітня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Вмер 27 квітня 1945 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Губій Терентій Васильович, 1892 року народження, с. Ілліченкове Токмацького району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 8-а Олександрівка, буд. № 43. Пресвітер общини баптістів. Заарештований 3 лютого 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16 березня 1934 року до заслання у Казахстан на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Губій Федір Васильович, 1890 року народження, с. Ілліченкове Токмацького району Запорізької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Буфетник залізничної станції. Заарештований 22 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Губін Василь Васильович, 1904 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Тесляр шахти ім. Косіора.- Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1971 році.

Губін Віктор Григорович, 1914 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 16 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Губін Ісаак Федорович, 1900 року народження, м. Донецьк, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 8 лінія, 6 проспект, буд. № 135. Технік-електрик "Донбасводтресту". Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Губін Микола Васильович, 1897 року народження, ст. Мечетінська Ростовської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Нормувальник "Союзтеплобуду". Заарештований 22 червня 1941 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Губін Олексій Митрофанович, 1909 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Старший стрілочник ст. Микитівка. Заарештований 17 листопада 1936 року. Засуджений сесією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Іловайськ 26 грудня 1936 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Губін Тихін Васильович, 1888 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Горлівського району Донецької області. Бондар. Заарештований 15 квітня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Губіна Юлія Данилівна, 1910 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітниця. Заарештована 27 грудня 1944 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15 років каторги з конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Губка Микола Федорович, 1916 року народження, с. Кочкари Новоазовського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Баяніст. Заарештований 21 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Губка Олексій Михайлович, 1889 року народження, х. Кочкари Новоазовського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Кочкари Новоазовського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 9 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 квітня 1930 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Губко Григорій Петрович, 1885 року народження, с. Каліберди Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта – ремісничне училище, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Постишеве, вул. Тельмана, буд. № 3. Касир ст. Постишеве. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Губрій Анатолій Григорович, 1924 року народження, с. Василівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Центральна" № 1. Заарештований 13 травня 1948 року. Засуджений Верховним Судом УРСР на 6 років і 7 місяців ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Губська Євгенія Петрівна, 1903 року народження, с. Свободне Волноваського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Свободне Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Кол-

господиня колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештована 10 квітня 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання у Північно-Казахстанську область на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Губська Марія Йосипівна, 1917 року народження, с. Старий Черчик Богодухівського району Харківської області, українка, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: м. Зугрес Сталінської (Донецької). Робітниця молокозаводу. Заарештована 27 листопада 1946 року. Засуджена Сталінським (Донецьким) облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітованиа у 1991 році.

Губський Демид Гнатович, 1883 року народження, с. Замістя Волківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Минівка Артемівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 27 жовтня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при ДПУ УРСР 9 січня 1931 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Губський Кузьма Митрофанович, 1898 року народження, с. Косівка Олександрівського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Путилівка, вул. Лісова, буд. № 4. Начальник конструкторського бюро заводу № 73. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Губський Олександр Микитович, 1911 року народження, с. Бернянка Красноградського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Дмитрівське, вул. Українська, буд. № 250(140). Робітник пляшкового заводу. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Вмер 1 листопада 1942 року у Краслазі НКВС Красноярського краю. Реабілітований у 1989 році.

Губський Опанас Спиридонович, 1888 року народження, м. Лебедин Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Байрак Горлівського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 25 лютого 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1961 році.

Губський Степан Федорович, 1903 року народження, с. Низівка Нововодолазького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петрівка-1 Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 9 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу12 армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Губський Федір Арсентійович, 1879 року народження, с. Богодухівка Полтавської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: сел. Броньове Маріупольського округу. Одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8 лютого 1930 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Губський Федір Тарасович, 1895 року народження, с. Вільне Волноваського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійнний. Проживав: с. Сартана Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Пенсіонер. Заарештований 2 жовтня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання у Іркутську область на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Губченко Петро Сергійович, 1891 року народження, х. Шапошникове Матвієво-Курганського району Ростовської області, Росія, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Матвієво-Курган Ростовської області, Росія. Обхідник колії залізничної станції. Заарештований 17 лютого 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 5 вересня 1943 року у Печорлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Гугель Тетяна Іванівна, 1904 року народження, м. Кам'янець-Подільський, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Енгельса, буд. № 14. Домогосподарка. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Гугель Яків Семенович, 1895 року народження, м. Гіркин Могилевської губернії, єврей, освіта незакінчена вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Енгельса, буд. № 14. Директор заводу "Азовсталь". Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Києві до розстрілу з конфіскацією майна.Вирок приведений до виконання у м. Києві 15 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Гугенберген Адольф Готлібович, 1919 року народження, с. Тойтебе Джанкойського району Кримської АРСР, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Кисельова" м. Чистякове (м. Торез) Донецької області. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гугенгеймер Рудольф Фрідріхович, 1908 року народження, с. Липова Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Слюсар вагонного депо ст. Ниркове Північнодонецької залізниці. Заарештований 23 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 15 вересня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Гугін Василь Олександрович, 1906 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта вища, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 30 червня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом запасної будівельної бригади на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки з конфіскацією майна. Реабілітований у 1998 році.

Гугін Йосип Єгорович, 1887 року народження, с. В. Левіне Пензенської губернії, Росія, росіянин, малограмотний, Проживав: с. Богоявленка Мар'їнського району Донецької області. Кравець. Заарештований 3 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гудалевський Ян Володимирович, 1898 року народження, с. Принцівка Воронезької області, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Бухгалтер тресту "Будматеріали". Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гуделайтіс Анатолій Іванович, 1912 року народження, с. Миколаївка Широківського району Дніпропетровської області, латиш, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Базарна, буд. № 2. Заступник начальника коксохімзаводу "Кокс". Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Гудениць Сава Ставрович, 1907 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Пекар радгоспу «Каракубський». Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гуденко Анатолій Олексійович, 1907 року народження, ст. Калачівська Донецької залізниці, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Помічник начальника служби руху залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 15 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гуденко Павло Іванович, 1899 року народження, м. Чугуїв Харківської області, українець, освіта 3 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Завідуючий кондукторського резерву залізничної станції. Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою

УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 23 травня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1959 році.

Гудер'ян Михайло Іванович, 1880 року народження, с. Фасова Житомирської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Дмитрівка м. Костянтинівки Донецької області. Робітник заводу "Промінь свободи". Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджен Аполон Георгійович, 1913 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Македонівка Маріупольського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджен Костянтин Георгійович, 1898 року народження, с.Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений ВТТ у м. Сталіно. Заарештований 16 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджен Костянтин Лазаревич, 1875 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Чердакли Володарського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 лютого 1930 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гуджен Костянтин Стелянович, 1914 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Курсант полкової школи. Заарештований 1 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджен Митрофан Ілліч, 1878 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Франко, буд. № 64. Сторож. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджен Митрофан Ілліч, 1872 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Чердакли Володарського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 лютого 1930 року до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гуджен Феофан Георгійович, 1916 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійнний. Проживав: с. Македонівка Маріупольського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуджин Валентин Іванович, 1909 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. ім. Дзержинського Маріупольського району Донецької області. Чабан радгоспу ім. Дзержинського. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудзик Павло Августович, 1907 року народження, с. Емілівка Житомирської області, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Інтернаціональна. Секретар комунального відділу склозаводу. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гудзь Олександр Маркович, 1920 року народження, м. Ічня Чернігівської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Годинниковий майстер. Заарештований 25 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Гудим Андрій Михайлович, 1896 року народження, х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червоний удар". Заарештований 3 листопада 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гудим Митрофан Іванович, 1910 року народження, с. Лиман Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: Донецька область, с. Лиман, вул. Чапаєва, буд. № 88. Помічник машиніста депо ст. Красний Лиман. Заарештований 2 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 17 листопада 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гудим Семен Іванович, 1915 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 15 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 393 стрілецької дивізії до розстрілу. Розстріляний 7 січня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

Гудима Олексій Павлович, 1901 року народження, с. Ходоров Ржищевського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Лівий берег, кам'яний кар'єр, буд. № 220. Тесляр. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудименко Василь Костянтинович, 1891 року народження, с. Тамарівка Тамарівського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, шахта ім. К. Маркса, казарма № 16, кв. 4. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудимов (Гудин) Василь Терентійович, 1914 року народження, с. Пищатине Волинської губернії, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Волноваський район, сел. Оленівські Кар'єри, буд. № 125, кв. 7. Слюсар Оленівських кар'єрів. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудимов Олексій Терентійович, 1902 року народження, с. Пищатине Волинської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Ольгинський район, с. Оленовські Кар'єри, буд. № 125, кв. 7. Робітник Оленівських кар'єрів. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудимова Дар'я Іванівна, 1918 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала : м. Красний Лиман Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 26 грудня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом 6 армії на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1994 році.

Гудін Андрій Савелійович, 1883 року народження, с. Молчанове Орловської області, росіянин, освіта нижча, до 1922 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Правий берег, буд. № 2, кв. 6. Заарештований 24 лютого 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 3 липня 1935 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гудін Костянтин Костянтинович, 1901 року народження, с. В. Каракуб Старобешів-

ського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області. Робітник «Каракуббуду». Заарештований 7 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гудін Микола Андрійович, 1900 року народження, с. Гусарівка Першотравневого району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Гусарівка Першотравневого району Донецької області. Судовою трікою при колегії ДПУ УРСР 18 березня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Гудініц Іван Парфентійович, 1898 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької обллаcті, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Троїцькі Кар'єри Ольгинського району Донецької області. Завідуючий магазином кар'єру. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкоюУНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудініца Андрій Парфентійович, 1900 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Завгосп СШ. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудінов Іван Ісайович, 1894 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Робітник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудінов Іван Ставрійович, 1882 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Колективіст". Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудінов Іван Федорович, 1913 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області. Каменяр рудоуправління. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гудінов Костянтин Ісайович, 1897 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Тесля радгоспу № 2. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гудінов Микола Савич, 1891 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Робітник «Каракуббуду». Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудінов Павло Григорович, 1901 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Бригадир колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 29 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гудківська Любов Оксентівна, 1903 року народження, с. Перша Федорівка Артемівського району Донецької області, українка, освіта – лікбез, безпартійна. Проживала: м. Яма Артемівського району Донецької області, вул. Постишева, буд. № 52. Домогосподарка. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нара-

дою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Гудківський Гаврило Федорович, 1903 року народження, с. Родіонівка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Сіль Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Шляховий майстер. Заарештований 8 жовтня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Гудківський Іван Антонович, 1901 року народження, с. Коров'є Теофіпольського району Хмельницької області, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: шахта "Софія". Робітник Макіївського металургійного заводу. Заарештований 6 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 року.

Гудков Сергій Никифорович, 1891 року народження, с. Орлове Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Вузлова" Горлівського району Донецької області. Столяр. Заарештований 19 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гудченко Іван Леонтійович, 1925 року народження, с. Родіонівка Ямського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, член ВЛКСМ. Проживав: с. Родіонівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Робітник кар'єру. Заарештований 11 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гудько Трохим Олексійович, 1908 року народження, х. Переліски Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, вул. Квітинська, буд. № 11, кв. 5. Заарештований 27 листопада 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Гужа Олексій Юхимович, 1891 року народження, м. Волчанськ Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Телеграфіст управління Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 14 листопада 1940 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 24 січня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

Гужаківський Адам Йосипович, 1915 року народження, с. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужаківський Антон Антонович, 1896 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. Косіора. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужаківський Антон Іванович, 1912 року народження, с. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужаківський Борис Іванович, 1909 року народження, х. Жданов Макіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 6 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужаківський Ванделін Іванович, 1919 року народження, х. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча,

безпартійний. Проживав: х. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Робітник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1968 році.

Гужаківський Емануїл Якович, 1898 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужаківський Іван Іванович, 1909 року народження, х. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Гужаківський Іван Якович, 1906 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужаківський Йосип Йосипович, 1919 року народження, х. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужаківський Йосип Карлович, 1924 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року на х. Логовський при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Гужаківський Карл Антонович, 1895 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужаківський Леонтій Йосипович, 1911 року народження, х. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Кринички Амвросіївського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Гужаківський Михайло Антонович, 1907 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 2 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужаківський Олександр Йосипович, 1913 року народження, с. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений комісією при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гужаківський Олександр Йосипович, 1915 року народження, с. Жданове Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Микитівка Сталінської (Донецької) області. Робітник ртут-

ного комбінату. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 грудня 1941 року у в'язниці м. Сталінграда (Волгограда). Реабілітований у 1955 році.

Гужаківський Павло Іванович, 1896 року народження, с. Жданівка Макіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник залізничного цеху металургійного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужаківський Семен Антонович, 1900 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 2 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гужва Василь Васильович, 1914 року народження, с. 2-а Андріївка Киричевського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 1 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужвій Федот Семенович, 1916 року народження, с. Підгорне Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, гуртожиток гірничого технікуму. Студент. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Гужевський Віктор Федорович, 1916 року народження, м. Ічня Чернігівської області, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 29 жовтня 1947 року. Засуджений Брестським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Гужеля Яків Іванович, 1883 року народження, с. Миколаївка Бердянського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, сел. Паркове, буд. № 4, кв. 28. Кустар-швець. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужель Нестір Іванович, 1885 року народження, с. Новомиколаївка Бердянського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, сел. Апатова, 11 вул., буд. № 38. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений судовою колегією Сталінського (Донецького) облсуду у м. Макіївці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Гуженко Мотря Єгорівна, 1921 року народження, с. Бабичеве Троїцького району Луганської області, українка, освіта 9 класів, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Учениця медшколи. Заарештована 17 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1943 році.

Гуженко Степан Якович, 1902 року народження, с. Бабичеве Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гужиківський Йосип Іванович, 1893 року народження, х. Жданівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Карла Лібкнехта Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гузарський Андрій Іванович, 1900 року народження, м. Броди, Галиччина, поляк, освіта ниж-

ча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Чистякове (м. Торез), шахта "Червона зірка", буд. № 73, кв. 1. Робітник шахти. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу.Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гузарський Володимир Михайлович, 1900 року народження, с. Семенівці Бродського повіту, Галичина, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Орлівка Чистяківського району Донецької області. Продавець робкоопу. Заарештований 25 липня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 жовтня 1930 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гузатий Василь Іванович, 1893 року народження, Боровський район Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. шахти, буд. № 38, кв.6. Робітник шахти «Новобутівка». Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гузенко Всеволод Сергійович, 1911 року народження, м. Москва, росіянин, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області Не працював. Заарештований 16 червня 1948 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на 5 років у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гузенко Гаврило Павлович, 1896 року народження, с. Калюженці Кигичевського району Харківської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Косіора Горлівського району Донецької області. Робітник шахти № 4/5. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1971 році.

Гузєв Іван Єгорович, 1911 року народження, с. Кутейникове Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області. Робітник паливного складу залізничної станції. Заарештований 17 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Гузєв Іван Онисимович, 1888 року народження, с.Будьонний Острогозького району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 4 лютого 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці ст. Артемівськ на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1955 році.

Гузик Прокіп Павлович, 1886 року народження, ст. Старовеличківська Кагановицького району Кубанської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 8 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гузиніна Юлія Ісаєвна, 1909 року народження, м. Сміла Київської області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Малоянісоль Володарського району Донецької області. Не працювала. Заарештована 30 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ.Реабілітована у 1959 році.

Гузовський Никифорович, 1877 року народження, с. Павлівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Павлівка Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15 грудня 1929 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гузь Григорій Митрофанович, 1898 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старченкове Володарського району Сталінської (Донецької) області. Конюх колгоспу ім. Червоної армії. Заарештований 14 грудня 1949 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на поселення у Красноярський край. Строк не вказаний. Реабілітований у 1989 році.

Гузь Григорій Митрофанович, 1898 року народження, с. Темрюк Володарського району

Донецької області, українець, освіта нижча, до 1927 року член ВКП(б). Проживав: с. Темрюк Володарського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "ВУЦВК". Заарештований 29 серпня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 11 жовтня 1936 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гузь Григорій Тимофійович, 1901 році народження, с. Терни Улянівського району Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Гейдине Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Касир колгоспу "Червона зоря". Заарештований 1 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Вмер 8 червня 1942 року під час слідства. Реабілітований у 1997 році.

Гузь Іван Карпович, 1881 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Темрюк Володарського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 січня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гузь Лазар Ілліч, 1880 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пічник. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер 10 березня 1938 року у Танлазі НКВС СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Гузь Олексій Опанасович, 1887 року народження, с. Петрівка Чернігівської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. радгоспу "Червоний молочар" Слов'янського району Донецької області. Робітник радгоспу. Заарештований 10 квітня 1933 року. Не засуджений. Реабілітований у 1933 році.

Гузь Петро Васильович, 1909 року народження, с. Бишкень Лебидинського району Харківської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Стара колонія Донецької області. Робітник шахти ім. Карла Маркса. Заарештований 4 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гузь Петро Іванович, 1907 року народження, с. Сарни, Польща, українець, освіта 7 класів, до 1932 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Нова колонія, А, буд. № 330, кв. 4. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведенний до виконання у м. Дніпропетровську 17 січня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Гузь Федір Федосійович, 1903 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник цеху № 7 заводу ім. Ілліча.Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гуйван Григорій Степанович, 1904 року народження, с. Красне поле Голованівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. шахти «Новочайкине». Робітник шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гуйська Тетяна Васильовна, 1896 року народження, м. Кострома, Росія, росіянка, освіта незакінчена вища, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк), житлокооп металургів, вул. Кримська, буд. № 4. Вчителька СШ № 20. Заарештована 15 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Гуйська Юзефа Болеславівна, 1899 року народження, с. Хильки Канівського району Київської області, полячка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (Донецьк), вул. Зайцева, буд. № 22. Заарештована 5 листопада 1936 року. Засуджена військовим трибуналом Харківського військового округу 14 квітня 1937 року на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Військовою колегією Верховного Суду СРСР строк скорочено до 6 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Гуйський Казимір Болеславович, 1882 року народження, с. Хильки Канівського району Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Кримська, буд. № 4. Робітник металургійного заводу. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гуйський Михайло Болеславович, 1870 року народження, с. Хильки Канівського району Київської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Кримська, буд. № 4. Головний бухгалтер металургійного заводу. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гук Володимир Кирилович, 1893 року народження, с. Селидівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійнний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Головний бухгалтер. Заарештований 17 квітня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Гук Григорій Іванович, 1909 року народження, с. Чичеріне Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер дистанції залізничної колії. Заарештований 30 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Гук Денис Дмитрович, 1885 року народження, х. Піщаний Артемівського округу Гришинського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Піщаний Артемівського округу Гришинського району. Хлібороб. Заарештований 30 січня 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 лютого 1930 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гук Костянтин Іванович, 1912 року народження, с. Чичеріне Волноваського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Робітник служби залізничної колії. Заарештований 30 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гукай Дар'я Сергіївна, 1883 року народження, с. Дмитрівка Волноваського району Донецької області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала за місцем народження. Колгоспниця колгоспу ім. 8 Березня.Заарештована 19 вересня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Гукенгеймер Август Фрідріхович, 1907 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 24 лінія, буд. № 73. Візник хімзаводу № 6. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гукенгеймер Артур Фрідріхович, 1925 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гукенгеймер Володимир Єгорович, 1907 року народження, сел. Олександрівка Постишевського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Олександрівка Постишевського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гукенгеймер Отто Емануїлович, 1914 року народження, ст. Межова Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Прожи-

вав: Донецька область, м. Постишеве, вул. Кривоноса, буд. № 15. Перукар ст. Постишеве. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гукенгеймер Рудольф Фрідріхович, 1904 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Ткаченка-Петренка, буд. № 200. Робітник артілі "Трудтранс". Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гукенгеймер Фрідріх Фрідріхович, 1896 року народження, с. Олександрівка Красноармійського району Донецкої області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Рахівник міськпромторгу. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гукк Еміль Ульріхович, 1894 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Агент з постачання "Будмонтажтресту". Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гуков Василь Ілліч, 1897 року народження, с. Банне Краснолиманського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник шахти № 16/17. Заарештований 28 січня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гуков Данило Андрійович, 1929 року народження, с. Уланівка Глухівського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 14 березня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1956 році.

Гуков Феоктист Леонтійович, 1885 року народження, сел. Новоекономічне Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Луганськ. Двірник будівельного технікуму. Заарештований 25 липня 1949 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 6 років ВТТ. Вмер 6 лютого 1950 року у Мінлазі МВС СРСР. Реабілітований у 1991 році.

Гулаєв Захар Опанасович, 1880 року народження, с. Надіївка Амвросіївського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Надіївка Амвросіївського району Донецької області. Службовець відділу попереднього ув'язнення. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гулак Хома Савич, 1895 року народження, с. В'язівка Юрівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколайполе Констянтинівського району Донецької області. Пастух радгоспу "Гірник" № 1. Дата арешту відсутня. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гулан Василь Корнійович, 1896 року народження, с. Новомихайлівка Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Будьоннівський район, шахта "Червона зірка", вул. Технічна, буд. № 27, кв. 1. Начальник дільниці № 6 шахти "Червона зірка". Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гулевич Олександр Осипович, 1892 року народження, с. Понятичі Віленської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Робітник шахти № 10-біс. Заарештований 20 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гулевський Аким Якович, 1873 року народження, с. Томашівка Михайлівського району Дніпропетровської області, українець, освіта ниж-

ча, безпартійний. Проживав: с. Благодатне Ольгинського району Донецької області. Робітник керамічного заводу. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гулевський Петро Трохимович, 1888 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. 1 Травня, буд. № 27. Старший бухгалтер відділу збуту заводу ім. Сталіна. Заарештований 7 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Гулега Григорій Мойсейович, 1897 року народження, х. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний.Проживав: х. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гулега Григорій Мойсейович, 1897 року народження, с. Оріхуватка Катеринославської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 27 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 травня 1931 року виправданий. З-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

Гулега Іван Остапович, 1897 року народження, с. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 27 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гулега Олександр Остапович, 1888 року народження, с. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Артемівський район, м. Часів Яр, вул. Кооперативна, буд. № 8. Робітник рудоуправління. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гуленко Петро Макарович, 1882 року народження, с. Пустовітовське Миронівського району Київської області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Касир. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гулецький Федір Зиновійович, 1898 року народження, с. Златоустівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Доля Волноваського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 10 січня 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гулецький Федір Зиновійович, 1898 року народження, с. Златоустівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Мандрикине Волноваського району Донецької області. Вантажник станції. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гулига Володимир Іванович, 1881 року народження, ст. Незамаївська Кубанської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 8 лінія, буд. № 62. Заступник головного інженера «Роскоопсталі». Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР у м. Москві до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Москві 8 лютого 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Гулида Олександр Павлович, 1903 року народження, с. Нова Водолага Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: ст. Іловайськ Донецької області, буд. № 121, кв. 27. Інженер вагонної дільниці ст. Іловайськ. Заарештований 30 квітня 1935 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1935 році.

Гулий Петро Онуфрійович, 1906 року народження, с. Новоселівка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, член ВКП(б). Червоноармієць військово-продовольчого пункту у м. Ясинувата Сталінської (Донецької) області. Заарештований 26 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Гулін Микола Андрійович, 1896 року народження, м. Білорецьк, Башкирська АРСР, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Головний бухгалтер управління Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 8 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Гулін Олексій Петрович, 1921 року народження, с. Сільці Калінінської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений 44 ВТК НКВС у м. Орджонікідзе Донецької області. Заарештований 3 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гулов Михайло Петрович, 1898 року народження, м. Шахти Ростовської області, Росія, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Амвросіївка Донецької області. Гірничий інженер Амвросіївського цементного заводу. Заарештований 4 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1993 році.

Гуляга Василь Давидович, 1909 року народження, с. Дубівці Тимонського району Чернівецької області, молдаванин, освіта 6 класів, безпартійний. Ув'язнений ПФТ-240 у м. Макіївці Сталінської (Донецької) області. Заарештований 30 квітня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Гуляєв Дмитро Васильович, 1896 року народження, с. Протасове Орловської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Донецької залізниці на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки та конфіскацією майна. Вмер 15 травня 1939 року у в'язниці м. Артемівська Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1955 році.

Гуляєв Дмитро Кіндратович, 1896 року народження, с. Скотувата Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, приватний будинок на роз'їзді. Стрілочник ст. Ясинувата. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений спецскладом лінійного суду Південнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Гуляєв Іван Григорович, 1894 року народження, м. Лисичанськ Ворошиловградської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, шахта Бутівка, гуртожиток № 6. Головний бухгалтер шахти ім. Кагановича. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гуляєв Іван Трохимович, 1908 року народження, с. Ситне Красноприлуцького району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Красногорівка Сталінської області. Слюсар заводу ім. Леніна. Заарештований 9 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гуляєв Костянтин Олексійович, 1917 року народження, сел. Бурос Макіївського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Бурос Макіївського району Донецької області. Лаборант станції. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер у 1941 році (дата не вказана) під час етапу із в'язниці м. Донецька Донецької області. Реабілітований у 1964 році.

Гуляєв Михайло Олексійович, 1892 року народження, с. Червоне Орловської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою

УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 17 вересня 1938 року у м. Сталіно (Донецьк). Реабілітований у 1989 році.

Гуляєв Петро Якович, 1907 року народження, с. Скотувата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Бердичі Авдіївського району Донецької області. Слюсар залізничного депо. Заарештований 12 липня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Донецькій області виправданий. Реабілітований у 1944 році.

Гуляєв Тимофій Єгорович, 1911 року народження, с. Привільне Баштанського району Миколаївського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Вибійник. Проживав: с. Калинове Горлівського району Донецької області. Заарештований 2 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 липня 1932 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Гуляй Трохим Григорович, 1903 року народження, с. Миколаївка Яновського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Яковлівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Фрунзе. Заарештований 14 жовтня 1937 року. Засуджений УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гуляк В'ячеслав Михайлович, 1909 року народження, м. Київ Київської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Чистякове Донецької області. Завідуючий відділом газети "Гірник". Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 12 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гулякін Степан Петрович, 1895 року народження, с. Ляличі Кліщівського району Західної області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 13, кв. 3. Бухгалтер шахти № 8 "Вітка". Заарештований 9 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Гуляченко Іван Іларіонович, 1897 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Командир авіаполку 18 авіабригади. Заарештований 2 серпня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Київського військового округу. Реабілітований у 1939 році.

Гуль Яків Онуфрійович, 1887 року народження, с. Гроща Липовецького району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Священик. Заарештований 11 січня 1945 року. 8 березня 1945 року постановою УКДБ по Донецькій області виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гульбінський Франц Карлович, 1889 року народження, х. Нурванці Браславського району Віленської області, Польща, поляк, грамотний, до 1935 року – член КП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 15. Електрик радгоспу ім. Шевченка. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гульбіт Микола Карлович, 1895 року народження, ст. Бориковичі Полоцького району, БРСР (м. Рига, Латвія), латиш, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 92. Завгар харчоторгу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гульницький Костянтин Костянтинович, 1904 року народження, с. Рибаки Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, сел. Олександро-Невське, барак № 6. Майстер заводу № 6. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гулько Андрій Михайлович, 1899 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області.

Сторож. Заарештований 30 травня 1951 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гулько Владислав Касперович, 1918 року народження, с. Мархлівка Городоцького району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Микитівка Горлівського району Донецької області. Бурильник ртутного комбінату. Заарештований 17 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1993 році.

Гулько Едуард Каспарович, 1915 року народження, с. Мархлівка Городецького району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Слюсар шахти № 5. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Дату арешту не вказано. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1939 році.

Гулько Семен Васильович, 1900 року народження, с. Ангелівка, Західна Україна, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Інспектор шахти № 1. Проживав: м. Донецьк Донецької області, шахта № 1, буд. № 34, кв. 4. Заарештований 18 жовтня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 січня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гулькова (Гулько) Олена Іванівна, 1910 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Донецької області. Робітниця макаронної фабрики. Заарештована 28 серпня 1941 року. Виправдана військовим трибуналом Північнодонецької залізниці. Реабілітована у 1941 році.

Гумаров Юсуп Бакійович, 1921 року народження, с. Новокульчум Чкаловської області, татарин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Чистяківський район Донецької області. Робітник шахти "Червона зірка". Заарештований 28 жовтня 1948 року. Верховним Судом засуджений на 6 років та 7 місяців ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гуменюк Василь Іванович, 1891 року народження, с. Ославі-Білли Надвирилівського повіту, Польща, українець, освіта початкова, до 1935 року – член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, радгосп «Дослідна станція». Завгосп радгоспу. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гуменюк Дмитро Микитович, 1899 року народження, с. Яроповиці Андрушівського району Бердичівського округу, українець, освіта середня технічна. Агроном. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Володимирська, буд. № 43. Заарештований 8 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Гумський Микола Зіновійович, 1906 року народження, сел. Обозівка Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 10 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 270 стрілецької дивізії до розстрілу. Розстріляний 17 листопада 1941 року. Реабілітований у 1958 році.

Гумуржі Андрій Харлампійович, 1874 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Сторож колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Гумуржі Леонтій Гнатович, 1900 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 28 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Гумуржі Микола Дмитрович, 1894 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новотроїцьке Ольгинського району Донецької області. Каменяр рудника. Заарештований 18 грудня 1937 року.

Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Гумуржі Павло Георгійович, 1898 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Візник. Заарештований 7 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гун Андрій Якубович, 1918 року народженнч, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта 1 клас, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 26 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Гун Давид Карлович, 1913 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гун Карл Карлович, 1910 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 18 липня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Гун Карл Якович, 1902 року народження, с. Розенфельд Тарасівського району Азово-Чорноморського краю, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Журавлівка Краснолуцького району Донецької області. Тесляр вагонного депо. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гун Михайло Карлович, 1909 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 18 березня 1944 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гун Теодор Карлович, 1921 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 17 березня 1943 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Гундт Еріх Ріхардович, 1909 року народження, м. Ельпер-Бранцвейт, Німеччина, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця. Робітник машзаводу. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1990 році.

Гункель Отто Георгійович, 1901 року народження, м. Рімбах, Німеччина, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Нова колонія Красноармійського району Донецької області. Кріпильник шахти № 1 "Центральна". Заарештований 2 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 26 липня 1939 року у в'язниці НКВС м. Сталіно Донецької області. Реабілітований у 1939 році.

Гунченко Андрій Кіндратович, 1885 року народження, с. Житківці Уманського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Постишеве Донецької області, будинок житлокоопу № 6. Касир ст. Постишеве. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гунь Адольф Фердінандович, 1907 року народження, х. Біла Криниця Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Бірт Тельманів-

ського району Донецької області. Столяр радгоспу “Приморський”. Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гунь Генріх Фрідріхович, 1907 року народження, с. Розенфельд Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Ковальов Тельманівського району Донецької області. Тесляр радгоспу “Приморський”. Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гунь Густав Фрідріхович, 1908 року народження, х. Розенфельд Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Машиніст колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Гунь Едуард Фрідріхович, 1910 року народження, с. Тельманове Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Комбайнер колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1959 році.

Гунь Ерліх (Генріх) Фердінандович, 1912 року народження, с. Розенфельд Старокаранського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Короченцеве Харцизького району Донецької області. Робітник колгоспу. Заарештований 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гунь Отто Фрідріхович, 1912 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Тракторист. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1942 році.

Гунь Фрідріх Фрідріхович, 1909 року народження, с. Кошкіне Старобешівського району Донецької області, німець, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: с. Кошкіне Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 13 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ. Вмер 26 грудня 1942 року у Унжлазі Горьковської області. Реабілітований у 1992 році.

Гунь Фрідріх Фрідріхович, 1915 року народження, с. Лукове Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Біла Криниця Тельманівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гунь Фрідріх Якович, 1907 року народження, Тельманівський район Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта Новобутівка, буд. № 123. Робітник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гунько Григорій Ананійович, 1892 року народження, м. Прилуки Полтавської області, українець, освіта трикласне училище, безпартійний. Касир ст. Мандрикине. Проживав: ст. Мандрикине, залізнічний буд. № 17, кв. 6. Заарештований 27 січня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Гунько Іван Антипович, 1888 року народження, с. Берестове Бердянського району Запорізької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Тройчата Краматорського району Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Гунько Іван Степанович, 1894 року народження, с. Бившкі, Галичина, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 129. Завідуючий конторою «Головмолоко». Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гупало Кирило Олексійович, 1892 року народження, с. Успенівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Успенівка Андріївського району Донецької області. Заарештований 27 січня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 4 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 22 лютого 1930 року у м. Маріуполі. Реабілітований у 1989 році.

Гупало Олександр Сергійович, 1924 року народження, с. Краснопілля Кіровоградської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Колишній військовополоненний табору № 217 м. Краматорська. Заарештований 21 квітня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гур Герман Готлібович, 1912 року народження, с. Сколобивське Володарського району Житомирської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Вантажник артілі. Заарештований 19 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Гура Михайло Петрович, 1894 року народження, с. Миронівка Олексіївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Мічуріна Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розтрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гура Олександр Євдокимович, 1898 року народження, с. Кам'янка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Колійний мастер. Заарештований 3 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гура Олександр Степанович, 1898 року народження, с. Високопілля Коломацького району Харківської області, українець, освіта середньо-технічна, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Заступник начальника 3-ї дистанції зв'язку управління Північнодонецької залізниці. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гура Олексій Євдокимович, 1898 року народження, с. Новомиколаївка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Хлібодарівка Сталінської (Донецької) області. Колійний майстер. Заарештований 25 березня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гура Петро Іванович, 1893 року народження, с. Привілля Слов'янського району Донецької області, українець, грамотний, член ВКП(б). Проживав: с. Привілля Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колгоспу ім. Чкалова. Заарештований 3 травня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії засуджений до розстрілу. Розстріляний 10 липня 1942 року. Реабілітований у 1966 році.

Гурба Конон Антонович, 1898 року народження, с. Калинівка Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 20, гуртожиток № 5. Кріпильник шахти. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гурба Тимофій Гаврилович, 1910 року народження, с. Калинівка Знаменівського району Миколаївської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, шахта № 20. Робітник шахти №

20. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гурбанов Семен Михайлович, 1907 року народження, сел. Авдіївка Сталінського району Донецької області, єврей, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, 4 лінія, буд. № 74. Редактор районної газети “Кочегарка”. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду м. Сталіно до розстрілу. Вирок приведенно до виконання у м. Сталіно 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Гурбик Іван Максимович, 1899 року народження, с. Лешківці Сосницького району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Сердита Донецької області. Робітник 1-ї дистанції ДБУ № 1. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гурбич Агрипіна Георгіївна, 1892 року народження, ст. Медведівська Тимашівського району Краснодарського краю, Росія, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Слов’янськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 21 серпня 1945 року. Засуджена Сталінським (Донецьким) облсудом на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Гурбич Ганна Демидівна, 1892 року народження, ст. Медведівська Тимашівського району Краснодарського краю, Росія, українка, освіта 3 класи, безпартійний. Проживала: м. Слов’янськ Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця церкви. Заарештована 21 серпня 1945 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Гурбич Микита Георгійович, 1893 року народження, ст. Медведівська Тимашівського району Краснодарського краю, Росія, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Сталінської (Донецької) області. Робітник контори. Заарештований 21 серпня 1945 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Гурвич Маркус Йосипович, 1896 року народження, с. Первишки, Литва, єврей, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Харківська, буд. № 26, кв. 13. Кустар. Заарештований 22 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1988 році.

Гургач Георгій Опанасович, 1892 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Буроз Макіївського району Донецької області. Вантажник. Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гургач Ілля Минович, 1904 року народження, с. Старий Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Вантажник. Заарештований 13 лютого 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконнаня вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гургач Ілля Михайлович, 1895 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Заарештований 8 лютого 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гургач Ілля Михайлович, 1895 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Любов Старобешівського району Донецької області. Пастух радгоспу № 6. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гургач Міна Ілліч, 1883 року народження, с. Каракуба Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Сторож. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гургач Міна Мінович, 1916 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Робітник радгоспу. Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гургач Степан Ілліч, 1902 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Не працював. Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гургач Федір Ілліч, 1895 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Бригадир колгоспу. Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гурє (Герц) Генріх Генріхович, 1893 року народження, с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта неповна середня. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Бухгалтер колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гуревич Аркадій Георгійович, 1911 року народження, м. Артмівськ Донецької області, єврей, грамотний, про партійність даних немає. Проживав: сел. Іванівка Краматорського району Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 15 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Гуревич (Плоткін) Григорій (Давид) Абрамович (Файбішович), 1903 року народження, м. Відзе Брославського повіту Віленської губернії, Польща, єврей, освіта вищак, член КПЗУ. Робітник заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радянська колонія, гуртожиток № 2, кв. 24. Заарештований 15 жовтня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 березня 1936 року виправданий, звільнений з-під варти. Реабілітований у 1936 році.

Гуревич (Плоткін) Григорій Абрамович, 1903 року народження, с. Відзе Брославського повіту Віленського воєводства, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радянська колонія, Стахановський гуртожиток № 1. Комірник заводу. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуревич Михайло Арнольдович, 1895 року народження, с. Михайлівка Мелітопільського району Дніпропетровської області, єврей, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Харків, пр. Правди, буд. № 5. Начальник цеху Краматорського заводу. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Гуревич Мойсей Борисович, 1904 року народження, с. Веселе Запорізької області, єврей, освіта вища, безпартійний. Директор робітфаку. Проживав: ст. Рубіжна, вул. Соснова, буд. № 125, кв. 3. Заарештований 15 січня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гуревич Юрій Маркович, 1906 року народження, м. Веліж Смоленської області, єврей, освіта середня, член ВПК(б). Проживав: ст. Ясинувата Донецької області. Заступник начальника відділу управління Південнодонецької залізниці. Заарештований 16 листопада 1937 року. Військо-

вим трибуналом Харківського військового округу виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Гуреєв В'ячеслав Михайлович, 1901 року народження, м. Феодосія, Крим, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 10. Інженер станції Красний Лиман Північнодонецької залізниці. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 11 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Гуреєв Опанас Степанович, 1884 року народження, с. Убєжище Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, Нова колонія заводу ім. Фрунзе, буд. № 286, кв. 7. Слюсар. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гуржі Георгій Дмитрович, 1899 року народження, с. Мала Янісоль Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Ст. Крим Маріупольського району Донецької області, вул. Кірова, буд. № 53. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гуржі Ілля Анастасович, 1900 року народження, с. Мала Янісоль Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кальчик Маріупольського району Донецької області. Бухгалтер Маріупольського зернорадгоспу. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гуржі Михайло Іванович, 1896 року народження, с. Урзуф Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу "Ударник". Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуржі Юрій Ілліч, 1898 року народження, с. Ст. Керменчик Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ст. Керменчик Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Комірник колгоспу "Новий світ". Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гуржієнко Андрій Акимович, 1892 року народження, с. Покровська-Бугачка Лубнянського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, ст. Мушкетове, вул. Будьоннівська, буд. № 78, кв. 3. Колійний майстер. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гуржієнко Лев Георгійович, 1896 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Начальник станції металургійного заводу. Заарештований 30 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області засуджений на 15 років каторги з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. 18 березня 1947 року Військовою колегією Верховного Суду СРСР строк змінено на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гуржій Гаврило Макарович, 1896 року народження, с. Залізне Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Залізне Дзержинського району Донецької області. Кріпильник шахти № 19-20. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуржій Єлизавета Петрівна, 1913 року народження, с. Водяне Куйбишевського району Запорізької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської (До-

нецької) області. Слюсар. Заарештована 5 серпня 1946 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1946 році.

Гуржій Трохим Павлович, 1892 року народження, с. Троїцьке Кадіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Чубаря. Проживав: с. Калино-Попаснянське Артемівського району Донецької області. Заарештований 20 серпня 1932 року. Артемівським народним судом Донецької області 15 лютого 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гуржій Федір Єлисейович, 1907 року народження, с. Новотроїцьке Ольгинського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 29 жовтня 1942 року. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1998 році.

Гуржій Яків Омелянович, 1894 року народження, с. Залізне Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Залізне Дзержинського району Донецької області. Змазувальник вагонів ст. Костянтинівка. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гурильов Володимир Іванович, 1884 року народження, с. Тавозьке Пугачовського району Саратовської області, Росія, освіта середньо-технічна, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, кол. Пляшкова, буд. № 12-2, кв. 1 . Робітник склозаводу. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гурін Анатолій Нікандрович, 1915 року народження, м. Донецьк, Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Молодший командир бойових машин. Заарештований 27 квітня 1942 року. Військовим трибуналом 12 армії засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 11 липня 1942 року. Реабілітований у 1998 році.

Гурін Василь Григорович, 1896 року народження, с. Вульки Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, до 1935 року – член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Новий світ, вул. Авіаційна, буд. № 10. Пенсіонер. Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гурін Микола Гнатович, 1903 року народження, м. Рівне, українець, освіта нижча, безпартійний. Машиніст залізничного депо. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, залізничний буд. № 2. Заарештований 4 грудня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гурін Свирид Васильович, 1900 року народження, с. Преображенка Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник шахти ім. Шверника. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Нова колонія, буд. № 1, кв. 32. Заарештований 2 серпня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 29 вересня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гурін Федір Іванович, 1905 року народження, сел. Наставіна Вишньо-Волочівського повіту Тверської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник склозаводу. Проживав: м. Артемівськ, вул. Машинобудівна, буд. № 27. Заарештований 15 травня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23 червня 1930 року засуджений до заслання на 3 роки на Урал. Реабілітований 1956 році.

Гуринович Володимир Михайлович, 1896 року народження, с. Кирин Новогрудського району, Польща, білорус, освіта середня, до 1934 року член ВКП(б). Проживав м. Дружківка Донецької області, вул. Калініна, буд. № 9. Робітник заводу ім. Ворошилова. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гуринович Павло Антонович, 1901 року народження, с. Печуракі Слуцького району Мінської області, поляк, грамотний, член ВКП(б).

Проживав: м. Макіївка Донецької області, житлокооп, буд. № 4, кв. 4. Вибійник шахти "Софія". Заарештований 18 вересня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

Гуришкін Андрій Іванович, 1901 року народження, с. Миколопільське Новодеревинського району Московської області, росіянин, освіта 4 класи, член ВКП(б). Черговий залізничної станції. Заарештований 15 лютого 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гурко Йосип Тимофійович, 1891 року народження, с. Зеленець Козеляцького повіту, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, сел. Яковлівка, вул. Пролетарська, буд. № 8. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 14 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Гурко Павло Феодосійович, 1894 року народження, с. Артемівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Ворошилова, буд. № 11. Економіст болтового заводу. Заарештований 31 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гурковська Ксенія Іванівна, 1901 року народження, с. Скотувата Авдіївського району Донецької області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: с. Скотувата Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 2 лютого 1946 року. Засуджена Сталінським (Донецьким) облсудом на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Гурковський Віктор Йосипович, 1903 року народження, с. Татаринівка Сквирського району Київської області, поляк, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: с. Торське Краснолиманського району Донецької області. Директор НСШ. Заарештований 3 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гурнаков Дмитро Михайлович, 1903 року народження, ст. Костянтинівська Північно-Кавказького краю, росіянин, малограмотний, безпартійний. Матрос шхуни на Камчатці. Проживав: м. Чистякове (м. Торез), селище шахти "Американка". Заарештований 1 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гурневич Михайло Антонович, 1899 року народження, с. Іллінка Сальського округу Північно-Кавказького края, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Головний бухгалтер тресту "Доннархарч". Проживав: м. Макіївка, 7 лінія, 14 проспект, буд. № 11/34. Заарештований 4 жовтня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гурницький Болеслав Францович, 1904 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка, хімічна колонія, буд. № 22, кв. 3. Контролер заводу "Автоскло". Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Гурницький Григорій Михайлович, 1889 року народження, с. Больмин Келецької губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартіний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Юнком", 1-а Стандартна, буд. № 1, кв. 1. Комірник шахти "Юнком". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засудження 17 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

Гуров Андрій Іванович, 1886 року народження, с. Вінникове Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, вул. Реміснича, буд. № 1. Робітник залізничної станції. Заарештований 6 лютого 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гуров Володимир Олександрович, 1910 року народження, с. Воропаєве Дмитрівського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області Вибійник шахти № 1-2. Заарештований 7 квітня 1944 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно Сталінської (Донецької) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1996 році.

Гуров Герасим Іванович, 1878 року народження, с. Мартинівка Кирсанівського району Тамбовської області, Росія, росіянин, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти № 11. Проживав: Донецька область, Новосмолянинівський рудник. Заарештований 27 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гуров Іван Степанович, 1871 року народження, с. Новомиколаївське Маріупольського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Хомутове Маріупольського району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Гуров Костянтин Іванович, 1906 року народження, с. Хомутове Будьоннівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Приватний бондар. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гуров Опанас Олексійович, 1890 року народження, с. Севрюкове Новосільського району Курської області, Росія, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, заводська колонія, буд. № 327, кв. 4. Тесляр металургійного заводу. Заарештований 21 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Гуров Яків Васильович, 1893 року народження, м. Кирсанов Тамбовської області, Росія, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Робітник шахти № 11. Проживав: Донецька область, Новосмолянинівський рудник. Заарештований 27 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гурова Валентина Петрівна, 1920 року народження, м. Славгород Омської області, Росія, росіянка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 29 січня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Гурський В'ячеслав Антонович, 1890 року народження, с. Лихівці Віленської області, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Щербинівка Дзержинського району Донецької області. Робітник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гурський Іван Федорович, 1920 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 16 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Гурський Кузьма Петрович, 1912 року народження, с. Герандівка Городницького повіту Київської губернії, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Вантажник депо "Схід". Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно Донецької області. Реабілітований у 1990 році.

Гуртина Ганна Харлампівна, 1894 року народження, с. Мангуш Донецької області, грекиня, освіта нижча, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: с. Мангуш Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 серпня 1929

року засуджена до Казахстан на 3 роки. Реабілітована у 1992 році.

Гуртих Август Вільгельмович, 1902 року народження, м. Гельзенкірхе Вестфальської області, Німеччина, німець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Робітник шахти "Юнком". Проживав: м. Єнакієве, шахта "Юнком", буд. № 10. Заарештований 22 серпня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1936 року висланий за міжі СРСР. Реабілітований у 1956 році.

Гуртова Надія Дмитрівна, 1931 року народження, с. Жовтневе Харківської області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. Кірова. Заарештована 20 лютого 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1990 році.

Гуртова Парасковія Фетисівна, 1912 року народження, с. Жовтневе Харківської області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької). Колгоспниця колгоспу ім. Кірова. Заарештована 20 лютого 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1990 році.

Гуртовенко Яків Федорович, 1896 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Садки Тельманівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 24 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуртовий Кузьма Дмитрович, 1893 року народження, с. Новомайорське Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новомайорське Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 12 вересня 1943 року. Військовим трибуналом 2-го танкового корпусу засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Гуртовий Леонід Михайлович, 1911 року народження, область не вказана, Зінов'ївський район, с. Коханівка, українець, малограмотний, безпартійний. Помічник машиніста шахти № 10-біс. Проживав: м. Сталіно Донецької області, шахта № 10-біс. Заарештований 2 липня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1 грудня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гуртовий Федір Григорович, 1896 року народження, с. Старомайорськ Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 28 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Гуртовий Федір Іванович, 1908 року народження, с. Старомайорськ Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 27 січня 1944 року. Військовим трибуналом 69-ї армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1945 році.

Гур'янов Анатолій Михайлович, 1902 року народження, м. Запоріжжя Запорізької області, українець, освіта вища, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Головний механік заводу "Коксохіммонтаж". Заарештований 12 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Гусак Антон Олексійович, 1904 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Машиніст крана заводу ім. Сталіна. Заарештований 15 серпня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінської (Донецької) області засуджений на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гусак Василь Кузьмич, 1886 року народження, с. Федосіївка Сартанського району Маріупольського округу, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Федосіївка Сартанського району Маріупольського округу. Заарештований 20 серпня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гусак Василь Пилипович, 1893 року народження, с. Пришиб Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Пришиб Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 6 січня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гусак Гнат Прокопович, 1905 року народження, с. Ярове Краснолиманського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Маляр. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 19 листопада 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Гусак Григорій Максимович, 1895 року народження, с. Студенок Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вагар залізничного транспорту. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Гусак Йосип Андрійович, 1881 року народження, с. Новопавлівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Устинівка Лисичанського району Луганської області. Колгоспник. Заарештований 23 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Гусак Мартин Степанович, 1901 року народження, с. Ярова Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Кочегар депо. Проживав за місцем народження. Заарештований 3 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Гусак Михайло Лукич, 1912 року народження, с. Боцмани Талалаївського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вчитель СШ. Проживав: ст. Орлова Слобода Донецької області. Заарештований 6 вересня 1936 року. Лінійним судом Донецької залізниці 20 січня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1993 році.

Гусак Олександр Денисович, 1907 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Начальник штабу 2-го окремого дивізіону торпедних катерів. Заарештований 29 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Розстріляний 22 травня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Гусак Омелян Гурович, 1910 року народження, с. Новоселівка Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Артемівськ Донецької області, барак № 6. Бригадир ремонтної колони 4-ї дистанції. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гусак Петро Григорович, 1893 року народження, с. Гродівка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Русин Яр Гришинського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 25 січня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гусак Трохим Дмитрович, 1899 року народження, сел. Шабельківка Краматорського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник цементного заводу. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гусак Юхим Омелянович, 1878 року народження, с. Гродівка Постишевського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гусаков Григорій Іванович, 1873 року народження, с. Успенівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Успенівка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 10 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року виправданий. Реабілітований у 1931 році.

Гусаков Григорій Михайлович, 1895 року народження, Орловська область, Болхівський повіт, росіянин, освіта домашня, безпартійний. Робітник руднику. Проживав: сел. Щербинівка Донецької області. Заарештований 24 січня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Гусаков Дмитро Акимович, 1906 року народження, с. Вознесенка Петрівського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 13. Заарештований 9 серпня 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гусаков Леонід Юхимович, 1911 року народження, сел. Куп'янськ Куп'янського району Харківської області, українець, освіта середня технічна, безпартійний. Проживав: ст. Куп'янськ Вузлова Харківської області, Лісний провулок, буд. № 3. Технік водопостачання ст. Куп'янськ. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Гусаков Сергій Петрович, 1875 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 18 липня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Гусаков Михайло Кузьмич, 1895 року народження, с. Каминине Болхівського повіту Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу. Проживав: рудник «Щербинівський» Горлівського району Донецької області. Заарештований 25 січня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гусакова Парасковія Андріївна, 1896 року народження, с. Копай Копайського району Вінницької області, росіянка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Сартана Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця відділу робітничого постачання. Заарештована 1 серпня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Гусар (Гуссер) Август Августович, 1915 року народження, с. Новий Бух Н. Бухського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Сталінського району Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 7, кв. 7. Кріпильник шахти № 17/17. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гусар Генріх Генріхович, 1906 року народження, с. Федорівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Заарештований 2 листопада 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Гусар Гендріх Ісаакович, 1878 року народження, с. Миколайталь Високопільського району Херсонської області, німець, малограмотний, безпартійний. Сторож. Проживав: кол. Федорівка

Харцизького району Донецької області. Заарештований 23 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Гусар Григорій Лук'янович, 1912 року народження, с. Різдв'янка Лозівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Болгарівка Слов'янського району Донецької області. Кучер радгоспу ім. Шевченка. Заарештований 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гусар Едмунд Генріхович, 1908 року народження, с. Федорівка Макіївського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Молотобоєць. Проживав: с. Федорівка Макіївського району Донецької області. Заарештований 10 грудня 1935 року. Лінійним судом Донецької залізниці на ст. Іловайськ 25 січня 1936 року виправданий. Реабілітований у 1936 році.

Гусар Купріян Кирилович, 1892 року народження, с. Капаш Запорізького округу, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Староєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 12 березня 1931 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1989 році.

Гусаренко Никифор Васильович, 1893 року народження, с. Федорівка Барвенківського району Харківської області, українець, неграмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Шилівка Краматорського району Сталінського округу (Донецька область). Заарештований 21 листопада 1930 року.Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 травня 1931 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гусаренко Тимофій Васильович, 1895 року народженя, с. Федорівка Барвенківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Шилівка Краматорського району Сталінського округу. Заарештований 23 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 травня 1931 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гусаров Август Августович, 1915 року народження, с. Донці Баштанського району Одеської області, німець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Донецької області. Кріпильник шахти № 17. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Гусаров Іван Матвійович, 1887 року народження, с. Андріївка Калузької області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Рахівник. Проживав: м. Макіївка Донецької області, робітниче містечко, буд. № 32, кв. 4. Заарештований 14 вересня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 грудня 1932 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гусаров Іван Федорович, 1892 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу ім. Ілліча. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гусаров Феофан Федорович, 1907 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Красноармійська, буд. № 60. Вантажник. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гусєв Андрій Іванович, 1894 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Латишеве Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 2 жовтня 1952 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 3

роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Гусєв Володимир Якович, 1925 року народження, м. Сталіно Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 19 жовтня 1948 року. Військовим трибуналом в/ч 56705 засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1953 році.

Гусєв Іван Акимович, 1888 року народження, с. Богатир Великоновосілківського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Економічне Постишевського району Донецької області, будмістечко, буд. № 1, кв. 1. Тесляр. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вмер 14 грудня 1942 року. Реабілітований у 1959 році.

Гусєв Іван Миколайович, 1893 року народження, с. Меленьки Іванівської області, Росія, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Москва Московської області. Помічник начальника 1-го відділу бойової підготовки при Народному Комісаріаті оборони СРСР. Заарештований 3 березня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабілітований у 1939 році.

Гусєв Іван Федорович, 1899 року народження, с. Будьоннівка Ольховатського району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Валуйки, Луганської області. Робітник дистанції колії. Заарештований 1 лютого 1940 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Гусєв Ксенофонт Іванович, 1891 року народження, с. Поротики Ржевського району Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, сел. шахти № 19-20, 8 лінія, буд. № 164, кв. 1. Кріпильник шахти № 19-20. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Гусєв Олександр Іванович, 1890 року народження, м. Вороніж Воронезької області, Росія, росіянин, освіта вища, есер. Проживав: м. Сталіно, 1 Лінія, буд. № 79/80, кв. 19. Заступник технічного директора "Донбасвугілля". Заарештований 28 травня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Гусєв Омелян Степанович, 1913 року народження, с. Гусівка Ольховатського району Харківської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Хацапетівка Горлівського району Донецької області. Вибійник шахти "Кіндратівка". Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гусєва Ганна Павлівна, 1901 року народження, м. Кропивка Московської області, Росія, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, Донська сторона, 4 дільниця, буд. № 58, кв. 7. Домогосподарка. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Гусєва-Гетінгер Магдаліна Густавівна, 1899 року народження, Німеччина, німкеня, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Донецької області, шахта № 19/20, 8 лінія, буд. № 164, кв. 1. Домогосподарка. Заарештована 25 листопада 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1963 році.

Гусєва-Радикова (Ярова, Кобильник) Віра Федорівна, 1919 року народження, с. Привілля Слов'янського району Донецької області, даних про національність, освіту та партійність немає. Без певного місця проживання та праці. Заарештована 14 жовтня 1947 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1995 році.

Гусельман Еліса Християнівна, 1894 року народження, Таврійська губернія, німкеня, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: сел. Лібкнехт

Артемівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 року. Не засуджена. Реабілітована у 1991 році.

Гусельман Іван Михайлович, 1887 року народження, с. Мар'єнгейм Пришибського району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: руд. К. Лібкнехта Артемівського району Донецької області. Коваль. Заарештований 25 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гусер (Гуссер) Густав Миколайович, 1893 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Кочегар заводу ім. Фрунзе. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Гусер Рейнгольд Августович, 1918 року народження, м. Дніпропетровськ, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Українська, буд. № 81. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Гуссер Август Миколайович, 1890 року народження, с. Берестове Артемівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Кочегар СШ. Заарештований 3 лютого 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гуссер Едмунд Генріхович, 1908 року народження, с. Федорівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Безробітний. Заарештований 3 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 8 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гуссер Яків Миколайович, 1899 року народження, с. Гохштет Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Експедитор заводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Стара Дмитрівка, буд. № 58. Заарештований 4 листопада 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 16 лютого 1937 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1971 році.

Густ Іван Іванович, 1895 року народження, с. Черногірка Березовського району Одеської області, німець, освіта середня, німець, безпартійний. Бухгалтер шахти № 5. Проживав: м. Горлівка Донецької області, 5 лінія, буд. № 38. Заарештований 7 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Густовський Аврам Романович, 1888 року народження, с. Леніне Боштанського району Одеської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Кооперативна, буд. № 59. Староста у молитовному домі. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Густом'ясов Олексій Федорович, 1896 року народження, ст. Павлоградська Моздоцького району Терської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Тамбівка Терської області. Не працював. Заарештований 24 вересня 1941 року у м. Слов'янську Донецької області. Даних про вирок немає. Вмер 5 червня 1943 року у в'язниці м. Златоуста Челябинської області. Реабілітований у 1999 році.

Гусятин Сергій Якович, 1899 року народження, с. Габович-Гронди Августовського повіту Суванської губернії, Польща, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Гольма Горлівського району Донецької області. Десятник доломітного заводу. Заарештовний 12 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гусько Василь Григорович, 1900 року народження, с. Горошова Тернопільської області, українець, освіта 4 класи, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 39, буд. № 2. Робітник шахти № 39. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Гут Володимир Христіанович, 1906 року народження, х. Н. Олександрівка Старобешівського району, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Кутейникове Донецької області, Прохорівський кар'єр. Електромоторист кар'єру. Заарештований 10 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 27 вересня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

Гут Олександр Олександрович, 1910 року народження, м. Саратов Саратовської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Іловайське, вул. Артемівська, буд. № 73. Слюсар. Заарештований 25 червня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гут Олександр Христіанович, 1885 року народження, х. Казанка Херсонської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Авдотине Сталінського району (м. Донецьк) Донецької області. Коваль. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Гут Оскар Олександрович, 1914 року народження, с. Новоолександрівка Старобешівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Слюсар. Проживав: с. Авдотине Сталінського району (м. Донецьк) Донецької області. Заарештований 23 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно (м. Донецьк) 20 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Гут Христіан Христіанович, 1903 року народження, х. Н. Олександрівка Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Мелентєве Федорівського району Азово-Чорноморського краю. Слюсар колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 11 червня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 27 вересня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

Гутаковський Казимир Йосипович, 1895 року народження, с. Росиця Західної області, поляк, освіта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Робітник Орджонікідзевського металургійного заводу. Заарештований 20 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Гутаров Федір Пилипович, 1887 року народження, с. М. Гутарівка Медведського району Курської області, Росія, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 29 липня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гутер Іван Іванович, 1912 року народження, х. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 6 квітня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Гутер Теодор Едуардович, 1903 року народження, с. Райгород Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Тесляр. Проживав: х. Рівнопілля Волноваського району Донецької області. Заарештований 14 листопада 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Гутиря Микола Григорович, 1914 року народження, с. Сагойдаш Шишецького району Пол-

тавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Черговий залізничної станції. Заарештований 28 березня 1942 року. Військовим трибуналом Північнодонецької залізниці засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 13 червня 1942 року у м. Луганську Луганської області. Реабілітований у 1993 році.

Гуткін Айзик Абрамович, 1904 року народження, м. Маріуполь Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 53, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Могилів, пр. Краснопольський, буд. № 9. Помічник командира батарії 33-го артполку. Заарештований 8 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом 16 стрілецького корпусу на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Військовою колегією Верховного Суду СРСР міру покарання зменшено до 4 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Гуткін Яків Соломонович, 1903 року народження, м. Чернігів Чернігівської області, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Технік. Заарештований 20 червня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Гуткінехт (Гуткнехт) Рейнгольд Фрідріхович, 1906 року народження, с. Негробівка Київської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Шидлове Добропільського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 19 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 5 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гутківський Дмитро Іонович, 1901 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Яма Артемівського району Донецької області. Робітник доломітноого заводу. Заарештований 11 травня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Гутківський Іван Зиновійович, 1898 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Яма Артемівського району Донецької області, вул. Поштова, буд. № 13. Робітник відділу робітничого постачання. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Гутман Володимир Ілліч, 1910 року народження, м. Маріуполь Донецької області, єврей, освіта 5 класів, безпартійний. Курсант. Заарештований 19 січня 1943 року. Військовим трибуналом 3-ї окремої учбової бригади засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Гутмахер Геронім Кіндратович, 1907 року народження, с. Зульц Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 18. Вантажник хімзаводу. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Гутмахер Яків Григорович, 1878 (1880) року народження, с. Зульц Карло-Лібкнехтівського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 14. Робітник склозаводу. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гутмахер Яків Кіндратович, 1915 року народження, с. Зульц Карло-Лібкнехтівского району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Вантажник заводу "Червоний жовтень". Заарештований 20 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Гутник Дмитро Іванович, 1883 року народження, с. Грузьке Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу

“Авангард”. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 листопада 1932 року. Виїзною сесією народного суду Гришинського (Красноармійського) району 12 грудня 1932 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Гутник Микола Григорович, 1921 року народження, с. Петрівка Слов’янського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Сержант роти ПТР 71 стрілецького полку 30 стрілецької дивізії. Заарештований 18 липня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Гутник Никифор Тимофійович, 1888 року народження, с. Гродівка Постишевського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Постишевський район, шахта 5/6 ім. Димитрова, Нова колонія, буд. № 167, кв. 3. Робітник шахти ім. Димитрова. Заарештований 10 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу м. Сталіно на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Гутникевич Андрій Іванович, 1892 року народження, м. Стрий Стрийського повіту, Польща, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 2-а Слобода, буд. № 91. Вчитель СШ № 44. Заарештований 8 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гутников Григорій Тимофійович, 1904 року народження, Добрянський район Чернігівської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Клубна, буд. № 5, кв. 65. Робітник азотнотукового заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гутов Василь Ілліч, 1898 року народження, с. Новокаракуба Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу “Червоний партизан”. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гуторович Павло Степанович (Станіславович), 1893 року народження, с. Войкине Волинської губернії, поляк, освіта неповна вища, безпартійний. Технік-конструктор. Проживав: сел. Путилівка Сталінського району, м. Сталіно (м. Донецьк), житлокооп, буд. № 2, під’їзд № 2, кв. 10. Заарештований 7 лютого 1936 року. Даних про засудження немає. Вмер 4 червня 1936 року у лікарні в'язниці м. Сталіно. Реабілітований у 1955 році.

Гутров Іван Пилипович, 1890 року народження, с. Шумівка Луб’янського району Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, шахта «Новобутівка», кол. 35/4. Десятник шахти. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гутров Мартин Анатолійович, 1880 року народження, с. Воробцівка Сонцевського району Курської області, Росія, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Стара колонія, буд. № 6, кв. 6. Вантажник цементного заводу. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гутяр Вальдемар Готфрідович, 1924 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1943 році.

Гутяр Володимир Фрідріхович, 1919 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського ра-

йону Донецької області. Шофер колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1963 році.

Гутяр Готфрід Іванович, 1879 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гутяр Едмунд Якович, 1916 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. Рози Люксембург.. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1959 році.

Гутяр Едуард Фрідріхович, 1895 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Гутяр Олександр Фрідріхович, 1907 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 11 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Гутяр Олександр Якович, 1906 року народження, с. Розівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про засудження немає. Вмер 24 листопада 1941 року у колонії № 5 м. Сталінграда під час етапування. Реабілітований 4 лютого 1964 року.

Гутяр Отто Якович, 1909 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 11 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Гутяр Рудольф Фрідріхович, 1912 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гутяр Теодор Карлович, 1924 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гут'яр Готфрід Фрідріхович, 1897 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гут’яр Едгард Готфрідович, 1909 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу ім. р. Люксембург. Заарештований 7 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1969 році.

Гут'яр Едуард Августович, 1870 року народження, с. Беззаботівка Олександрівського району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Німецький спеціаліст, громадянин Німеччини. Проживав за місцем народження. Даних про арешт немає. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Гут'яр Іван Якович, 1888 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Гут'яр Фрідріх Едуардович, 1901 року народження, с. Райгородок Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Коваль. Проживав: х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області. Заарештований 24 грудня 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 25 квітня 1935 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Гуц Михайло Миколайович, 1898 року народження, с. Уразове Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Микитівка Горлівського району Донецької області. Фотограф артілі. Заарештований 22 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Звільнений 21 січня 1940 року. Реабілітований у 1940 році.

Гуц Мефодій Пилипович, 1894 року народження, с. Воромель Дублінського повіту Волинської губернії, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Донецької області, 29 лінія, буд. № 34, кв. 92. Машиніст електровозу металургійного заводу. Заарештований 27 жовтня 1933 року. 19 грудня 1933 року Особливою нарадою при ДПУ УРСР засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Гуц Олександр Миколайович, 1914 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Не працював. Заарештований 16 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Гуц Петро Андрійович, 1880 року народження. с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 10 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Гуцало Василь Аверкович, 1901 року народження, с. Мотовилівка Любарського району Вінницької області, українець, освіта нижча, до 1922 року – член ВКП(б). Проживав: м. Донецьк Донецької області, вул. Артема, буд. № 72. Технічний інспектор зв'язку. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Гуцало Іван Максимович, 1899 року народження, с. Сопин Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Красногорівка Донецької області. Сторож радгоспу «Динас». Заарештований 30 листопала 1948 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Гуцало Сергій Сергійович, 1900 року народження, Сквирський район Київської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артемівська, буд. № 9. Лектор Артемівського педагогічного інституту. Заарештований 9 жовтня 1933 року. Справа закрита у листопаді 1933 року. З-під варти звільнений.

Гуцол Корній Гаврилович, 1911 року народження, с. Ізрайлівка Могилівського району Вінницької області, українець. Червоноармієць 173 окремого дивізіону. Проживав: сел. Томиліне Московської області. Заарештований 19 лютого 1934 року. 31 березня 1934 року військовим трибуналом військ ОГПУ Московської області виправданий, з-під варти звільнений.

Гуцол Опанас Йосипович, 1902 року народження, с. Тиманівка Тульчинського району Вінницької області, українець, освіта нижча, без-

партійний. Проживав: сел. шахти “Капітальна” Чистяківського району Донецької області. Працював тесляром на шахті “Капітальна”. Заарештований 27 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Гуч Ернст Якович, 1886 року народження, с. Великий Токмак Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дружківка Костянтинівського району Донецької області, вул. Лікарняна, буд. № 49. Працював опалювачем ремісничої школи заводу ім. Ворошилова. Заарештований 23 грудня 1937 року. 15 січня 1938 року рішенням НКВС та Прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Гучко Дмитро Пилипович, 1914 року народження, с. Ямника Станіславської області, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Працював слюсарем “Доншахтобуду”. Заарештований 12 травня 1940 року. 25 жовтня 1940 року Особливою нарадою НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Гучков Іван Миколайович, 1905 року народження, с. Тімірязєве Орловської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, Стандартній будинок № 6, кв. 4. Працював молотобійцем колісних майстерень станції Дебальцеве. Заарештований 28 квітня 1940 року. 2 липня 1940 року виїзною сесією Донецького обласного суду виправданий з-під варти звільнений.

Гучков Михайло Петрович, 1894 року народження, ст. Вісунь, Росія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Техніккоксохімзаводу. Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 15 років ВТТ з конфіскацією майна та позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1939 році.

Гущев Олександр Антонович, 1903 року народження, с. Кунки Томащевського повіту Люблинської губернії, Польща, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр. Заарештований 29 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

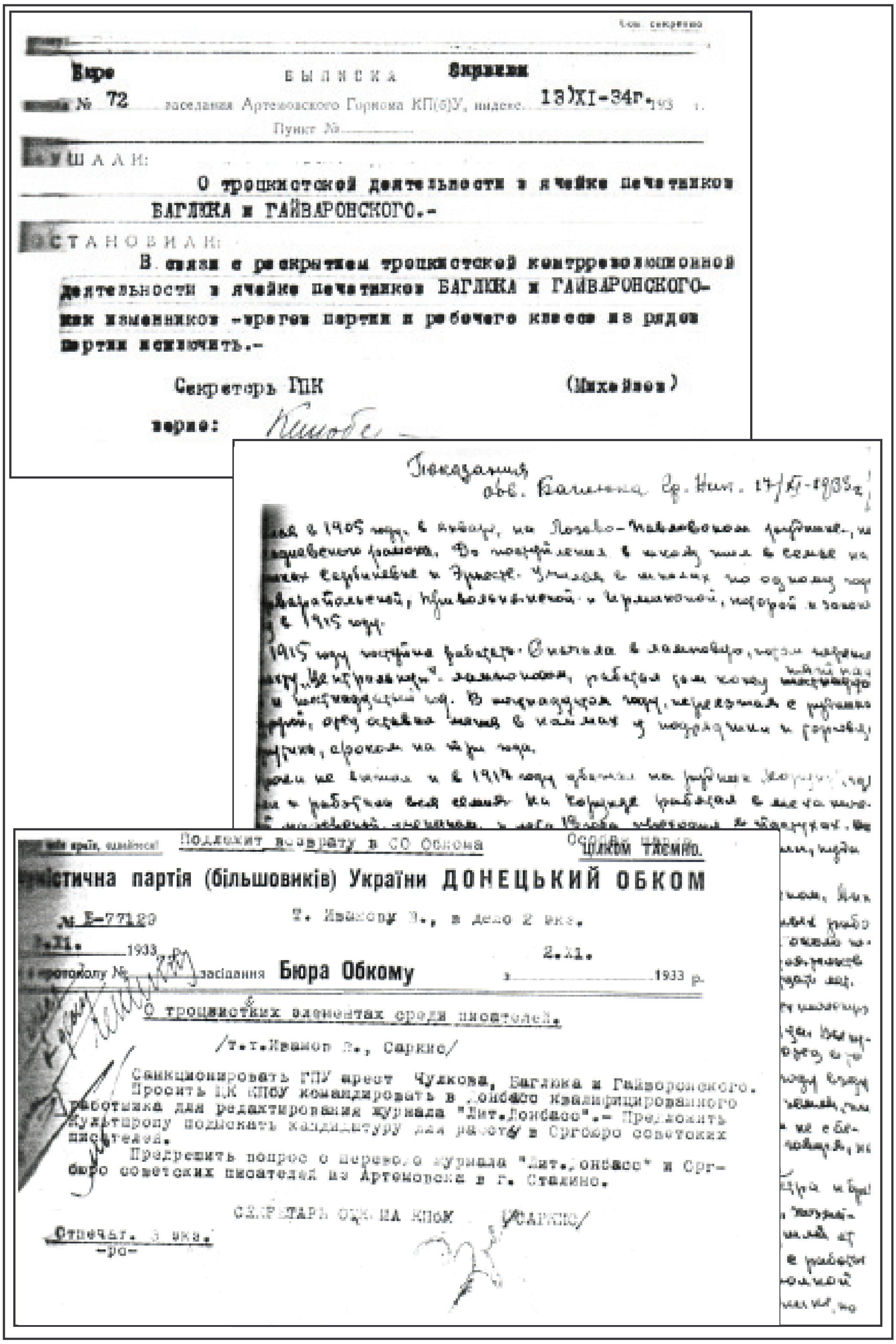
Гущин Михайло Петрович, 1912 року народження, Курська область, Дмитрівський район, с. Генеральшине, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Вибійник шахти № 5/6. Проживав: м. Сталіно Донецької області, шахта № 5/6, барак 16, кв. 18. Заарештований 29 вересня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 листопада 1935 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Гущин Павло Сергійович, 1908 року народження, с. Мар’їне-Новоселівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Мар’їне-Новоселівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Воля”. Заарештований 3 січня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1973 році.

Гущин Павло Федорович, 1901 року народження, с. Кустоша Шатурського району Московської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 18 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Гущин Петро Васильович, 1900 року народження, м. Харцизьк Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 7 червня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 45 армії до розстрілу. Розстріляний 27 червня 1942 року. Реабілітований у 1997 році.

Гущин Прокіп Михайлович, 1882 року народження, с. Явленка Михайлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Завгосп колгоспу “Червоний удар”. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 грудня 1932 року. Спецколегією Донецького облсуду 29 березня 1933 року засуджений на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Сов. секретно

Бюро ВЫПИСКА Окружкома

№ 72 заседания Артемовского Горкома КП(б)У, от 13/XI-34 г.

Пункт №

СЛУШАЛИ:

О троцкистской деятельности в ячейке печатников БАГЛЮКА и ГАЙВАРОНСКОГО.-

ПОСТАНОВИЛИ:

В связи с раскрытием троцкистской контрреволюционной деятельности в ячейке печатников БАГЛЮКА и ГАЙВАРОНСКОГО-как изменников -врагов партии и рабочего класса из рядов партии исключить.-

Секретарь ГПК (Михайлов)

Верно:

Показания обв. Баглюка Гр. Ник. 17/XI-1933 г.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся! Подлежит возврату в СО Обкома Особая папка ЦІЛКОМ ТАЄМНО.

Комуністична партія (більшовиків) України ДОНЕЦЬКИЙ ОБКОМ

№ Б-77129 т. Иванову В., в дело 2 экз.

2.XI. 1933 р.

Витяг з протоколу № засідання Бюра Обкому з 2.XI. 1933 р.

О троцкистских элементах среди писателей.

/т.т.Иванов В., Саркис/

Санкционировать ГПУ арест Чукова, Баглюка и Гайворонского.
Просить ЦК КПбУ командировать в Донбасс квалифицированного работника для редактирования журнала "Лит.Донбасс".- Предложить Культпропу подыскать кандидатуру для работы в Оргбюро советских писателей.
Предрешить вопрос о переводе журнала "Лит.Донбасс" и Оргбюро советских писателей из Артемовска в г. Сталино.

СЕКРЕТАРЬ ОБКОМА КПбУ /САРКИС/

Отпечат. 3 экз.
-ро-

Д

Давиденко Василь Васильович, 1895 року народження, с. Уразове Уразького району Курської області, Росія, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, робітниче селище, буд. № 33, кв. 4. Електрослюсар меблевої фабрики. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Давиденко Віктор Назарович, 1887 року народження, с. Краснопілля Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник дзеркального заводу. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Давиденко Володимир Йосипович, 1905 року народження, м. Ахтирка Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Черкаське Слов'янського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1963 році.

Давиденко Григорій Лазарович, 1908 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Гірник-2 Добропільського району Донецької області. Тракторист радгоспу «Гірник» № 2. Заарештований 15 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Розстріляний 20 лютого 1943 року. Реабілітований у 1995 році.

Давиденко Дем'ян Аврамович, 1906 року народження, с. Величківське Менського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник радгоспу «Азовсталь». Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Заарештований 9 грудня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Давиденко Дмитро Іванович, 1894 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Робітник радгоспу ім. Челюскінців. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Давиденко Єлизавета Олександрівна, 1911 року народження, с. Дубрівка Сніжнянського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Дубівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 6 лютого 1942 року. Засуджена військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1992 році.

Давиденко Марія Хомівна, 1901 року народження, с. Преображенка Царичанського району Дніпропетровської області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Байрак Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 13 січня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1958 році.

Давиденко Мирон Омелянович, 1919 року народження, м. Костопіль Ровенської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав:

м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Вантажник заводу. Заарештований 21 березня 1945 року. 24 травня 1945 року справу припинено, з-під варти звільнено. Реабілітований у 1955 році.

Давиденко Наум Павлович, 1894 року народження, с. Лідине Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давиденко Олександр Володимирович, 1922 року народження, м. Амвросіївка Донецької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 2 січня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 58 окремої стрілецької бригади на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1970 році.

Давиденко Олександр Миколайович, 1892 року народження, с. Лихівка Старомикільського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Службовець відділу капітального будівництва. Проживав: м. Маріуполь. Заарештований 8 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Давиденко Олександр Павлович, 1905 року народження, м. Сталіно Донецької області, українець, освіта 2 класи, член ВКП(б). Проживав: с. Григорівка м. Донецька Донецької області, вул. Макіївська, буд. № 134. Машиніст паровозу заводу № 73. Заарештований 9 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Давиденко Олександр Павлович, 1905 року народження, с. Григорівка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Григорівка Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Механік ЦЗФ. Заарештований 30 серпня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Давиденко Ольга Кузьмівна, 1909 року народження, м. Сталіно Донецької області, українка, 1 клас, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 4 серпня 1944 року. З-під варти звільнена 2 вересня 1944 року. Реабілітована у 1944 році.

Давиденко Опанас Якович, 1899 року народження, с. Кагальник Азово-Чорноморського краю, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, сел. Кирилівка, 8. Робітник взуттєвої фабрики. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Давиденко Павло Миколайович, 1888 року народження, с. Лихівка Лихівського району Кременчуцького округу, українець, освіта середня, безпартійний. Вчитель. Проживав: м. Маріуполь, вул. Карла Лібкнехта, 39. Заарештований 2 січня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Давиденко Павло Миколайович, 1888 року народження, с. Лихівка В. Дніпропетровського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вчитель СШ № 10. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реа-білітований у 1959 році.

Давиденко Семен Григорович, 1882 року народження, с. Мар'їнка Олександрівського району Артемівського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мирна Долина Олександрівського району Артемівського округу. Заарештований 11 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Давиденко Федір Микитович, 1882 року народження, с. Решівка Гадяцького району Пол-

тавської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, кар'єр № 3, землянка 99. Робітник кар'єру № 3. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Давиденко Яків Романович, 1911 року народження, с. Кобанове Рубежанського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області. Ув'язнений будівельного ВТК № 44. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Давидич Григорій Лукич, 1909 року народження, м. Чистякове (м. Торез) Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Помічник командира взводу. Заарештований 6 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Вологди Вологодської області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Давидов Ганан Степанович, 1887 року народження, м. Салмас, Іран, вірмен, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Працівник магазину. Заарештований 7 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Давидов Гірш Давидович, 1892 року народження, м. Новоолександрове Ковенської губернії, Литва, даних про освіту та партійність немає. Червоноармієць. Заарештований 22 серпня 1922 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Давидов Василь Іванович, 1882 року народження, м. Липецьк Воронезької області, Росія, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Ув'язнений ВТТ на будівництві заводу ім. Ілліча у м. Маріуполі. Заарештований 14 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Давидов Георгій Іванович, 1902 року народження, с. В Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Данило Матвійович, 1917 року народження, м. Артемівськ Донецької області, єврей, освіта 6 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони до розстрілу. Верховним судом СРСР розстріл замінено на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Давидов Захар Єгорович, 1896 року народження, с. Кадине Монастирищенського району Західної області, росіянин, освіта середня, до 1926 року член ВКП(б). Токар заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радянська колонія, буд. № 161, кв. 20. Заарештований 22 серпня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 лютого 1937 року засуджений на 5 років в'язниці. Реабілітований у 1990 році.

Давидов Іван Гаврилович, 1918 року народження, с. Семенівка Дубровського району Західної області, росіянин, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 4/21. Заарештований 21 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Іван Матвійович, 1899 року народження, х. Титівка Литвинівського району Ростовської області, росіянин, освіта середня, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: с. М. Янісоль Володарського району Донецької області. Директор СШ. Заарештований 29 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 5 вересня 1938 року у м. Сталіно Донецької області. Реабілітований у 1998 році.

Давидов Йосип Давидович, 1906 року нарождження, м. Делабань, с. Хачрава, Іран, сірієць,

освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Пекар шахти. Заарештований 8 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Давидов Леонід Іванович, 1913 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 76, кв. 1. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Михайло Дмитрович, 1904 року народження, с. Печини Тростянецького району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Цетральне Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 26 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Давидов Микола Іванович, 1910 року народження, с. Шалимове Вороновського району Курської області, Росія, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 1 червня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 227 стрілецької дивізії до розстрілу. Розстріляний 10 червня 1942 року. Реабілітований у 1995 році.

Давидов Никифор Якович, 1897 року народження, с. Малинівка Чугуївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радколонія, буд. № 171, кв. 6. Диспетчер заводу ім. Кірова. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Давидов Олександр Лавретійович, 1891 року народження, с. Ст. Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр колгоспу ім. Калініна. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Олександр Костянтинович, 1885 року народження, с. Круте Свердловського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, буд. № 28, кв. 13. Кочегар шахти № 7. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Олексій Герасимович, 1883 року народження, с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Тесляр колгоспу “Перемога жовтня”. Заарештований 20 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1967 році.

Давидов Павло Володимирович, 1879 року народження, с. Линець Фатезького району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Ув’язнений в’язниці № 1 м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Заарештований 6 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Давидов Павло Іванович, 1901 року народження, с. Староандріївка Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новоандріївка Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Каменяр колгоспу ім. Кірова. Заарештований 13 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1998 році.

Давидов Павло Йосипович, 1913 року народження, с. Щеглівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької об-

ласті. Слюсар. Заарештований 6 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Пантелеймон Іванович, 1901 року народження, с. Добрянка Ольшанського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Візниця шахти № 8. Заарештований 22 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 грудня 1941 року при етапуванні на ст. Єльшанка. Реабілітований у 1964 році.

Давидов Федір Михайлович, 1906 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Робітник гідрогреблі. Заарештований 17 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидов Федір Пилипович, 1877 року народження, с. В. Токмак Запорізької області, українець, освіта середня, безпартійний. Викладач української мови. Проживав: м. Маріуполь, вул. М. Садова, буд. № 17. Заарештований 12 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Давидович Юрій (Єгор) Давидович, 1902 року народження, с. Заболоття Віленського повіту, Польща, білорус, малограмотний, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівське, вул. Леніна, буд. № 129. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Давидович Яків Давидович, 1899 року народження, с. Заболотне Віленського повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Робітник кар'єроуправління. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давидовський Карл Августович, 1879 року народження, с. Кучини Херсонської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 18 Сніжнянського району Донецької області. Оглядач вагонів тресту "Сніжнянантрацит". Заарештований 4 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1991 році.

Давидченко Дар'я Миколаївна, 1907 року народження, с. Островське Дмитрівського району Курської області, Росія, росіянка, освіта 2 класи, безпартійна. Проживала: с. Беззаботівка Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Швачка фабрики. Заарештована 7 березня 1942 року. З-під варти звільнена 26 червня 1942 року. Реабілітована у 1942 році.

Давидченко Федір Харлампійович, 1907 року народження, с. Федорівка Барвінківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, коксобуд, барак № 142, кв. 7. Працівник магазину. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Давидчук Леонід Володимирович, 1905 року народження, м. Одеса Одеської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 19 вересня 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Давидюк Сергій Іванович, 1900 року народження, м. Сахнівці Антонівського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 22 травня 1939 року. Сталінським (Донецьким) обласним судом 31 жовтня 1939 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Давидюк Яків Петрович, 1907 року народження, Ратниківський район Волинської області, українець, малограмотний, безпартійний. Прожи-

вав: сел. шахти №9 Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Вантажник шахти № 9. Заарештований 31 грудня 1948 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Давишин Максим Федорович, 1897 року народження, с. Різниківка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Різниківка Артемівського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Давшан Андрій Георгійович, 1910 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Леніна. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Давшан Василь Лук'янович, 1902 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Давшан Георгій Лук'янович, 1889 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комірник артіл ім. ДПУ. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Давшан Іван Георгійович, 1895 року народження, с. М. Янісоль Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Ув'язнений промколонії НКВС у м. Маріуполі Донецької області. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Давшан Ілля Анастасович, 1899 року народження, с. Нова Янісоль Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Паркове, буд. № 46. Охоронник електростанції. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Давшан Лазар Іванович, 1889 року народження, с. Чермалик Сартанського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Чермалик Сартанського району Донецької області. Заарештований 1 листопада 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19 квітня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1994 році.

Давшан Михайло Федорович, 1910 року народження, с. Чермалик Приморського району Донецької області, грек, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Приморського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист МТС. Заарештований 24 січня 1947 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Давшан Христофор Іванович, 1891 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Молотобоєць колгоспу ім. Постишева. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Даглі Антон Іванович, 1895 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Касянівка Володарського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Даглі Микола Іванович, 1902 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпар-

тійний. Проживав: с. Чердакли Володарського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Даглій Михайло Костянтинович, 1899 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове м. Донецька Донецької області. Працівник харчоторгу залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дадаш Ісай Миколайович, 1900 року народження, м. Герид, Іран, перс, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Маляр. Заарештований 30 жовтня 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дадаш Огли Асадулла, 1895 року народження, м. Урмія, Іран, іранець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області. Кустар-кондитер. Заарештований 18 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1956 році.

Дадушкін (Дадушка) Іван Опанасович, 1887 року народження, с. Добропілля Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Добропілля Гришинського району Донецької області. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дайбог Яків Ісерович, 1916 року народження, м. Вітебськ, Білорусія, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Фенольна Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Маляр заводу. Заарештований 22 листопада 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1997 році.

Дайреджі Христофор Опанасович, 1898 року народження, с. Анадоль Волноваського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр колгоспу "Авангард". Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дайдріх Кіндрат Вільгельмович, 1892 року народження, х. Марксфельд Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Марксфельд Тельманівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Серп і молот". Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1990 році.

Даленко Іван Сергійович, 1869 року народження, с. Черняхівка Херсонської області, українець, освіта вища, безпартійний. Викладач технікуму. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Заарештований 17 грудня 1930 року. Трійкою ОДПУ СРСР 18 травня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Далл Дітріх Генріхович, 1897 року народження, с. Володимирівка Хортицького району Дніпропетровської області, німець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: с. Авдіївка Донецької області, вул. Степова, буд. № 49. Не працював. Заарештований 16 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Даль Генріх Генріхович, 1916 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Даль Генріх Якович, 1889 року народження, с. Володимирівка Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник

колгоспу “Рот Фронт”. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Даль Яків Генріхович, 1914 року народження, с. Гнатівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу “Рот Фронт”. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає.Реабілітований у 1959 році.

Дальке Отто Густавович, 1915 року народження, с. Н. Зеленівка Красноармійського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Робітник депо. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Даманський Микола Олександрович, 1899 року народження, с. Тернівка Уманського району Київської губернії, поляк, даних про освіту немає, безпартійний. Бухгалтер заводу. Проживав: м. Маріуполь, вул. 1 Травня, буд. № 78, кв. 2. Заарештований 16 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Дамер (Даммер) Пауль Юзефович, 1895 року народження, м. Есен, Німеччина, освіта середня, член ВКП(б). Помічник начальника дільниці шахти “Юнком”. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дамік Петро Назарович, 1891 року народження, с. Челядзі Петраківської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Постишеве (м. Красноармійськ) Донецької області. Робітник шахти № 1 “Центральна”. Заарештований 24 лютого 1938 році. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дамір Василь Георгійович, 1900 року народження, м. Кишинів, Молдавія, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Інструментальник «Кальчикбуду». Заарештований 3 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. 1941 року пропав без вісті при етапуванні. Реабілітований у 1955 році.

Дамм Генріх Якович, 1897 року народження, сел. Іловайське Харцизького району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Грузьке Макіївського району Донецької області. Візник радгоспу № 2. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дамс Рудольф Іванович, 1907 року народження, с. Кішкіне Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дамс Іван Іванович, 1904 року народження, с. Кішкіне Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Мокове Старобешівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дамс Фрідріх Іванович, 1900 року народження, с. Кішкіне Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дамс Юліус Іванович, 1910 року народження, с. Кішкіне Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Кішкіне Старобешівського району

Донецької області. Бригадир колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Дан Ріхард Християнович, 1901 року народження, с. Юзефдорф Новоград-Волинського району Вінницької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. Кірова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Дангауер Никодим Вікентійович, 1884 року народження, с. Ландоо Херсонської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий відділом конерадгоспу № 60, де і проживав. Заарештований 16 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дандерфер Петро Петрович, 1907 року народження, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве), шахта "Юнком", буд. № 2, кв. 10. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення викоку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дандерфер Давид Петрович, 1911 року народження, с. Зельман Зельманівського району Нижньоволзького краю, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 23 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дандик Андрій Петрович, 1886 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Продавець магазину. Заарештований 9 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дандик Василь Спиридонович, 1901 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Колгоспник. Проживав за місцем народження. Заарештований 12 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року виправдвний, із-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Дандик Данило Георгійович, 1883 року народження, с. Мала Янісоль Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Візник заводу "Азовсталь". Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дандик Спиридон Васильович, 1875 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області,грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Візантія Маріупольського району Донецької області. Без певних зайнять. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1938 році.

Дандик Федір Георгійович, 1900 року народження, с. М. Янісоль Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Без певних зайнять. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. М. Садова, буд. 27. Заарештований 2 вересня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 грудня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дандик Хома Георгійович, 1894 року народження, с. М. Янісоль Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області, вул. Кірова, буд. № 73. Сторож заводу ім. Ілліча. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Даневіц Вільгельміна Фрідріхівна, 1908 року народження, с. Фрідріхсталь Тельманівського району Донецької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Фрідріхсталь Тельманівського району Сталінської (Донецької)

області. Колгоспниця колгоспу "Рот фронт". Заарештована 3 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1995 році.

Данзберг Іван Михайлович, 1891 року народження, Гойдинський повіт, Курляндської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав : м. Маріуполь, вул. Радянська, буд. №20. Експедитор. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 9 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Данивець Мартин Іванович, 1901 року народження, х. Курлянськ Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Новокарпівка Тельманівського району Донецької області. Голова колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Данилевич Мар'ян Францевич, 1908 року народження, с. Лемешівка Комсомольського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Лутугіне" Чистяківського району Донецької області. Електрослюсар шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Данилевич Михайло Гнатович, 1889 року народження, Слонимський повіт Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Старший помічник обласного прокурора. Заарештований 3 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Данилевський Іван Васильович, 1873 року народження, ст. Гукове Донецької губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Машиніст водокачки ст. Гукове. Проживав за місцем народження. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 січня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Данилевський Сергій Михайлович, 1910 року народження, с. Мальци Миргородського району Полтавської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Інспектор ощадкас. Проживав: сел. Нью-Йорк (сел. Новгородське) Горлівського району Донецької області. Заарештований 22 лютого 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28 серпня 1932 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Данилевський Тарас Федорович, 1906 року народження, с. Хибалівка Вертіївського району Чернігівської області, українець, малограмотний, безпартійний. Десятник заводу «Стальміст». Проживав: м. Донецьк, вул. Центральна, буд. № 29, кв. 3. Заарештований 29 травня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 жовтня 1932 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Даниленко Василь Єлисійович, 1908 року народження, с. Дубовий Гай Яблунівського району Харківської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Даниленко Василь Леонтійович, 1912 року народження, м. Н. Донбас Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Червоноармієць. Не заарештовувався. Засуджений заочно військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1943 році.

Даниленко Григорій Самійлович, 1895 року народження, с. Драбове Драбівського району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 12 лінія, буд. № 52. Електрослюсар заводу ім. Сталіна. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Даниленко Марко Митрофанович, 1906 року народження, с. Мельники Валківського ра-

йону Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник артілі “Промкооптранс”. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Даниленко Микола Сергійович, 1915 року народження, м. Климовичі, Білорусія, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта ім. Леніна, буд. № 125. Нормувальник шахти. Заарештований 9 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Даниленко Михайло Родіонович, 1911 року народження, сел. Ключі Акмолинської області, українець, малограмотний, безпартійний. Кочегар заводу ім. Ворошилова. Проживав: завод ім. Ворошилова. Заарештований 28 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Даниленко Мойсей Григорович, 1888 року народження, х. Романенко Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Романенко Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Даниленко Павло Григорович, 1900 року народження, с. Царе-Костянтинівка Куйбишевського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр заводу “Азовсталь”. Заарештований 9 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Даниленко Петро Андрійович, 1882 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Моспине Донецької області, сел. Ленінське, буд. № 82. Робітник станції Моспине. Заарештований 20 серпня 1937 року. Засуджений спецколегією лінійного суду Південнодонецької (Донецької) залізниці на ст. Ясинувата на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Даниленко Порфирій Максимович, 1895 року народження, с. Карамиша Миронівського району Київської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 17/17. Заарештований 27 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Даниленко Сергій Андрійович, 1906 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Рясне Сталінської (Донецької) області. Стрілочник станції. Заарештований 28 жовтня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці. Реабілітований у 1955 році.

Данилін Микола Іванович, 1910 року народження, руд. “Праця” № 5 Криворізького району Дніпропетровської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, сел. шахти № 18. Начальник дільниці шахти № 18. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Андрій Семенович, 1896 року народження, с. Артемівськ Тростянецького району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, залізничний буд. № 63, кв. 1. Бухгалтер. Заарештований 5 березня 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1993 році.

Данилов Василь Григорович, 1907 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій

області. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Василь Дмитрович, 1895 року народження, с. Купрієвичі Бєлінського округу, Болгарія, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Робітник заводу ім. Ворошилова. Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов (Далинін) Віктор (Валентин) Миколайович, 1916 року народження, м. Улянівськ Улянівської області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Електрослюсар металургійного заводу. Заарештований 23 грудня 1952 року. Верховним судом СРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1998 році.

Данилов Володимир Григорович, 1914 року народження, м. Краматорськ Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. К. Лібкнехта, буд. № 6, кв. 23. Робітник спецвідділу заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 11 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Данилов Володимир Миколайович, 1902 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. В. Садова, буд. № 27. Агент залізничної станції. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Григорій Герасимович, 1894 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Робітник ринку. Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Данилов Григорій Іванович, 1877 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) районуДонецької області, грек, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. Кірова. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Євген Михайлович, 1905 року народження, с. Спаське Орловської області, Росія, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Електрик. Проживав: м. Маріуполь, Правий берег, 7/2. Заарештований 15 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Данилов Захар Григорович, 1905 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Десятник шахти ім. Леніна. Заарештований 2 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Данилов Іван Костянтинович, 1890 року народження, с. Старобешеве Донецької області, грек, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Новотроїцьке Ольгинського району Донецької області. Робітник рудоуправління. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Данилов (Данилін) Іван Кузьмич, 1918 року народження, с. Стародівоче Єльниківського району Куйбишевської області, Росія, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області, казарма 555 км. Робітник колії. Заарештований 30 квітня 1937 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Північнодонецької залізниці на ст. Іловайськ на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Даних про реабілітацію немає.

Данилов Іван Миколайович, 1888 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Базарна, буд. № 9. Робітник артілі “Зірка”. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Іван Петрович, 1869 року народження, с. Лідине Маріупольського округу Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Селянин. Проживав: с. Лідине Маріупольського округу Донецької області. Заарештований 15 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Іван Савич, 1900 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новокостянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Колгоспник колгоспу “Гігант”. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Данилов Костянтин Миколайович, 1893 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу “Правда”. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає.Реабілітований у 1957 році.

Данилов Лук’ян Феофанович, 1888 року народження, с. Улакли Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Красногорівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Данилов Матвій Савич, 1891 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Тесляр колгоспу “Гігант”. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1968 році.

Данилов Мефодій Савич, 1896 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу “Гігант”. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Данилов Микола Григорович, 1910 року народження, м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Військовим трибуналом 4-ї запасної інженерної бригади засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 31 травня 1943 року у Унжлазі Горьківської області. Реабілітований у 1995 році.

Данилов Микола Іванович, 1918 року народження, с. Першотравневе Першотравневого району Донецької області, грек, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу “Азовсталь”. Заарештований 1 серпня 1949 року. Засуджений Сталінським (Донецьким) облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Данилов Михайло Лазаревич, 1884 року народження, ст. Невиномиська Кубанської області, Росія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Р. Люксембург, буд. № 13. Бухгалтер коксохімкомбінату. Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Михайло Миколайович, 1895 року народження, м. Москва, Росія, росіянин,

освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Донецької області, 9 лінія, 10 проспект, буд. № 36. Голова міськради. Заарештований 5 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Данилов Олександр Андрійович, 1884 року народження, с. Підгородне Павлоградського повіту Катеринославської губернії, українець, освіта середня, безпартійний. Настоятель собору. Проживав: м. Сталіно, 7 лінія, буд. № 65. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26 листопада 1926 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Данилов Олександр Єфремович, 1899 року народження, с. Федорки Лютенського повіту Вітебської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області, буд. № 86, кв. 6. Машиніст депо ст. Волноваха. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Данилов Петро Семенович, 1892 року народження, с. Зельці Вітебської губернії, Латвія, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Путилівка, вул. Залізнична, буд. № 5. Робітник заводу №73. Заарештований 10 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Данилов Петро Феофанович, 1885 року народження, с. Улакли Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух радгоспу "Сухі Яли". Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Степан Петрович, 1880 року народження, с. Лідине Жовтневого району Маріупольського округу Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Лідине Жовтневого району Маріупольського округу Донецької області. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11 березня 1930 року засуджений на 3 роки до заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Тимофій Петрович, 1900 року народження, Польща, м. Ковель, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ СРСР 12 липня 1929 року засуджений до заслання у Сибір на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Данилов Тихін Васильович, 1905 року народження, с. Перехоже Покровського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Десятник шахти «Червоний Профінтерн». Заарештований 8 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних до виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Данилов Тума (по батькові не вказано), 1880 року народження, м. Урмія, Іран, сірієць, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Кустар. Заарештований 16 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Данилов Федір Федорович, 1867 року народження, с. Пательне Толстовського району Московської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Сніжне, вул Леніна, № 24. Моторист шахти № 9. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьку) 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Данилов Юрій Іванович, 1886 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Улакли Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР

до розстрілу.Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Данилов-Данилянц Олександр Леонович, 1895 року народження, м. Баку Азербайджанської РСР, вірмен, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Рязанцева. Заарештований 10 липня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Данилова Василиса Миколаївна, 1904 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, гречанка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області, вул. Апатова, буд. № 173. Шофер. Заарештована 15 грудня 1937 року. Засуджена рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1964 році.

Данилова Софія Йосипівна, 1902 року народження, с. Глушек Гомельського району, БРСР, єврейка, освіта нижча, член ВКП(б). Проживала: м. Макіївка Донецької області, вул. Ворошилова, буд. № 40. Заступник голови облспілки працівників громадського харчування. Заарештована 15 жовтня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Данилова-Файфер Роза Йосипівна, 1898 року народження, с. Ніконине Куйбишевської області, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: х. Майський Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Повар. Заарештована 9 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Данилович Йосип Максимович, 1905 року народження, с. Ракушиці Узденського району Мінської області, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червоне містечко, буд. № 2, кв. 18. Охоронник цинкового заводу. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Данилюк Іван Георгійович, 1886 року народження, с. Шубкове Ровенецького повіту, Польща, українець, освіта вища, до 1928 року – член ВКП(б). Економіст заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. К. Лібкнехта. Заарештований 3 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконанняу м. Сталіно (м. Донецьк) 30 грудня 1937 року. Реабілітований у 1994 році.

Данилюк Матвій Романович, 1875 року народження, м. Єнакієве Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Пенсіонер. Проживав: м. Єнакіїве, 35 лінія, буд. № 2. Заарештований 29 липня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 2 лютого 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Данилюк Петро Іларіонович, 1906 року народження, с. Бандишівка Могилівського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 20 Донецької області. Десятник шахти № 20. Заарештований 27 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Данилюк Северин Петрович, 1900 року народження, с. Завалля Снятинського повіту Галичини, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Студент Луганського педінституту. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 1-а лінія, буд. № 64. Заарештований 28 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Данилькевич Віктор Іванович, 1899 року народження, м. Картуз-Береза Гродненської області, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Поклонська колонія, буд. № 8. Робітник шахти. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Данильченко Дем'ян Тимофійович, інших біографічних даних немає, даних про національність та освіту немає. Заарештований 27 лютого 1927 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1927 році.

Данильченко Іван Григорович, 1888 року народження, с. Кочережки Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Василівка Горлівського району Донецької області. Кріпильник шахти "Комсомо-

лець". Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Данильченко Іван Іванович, 1891 року народження, с. Чумаки Дніпропетровської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Беручий Гришинського (Красноармійського) району Донецької області. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Данильченко Іван Никифорович, 1927 року народження, с. Мохнач Чернобаївського району Полтавської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Комсомолець Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти «Комсомолець». Заарештований 6 грудня 1950 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1988 році.

Данильченко Кузьма Савелійович, 1893 року народження, с. Веселе Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійна. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Тесляр. Заарештований 19 грудня 1940 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1991 році.

Данильченко Єлизавета Яківна, 1919 року народження, с. Тарасівка Кіровського району Одеської області, українка, освіта середня, член ВЛКСМ, учениця 10 класу. Проживала: сел. шахти № 18 Сніжнянського району Донецької області. Заарештована 1 жовтня 1936 року. Засуджена спецколегією Донецького облсуду 4 квітня 1938 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1992 році.

Данильченко Микола Митрофанович, 1904 року народження, Богодухівський район Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник коксохімзаводу. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 13 лінія, 1 проспект, буд. № 47. Заарештований 20 вересня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Данильченко (Богданов) Олексій (Микола) Павлович (Васильович), 1908 року народження, с. В. Михайлівка Михайлівського району Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, член ВКП(б). Робітник хлібозаводу № 2. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Пролетарська, буд. 44, кв. 38. Заарештований 16 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно (м. Донецьк) 14 лютого 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Данильченко Павло Савелійович, 1914 року народження, с. Ардалівка Хмелівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник свинобази. Проживав: селище Іловайського торговельно-виробничого об'єднання Донецької області, свинобаза. Заарештований 7 травня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 вересня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Данильченко Петро Андрійович, 1905 року народження, с. Красне Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Машиніст цегельного заводу. Проживав: Донецька область, Риківський район, цегельний завод. Заарештований 16 грудня 1931 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 4 травня 1932 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Данильченко Семен Захарович, 1895 року народження, с. Яровицьке Андріївського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Володарське Маріупольського району Донецької області. Робітник радгоспу "Володарський". Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Данильченко Терентій Карпович, 1888 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 10 вересня 1937 року. За-

суджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Данильченко Федір Захарович, 1898 року народження, с. Берестове Андріївського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Володарське Володарського району Донецької області. Робітник радгоспу. Заарештований 19 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Данильченко Федір Петрович, 1890 року народження, с. Неклинівка Неклинівського району Азово-Чорноморського краю, українець, безпартійний. Даних про освіту немає. Проживав: шахта ім. Будьонного, сел. Войкове Чистяківського району Донецької області, буд. № 3. Тесляр шахти № 21. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Данильчук Василь Павлович, 1905 року народження, с. Адамівка Затонського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Слюсар пивоварного заводу. Заарештований 21 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Данильчук Наум Іванович, 1892 року народження, с. Рижани Володарсько-Вдовинського району Житомирської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Рудаєве, будка 15 км Донецької області. Обхідник колії. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 15 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Данильчук Наум Іванович, 1892 року народження, с. Гришине Володарського району Житомирської області, українець, самоучка, безпартійний. Проживав: ст. Рудаєве. Обхідник колії. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Даничек Ян Юзефович, 1887 року народження, с. Єжов, Чехословаччина, словак, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радколонія, вул. Постишева, буд. № 242, кв. 2. Каменяр заводу ім. Кірова. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1956 році.

Даниченко Дем'ян Тимофійович, 1873 року народження, м. Добропілля Добропільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник рудника. Проживав: сел. Новоекономічне Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 17 вересня 1939 року. Сталінським (Донецьким) облсудом 2 грудня 1939 року засуджений на 5 років ВТТ. Вмер 26 грудня 1941 року у Карлазі, Комі АРСР. Реабілітований у 1993 році.

Данишевський Василь Йосипович, 1883 року народження, с. Н. Григорівка Вознесенського району Одеської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Слюсар хімзаводу. Заарештований 24 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Данно (Дано) Антон Кіндратович, 1910 року народження, с. Македонівка Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Апатова, завод ім. Ілліча, 4-а вулиця, буд. № 39. Шофер. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Данно Дмитро Іванович, 1904 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, робітниче містечко, буд. № 8. Вантажник харчоторгу. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Данно Микола Іванович, 1899 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Сартана Маріупольського району Донецької області. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дановець Карл Кіндратович, 1903 року народження, с. Фрідріхшталь Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Член правління колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 15 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 4 роки. Реабілітований у 1960 році.

Данчак (Дончак) Григорій Васильович, 1900 року народження, с. Лучиці, Польща, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Слюсар коксохімзаводу № 6. Заарештований 25 березня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на заслання. Реабілітований у 1960 році.

Данченко Василь Сергійович, 1893 року народження, с. Білоярка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий медоварною артіллю інвалідів "Червоний партизан". Проживав: м. Макіївка Донецької області, 9 лінія, 3 проспект, буд. № 45. Заарештований 17 липня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ СРСР 2 грудня 1932 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Данченко Віра Семенівна, 1892 року народження, м. Мелітопіль Запорізької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Мелітополь Запорізької області. Домогосподарка. Заарештована 19 березня 1949 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1993 році.

Данченко (Донченко) Марія Кузьмівна, 1920 року народження, с. Селидівка Селидівського району Донецької області, українка, освіта вища, безпартійна. Проживала: с. Красне Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Вчителька. Заарештована 9 лютого 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1951 році.

Данченко Іван Петрович, 1898 року народження, с. Конькове Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Обхідник колії. Заарештований 26 липня 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Данченко Іларіон Нестерович, 1871 року народження, с. Катеринівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Жовтневе, вул. Калініна, буд. № 161. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Данченко Олексій Васильович, 1910 року народження, с. Хрещатицьке Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Без певних зайнять. Проживав: м. Маріуполь, колонія "А", буд. № 164, кв. 11. Заарештований 25 червня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Данченко Олексій Васильович, 1910 року народження, с. Хрещатицьке Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. Ілліча. Заарештований 1 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Данченко Семен Ілліч, 1897 року народження, с. Красноармійське Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВКП(б). Проживав: с. Павлопіль Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. Ілліча. Заарештований 27 лютого 1945 року. Військовим трибуналом

військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Данчик Давид Маркович, 1895 року народження, с. Телехан Косівського району, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кутейникове Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1988 році.

Данчук Матвій Васильович, 1880 року народження, с. Кусиниці Перемишльського району на Галичині, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник радгоспу «Буксир». Проживав: с. Плоске Рубежанського району Донецької області. Заарештований 23 квітня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 7 липня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Даншин Дементій Трохимович, 1869 року народження, с. Благодатівка Благодатнівського району Першотравневого округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Степанівка Благодатнівського району Першотравневого округу. Заарештований 7 лютого 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Даншин Дмитро Микитович, 1885 року народження, с. Благодатівка Першотравневого округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Благодатівка Першотравневого округу. Заарештований 12 лютого 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 лютого 1930 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дараган Олександр Андрійович, 1894 року народження, с. Грабове Чистяківського району Донецької області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: сел. Голованівськ Одеської області. Головний бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 18 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Дараган Олександр Никифорович, 1904 року народження, Щербинівський рудник Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Донецької області, Старозаводська колонія, буд. № 129, кв. 8. Директор Макіївського міськхарчоторгу. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Дараган Семен Іванович, 1890 року народження, с. Новотроїцьке Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: ст. Волноваха Донецької області, водокачка, залізничий буд. № 1. Кочегар водокачки ст. Волноваха. Заарештований 19 січня 1937 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці м. Маріуполя на 4 роки з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Даргель Петро Петрович, 1909 року народження, с. Григорівка Павлоградського району Запорізької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Беззаботівка Олександрівського району Донецької області. Робітник колгоспу імені Шмідта. Заарештований 17 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Дарда Іван Федорович, 1873 року народження, с. Ст. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Без певних зайнять. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений не був. Вмер 14 вересня 1938 року у в'язниці. Реабілітованй у 1996 році.

Дарда Микола Кузьмич, 1885 року народження, с. Старий Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старий Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Колгоспник колгоспу “Червоний Комар”. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дарда Юрій Григорович, 1888 року народження, с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дарда Юрій Іванович, 1903 року народження, с. Новий Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Продавець магазину. Заарештований 2 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дардур Сисой Харлампійович, 1900 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Робітник радгоспу. Проживав: ст. Моспине Макіївського району Донецької області. Заарештований 24 серпня 1934 року. Петромар'їнським народним судом 14 вересня 1934 року засуджений на 1 рік виправних робіт. Реабілітований у 1990 році.

Даровицький Вацлав Броніславович, 1909 року народження, м. Пінськ, Польща, поляк, ос-віта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 5 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Даршт (Даржт) Іван Йосипович, 1911 року народження, с. Блюменталь Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Рикове (Єнакіївська міськрада) Донецької області, вул. 1-а Кооперативна, буд. № 43. Заарештований 23 липня 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 2 лютого 1935 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер у в'язниці 20 травня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

Даршт Іван Миколайович, 1901 року народження, с. Свистунове Криворізького району Херсонської області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Амністій, буд. № 93. Робітник ізоляторного заводу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Даршт Йосип Іванович, 1884 року народження, с. Калару Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. 1-а Кооперативна, буд. № 35. Візник шахти № 2. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Даршт Микола Михайлович, 1860 року народження, с. Свистунове Херсонської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Варшавська, буд. № 61. Сторож пошти. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1963 році.

Даршт Михайло Михайлович, 1895 року народження, х. Смирнова Сіль-Єлецького району Оренбурзької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Єлизаветівка Олександрівського району Донецької області. Агент-заготівельник сільського споживчого товариства. Заарештований 12 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську до 20 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Датченко Петро Євсійович, 1896 року народження, Старобешівський район Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ст. Шурупове Старобешівського району Донецької області. Експедитор МТС. Заарештований 15 березня 1938 року. Засуджений

трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дауберт Яків Георгійович, 1898 року народження, с. Обердорф, Поволжя, Росія, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Авдотине Сталінської (Донецької) області. Конюх заводу. Заарештований 31 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Даудріх Георгій Людвігович, 1876 року народження, с. Біловезьке Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь, вул. К. Маркса, 138. Заарештований 2 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 26 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1970 році.

Даудріх Іван Іванович, 1891 року народження, с. Марієнталь Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 27, буд. 20, кв. 8. Вантажник шахти № 27. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Даудріх Лідія Іванівна, 1901 року народження, с. Рундвіз Люксембурзького району Дніпропетровської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 22. Робітниця шахти № 22. Заарештована 17 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1959 році.

Даудріх Людвіг Людвігович, 1914 року народження, с. Марксфельд Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Новоселівка Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Токар заводу ім. Куйбишева. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Даудріх Карл Іванович, 1889 року народження, х. Максфельд Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, німець, ос-віта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 22, казарма № 14, кв. 5. Десятник шахти № 22. Заарештований 7 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Даудріх Яків Карлович, 1915 року народження, с. Біломеш Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Вантажник заводу "Азовсталь". Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 27 липня 1945 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Даукеров Капа (по батькові не вказано), 1910 року народження, аул № 1 Актюбинського округу, казах, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Студмістечко, корпус 1, кім. 157. Студент 5 курсу Донецького індустріального інституту. Заарештований 22 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки з позбавленням прав проживання на 1 рік в окремих місцях СРСР. Реабілітований у 1955 році.

Даус Герман Мартинович, 1875 року народження, м. Пулін Волинської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Пивовар. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. III Інтернаціоналу, буд. № 62. Зарештований 19 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 27 лютого 1937 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Дахневський Антон Ілліч, 1889 року народження, с. Афонкіне Волоконівського району Воронезької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Комендант базару. Заарештований 21 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Дахневський Микола Олексійович, 1883 року народження, с. Пеньківка Грайворонського повіту Курської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник-бухгалтер радгоспу "Гірник". Проживав: радгосп "Гірник". Заарештований 12 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дахно Василь Петрович, 1900 року народження, с. Андріївка Андріївського раойну Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник. Проживав: х. Дахно Андріївського району Донецької області. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 квітня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дахно Василь Степанович, 1892 року народження, с. Царекостянтинівка Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Селянин. Проживав за місцем народження. Заарештований 20 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Дацко Денис Микитович, 1890 року народження, с. Петрівське Кам'янського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Машиніст залізничного депо. Заарештований 15 липня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дацов Іван Федорович, 1900 року народження, с. Амвросіївка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, казарма 2-го км. Обхідник колії. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Донецької залізничної станції Дебальцеве на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1961 році.

Дацюк Михайло Єрмолайович, 1924 року народження, с. Павловиш Киселенського району Волинської області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Могилів. Репатріант. Заарештований 22 жовтня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону у м. Познань, Польща, на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дацько Олексій Гаврилович, 1910 року народження, Харківська область, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, сел. шахти "Кіндратівка", буд. № 11, кв. 2. Вибійник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований 1989 році.

Дашавець Іван Тихонович, 1911 року народження, с. Сотенки Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 18 серпня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 12 квітня 1942 року у Норильлазі. Реабілітований 1998 року.

Дашевець (Дишевець) Онисим Кузьмич, 1890 року народження, м. Харків, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Стеньки Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 28 травня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дашевський Микита Григорович, 1893 року народження, с. Гайчул Першотравневого району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 15 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Дашевський Микита Прокопович, 1893 року народження, с. Гайчул Першотравневого району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 21 лютого 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 лютого 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дашенков Іван Матвійович, 1877 року народження, с. Уколове Сухиницького району, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Касир Кіндратівської копальні. Проживав: руд. Кіндратівка Горлівського району, буд. № 15, кв. 1. Заа-

рештований 2 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дашков Яків Аникійович, 1895 року народження, с. Кропивка Стародубського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Завідуючий виробничим навчанням ФЗУ. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, Заводска колонія, буд. № 28, кв. 2. Заарештований 2 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дашунін Григорій Михайлович, 1889 року народження, с. Полинне Брянського району Смоленської області, росіянин, освіта нижча, до 1932 року член ВКП(б). Завідуючий буфетом залізничної станції. Проживав: ст. Полотняний завод Київської залізниці. Заарештований 30 жовтня 1936 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці 11 січня 1937 року на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дашутін Іван Федорович, 1919 року народження, с. Тарасівка Сумської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 6 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 1941 року у в'язниці м. Сталіно. Реабілітований у 1963 році.

Дащенко Антон Омелянович, 1881 року народження, с. Христище Артеміського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Пристань Слов'янського району Артемівського округу. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15 грудня 1929 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Двірник Григорій Григорович, 1883 року народження, с. Іванівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник млина. Заарештований 8 серпня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Двірник Іван Степанович, 1902 року народження, с. Лютенки Гадяцького району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Диспетчер транспортного відділу рудоуправління. Проживав: м. Донецьк Донецької області, ст. Мандрикине, залізничний буд. № 207, кв. 3. Заарештований 28 липня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 21 грудня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Двірников Микола Опанасович, 1904 року народження, руд. Калінінський Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 4 січня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Двірниченко Микола Петрович, 1894 року народження, с. Юрівка Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Новослов'янськ, казарма буд. № 7. Бригадир колії ст. Слов'янськ. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Двірниченко Софія Іванівна, 1909 року народження, с. М. Сорочинці Миргородського району Полтавської області, українка, ос-віта середня, безпартійна. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 26 лютого 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Двірницький Тихін Євпатійович, 1896 року народження, с. Пулевич Єланецького району Одеської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, шахта "Червона зірка", барак № 109. Конюх кінного двору шахти. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дворак Павло Микитович, 1911 року народження, с. Івашкевичі Мінської області, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 10. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 8 років ВТТ. Вмер 25 листопада 1941 року у в'язниці м. Артемівська Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1991 році.

Дворецький Анатолій Антонович, 1912 року народження, с. Переброди (область не вказано), Польща, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Плановик-економіст машзаводу. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 17-а дільниця, буд. № 26, кв. 16. Заарештований 26 серпня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 20 січня засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Розстріляний 10 червня 1938 року по вироку Дальносхідного крайсуду у м. Магадані. Реабілітований у 1992 році.

Дворецький Антон Якович, 1886 року народження, с. Перебродівка (область не вказано),Польща, білорус, освіта вища, безпартійний.. Кочегар заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 17 дільниця, буд. № 27, кв. 16. Заарештований 16 серпня 1935 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 8 лютого 1936 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Дворецький Степан Іванович, 1884 року народження, с. Середній Бурлук Средньобурлуцького району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Банне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Вчитель. Заарештований 2 лютого 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Дворкінд Лазар Мойсейович, 1894 року народження, м. Харків Харківської області, єврей, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Оленівка Ольгинського району Донецької області. Начальник 3-ї дільниці рудників "Нерудсталь". Заарештований 1 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Донецьку до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Дворовенко Яків Павлович, 1907 року народження, с. Жуківка Карлівського району Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Мала міська, буд. № 12. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Дворянинов Павло Миколайович, 1924 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Токар заводу ім. Кірова. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Двоскіна Марія Абрамівна, 1889 року народження, м. Конотоп Чернігівської області, єврейка, неграмотна, безпартійна. Без певного місця проживання та праці. Заарештована 12 січня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Деба (Діоба) Іван Борисович, 1905 року народження, с. Покрівка Нововасилівського району Мелітопільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Кріпильник шахти "Центральна". Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 18 лінія, буд. № 9. Заарештований 16 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 вересня 1933 року ув'язнений у ВТТ строком на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Дебель Іван Іванович, 1883 року народження, Крим, німець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник артілі ім. Сталіна. Проживав: с. Федорівка Цеткинтальської сільради Макіївського району. Заарештований 1 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13 березня 1933 року виправданий, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Дебель Іван Іванович, 1883 року народження, Крим, німець, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Уповноважений "Союзоб'єднання". Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Заарештований 23 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 29 січня 1937 року засуджений на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Дебус Іван Андрійович, 1897 року народження, с. Кофенталь Краснокирського району, Росія, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 3. Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Дебус Фрідріх (Федір) Генріхович (Андрійович), 1900 року народження, с. Гофенталь Краснокутського району, Росія, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 1. Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дев'ятка Михайло Андрійович, 1884 року народження, с. Софіївка Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Коваль заводу ім. Сталіна. Заарештований 7 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці до роз-стрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Дев'ятов Сергій Іванович, 1898 року народження, с. Двойниківка Кирсанівського району Полтавської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти № 11. Проживав: Донецька область, Новосмолянка. Заарештований 27 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дегелевич Костянтин Петрович, 1900 року народження, с. Запілля Дубнівського повіту Гродненської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Ковальська, буд. № 43. Бухгалтер контори. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Деглaрі Георгій Рудольфович, 1900 року народження, м. Керч Кримської АРСР, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 19, кв. 4. Актор драмтеатру. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деген Леопольд Християнович, 1893 року народження, с. Ягоденко Володарського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Будьоннівська, буд. № 5. Кучер. Заарештований 1 листопада 1935 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Деген Леопольд Християнович, 1893 року народження, с. Ягоденко Володарського району Київської області, німець, самоучка, безпартійний. Робітник бази. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Будьоннівська, буд. № 5. Заарештований 1 листопада 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дегерменджі Семен Іванович, 1893 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Фонтанна, буд. № 78. Робітник овочевої бази. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дегерменджі Феодосій Федорович, 1895 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Артема, 37. Не працював. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дедерер Андрій Іванович, 1893 року народження, с. Нова Надія Матвієво-Курганського району Азово-Чорноморського краю, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Шапошникове Амвросіївського району Донецької області. Заступник голови колгоспу "Ленінталь". Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дедерер Гаврило Григорович, 1913 року народження, с. Ленінталь Амвросіївського райо-

ну Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Ленінталь Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засудженй Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1972 році.

Дей Людвиг Федорович, 1893 року народження, с. Юзефін-містечко Луцького повіту Волинської губернії, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 41. Бухгалтер артілі. Заарештований 10 жовтня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Дей Петро Петрович, 1912 року народження, с. Бунберг Тростянецького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Волинцеве Донецької області. Робітник залізничної колії. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Дейграф Олександр Богданович, 1894 року народження, с. Олександрівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Дейкало Павло Миколайович, 1891 року народження, с. Богданівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Бузинова, буд. № 9. Заарештований 11 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 лютого 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дейкун Василь Спиридонович, 1913 року народження, с. Новивікторівка Добропільського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 20 серпня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1998 році.

Дейкун Макар Пилипович, 1901 року народження, с. Злинка Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Вчитель. Заарештований 21 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Дейкун Павло Минович, 1903 року народження, х. Нововікторівка Добропільського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Нововікторівка Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 13 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Дейн Калістрат Васильович, 1886 року народження, с. Н. Сироватка Краснопільського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Електрик. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Заарештований 20 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дейнега Василь Григорович, 1905 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дейнега Дарія Іллівна, 1912 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українка. освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: с. Званівка Ямського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 31 травня 1942 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області до розстрілу. Розстріляна 11 липня 1942 року у м. Луганську. Реабілітована у 1942 році.

Дейнега Демид (Деомид) Микитович, 1874 року народження,Таврійська губернія, с. Чер-

тове, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Авер'янівка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 13 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засудженийна 5 років ВТТ до заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дейнега Іван Григорович, 1929 року народження, м. Оріхів Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Слюсар шахти № 1/5. Заарештований 17 вересня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на 5 років заслання. Реабілітований у 1990 році.

Дейнега Олександр Володимирович, 1902 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Званівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир робітників залізничної колії. Заарештований 10 лютого 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дейнега Олександра Тимофіївна, 1922 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 18 грудня 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1990 році.

Дейнега Петро Федосійович, 1889 року народження, с. Богуслав Павлоградського району Дніпропетрівської області, українець, освіта 1 клас, безпартійний. Проживав: с. Калинове Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Сторож шахти «Мокра». Заарештований 19 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Дейнега Парасковія Григорівна, 1900 року народження, с. Новоадріївка Оріхівського району Запорізької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Зуївка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Санітарка медамбулаторії. Заарештована 17 вересня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Актюбинську область. Реабілітована у 1990 році.

Дейнега Степан Мартинович, 1881 року народження, с. Дейнега Диканьського району Полтавської області, українець, неграмотний, безпартійний. Конюх міськради. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області.Заарештований 1 червня 1934 року Засуджений судом м. Костянтинівки на 10 років ВТТ. 31 липня 1934 року спецколегією Донецького облсуду строк зменшено до 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дейнега Федір Мойсейович, 1882 року народження, с. Званівка Артемівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Садівник колгоспу «КІМ». Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Артемівську на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Дейнего Катерина Микитівна, 1909 року народження, Дніпропетровська область, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Званівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу. Заарештована 4 листопада 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Кустанайську область. Реабілітована у 1956 році.

Дейнека Анастас Осипович, 1877 року народження, с. Богославка Маріупольського повіту Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Механік заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, колонія "А", буд. № 6, кв. 2. Заарештований 12 травня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дейнека Анастас Осипович, 1877 року народження, с. Богославка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Механік заводу ім. Ілліча. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Дейнеко Іван Степанович, 1897 року народження, с. Гарне Петропавлівського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Червона Цегла Костянтинівського району Донецької області. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дейнеко Тихін Васильович, 1894 року народження, с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Мар'їнка Мар'їнського району Донецької області. Автослюсар райспоживспілки. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-стрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дейниченко Іван Гаврилович, 1901 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча. Безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пр. М. Горького, буд. № 6. Бухгалтер пляшкового заводу. Заарештовний 24 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Дейниченко Раїса Петрівна, 1922 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 21 лютого 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1994 році.

Дейсун Степан Олексійович, 1886 року народження, с. Межиріч, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Родакове Донецької області. Завідуючий магазином. Заарештований 10 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дейфель Василь Фрідріхович, 1881 року народження, с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 11 листопада 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 21 березня 1935 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дейфель Вольдемар Васильович, 1908 року народження, с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комбайнер МТС. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дейфель Іван Фрідріхович, 1885 року народження, с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дейфель Отто Фрідріхович, 1984 року народження, с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Машиніст маслозаводу. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дейч Михайло Іванович, 1922 року народження, с. Петрівка Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Проживав: с. Петрівка Амвросіївського району Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць колгоспу ім. Леніна. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дейч Олександр Миколайович, 1876 року народження, м. Миколаїв Херсонської губернії,

росіянин, освіта нижча, безпартійний. Охоронник заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), ст. Рутченкове, 11-е селище, буд. № 30, кв. 3. Заарештований 19 вересня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно 25 грудня 1936 року засуджений на 1 рік примусових робіт. Реабілітований у 1959 році.

Дейч Христофор Гетфрідович, 1897 року народження, с. Воронцівка Єйського району Азово-Чорноморського краю, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Ворошиловське, область не вказана. Плановик заводу ім. Ворошилова. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Дейч-Порубська Марія Іванівна, 1895 року народження, с. Штер Карл-Лібкнехтівського району Одеської області, німкеня, освіта 5 класів, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 5 червня 1943 року у в'язниці № 1 м. Челябінська Челябінської області. Реабілітована у 1989 році.

Дейчман Адольф Фрідріхович, 1912 року народження, с. Лівинка Федорівського району Ростовської області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Сталінської (Донецької) області. Слюсар. Заарештований 29 червня 1950 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений до заслання у Новосибірську область. Строк не вказано. Реабілітований у 1994 році.

Дейчман Фрідріх Фрідріхович, 1900 року народження, с. Лівинка Федорівського району Азово-Чорноморського краю, німець, малограмотний, безпартійний. Кочегар шахти № 22. Проживав: шахта № 22 Сніжнянського району Донецької області. Заарештований 5 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу м. Артемівська 26 квітня 1937 року засуджений на 10 років в'язниці з позбавленням прав та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Декалюк Аксентій Павлович, 1897 року народження, Вінницька область, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, гуртожиток № 2. Тесляр морпорту. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер 20 жовтня 1938 року у Красноярському краї. Реабілітований у 1968 році.

Деканенко Іван Петрович, 1883 року народження, с. Петрівка № 2 Костянтинівського району Артемівського округу (Донецька область), українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Петрівка Костянтинівського району Артемівського округу (Донецька область). Заарештований 1 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Деканенко Іван Степанович, 1920 року народження, с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 15 червня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Деканенко Митрофан Харитонович, 1878 року народження. с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, вул. Клименка, буд. № 16. Не працював. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Деканенко Савелій Прокопович, 1889 року народження, с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петрівка Дзержинського району Донецької області. Рахівник «Харчоторгу». Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Деканенко Петро Опанасович, 1890 року народження, с. Петрівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Петрівка Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25 грудня 1930 року

засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Деканенко Петро Опанасович, 1889 року народження, с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти № 12/13. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Деканенко Федір Петрович, 1877 року народження, с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти № 12/13. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Деканенко Федір Петрович, 1878 року народження, с. Петрівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Петрівка Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5 лютого 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Декань (Дикань) Яків Овсійович, 1894 року народження, с. Привілля Слов'янського району Донецької області, українець, самоучка, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: с. Привілля Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 3 травня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії до розстрілу. Розстріляний 10 липня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

Декар Микола Опанасович, 1893 року народження, с. Бабанка Бабанського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Коваль заводу. Заарештований 13 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Декерменджі Георгій Костянтинович, 1908 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Електромонтер. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році

Декерменджі Кузьма Костянтинович, 1903 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працівник ст. Волноваха. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Декерменджі Федір Федорович, 1902 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Катик Донецької області. Вантажник шахти №3 «Вікторія». Заарештований 9 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 10 жовтня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1964 році.

Декун Василь Степанович, 1872 року народження, с. Гришине Оболонського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник колії. Проживав: ст. Удачна, залізничний буд. № 2. Заарештований 13 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Казахстан. Реабілітований у 1989 році.

Делаглан Костянтин Стелянович, 1879 року народження, с. Малоянісоль (с. Новосілка) Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новосілка Маріупольського району Донецької області, вул. III Інтернаціоналу, буд. № 113. Не працював. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делеверов Іван Трифонович, 1912 року народження, с. Ст. Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартій-

ний. Проживав за місцем народження. Вибійник графітової копальні. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Делеверов Пантелій Трифонович, 1909 року народження, с. Ст. Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бурильник кар'єру. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Делеверов Трифін Іванович, 1878 року народження, ст. Ст. Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Деленда Олексій Михайлович, 1923 року народження, с. Конюхи Люблинського воєводства, Польща, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Шофер заводу ім. 15 річчя ЛКСМУ. Заарештований 25 квітня 1951 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Делі Іван Савич, 1909 року народження, с. Старий Керменчик Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Старий Керменчик Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Міліціонер. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Делі Сава Герасимович, 1882 року народження, с. Старий Керменчик Старокермечицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Тесляр колгоспу ім. Калініна. Заарештований 9 жовтня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою райтрійки НКВС до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Деліверов Дмитро Акимович, 1901 року народження, с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Домаха, буд. № 23. Точильник інструменту. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Делієв Георгій Аврамович, 1891 року народження, с. Н. Каракуба Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пекар. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делієв Георгій Купріянович, 1892 року народження, с. Н. Каракуба Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Раківка Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Завідуючий медпунктом. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до роз-стрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делієв (Делі) Герасим Савич, 1911 року народження, с. Ст. Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: с. Ст. Керменчик Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Рахівник. Заарештований 8 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Делієв Іван Аврамович, 1895 року народження, с. Красна Поляна Великоновосілківського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС

СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Делієв Ілля Антонович, 1896 року народження, с. Н. Каракуб Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Старокаранський (Тельманівський) район Донецької області. Бухгалтер МТС. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Делієв Ілля Савич, 1905 року народження, с. Н. Каракуб Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Артема, буд. № 66-а, кв. 29. Касир. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делієв Ілля Харлампійович, 1895 року народження, с. Н. Каракуба Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 2-а Каховка, буд. № 2, кв. 6. Продавець. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делієв Харлампій Костянтинович, 1875 року народження, с. Н. Каракуба Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож лікарні. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Делій Костянтин Іванович, 1926 року народження, с. Стримба Троїцького району Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Завідуючий складом універмагу. Заарештований 13 липня 1955 року. Засуджений до примусового лікування у психлікарні. Реабілітований у 1994 році.

Делюкін Іван Варфоломейович, 1895 року народження, с. Захарове Починківського району Смоленської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Робітник коксохімкомбінату. Заарештований 19 липня 1941 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дель Адольф Фрідріхович, 1906 року народження, с. Липове Артемівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Столяр колгоспу “Червоний мак”. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дельников Іван Васильович, 1896 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, малограмотний, член ВКП(б). Робітник заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Радянська колонія, буд. № 254, кв. 2. Заарештований 10 жовтня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дельофф Сігізмунд Генріхович, 1883 року народження, швейцарець, освіта вища, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Заводська колонія. Заарештований 10 лютого 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. 10 серпня 1931 року судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР звільнений достроково. Реабілітований у 1989 році.

Дельцов Іван Андрійович, 1892 року народження, с. Брянцівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ганнівка Артемівського району Донецької області. Оглядач вагонів. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Демакін Сергій Павлович, 1901 року народження, с. Терса Єланського району Саратовської губернії, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу «Сталь». Проживав: м. Сталіно Донецької області, 10 лінія, буд. № 48. Заарештований 25 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10 серпня 1933 року засуджений на строк попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1990 році.

Демашкевич Марія Василівна, 1894 року народження, с. Гремяч Новосіверського району Чернігівської області, росіянка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Керівник детячого хорового гуртка. Заарештована 2 липня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС УРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1966 році.

Демашкевич Михайло Іванович, 1893 року народження, м. Новозибків Брянської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 1 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 лютого 1942 року у в'язниці м.Златоуста Челябінської області. Реабілітований у 1965 році.

Дембицький Василь Костянтинович, 1914 року народження, м. Анан'єве Одеської області, поляк, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. 1-а Кооперативна, буд. № 17, кв. 5. Контролер металургійного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дембицький Володимир Костянтинович, 1911 року народження, м. Анан'єве Одеської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. 1-а Кооперативна, буд. № 17, кв. 5. Робітник металургійного заводу. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дембицький Микола Іванович, 1918 року народження, с. Будисько Мархнівського району Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Брусівка Євсюгівського району Луганської області. Колгоспник колгоспу "Серп і молот". Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дембовський Станіслав Францович, 1909 року народження, с. Лозовата Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Смолянка, буд. № 6. Радист шахти ім. Шверніка. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дембовський Ян Осипович, 1897 року народження, м. Прутків Варшавської губернії, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, пров. Фабричний, буд. № 39. Машиніст депо. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Деменко Євдоким Дмитрович, 1872 року народження, с. Маргут Маріупольського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ст. Крим Маріупольського району Донецької області. Сторож. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Дементієв Василь Михайлович, 1902 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта нижча, до 1933 року член КП(б)У. Машиніст депо. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Колодязна, буд. № 14. Заарештований 16 серпня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Дементієв Микита Іванович, 1895 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Дементій Микола Онисимович, 1870 року народження, с. Першотравневе Маріупольського району Донецької області, українець, освіта

нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Першотравневе Маріупольського району Донецької області. Заарештований 15 лютого 1930 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 березня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Дементьєв Костянтин Васильович, 1894 року народження, м. Архангельськ Орловської області, Росія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Старший бухгалтер контори «Заготзерно». Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дементьєв Олексій Якович, 1912 року народження, м. Москва Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Електромонтер. Проживав: м. Горлівка Донецької області, кол. Заводська, буд. № 1, кв. 3. Заарештований 25 червня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 жовтня 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Демерджі Григорій Стелянович, 1910 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Комунальна, буд. № 50. Робітник радіаторного заводу. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демерджі Христофор Гнатович, 1894 року народження, с. Ялта Мангуського району Донецької області, грек, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Галицинівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Головний врач райлікарні. Заарештований 21 грудня 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Демерджі Христофор Іванович, 1896 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Бригадир польової бригади колгоспу “Айстра”. Заарештований 8 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Демерджі Юрій Христофорович, 1926 року народження, с. Ялта Приморського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Сталінскої (Донецької) області. Робітник шахти № 17-17 біс. Заарештований 31 липня 1951 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Демешкін Віктор Лук’янович, 1917 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: ст. Кутейникове Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 5 вересня 1943 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Демешко Сергій Аврамович, 1888 року народження с. Новотроїцьке Селидівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 31 травня 1930 року. Спецколегією Донецького облсуду 9 серпня 1930 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Демиденко Григорій Овсійович, 1904 року народження, с. Великий Самбур Костянтинівського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, гуртожиток будівельників порту. Робітник будівництва порту. Заарештований 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демиденко Ілля Петрович, 1886 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Слюсар. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Щербакова, буд. № 158. Заарештований 17 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 листопада 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Демидов Гаврило Петрович, 1898 року народження, с. Покровське Артемівського району

Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Монтер контори зв'язку. Заарештований 19 жовтня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Демидов Іван Григорович, 1904 року народження, с. Слобода Віленського повіту, Литва, білорус, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Ленінград, пр. Залізничний, буд. № 6, кв. 1. Робітник заводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Демидов Кіндрат Андрійович, 1886 року народження, с. Волобоєве Болхівського району Орловської області, Росія, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Вибійник шахти «Олександр-Захід». Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демидов Микола Григорович, 1896 року народження, х. Обухове Азовського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Рибак рибзаводу. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Демидов Микола Митрофанович, 1907 року народження, с. Микільське Должанівського району Центрально-Чорноземної області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта № 19-20, 3 лінія, буд. № 43. Десятник дільниці № 2 шахти № 19-20. Заарештований 14 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Демидов Михайло Григорович, 1915 року народження, с. Попівка Хомутівського району Курської області, Росія, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу № 10. Заарештований 10 жовтня 1946 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Демидов Олексій Никифорович, 1905 року народження, с. Губанове Должанського району Курської області, Росія, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Петровеньки Сталінської (Донецької) області. Вантажник шахти ім. XI Жовтня. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Демидович Артем Баніфантович, 1903 року народження, с. Яцьковичі Вілейського повіту Віленської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Залізнична, буд. № 12. Машиніст паровозу. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Деминський Карл Вікентійович, 1877 року народження, с. Майдан-Вербицький Летичівського району Вінницької області, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Сартана Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Конюх радгоспу «Сартана». Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деминський Король Іванович, 1887 року народження, с. Майдан-Вербицького району Летичівського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ст. Карань Донецької області. Ланковий колгоспу "Гігант". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деминський Франц Хомич, 1880 року народження, с. Майдан-Вербицький Кам'янець-Подільського району Вінницької області, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Ст. Карань Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Садівник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 28 липня 1937 року.

Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демирков Опанас Степанович, 1906 року народження, с. Божке Приазовського району Запорізької області, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Демицький Адам Васильович, 1891 року народження, с. Синьовудсько-Вижнє Сколівського району Дрогобицької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Ув'язнений ОЛП-87 ВТК МВС УРСР, м. Микитівка Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 2 квітня 1952 року. Табірним судом ВТТ та колонії МВС УРСР засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Демич Олексій Максимович, 1910 року народження, м. Авдіївка Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області, вул. Петровського, буд. № 18. Майстер депо ст. Ясинувата. Заарештований 29 березня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Демичев Іван Петрович, 1881 року народження, с. Лідине Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Лідине Краматорського району Донецької області. Заарештований 25 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1991 році.

Демиш Григорій Семенович, 1899 року народження, с. Ласпа Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Новобазарна, буд. № 1. Бухгалтер. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Анатолій Васильович, 1924 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Червоноармієць 317 стрілецької дивізії. Заарештований 10 травня 1943 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Грозний засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Демишев Віктор Олександрович, 1866 року народження, м. Керч Кримської АРСР, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: не вказано. Священик. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Григорій Юрійович, 1903 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вчитель. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає.Реабілітований у 1958 році.

Демишев Іван Антонович, 1904 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Богатир». Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Демишев Ісаак Георгійович, 1899 року народження, с. Ласпа Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Рахівник коксохімзаводу. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Демишев Костянтин Дмитрович, 1898 року народження, с. Комар Великоянісольського (Ве-

ликоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух радгоспу "Перебудова". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Демишев Костянтин Савич, 1888 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 23 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 вересня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Костянтин Савич, 1888 року народження, с. Богатир Мар'їнського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Улакли Мар'їнського району Донецької області. Тракторист радгоспу № 16. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Леонід Єлисейович, 1893 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Донецької області, селище житлово-будівельного кооперативу, буд. № 17, кв. 1. Завідуючий маркшейдерским бюро рудоуправління "Нерудсталь". Заарештований 6 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Демишев Михайло Харлампійович, 1885 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Демишев Нифонт Григорович, 1869 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Богатир Великоянісолького (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Демишев Нифонт Григорович, 1868 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сталінський район, Петрівське рудоуправління, шахта № 5. Не працював. Заарештований 27 грудня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Демишев Олександр Георгійович, 1908 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Улакли Великиянісолького (Великоновосілківського) району Донецької області. Моторист елеватору. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1988 році.

Демишев Олексій Савич, 1908 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник артілі "Аврора". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Петро Савич, 1903 року народження, с. Улакли Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комірник зернорадгоспу «Сухі Яли». Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Сава Єлисейович, 1878 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Ве-

ликоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Сергій Савич, 1911 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Сухі Яли. Тракторист радгоспу № 10. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Федір Антонович, 1909 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу "Богатир". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Юрій Єпіфанович, 1906 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році/

Демишев Семен Нифонтович, 1898 року народження, с. Богатир Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, 1-а Коопвулиця, буд. № 15, кв. 18. Завідуючий пекарнею артілі. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демишев Харлампій Петрович, 1881 року народження, с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 6 лінія, 9 провулок, буд. № 34. Продавець магазину. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

Демкін (Дьомкін) Іван Іванович, 1900 року народження, с. Очки Глазунівського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Тесляр. Проживав: сел. Волноваха, вул. Леніна, буд. № 4. Заарештований 4 вересня 1936 року. Військовою сесією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Волноваха 13 жовтня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Демотченко Георгій Петрович, 1902 року народження, сел. Рутченкове Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Слюсар тресту «Південьцемремонт». Заарештований 2 січня 1953 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Демочка Лазар Антропович, 1875 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Веселий Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Постишева. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Демочка Федір Олександрович, 1910 року народження, с. Янівці Лубенського району Харківської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 13 лютого 1945 року. Військовим трибуналом 6 запасної стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Демура (Димура) Андрій Федорович, 1877 року народження, с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Член колгоспу. Проживав за місцем народження. Заарештований 23 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Демура Григорій Петрович, 1884 року народження, с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу ім XVIIз'їзду Компартії. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Демура Іван Григорович, 1919 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Шахтарського району Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Студент індустріального інституту. Заарештований 9 січня 1947 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Демура Іван Іванович, 1908 року народження, м. Єнакієве Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 19 листопада 1942 року. Військовим трибуналом 58 окремої стрілецької бригади засуджений до розстрілу. Розстріляний 24 грудня 1942 року на Волховському фронті. Реабілітований у 1997 році.

Демура Іван Петрович, 1896 року народження, с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 8 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Демура Олександр Павлович, 1903 року народження, с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар шахти ім. 1 Травня. Заарештований 22 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Демура Омелян Петрович, 1904 року народження, с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове (м. Торез) Донецької області. Робітник шахти №1 «Давидівка». Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Демура (Димура) Петро Герасимович, 1895 року народження, с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 23 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року із-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Демура Степан Іванович, 1892 року народження. с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 23 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Демчак Дмитро Андрійович, 1889 року народження, с. Родикине Горлицького району Львівської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 1-а лінія, 13 проспект, буд. № 6, кв. 13. Тесляр хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демченко Анастасія Кас'янівна, 1887 року народження, ст. Скотувата Макіївського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Хлібороб. Проживала: с. Галицинівка Сталінського району Донецької області. Заарештована 12 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1933 році.

Демченко Артем Федотович, 1900 року народження, с. Куйбишеве Дніпропетровської області, українець, освіта неповна середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Гоголівська, буд. № 53. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Демченко Василь Захарович, 1898 року народження, с. Гайчур Царекостянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Сторож. Проживав: м. Сталіно Донецької області, 4 дільниця, стандартні будинки № 6-10. Заарештований 5 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1957 році.

Демченко Володимир Леонтійович, 1917 року народження, с. Олександрівка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Авдіївського району Сталінської (Донецької) області. Електрослюсар шахти ім. Кагановича. Заарештований 29 серпня 1940 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Демченко Григорій Дем'янович, 1889 року народження, с. Жовте Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Північнодонецький вокзал, квартал 3, буд. № 38. Заарештований 15 січня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року виправданий. Реабілітований у 1933 році.

Демченко Дорофей Степанович, 1883 року народження, с. Шевченкове Ольшанського району Київської області, українець, освіта нижча, до 1928 року член ВКП(б). Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Кучер тресту «Дзержинськвугілля». Заарештований 18 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Демченко Іван Мартинович, 1902 року народження, с. Красноармійське Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Красноармійське Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 26 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Демченко Іван Федорович, 1914 року народження, с. Гупалівка Котовського району Одеської області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: ст. Кальміус Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Диспетчер ст. Слов'янськ. Заарештований 10 червня 1940 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Демченко Марія Родіонівна, 1904 року народження, с. Райське Андріївського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Райське Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Заарештована 3 липня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1992 році.

Демченко Михайло Дмитрович, 1870 року народження, х. Рогаженський Єлизаветської станиці Азовського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 2-а Домаха, буд. № 45. Рибак рибгоспу ім. Кірова. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Демченко Олександр Миколайович, 1895 року народження, с. Лісівка Новосанжарського району Харківської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Головний бухгалтер заводу ім. Войкова. Заарештований 2 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Демченко Олександр Михайлович, 1895 року народження, с. Райське Андріївського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Сталінської (Донецької) області. Столяр заводу. Заарештований 20 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1972 році.

Демченко Сергій Мойсейович, 1892 року народження, с. Попівка Яготинського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім.

Illіча. Заарештований 4 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Демченко Степан Трохимович, 1896 року народження, с. Сурове Костянтинівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр заводу. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Демченко Степан Якович, 1921 року народження, х. Лісогубівка Ковалівського району Полтавської області, українець, грамотний, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 20 січня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Демченко Федір Павлович, 1913 року народження, с. Костянтинівка Петрово-Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Комірниктресту «Сталінбуд». Проживав: м. Сталіно, сел. Рутченкове, Хімселище, буд. № 13, кв. 2. Заарештований 21 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 рокувиправданий, із-під варти звільнений. Реабілітований у 1934 році.

Демченко-Демський Дмитро Мартинович, 1900 року народження, с. Струм, Галичина, українець, освіта середня, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: х. Степки Горлівського району Донецької області. Робітник машзаводу. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Демчишин Анатолій Іванович, 1941 року народження, с. Вільне Тельманівського району Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Ассистент держуніверситету. Заарештований 5 травня 1970 року. Донецьким облсудом засуджений до примусового лікування у психлікарні. Реабілітований у 1991 році.

Демчишин Степан Карпович, 1924 року народження, с. Черешенька Деражнянського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Електромонтер. Заарештований 9 лютого 1948 року. Сталінським (Донецьким) облсудом засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Демчук Василь Дмитрович, 1898 року народження, с. Милівці Кам'янецького району Кам'янець-Подільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Десятник Оленівських копалень. Проживав: Павлівський район Донецького округу. Заарештований 6 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Демчук Василь Маркович, 1889 року народження, с. Козине Скалацького повіту, Галичина, українець, грамотний, безпартійний. Бригадир радгоспу "Металіст". Проживав: радгосп "Металіст" Горлівського району Донецької області. Заарештований 27 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Демчук Станіслав Францевич, 1892 року народження, с. В. Новоселиці Полонського району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Моспине, колонія брикетної фабрики, буд. № 3, кв. 16. Кочегар фабрики. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Демчуков Єрмило Іванович, 1921 року народження, м. Сталіно Донецької області, росіянин, освіта 2 класи, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Не заарештовувався. Військовим трибуналом 10 армії засуджений заочно до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1942 році.

Дем'янюк Мойсей Петрович, 1910 року народження, с. Стара Гута Баранівського району Житомирської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Щербинівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий чоботарською майстернею. Заарештований 26 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду

на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Дем'яненко Григорій Ілліч, 1901 року народження, с. Михайлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Рязанське, 2 лінія, буд. № 14. Машиніст електростанції Південнодонецької залізниці. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Дем'яненко Дем'ян Васильович, 1890 року народження, с. Гордуни Терехівського району Гомельської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Тесляр паровозного депо залізничної станції. Заарештований 15 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дем'яненко Денис Демидович, 1887 року народження, с. Бронцівка Тростянецького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вибійник шахти «Комсомолець». Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Ударна. Заарештований 26 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 17 січня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дем'яненко Іван Оксентійович, 1875 року народження, с. Василівка Постишевського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області, вул. Партизанська, буд. № 10. Сторож цегельного заводу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Іван Трохимович, 1878 року народження, с. Михайлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти «Первомайка». Заарештований 22 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дем'яненко Іван Федорович, 1891 року народження, Воронезька губернія, Бобнівський повіт, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Наглядач в'язниці. Заарештований 19 травня 1920 року. Колегією Донецької губернської Надзвичайної комісії 15 червня 1920 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1993 році.

Дем'яненко Іван Федорович, 1898 року народження, с. Градівка Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Вовчий Артемівського району Донецької області. Заарештований 4 березня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 серпня 1931 року засудженгий на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Максим Фідулович, 1896 року народження, с. Н. Іванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир польової бригади колгоспу "Червоний колос". Заарештований 14 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Микола Іванович, 1920 року народження, м. Харцизьк Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області, вул. Пролетарська, буд. № 18. Учень ФЗУ. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Олексій Семенович, 1903 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1929 року член ВКП(б). Проживав: с. Прелесне Слов'янського району Донецької області. Бухгалтер будинку відпочинку. Заарештований 29 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дем'яненко Павло Семенович, 1904 року народження, с. Гродівка Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Гродівка Сталінської (Донецької) області. Вантажник шахти № 8/6. Заарештований 11 серпня 1948 року. Комісією по перегляду справи засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дем'яненко Трохим Іванович, 1913 року народження, с. Михайлівка Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 1-біс ім. 1 Травня. Заарештований 12 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дем'яненко Федір Андрійович, 1892 року народження, с. Михайлівка Орлово-Іванівської сільради Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Федір Нечипорович, 1907 року народження, Остапівська сільрада Великобагачанського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Будівельник. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, 1-й майданчик, барак № 14. Заарештований 13 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки концтабору. Реабілітований у 1989 році.

Дем'яненко Яків Петрович, 1879 року народження, х. Косенко Амвросіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Завідуючий МТФ колгоспу ім. Шевченка. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 липня 1934 року. Донецьким обласним судом 22 жовтня 1934 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дем'яненко Яків Родіонович, 1900 року народження, с. Знаменське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Директор МТС. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Дем'янов Георгій Іванович, 1893 року народження, сел. ім. К. Лібкнехта Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Комендант ринку сел. ім. Будьонного. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 травня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 2 серпня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1963 році.

Дем'янов Іван Феоктистович, 1912 року народження, с. Озерне Свердловського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта ім. Леніна. Машиніст шахти ім. Леніна. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дем'янов Манчо Кальчев, 1875 року народження, м. Край-Бунар, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області. Охоронник артілі інвалідів. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дем'янов Микола Миколайович, 1886 року народження, с. Челнохова Каліниської губернії, Польща, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Інтернаціональна, буд. № 211. Робітник металургійного заводу. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дем'янов Семен Олексійович, 1907 року народження, с. Путчене Фатіївського району Курської області, Росія, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, кол. "Промінь свободи", буд. № 3,

кв. 2. Тесляр керамічногог заводу. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Дем'яновський Іван Петрович, 1882 року народження, с. Покровське Миколаївського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 7 лінія, 14 проспект, буд. № 30. Двірник. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Дем'яновський Петро Іванович, 1896 року народження, с. Березоточа Лубенського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області, буд. № 44, кв. 4. Старший кондуктор товарних поїздів. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дем'янчук Микола Омелянович, 1909 року народження, ст. Іловайськ Південнодонецької (Донецької) залізниці, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Іловайськ Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 112. Секретар парткому ст. Куп'янськ. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 30 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Дем'янчук Павло Дементійович, 1904 року народження, с. Уладівка Вінницької області, українець, освіта 7 класів, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Миколаївська, буд. № 32, кв. 4. Інформатор звітно-інформаційної групи Північнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ, з-під варти звільнений 12 листопада 1940 року. Реабілітований у 1940 році.

Денежний Олександр Васильович, 1896 року народження, с. Чернігівка Чернігівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта № 6 "Капітальна", вул. Р. Люксембург, буд. № 14, кв. 1. Кріпильник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Денесюк Андрій Сидорович, 1901 року народження, Волинська губернія, Ровенський повіт, с. Головниця, українець, освіта вища, безпартійний. Економіст. Проживав: м. Чернігів Чернігівської області, вул. 1 Травня, буд. № 16. Заарештований 17 серпня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 16 грудня 1935 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 20 березня 1936 року у м. Харкові. Реабілітований у 1994 році.

Денизо-Штерн Егон (Богдан) Богданович (Феликсович), 1896 року народження, с. Глинецьк Цеханівського повіту Плоцької губернії, Польща, поляк, освіта вища, член ВКП(б). Начальник центральної лабораторії заводу. Проживав: м. Горлівка Донецької області, азотно-туковий завод. Заарештований 14 жовтня 1933 року. Судовим засіданням колегії ОДПУ 9 березня 1934 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Денис Борис Йосипович, 1909 року народження, м. Артемівськ Донецької області, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 31 липня 1943 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Челябінська Челябінської області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Денис Володимир Федорович, 1901 року народження, с. Логовиці Томишевського повіту, Польща, українець, освіта вища, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Донецької області. Начальник зміни заводу ім. Кірова. Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Розстріляний 21 листопада 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1959 році.

Денисенко Андрій Арсентійович, 1880 року народження, м. Дніпропетровськ, українець, ос-

віта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Нова колонія заводу, буд. № 61, кв. 4. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 22 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Артемівську 12 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Антон Мойсейович, 1886 року народження, с. Тимофіївка Миропільського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Тесляр тресту. Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Денисенко Володимир Маркелович, 1897 року народження, с. Тарса Вольського району Нижньоволзького краю, росіянин, освіта середня, безпартійний. Робітник шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 20 грудня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1958 році.

Денисенко Георгій Євсійович, 1900 року народження, с. Петрівське Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бухгалтер радгоспу "Донецький". Проживав: радгосп "Донецький" Маріупольського району Донецької області. Заарештований 30 квітня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 вересня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Денисенко Герасим Матвійович, 1902 року народження, с. Щербинівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Ремонтний робітник ст. Крига. Проживав: х. Самсоненко Горлівського району Донецької області. Заарештований 14 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Денисенко Григорій Олексійович, 1880 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Григорій Олексійович, 1881 року народження, с. Щербинівка Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Безробітний. Проживав: х. Самсоненко Горлівського району Донецької області. Заарештований 11 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Денисенко Дорофей Петрович, 1895 року народження, с. Анастасіївка Анастасіївського району Азово-Чорноморського краю, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Рівний Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Перемога". Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1970 році.

Денисенко Іван Олексійович, 1895 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник начальника залізниці кар'єрів тресту "Залізшляхбуд". Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ, 28 грудня 1937 року вирок змінено на розстріл з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Іван Олексійович, 1895 року народження, с. Петрівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Коваль артілі. Проживав: х. Самсоненко Горлівського району Донецької області. Заарештований 19 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Денисенко Іван Сафронович, 1901 року народження, с. Плешкани Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Старогнатівка Старокаранського (Тельманівського) району Сталінської (Донецької) області. Викладач сільгоспшколи. Заарештований 2 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Денисенко Іван Сергійович, 1887 року народження, с. Пушкарне Краснопільського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта ім. Леніна, буд. № 18. Електрослюсар шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Денисенко Купріян Трохимович, 1873 року народження, с. Петрівці Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Різниківка Артемівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Марія Митрофанівна, 1921 року народження, с. Нововасилівка Красноармійського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: сел. шахти № 3 Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Робітниця шахти № 3. Заарештована 3 вересня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1991 році.

Денисенко Микола Юхимович, 1910 року народження, с. Троїцьке Троїцького району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта ім. Калініна, буд. № 15. Вибійник шахти. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Денисенко Олексій Леонтійович, 1919 року народження, с. Рубіжне Добропільського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Рубіжне Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Новий побут”. Заарештований 25 грудня 1943 року. Військовим трибуналом 3-ї гвардійської армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Денисенко Омелян Тихонович, 1899 року народження, с. Терешки Чистопільського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар шахти “Капітальна”. Проживав: шахта “Капітальна”, буд. № 77, кв. 4 Чистяківського району Донецької області. Заарештований 27 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Денисенко Павло Миколайович, 1902 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник шахти № 11-12. Заарештований 17 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Артемівську 12 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Павло Юхимович, 1879 року народження, с. Успенівка Чубарівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта Холодна балка. Кучер шахти. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Петро Григорович, 1885 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр колгоспу. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Петро Павлович, 1871 року народження, с. Гнидівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ізюм Харківської області. Не працював. Заарештований 14 січня 1951 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Денисенко Сергій Антонович, 1902 року народження, с. Осколкове Мглинського району Орловської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Дурна балка, буд. № 310. Помічник машиністу депо заводу ім. Сталіно. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по До-

нецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисенко Сергій Дмитрович, 1899 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар. Проживав: с. Землянки Макіївського району Донецької області. Заарештований 22 серпня 1936 року. Спецколегією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Ясинувата 4 жовтня 1936 року виправданий. Із-під варти звільнений. Реабілітований у 1955 році.

Денисенко Яків Кіндратович, 1893 року народження, с. Рашівка Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Помічник начальника ст. Лиман. Проживав: Донецька область, сел. Лиман, буд. № 22, кв. 30. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Денискін Іван Васильович, 1903 року народження, с. Старобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Маріупольська, буд. № 4, кв. 6. Машиніст паровоза. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Денисов Аким Іванович, 1888 року народження, с. Хороль Лубенського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Новомиколаївка. Бригадир водопостачання ст. Дебальцеве. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Денисов Андрій Андрійович, 1917 року народження, м. Дружківка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Старшина 12 батарії 1 запасного артполку. Заарештований 20 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 10-ї запасної стрілецької бригади Південно-Західного фронту на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Денисов Андрій Федорович, 1900 року народження, с. Молодятини Люблінської губернії, Польща, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 5 лінія, 7 проспект, буд. № 12. Механік по ремонту швацьких машин артілі "Економія". Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Денисов Валерій Миколайович, 1913 року народження, м. Тамбов Тамбовської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Помічник шофера 6-ї житлово-ремонтної контори. Заарештований 30 червня 1945 року. Військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Денисов Василь Іванович, 1905 року народження, с. Василівське Лихвинського району Московської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Москва, вул. Суворовська, буд. № 2, кв. 236. Без певних зайнять. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Денисов Василь Олексійович, 1899 року народження, с. Медвеже Медвезького району Ставропольського округу, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Бригадир такелажників тепломонтажного відділення. Проживав: Донецька область, м. Зугрес, Нове містечко, 38. Заарештований 4 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Денисов Володимир Іванович, 1900 року народження, сел. Шимськ Новгородського району Ленінградської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Головний інженер коксохімзаводу. Заарештований 2 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Денисов Гаврило Мойсійович, 1889 року народження, с. Рождественське Калузької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 1 лінія, 14 проспект, буд. № 7, кв. 5. Робітник заводу. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою

УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисов Іван Петрович, 1913 року народження, с. Березники Березниківської волості Володимирської губернії, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Слюсар шахти № 8-8 "Чулківка" Будьоннівського шахтоуправляння м. Донецька, де і проживав. Заарештований 25 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Із-під варти звільнений. Реабілітований у 1989 році.

Денисов Костянтин Порфирович, 1910 року народження, с. Микитівка Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, пр. Маріупольський, буд. № 3. Начальник цеху заводу "Автоскло". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Денисов Микола Асанович (Асонович), 1903 року народження, с. Жуківці Жмеринського району Вінницької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 3, кв. 4. Товарознавець відділу постачання тресту "Чистяківантрацит". Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Денисов Михайло Степанович, 1910 року народження, м. Сальськ Ростовської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Слюсар-інструментальник заводу. Заарештований 28 липня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Денисов Олександр Титович, 1902 року народження, с. Деминіне Мценського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Інспектор шахти "Холодна балка". Проживав: Донецька область, Макіївський ра-йон, колонія 1-а Сорокине, буд. № 31, кв. 6. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Денисов Олексій Миколайович, 1899 року народження, с. Підгорне Воронезької області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Сторож «Військторгу». Заарештований 28 січня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Денисов Олексій Михайлович, 1886 року народження, Хомутівський район Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Костянтинівський район, сел. Дружківка. Слюсар заводу ім. Ворошилова. Заарештований 21 березня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денисов Петро Мамонтович, 1907 року народження, Сухинський район Смоленської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник буфету залізничної станції. Заарештований 10 жовтня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Денисюк Семен Якович, 1930 року народження, с. Талалаївка Київської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 20 квітня 1950 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дениченко Іван Іванович, 1908 року народження, с. Катеринівка Анастасіївського району Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Грузько-Зоринка Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 18. Заарештований 29 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дениченко (Диниченко) Прокіп Пимонович, 1883 року народження, с. Трушки Білоцерківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Сторож. Заарештований 7 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Денкулов Андрій Михайлович, 1920 року народження, м. Кишинів Молдавської РСР, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Молотобоєць. Заарештований 21 червня 1951 року. Лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1988 році.

Ден-Кун-Цен, 1896 року народження, м. Хорен, Корея, кореєць, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Вибійник шахти № 10-біс. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 року ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Денник Андрій Федорович, 1894 (1895) року народження, с. Гришине Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Сергіївка Гришинського району Донецької області. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1991 році.

Денцель Адам Васильович, 1880 року народження, с. Романівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Сторож колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Денцель Василь Адамович, 1911 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Денцель Володимир (Вольдемар) Августович, 1901 року народження, с. Ксенівка Люксембурзького району Дніпропетрівської області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Візник вугілля тресту "Сніжнянантрацит". Проживав: сел. Сніжне Донецької області, вул. Селянська, буд. № 28. Заарештований 23 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 травня 1937 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Денцель Гіндельберт Едуардович, 1903 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Тесляр колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Денцель Густав Густавович, 1920 року народження, с. Андріянівка Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспик колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 листопада 1941 року при етапуванні на х. Дьомкине. Реабілітований у 1964 році.

Денцель Густав Карлович, 1908 року народження, с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 7 листопада 1941 року при етапуванні на х. Дьомкине. Реабілітований у 1963 році.

Денцель Іван Іванович, 1893 року народження, с. Гофенталь Маріупольського району

Таврійської губернії, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Чистяківського району Донецької області. Тесляр колгоспу ім. Молотова. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Денцель Іван Іванович, 1923 року народження, с. Сидорово-Іванівка Тарасівського району Ростовської області, німець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 грудня 1941 року у ВТК-5 м. Сталінграда Сталінградської області. Реабілітований у 1963 році.

Денцель Карл Васильович, 1876 року народження, с. Людвигшталь Маріупольського повіту Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Сторож колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 1 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Денцель Карл Іванович, 1900 року народження, с. Орлинське Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Орлинське Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Робітник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 26 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Денцель Карл Карлович, 1906 року народження, с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 9 січня 1942 року при етапуванні у м. Пенза Пензенської області. Реабілітований у 1965 році.

Денцель Ольга Яківна, 1902 року народження, с. Краснівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німкеня, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: сел. Сніжне Донецької області, вул. Селянська, буд. № 28. Домогосподарка. Заарештована 12 травня 1937 року. Засуджена спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Денцель Отто (Антон) Якович, 1904 року народження, с. Марксфельд Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник радгоспу "Перебудова". Проживав: с. Комар Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Заарештований 14 липня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 19 вересня 1936 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1970 році.

Денцель Яків Якович, 1907 року народження, с. Олександроград Великоянісольського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Олександроград Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Шофер колгоспу ім. Лейтенанта Шмідта. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Денченко Дмитро Вакулович, 1910 року народження, с. Дружківка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар заводу «Червона зірка». Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Денченко Дмитро Вакулович, 1910 року народження, с. Дружківка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта сільська, безпартійний. Селянин. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 вересня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Денщикова Єлизавета Гаврилівна, 1909 року народження, м. Сталіно Донецької області,

росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Начальник адміністративно-господарчого відділу тресту "Донвуглемаш". Заарештована 17 листопада 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1992 році.

Денюш Вікентій Михайлович, 1896 року народження, с. Воздвиженка Віленської губернії, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний, Тесляр електростанції. Проживав: ст. Авдіївка, залізничий буд. № 58, кв. 8. Заарештований 6 вересня 1936 року. Трійкою ОДПУ по Центрально-Чорноземній області засуджений на 5 років концтабору. 14 січня 1937 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1937 року.

Деняк Іван Миколайович, 1905 року народження, с. Михайлоганівка Конотопського району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Кочегар депо. Заарештований 13 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Деньга Іван Лукич, 1891 року народження, с. Шилівка Решетилівського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, шахта № 15, нові будинки. Тесляр шахти. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деньга Степан Романович, 1905 року народження, с. Мостова Думанівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Електрослюсар хлібозоваду. Проживав: м. Сталіно, Велика Ларинка, буд. № 17, кв. 4. Заарештований 25 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Деньк Адам Андрійович, 1905 року народження, с. Краснопільське Зельманівського району Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександропіль Дзержинського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деньщиков Григорій Якович, 1899 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Писар санроти 458 стрілецького полку 78-ї стрілецької дивізії. Засуджений військовим трибуналом 78-ї стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 15 червня 1952 року у ВТТ Архангельської області. Реабілітований у 1994 році.

Депараде Густав Вільгельмович, 1889 року народження, м. Галлеас, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Мар'янівка Старобешівського району Донецької області. Тесляр колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Депутатов Пилип Степанович, 1906 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Коваль колгоспу "Комсомолець". Проживав за місцем народження. Заарештований 5 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дербариндикер Йосип Абрамович, 1900 року народження, м. Дніпропетровськ Донецької області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, вул. Артема, буд. № 51. Завідуючий групою технічної експлуатації елеваторо-складського сектора. Заарештований 7 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дербенцев Василь Михайлович, 1910 року народження, х. Новодербенськ Нижньочирського району Північно-Кавказького краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник пекарні. Проживав: х. Майський Макіївського району Донецької області. Заарештований 12 грудня 1932 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Даних про

приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дервиш Григорій Митрофанович, 1905 року народження, с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Бджоляр колгоспу “Червоний партизан”. Заарештований 10 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дервиш Захар Дмитрович, 1896 року народження, с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, вул. Ст. Поштова, буд. № 23. Уповноважений по відвантаженю вугілля. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дервиш Костянтин Дмитрович, 1888 року народження, с. Велика Новосілка Великоновосілківського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу “Червоний партизан”. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дервиш Митрофан Дмитрович, 1877 року народження, с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Дервиш Михайло Трифонович, 1899 року народження, с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Велика Янісоль (с. Велика Новосілка) Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Бджоляр колгоспу “Червоний партизан”. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дервиш Степан Гергійович, 1895 року народження, м. Маріуполь Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Артема, буд. № 97. Вантажник. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дервиш Юрій Єфремович, 1876 року народження, с. Велика Новосілка Великоновосілківського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дергаль Володимир Петрович, 1906 року народження, с. Новогригорівка Павлоградського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Секретар МТС. Проживав: с. Беззаботівка Олександрівського району Донецької області. Заарештований 10 січня 1935 року. Трійкою УНКВС по Донецькій області 26 листопада 1937 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання. Дата не вказана. Реабілітований у 1970 році.

Дергаусов Павло Дмитрович, 1874 року народження, м. Бердянськ Запорізької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Робітник колгоспу. Проживав: Донецька область, Маріупольський район, Білосарайська коса. Заарештований 4 лютого 1930 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 лютого 1930 року засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дергачов Антон Семенович, 1886 року народження, с. Хомутове Маріупольського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Де-

сятник шахти “Провіданс”. Проживав: шахта “Провіданс”, буд. № 100. Заарештований 13 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дергачов Григорій Дмитрович, 1904 року народження, с. Орлівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Бригадир-заготівельник Західного паровозного депо ст. Ясинувата. Проживав: сел. Авдіївка, буд. № 51. Заарештований 22 серпня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дергачов Іван Єгорович, 1890 року народження, с. Скотувата Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Скотувата Донецької області, вул. Сталіна, буд. № 24. Змащувальник техніки ст. Ясинувата. Заарештований 10 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу м. Сталіно на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1958 році.

Дергачов Олексій Васильович, 1894 року народження, с. Олександрівка Старобешівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Старобешівського району Донецької області. Бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 16 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дергачов Омелян Петрович, 1907 року народження, с. Гірка Краснодонского району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федосіївка Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Ветфельдшер колгоспу “Азоврис”. Заарештований 22 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дергачов Павло Федорович, 1913 року народження, с. Скотувата Авдіївського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 24 жовтня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 38 армії Воронезького фронту до розстрілу. Розстріляний 5 грудня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

Дергачов Федір Кіндратович, 1910 року народження, с. Орлівка Ясинуватського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Орлівка Ясинуватського району Сталінської (Донецької) області. Шофер. Заарештований 9 квітня 1946 року. Сталінським облсудом засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Дергачова Мотря Павлівна, 1913 року народження, с. Янове Кременчуцького району Харківської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Скотувата Ясинуватського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу «Вільна колективізація». Заарештована 12 травня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Дергельов Петро Порфирович, 1885 року народження, с. Панки Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинский район, сел. шахти ім. Ворошилова. Десятник шахти ім. Ворошилова. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дергельов Федір Порфирович, 1888 року народження, с. Панки Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний.Проживав: Донецька область, Дзержинський район, шахта ім. Ворошилова. Візник артілі. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дергильов Василь Васильович, 1914 року народження, х. Кутузов Скородянського району Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Червоний Жовтень Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 19-20. Заарештований 28 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1945 році.

Дергунов Семен Трохимович, 1912 року народження, с. Под'є Боринського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Іллінка Орджонікідзевського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. 1905 року. Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Андрій Петрович, 1895 року народження, х. Черевківка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Не працював. Проживав: х. Черевківка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 23 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Андрій Савелійович, 1888 року народження, с. Гавронці Полтавської області, українець, освіта домашня, безпартійний. Пічник заводу Торецький ім. Ворошилова. Проживав: с. Дружківка Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 30 вересня 1931 року. Про засудження даних немає. Реабі-літований у 1955 році.

Дерев'янко Володимир Григорович, 1922 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 31 січня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Дерев'янко Григорій Володимирович, 1902 року народження, Ковельський повіт, Волинська губернія, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник житлобуду. Проживав: м. Сталіно, гуртожиток житлобуду. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 вересня 1927 року засуджений на 3 роки заслання у Сибір. Реабілітований у 1997 році.

Дерев'янко Григорій Кузьмич, 1898 року народження, с. Ямпіль Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. Ями Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Народний суддя. Заарештований 8 лютого 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Дерев'янко Дмитро Ілліч, 1904 року народження, с. В'язовок Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Слюсар коксохімзаводу № 25. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 6 дільниця, барак № 48, кв. 3. Заарештований 31 грудня 1936 року. Трійкою УНКВС по Донецькій області 22 вересня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дерев'янко Іван Васильович, 1890 року народження, с. Маринівка Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 17 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дерев'янко Іван Васильович, 1886 року народження, с. Ямпіль Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Конюх заводу ім. Сталіна. Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Дерев'янко Іван Михайлович, 1911 року народження, с. Дружелюбівка Волоконівського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Доломіт Ямського району Сталінської (Донецької) області. Бурильник шахти "Доломіт". Військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області 3 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Розстріляний 23 квітня 1942 року у м. Луганську. Реабілітований у 1993 році.

Дерев'янко Матвій Петрович, 1886 року народження, с. Рубіжне Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Рубіжне Гришинського району Донецької області. Заарештований 28 січня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Микола Акимович, 1904 року народження, с. Мечебилове Петрівського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Радянська, буд. № 56. Плановик побутової спілки. Заарештований 27 березня 1937 року. Дійськовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 8 чсервня 1937 ироку виправданий. Реабілітований у 1937 році.

Дерев'янко Микола Васильович, 1882 року народження, с. Маринівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Маринівка Сніжнянського району Донецької області. Візник радгоспу "Новий Донбас". Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Микола Кирилович, 1925 року народження, с. Прелесне Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 15 грудня 1942 року. Військовим трибуналом 417 стрілецької дивізії засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Дерев'янко Микола Матвійович, 1905 року народження, с. Рубіжне Добропільського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Рубіжне Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Староста сільської общини. Заарештований 8 березня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1968 році.

Дерев'янко Микола Матвійович, 1884 року народження, с. Мурав'ївка Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 30 вересня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 грудня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Олександр Йосипович, 1913 року народження, с. Ямпіль Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Ямпіль Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 28 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дерев'янко Павло Іванович, 1914 року народження, с. Ямпіль Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 13 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР до розстрілу зконфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 22 серпня 1937 року у м. Свободноє. Реабілітований у 1960 році.

Дерев'янко Семен Петрович, 1893 року народження, с. Рубіжне Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 2 жовтня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 грудня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Семен Порфирович, 1927 року народження, с. Кобелячек Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 22 квітня 1950 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений до розстрілу. Розстріляний 16 лютого 1951 року. Місце страти невідоме. Реабілітований у 1992 році.

Дерев'янко Семен Семенович, 1902 року народження, с. Маньківка Уманського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Міліціонер. Проживав: Донецька область.Трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 січня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янко Тимофій Нікандрович, 1909 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 5 жовт-

ня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дерев'янко Яків Федорович, 1916 року народження, с. Борове Боровського району Харківської області , українець, освіта 5 класів, безпартійний. Помічник командира взводу 360 стрілецького полку 74 стрілецької дивізії. Заарештований 16 січня 1943 року. Військовий трибуналом 74 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Дерев'янко Яків Трохимович, 1900 року народження, с. Рубіжне Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта ім. Калиніна, буд. № 22, кв. 1. Кочегар шахти ім. Калиніна. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дерев'янченко Георгій Абрамович, 1900 року народження, с. Зелене Великолепетиського району Дніпропетровської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Завідуючий відділом Харківського інституту підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 5 вересня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1958 році.

Дерев'янченко Григорій Федорович, 1896 року народження, с. Єланчик Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, Базарна площа, буд. № 8. Вчитель НСШ № 1. Заарештований 22 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дерев'янченко Йосип Митрофанович, 1910 року народження, с. Курульки Барвенківського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 13 листопада 1962 року. Засуджений Донецьким облсудом на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дерев'янченко Катерина Хрисанфівна, 1895 року народження, м. Макіївка Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінськоії (Донецької) області. Робітниця шахти "Софія". Заарештована 26 липня 1938 року. Засуджена трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1989 році.

Дерев'янченко Михайло Сергійович, 1896 року народження, с. Слюсареве Старобешівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 11 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дерев'янченко Федір Васильович, 1904 року народження, с. Времівка Великоянісольського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Вільнопілля Великоянісольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Воровського. Заарештований 11 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1965 році.

Дерев'янченко Яків Петрович, 1907 року народження, с. Шарупівка Макіївського району Донецької області, українець, член ВКП(б), грамотний. Табельник артілі. Проживав за місцем народження. Заарештований 12 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дерега Микола Миколайович, 1897 року народження, с. Ліски Називаївського району Омської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар депо. Проживав: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Заарештований 20 лю-

того 1939 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької (Донецькій) залізниці 1 квітня 1939 року. Реабілітований у 1992 році.

Дерега Микола Миколайович, 1897 року народження, с. Олексіївка Називаївського району Омської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Ув'язнений ОЛП-5 НКВС м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Заарештований 27 серпня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 1 лютого 1947 року у ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дереза Гнат Якович, 1906 року народження, с. Золоті Пруди Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дереза Гнат Якович, 1906 року народження, с. Золоті Пруди Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Золоті Пруди Олександрівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «20 років Жовтню». Заарештований 10 березня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дереза Іван Андрійович, 1906 року народження, с. Покровське Таганрозького району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Не працював. Проживав: м. Торез Донецької області, шахта "Червона зірка", буд. № 83, кв. 1. Заарештований 16 серпня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дереза Іван Андрійович, 1906 року народження, с. Покровське Таганрозького району Азово-Чорноморського краю, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Ув'язнений в'язниці № 4 м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. 25 квітня 1949 року Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення у Красноярський край. Строк не вказано. Реабілітований у 1990 році.

Дереза Павло Захарович, 1913 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Робітник залізничної станції. Заарештований 23 листопада 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Дереза Степан Пилипович, 1876 року народження, м. Нижній Куркулок Таврійської губернії, українець, неграмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Бубнова. Проживав: с. Золоті Ставки Краматорського району. Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дерека Павло Дмитрович, 1911 року народження, с. Сергіївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Командир відділення взводу пішої розвідки 1255 стрілецького полку. Заарештований 18 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Декалюк Сергій Іванович, 1893 року народження, с. Зеленьки Староузького району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Завідуючий школою. Проживав: с. Краснопілля Слов'янського району Донецької області. Заарештований 26 квітня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Дереклеєв Василь Петрович, 1887 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької облсті, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деренговський Хиларій Степанович, 1902 року народження, с. Скемпе Липківського району Полоцької губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Свердлова Артемівського району Донецької області. Робітник шахти. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Деренько Степан Данилович, 1883 року народження, с. Новоясинувата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта сільська, безпартійний. Машиніст депо. Проживав: м. Донецьк Донецької області, ст. Мушкетове, залізничний буд № 11, кв. 4. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 березня 1991 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Деречко Сидір Іванович, 1896 року народження, с. Рудевичі Гродненської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Бригадир колії залізничної станції. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно Донецької області. Реабілітований у 1938 році.

Державін Борис Федорович, 1896 року народження, м. Ленінград Ленінградської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Робітник Макіївського комбінату. Проживав: м. Дмитріївськ Донецької області, 10 лінія, 3 проспект, буд. № 48, кв. 14. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 квітня 1928 року засуджений на 3 роки заслання у Сибір. Реабілітований у 1992 році.

Держковський Станіслав Тимофійович, 1893 року народження, м. Варшава, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, сел. Гаврилівка, вул. 1 Травня, буд. № 36, кв. 3. Електрик металургійного заводу ім. Ворошилова. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Держула Іван Касянович, 1868 року народження, с. Біляєве Зинов'ївського району Одеської області, українець, грамотний, член ВКП(б). Ветфельдшер. Проживав: сел. Іловайське Донецької області, вул. Комівська, буд. № 106. Заарештований 12 квітня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17 серпня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дерикорчма Полікарп Володимирович, 1895 року народження, с. Сулимівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу ім. Горького. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Деримарко Костянтин Георгійович, 1910 року народження, м. Одеса Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Технік-електрик. Заарештований 3 травня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Дерімов Архип Павлович, 1878 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. ДПУ. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дерімов Іван Данилович, 1874 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вчитель НШ. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дерімов Павло Іванович, 1901 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Мангуш Маріупольського району Донецької області. Бригадир польової бригади колгоспу ім. ОДПУ. Заарештований 5

січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дерінг Василь Іванович, 1899 року народження, м. Рига, Латвія, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Ларинка, вул. Колективна, буд. № 4. Плановик заводу ім 15-річчя комсомолу Донбасу. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР м. Сталіно до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 29 березня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Дерінг Іван Георгійович, 1911 року народження, х. Луговий Волноваського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Луговий Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Дерінг Іоганес Генріхович, 1900 року народження, с. Каріївка Бесединського району Курської області, німець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця, буд. № 12-А, кв. 12. Не працював. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дерінг Карл Васильович, 1894 року народження, с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Бурове Старобешівського району Донецької області. Тесляр «Каракуббуду». Заарештований 5 липня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дерінг Микола Федорович, 1908 року народження, с. Блюменталь Люксембурзького району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Тесляр радгоспу ім. Постишева. Проживав: радгосп ім. Постишева Риковського району Донецької області. Заарештований 24 червня 1934 року. Народним судом Риковського району 20 вересня 1934 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дерінг Отто Фрідріхович, 1913 року народження, с. Блюменталь Люксембурзького району Донецької області, німець, освіта початкова. Проживав у концтаборі 238 стрілецього полку 80 стрілецької дивізії на ст. Святогірськ. Молодший командир 238 стрілецького полку 80 стрілецької дивізії у м. Маріуполі. Заарештований 3 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Дерінг Фрідріх Іванович, 1909 року народження, с. Коренталь Тельманівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Клинкине Будьоннівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Авангард”. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 серпня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Дерінгер Карл Робертович, 1872 року народження, Латвія, м. Саукі, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. К. Лібкнехта, буд. № 15, кв. 23. Працівник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дерінгов Петро Петрович, 1908 року народження, м. Кишинів, Молдовія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Без певних зайнять та місця проживання у м. Сталіно. Заарештований 22 жовтня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дерипаско Федір Петрович, 1894 року народження, с. Андріївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Новоіллінка Красноармійського району Донецької області. Грабар. Заарештований 19 березня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дериповський Мойсей Юхимович, 1893 року народження, с. Кучерівка Куп'янського району Харківської області, українець, малограмотний, член ВКП(б). Проживав: х. Хворостянівка Куп'янського району Харківської області. Пенсіонер. Заарештований 26 березня 1944 року. Військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Дерк Карл Петрович, 1894 року народження, с. Санжарівка Артемівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Койбиш Старокерменчицького району Донецької області. Тракторист МТС. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дерк Олександр Андрійович, 1875 року народження, с. Медівка Маріупольського району Донецької області, німець, самоучка, безпартійний. Робітник контори «Заготзерно». Проживав: ст. Іловайська, вул. Пролетарська, буд. № 65. Заарештований 4 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року засуджений на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Дерк Теодор Генріхович, 1879 року народження, с. Медівка Маріупольського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Робітник приміського господарства. Проживав: с. Розівка Щербинівського району Донецької області. Заарештований 5 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року засуджений на 6 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Деркач Архип Юдович, 1868 року народження, с. Богородичне Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Богородичне Слов'янського району Донецької області. Заарештований 13 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Деркач Василь Микитович, 1899 року народження, с. Минівка Полтавського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Ремонтний працівник на станції Кривий Торець Костянтинівського району. Проживав: ст. Кривий Торець Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 16 серпня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 листопада 1932 року засуджений на 3 роки концтабору. Реабілітований у 1989 році.

Деркач Дмитро Савелійович, 1912 року народження, с. Селидівка Селидівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Начальник пункту донесення 1-ої окремої мотострілецької бригади. Заарештований 4 травня 1942 року. Військовим трибуналом 1-ої окремої мотострілецької бригади засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Деркач Іван Іларіонович, 1894 року народження, х. Микільський Міновської сільради Полтавського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Табельник. Проживав: ст. Байрак Горлівського району Донецької області. Заарештований 10 липня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 листопада 1932 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Деркач Йосип Єлисейович, 1903 року народження, с. Орлово-Іванівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, Кладовищенське селище, буд. № 47. Котельник депо. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Деркач Лідія Онисимівна, 1925 року народження, х. Н. Григорівка Єнакіївського району Донецької області, українка, освіта 9 класів, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Оператор залізничної станції. Заарештована 24 лютого 1951 року. Транспортною колегією Верховного Суду СРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Деркач Никін Полікарпович, 1902 року народження, с. Новопетрівка Старокерменчицького району Донецької області, росіянин, освіта ниж-

ча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 вересня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Деркач Олексій Федорович, 1879 року народження, с. Милорадове Чутівського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Клебан-Бик Костянтинівського району Донецької області. Сторож. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Деркач Павло Олексійович, 1881 року народження, с. Світківка Дробівського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Жолобки Краснолиманського району Донецької області. Секретар радгоспу ім. Заможного. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Деркач Роман Прокопович, 1902 року народження, с. Язивок Павлоградського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Візник. Проживав: с. Селидове Донецької області. Заарештований 3 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Казахстан. Реабілітований у 1990 році.

Деркач Степан Никифорович, 1900 року народження, х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Колгоспник колгоспу «Червоний ударник». Проживав: х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Деркач Федір Кир'янович, 1898 року народження, с. Холодівка Тульчинського району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Робітник шахти ім. Рум'янцева. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Коломенська балка. Заарештований 3 серпня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 листопада 1935 року засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Деркач Яків Никифорович, 1894 року народження, х. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Колгоспник колгоспу «Червоний ударник». Проживав: с. Новоєлизаветівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 12 березня 1931 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1989 році.

Деркач Яків Панасович, 1901 року народження, с. Тетерівка Жашківського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. "Швейцарські кар'єри" Краматорського району Донецької області. Агроном кар'єроуправління. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 28 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1974 році.

Деркачова Лукер'я Онисимівна, 1899 року народження, с. Ястрибівка Курської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Медсестра. Заарештована 28 червня 1941 року. Засуджена спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1995 році.

Деркаченко Антон Андрійович, 1909 року народження, х. Шевченка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Кочегар коксохімічного заводу. Проживав: х. Шевченко Краматорського району Донецької області. Заарештований 2 травня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 2 серпня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Деркаченко Григорій Якович, 1873 року народження, с. Сергіївка Краматорського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Деркс Густав Рудольфович, 1895 року народження. с. Липівка Полонського району

Вінницької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новопіль Старокерменчицького (Великоновосілківського) району Донецької області. Комбайнер МТС. Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дерксен Андрій Дмитрович, 1917 року народження, с. Миколаївка Славгородського району Алтайського краю, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Моторист колгоспу ім. Молотова. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 8 листопада 1941 року при етапуванні на х. Дьомкіне. Реабілітований у 1963 році.

Дерксен Віра Олексіївна, 1905 року народження, м. Красний Холм Калінінської області, росіянка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Вчителька СШ № 89. Заарештована 28 червня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1960 році.

Дерксен Віктор Генріхович, 1911 року народження, с. Орлове Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Токар цеху. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, пр. Жовтневий, буд. № 1, кв. 2. Заарештований 21 вересня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений на 3 роки заслання у Західно-Сибірський край. Реабілітований у 1996 році.

Дерксен (Дирксен) Генріх Генріхович, 1900 року народження, с. Орлове Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар заводу. Проживав: м. Краматорськ сел. Жовтневе, буд. № 3, кв. 17. Заарештований 29 жовтня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений на 3 роки заслання у Казахстан. Реабілітований у 1957 році.

Дерксен Генріх Давидович, 1903 року народження, с. Леонідівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Дерксен Гергард Гергардович, 1918 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дерксен Давид Давидович, 1898 року народження, с. Половськ Новомосковського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник шахти «Дзержинка». Проживав: с. Леонідівка Горлівського району Донецької області. Заарештований 10 листопада 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Дерксен Микола Федорович, 1908 року народження, с. Новгород Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Приморський Тельманівського району Донецької області. Шофер колгоспу ім. Клари Цеткін. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Дерксен Петро Якович, 1886 року народження, с. Хортиця Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Працівник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дерксен Яків Андрійович, 1893 року народження, м. Запоріжжя Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Бухгалтер заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Краматорськ Донецької

області, вул. Народна, буд. № 4. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Краматорську 31 січня 1937 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дерксен Яків Якович, 1900 року народження, с. Смоляне Охотницького району Дніпропетровської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Миколайпілля Костянтинівського райну Донецької області. Робітник радгоспу "Гірник". Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Дерксен Яків Якович, 1924 року народження, с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Миколайпілля Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Скотар радгоспу "Гірник". Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 7 грудня 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1963 році.

Деркунський Максим Тимофійович, 1901 року народження, с. Попівка Лиманського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Деркульський Яків Тимофійович, 1906 року народження, х. Росоховатий Маріупольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Піонерська, буд. № 26, кв. 2. Робітник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дернов Микола Якович, 1899 року народження, сел. Красноволонтерівка Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Командир танкового батальйону 65-ї дивізії. Заарештований 9 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Уральського військового округу на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1957 році.

Дерновий Василь Іванович, 1906 року народження, с. Козлівка Будьоннівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Слюсар заводу ім. Ілліча. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дерновий Трохим Трохимович, 1891 року народження, с. Гусельщикове Будьоннівського району Донецької області, українець, малограмотний, до 1932 року член ВКП(б). Проживав: с. Красноармійське Будьоннівського району Донецької області. Садівник колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 23 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дернович Павло Сергійович, 1901 року народження, с. Матосова Голова Червинського району Білоруської РСР, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Вибійник шахти ім. К. Маркса. Заарештований 30 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дерунов Данило Купріянович, 1917 року народження, сел. Кірова Краснолиманського району Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Помічник командира взводу 8-го окремого батальйону морської піхоти. Заарештований 4 вересня 1942 року. Оперативним відділом НКВС 108 СКБ Північно-Кавказького фронту засуджений до розстрілу. Розстріляний 4 вересня 1942 року. Місце страти невідоме. Реабілітований у 1998 році.

Дерхов Карл Карлович, 1910 року народження, с. Німецько-Хачінка Західного району Калмицької АРСР, німець, самоучка, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Нова колонія, буд. № 124, кв. 4. Завідуючий групою устаткування ртутного комбінату. Заарештований 22 листопада 1937 року. За-

суджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дерюга Іван Йосипович, 1884 року народження, с. Новоселівка Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник артілі ім. Сталіна. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дерюга Іван Пантелійович, 1901 року народження, с. Студенок Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу «Червоний шлях». Проживав за місцем народження. Заарештований 23 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 травня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дерюга Омелян Петрович, 1887 року народження, с. Студенок Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Завгосп цегельного заводу. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, кол. Радченко, буд. № 25, кв. 1. Заарештований 15 серп-ня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 9 жовтня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дерюга Петро Гаврилович, 1923 року народження, с. Рідкодуб Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 25 грудня 1942 року. Військовим трибуналом Уральського військового округу засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дерюгін Степан Якович, 1904 року народження, с. Новоолександрівка Братського району Одеської (Миколаївської) області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Кучер. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Дерюгіна Олександра Маркіянівна, 1908 року народження, с. Нікополь Запорізької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської області. Старший бухгалтер управління зв’язку Північнодонецької залізниці. Заарештована 30 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінської області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1993 році.

Дерюжко Пилип Кіндратович, 1894 року народження, с. Мар’їівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Білий Яр Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дерябін Василь Денисович, 1912 року народження, с. Ярушка Тимського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: м. Чистякове, шахта № 18 “Американка”, казарма. Заарештований 29 травня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Деряга Микола Юхимович, 1903 року народження, с. Новоукраїнка Сталінського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 27 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Деряга Микола Юхимович, 1903 року народження, с. Новоукраїнка Мар’їнського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 4 березня 1942 року. Військовим трибуналом 72 кавдивізії засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Деряжний Тимофій Олексійович, 1888 року народження, м. Нові Санжари Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, залізничний буд. № 34. Начальник відділу робітничого постачання. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Десятиреков Михайло Васильович, 1903 року народження, с. Ахтирка Ахтирського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, даних про освіту не вказано, безпартійний. Проживав: ст. Приморська Ахтирського району, вул. Бульварна, буд. № 29. Майстер транспортного цехуРутченківського коксохімзаводу м. Сталіно. Заарештований 28 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Деусов Петро Васильович, 1895 року народження, с. Стар Дядьківського району Західної області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Робітник заводу № 64. Заарештований 26 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 24 листопада 1941 року у Карлазі, Комі АРСР. Реабілітований у 1994 році.

Де-Фонже Лоренс Юрійович, 1896 року народження, Латвія, м. Рига, бельгієць, освіта середня, безпартійний. Електромонтер-механік заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 1-а СлобІдка, буд. № 10. Заарештований 27 липня 1932 року. Даних про засудження немає. 7 липня 1933 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1996 році.

Дехорт Василь Андрійович, 1909 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Сантуринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дехтяр Данило Іванович, 1900 року народження, с. Сергіївка Красноармійського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Удачна Красноармійського району Сталінської області. Вантажник. Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дехтяр Дмитро Федорович, 1893 року народження, с. Захарівка Старомикільського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Курсант курсів вагоновважатих «Трамвайбуду». Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Кладовищенська, 67. Заарештований 2 березня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. 8 січня 1934 року судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР з-під варти звільнений. Реабілітований у 1989 році.

Дехтяр Павло Дмитрович, 1886 року народження, с. Сергіївка Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 квітня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дехтяр Мирон Семенович, 1894 року народження, с. Захарівка Старомикільського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 2 січня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. 8 січня 1934 року судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР з-під варти звільнений. Реабілітований у 1989 році.

Дехтяр Яків Михайлович, 1894 року народження, с. Захарівка Старомикільського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Тракторист колгоспу «Перемога». Проживав: с. Захарівка Старомикільського району Дніпропетровської області. Заарештований 20 липня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дехтяр Яків Михайлович, 1894 року народження, с. Захарівка Старомикільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Тракторист МТС. Проживав за місцем народження. Заарештований 2 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 травня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дехтярьов Олексій Абрамович, 1914 року народження, с. Сергіївка Постишевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Робітник заводу № 73. Проживав: м. Сталіно Донецької області, вул. Конторська, буд. № 13. Заарештований 7 липня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 15 вересня 1935 року засуджений на 2 роки ВТТ. Реа-білітований у 1994 році.

Дехтярьов Трохим Михайлович, 1895 року народження, с. Василівка Стильського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Сторож. Проживав: с. Василівка Стильського району. Заарештований 18 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Дехтярева Анастасія Прокопівна, 1912 року народження, с. Новозванівка Лисичанського району Луганської області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Новозванівка Лисичанського району Луганської області. Робітниця радгоспу ім. Куйбишева. Заарештована 28 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. У червні 1942 року з-під варти втекла. Реабілітована у 1955 році.

Дехтярук Яків Федорович, 1899 року народження, с. Базалія Базалійського району Вінницької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: рудник “Червоний Жовтень” Орджонікідзевського району Донецької області. Кучер шахти № 1-2. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Децель Михайло Йосипович, 1891 року народження, с. Капенка Саратовської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Тесляр колгоспу ім. Леніна. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1965 році.

Децель Сусана Йосипівна, 1895 року народження, х. Фальмер Саратовської губернії, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Не працювала. Заарештована 20 квітня 1938 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітована у 1966 році.

Дещенко Іван Григорович, 1911 року народження, с. Арханець Славгородського округу Омської губернії, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Кочегар м'ясокомбінату. Заарештований 23 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1952 році.

Дєвкін Володимир Тимофійович, 1911 року народження, сел. Бурос Макіївського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти № 8. Проживав: м. Сталіно Донецької області, вул. Петровського, буд. № 29, кв. 3. Заарештований 7 грудня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 лютого 1936 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дєвушкін Гнат Іванович, 1911 року народження, м. Сталіно Донецької області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Ростов-на-Дону Ростовської області. Робітник “Шляхмостобуду”. Заарештований 14 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Дєдеш Матвій Павлович, 1907 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу «Вибійник». Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дєдиш Федір Васильович, 1883 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Бахчовик Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Робітник радгоспу “Бахчовик”. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дєдков Іван Тимофійович, 1904 року народження, с. Кадине Чаусівського району Могилівської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Токар заводу № 73. Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дєдков Михайло Романович, 1910 року народження, м. Горлівка Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Краскине Приморської області, вул. Ленінська, буд. № 5. Інженер-будівельник. Заарештований 18 березня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1939 році.

Дєдов Дмитро Олексійович, 1920 року народження, с. Шидлівка Сталінського району Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 13 червня 1942 року. Військовим трибуналом 1-ї стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дєдушев Микола Іванович, 1908 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Завідуючий відділом заготівель «Трансторгхарчу». Проживав: ст. Староменська Олександрівського району Азово-Чорноморського краю. Заарештований 19 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 25 травня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 12 серпня 1937 року. Реабілітований у 1995 році.

Дєдушев Микола Іванович, 1908 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Рахівник. Місце праці не вказано. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, житлокооператив, буд. № 23, кв. 1. Заарештований 6 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 травня 1931 року на 5 років до заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дєдученко Яків Данилович, 1907 року народження, с. Борощівка Краснодубського району Західної області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Парторг шахти № 13. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР до в'язниці на 15 років з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Дєдушев Опанас Микитович, 1889 року народження, с. Понари Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Дзержинськ (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дєдушев Опанас Микитович, 1889 року народження, с. Понари Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Дзержинськ (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дєдюлін Іван Васильович, 1887 року народження, с. Уранське Канського району Красноярського краю, Росія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Базарна, буд. № 20, кв. 3. Сторож. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про вмконання вмроку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дєдюлін Федір Іванович, 1919 року народження, м. Харбін, Манчжурія, росіянин, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Базарна, буд. № 20, кв. 2. Слюсар заводу ім. Сталіна. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Дєдюлін Федір Іванович, 1919 року народження, ст. Аньда, Манчжурія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Р. Люксембург, буд. № 47. Заарештований 6 грудня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 18 травня 1936 року засуджений на 1 рік ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Дєєв Георгій Іванович, 1901 року народження, м. Мелітопіль Запорізької області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Плановик хімблоку Макіївського коксохімкомбінату. Проживав: м. Макіївка, 24 лінія, 6 проспект, буд. № 47. Заарештований 2 липня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Дєєва Анастасія Феофанівна, 1885 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 23 вересня 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР виправдана. Реабілітована у 1946 році.

Дєєва Тамара Григорівна, 1922 року народження, м. Георгіївка Орджонікіздевського краю, росіянка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської (Донецької) області. Секретар-друкарка. Заарештована 25 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1967 році.

Дєєва-Гайдаренко Єлизавета Дмитрівна, 1908 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 23 вересня 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР виправдана. Реабілітована у 1946 році.

Дєєва-Нехай Віра Дмитрівна, 1921 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 23 вересня 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР виправдана. Реабілітована у 1946 році.

Джавлах Антон Купріянович, 1900 року народження, с. Красна Поляна Великоновосілківського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир польової бригади колгоспу ім. Ворошилова.. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Джалтир Дмитро Миколайович, 1908 року народження, с. Старий Керменчик Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник райспоживспілки. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Джамаль Антон Антонович, 1904 року народження, с. Старобешеве Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник райспоживспілки. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джамбек Михайло Дмитрович, 1904 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джамбек Олексій Іванович, 1900 року народження, с. Старий Керменчик Донецької області, грек, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Червоний жовтень». Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джаме Трифін Костянтинович, 1886 року народження, с. Стара Карань Старокаранського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 14 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Джанбас Олександр Ставрович, 1907 року народження, с. Візанги Македонівської сільради, грек, освіта нижча, безпартійний. Вантажник заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, 1-а дільниця, бараки. Заарештований 15

грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Джанбек Феофан Іванович, 1899 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: с. В. Янісоль Великоянісольського району Сталінської області. Дезінфектор санстанції. Заарештований 5 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Джанімов Іордан Федорович, 1894 року народження, с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пенсіонер. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Джансиз Антон Дмитрович, 1905 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник колгоспу ім. Постишева. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Джансиз Василь Спиридонович, 1868 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Жданов Донецької області, вул. Аджахі, буд. № 63. Сторож нарсуду. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 року.

Джансиз Володимир Васильович, 1900 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Диспетчер «Донтрансу». Заарештований 11 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Джансиз Дмитро Савич, 1903 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник МТС. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джансиз Микола Савич, 1902 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу ім. Кірова. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джантимиров Іван Лефтерович, 1894 року народження, с. Богатир Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Красногорівка Великоянісольського району Донецької області, сел. ФЗУ, буд. № 24. Слюсар заводу ім. Ілліча. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джантимиров Олександр Іванович, 1910 року народження, с. Богатир Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старомлинівка Старомлинівського району Сталінської області. Приймальник районної контори по заготівлі худоби. Заарештований 13 травня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засланий на поселення у Красноярський край. Строк не вказано. Реабілітований у 1989 році.

Джапарідзе Олександр Сергійович, 1904 року народження, м. Кутаїсі Грузинської РСР, грузин, освіта вища, безпартійний. Начальник південної дільниці рудоуправління. Проживав: м. Часів Яр, колонія № 6, буд. № 2, кв. 3, Артемівського району Донецької області. Заарештований 8 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Київського військового округу у м. Києві 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 22 жовтня 1937 року у м. Києві. Реабілітований у 1959 році.

Джарти Антон Савич, 1899 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області. Комендант бази. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Джарти Іван Іванович, 1895 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, селище шахти ім. Леніна. Коваль шахти ім. Леніна. Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1943 році.

Джатов Михайло Федорович, 1900 року народження, с. Низівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Вантажник хімзаводу. Проживав: м. Донецьк Донецької області, шахта № 9-біс. Заарештований 15 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 січня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Джевелек Опанас Іванович, 1893 року народження, с. Костянтинопіль Янісольського ра-йону Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, вул. Шмідта, буд. № 3, кв. 1. Кріпильник шахти № 17-17. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джелалі Анатолій Феофанович, с. Анадоль Волноваського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Джелалі Дмитро Христофорович, 1891 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Червоний жовтень». Заарештований 28 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Джелалі Семен Ілліч, 1904 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ялта Маріупольського району Донецької області. Молотобоєць колгоспу «Червоний жовтень». Заарештований 8 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Джелалі Феофан Георгійович, 1873 року народження, с. Анадоль Волноваського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Сторож. Заарештований 11 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Джеламанов Іван Микитович, 1893 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працівник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеламанов Іван Семенович, 1906 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, до 1937 року член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Голова райвиконкому. Заарештований 20 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеламанов Павло Євстигнійович, 1884 року народження, с. Мангуш Мангуського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мангуш Мангуського району Донецької області. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Джеламанов Савелій Агафонович, 1879 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бджоляр колгоспу ім. газети «Правда». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеламанов Семен Захарович, 1912 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Член колгоспу ім. Молотова. Проживав за місцем народження. Заарештований 28 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Джеламанов Спиридон Євстигнійович, 1876 року народження, с. Мангуш Мангуського району Донецької області, грек, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мангуш Мангуського району Донецької області. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Джеламанов Яків Федорович, 1908 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 42. Візник артілі. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеломанов Антон Георгійович, 1898 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 40. Інвалід 2-ї групи. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джеломанов Захар Григорович, 1889 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник артілі «Труд». Заарештованй 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 8 січня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Джеломанов Іван Федорович, 1898 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 42. Візник артілі. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Джеломанов Семен Захарович, 1912 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. газети «Правда». Заарештований 28 грудня 1937 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Джеломанов Семен Юхимович, 1880 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Джем Антон Григорович, 1906 (1905) року народження, с. Пантусове Стародубського району Західної області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр заводу «Азовсталь». Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений Верховним Судом УРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дженко Іван Іванович, 1909 року народження, с. Луначарське Бердянського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Слюсар заводу ковкого чавуну. Заарештований 19 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Джентеміров Олександр Іванович, 1910 року народження, с. Богатир Великоянісоль-

ського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Дмитрове Постишевського району Донецької області. Майстер хлібопекарні. Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дженчако Гнат Костянтинович, 1900 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Джерен Григорій Васильович, 1890 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області. Завідуючий мазагином сільського споживчого товариства. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Джерен Юрій Костянтинович, 1886 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу № 4. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Джеренов Трифін Миколайович, 1889 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Велика Садова, буд. № 76. Робітник колгоспу «Червоне господарство». Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Джеренов Федір Костянтинович, 1901 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Механік МТС. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джеренов Феодосій Кузьмич, 1908 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Вантажник порту. Заарештований 19 жовтня 1938 року. Засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Джерік Федір Кузьмич, 1884 року народження, с. В. Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джерік Іван Костянтинович, 1880 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новокостянтинопіль Великоянісольского району Донецької області. Тесляр артілі «Гігант». Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Джерін Іван Леонтійович, 1893 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької обалсті, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області. Сторож радгоспу «Вибійник». Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Джерін Костянтин Борисович, 1906 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісоль-ського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, до 1933 року член ВКП(б). Проживав за місцем народження. Приймальник бази «Укроліязбут». Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрі-

лу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джерін Федір Климентович, 1896 року народження, с. Костянтинопіль Великоянісольського району Донецької області, грек, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Комірник пивзаводу. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Джеріх Володимир Калістратович, 1900 року народження, с. Велика Янісоль Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Банківська. Головний бухгалтер держбанку. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Джеріх Євген Олександрович, 1921 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Велика Янісоль Великоноянісольського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 5 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Джеріх Олександр Васильович, 1898 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Комбайнер МТС. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Джеріх Пантелій Кузьмич, 1887 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області. Коваль колгоспу «Герзамет». Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Джеріх Савелій Семенович, 1900 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Червоної армії. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джеріх Семен Кузьмич, 1877 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож зернорадгоспу «Шахтар». Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеріх Сергій Калістратович, 1904 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Канібодан Таджицької РСР. Агроном. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Джеріх Христофор Кузьмич, 1901 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Керменчик Старокерменчицького району Донецької області. Коваль радгоспу «Керменчик». Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джеріх Федір Кузьмич, 1884 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеріх Федір Семенович, 1887 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського

району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 10 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Джеріхов Іван Семенович, 1888 року народження, с. Улакли Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. 13 річниці Жовтня. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джеріхов Іван Трифонович, 1900 року народження, с. Улакли Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Комірник шахти 4-21. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 26 лютого 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1959 році.

Джеріхов Олександр Трифонович, 1892 року народження, с. Улакли Великоновосілківського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 1 "Челюскінців" Петрівського рудоуправління. Робітник шахти. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1969 році.

Джеріхов Юрій Пантелійович, 1883 року народження, с. Улакли Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспнмк колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Джибітир Федір Степанович, 1905 року народження, с. Велика Янісоль Великоянісольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу «Герзамет». Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Джинджа Артур Мартинович, 1895 року народження, с. Метава, Латвія, латиш, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, Донська сторона, 4 дільниця, житловий кооператив "Гірник", буд. № 56, кв. 1-а. Начальник спецвідділу "Доноблхарчопрому". Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Джобадзе Сергій Олександрович, 1909 року народження, м. Тбілісі Грузинської РСР, грузин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Начальник техвідділу коксохімічного заводу. Заарештований 15 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Джугай Іван Павлович, 1892 року народження, с. Клицько, повіт Рудки Львівського воєводства, українець, освіта 3 класи, до 1927 року – член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, содовий завод, колонія заводу, буд. № 9, кв. 7. Рахівник заводу «Червоний хімік». Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Джулай Іван Максимович, 1908 року народження, с. Косарі Каменського району Кіровоградської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Майстер вагонного депо. Заарештований 20 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Джулик Опанас Романович, 1904 року народження, ст. Мілерове Мілерівського району Ростовської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Черкаське Слов'янського району Сталінської області. Писар сільської управи. Заарештований 24 лютого 1943 року.

Особливою нарадою при НКВС СРСР виправданий. Реабілітований у 1943 році.

Джулик Петро Ілліч, 1869 року народження, с. Призов Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15 грудня 1929 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1992 році.

Джурило Федір Спиридонович, 1901 року народження, с. Барахти Васильківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник колії ст. Дебальцеве. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської області. Заарештований 4 листопада 1939 року. Лінійним судом Північнодонецької залізниці засуджений 8 жовтня 1940 року на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1966 році.

Джурбій Пилип Гнатович, 1903 року народження, с. Піхляки Орнинського району Кам'янець-Подільської губернії, українець, малограмотний, безпартійний. Машиніст. Проживав: шахта ім. Горького Гришинського району Донецької області. Заарештований 1 грудня 1932 року. Про засудження даних немає. Реабілітований у 1955 році.

Джуха Андрій Григорович, 1892 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник «Каракуббуду». Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Джуха Опанас Костянтинович, 1898 року народження, с. Н. Каракуб Старокерменчицького району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Н. Каракуб Старокерменчицького району Сталінської області. Слюсар заводу. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Джуха Іван Григорович, 1907 року народження, с. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Візник. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дзебель Казимир Едуардович, 1912 року народження, с. Тирики, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Партизанська, буд. № 10. Технік металургійного заводу. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дзеверш Яків Гнатович, 1900 року народження, с. Гримо-Огнейтове Ступницького повіту Калецької губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, шахта 9/43, буд. № 105, кв. 4. Тесляр шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дзеніс Володимир Андрійович, 1899 року народження, м. Ворошиловград, латиш, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Жовтневе, буд. № 129, кв. 12. Технік-економіст заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Дзеніс Іван Григорович, 1894 року народження, с. Пебер Курляндської губернії, Латвія, латиш, освіта вища, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Ясногірка, вул. Петрівська, буд. № 12. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Дзема Йосип Степанович, 1891 року народження, ст. Гривена Слов'янського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний.

Охоронник хімзаводу. Проживав: м. Рутченкове, хімселище, барак «Індустрія» № 4. Заарештований 20 липня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дзержговський Іван Іванович, 1889 року народження, м. Ломжа, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Працівник металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно, сел. Маслівка, буд. № 35. Заарештований 13 грудня 1935 року. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 16 квітня 1936 року по суду виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Дзержинський Антон Йосипович, 1894 року народення, с. Ялівка Сокольського району Гродненської губернії, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Вантажник залізничної станції. Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дзиза Юхим Михайлович, 1887 року народження, с. Максимилянівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: Максимилянівка Мар'їнського району Сталінської області. Завгосп МТС. Заарештований 30 грудня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дзиндзиловський Антон Дем'янович, 1897 року народження, м. Дніпропетровськ, поляк, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Волноваха Донецької області, залізничний буд. № 40. Начальник водопостачання депо ст. Волноваха. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дзіедатайс Карл Мартинович, 1872 року народження, с. Негуш Курляндської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ізюм Харківської області. Пенсіонер. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 березня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1958 році.

Дзін Григорій Данилович, 1891 року народження, с. Новотроїцьке Селидівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новотроїцьке Селидівського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 липня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дзусь Петро Іванович, 1895 року народження, сел. Клинове Амвросіївського району Донецької області, українець, самоучка, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух. Заарештований 17 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дзюба Андрій Георгійович, 1900 року народження, с. Черняхове Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: Донецька область, Артемівський район, шахта "Юнком", казарма № 9. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 лютого 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дзюба Андрій Іванович, 1891 року народження, с. Архангельське Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль колгоспу «Маяк комунізму». Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дзюба Анфіл Захарович, 1882 року народження, с. Н. Бахмутівка Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, член ВКП(б). Слюсар заводу № 7 «Кокс». Проживав: сел. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області. Заарештований 12 серпня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 10 жовтня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ у віддалених місцях СРСР з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дзюба Василь Іванович, 1917 року народження, с. Лагер Балакліївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Іловайськ Донецької області. Робітник колії. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Хар-

ківського військового округу на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1939 році.

Дзюба Василь Селіверстович, 1895 року народження, с. Старо-Софіївка Григорівського району Запорізького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Кочегар депо. Проживав: м. Шахти Донецької області. Заарештований 1 грудня 1930 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 листопада 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дзюба Василь Сільвестрович, 1895 року народження, с. Данилівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, дача Нетушинова, буд. № 8. Електрик заводу. Заарештований 28 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дзюба Денис Власович, 1887 року народження, с. Андріївка Бахмутського повіту Катеринославської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Ольгинського району Донецької області. Конюх колгоспу «Червоний рільник».. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений у 1946 році. Реабілітований у 1965 році.

Дзюба Єфросинія Карпівна, 1911 року народження, с. Різниківка Ямського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: сел. Кірове Ямського району Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 19 квітня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Дзюба Іван Федорович, 1899 року народження, с. Городище Тернопільського повіту, Польща, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Урицького, буд. № 21, кв. 2. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дзюба Макар Якович, 1902 року народження, х. Громова Балка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник. Проживав: х. Громова Балка Артемівського району Донецької області. Заарештований 7 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дзюба Михайло Савелійович, 1911 року народження, с. Олександрівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 4 жовтня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Дзюба Нестор Федорович, 1901 року народження, с. Тростянка Борзенського району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Кріпильник шахти «Кочегарка». Заарештований 24 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1992 році.

Дзюба Петро Максимович, 1923 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 27 червня 1943 року. Військовим трибуналом 2-ї повітряної армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Дзюба Петро Петрович, 1908 року народження, с. Благодатне Барвінківського району Харківської області, українець, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Помічник машиніста паровозу паровозного депо. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дзюба Роман Дмитрович, 1888 року народження, с. Вознесенка Буринського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник агрокомбінату. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Заарештований 21 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933

року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дзюба Сергій Гнатович, 1905 року народження, с. Красний Лиман Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: с. Красний Лиман Краснолиманського району Донецької області. Майстер паровозного депо. Заарештований 3 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Дзюба Федір Іванович, 1905 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Заарештований 14 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дзюбайло Степан Андрійович, 1907 року народження, м. Львов, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Першотравнева, гуртожиток № 12. Робітник шахти № 8. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дзюбан Гаврило Силович, 1894 року народження, с. Костянтинівка Павлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Костянтинівка Павлівського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10 травня 1929 року засуджений на 3 роки заслання у Казахстан. Реабілітований у 1994 році.

Дзюбан Іван Гаврилович (Григорович), 1914 року народження, с. Костянтинівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Тесляр азотного заводу. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Заарештований 29 вересня 1939 року. Сталінським облсудом 17 березня 1940 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1940 році.

Дзюбан Рахіль Гаврилівна, 1928 року народження, с. Костянтинівка Мар'їнського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської області. Працівниця шахти № 11. Заарештована 13 липня 1949 року. Верховним Судом УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Дзюбан Степан Андрійович, 1899 року народження, с. Краснопілля Краснопільського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Голова профспілки цегельного заводу. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, Червона Гора, гуртожиток. Заарештований 10 вересня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5 січня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дзюбанов Володимир Олексійович, 1908 року народження, с. Айдар Айдарського району Старобільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Яма Артемівського району Донецької області, вул. Поштова, буд. № 59. Електромонтер. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Дзюбенко Андрій Маркович, 1896 року народження, с. Ядлівки Бобровицького району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Тесляр. Без певного місця проживання. Заарештований 6 листопада 1936 року. Виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Маріуполь 13 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Дзюбенко Андрій Олексійович, 1874 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, самоучка, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 17 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Дзюбенко Василь Пилипович, 1886 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Червоний колос». Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дзюбенко Гнат Якович, 1895 року народження, с. Васильківці Плисківського району Вінницької області, українець, освіта вища, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Вчитель СШ № 7. Заарештований 1 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дзюбенко Кирило Анастасійович, 1892 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Чоботар артілі «Прогрес». Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дзюбенко Микола Петрович, 1883 року народження, с. Перейма Тульчинського району Подільської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар аглофабрики. Проживав: м. Макіївка, 15 лінія, 3 східний проспект, буд. № 93. Заарештований 4 червня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дзюбенко Павло Якович, 1887 року народження, с. Васильківці Плисківського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Литвинова, буд. № 45. Робітник заводу «Грануліт». Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1971 році.

Дзюбенко Тимофій Анастасович, 1887 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Чоботар. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дзюбин (Дзюбик) Степан Миколайович, 1889 (1890) року народження, с. Липівка Владівського району Хомської губернії, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Ольгинка Ольгинського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дзюбинський Ілля Кирилович, 1896 року народження, с. Ольмівська-Воля, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: шахта «Чигар» Дзержинського району Донецької області. Кріпильник шахти «Комсомолець». Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Дзюган Федір Касіянович, 1878 року народження, с. Н. Микільське Рубіжанського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Ветфельдшер. Проживав за місцем народження. Заарештований 6 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дзюра Корній Лук'янович, 1885 року народження, Польща, Люблинська губернія, с. Майдан Гірний, поляк, малограмотний, до 1933 року член ВКП(б). Зчіплювальник вагонів. Проживав: сел. Щербинівка Горлівського району Донецької області. Заарештований 2 січня 1935 року. Лінійним судом Донецької залізниці 9 березня 1935 року засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Дзюсь Григорій Іванович, 1876 року народження, с. Калинове Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Калинове Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 18 липня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Дзюсь Петро Іванович, 1895 року народження, с. Калинове Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Калинове Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 18 липня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дибка Олексій Олексійович, 1901 року народження, с. Чапаївка Пологівського району За-

порізької області, українець, даних про партійність та освіту немає. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 25 лінія, 9 проспект, буд. № 66. Рахівник будмайданчика "Трубобуду". Заарештований 18 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дибко Єгор Васильович, 1881 року народження, с. Степанівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Степанівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 30 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дибко Семен Полуектович, 1903 року народження, с. Воскресенка Чубарівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник шахти № 30. Заарештований 13 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецкій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дибтан Іван Герасимович, 1882 року народження, с. Верхнє Лисичанського району Донецької області,українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, будинок приїжджих заводу. Конструктор цинкового заводу. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Диванівський Іван Йосипович, 1903 року народження, м. Юзофотове Полоцького повіту, БРСР, білорус, освіта середне-технічна, безпартійний. Проживав: шахта "Кіндратівка" м. Горлівка Донецької області. Начальник дільниці шахти "Кіндратівка". Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Дивенко Іван Михайлович, 1892 року народження, м. Харків, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Ленінградська, буд. № 146. Робітник металургійного заводу. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дивенко-Буржак Ганна Іванівна, 1901 року народження, м. Одеса, полячка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Ленінградська, буд. 106. Касир. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Дивнич Федір Сидорович, 1899 року народження, с. Парадівка Уманьского округу, українець,освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, кол. шахти "Косіор", буд. № 41, кв. 2. Робітник "Доненерго". Заарештований 11 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Дика Євдокія Йосиповна, 1912 року народження, х. Ріг Красноармійського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Завідуюча пекарнею № 1 хлібокомбінату. Заарештована 15 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Дикалович (Диколович, Дікалович) Іполіт Федорович, 1899 року народження, с. Гаркавич Гродненської області, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Фрунзе Сергіївського району Донецької області. Машиніст паровозу залізничного депо. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дикань Андрій Гнатович, 1873 року народження, с. Михайлівка Краматорського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краматорський район, сел. Жовтневе. Коваль заводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дикань Василь Аврамович, 1895 року народження, с. Кузнецове-Михайлівка Тельманівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Сніжне, вул. Новопоштова, буд. № 22.

Не працював. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у місті Сталіно (м. Донецьк) 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Дикань Олександр Андрійович, 1907 року народження, с. Лаврівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Кочегар заводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дикарєв Димитро Семенович, 1925 року народження, с. Красне Радянського району Курської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 11 лютого 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1949 році.

Дикарєв Степан Петрович, 1918 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Командир взводу 20 саперного батальйону. Заарештований 25 листопада 1941 року. Виправданий військовим трибуналом 57 армії. Реабілітований у 1941 році.

Дикий Анатолій Гнатович, 1900 року народження, с. Цапівка Томашпільського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта середня, до 1934 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Красний Лиман, пров. Червоний, буд. № 84, кв. 4. Начальник ремонтної колонії МПС – 10. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

Дікий Андріан Петрович, 1882 року народження, с. Гродівка Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Н. Олександрівка Артемівського округу Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 серпня 1929 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край.. Реабілітований у 1992 році.

Дикий Іван Іванович, 1880 року народження, с. Федорівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Робітник радгоспу "Донбас". Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дикий Іван Захарович, 1897 (1898) року народження, с. Гродівка Гришинського (Красноармійського) району Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Селянин.Проживав: х. Новоіванівський Гришинського (Красноармійського) району Артемівського округу. Заарештований 15 липня 1930 року. Про засудження даних немає. Реабілітований у 1996 року.

Дикий Іван Захарович, 1891 року народження, с. Гродівка Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, Соцмістечко, 17-а дільниця, буд. № 45, кв. 15. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дикий Михайло Іванович, 1912 року народження, с. Федорівка Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Водій. Заарештований 16 серпня1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Диков Микола Герасимович, 1878 року народження, с. Олешенка Трубчівського району Орловської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Керменчик Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Пенсіонер. Заарештований 14 липня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 15

років каторги з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Диков Павло Миколайович, 1915 року народження, с. Будьоннівка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Без певних занять. Заарештований 18 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Диковенко Василь Іларіонович, 1914 року народження, х. Єлизаветівський Григорівської сільради, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Сніжне Чистяківського району Донецької області. Листоноша. Заарештований 10 лютого 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Диковенко Савелій Васильович, 1900 року народження, х. Єлизаветівський Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: х. Єлизаветівський Амвросіївського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 30 серпня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 березня 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дикун Іван Васильович, 1895 року народження, с. Оболонь Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Донецької області. Черговий посту рудничного транспорту шахти № 19. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дикун Степан Сергійович, 1903 року народження, с. Чорномазка Сахновщинського районуХарківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, молокозавод № 10, гуртожиток. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дикунець Дмитро Герасимович, 1900 року народження, с. Скінче Смотрицького району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 18. Заарештований 24 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 22 серпня 1942 року у в'язниці № 2 м. Златоуста Челябінської області. Реабілітований у 1942 році.

Димников Михайло Іванович, 1902 року народження, сел. Єленського склозаводу Фастівського району Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Начальник 1 відділення районного відділу міліції. Заарештований 2 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Димов Микола Іванович, 1894 року народження, с. Ананьєве Ананьївського району, Молдовія, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер коксохімзаводу. Заарештований 25 квітня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом УНКВС по Сталінській (Донецькій) області на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 3 жовтня 1946 року у Карлазі Карагандинської області. Реабілітований у 1994 році.

Димов Олексій Васильович, 1925 року народження, м. Краматорськ Донецької області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Вихованець 162 кавполку 35 кавдивізії. Заарештований 7 січня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Димченко Онисим Климович, 1896 року народження, с. Берестове Старокостянтинівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Сторож. Заарештований 1 березня 1946 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Димщак Петро Ілліч, 1913 року народження, м. Варшава, Польща, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Слюсар "Металширспоживач". Заарештований 27 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Розстріляний 22 березня 1939 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1996 році.

Динельт Ігор Євгенович, 1921 року народження, с. Красногорівка Мар'їнського району

Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Студент педінституту. Заарештований 4 квітня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленям прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1966 році.

Динник Микола Дмитрович, 1916 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Писар 5-го Червонопрапорного прикордонного округу НКВС. Заарештований 8 березня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонних та внутрішніх військ НКВС Ленінградського військового округу на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Динхаєв Георгій Бенедиктович, 1897 року народження, Туреччина, асірієць, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області. Чистильник взуття. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дирекорчма Омелян Данилович, 1896 року народження, с. Кіровка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник доломітного комбінату. Проживав: с. Кіровка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 25 травня 1944 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1944 році.

Дирєв Василь Данилович, 1896 року народження, с. Кіровка Ямського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіровка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Робітник доломітного комбінату. Заарештований 25 травня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Дирєв Василь Олексійович, 1905 року народження, Станіславська область, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Заарештований 7 серпня 1941 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Дирман Федір Зиновійович, 1905 року народження, м. Микитівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, ст. Волноваха, приватний будинок. Машиніст депо. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дискантов Олександр Григорович, 1896 року народження, сел. Амур, м. Дніпропетровськ, єврей, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. К. Маркса, буд. № 31. Секретар міськпарткому. Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений віїзною сесією військовою колегією Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Дискантова Раїса Ізраїлівна, 1902 року народження, м. Харків, єврейка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, 7-а Олександрівка, буд. № 10. Домогосподарка. Заарештована 13 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Дисуненко Павло Іванович, 1923 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Темрюк Володарського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 22 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Дичек Наум Іванович, 1907 року народження, с. Широке Солонянського району Дніпропетровської області, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: с. Широке Солонянського району Дніпропетровської області. Не працював. Заарештований 18 листопада 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Диченко Михайло Єлисейович, 1906 року народження, сел. Зуївка Харцизького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць саперного батальйону. За-

арештований 22 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 квітня 1942 року. Реабілітований у 1964 році.

Диченко Трифін Абрамович, 1888 року народження, с. Зуївка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Макіївського району Донецької області. Робітник шахти № 1/5 "Комуніст". Заарештований 16 липня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дичко Іван Васильович, 1882 року народження, с. Грибенюківка Краснопільського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: радгосп Щербинівський Дзержинського району Донецької області. Тесля радгоспу. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дичко Іван Іванович, 1910 року народження, с. Корніївка Білозірського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Робітник центральної збагачувальної фабрики. Заарештований 27 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 10 жовтня 1941 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1992 році.

Діанкін Микола Григорович, 1900 року народження, с. Тугань Мещерського району Калузької губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, колонія Грузька, буд. № 2, кв. 4. Старший бухгалтер тресту «Макбуд». Заарештований 28 лютого 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегції ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дібер Ізраїль Соломонович, 1914 року народження, м. Яришів Вінницької області, єврей, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, вул. Театральна, буд. № 32, кв. 2. Робітник ст. Дебальцеве. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Дібров Іван Гаврилович, 1914 року народження, х. Дібров Лиманського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць у м. Батумі Грузинської РСР. Заарештований 30 грудня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Грузинської РСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 27 липня 1943 року у ВТТ № 49 НКВС СРСР. Реабілітований у 1994 році.

Дівак (Дивак) Микола Олексійович, 1907 року народження, с. Русанівка Липове-Долинівського району Сумської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Бугалтер брикетного комбінату. Заарештований 23 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Дівів'є Петро Петрович, 1892 року народження, с. Гусари Саратовської області, Росія, німець,освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Фелікса Кона, буд. № 16, кв. 2. Робітник шахти № 19. Заарештований 10 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дігтяр Авксентій Данилович, 1911 року народження, с. Захарівка Першотравневого району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Українка Першотравневого району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу "Червона Україна". Заарештований 17 лютого 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений до заслання у Красноярський край. Реабілітований у 1990 році.

Дігтяр Аврам Омелянович, 1887 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Контролер заводу ім. Ілліча. Заарештований 23 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Дігтяр Варфоломей Харитонович, 1895 року народження, х. Захарівка Володарського району

Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник маслозаводу. Проживав: м. Маріуполь, сел. Кладовищенське, 2-й провулок, буд. № 1. Заарештований 5 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дігтяр Дем'ян Семенович, 1886 року народження, с. Михайлівка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вагар ст. Ясинувата. Проживав: х. Володимирівка Ясинуватського району Донецької області. Заарештований 10 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дігтяр Мирон Семенович, 1894 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Захарівка Володарського району Донецької області. Коваль колгоспу "Перемога". Заарештований 3 безеня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дігтяр Михайло Дорофійович, 1895 року народження, с. Інгулка Привольнянського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Вантажник. Заарештований 2 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Вмер 18 серпня 1938 року у ВТТ м. Томськ. Реабілітований у 1957 році.

Дігтяр Овксентій Данилович, 1911 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Тракторист МТС. Проживав: с. Українка Першотравневого району Донецької області. Заарештований 4 квітня 1934 року. Військовим трибуналом 7 стрілецького корпусу Українського військового округу 20 березня 1935 року засуджений до розстрілу. 8 квітня 1935 року військовою колегією Верховного Суду СРСР розстріл замінено на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дігтяр Петро Дорофійович, 1898 року народження, с. Григорівка Васильківського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: х. Бурлацький Великоянісольського (Великоновосілківського) району Донецької області. Тракторист радгоспу «Донбас». Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дігтяр Сергій Іванович, 1895 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Візник рибтресту. Проживав: с. Шишманка м. Маріуполя Донецької області, Ротний провулок, буд. № 20. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Даних про реабілітацію немає.

Дігтяр Фотій Юхимович, 1910 року народження, с. Захарівка Володарського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Захарівка Володарського району Донецької області. Заарештований 24 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дігтярьов Василь Андрійович, 1918 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Заарештований 6 червня 1945 року. Військовим трибуналом 57-ї армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1970 році.

Дігтярьов Василь Леонтійович, 1915 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Райгородок Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Робітник колії. Заарештований 3 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацію майна. Реабілітований у 1992 році.

Дігтярьов Володимир Андрійович, 1913 року народження, с. Козельщина Новосанжарівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: роз'їзд Вальянівка Південнодонецької (Донецької) залізниці. Черговий станції. Заарештований 16 жовтня

1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Дігтярьов Євген Іванович, 1919 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українець освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Лиман Донецької області, вул. Залізнична, буд. № 23. Робітник паровозного депо. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням комісії НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дігтярьов Іван Андрійович, 1915 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 13 лінія, 1 проспект, буд. № 59. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дігтярьов Іван Федорович, 1902 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: с. Риковське Волноваського району Донецької області. Заарештований 5 листопада 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Дігтярьов Олександр Васильович, 1894 року народження, Волчанський район Харківської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Директор МТС. Заарештований 2 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 році.

Дігтярьов Олександр Михайлович, 1894 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 листопада 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дігтярьов Омелян Опанасович, 1876 року народження, с. Вишньо-Деревенське Льговського району Курської області, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Вагар. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. В. Садова, буд. № 24. Заарештований 26 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дігтярьов Павло Трохимович, 1918 року народження, м. Красний Лиман Донецької області, українець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 7 серпня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Воронезькій області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Дігтярьов Пилип Якович, 1912 року народження, с. Явлівка Ленінського району Карагандинської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області. Робітник колії. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дігтярьов Семен Іванович, 1900 року народження, с. Обухове Колпянського району Курської області, Росія, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Контролер управління Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 5 липня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Дігтярьов Степан Лукич, 1893 року народження, с. Андріївка Бердянського району Запорізької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Бухгалтер шахти № 29. Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дігтярьов Юхим Кирилович, 1892 року народження, ст. Корнєве Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Артемівськ-2 Донецької області, селище за Північним вокзалом, буд. № 4, кв. 1. Робітник колії. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засудже-

ний трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскакцією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьку) 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Дігтярьова Наталія Сергіївна, 1913 року народження, с. Катеринівка Добропільського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Катеринівка Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Робітниця шахти № 1-2. Заарештована 25 червня 1941 року. Засуджена військовою колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1991 році.

Дігтяренко Василь Сафонович, 1905 року народження, місце народження не вказано, українець, безпартійний. Червоноармієць. Не заарештовувався. Засуджений військовим трибуналом 393 стрілецької дивізії заочно до розстрілу. Реабілітований у 1944 році.

Дігтяренко Григорій Ілліч, 1880 року народження, с. Ярова Лиманського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 3 вересня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26 червня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дігтяренко Федір Карпович, 1906 року народження, с. Булахівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Водяне Донецької області. Вантажник артілі "Червоний жовтнень". Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дідов (Ділов)Федір Захарович, 1881 року народження, м. Курськ Курської області, Росія, росіянин, освіта 2 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Волноваха Донецької області. Завідуючий пекарнею. Заарештований 20 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Діденко Володимир Кіндратович, 1924 року народження, сел. шахти "Юнком" Орджонікідзівського району Донецької області, українець, освіта 9 класів, член ВЛКСМ. Проживав: сел. шахти "Юнком" Орджонікідзівського району Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 21 травня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Діденко Гаврило Власович, 1914 року народження, с. Стойкове Тернопільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Охоронник теплоелектроцентралі заводу ім. Сталіна. Заарештований 25 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Діденко Григорій Семенович, 1894 року народження, с. Попівка Лиманського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний.Проживав за місцем народження. Робітник. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році

Діденко Денис Григорович, 1874 року народження, с. Павлівка Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. Сахалін № 2, буд. № 32. Тесля шахти № 1. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Діденко Дмитро Денисович, 1917 року народження, с. Новопавлівка Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. Сахалін № 2, буд.32. Робітник шахти № 1. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Діденко Іван Петрович, 1926 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 2 травня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Діденко Іван Пилипович, 1925 року народження, с. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 10 серпня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Діденко Лука Хомич, 1915 року народження, с. Микільське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Черкаське Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист кодгоспу "XII років РСЧА". Заарештований 5 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Діденко Мотря Тихонівна, 1905 року народження, сел. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: сел. Попівка Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу "Лензоря". Заарештована 3 серпня 1941 року. Засуджена військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1968 році.

Діденко Микола Іванович,1909 року народження, с. Гнилище Малодівицького району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, кол. Б, буд. № 48, кв. 2. Робітник кінного двору заводу ім. Ілліча. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1938 році.

Діденко Микола Іванович, 1909 року народження, с. Григорівка Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, шахта "Червона зірка", гуртожиток № 16. Робітник шахти. Заарештований 25 серпня 1937 року. Засудженим не був. Реабілітований у 1937 році.

Діденко Михайло Павлович, 1888 року народження, с. Іллінка Орджонікідзівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, заводська колонія, буд. № 5/30, кв. 19. Робітник Дебальцівського ДМЗ. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений у 1947 році. Реабілітований у 1989 році.

Діденко Олександр Васильович, 1929 року народження, с. Ярове Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав у м. Сталінграді. Не працював. Заарештований 9 лютого 1943 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Діденко Олександр Мойсейович, 1898 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Заступник начальника залізничного депо ст. Слов'янськ. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Діденко Олексій Прокопович, 1888 року народження, м. Валки Харківської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Рикове (Єнакіївська міськрада) Донецької області, заводська колонія, 92/2. Заступник начальника технічного кон-тролю Єнакіївського металургійного заводу. Заарештований 4 лютого 1931 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 серпня 1931 року на 5 років заслання на Урал. Реабілітований у 1999 році.

Діденко Ольга Федосіївна, 1904 року народження, с. Верхній Карабут Білогорського району Воронезької області, українка, освіта лікбез, безпартійна. Проживала: м. Сталіно. Домогосподарка. Заарештована 17 січня 1951 року. Засуджена Верховним Судом УРСР на 7 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Діденко Петро Леонтійович, 1896 року народження, с. Григорівка № 1 м. Донецької області, українець, освіта нижча, Проживав: м. Сталіно, (м. Донецьк), машинобудівний завод ім.15-річчя ЛКСМУ, Григорівка № 1, вул. Красноармійська, буд. № 30. Технолог машинобудівного заводу. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Діденко Петро Матвійович, 1916 року народження, с. Попівка Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ,

вул. К.Маркса, буд. № 2. Вантажник контори “Заготзерно”. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Діденко Савелій Данилович, 1905 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 28 квітня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 243 стрілецької дивізії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Діденко Федір Корнійович, 1905 року народження, с. Чернігівка В. Токмацького району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: роз’їзд 357 кілометр Донецької області. Черговий по роз’їзду. Заарештований 9 березня 1938 року Виправданий лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці. Реабілітований у 1938 році.

Діденко Юхим Андрійович, 1912 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник меліоративної контори району. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Діденко Яків Матвійович, 1918 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 20 лютого 1942 року. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії виправданий. Реабілітований у 1942 році.

Дідешин Федір Васильович, 1892 року народження, с. Дорогичівка Залещицького району Тернопільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Козлов Горлівського району Донецької області. Кур’єр шахти ім. Румянцева. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дідик Антон Галактіонович, 1901 року народження, с. Новопетрівка Снігурівського району Херсонської (Миколаївської) області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 10, буд. № 4/1, літня кухня. Робітник шати № 10 Петрівського рудоуправління. Заарештований 5 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 серпня 1932 року з-під варти звільнений. Справа припинена. Реабілітований у 1932 році.

Дідик Галактіон Єфремович, 1878 року народження, с. Новопетрівка Снігурівського району Херсонської (Миколаївської) області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 10. Кучер шахти № 10 Петрівського рудоуправління. Заарештований 5 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 серпня 1932 року з-під варти звільнений. Справа припинена. Реабілітований у 1932 році.

Дідик Михайло Павлович, 1910 року народження, с. Середівка Яготинського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, гуртожиток вчительського інституту, кім. № 2. Студент вчительського інституту. Заарештований 17 серпня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 серпня 1932 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дідик Тимофій Іванович, 1913 року народження, с. Ланівці Ланівецького району Тернопільської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Столяр тресту «Південьтяжбуд-Громадянбуд». Заарештований 7 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 20 лютого 1942 року при етапуванні у м. Челябінську. Реабілітований у 1955 році.

Дідич Едуард Купріянович, 1906 року народження, с. Курінки Таврівського району Вінницької області, українець, освіта вища, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, соцмістечко, буд. вчителів № 4, кв. 18. Вчитель СШ № 2. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дідиченко Ганна Іванівка, 1927 року народження, с. Новороманівка Орджонікідзевського району, область не вказана, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Сталіно. Не працювала. Заарештована 3 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Дідковський Іполіт Владиславович, 1905 року народження, м. Київ, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, шахта ім. Леніна, гуртожиток № 125, кв. 15. Робітник шахти ім. Леніна. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дідок Микола Іванович, 1911 року народження, ст. Роя Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: х. Петрівка Великоянисольського (Великоновосілківського) району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 2 січня 1939 року. Засуджений Сталінським облсудом 28 квітня 1939 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітованийу 1995 році.

Дідук Семен Овсійович, 1898 року народження, с. Орлівка Ставищанського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. шахти ім. Шмідта, буд. № 20. Робітник шахти ім. Шмідта. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дізер Микола Якович, 1888 року народження, с. Лейхтлінг Каменського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Комікосовське, вул. Першотравнева, буд. № 107. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 24 грудня 1937 року.Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дізер Петро Миколайович, 1914 року народження, с. Лейхлін Добринського району Саратовської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Першотравнева, буд. № 28. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Діжевський Яків Федорович, 1900 року народження, місце народження не вказано, поляк, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Сталіно (м. Донецьк). Завідуючий лабораторією азотного заводу. Заарештований 15 січня 1931 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 березня 1931 року на 3 роки заслання до Сибіру. Реабілітований у 1932 році.

Дік Абрам Абрамович, 1877 року народження, х. Блюменталь Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Сталіно, Олександрівка, буд. № 13, кв. 3. Головний касир «Торгсіну». Заарештований 21 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 1 серпня 1935 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дік Абрам Абрамович,1885 року народження, с. Лісівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Мангуш Мангуського району Сталінської (Донецької) області. Робітник млина. Заарештований 23 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Дік Абрам Абрамович, 1877 року народження, х. Блюменталь Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, вул. 1-а Олександрівка, буд. № 13. Заарештований 23 червня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дік Абрам Васильович, 1879 року народження, с. Доменське Запрізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Слюсар заводу ім. Ворошилова. Заарештований 9 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Абрам Петрович, 1913 року народження,с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Андрій Петрович, 1899 року народження, с. Павлівка Новомосковського району Дніпропетровської області, німець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Ветсанітар колгоспу. Заарештований 23 грудня 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 3 роки заслання у Північний край.Реабілітований у 1957 році.

Дік Андрій Якович, 1913 року народження, с. Нью-Йорк Залізнянського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецкої області. Колгоспник колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Борис Аронович, 1907 року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краматорський район, сел. Ясногірка, вул. Орджонікідзе, буд. № 13. Слюсар заводу ім. Куйбишева, м. Краматорськ. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Дік Генріх Васильович, 1884 року народження, с. Долинське Хортицького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Карла Лібкнехта Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 30 грудня 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1957 році.

Дік Генріх Васильович, 1884 року народження, с. Долинське Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Дік Генріх Васильович, 1903 року народження, с. Миколайпілля-2 Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Робітник Торецького заводу. Заарештований 14 січня 1934 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Дік Генріх Іванович, 1868 року народження, Бердянський повіт Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Долинівка, кінно-заводське товариство, ст. Саблі Терського округу, с. Юр'ївка. Заарештований 16 лютого 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Дік Генріх Іванович, 1890 року народження, с. Лісівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 4 квітня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Дік Генріх Петрович, 1899 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Дік Генріх Якович, 1905 року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, будівельний комбінат, балаган А-2, кв. 6. Водій гаража ст. Ясинувата. Заарештований 9 серпня

1937 року. Засудженим не був. Реабілітований у 1955 році.

Дік Гергард Гергардович, 1917 року народження, с. Лісівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу "Червоний селянин". Заарештований 29 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дік Гергард Ісаакович, 1900 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександропіль Дзержинського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Нейланд». Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Дік Герман Германович, 1909 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Григорій (Гергард) Андрійович (Генріхович), 1881 року народження, с. Мунтар Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Донецької області. Тесля заводу "Червоний селянин". Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дік Григорій Петрович, 1915 року народження, с. Олександрівка Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Робітник заводу ім. Петровського. Заарештований 28 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Дік Давид Гергардович, 1899 року народження, м. Запоріжжя, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, сел. Гаврилівське, буд. № 155. Робітник заводу ім. Молотова. Заарештований 3 грудня 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Дік Давид Гергардович, 1899 року народження, с. Кічкас Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Слюсар заводу ім. Ворошилова. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дік Генріх Гергардович, 1905 року народження, м. Берлін, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Смолянинова Гора, лар № 260. Не працював. Заарештований 21 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду 11 липня 1935 року на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дік Дмитро Дмитрович, 1906 року народження, сел. Хортиця Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Робітник заводу ім. Ворошилова. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Єгор Абрамович, 1886 року народження, с. Котлярівка, ст. Желана Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Слюсар ст. Селидове. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дік Іван Абрамович, 1900 року народження, с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу «Гірник». Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нара-

дою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Іван Абрамович, 1907 року народження, с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Завідуючий молочно-товарною фермою колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Дік Іван Гергардович, 1869 року народження, с. Мунтау Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Сталінського району Донецької області. Кустар-маляр. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Іван Германович, 1906 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Іван Іванович, 1901 року народження, с. Лісівка Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу "Червоний селянин". Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вороку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Іван Іванович, 1904 року народження, с. Долинівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Долинівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 14 лютого 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1990 році.

Дік Іван Якович, 1909 року народження, с. Нейкріх Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Селидівського району Донецької області. Колгспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 1 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Дік Ісаак Іванович, 1874 року народження, с. Миколайпілля Запорізької області, німець, грамотний, безпартійний. Місце проживання не вказано. Колгоспник.Заарештований 20 лютого 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1966 році.

Дік Ісаак Петрович, 1901 року народження, с. Водяне Хортицького району Запорізької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької)області. Конюх колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Дік Корній Аронович, 1898 року народження, с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області.Слюсар заводу ім. Петровського. Заарештований 11 грудня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 26 травня 1937 року на 7 років ВТТ. Вмер 26 грудня 1938 року у Сєвжелдорлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1992 році.

Дік Корній Корнійович, 1904 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Бригадир тваринників колгоспу ім. Петровського. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Луїза Петрівна, 1893 року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німкеня, освіта середня, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: м. Ашхабад Туркменської РСР. Заарештована 23 травня 1933 року. Засуджена Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітована у 1958 році.

Дік Микола Миколайович, 1893 року народження, с. Маринівка Сталінського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Петровського. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Микола Якович, 1913 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, німець, освіта 7 класіцв, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Петро Аронович, 1886 року народження, с. ФріДендорф Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Сталінського району Донецької області. Пастух колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 30 вересня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно 23 грудня 1936 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дік Петро Аронович, 1914 року народження, м. Славгород Омської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Маринівка Селидівського району Сталінської області. Комбайнер колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Дік Петро Генрихович, 1870 року народження, Дніпропетровський округ, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Артемівського округу. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1930 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дік Петро Генріхович, 1901 року народження, с. Новохортиця Софіївського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Тесля молокозаводу "Союзмолоко". Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Петро Іванович, 1884 року народження, м. Хортиця Запорізького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Костянтинівського району Донецької області. Тваринник радгоспу «Гірник». Заарештований 20 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Артемівську 12 серпня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Дік Петро Іванович, 1907 року народження, с. Лісівка Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Рахівник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дік Петро Петрович, 1893 року народження, с. Нью-Йорк Горлівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бухгалтер. Заарештований 23 травня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1958 році.

Дік Петро Петрович, 1908 року народження, с. Маринівка Сталінського району Донецької області, німець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Сталінського району Донецької області. Електрик колгоспу ім. Петровського. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до

розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Петро Петрович, 1911 року народження, с. Миколайпілля Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Петро Францевич, 1903 року народження, с. Мунтау Молочанського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Рахівник «Укркнигоцентру». Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Дік Петро Якович, 1909 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта незакінчена середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: Донецька область, Дзержинський район, с. Нью-Йорк (сел. Новгородське) , вул. Садова, буд. № 17, кв. 4. Вчитель школи. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Дік Франц Петрович, 1910 року народження, с. Бабенко Артемівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Франц Францевич, 1906 року народження, с. Куракіне Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Маринівка Сталінського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дік Яків Васильович, 1872 року народження, с. Долинське, Дніпропетровський округ, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 14 листопада 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Дік Яків Генріхович, 1910 року народження, с. Оленівка Андріївського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. шахти Новогродівка Красноармійського району Сталінської області. Продавець міжрайторгу. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вбитий 28 жовтня 1941 року при спробі до втечі у м. Златоусті. Реабілітований у 1993 році.

Дік Яків Германович, 1912 (1913) року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Електрик колгоспу ім К. Лібкнехта. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Яків Іванович, 1879 року народження, Мелітопольський округ, Молочанський район, с. Альтонів, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Гродівка Постишевського району Донецької області. Проповідник релігійної секти. Заарештований 15 листопада 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 8 квітня 1935 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 8 березня 1940 року у Біломоро-Балтійському таборі Карельської АРСР. Реабілітований у 1991 році.

Дік Яків Іванович, 1889 року народження, с. Орлівка Сталінського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Орлівка Сталінського району Донецької області. Проповідник релігійної общини. Заарештований 26 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 9 липня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дік Яків Ісаакович, 1895 року народження, с. Альтонау Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, без-

партійний. Проживав: м. Сталіно, сел. Піонерське, буд. № 37. Бухгалтер обкому спілки міських підприємств. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Дік Яків Ісаакович, 1895 року народження, с. Альтонау Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), ст. Смолянинівська, буд. № 45, кв. 9.Відповідальний виконавець тресту "Стальміст". Заарештований 8 грудня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1997 році.

Дік Яків Корнійович, 1882 року народження, с. Гнодентань Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Селидівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 21 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Дік Яків Корнійович, 1891 року народження, с. Миколаївка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Селидівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 22 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1992 році.

Дік Яків Корнійович, 1893 року народження, с. Котлярівка Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Котлярівка Сталінського району Донецької області. Завідуючий торгівлею сільского споживчого товариства. Заарештований 24 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 19 вересня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1947 році.

Дік Яків Корнійович, 1911 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дік Яків Якович, 1888 року народження, с. Хортиця Хортицького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Голова сільського споживчого товариства. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дік Яків Якович, 1891 року народження, кол. Блюменфельд Мелітопольського округу, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: кол. Шестакове Олександрівського району Артемівського округу. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29 січня 1930 року засуджений на 3 місяці ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дік Яків Якович, 1891 року народження, с. Блюменфельд Оріхівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шостаківка Олександрівського району Донецької області. Бджоляр колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 28 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1968 році.

Дік Яків Якович, 1902 року народження, сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Водій Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дікгаут Федір Іванович, 1885 року народження, с. Новоданціг Миколаївського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, сел. Миколаївське, вул. Новокладовищенська, буд. № 4. Заарештований 8 вересня 1936 року. Засужджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно 11 січня

1937 року на 8 років в'язниці. Реабілітований у 1958 році.

Дікман Федір Олександрович, 1909 року народження, с. Розівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Єнакієве, рудник «Юнком», стара колонія, буд. № 3, кв. 2. Бухгалтер Єнакіївського міського здороввідділу. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Діксі Іван Іванович, 1921 року народження, 1921 року народження, Катовицьке воєводство, Польща, поляк, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 21 Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 21. Заарештований 21 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років.Реабілітований у 1993 році.

Дікусар Герасим Васильович, 1902 року народження, с. Бутур Григоропільського району, Молдавія, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, селище шахти ім. Леніна, буд. № 123, кв. 7. Робітник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання 17 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дікусар Сергій Іванович, 1881 року народження, м. Ананьєв Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Робітник промартілі “Червоний гужовик”. Заарештований 18 лютого 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дікусаров Григорій Корнійович, 1889 року народження, х. Шляхове Дібровського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 2 ставок, 3-я будка, № 71. Завгосп СШ № 22. Заарештований 27 серпня 1937 року. Засуджений судовою колегією Сталінського (Донецького) облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1965

Діль Андрій Андрійович, 1895 року народження, с. Червоний Яр, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, Дзеркальна кол., буд. № 3/4. Робітник заводу “Автоскло” № 25. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дільман Вільгельм Іванович, 1894 року народження, с. Конкринівка Олександрівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Українська, буд. № 182. Робітник хімзаводу. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дімірков Михайло Іванович, 1898 року народження, с. Ботєве Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вчитель СШ № 40. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дімітріу Амфіктіон Матвійович, 1896 року народження, м. Стамбул, Туреччина, грек, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Апатова, буд. № 24. Літературний редактор грецького видавництва “Колективістіс”. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Дімітров Василь Петрович, 1885 року народження, м. Тернов, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Сербіна Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Городник будинку інвалідів. Заарештований 3 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 20 жовтня 1938 року у в’язниці м. Артемівська Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1991 році.

Дімітров Григорій Васильович, 1885 року народження, с. Новогригорівка Вознесенського району Одеської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Сербіна Харцизького району Донецької області. Робітник шахти № 7 "Моспине". Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Дімітров Рус Борисович, 1900 року народження, м. Габрове, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Городник радгоспу "Гірник № 4". Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дімке Арнольд Петрович, 1913 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження.Тракторист колгоспу. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений рішенням НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дімке Едуард Іванович, 1902 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта початкова,безпартійний. Проживав за місцем народження. Коваль колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1968 році.

Дімке Отто Якович, 1907 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Дімке Олександр Якович, 1904 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 13 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

ДімкеТеодор Едуардович, 1925 року народження, с. Розівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 5 червня 1941 року. Даних про вирок немає.У жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті.

Дімов Іван Георгійович, 1900 року народження, с. Зеленівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Заарештований 6 березня 1938 року. Засуджений 3 жовтня 1938 року трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

Дімов Дем'ян Родіонович, 1897 року народження, с. Осинівка Балянського району, Болгарія, болгарин, освіта нижча, Донецької області. Проживав: с. Олександрівка Донецької області. Городник колгоспу ім. Петровського. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дінкель Едуард Оттович, 1901 року народження, с. Мар'янівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Мар'янівка Старобешівського району Сталінської області. Комірник колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 4 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Дінкель Отто Густавович, 1905 року народження, с. Онгельфельд Запорізького району Дніпропетровської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Шосейна, буд. № 39. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дінкель Юліус Якович, 1886 року народження, с. Аенгрунт Катеринославської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новобахметєве Олександрівського району Сталінської області. Колгоспник. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 жовтня 1941 року у лікарні в'язниці м. Артемівська Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1991 році.

Діно Андрій Андрійович, 1914 року народження, с. Високопілля Великоолександрівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Шкільна, буд. № 84. Робітник Краматорського харчоторгу. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстілу. Вирок приведений до виконання 12 лютого 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

Діно Генріх Олександрович, 1901 року народження, с. Федорівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Іловайське № 8, Харцизького району, Донецької області. Коваль колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1972 року.

Діно Едуард Олександрович, 1902 року народження, с. Федорівка Таганрозького району Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новоорлівка Орджонікідзівського району Сталінської області. Коваль колгоспу ім. Молотова. Заарештований 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1963 році.

Діно Фрідріх Іванович, 1877 року народження, с. Пришиб Мелітопольського повіту Таврійської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 5 червня 1937 рокуна 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Діно Яків Фрідріхович, 1906 року народження, с. Широке Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Харцизького району Сталінської області. Тракторист колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 8 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Діоба Іван Борисович, 1905 року народження, с. Второпокрівка Мелітопольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 18 лінія, буд. № 9. Кріпильник шахти «Центральна» м. Сталіно (м. Донецьк). Заарештований 31 січня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Діордієнко В'ячеслав Тимофійович, 1910 року народження, с. Баштанкове Пісчанського району Вінницької області, українець, освіта вища, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: м. Мерефа Харківської області. Керівник групи праці склозаводу. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Діордійчук Мартин Іванович, 1907 року народження, с. Березівка Балтського району Одеської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Слюсар хімзаводу. Заарештований 19 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дірекс Яків Петрович, 1895 року народження, с. Лісівка Сталінського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Донецької області. Працівник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дірінг Карл Карлович, 1886 року народження, с. Індура Гродненської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Зугрес Харцизького району Сталінської (Донецької) області.

Садівник радгоспу "Зудрес". Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Дірксен Іван Іванович, 1903 року народження, с. Шенде Мелітопольського району Дніпропетровської області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Єнакієве, шахта "Юнком", буд. № 7, кв. 19. Помічник начальника відділу з капітальних робіт шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дірксен Іван Петрович, 1903 року народження, с. Лісівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Лісівка Селидівського району Сталінської області. Завідуючий молочним пунктом колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Дірксен Іван Якович, 1917 року народження, с. Гнаденталь Чернігівського району Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Катик Чистяківського району Сталінської області. Вантажник тресту "Зуєвантрацит". Заарештований 3 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 29 травня 1943 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Дірксен Франц Гергардович, 1872 року народження, с. Ландскроне Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Михайлівка Донецької області. Завідуючий поштовим агенством. Заарештований 23 квітня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Дістергоф Евольт Христофорович, 1905 року народження, с. Крайцмне Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Дронове Донецької області. Комірник залізничної станції. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1989 році.

Дітківський Феодосій Євлампійович, 1904 року народження, с. Хоров Володимир-Волинського повіту, Польща, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Начальник тунельного цеху арматурно-ізоляторного комбінату. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дітман Альфред Германович, 1904 року народження, м. Кульмзеє, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Харків, б. Здоров'я, буд. № 9, кв. 2. Начальник термічного відділення заводу "Поршень". Заарештований 13 січня 1837 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Дітман Альфред Германович, 1904 року народження, м. Кульмзеє, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Норільськ Красноярського краю. Майстер по ремонту мехзаводу. Заарештований 25 вересня 1950 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання на поселення у Красноярський край під нагляд органів МДБ. Реабілітований у 1957 році.

Дітріх Адам Адамович, 1906 року народження, с. Кейлер Добрінського району Саратовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дітріх Володимир (Вольдемар) Миколайович, 1903 року народження, ст. Лозова Харківської області, німець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Айзенберг, земля Тюрінгія, Німеччина. Упаковщик фірми "Зіннах і син". Заарештований 4 травня 1951 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дітріх Давид Давидович, 1899 року народження, с. Сільманське Сільманівського району Самарської губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександропілля Дзер-

жинського району Донецької області. Конюх колгоспу «Нейман». Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дітріх Іван Іванович, 1890 року народження, с. Зельман Зельманівського району Саратовської області, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзівський район, рудник шахти ім. Карла Маркса, 4-а казарма, 2. Вантажник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дітріх Йосип Іванович, 1900 року народження, с. Зельман Зельманівського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Робітник гаража заводу ім. Кірова. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 21 березня 1942 року у Сєвжелдорлазі. Реабілітований у 1991 році.

Дітріх Микола Федорович, 1879 року народження, с. Хороше Петропавлівського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Підгірний Маріупольського району Сталінської області. Бджоляр колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 2 лютого 1946 року. Засуджений Сталінським облсудом на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дітріх Орейла Іванівна, 1901 року народження, с. Розентам Федорівського району Саратовської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала : м. Часів Яр Артемівського району Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 2 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Дітріх Соломон Лук'янович, 1895 року народження, с. Розенталь Федорівського району, Росія, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Конюх колгоспу ім. Клари Цеткін. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Діхтенко Пилип Костянтинович, 1902 року народження, х. Кущове Новосанжарівського району Полтавської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, 1 майданчик, буд. 22. Заарештований 10 грудня 1932 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Діцев Іван Опанасович, 1900 року народження, с. Гірський- Синовець Гірськогоріхівської околії Тернівського округу, Болгарія, болгарин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ, сел. Новослов'янське, вул. Шевченка, буд. № 116. Городник підсобного господарства. Заарештований 7 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Закінчив життя самогубством 22 травня 1935 року у в'язниці м. Артемівська. Реабілітований у 1956 році.

Діцель Карл Іванович, 1896 року народження, с. Зельман Зельманівського району Самапрської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської Донецької) області. Кріпильник шахти № 9. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дічунас Норберт Юр'євич, 1894 року народження, с. Шиліпяни Олександрівського району Ковенської губернії, литовець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 16 лінія, 8 проспект, буд. № 21. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Діюк Іван Варфоломійович, 1893 року народження, с. Ходорки Корнівського району Київської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, буд. виконкому, № 4. Начальник обласного земельного управління. Заарештований 5 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіска-

цією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Діюк Федора Трохимівна, 1893 року народження, с. Ходоркове Корнівського району Київської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 21 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Діянич Пилип Лукич, 1889 року народження, с. Ласс, район Бистриця Загребської області, , хорват, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Завідуючий дільницею радгоспу ім. Челюскінців. Заарештований 31 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмитренко Василь Павлович, 1923 року народження, с. Скородистик Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Обліково-операційний працівник Держбанку. Заарештований 31 березня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дмитренко Віктор Петрович, 1923 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Технік тресту “Горліввугілля”. Заарештований 24 червня 1948 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дмитренко Григорій Федотович, 1904 року народження, с. Новомиколаївка Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Комірник залізничної станції. Заарештований 19 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дмитренко Олександр Григорович, 1890 року народження, м. Київ, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Красногорівка, 5 лінія , буд. № 3, кв. 2. Конструктор Красногорівського заводу. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дмитренко Петро Андрійович, 1894 року народження, х. Лозоватський Дніпропетровського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий ларком. Проживав: м. Гришине Донецької області, вул. Леніна, 31. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21 серпня 1929 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дмитренко Петро Семенович, 1890 року народження, с. Березань Березанського району Київської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітник цегельного заводу “Гранулiт”. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 21 листопада 1941 року при етапуванні у м. Красноярську. Реабілітований у 1964 році.

Дмитренко Савелій Федорович, 1900 року народження, с. Семенівка Пологівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18 березня 1930 року виправданий, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1930 році.

Дмитренко Яків Самсонович, 1901 року народження, с. Грицівка Сріблянського району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, до 1932 року член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Сталінської області. Старший машиніст паровозного відділення. Заарештований 3 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Дмитрієв Ананій Кузьмич, 1895 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Листоноша колгоспу “Червоний Комар”. Заарештований21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нара-

дою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Дмитрієв Василь Іванович, 1910 року народження, с. Плоцке Єлецького району Курської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 34 лінія, вул. ім. Ягоди, буд. № 37. Оглядач вагонів ст. Єнакієве. Заарештований 17 березня 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці на ст. Єнакієве на 2 роки ВТТ. Вмер 23 листопада 1938 року у лікарні в'язниці м. Артемівська. Реабілітований у 1955 році.

Дмитрієв Василь Іванович, 1888 року народження, с. Черник Ізмайлівського району Курської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Дебальцеве, водокачка 8 км. Старший машиніст водокачки. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 3 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Василь Федорович, 1908 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Не працював. Заарештований 17 січня 1951 року. Засуджений Сталінським облсудом на 1 рік ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дмитрієв Віктор Васильович, 1917 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 85 танкової бригади. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Дмитрієв Володимир Гнатович, 1924 року народження, с. Мала Іллінка Артемівського району Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Солдат в/ч 5244 військ МВС. Заарештований 21 лютого 1949 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Дмитрієв Володимир Матвійович, 1871 року народження, м. Ленінград, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, 4 лінія, буд. № 72. Інженер-електрик міськкомунгоспу. Заарештований 20 лютого 1931 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 липня 1931 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Григорій Костянтинович, 1898 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Просяне Васильківського району Дніпропетровської області. Робітник каолінового комбінату. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Данило Іванович, 1890 року народження, с. Старий Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працівник радгоспу "Перебудова". Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Дмитрієв Дмитро Маркович, 1923 року народження, с. Новобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 7 класів, безпартійний. Сержант в/ч 2081 військ МВС. Заарештований 24 травня 1949 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонних військ МВС Закарпатського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1988 році.

Дмитрієв Дмитро Михайлович, 1884 року народження, х. Зелений Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Зелений Олександрівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Червона Україна". Заарештований 23 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дмитрієв Дмитро Степанович, 1894 року народження, с. Багатир Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Рахівник хімзаводу № 3. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про

виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Дмитрієв Іван Дмитрович, 1907 року народження, х. Зелений Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Зелений Олександрівського району Сталінської області. Завідуючий фермою колгоспу "Червона Україна". Заарештований 9 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Вмер 15 червня 1942 року у в'язниці № 2 Сталінської області. Реабілітований у 1942 році.

Дмитрієв Іван Дмитрович, 1894 року народження, м. Орел, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 18, вул. Стаханова, буд. № 126, кв. 4. Завідуючий товарною базою міжрайконтори шахти ім. Сталіна. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Дмитрієв Іван Олексійович, 1887 року народження, м. Лебедин Лебединського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Артемівська, буд. № 258.Робітник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1941 році.

Дмитрієв Іван Федорович, 1880 року народження, с. Старобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник рудгоспу № 6. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дмитрієв (Дмитров) Іван Федорович, 1912 року народження, с. Інзівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Великоянісоль Великоянісольського району Сталінської області. Робітник радгоспу № 4. Заарештований 6 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1988 році.

Дмитрієв Іван Федосійович, 1878 року народження, с. Катаржине Цебриківського району Одеської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник цеху шляхового будівництва міськкомунгоспу. Заарештований 14 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС Донецької області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Ілля Іванович, 1902 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Перемога Жовтня». Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дмитрієв Капітон Єгорович, 1884 року народження, с. Липівка Волинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, Червоне містечко, 1-28. Робітник металургійного заводу. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Дмитрієв Кирило Семенович, 1910 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянисольського району Донецької області. Бригадир колгоспу "Перемога Жовтня". Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дмитрієв Костянтин Григорович, 1897 року народження, с. Дуванлар, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Городник центрального радгоспу № 1. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дмитрієв Леонід Васильович, 1918 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, росіянин, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: с. Байрак Горлівського району Сталінської області. Слюсар майстерень залізничної станції. Заарештований 14 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 року.

Дмитрієв Микола Іванович, 1887 року народження, с. Катеринівка Таганрозького району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Конькове Старокаранського району Донецької області. Секретар сільради. Заарештований 26 січня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1930 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Микола Костянтинович, 1904 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу «Перебудова». Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дмитрієв Микола Овсійович, 1886 року народження, с. Завидово-Борзенко Добропільського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Мар'їнський район, м. Красногорівка, буд. № 75. Тесля Красногорівського вогнетривного заводу. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1977 році.

Дмитрієв Микола Петрович, 1906 року народження, с. Паніковець Задонського району Воронезької області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Штукатур-маляр Північнодонецької залізниці. Заарештований 18 травня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Олександр Сергійович, 1910 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Начальник відділу Управління держаної безпеки. Заарештований 27 лютого 1938 року. Даних по вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дмитрієв Олексій Федорович, 1888 року народження, сел. Старобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Новобешеве Старобешевського району Донецької області. Робітник шахти ім. Будьонного. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дмитрієв Опанас Ананійович, 1909 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний.Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Чоботар. Заарештований 19 лютого 1948 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Павло Степанович, 1881 року народження, с. Вербилове Борінського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 27, гуртожиток № 10. Кучер шахти № 27. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дмитрієв Павло Федорович, 1902 року народження, с. Воронці Муровано-Курилівського району Вінницької області, росіянин, даних про освіту немає, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Комунальна, буд. № 20. Ревізор торговельної мережі спиртзаводу. Заарештований у 1937 році. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1962 році.

Дмитрієв Петро Іванович, 1913 року народження, с. Новобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Чумакове Донецької області. Молотобоєць кінного двору тресту "Будьоннівугілля". Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 10

жовтня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Петро Федорович, 1885 року народження, м. Артемівськ Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Луначарського, буд. № 8, кв. 10. Головний інженер заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Роман Васильович, 1900 року народження, с. Довга Поляна Старооскольського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Петрівка, землянка. Робітник шахти № 4/21. Заарештований 13 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Дмитрієв Степан Володимирович, 1913 року народження, с. Новоолександрівка Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Червоноармієць військ НКВС. Заарештований 23 вересня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Свердловської області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дмитрієв Тимофій Миколайович, 1909 року народження, с. Плоске Битківського району Новосибірського округу, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання. Моторист 1-го прорабського пункту 12 буддільниці магістралі Москва–Донбас. Заарештований 11 квітня 1935 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області 14 лютого 1938 року на 5 років ВТТ. Вирок змінено на підписку про невиїзд. Реабілітований у 1997 році.

Дмитрієв Федір Васильович, 1888 року народження, с. Довга Поляна Старооскольського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Петрівка, барак № 3. Збиральник породи на шахті 4/21. Заарештований 21 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Дмитрієв Федір Іванович, 1909 року народження, с. Новобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Чумакове Донецької області. Молотобоєць тресту “Будьонніввугілля”. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 10 жовтня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Христофор Георгійович, 1902 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Моріуполь, вул. К. Маркса, буд. № 2. Рахівник артілі «Гужтранспорт». Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієв Христофор Лазаревич, 1901 року народження, сел. Старобешеве Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Ув’язнений ВТК на заводі ім. Ілліча, м. Маріуполь Сталінської області. Заарештований 23 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дмитрієв Яків Овсійович, 1902 року народження, с. Завидово-Борзенкове Добропільського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Красногорівка, сел. Нове, буд. № 34. Модельник 5 цеху Красногорівського заводу вогнетривких воробів. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієва Ема Овер’янівна, 1903 року народження, м. Полтава, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Ленінград, гуртожиток педінституту. Студентка педінституту. Не заарештовувалась. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1936 року заслана до Омської області на 5 років. Реабілітована у 1957 році.

Дмитрієва-Волжина Ганна Михайлівна, 1907 року народження, м. Харків, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька область, Горлівський район, шахта ім. Рум’янцева,

буд. 103х1. Домогосподарка. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Дмитрієвський Микола Олександрович, 1874 року народження, с. Криворіжжя Постишевського району Донецької області, українець, освіта – духовна семінарія. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, псаломник Благовіщенської церкви. Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Дмитрієнко Гнат Родіонович, 1902 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської області. Машиніст паровозу. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дмитрієнко Гнат Родіонович, 1902 року народження, м. Дебальцеве Риковського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве, державний буд. № 110, кв. 7. Помічник машиніста депо Схід ст. Дебальцеве-Сортувальне. Заарештований 15 грудня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дмитрієнко Григорій Лук'янович, 1890 року народження, х. Лисогірка Михайлівського району Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Микитівський радгосп. Конюх. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмитрієнко Дмитро Васильович, 1911 року народження, х. Будьонний Родіоно-Несвітайського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно. Кондитер пекарні № 6. Заарештований 24 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Дмитрієнко Олександр Дмитрович, 1908 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Перукар «Краммашбуду». Заарештований 15 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дмитріченко Мотря Єлисеївна, 1895 року народження, с. Квітки Корсунського району Київської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала : с. Ольховчик Чистяківського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 17 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Дмитріченко Семен Олексійович, 1891 року народження, с. Медіївка Західної області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Електрослюсар заводу "Електромеханік". Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Дмитрук Кіра Львівна, 1916 року народження, м. Глухове Чернігівської області, українка, освіта незакінчена вища, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Студентка медичного інституту. Заарештована 4 жовтня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Дмитрук Кузьма Опанасович, 1900 року народження, с. Волиця-Дубинська Красилівського району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць окремого винищувального загону 18 армії. Заарештований 9 листопада 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 18 армії на 10 років ВТТ з позбавленям прав на 3 роки. Реабілітований у 1997 році.

Дмитрук Лев Макарович, 1894 року народження, м. Таганрог Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Помічник начальника постачання хімзаводу. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по До-

нецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Дмитрук Марія Федорівна, 1896 року народження, м. Чернігів, німкеня, освіта незакінчена середня, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Вчителька СШ № 19. Заарештована 26 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Дмитрюков Юхим Якович, 1906 року народження, с. Веселовознесенівка Федорівського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць. Заарештований 20 серпня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Дмитрохин Григорій Хомич, 1913 року народження, с. Новоекономічне Гришинського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Надзвичайною сесією Донецького окрсуду 11 січня 1930 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дмітріаді Опанас Дмитрович, 1888 року народження, м. Афіни, Греція, освіта нижча, грек, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Першотравнева, буд. № 36-а. Кондитер артілі "Прогрес". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дмовський Олександр Валер'янович, 1894 року народження, м. Дніпропетровськ, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Сопіне Будьоннівського району Сталінської області. Пекар сільгоспколонії НКВС. Заарештований 26 березня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 15 років каторги. Реабілітований у 1954 році.

Дмоховський Франц Андрійович, 1864 року народження, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, вул. Лікарська, буд. № 51, кв. 4. Садівник тубдиспансеру. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Добе Христофор Іванович, 1898 року народження, х. Стерке Голдінського повіту, Латвія, латиш, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, сел. азотного заводу, житлово-будівельний комбінат, буд. № 16, кв. 2. Працівник заводу ім. Чубаря. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році

Добжанський Людвиг Райцевич, 1910 року народження, с. Зарудинці Ружинського Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Робітник Північнодонецької залізниці. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно. . Реабілітований у 1990 році.

Добжанський Олександр Йосипович, 1893 року народження,с. Тернівка Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, сел. шахти № 18, буд. № 3, кв. 1. Робітник шахти № 18. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Добижа Йосип Петрович, 1897 року народження, с. Потіївка Білоцерківського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, їдальня хімзаводу № 48. Бухгалтер їдальні № 15. Заарештований 22 квітня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 28 вересня 1935 року на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Добичин Микола Володимирович, 1894 року народження, м. Горький, росіянин, освіта середня, до 1923 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Горлівка, будинок азотхімбуду, кв. 4. Економіст-плановик хімзаводу. Заарештова-

ний 1 листопада 1935 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 10 лютого 1936 року на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Добичина Ольга Дмитрівна, 1890 року народження, с. Михайлівка Тульської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської області. Рахівник коксохімзаводу № 3. Заарештована 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 23 листопада 1941 року при етапуванні у Челябінській області. Реабілітована у 1996 році.

Добкін Мойсей Ісакович, 1906 року народження, сел. Петровичі Климовиського повіту Могилевської губернії, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Ростовська, буд. № 4. Експедитор. Заарештований 7 лютого 1925 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1925 року звільнений. Реабілітований у 1954 році.

Добрєв Іван Георгійович, 1903 року народження, с. Дмитрівка Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Зварювальник машзаводу ім. Куйбишева. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Добрєв Трихін Георгійович, 1901 року народження, с. Дмитрівка Акимівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Завідуючий експедицією зовнішнього монтажу заводу ім. Сталіна. Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Добрєва Надія Тимофіївна, 1913 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Ясинувата Сталінської області. Старший бухгалтер залізничної станції. Заарештована 10 травня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1957 році.

Добржанський Віктор Романович, 1905 року народження, м. Жмеринка Вінницької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, 16 лінія, буд. № 74. Завідуючий сектором дитячих будинків обласного відділу народної освіти. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Добридень Микола Федорович, 1926 року народження, с. Ольховатка Єйського району Краснодарського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений сільгоспВТК м. Макіївки Сталінської (Донецької) області. Заарештований 8 жовтня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Вмер 26 січня 1947 року у ВТТ Хабаровського краю. Реабілітований у 1995 році.

Добриков Євдоким Максимович, 1888 року народження, с. Кас'янівка Лівецького району Курської області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, сел. шахти ім. Будьонного. Робітник шахти № 21. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Добринін Микола Андрійович, 1906 року народження, с. Міллерове Матвійово-Курганського району Північно-Кавказького краю, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Верхній Нагольчик Краснолуцького району Донецької області. Робітник шахти № 22-біс. Заарештований 2 березня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Добринін Микола Андрійович, 1907 року народження, с. Міллерове Ростовської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Верхній Нагольчик Краснолуцького району Ворошиловградської області. Робітник шахти

№ 22/53. Заарештований 2 березня 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 квітня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Добриніна Ганна Михайлівна, 1887 року народження, м. Юр'єв, Естонія, естонка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Чистякове (м. Торез) Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 24 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Добрін Микита Ксенофонтович, 1887 року народження, с. Козаки Єлецького району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської області. Сторож товарного двору залізничної станції. Заарештований 26 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці виправданний. Реабілітований у 1944 році.

Добробабіна Раїса Петрівна, 1931 року народження, м. Донецьк, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Цукурине Селидівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 17 лютого 1964 року. Засуджена Донецьким облсудом на 1 рік ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Добров Василь Митрофанович, 1896 року народження, сел. Сніжне Дмитріївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Торговець. Проживав: сел. Сніжне Дмитріївського району Донецької області. Надзвичайною сесією Донецького окружного суду 4 травня 1929 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Добров Гнат Артемович, 1881 року народження, Олександрівського повіту Володимирської губернії, Росія, даних про національність немає, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області. Агент кооперативу. Заарештований 22 вересня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1921 році.

Добровольська Павлина Мефодіївна, 1903 року народження, м. Новочеркаське Азово-Чорноморського краю, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 23 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1938 році.

Добровольський Адам Захарович, 1893 року народження, с. Цебрикове Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Сталінської області. Садівник. Заарештований 25 серпня 1949 року. Засуджений Сталінським облсудом на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Добровольський Анатолій Антонович, 1905 року народження, с. Поян, Молдавія, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Київ, Голосієве, професорський корпус Київського сільгоспінституту. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Добровольський Іван Ілліч, 1885 року народження, с. Дмитрівка Акимівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Касир складів заводу ім. Сталіна. Заарештований 20 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Добровольський Микола Олександрович, 1915 року народження, с. Широке Широківського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував покарання у будівельному ВТК. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Добровольський Павло Денисович, 1902 року народження, Одеська область, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Оленівка Ольгинського району Донецької області. Каменяр. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Добровольський Павло Феофілович, 1894 року народження, с. Михайлівка Ямпільського району Вінницької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, с. Фрунзе, буд. № 65, кв. 3.Завідуючий хімлабораторією заводу ім. Фрунзе. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Добровольський Сергій Тимофійович, 1900 року народження, м. Миколаїв, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Семенівський рудник Ольгинського району Донецької області. Директор СШ. Заарештований 15 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Добровольський Сільван Федорович, 1897 року народження, с. Севиринівка Вінницької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Інженер металургійного заводу ім. Ілліча. Заарештований 5 листопада 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ УНКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Добровольський Яків Абер'янович, 1907 року народження, с. Гладоси Хмелівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Ясинувата, залізничний барак № 3. Заарештований 8 березня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 липня 1933 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Добродомов Федір Тимофійович, 1903 року народження, с. Ракитне Ракитянського району Курської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Орлова Слобода Донецької області. Помічник механіка щебеневого заводу. Заарештований 14 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Добродумов Єфрем Олексійович, 1894 року народження, с. Ведмежа Євдокимівка Ведмежанського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області. Робітник Зуївської ДРЕС. Заарештований 3 лютого 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1990 році.

Добролеж Микола Артемович, 1906 року народження, Златопільський район Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Слюсар машинобудівного заводу. Заарештований 14 липня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Добромильський Михайло Іванович, 1893 року народження, с. Ролів Дрогобицького повіту Львівської області, українець, освіта вища, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: с. Сартана Маріупольського району Донецької області. Старший агрономом зернорадгоспу. Заарештований 23 липня 1937 року. Засуджений колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведенний до виконання 29 березня 1938 року Реабілітований у 1993 році.

Доброносов Тимофій Хомич, 1900 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Кустар-чоботар. Заарештований 21 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Доброниський Олександр Олександрович, 1890 року народження, м. Чернігів, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Рикове, с. Дем'яна Бідного, буд. № 148, кв. 9. Заарештований 29 грудня 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 вересня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Добронос Олександр Ісайович, 1897 року народження, с. Микільське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 3 квітня 1932 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 19 жовтня 1932 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1997 році.

Добряк Василь Маркович, 1906 року народження,сел. Оленівські Кар'єри Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 10 гвардійської Кубанської дивізії. Заарештований 7 вересня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Вмер 7 жовтня 1952 року у Воркутлазі Комі АРСР. Реабілітований у 1995 році.

Добрянський Марко Григорович, 1928 року народження, с. Лобачівка Берестецького району Волинської області, даних про національность немає, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Працівник техпостачання тресту "Макбуд". Заарештований 6 лютого 1947 року. Засуджений Сталінським облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Добрянський Тарас Пилипович, 1929 року народження, с. Талалаївка Київської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 28 квітня 1950 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 25 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Добут Михайло Євдокимович, 1883 року народження, с. Андріївка Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 12 липня 1929 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Довба Опанас Петрович, 1881 року народження, с. Панівка Бердянського повіту Олександрівської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Золоторівка Донецької області. Власник рудника. Заарештований 11 квітня 1921 року. Засуджений судовою колегією ВУЧК 23 грудня 1921 року на 5 років примусової праці. Реабілітований у 1995 році.

Довбня Антон Корнійович, 1907 року народження, с. Марківка Кобеляцького району Харківської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Дебальцеве, 1-й майданчик, землянка № 4 8-го будрайону. Робітник 8-го будрайону. Заарештований 11 березня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Довбня Єлисей Іванович, 1880 року народження, с. Бойове Володарського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Маріупольський район Донецької області. Тесляр радгоспу «Трелицький». Заарештований 15 грудня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19 вересня 1933 року на 5 років концтабору. Строк замінений засланням до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Довбня Захар Романович, 1911 року народження, с. Берестове Царе-Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь-порт, дача Іванова, буд. № 45. Кранівник кранів "Брауна" у Маріупольському порту. Заарештований 28 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Довбня Йосип Григорович, 1901 року народження, с. Мажарка Кигичевського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, х. Червоний, Червоний пров., буд. № 25. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Довбня Кузьма Романович, 1902 року народження, с. Берестове Царе-Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Маріуполь-порт, дача Іванова, буд. № 45. Кранівник кранів "Брауна" у вугільній гавані Маріупольського порту. Заарештований 28 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1933 році.

Довбня Роман Акимович, 1871 року народження, х. Довбня Царе-Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Маріуполь-порт, Таганрозький пров. буд. № 1. Візник. Заарештований

28 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1933 році.

Довбня Федір Петрович, 1900 року народження, с. Широкине Будьоннівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Широкине Будьоннівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 11 вересня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Довбуш Володимир Лаврентійович, 1897 року народження, м. Жмеринка Вінницької області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Ув'язнений ВТК № 44. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років і 7 місяців з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1990 році.

Довбуш Володимир Лаврентійович, 1897 року народження, м. Жмеринка Вінницької області, українець, освіта незакінчена средня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Бухгалтер контори паровозного депо ст. Слов'янськ. Заарештований 11 липня 1936 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці 17 серпня 1936 року на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Довгаль Сергій Терентійович, 1904 року народження, м. Авдіївка Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Диспетчер відділення експлуатації залізничної станції. Заарештований 6 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Довгаль Юхим Гнатович, 1896 року народження, с. Дубечке Кременського району Володимиро-Волинської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Свердлова, буд. № 59. Слюсар залізничного депо. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 15 травня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Довгань Євген Іванович, 1907 року народження, с. Софіївка Новобузького району Одеської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 14, буд. № 45, кв. 49. Робітник шахти. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Довгань Митрофан Іванович, 1889 року народження, м. Кобиляки Полтавської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: х. Новоукраїнка Старокаранського району Донецької області. Кравець. Заарештований 20 жовтня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Довгоброд Микита Мойсейович, 1873 року народження, с. Селидівка Постишевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Селидівка Сталінського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 27 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Довгоброд Олексій Іванович, 1891 року народження, сел. Селидівка Постишевського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 12 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Довгополов Федір Тимофійович, 1894 року народження, м. Донецьк, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), сел. 9-а Олександрівка, буд. № 63. Теплотехнік будівництва заводу № 144. Заарештований 26 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Довгопольський Григорій Аврамович, 1899 року народження, ст. Скотувата Макіївського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Старший стрілочник ст.

Скотувата. Заарештований 27 червня 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Довгошея Зиновій Степанович, 1896 року народження, м. Ставищі Київської області, українець, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Горлівка, 11 лінія, вул. К. Лібкнехта, буд. № 23. Начальник райуправління "Донбасводтресту". Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 вересня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

Довгулевич Станіслав (Степан) Степанович, 1927 року народження, м. Нью-Йорк, США, білорус, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Тесля радгоспу "Комсомолець". Заарештований 3 березня 1953 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1954 році.

Довгяло Іван Павлович, 1888 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Завідуючий медпунктом. Заарештований 28 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Довженко Прокіп Микитович, 1886 року народження, с. Слов'янка Межівського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: комуна "Червона зірка" Гришинського району Донецької області. Механік МТС. Заарештований 7 вересня 1933 року. Засуджений народним судом Гришинського району Донецької області 19 жовтня 1933 року на 5 років ВТТ з позбавленям прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Довматюк Адам Степанович, 1911 року народження, Волинська губернія, Польща, поляк, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Тесля шахти № 8. Заарештований 2 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Довшан Василь Вікторович, 1892 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Політвідділ». Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Довшан Гаврило Дмитрович, 1901 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області. Робітник шахти № 8. Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Довшан Петро Федорович, 1909 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Чермалик Маріупольського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Політвідділу. Заарештований 4 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Довшан Михайло Дмитрович, 1895 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу «Політвідділ». Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Догадайло Олександр Іванович, 1895 року народження, х. Качкари Хомутовської сільради Маріупольського району Донецької області, українець,освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб-одноосібник. Заарештований 25 січня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року на 3 роки заслання у Південний край. Реабілітований у 1990 році.

Догадкін Петро Миколайович, 1894 року народження, ст. Охниця Південнозахідної залізниці, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Артемівська, буд. № 31. Начальник техвідділу паровозної служби Північнодонецької залізниці. Заарештований 9 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 30 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Догаєв Іван Григорович, 1885 року народження, с. Богородськ Тульської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, сел. Рутченкове, хімселище, буд. № 4/1. Начальник смолоперегонного цеху коксохімзаводу. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 29 березня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Догаєв (Кузьменко) Кузьма (Никифор) Васильович, 1883 року народження, с. Пегунівка Богуславського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Без певного місця проживання та занять. Заарештований у м. Красний Лиман 11 лютого 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 березня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Догаєва Олександра Федорівна, 1888 року народження, с. Верівка Орджонікідзевського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк). Домогосподарка. Заарештована 15 квітня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Доглі Микола Михайлович, 1921 року народження, с. Кременівка Приморського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Кременівка Приморського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу “Колгоспна праця”. Заарештований 26 грудня 1948 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Диграмаджі Григорій Григорович, 1913 року народження, с. Старогнатівка Старокаранського району Донецької області, грек, освіта 1 курс технікуму, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир трактористів колгогспу ім. Кірова. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Диграмаджі Федір Спиридонович, 1872 року народження, с. Старогнатівка Старокаранського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Диграмаджі Юрій Григорович, 1883 року народження, с. Старогнатівка Волноваського району Донецької області, грек, освіта початкова, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесля МТС. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Додарєв Олександр Іванович, 1918 року народження, с. Вітове Тельманівського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 1 грудня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 19 танкового корпусу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1998 році.

Доденгефт Іван Іванович, 1894 року народження, с. Фрідріхсфельд Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Ф. Енгельса. Заарештований 26 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Доденгефт Петро Іванович, 1870 року народження, с. Люксембург Донецької облапсті, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Ксенівський Люксембурзького району. Заарештований 10 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Доденгефт Теодор Петрович, 1902 року народження, с. Люксембург Куйбишевського району Запорізької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Бухгалтер рудника. Заарештований 11 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Додос'ян Іван Юрійович, 1887 року народження, с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож радгоспу «Макбуд». Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведеня вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Додос'ян Григорій Миколайович, 1899 року народження, с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, остіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир польової бригади колгоспу "Червоний жовтень". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Додос'ян Олексій Юрійович, 1903 року народження, с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Донецької області. Заступник голови колгоспу "Червона зірка". Заарештований 23 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Додос'ян Федір Миколайович, 1894 року народження, с. Старий Керменчик Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Додуляк Василь Павлович, 1910 року народження, с. Володарське Володарського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь-порт, вул. Поштова (Піскова), буд. № 21. Робітник вугільної гавані Маріупольського порту. Заарештований 2 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року виправданий, з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1933 році.

Документов Олександр Федорович, 1907 року народження, с. Чубакове Данилівського району Івановської області, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Красний Лиман, залізничний буд. № 85, кв. 7. Головний механік МПС-10 ст. Красний Лиман. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Долбяга Микола Миколайович, 1921 року народження, с. Михайлівка Андріївського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Командир взводу 77 мотострілецької бригади. Заарештований 20 квітня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 77 мотострілецької бригади до розстрілу. Вирок не був приведений до виконання у зв'язку із звільненням з-під варти. Реабілітований у 1942 році.

Долгальов Карпо Степанович, 1904 року народження, с. Грушеве Богучарського району Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 16 серпня 1941 року. Засуджений військвим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Долгальова Євдокія Іванівна, 1907 року народження, с. Богатир Великоянісольського району Донецької області, грекиня, освіта 7 класів, безпартійний. Проживала: сел. № 1 Петровського району Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 17 березня 1944 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Долганов Андрій Трохимович, 1905 року народження, с. Ногайськ Бердянського району

Дніпропетровської області, росіянин, освіта вища, член ВЛКСМ. Проживав: м. Сталіно. Ветлікар УРКМ УНКВС. Заарештований 19 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Долгий Абрам Єрофейович, 1897 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Завідуючий їдальнею шахти № 1 "Центральна". Заарештований 27 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Долгий Антон Степанович, 1888 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, 2-а Слобідка, буд. № 116. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 24 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Долгий Василь Кіндратович, 1912 року народження, с. Михайлівка Михайлівського району Запорізької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Чапаєва Горлівського району Сталінської області. Робітник шахти "Комсомолець". Заарештований 16 жовтня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Долгий Ілля Андрійович, 1877 року народження, с. Новопавлівка Мелітопільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Бесарабка Старокаранського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 серпня 1929 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Долгий Петро Арсентійович, 1916 року народження, с. Іллінка Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Проживав: с. Іллінка Єнакіївського району Донецької області.Токар Єнакіївського мехзаводу. Заарештований 28 квітня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Долгий Петро Спиридонович, 1897 року народження, с. Новоселівка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Стрілочник залізничної станції. Заарештований 3 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Долгий Сергій Олексійович, 1898 року народження, сел. Кальнівське Симбірської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), сел. Рутченкове, сел. Красноармійське, буд. № 22-7. Кочегар Рутченківської електростанції. Заарештований 29 січня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Долгий Степан Андрійович, 1869 року народження, с. Новопавлівка Мелітопільського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Бесарабка Старокаранського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16 серпня 1929 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Долгих Василь Данилович, 1891 року народження, с. Борівка Золотуського району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область,м. Єнакієве, вул. Межова, буд. № 25. Зварювальник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 5 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 10 лютого 1937 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Долгих Леонід Миколайович, 1895 року народження, м. Свердловськ, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. ОДПУ Шахтинського району Ростовської області. Головний інженер шахти ім. ОДПУ. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 вересня 1938 року. Реабілітований у 1994 році.

Долгих Олександр Кузьмич, 1900 року народження, с. Матвіївка Довжанського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Агент відділу робітничого постачання "Шахтобуду". Заарешто-

ваний 16 червня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Долгов Авраам Митрофанович, 1890 року народження, с. Новопавлівське Матвійово-Курганського району Ростовської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. Катик Чистяківського району Донецької області. Робітник міжрайторгу. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Долгов Василь Опанасович, 1897 року народження, с. Катеринівка Сергіївського району Луганської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник шахти ім. Леніна. Заарештований 26 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Долгов Захар Володимирович, 1891 року народження, с. Берестове Авдіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, член КП(б)У. Майстер металургійного заводу. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 8 лінія, 9 проспект, буд. № 13, кв. 14. Надзвичайною сесією Донецького окрсуду 6 серпня 1927 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Долгов Іван Васильович, 1912 року народження, с. Безіменне Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Слюсар артілі. Заарештований 18 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Долгов Іван Іванович, 1894 року народження, с. Нечаєве Варварівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Горлівський район Донецької області. Робітник доломітного заводу. Заарештований 13 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Долгов Михайло Павлович, 1878 року народження, с. Зайцеве Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Артемівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Світлий шлях". Заарештований 5 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Долгов Олексій Іванович, 1915 року народження, с. Данилівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Лиманська, буд. № 3. Нормувальник інструментального цеху заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Долгов Павло Олексійович, 1905 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Колгоспник колгоспу «Вільна праця». Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Долгов Федір Іванович, 1892 року народження, с. Благодарове Бердянського району Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Садова, буд. № 28. Робітник хлібозаводу. Заарештований 5 грудня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Долговський Микола Митрофанович, 1894 року народження, м. Валуйки Воронезької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Завідуючий експлуатацією електрокільця. Заарештований 30 грудня 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1931 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Долгой Григорій Михайлович, 1907 року народження, с. Новоселівка Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Авдіївка Донецької області. Робітник депо ст. Авдіївки. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений лінійним судом

Північнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Долгой Дмитро Іванович, 1916 року народження, х. Бердичів Авдіївського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Проживав: х. Бердичів Авдіївського району Сталінської області. Рахівник залізничної станції Ясинувата. Заарештований 1 серпня 1940 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у1992 році.

Долголаптєв Пилип Харитонович, 1907 року народження, с. Стасіївка Речецького району, Білорусія, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Не працював. Заарештований 29 листопада 1935 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області 7 квітня 1936 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Долгополик (Довгополик) Пилип Опанасович, 1895 року народження, с. Білоцерківка Берестовського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Азов Мангуського району Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 1 лютого 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1930 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1955 році.

Долгопол (Довгопол) Андрій Мойсейович, 1895 року народження, с. Новоселівка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новоселівка Авдіївського району Сталінської області. Листоноша шахти “Гродівка”. Заарештований 26 лютого 1947 року. Засуджений Сталінським обл-судом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Долгопол (Довгопол) Віра Іванівна, 1914 року народження, с. Новоселівка Авдіївського району Донецької області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: с. Новоселівка Авдіївського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 26 лютого 1947 року. Засуджена Сталінським облсудом на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Долгополов (Довгополов) Василь Кіндратович, 1908 року народження, сел. Кальчик Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, будинки металургійного заводу, секція А, буд. № 218, кв. 7. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає.Реабілітований у 1989 році.

Долгополов (Довгополов) Давид Авдійович, 1923 року народження, с. Нікольське Слов’янського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 178 танкової бригади. Заарештований 7 червня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 47 армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Долгополов (Довгополов) Іван Сільвестрович, 1902 року народження, с. Крутоярка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 1 батальйону 78 окремої стрілецької бригади. 3 квітня 1942 року перейшов на бік ворога. Засуджений військовим трибуналом 78 окремої стрілецької бригади заочно до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1943 році.

Долгополов (Довгополов) Михайло Гаврилович, 1926 року народження, с. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Курсант учбового батальйону 40 гвардійської запасної стрілецької дивізії. Заарештований 20 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом 31 гвардійського будівельного корпусу виправданий. Реабілітований у 1943 році.

Долгополов (Довгополов) Кіндрат Данилович, 1880 року народження, х. Кальчик Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Конюх заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Долгополов (Довгополов) Мефодій Михайлович, 1899 року народження, с. Микільське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 3 квітня 1932 року. Засуджений спецколегією Донецького обл-суду 19 жовтня 1932 року на 3 роки ВТТ. Реа-білітований у 1997 році.

Долгополов Микола Васильович, 1887 року народження, с. Калитвинське Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амросіївського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Долгополов (Довгополов) Микола Григорович, 1909 року народження, с. Вовчанське Акимівського району Запорізької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, шахта № 10, Стандарт, буд. № 14, кв. 8. Робітник шахти "Чекіст". Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Долгополов (Довгополов) Сергій Йосипович, 1906 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Старший інструктор 14 кавалерійської дивізії. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Долгополов Степан Корнійович, 1871 року народження, с. Червень-Доброве Кременчузького району Полтавської області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 28 червня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 6 листопада 1941 року при етапуванні на ст. Чир. Реабілітований у 1964 році.

Долгополов (Довгополов) Федір Федорович, 1905 року народження, с. Казначеївка Магдалинівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, до 1928 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Майстер залізничного депо. Заарештований 29 січня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Долгоп'ятов (Довгоп'ятов) Іван Петрович, 1903 року народження, м. Голодаївка Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Горлівка, сел. Постишева, вул. Литвинова, буд. № 8. Директор будинку техніки тресту"Донбасвугілля". Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Долгорук (Довгорук) Іван Федотович, 1923 року народження, с. Новоселівка Старобешівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 4 гвардійської механізованої бригади. Заарештований 16 лютого 1944 року. Засуджений військовим трибуналом 2 гвардійської мехбригади на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Долда Георгій Тарасович, 1909 року народження, с. Волжине Поченського району Західної області, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, с. Фрунзе, буд. № 312, кв. 1. Молотобоєць електроцеху металургійного заводу. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Доленко Іван Михайлович, 1896 року народження, с. Привілля Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1941 року член ВКП(б). Проживав: с. Привілля Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 16 травня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії до розстрілу. Розстріляний 10 липня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

Долецький Петро Львович, 1905 року народження, м. Донецьк, українець, освіта незакін-

чена вища, безпартійний. Проживав: с. Новоолександрівка Горностаївського району Миколаївської області. Рахівник колгоспу ім. Крупської. Заарештований 19 грудня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 28 армії на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Должанський Іван Іванович, 1886 року народження, с. Великий Бобрик Краснопільського району Сумської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер заводу ім. Фрунзе. Заарештований 24 січня 1946 року. Засуджений Сталінським облсудом на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Должанський Михайло Генріхович, 1913 року народження, м. Артемівськ Донецької області, єврей, освіта середня, член ВЛКСМ. Командир напівроти 28 стрілецького полку 10 стрілецької дивізії. Заарештований 6 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Долженко (Довженко) Василь Костянтинович, 1884 року народження, с. Тернівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, шахта № 8, с. Дзержинського, вул. Ілліча, буд. № 30, кв. 2. Робітник шахти № 8-а ім. Сталіна. Заарештований 11 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Долженко (Довженко) Іван Григорович, 1902 року народження, с. Миколаївка Федорівської сільради Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куроїдівка Федорівської сільради Краматорського району Донецької області. Заарештований 10 січня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Долженко (Довженко) Леонід Йосипович, 1893 року народження, с. Гришіне Постишевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Постишеве, вул. Першотравнева, буд. № 20. Слюсар залізничного депо. Заарештований 21 липня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південодонецької (Донецької) залізниці на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Долженко Нікандр Григорович, 1886 року народження, с. Кіндратівка Медвинського району Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Фрунзе, буд. № 163. Пічник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Долженко Олександр Іванович, 1914 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. ЖованоГорлівського району Сталінської (Донецької) області. Водій ртутного комбінату. Заарештований 29 листопада 1950 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 7 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1988 році.

Долженко Олександр Іванович, 1898 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Економіст техбюро залізничного депо. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Долженко (Довженко) Олександр Омелянович, 1883 року народження, ст. Комишувата Луганської області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Токар заводу "Перемога праці". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Должиков Венідікт Прокопович, 1876 року народження, с. Лобинцеве Орловської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Комірник електромеханічних майстерень. Заарештований 25 листопада 1940 року. Засуджений Сталінським облсудом на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Должиков Іван Іванович, 1890 року народження, Новосільський район Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти “Новочайкине” Макіївського району Сталінської області. Кочегар шахти “Новочайкине”. Заарештований 29 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Розстріляний 5 вересня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1964 році.

Должиков Павло Павлович, 1895 року народження, с. Любимцева Урицького району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, Стандарт, буд. № 255, кв. 20. Робітник металургійного заводу. Заарештований 6 листопада 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 1 лютого 1935 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Должикова Поліна Георгіївна, 1900 року народження, с. Шейне Новосільського району Орловської області, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Не працювала. Заарештована 18 вересня 1943 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 20 років каторги з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Долина Федір Іванович, 1884 року народження, с. Клюсівка Новосанжарського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Греково-Зайцеве Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 10 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Долиновський Микола Опанасович, 1919 року народження, с. Шаранки Ровенського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), завод 15-річчя ЛКСМ Донбасу, корпус № 2, кв. 23. Учень слюсаря заводу 15 річчя ЛКСМ Донбасу. Заарештований 3 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1965 році.

Долинський В’ячеслав Едуардович, 1886 року народження, м. Кам’янець-Подільський Вінницької області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Не працював. Заарештований 4 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Долинський Пахом Петрович, 1909 року народження, м. Корнін Корнінського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Донська сторона, 4-а дільниця, барак № 5. Слюсар вогнетривного цеху заводу ім. Сталіна. Заарештований 5 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1959 році.

Долинський Петро Михайлович, 1904 року народження, х. Будьонний Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської області. Бригадир електриків будівельно-монтажного управління. Заарештований 20 листопада 1950 року. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР до заслання у Красноярський край. Строк не вказаний. Реабілітований у 1989 році.

Долинський Сафрон Олександрович, 1885 року народження, Липовський повіт Київської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Прохорівського рудника Юзівського району Артемівського округу. Монтер електростанції рудника. Заарештований 26 лютого 1920 рокуЗасуджений колегією Донської губернської надзвичайної комісії 15 червня 1920 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Долматов Андрій Захарович, 1897 року народження, с. Великі Жуховичі, Польща, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Будьонного № 21. Диспетчер тресту «Чистяківантрацит». Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до роз-

стрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Доломан Іван Степанович, 1897 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, молдованин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу № 21. Заарештований 19 березня 1947 року. Військовим трибунало військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Доля Аким Гаврилович, 1883 року народження, с. Тетянівка Слов'янського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Тетянівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу «Дивізія Донбасу». Заарештований 25 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 6 армії до розстрілу. Розстріляний 20 грудня 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

Доля Валентина Опанасівна, 1915 року народження, с. Ободи Хотинського району Сумської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: сел. Банне Слов'янського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 17 вересня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Акмолинську область. Реабілітована у 1990 році.

Доля Володимир Романович, 1911 року народження, с. Н. Баранникове Біловодського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Н. Баранникове Біловодського району Донецької області. Тракторист колгоспу «Червоний Перекоп». Заарештований 10 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Доля Іван Омелянович, 1871 року народження, с. Тетянівка Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Тетянівка Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15 грудня 1929 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Доля Максим Володимирович, 1900 року народження, с. Берестове Царекостянтинівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Конюх радгоспу ім. Петровського. Проживав: радгосп ім. Петровського Маріупольського району Донецької області. Заарештований 15 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Доля Роман Никифорович, 1889 року народження, с. Тетянівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Тетянівка Слов'янського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу «Дивізія Донбасу» . Заарештований 19 березня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 9 армії засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дольменко Лазар Лазарович, 1877 року народження, с. Улакли Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Сторож школи ФЗУ. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Домакчеєв Андрій Кирилович, 1899 року народження, м. Констанца, Болгарія, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Робітник заводу. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Доман Юрій Самойлович, 1903 року народження, с. Северинівка Каменського району, Росія, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Агент «Постачзбуту». Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Доманов Василь Севастянович, 1905 року народження, с. Козлівка Гусельщицької сільра-

ди Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник артілі. Проживав: с. Козлівка Гусельщицької сільради Маріупольського району. Заарештований 25 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Доманов Матвій Митрофанович, 1896 року народження, с. Доманівка Прохорівського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області, залізничний буд. № 101. Ремонтний робітник ст. Микитівка. Заарештований 10 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Доманський Арнольд Фрідріхович (Федорович), 1917 року народження, Німеччина, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К.Маркс а. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Доманський Фрідріх Михайлович, 1890 року народження, с. Деніси Троянівського району Київської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Новодмитрівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. К.Маркса. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Домантович Тихін Кирилович, 1889 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 168. Робітник трамвайної лінії. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Доманченко Олександр Іванович, 1918 року народження, с. Олександро-Калинове Костянтинівського району Донецької області, українець, закінчив ФЗУ, безпартійний. Помкомвзводу 336 стрілецького полку Пролетарської дивізії. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1970 році.

Домаскін Григорій Іларіонович, 1902 року народження, с. Корсунь Єнакіївського району Донецької області, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Вахтер контори «Азотхімбуд». Проживав: м. Новогорлівка Донецької області, сел. ім. Шмідта. Заарештований 25 травня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 22 липня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Домаскін Яків Леонтійович, 1889 року народження, м. Донецьк, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Закоп, вул. Огородна, буд. № 9. Машиніст парових машин метзаводу ім. Сталіна. Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Домашевській Гаврило Донатович, 1892 року народження, с. Новий Завод Житомирського району Житомирської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник пляшкового заводу. Заарештований 9 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Домащенко Денис Акимович, 1887 року народження, с. Луганське Дніпропетровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Десятник рудника. Проживав: сел. Щербинівка Горлівського району Донецької області, буд. № 442. Заарештований 5 жовтня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Домбай Василь Іванович, 1888 року народження, с. Келерівка Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Ув'язнений ВТК у м. Маріуполі Донецької області. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Домбовська Єлизавета Мартинівна, 1889 року народження, с. Крестівка Чистяківського району Донецької області, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: х. Тернівка Орджонікідзевського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 16 листопада 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1938 році.

Домбовський Іван Іванович, 1907 року народження, с. Любимівка Красноармійського району Петропавлівської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Фрідріхшталь Тельманівського району Донецької області. Молотобоєць колгоспу «Рот Фронт». Заарештований 20 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Домбовський Іван Йосипович, 1902 року народження, х. Павлівський Будьоннівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Павлівський Будьоннівського району Сталінської області. Коваль колгоспу ім. Кірова. Заарештований 7 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Домбовський Іван Францевич, 1893 року народження, с. Н. Василівка Старобешівського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Заступник голови колгоспу ім. ІІІ Інтернаціоналу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Домбовський Йосип Йосипович, 1884 року народження, х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Машиніст брикетної фабрики шахти "Юнком". Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Домбовський Йосип Йосипович, 1910 року народження, х. Терновий Єнакіївського району Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Новокраснівка Володарського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. VII з'їзду Рад. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 12 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1995 році.

Домбовський Карл Францевич, 1909 року народження, с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Нововасилівка Старобешівського району Донецької області. Бригадир польової бригади колгоспу ім. ІІІ Інтернаціоналу. Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Домбовський Михайло Йосипович, 1907 року народження, х. Тернівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 13 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Домбовський Олександр Іванович, 1902 року народження, с. В. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. ІІІ Інтернаціоналу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Домбовський Пилип Йосипович, 1891 року народження, с. Хадюки Лідського району Віленської області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта ім. Карла Маркса, двоповерховий будинок № 7, кв. 7. Кріпильник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Домбовський Фрідріх Іванович, 1896 року народження, с. В. Костянтинівка Старобешівського району Донецької області, німець, освіта

нижча, безпартійний. Проживав: с. Сонцеве Старобешівського району Донецької області. Дільничний агроном. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Домбровська-Секірська Марія Казимирівна, 1901 року народження, с. Старосільці Білостоцького повіту Гродненської губернії, Польща, полька, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, Центральна поліклініка. Заарештована 23 серпня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1989 році.

Домбровська Наталія Степанівна, 1892 року народження, ст. Мелітополь, українка, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Стахановська, буд. № 199. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 року. Засудженна Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Домбровський Болеслав Антонович, 1903 року народження, м. Чорний Острів Проскурівського району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, Старозаводська колонія, барак № 7, кв. 12. Робітник машинобудівного заводу ім. Кірова. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Домбровський Віктор Васильович, 1915 року народження, Білорусія, м. Жлобин, білорус, освіта середня, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, гуртожиток № 5 шахти "Юнком". Заарештований 17 серпня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 10 грудня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 року.

Домбровський Віктор Станіславович, 1891 року народження, Лодзинське воєводство, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Піски Ізюмського району Харківської області. Слюсар паровозоремонтного заводу. Заарештований 28 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1961 році.

Домбровський Едуард Вільгельмович, 1894 року народження, Латвія, Фокстовська область, латиш, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Петрівський рудник, селище шахти № 3 ім. Челюскінців, буд. № 25, кв. 2. Механік Петрівської рудничної ради. Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Домбровський Євген Олександрович, 1896 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, Північний вокзал, вул. Залізнична, буд. № 47. Завідуючий гаражом заводу ім. Чубаря. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Домбровський Карпо Тимофійович, 1916 року народження, с. Миколаївка Новотроїцького району Дніпропетровської області, росіянин, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Рахівник автогаража азотно-тукового заводу. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Домбровський Михайло Якович, 1896 року народження, м. Звенигородка Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, комбінат шахти № 32-біс. Начальник постачання «Шахтобуду». Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1970 році.

Домбровський Олександр Августович, 1887 року народження, м. Київ Київської області, поляк, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Вчитель. Заарештований 28 травня 1938

року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Домбровський Петро Йосипович, 1887 року народження, ст. Лозова Харківської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Стаханова, буд. № 199. Машиніст залізничного депо. Заарештований 5 лютого 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Домбровський Прокіп Костянтинович, 1899 року народження, с. Липа Городецького району Новгородської області, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Не працював. Заарештований 15 листопада 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Вмер 9 вересня 1942 року у в'язниці м. Саратова. Реабілітований у 1995 році.

Домбровський Станіслав Петрович, 1887 року народження, с. Кулачківці Кам'янець-Подільського району Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Ув'язнений будВТК у м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Заарештований 17 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Доменко Степан Федорович, 1898 року народження, с. Багатир Янісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Багатир Янісольського району Сталінської області. Конюх неповної середньої школи. Заарештований 20 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер у 1941 році при етапуванні. Реабілітований у 1964 році.

Доменко Юрій Харитонович, 1886 року народження, с. Багатир Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Домерацька Юзефа Казимирівна, 1899 року народження, Литва, литовка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Працівниця шахти «Центральна». Заарештована 20 травня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована у 1989 році.

Домерацький Антон Іванович, 1879 року народження, с. Емелін Варшавської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, Ларинка, вул. Куйбишевська, буд. № 4, кв. 9. Коваль заводу ім. Сталіна. Заарештований 18 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Домерацький Станіслав Олександрович, 1887 року народження, м. Лозке Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка, 21 лінія, 10 проспект, буд. № 118, кв.15. Безробітний. Заарештований 5 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Домінчан Володимир Якович, 1900 року народження, м. Владар Владарського повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Формувальник. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Рождественська, буд. № 3. Заарештований 25 квітня 1928 року. Даних про засудження немає Реабілітований у 1928 році.

Домке Адольф Карлович, 1882 року народження, с. Уварівка Емильчинського району Київської області, німець, безпартійний, даних про освіту немає. Проживав: м. Костянтинівка, вул. Плотинна, буд. № 33, кв. 37. Рахівник СШ № 6. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Домке Герберт Адольфович, 1910 року народження, с. Габарівка Красноармейського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Плотинна, буд. № 37. Коваль. Заарештований 29 жовтня 1937 року. За-

суджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Домке Отто Адольфович, 1913 року народження, с. Губарівка Пулинського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Микольське, вул. Плотинна, буд. № 33. Робітник цинкового заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Домонтович Костянтин Іванович, 1883 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Таланівка Будьоннівського району Донецької області. Бухгалтер радгоспу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Доморацький Володимир Петрович, 1900 року народження, с. Ракушица Узденського району, Білорусія, білорус, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червоне містечко, буд. № 201, кв. 10. Слюсар заводу «Автоскло» № 25. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Домошенко Григорій Кирилович, 1914 року народження. х. Новоолександрівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Молотобоєць заводу «Стальміст». Проживав: м. Сталіно, Донська сторона, 3-я дільниця, барак № 23. Заарештований 17 серпня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабі-літований у 1955 році.

Домошенко Олександр Кирилович, 1912 року народження, х. Новоолександрівка Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Коваль заводу «Стальміст». Проживав: м. Сталіно, Донська сторона, 3-я дільниця, барак № 7. Заарештований 17 серпня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Домраф Віктор Олександрович, 1894 року народження, с. Однoробівка Харківської області, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Енгельса, буд. № 81. Автослюсар. Заарештований 8 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Домс Володимир Іванович, 1912 року народження, с. Кам'янське Люксембурзького району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний, громадянин Німеччини. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 3 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1959 році.

Домс Іван Іванович, 1915 року народження, с. Десяте Куйбишевського району Куйбишевської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 7 листопада 1941 року при етапуванні на ст. Нижньогірська. Реабілітований у 1964 році.

Донбай Михайло Трифонович, 1907 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Катик Чистяківського району Донецької області. Робітник шахти № 30-31. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Донгаузер Михайло Іванович, 1906 року народження, м. Ямбург Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Юнком", стандартні будинки, буд. № 13, кв. 2. Кріпильник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Донгвардт (Догвардт, Донворгдт) Олексій Самійлович, 1884 року народження, м. Севастополь, англієць, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Директор драматичного театру ім. Леніна. Заарештований 21 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Донгворт Георгій Олексійович, 1923 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Солдат 1056 стрілецького полку. Заарештований 4 березня 1947 року. Військовим трибуналом 264 Усурійської стрілецької дивізії засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Дондонов Ілля Пантелійович, 1890 року народження, с. Георгіївка Приазовського району Дніпропетровської області, албанець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Буроз, нові плани, буд. № 56, кв. 1. Візник заводу № 10. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дондорфер Іван Андрійович, 1885 року народження, с. Зельман Зельманівського району, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Робітник коксохімзаводу. Проживав: м. Новогорлівка Донецької області, коксохімзавод, буд. № 2, кв. 6. Заарештований 12 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 9 січня 1937 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Дондурей Борис Данилович, 1914 року народження. м. Сталіно, єврей, освіта середня, до 1941 року – кандидат у члени ВКП(б). Проживав: ст. Жолтухіне Московської області. Начальник електропідстанції. Заарештований 19 грудня 1946 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Рязані засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1957 році.

Донець Іван Пантелійович, 1915 року народження, с. Михайлівка Чернігівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: ст. Чумакове Артемівського району Донецької області. Вагар залізничної станції. Заарештований 27 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Донець Омелян Пантеліймонович, 1893 року народження, с. Березове Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник. Проживав: с. Новорудницька Горлівського району Донецької області, барак № 10. Заарештований 30 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Донець Омелян Пантеліймонович, 1893 року народження, с. Березове Барського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти № 1. Заарештований 6 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1966 році.

Донець Федір Кузьмич, 1902 року народження, с. Жигалівка Тростянецького району Харківської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Постникове Чистяківського району Сталінської області. Шляховий майстер. Заарештований 30 березня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1996 році.

Доній Іван Федорович, 1891 року народження, с. Щербань Вознесенського району Одеської області, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 9. Робітник шахти 1м. Лутугіна. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Донін Микола Іванович, 1894 року народження, с. Безводне Прудище Сисоївського району Московської області, росіянин, освіта нижча,

до 1936 року – член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, пров. Щасливий, буд. № 8. Механік криголама "Макаров". Заарештований 1 січня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Доніченко Євген Григорович, 1939 року народження, м. Сталіно Донецької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Слюсар. Заарештований 5 серпня 1957 року. Сталінським облсудом засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Доніченко Іван Іванович, 1900 року народження, х. Кругляк Українського району область не вказана, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник "Доннархарчу". Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Трунова, буд. № 5. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Донме Кирило Лазарович, 1897 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр рудоуправління. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Доновий Іван Данилович, 1912 року народження, с. Щербані Вознесенського району Миколаївської області, національність не вказана, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Десятник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Донсков Василь Петрович, 1890 року народження, с. Черковська Цимлянського району Донської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, вул. Стандартна, буд. № 1, кв. 1. Робітник шахти ім. Ворошилова. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Донсков Іван Гаврилович, 1884 року народження, х. Петрівський Урюпинського району Сталінградської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Потемкинського, буд. № 41. Сторож радгоспу ім. Кірова. Заарештований трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Донсков Никанор Васильович, 1907 року народження, с. Підгірне Урюпинського району Сталінградської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Тесляр шахти «Кіндратівська». Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Донсков Павло Петрович, 1915 року народження, сел. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: сел. Будьоннівка Будьоннівського району Сталінської області. Токар радгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 28 червня 1950 році. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений до заслання у Красноярський край. Строк не вказано. Реабілітований у 1989 році.

Донсков Павло Петрович, 1915 року народження, с. Будьоннівка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Токар радгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 18 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Донсков Петро Андрійович, 1893 року народження, с. Будьоннівка Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Рибак артілі «Доннархарч». Проживав за місцем народження. Заарештований 27 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Донськой Архип Степанович, 1895 року народження, с. Степанівка Сніжнянського району

Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Червоний Жовтень Сніжнянського району Сталінської області. Коваль шахти № 4. Заарештований 10 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Донськой Василь Георгійович, 1905 року народження, ст. Каневська Кубанської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Машиніст пляшкового заводу. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Заарештований 3 січня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 травня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1994 році.

Донськой Олександр Васильович, 1910 року народження, х. Черкаський Цимлянського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. шахти ім. Ворошилова. Вантажник шахти. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Донськой Тимофій Васильович, дата народження не вказана, х. Подпорський Урюпинського району Сталінградської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Кіндратівка" Горлівського району Сталінської області. Тесляр шахти "Кіндратівка". Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Донцов Борис Федорович, 1907 року народження, м. Ялта Кримської області, росіянин, освіта нижча, член ВЛКСМ. Прораб відділу електрифіксації. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, гуртожиток інженерно-технічних працівників. Заарештований 7 січня 1935 року. Виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці у м. Дебальцеве 31 березня 1935 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Донцов Іван Никифорович, 1902 року народження, ст. Роговська Північно-Кавказького края, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, залізничний будинок № 61, кв. 1. Робітник колії. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Донцов Михайло Андрійович, 1902 року народження, с. Лугинай Копайгородського району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Робітник залізничної станції. Заарештований 26 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Донцов Самуїл Пантелійович, 1888 року народження, м. Ізюм Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Продавець м'ясного магазину. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Донцов-Романенко Іван Олександрович, 1919 року народження, с. Обгонове Красноармійського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 12 травня 1944 року. Військовим трибуналом 333 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Дончак (Данчак) Григорій Васильович, 1901 року народження, с. Польща, с. Лучиці, українець, освіта нижча, колишній член КП(б)У. Машиніст заводу «Металіст». Проживав: м. Рикове Донецької області. Заарештований 3 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дончак Григорій Васильович, 1902 року народження, с. Лучиці Перемишлівського району, Галичина, українець, освіта нижча, безпартійний. Машиніст металургійного заводу. Проживав: м.

Рикове, пров. Шевченка, 86. Заарештований 11 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1989 році.

Дончак (Данчак) Григорій Васильович, 1900 року народження, с. Лучиці, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. 1-а Садова, буд. № 71. Машиніст заводу № 5. Заарештований 2 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Донченко Арсентій Іванович, 1904 року народження, с. Новоолексіївка Волноваського району Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Директор СШ № 35. Заарештований 4 грудня 1944 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Донченко Єлізар Калинович, 1885 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Сніжнянського району Сталінської області. Кріпильник шахти № 32-33. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Донченко Єрмолай Денисович, 1907 року народження, с. Кочкарівка Херсонської області, українець, неграмотний, безпартійний. Стрілок 150 загону позавідомчої охорони у м. Краматорську. Заарештований 29 жовтня 1932 року. Військовим трибуналом прикордонної охорони та військ ОДПУ УРСР 28 травня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Донченко Ілля Іудович, 1893 року народження, с. Давидівка Пирятинського району Полтавської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Реш-Хрещатик Тельманівського району Донецької області. Голова колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

Донченко Кирило Олексійович, 1888 року народження, с. Билбасівка Слов’янського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Билбасівка Слов’янського району Сталінської області. Вагар ст. Слов'янськ. Заарештований 25 червня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дочик Федір Ісакович, 1902 року народження, с. Краснопілля Слов’янського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Краснопілля Слов’янського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу «Червоне поле». Заарештований 2 квітня 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу в/ч № 1080 засуджений до розстрілу. Розстріляний 6 липня 1942 року у м. Старобільську Луганської області. Реабілітований у 1993 році.

Доня Анастасія Іванівна, 1923 року народження, м. Микитівка Горлівського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Микитівка Горлівського району Сталінські (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 31 січня 1943 року. Військовим трибуналом 40-ї армії засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1993 році.

Доня Василь Йосипович, 1905 року народження, с. Калинівка Горлівського району Донецької області, молдованин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. шахти м. Рум'янцева Горлівського району Сталінської області. Десятник шахти ім. Рум'янцева. Заарештований 24 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Дорда Григорій Григорович, 1902 року народження, с. Комар Великоновосілківського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Старший бухгалтер заготпункту. Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Роз-

стріляний 13 червня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1959 році.

Дордолан Юрій Антонович, 1884 року народження, с. Старогнатівка Старокаранського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу "Зоря". Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Доренко Микола Іванівна, 1908 року народження, м. Попасне Луганської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 7 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом 279 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Доренський Михайло Семенович, 1900 року народження, сел. шахти "Пролетар" Донецької області, росіянин, освіта середня, до 1934 року член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Начальник пожежної команди. Заарештований 24 лютого 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доржинов Санжа Нарушевич, 1907 року народження, м. Іловайськ Ростовської області, калмик, освіта неповна вища, безпартійний. Червоноармієць 68 полку військ НКВС. Заарештований 5 липня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС Читинської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Дорико Володимир Терентійович, 1910 року народження, с. Дуброве Ямпольського району Чернігівської області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Ленінська, буд. № 157. Вчитель СШ № 11. Заарештований 27 травня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дорко Дмитро Адамович, 1888 року народження, с. Перехід Віодивського повіту Холмської губернії, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Рахівник радгоспу. Заарештований 4 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорман Юрій Самойлович, 1903 року народження, с. Северинівка Кам'янського району, Росія, єврей (поляк), освіта нижча, безпартійний. Агент постачзбуту. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 45. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений 13 листопада 1938 року військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабілітований у 1955 році.

Дорманштук Іван Костянтинович, 1893 року народження, с. Ковалі Козельшанського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 10-біс Сніжнянського району Сталінської області. Завідуючий вугільним складом шахти № 10-біс. Заарештований 15 вересня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дороган Федір Іванович, 1893 року народження, м. Красноград Полтавської області, українець, освіта 2 класи, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Красний Лиман Сталінської області. Завідуючий коморою спецодягу депо "Північ". Заарештований 19 листопада 1940 року. Лінійним судом Північнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дорогань Іван Селіверстович, 1907 року народження, с. Михайлівка Богуславського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, дільниця № 3. Робітник залізничного депо. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької залізниці на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Дорогач Пилип Анастасович, 1898 року народження, с. Стара Гнатівна Старокаранського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ст. Карань Старокаран-

ського району Донецької області. Чабан колгоспу ім. Кірова. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дородников Омелян Якович, 1892 року народження, с. Кризове Воронезької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Технорук мехрайбази. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Харківська, буд. № 31. Заарештований 20 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дорожан Василь Семенович, 1888 року народження, с. Садіївка Катеринославського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 17. Вибійник шахти № 11. Заарештований 27 січня 1937 року. Засуджений Донецьким облсудом на 4 роки ВТТ з позбасленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дорожей Віра Антонівна, 1899 року народження, м. Білосток, Польща, росіянка, освіта вища, безпартійна. Проживала: ст. Красний Лиман Донецької області, залізничні буд. № 111, кв. 12. Лікар сандільниці. Заарештована 12 грудня 1937 року. Засуджена не була. З-під варти звільнена. Реабілітована у 1938 році.

Дорожкін Дмитро Іларіонович, 1897 року народження, с. Нефедове Кострівського району Курської області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Завідуючий міськдрукарнею. Заарештований 17 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Доронін Антон Іванович, 1904 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 2 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Оренбурзької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Доронін Дмитро Григорович, 1895 року народження, сел. Аброзеківка м. Стерлітомак, Башкирія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Помічник командира батальона 239 стрілецької дивізії. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Юних Комунарів, буд. № 61. Заарештований 26 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11 вересня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доронін Іван Юхимович, 1898 року народження, ст. Лозова Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, залізничні буд. № 87, кв. 13. Начальник вагонного депо ст. Дебальцеве. Заарештований 20 лютого 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведенно до виконання у м. Сталіно 14 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Доронін Митрофан Стефанович, 1883 року народження, м. Авдіївка Авдіївського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Авдіївського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 2 лютого 1946 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Доронін Петро Антонович, 1914 року народження, с. Приходське Корочанського району Курської області, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. 1 Травня Чистяківського району Сталінської області. Робітник шахти. Заарештований 30 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дороніна Марфа Митрофанівна, 1926 року народження, м. Авдіївка Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Авдіївка Сталінської області. Не працювала. Заарештована 13 січня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Доронкін Євген Васильович, 1895 року народження, м. Казань Татарської АРСР, росіянин,

грамотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Начальник планового відділу управління зв'язку. Заарештований 9 травня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений до заслання у Карагандинську область. Строк не вказано. Реабілітований у 1995 році.

Доронкіна Олена Петрівна, 1921 року народження, с. В. Сліпнівка Жовтневого району Курської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Заарештована 3 січня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Дорофеєв Ананій Степанович, 1908 року народження, с. Гремнячка Віньковецького району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 13 запасної стрілецької бригади. Заарештований 30 січня 1942 року. Військовим трибуналом Південно-Уральського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дорофеєв Андрій Миколайович, 1890 року народження, с. Васіне Должанського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Червона, буд. № 91. Кочегар пляшкового заводу. Заарештований 16 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєв Василь Володимирович, 1889 року народження, с. Лебедки Должанського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Бухгалтер «Доннархарчу». Заарештований 12 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дорофеєв Василь Іванович, 1906 року народження, с. Вишньо-Ольшане Должанського району Орловської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Слюсар заводу № 107. Заарештований 17 жовтня 1947 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєв Іван Никифорович, 1903 року народження, с. Лебедки Лівенського повіту Орловської губернії, даних про національність немає, освіта початкова, член ВКП(б). Даних про місце проживання та праці немає. Заарештований 20 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Дорофеєв Іван Федорович, 1879 року народження, с. Коротине Лівенського району Курської області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував покарання у будівельному ВТК. Заарештований 1 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1996 році.

Дорофеєв Іван Федорович, 1876 року народження, с. Студене Должанського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник кінного двору заводу «Стальміст». Проживав: м. Сталіно, 14 лінія, буд. № 29. Заарештований 29 травня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 жовтня 1932 року засуджений на 3 роки концтабору. Реабілітований у 1990 році.

Дорофеєв Олександр Кузьмич, 1907 року народження, с. Береза Дмитрівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 5 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєв Олексій Петрович, 1909 року народження, м. Красноармійськ Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Інженер вагонної служби управління Південнодонецької залізниці. Заарештований 1 червня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Дорофеєв Семен Тимофійович, 1912 року народження, с. В. Ольшане Долманського району Курської області, росіянин, освіта – робітфак, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 18 дільниця, буд. № 36/95, кв. 19. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештованй 4 грудня

1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Дорофеєв Тимофій Михайлович, 1889 року народження, с. В. Ольшанне Должанського району Центрально-Чорноземської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Сторож металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно,вул. Жогівська, буд. № 45. Заарештований 25 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 січня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєв Трифін Міхейович, 1896 року народження, с. Дубрівка Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Сталіно Донецької області, соцмістечко, 4-й корпус, 7-й під'їзд. Заарештований 7 лютого 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 19 травня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ. Спецколегією Верховного Суду УРСР строк знижено до 4 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дорофеєв Федір Андрійович, 1908 року народження, с. Ліхиничи Толочанського району Білоруської РСР, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Чигарі" Дзержинського району Сталінської області. Вибійник шахти. Заарештований 10 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєв Федір Степанович, 1903 року народження, м. Сталіно, шахта № 5/6 сел. Риківка, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, сел. шахти № 32-біс, буд. № 19, кв. 30. Кріпильник шахти. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дорофеєва Марія Яківна, 1904 року народження, с. Могриця Миропільського району Сумської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Дружківка Сталінської області. Не працювала. Заарештована 24 січня 1947 року. Сталінським облсудом засуджена на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Дорофеєнко Іван Дмитрович, 1905 року народження, х. Дорофеєнко Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 6 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дорофієнко Гнат Вікторович, 1902 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник шахти № 1-біс. Проживав за місцем народження. Заарештований 6 листопада 1939 року. Сталінським облсудом 21 лютого 1940 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дорофієнко Микола Ілліч, 1909 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 6 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дорох Тимофій Власович, 1916 року народження, с. Маяки Слов'янського Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Маяки Слов'янського району Сталінської області. Шофер Слов'янської МТС. Заарештований 6 березня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Дорох Федір Васильович, 1912 року народження, с. Маяки Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Маяки Слов'янського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 12 березня 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дорохін Валентин Федорович, 1898 року народження, м. Тула, росіянин, освіта середня, член

ВКП(б). Проживав: Донецька область, Ольгинський район, селище керамзаводу. Директор керамічного заводу. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер у Норильлазі Красноярського краю 9 жовтня 1939 року. Реабілітований у 1992 році.

Дорохов Антон Захарович, 1918 року народження, с. Новомихайлівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Робітник шахти № 5. Заарештований 3 грудня 1948 року. Сталінським облсудом засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дорош Григорій Олександрович, 1886 року народження, м. Львів, Польща, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 6-а Олександрівка, буд. № 95. Коваль транспортного цеху заводу ім. Сталіна. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дорош Іван Іванович, 1896 року народження, с. Турочки Турчанського повіту, Галичина, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецькій область, вул. Партизанська, буд. № 107. Шофер металургійного заводу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дорошев Аркадій Ілліч, 1907 року народження, м. Новгород-Північний Чернігівської області, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Керівник групи тресту «Червоногвардійськвугілля». Заарештований 10 березня 1953 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 5 років ВТТ з конфіскакцією майна. Реабілітований у 1989 році.

Дорошевич Дмитро Михейович, 1901 року народження, с. Душкіне Кліцовського району Західної області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, вул. Клубна, будинок спеціалістів, кв. 12. Економіст цемзаводу. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дорошенко Андрій Кузьмич, 1880 року народження, с. Безимянне Маріупольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дорошенко Архип Матвійович, 1894 року народження, с. Стрюкове Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Кріпильник артілі «Ольховчик». Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дорошенко Варвара Пантеліївна, 1905 року народження, сел. Беглицька Коса Таганрозького району Ростовської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: сел. Амвросіївка Донецької області, житлокооп, буд. № 3, кв. 2. Домогосподарка. Заарештована 29 листопада 1937 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Дорошенко Іван Андрійович, 1914 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 3 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 18 жовтня 1941 року у м. Харкові. Реабілітований у 1997 році.

Дорошенко Іван Максимович, 1886 року народження, ст. Должанська Камишевацького району Краснодарського краю, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник споживспілки. Заарештований 26 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Іван Миколайович, 1872 року народження, сел. Стрюкове Чистяківського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож артілі «Ольховчик». Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Клим Данилович, 1875 року народження, с. Раківка Старокерменчицького району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений Судовою колегією з кримінальних справ Донецького облсуду на 1 рік та 6 місяців в'язниці. Реабілітований у 1955 році.

Дорошенко Кузьма Євменович, 1895 року народження, с. Городищине Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краматорський район, Малатаранівський кар'єр. Конюх кар'єру. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дорошенко Леонід Йосипович, 1924 року народження, м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Майстер заводу ім. Сталіна. Заарештований 20 січня 1950 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Марія Олексіївна, 1920 року народження, с. Убєжище Орджонікідзевського району Донецької області, українка, 7 класів, безпартійна. Проживала: сел. Катик Чистяківського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 2 жовтня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Дорошенко Микола Іванович, 1894 року народження, с. Стригуни Борисівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Іванівка Добропільського району Донецької області. Кріпильник шахти № 17-18. Заарештований 7 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Микола Євменович, 1898 року народження, с. Городищине Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. 2-а Мар'ївка Краматорського району Донецької області. Конюх підсобного господарства «Крамтрансу». Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Олексій Сергійович, 1911 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, до 1929 року – член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ, пров. Артемівський, буд. № 6. Робітник заводу «Перемога праці». Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Дорошенко Ольга Акимівна, 1914 року народження, м. Сталіно Сталінської (Донецької) області, українка, освіта середня, до 1941 року кандидат у члени ВКП(б). Проживала: м. Сталіно Сталінської області. Технік мартенівського цеху заводу ім. Сталіна. Заарештована 18 вересня 1943 року. Військовим трибуналом 4-го Українського фронта засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1992 році.

Дорошенко Остап Іванович, 1885 року народження, с. Єремівка Градизького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Маломихайлівка Васильківського району Дніпропетровської області. Грабар коаліновогог комбінату. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дорошенко Павло Прокопович, 1880 року народження, х. Шурупове Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС

по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошенко Федір Євменович, 1901 року народження, с. Городищене Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Конюх колгоспу ім. Войнова. Проживав за місцем народження. заарештований 16 липня 1932 року. Верховним судом УРСР засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Дорошкевич Микола Васильович, 1906 року народження, с. Пелевці Віленської губернії, Польща, поляк, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Н.-Слов'янське, 2-й Артемівський провулок, буд. № 58. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС та Прокурора СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дорошок Павло Васильович, 1904 року народження, с. Свободне Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: роз'їзд Павла Волноваського району Сталінської області. Працівник 7-ї дистанції колійної служби залізниці. Заарештований 26 лютого 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дорсман Генріх Олександрович, 1906 року народження, с. Байрак Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, залізничні будинки, буд. № 71, кв. 1. Начальник культсектору Південнодонецької залізниці. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією Верховного Суду СРСР у м. Сталіно на 15 років в'язниці з позбавленням прав та конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 році.

Доршт Йосип Іванович, 1903 року народження, с. Кочубеєве Горностаївського району Херсонської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Сталінської області. Машиніст підіймального крану канатного заводу. Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Доскач Михайло Данилович, 1912 року народження, м. Черкаси Білоцерківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир заводу «Промінь волі». Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Номікосівське селеще, вул. Першотравнева, буд. № 26. Заарештований 18 лютого 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Доскаров Іван Іванович, 1883 року народження, м. Тернов, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий магазином «Донплодовоовочторгу». Проживав: м. Сталіно Донецької області, вул. Горького, буд. № 44. Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений 3 травня 1940 року Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Досковська Тетяна Василівна, 1911 року народження, м. Ленінград Ленінградської області, росіянка, освіта середня, член ВЛКСМ. Працівниця заводу ім. «15-річчя комсомолу». Проживала: м. Сталіно, 9 лінія, буд. № 41. Заарештована 3 жовтня 1937 року. Засуджена 2 листопада 1937 року Особливою нарадою при НКВС на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1959 році.

Достов Василь Захарович, 1895 року народження, м. Сулін Ростовської області, росіянин, освіта середня, до 1921 року член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Юрисконсульт тресту «Макіїввугілля». Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Дохненко Федір Юхимович, 1912 року народження, с. Олександропіль Мелітопільського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Костянтинівський район Донецької області, х. Червона цегла. Тесляр залізничного депо ст. Костянтинівка. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Аким Іванович, 1876 року народження, с. ім. Калиніна Єнакіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Приватний візник. Проживав: ст. Кутейникове Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 5 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18 лютого 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Анастасія Микитівна, 1905 року народження, с. Дякове Ровенського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 25 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 2 роки гласного нагляду за місцем проживання. Реабілітована у 1938 році.

Доценко Антон Васильович, 1903 року народження, с. Михайлівка Піщано-Бродського району Кіровоградсько області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Миколаїв Миколаївської області. Тесляр ощадкаси. Заарештований 25 грудня 1953 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Доценко Антон Павлович, 1911 року народження, с. Буто-Долинове Богачівського району Люблинського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Візник. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, гуртожиток «Доравтотрансу». Заарештований 24 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Доценко Василь Степанович, 1896 року народження, с. Раківка Старокаранського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 29 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Доценко Гнат Терентійович, 1888 року народження, с. В. Михайлівка Покровського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий магазином шахти ім. Чувиріна. Проживав: х. Веселий Гришинського району Донецької області, шахта № 1 ім. Чувиріна. Заарештований 30 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Доценко Данило Семенович, 1899 року народження, с. Калинове Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Шахтар шахти "Кіндратівка". Проживав: х. Гурти Горлівського району Донецької області. Заарештований 6 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 лютого 1933 року засуджений на 3 роки концтаборів. Реабілітований у 1960 році.

Доценко Данило Семенович, 1899 року народження, с. Калиніне Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Гольма Горлівського району Донецької області. Вантажник новодоломітного заводу. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Доценко Євген Олексійович, 1926 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Санінструктор в/ч № 43093. Заарештований 10 вересня 1950 року. Військовим трибуналом в/ч № 44660 засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Доценко Євстафій Петрович, 1891 року народження, с. Рашівка Гадицького району Полтавської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, рудник "Вітка", вул. Петровського, буд. № 40-2. Робітник шахти № 8. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Зиновій Олександрович, 1901 року народження, с. Райгородок Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Райгородок Слов'янського району Сталінської області. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 13 березня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Доценко Іван Лукич, 1911 року народження, с. Олександрівка Нижньоволзького краю, украї-

нець, освіта нижча, безпартійний. Табельник радгоспу. Проживав: радгосп "Червоний молочар" Слов'янського району Донецької області. Заарештований 23 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Доценко Іван Петрович, 1905 року народження, с. Підгородне Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: 427 км перегону Очеретине-Желанна Донецької області. Робітник залізничної колії. Заарештований 8 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Іон Іванович, 1901 року народження, с. Андріївка Андріївської сільради Гришинського району, українець, освіта нижча, даних про партійність немає. Робітник колгоспу. Проживав: х. Запоріжжя Андріївської сільради Гришинського району. Заарештований 14 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 квітня 1933 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Доценко Лука Прокопович, 1885 року народження, с. Зубівка Нижньоволзького краю, українець, безпартійний. Бригадир польової бригади радгоспу. Проживав: селище радгоспу "Червоний молочар" Слов'янського району. Заарештований 19 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Петро Парфилович, 1925 року народження, х. Гейдине Олександрівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Утримувався у ПФТ № 240 у м. Сталіно Сталінської області. Заарештований 16 травня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Доценко Порфірій Варфоломейович, 1885 року народження, х. Глиняний Бердянського повіту Таврійської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Гейдине Олександрівського району Сталінської області. Сторож млина. Заарештований 25 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Доценко Сергій Опанасович, 1890 року народження, м. Артемівськ Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Приймальник товарів. Заарештований 29 грудня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12 вересня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Доценко Федір Кирилович, 1885 року народження, с. Мойсівка Драбівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Донецької області, Нижня колонія, буд. № 10. Експедитор кар'єрів Краматорського машзаводу. Заарештований 19 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дочаковський Георгій Іванович, 1898 року народження, м. Балт Молдавської АРСР, українець, неграмотний, безпратійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Чоботар артілі. Заарештований 4 листопада 1940 року. Сталінським облсудом засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дочев Георгій Іванович, 1893 року народження, с. Коларівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Грабар «Донпівденьгазу». Заарештований 13 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дощечкін Андрій Агейович, 1896 року народження, сел. Чернухіне Городищенського району Луганської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Чернухіне Городищенського району Луганської області. Складач поїздів залізничної станції Дебальцеве. Заарештований 24 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дощечкін Василь Михайлович, 1896 року народження, сел. Рутченкове Кіровського району Донецької області, українець, освіта нижча,

безпартійний. Бухгалтер рудоремзаводу. Знаходився під вартою у ВТК НКВС № 144 сел. Рутченкове Сталінської області. Заарештований 27 квітня 1939 року. 7 серпня 1939 року Сталінським облсудом засуджений на 1 рік 6 місяців ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1940 році.

Драверт Пауль Фрідріхович, 1900 року народження, м. Кравденц, Німеччина, освіта 8 класів, безпартійний, громадянин Німеччини. Проживав: м. Постишеве Донецької області, шахта ім. Чувиріна, буд. № 174, кв. 2. Електрослюсар шахти. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до виселення за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Драганов Марк Георгійович, 1900 року народження, с. Маркіне Тернівського округу, Болгарія, освіта 4 класи, безпартійний, без громадянства. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Шофер станції швидкої допомоги. Заарештований 1 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1992 році.

Драганов Степан Пантелійович, 1885 року народження, с. Тернівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Охоронник «Донпромторгу». Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Драгичевич-Нікшич Григорій Васильович, 1887 року народження, м. Одеса, серб, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, пров. Фанерний, буд. № 3. Юрисконсульт будівельної контори облвиконкому. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 17 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Драгниш Максим Олександрович, 1911 року народження, м. Верхній Лисичанського району Луганської області, молдованин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: сел. Карла Лібкнехта Артемівського району Донецької області. Робітник сільтресту. Заарештований 15 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Драгожинський Прокіп Тимофійович, 1879 року народження, с. Дмитрівка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Настоятель Миколаївської церкви. Заарештований 21 серпня 1945 року. Сталінським облсудом виправданий. Реабілітований у 1946 році.

Драгомирецький Франц Людвигович, 1892 року народження, с. Простівка Махілевського району Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Ленінська, буд. № 22. Завідуючий перукарнею. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Драгунов Андрій Іванович, 1907 року народження, х. Абрамовський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Візник хімзаводу. Заарештований 3 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Драгунов Євген Васильович, 1906 року народження, м. Варшава, Польща, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Голова місцевкому ВРП ст. Костянтинівка. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1939 році.

Драгунов Єгор Тимофійович, 1907 року народження, х. Лобачов Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур. Заарештований 16 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 19 квітня 1938 року у м. Сталіно Сталінської області. Реабілітований у 1957 році.

Драгунов Йосип Герасимович, 1894 року народження, с. Литяжівка Арнадатського району Саратовської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Володарськ Донецької області. Столяр. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Драгунов Михайло Андрійович, 1896 року народження, с. Чернухіне Ворошиловградського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Слюсар вагонної дільниці ст. Дебальцеве. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Леніна, буд. № 41. Заарештований 26 липня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Драгунов Олександр Полікарпович, 1906 року народження, с. Скотовата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Оглядач вагонів. Заарештований 30 листопада 1943 року. Президією Верховної Ради СРСР засуджений на 20 років каторжних робіт. Реабілітований у 1993 році.

Драгунов Пантелій Тимофійович, 1904 року народження, х. Абрамовський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Штукатур «Држжитлобуду». Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Драгунов Семен Харитонович, 1873 року народження, с. Чернухіне Ворошиловградського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Водна, буд. № 14. Не працював. Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Драгунов Степан Васильович, 1895 року народження, с. Нова Ясинувата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Скотовата Макіївського району Сталінської області. Старший оглядач вагонів заводу ім. Кірова. Заарештований 30 липня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реа-білітований у 1992 році.

Дранга Георгій Спиридонович, 1908 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Базарна, буд. № 15. Режисер грецького театру. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дранга Савелій (Сава) Федорович, 1883 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 14. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дранга Спиридон Георгійович, 1870 року народження. с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Толоківка Маріупольського району Донецької області. Завідуючий відділом сільського споживчого товариства. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дранга Степан Олександрович, 1903 року народження, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рахівник колгоспу «Незаможник». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дранга Юрій Федорович, 1893 року народження, с. Сартана Маріупольського району До-

нецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Шевченко, буд. № 27. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Драневич Костянтин Іванович, 1899 року народження, с. Антонове Брест-Литовського району Гродненської області, Польща, білорус, освіта нижча, до 1932 року ВКП (б). Проживав: м. Сталіно, сел. Олександровське, буд. № 5. Робітник заводу № 73. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дранов Наум Аврамович, 1894 року народження, с. Стеблев Київської області, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 8 лінія, 4 проспект, буд. № 48. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Драний Петро Павлович, 1869 року народження, с. Зайцеве Артемівського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Селянин. Проживав за місцем народження. Заарештований 3 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Драпов Сергій Васильович, 1888 року народження, с. Златоустівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Червоний маяк». Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Драх Яків Адамович, 1900 року народження, с. Рівнопіль Старокерменчицького району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Рівнопіль Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Драхенберг Ріхард Юлісович, 1911 року народження, с. Ст. Олександрівка Пулинського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештовний 14 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Драч Анатолій Олексійович, 1910 року народження, с. Бесідка Ставищенського району Київської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Працівник азотно-тукового заводу. Проживав: м. Горлівка, Стара колонія, буд. № 13, кв. 11. Заарештований 8 квітня 1934 року. Виїзною сесією Донецького обласного суду у м. Горлівці 15 липня 1934 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1937 році.

Драч Анатолій Олексійович, 1910 року народження, с. Бесідка Ставищенського районуКиївської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Викладач учкомкомбінату шахти "Комсомолець". Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта "Комсомолець", буд. № 1, кв. 8. Заарештований 25 листопада 1936 року. Виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові 10 липня 1937 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 липня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Драч Леонід Федорович, 1919 року народження, с. Ісай Турнівського району Львівської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Леніна Горлівського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 2 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Драчевський Анатолій Пилипович, 1922 року народження, с. Юр'ївка Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 30 грудня 1942 року. Не засуджений. Реабілітований у 1999 році.

Драчковський Віктор Юліанович, 1922 року народження, с. Кам'янка Кам'янського району Кіровоградської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Бригадир мастильного господарства заводу "Азовсталь". Заарештований 5

травня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Драчук Петро Дорофійович, 1921 року народження, с. Сутіска Вінницької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Донецької області. Учень 9 класу СШ № 1. Заарештований 13 березня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Древаль Володимир Михайлович, 1892 року народження, с. Билбасівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Оглядач вагонів ст. Слов'янськ. Заарештований 17 грудня 1937 року. Лінійним судом Південнодонецької залізниці у м. Слов'янську виправданий. Реабілітований у 1938 році.

Древаль Павло Іванович, 1912 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, кандидат у члени ВКП(б). Вільнонайманий 61 дивізіону бронепоїздів. Заарештований 25 липня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Саратова Саратовської області засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Древаль Павло Семенович, 1904 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Кочегар керамічного комбінату. Заарештованй 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Древлау Рейнгольд Данилович, 1903 року народження, с. Дубове Баранівського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Сталінської області. Робітник заводу ім. Петровського. Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 листопада 1941 року при етапуванні на х. Ляпичеве. Реабілітований у 1964 році.

Дрегер Густав Васильович, 1884 року народження, с. Кальсольтор Мелітопольського району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Юнком", буд. № 6, кв. 2. Вантажник шахти «Юнком». Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дрегер Рудольф Густавович, 1907 року народження, сел. Томашівка Потіївського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Візник артілі. Заарештований 16 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 18 серпня 1938 року у в'язниці м. Артемівська. Реабілітований у 1957 році.

Дреєр (Дрейєр) Емануїл Андрійович, 1906 року народження, м. Єнакієве Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шапошникове Амвросіївського району Донецької області. Заступник голови колгоспу «Ленінталь». Заарештований 10 квітня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дреєр Іван Карлович, 1885 року народження, м. Волков Ліфляндської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове (м. Донецьк) Донецької області, вул. Косіора, буд. № 11. Робітник шахти № 17-17-біс. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Дреєр Іван Федорович, 1904 року народження, х. Вербівка Макіївського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти "Івін". Проживав: х. Гончарова Балка Макіївського району Донецької області. Заарештований 23 грудня 1934 року. Спецколегією Донецького обласного суду 25 квітня 1935 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Дреєр Мартин Германович, 1883 року народження, с. Рибне Воронезької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петро-

павлівка Амвросіївського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 25 квітня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дреєр Михайло Христофорович, 1903 року народження, м. Амвросіївка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 40 лінія, буд. № 40. Майстер коксових печей. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Дреєр Олександр Андрійович, 1904 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Рахівник колгоспу ім. Леніна. Заарештований 1 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дреєр Пелагея Петрівна, 1905 року народження, с. Гостищеве Білгородського району Курської області, росіянка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської області. Робітниця металургійного заводу. Заарештована 22 квітня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Дреєр-Шаповалова Любов Григорівна, 1918 року народження, с. Карпилівка Гомельської області, росіянка, освіта 8 класів, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської області. Не працювала. Заарештована 29 лютого 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 7 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1993 році.

Дрей Григорій Якович, 1897 року народження, с. Новопетрівка Братського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Софіїне-Бродське Сніжнянського району Донецької області. Приватний візник. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дрейбах Адольф Карлович, 1899 року народження, с. Золоток Новгород-Волинського району Київської області, німець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Оленівка Костянтинівського району Донецької області. Завгосп учбового господарства. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дрейлінг Михайло Вільгельмович, 1903 року народження, с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Їздовий колгоспу ім. Леніна. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрейлінг Михайло Федорович, 1910 року народження, с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Коваль колгоспу ім. Леніна. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрейлінг Олександр Мартинович, 1897 року народження, Петропавлівська сільрада Макіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб, член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 28 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дрейлінг Федір Християнович, 1906 року народження, с. Надеждинка Матвієво-Курганського району, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Петропавлівка Амвросіївського району Донецької області. Машиніст молотилки колгоспу ім. Леніна. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Дрейт Давид Давидович, 1889 року народження, сел. Зальфельд Новочеркаського району Саратовської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Старобешеве Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Вчитель СШ. Заарештований 21 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дрейфельд Карл Федорович, 1884 року народження, с. Кузнецівка Олександро-Невської волості Маріупольського повіту Катеринославської губернії, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрейфельд Федір Федорович, 1914 року народження, х. Баддя Старобешівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Покрово-Киреєве Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 10 вересня 1943 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно Сталінської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дрейхель Артур Карлович, 1908 року народження, с. Кочембак Фрейдорфського району Кримської АРСР, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Молотобоєць ковальні заводу "Азовсталь". Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 8 січня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1994 році.

Дрель Владислав Миколайович, 1886 року народження, с. Джари Радомильської губернії (Польща), поляк, грамотний, безпартійний. Майстер-канатник рудника "Байрак" Калинівського рудоуправління Горлівського району. Проживав: сел. Микитівка, вул. Свердлова, 64. Заарештований 5 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Дреманович Іван Григорович, 1915 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта середня технічна, безпартійний. Помічник машиніста доломітного кар'єру. Проживав: Донецька область, Горлівський район, Мала Гольма, гуртожиток № 9. Заарештований 7 лютого 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 червня 1935 року звільнений. Реабілітований у 1935 році.

Дрига Григорій Прокопович, 1903 року народження, Кобеляцький район Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Проскуринове Слов'янського району Донецької області. Агент по організації замовлень для фотостудії. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Дрига Данило Павлович, 1877 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Дрига Євдоким Павлович, 1903 року народження, с. Каслова Балка Кобеляцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Молотобоєць електромонтажного цеху. Проживав: ст. Дебальцеве, 8 будбюро, 1-ий майданчик. Заарештований 15 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дрига Іван Олексійович, 1912 року народження, х. Ялта Новоіванівської сільради Петрівського району Ізюмського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар депо м. Слов'янськ. Проживав: сел. Новослов'янськ Донець-

кої області, вул. Володарського, 68. Заарештований 2 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 3 роки до заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дрига Іван Прокопович, 1892 року народження, с. Нелепівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта № 19/20, буд. № 38, кв. 1. Кріпильник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дрига Макар Маркович, 1895 року народження, с. Н. Олександрівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Н. Олександрівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Пролетар". Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дрига Меланія Василівна, 1908 року народження, с. Богатенько Кечіївського району Харківської області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Кіндратівка Костянтинівського району Сталінської (Донецької) області. Робітниця заводу "Червона зірка". Заарештована 21 травня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Кустанайську область. Реабілітована у 1989 році.

Дрига Олексій Олексійович, 1910 року народження, х. Ялта Новоіванівської сільради Петрівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий овочевою базою. Проживав: сел. Новослов'янськ, вул. Володарського, 68. Заарештований 5 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дрига Олексій Якович, 1906 року народження, с. Попове Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Тесляр залізничної станції. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, 1-й майданчик, барак № 14. Заарештований 8 грудня 1934 року. Лінійним судом Донецької залізниці 5 лютого 1935 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дрига Сергій Іларіонович, 1904 року народження, с. Грузьке Гайсинського району Вінницької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Соцмістечко, вчительський будинок. Директор школи. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дрига Степан Леонтійович, 1896 року народження, с. Дригина Гребля Кобеляцького району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Слюсар радгоспу «Сільінтерн». Проживав: ст. Дарівка Донецької області. Заарештований 9 грудня 1932 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Дрига Яків Павлович, 1907 року народження, с. Каслова Балка Дрижино-Греблянської сільради Кобеляцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Працівник контори. Проживав: ст. Дебальцеве, 8-е будбюро, 1-й майданчик. Заарештований 15 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки концтабору. Реабілітований у 1989 році.

Дригач Микола Олексійович, 1910 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: ст. Дубове Сталінської області. Машиніст водокачки залізничної станції Дубове. Заарештований 13 квітня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Дригвель (Дрегваль) Яків Тимофійович, 1889 року народження, с. Подгородне Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, будка 425 км. Обхідник колії. Заарештований 5 січня 1937 року.

Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Дридгер Іван Іванович, 1895 року народження, сел. Шостаківка Олександрівського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проповідник. Проживав: с. Беззаботівка Олександрівського району Донецької області. Даних про арешт немає. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29 січня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дридигер (Дридизер) Іван Іванович, 1912 року народження, с. Мемрик Селидівського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Мемрик Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Тракторист колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 20 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 25 липня 1942 року у в'язниці № 2 м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської області. Реабілітований у 1990 році.

Дрижак Абрам Тимофійович, 1894 року народження, с. Мар'їівка Добропільського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Благоєва, буд. № 2. Плановик фасонно-ливарного цеху заводу ім. Сталіна. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований 1960 році.

Дриг Степан Данилович, 1892 року народження, с. Липецьк Кобринського району Гродненської області, білорус, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області. Електрик заводу імені Кірова. Заарештований 19 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрипанов Павло Павлович, 1910 року народження, Харківська область, українець, освіта нижча, безпартійний. Електрик коксохімзаводу. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, 2-а Слобідка, буд. № 14. Заарештований 5 вересня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дритенпрейс Пантелій Валерійович, 1895 року народження, м. Таганрог Ростовської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Майстер електроцеху електростанції. Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Дрібниця Михайло Романович, 1886 року народження, с. Порфирівка Долинського району Миколаївської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Ув'язнений ВТК НКВС м. Маріуполя. Заарештований 11 липня 1941 року. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1991 році.

Дробан Григорій Михайлович, 1893 року народження, х. Глинське Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Терни Краснолиманського району Донецької області. Ветфельдшер колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дробах Федір Андрійович, 1895 року народження, с. 3-я Біленька Краматорського району Артемівського округу, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. 3-я Біленька Краматорського району Артемівського округу. Заарештований 24 квітня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16 липня 1930 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дробишев Дмитро Іванович, 1915 року народження, м. Першотравневе Луганської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Першотравневе Луганської області. Вибійник шахти "Транспортник". Заарештований 20 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1964 році.

Дробітько Аким Ерастович, 1891 року народження, с. Олександрівка Близнюківського ра-

йону Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Диспетчер станції Красний Лиман. Проживав: ст. Красний Лиман, залізничий буд. № 61, кв. 26. Заарештований 8 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дробітько Семен Ілліч, 1890 року народження, с. Олександрівка Лозівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Черговий залізничної станції. Проживав: с. Іванівка Краснолиманського району Донецької області. Заарештований 25 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 травня 1933 року йому заборонено проживати в 12 областях строком на 3 роки. Реабілітований у 1997 році.

Дробовозов Василь Мефодійович, 1916 року народження, с. Олексіївка-Лозівка Олексієво-Лозівського району Ростовської області, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б). Червоноармієць. Заарештований 12 квітня 1945 року. Військовим трибуналом 2-ї гвардійської артилерійської дивізії прориву резерву Головнокомандування засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Дробот Аким Іванович, 1879 року народження, Херсонська область, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Сторож молитовного дому. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дробот Антон Єгорович, 1900 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник сільгоспбази. Заарештований 16 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дробот Іван Михайлович, 1890 року народження, с. Плоске Полтавського району Полтавської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Інспектор свинотресту. Заарештований 4 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Дробот Кузьма Петрович, 1881 року народження, с. Калинболот Новоархангельського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта 19/20, Стандартний будинок № 11, кв. 1. Кріпильник шахти 19/20. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вирокук немає Реабілітований у 1958 році.

Дробот Микола Дмитрович, 1895 року народження, с. Помошна Новоукраїнського району Кіровоградської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Шлакова гора, барак № 7, кв. 7. Десятник вугільного двору заводу ім. Куйбишева. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1968 році.

Дробот Юхим Тимофійович, 1885 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Богданівка Старокаранського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Наша праця». Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дробот Юхим Тимофійович, 1885 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Член колгоспу "Наша праця". Проживав: х. Богданівка Старокаранського району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дроботенко Денис Арсентійович, 1892 року народження, с. Дронівка Артемівського району

Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м.Донецьк) 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дроботов Андрій Костянтинович, 1894 року народження, с. Времівка Великоянісольського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Приватний каменяр. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дроботов Петро Миколайович, 1911 року народження, сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, до 1933 року – член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2, буд. № 64, кв. 10. Робітник шахти № 2. Заарештований 30 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дроботун Василь Якович, 1868 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Не працював. Проживав: х. Марків Яр Риківського району Донецької області. Заарештований 19 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дроботун Іван Якович, 1878 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Не працював. Проживав: х. Марків Яр Риківського району Донецького області. Заарештований 19 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дроботун Михайло Іванович, 1905 (1895) року народження, х. Марків Яр Риківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Не працював. Проживав за місцем народження. Заарештований 19 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дроботун Степан Іванович, 1908 року народження, х. Марків Яр Орджонікідзевського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Марків Яр Орджонікідзевського району Сталінської області. Сторож колгоспу "Борець за правду". Заарештований 4 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1947 році.

Дробоіть Іван Дмитрович, 1899 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Богданівка Старокаранського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Наша праця". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дроб'язко Данило Андрійович, 1877 року народження, с. Луганське Орджонікідзівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Красний Лиман Донецької області, вул. Кооперативна, буд. № 42. Приймальник-автоматник вагонного депо ст. Красний Лиман. Заарештований 16 вересня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дроб'язко Микола Павлович, 1911 року народження, с. Ростош Мілерівського району Північно-Кавказького краю, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , вул. Кар'єрна, 8. Заарештований 13 травня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дрожаников Іван Васильович, 1872 року народження, с. Покровське Куп'янського повіту Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, колонія А, буд. № 185, кв. 21. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дроженко Олександр Прокопович, 1913 року народження, м. Воскресенське Одеської області, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Проживав: м. Чистякове Сталінської області. Шофер УНКВС. Заарештований 8 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дрожжин Василь Антонович, 1887 року народження, с. Зуївка Харцизького району Донецької області, росіянин, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник гідрогреблі. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрожжин Макар Дем'янович, 1899 року народження, с. Босове Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Косіора, колонія 2, буд. № 2. Бурильник шахти № 3. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дрожковський Франц Генріхович, 1894 року народження, м. Заверци, Польща, поляк, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Касир нічного санаторія. Заарештований 5 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрозд (Кулан) Адам (Михайло) Іванович (Кирилович), 1896 року народження, с. Хотиничі Пінського повіту, Польща, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта «Юнком», Стара колонія, буд. № 16-Б. Вибійник шахти. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1988 році.

Дрозд Аким Андрійович, 1908 року народження, с. Софіївка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 9 червня 1942 року. Військовим трибуналом 31 стрілецької дивізії 56 армії засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1997 році.

Дрозд Гнат Єгорович, 1904 року народження, с. Н. Григорівка Мелітопільського району Запорізької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Вчитель СШ № 13. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дрозд Євдоким Григорович, 1894 року народження, с. Миколаївка Сталінського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Член колгоспу "Наша праця". Проживав: х. Богданівка Старокаранського району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дрозд Євдоким Григорович, 1894 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Вікторівка Старокаранського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дрозд Ілля Матвійович, 1900 року народження, м. Давидгородок Мозирського повіту, Польща, білорус, освіта середня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 16 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дрозд Костянтин Лук'янович, 1885 року народження, с. Шахновщина Новосиржевської області, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, колонія А, буд. № 86, кв. 3. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений Особливою на-

радою при НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

Дрозд Ольга Василівна, 1891 року народження, м. Стовбці Новогрудської губернії, Польща, білоруска, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, кол. А, буд. № 86, кв. 3. Домогосподарка. Заарештована 23 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1958 році.

Дрозд Степан Іванович, 1902 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Член колгоспу "Наша праця". Проживав: х. Вікторівка Старокаранського району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дрозд Степан Іванович, 1902 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Вікторівка Старокаранського району Донецької області. Тракторист колгоспу «Наша праця». Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дроздов Іван Пахомович, 1894 року народження, м. Маріуполь, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Конторний працівник. Проживав: м. Маріуполь, вул Степова, буд. № 2. Заарештований 12 квітня 1921 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1921 році.

Дроздов Іван Пахомович, 1894 року народження, с. Клинці Чернігівської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Службовець управління Чорноморського пароплавства. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дроздов Ілля Хомич, 1902 року народження, с. Слов'янка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Моторист радгоспу. Проживав: Донецька область, ст. Удачна, радгосп № 6. Заарештований 10 вересня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дроздов Михайло Федорович, 1872 року народження, х. Михаліне Полоцького округу Вітебська губернія, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Контролер відділу технічного контролю заводу ім. Орджонікідзе. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, вул. Урицького, буд. № 84, кв. 1. Заарештований 2 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 17 січня 1937 року засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дроздов Семен Федорович, 1896 року народження, с. Василівка Єлецького району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти 10/10-біс. Проживав: м. Чистякове, шахта 10/10-біс, буд. колективного житла. Заарештований 15 жовтня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дроздов Федіср Опанасович, 1876 року народження, м. Маріуполь, росіянин, освіта народна, безпартійний. Комірник військового порту. Проживав: м. Маріуполь, вул. Міністерська, буд. № 11. Заарештований 6 квітня 1921 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1921 році.

Дроздов Харитон Васильович, 1892 року народження, с. Новобахмутівка Дзержинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Диктатура праці». Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дроздова Анастасія Іванівна, 1901 року народження, с. Дмитрівка Волноваського району Донецької області, росіянка, малограмотна, безпартійна. Проживала: роз'їзд Широкий Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 9 вересня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1993 році.

Дроздова Олена Костянтинівна, 1904 року народження, м. Дружківка Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Робітниця болтового заводу. Проживала: м. Дружківка Донецької області, вул. 1 Травня, буд. № 11. Заарештована 26 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1932 році.

Дроздовський Михайло Михайлович, 1909 року народження, м. Мінськ, Білорусія, білорус, освіта 7 класів, даних про партійність немає. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Привокзальна, буд. № 5, кв. 16. Командир батареї 80 артполку. Заарештований 5 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дроздюк Гнат Олександрович, 1903 року народження, с. Пороги Станіславського воєводства, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Ув'язнений в'язниці у м. Артемівську Сталінської (Донецької) області. Заарештований 13 грудня 1939 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 червня 1941 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дрозін ГеоргійІлліч, 1873 року народження, м. Кобеляки Полтавської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 7 лінія, буд. № 45. Юрисконсульт контори «Союзутиль». Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дройф Вільгельм Якович, 1893 року народження, Німеччина, німець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Коваль заводу ім. Сталіна. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1989 році.

Дройф Вільгельм Якович, 1893 року народження, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця, буд. 2-Б, кв. 17. Коваль машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до заслання за межі СРСР. Реабілітований у 1956 році.

Дроніч Дмитро Ілліч, 1915 року народження, м. Дзержинськ Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, кандидат у члени ВКП(б). Сержант стрілецької роти 389 стрілецького полку 176 стрілецької дивізії. Заарештований 3 липня 1942 року. Військовим трибуналом 176 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 липня 1942 року. Реабілітований у 1997 році.

Дронов Іван Васильович, 1908 року народження, с. Оріхове Косторинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 18 Сніжнянського району Сталінської області. Робітник шахти № 18. Заарештований 28 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дронов Петро Федорович, 1911 року народження, х. М. Кам'янка Кам'янського району Ставропольського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник "Укрпромбуту". Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Заарештований 20 вересня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дротик Костянтин Іванович, 1890 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Робітник заводу "Червоний хімік". Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Дрофань Євген Данилович, 1906 року народження, с. Курінь Бахмацького району Чернігівської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Завуч шахти № 18. Заарештований 20 травня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1955 році.

Другак Василь Лаврентійович, 1878 року народження, с. Золотий Колодязь Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, Житлокооп, буд. № 7, кв. 1. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 9 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Другак Микола Прокопович, 1905 року народження, с. Максимілянівка Мар'їнського району Донецької області, національність не вказана, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Красногорівка Донецької області. Технік керамічного заводу. Заарештований 24 липня 1937 року. Засуджений трійкою по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1953 році.

Дружинін Василь Іванович, 1904 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 20 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дружинін Родіон Артемович, 1910 року народження, с. Темрюк Володарського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу "Червона армія". Проживав за місцем народження. Заарештований 11 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дружинський Костянтин Петрович, 1905 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Робітник склозаводу. Заарештований 21 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Дружченко Пилип Федорович, 1891 року народження, с. Богуслав Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Бурильник шахти № 12/13. Заарештований 17 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1962 році.

Друзєв Семен Мойсейович, 1896 року народження, с. Гайдівка Старобільського округу Донецької області, українець, освіта нижча, до 1930 року член ВКП(б). Бригадир депо заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка Донецької області, трубний завод, буд. № 6, кв. 2. Заарештований 22 серпня 1936 року. Особлою нарадою при НКВС СРСР 3 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Друзь Віра Кузьмівна, 1923 року народження, с. Гольма Балтівського району Одеської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської області. Продавець магазину. Заарештована 18 липня 1952 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР заслана на 5 років у Новосибірську область. Реабілітована у 1989 році.

Друзь Єгор Васильович, 1874 року народження, с. Лозова Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Колгоспник колгоспу "Нове життя". Проживав: с. Лозова Лиманського району Донецької області. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Друзь Наталія Данилівна, 1910 року народження, с. Свердлов Підвисицького району Київської області, українка, малограмотна, безпартійна. Без певного місця проживання та праці. Заарештована 14 квітня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Друй Наум Мойсейович, 1899 року народження, м. Креславка Двінського повіту Вітебської губернії, єврей, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, санаторій Донецької залізниці. Робітник колії. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно на 12 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 1955 році.

Друмов Феодосій Семенович, 1896 року народження, Цебриківський район Одеської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Телеграфіст міськвідділу зв'язку. Заарештований 13

лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Друпп Михайло Григорович, 1896 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник «Союзтрансу». Проживав: сел. Заартемівськ Артемівського району Донецької області. Заарештований 10 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Друц Яків Маркович, 1895 року народження, с. Малинівка Новоодеського району Одеської області, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Шишківка Шахтарського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Ударник". Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Друшель Павло Адамович, 1885 року народження, м. Рига, росіянин, освіта середня, безпартійний. Завідуючий шахтою № 3 "Валентинівка" Щербинівського рудоуправління. Проживав: сел. Щербинівка, Нова колонія, буд. № 52. Заарештований 7 березня 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1928 році.

Друшляк Нестер Єгорович, 1905 року народження, с. Новоосипове Куп'янського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Новоосипове Куп'янського району Харківської області. Чоботар. Заарештований 28 квітня 1945 року. Військовим трибуналом Північнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1962 році.

Друщенко Пилип Федорович, 1892 року, с. Богуслав Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Бурильник шахти. Заарештований 17 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році

Друян (Дур'ян) Абрам Якович, 1893 року народження, Миколаївська область, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Візник артілі «Артемкооптранс». Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Друян (Дур'ян) Мендель (Михайло) Якович, 1899 року народження, Миколаївська область, єврей, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Візник артілі «Артемкооптранс». Заарештований 23 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дрюк Михайло Ілліч, 1899 року народження, с. Кр. Калинка Дніпропетровської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: с. Каракуб Старобешівського району Донецької області. Гірничий технік рудоуправління. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дрязгов Андрій Лаврентійович, 1893 року народження, с. Качнєве Шуйського району Іванівської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Не працював. Заарештований у Матвієво-Курганському районі 28 лютого 1942 року. Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Розстріляний 18 травня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

Дрьома Григорій Панфілович, 1902 року народження, місце народження не вказано, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Ясна Поляна Краматорського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 12 лютого 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 3-го танкового корпусу до розстрілу. Розстріляний 12 лютого 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

Дрьома Кузьма Пилипович, 1905 року народження, с. Свободне Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Обхідник колії. Проживав: с. Свободне

Волноваського району Донецької області. Даних про арешт немає. Виїзною сесією спецколегії лінійного суду Донецької залізниці на ст. Волноваха 13 жовтня 1936 року виправданий. Реабілітований у 1955 році

Дрьомов Всеволод Мойсейович, 1912 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Щебинівський рудник, Новолікарська будова 1925 року, буд. № 26. Завідуючий магазином. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Дрьомов В'ячеслав Мойсейович, 1916 року народження, с. Черемушки Комишівського району Курської області, росіянин, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, вул. Карла Маркса, буд. № 61. Не працював. Заарештований 30 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Дрьомов (Дрьомін) Георгій Іванович, 1906 року народження, с. Жирновець Золотухінського району Курської області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, гуртожиток хіміків № 26. Вантажник хімзаводу. Заарештований 25 травня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дрьомов Яків Дмитрович, 1904 року народження, с. Красна Поляна Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 32, буд. № 46, кв. 1. Наваловідбійник шахти. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дрьомова Олександра Павлівна, 1893 року народження, м. Варшава, Польща, полька, освіта нижча, безпартійна. Не працювала. Проживала: сел. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 61. Заарештована 3 листопада 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 18 січня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1956 році.

Дрьомін Федот Григорович, 1895 року народження, с. Водяне Курського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Шкільна, буд. № 41. Робітник кондитерської майстерні. Заарештований 30 квітня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дуб Василь Антонович, 1865 року народження, с. Андріївка Зміївського повіту Харківської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: Маріупольський округ. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8 лютого 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дуб Микита Савич, 1893 року народження, с. Новопетрівське Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер радгоспу "Більшовик". Заарештований 15 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дуб Микола Васильович, 1907 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Працівник радгоспу "Гігант". Заарештований 13 травня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дубенко Іван Дмитрович, 1900 року народження, с. Кучерове Сороцького району, Молдавія, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Кустар-чоботар. Заарештований 5 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дубенко Микола Леонтійович, 1913 року народження, сел. Яма Артемівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпар-

тійний. Червоноармієць. Заарештований 9 грудня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС Хабаровського військового округу на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1958 році.

Дубенко Петро Леонтійович, 1919 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Курсант Севастопольського училища зенітної артилерії. Заарештований 4 листопада 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Дубик Петро Іванович, 1900 року народження, с. Повіт Рогатинського повіту на Галичині, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Провідник залізничної станції. Заарештований 6 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Дубина Василь Трохимович, 1885 року народження, с. Рубанка Дмитрівського району Чернігівської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Вчитель СШ № 14 ім. Кірова. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 листопада 1941 року при етапуванні на ст. Ляпичеве. Реабілітований у 1963 році.

Дубина Віктор Іларіонович, 1912 року народження, с. Верівка Орджонікідзівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Верівка Орджонікідзевського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу "Червоний Жовтень". Заарештований 25 червня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році

Дубина Віра Єлисеївна, 1920 року народження, с. В. Олександрівка В. Олександрівського району Херсонської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Волноваха Сталінської області. Робітниця колії. Заарештована 31 серпня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджена на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1969 році.

Дубина (Дубініна) Євдокія (Ірмонія) Дмитрівна, 1896 року народження, с. Злодіївка Лиманського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Домогосподарка. Без певного місця проживання. Заарештована 23 травня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 20 вересня 1935 року засуджена на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1991 році.

Дубина Іван Іванович, 1881 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Хацепетівка Сталінської області. Сторож залізничного переїзду. Заарештований 24 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дубина Іван Павлович, 1876 року народження, с. Федорівка Першотравневого району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Кобильне Першотравневого району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дубина Назар Варфоломійович, 1914 року народження, с. Медвин Богуславського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Інтернаціональна, буд. № 103. Робітник заводу "Автоскло". Заарштований 24 січня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 10 липня 1937 року. Реабілітований у 1992 році.

Дубина Петро Іванович, 1880 року народження, с. Сахновичі Сахновицької волості Кобринського повіту, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Робітник артілі «Червоний харчовик». Проживав: м. Рикове, 41 лінія, 2-а кооперативна вулиця, буд. № 17. Заарештований 2 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дубина Степан Трихонович, 1906 року народження, м. Дзержинськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської області. Машиніст елек-

тровозу шахти ім. Дзержинського. Заарештований 14 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дубина Стефан Лук'янович, 1880 року народження, с. Троїцьке Межівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник металозаводу ім. Томського. Проживав: с. Ясинівка Макіївського району Донецької області. Заарештований 15 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дубина Фекла Йосипівна, 1894 року народження, с. Сергіївка Красноармійського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Сергіївка Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу "Пролетар". Заарештована 7 липня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Дубина Юхим Федорович, 1892 року народження, с. Барахти Васильківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Тесляр заводу "Азовсталь". Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Кладовищенська, 53. Заарештований 14 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 липня 1933 року висланий у Казахтан строком на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дубинець Денис Олександрович, 1881 року народження, с. Горобська Золотоноського району Полтавської області, українець, неграмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: м. Гришине Донецької області, вул. Поштова, буд. № 10. Заарештований 15 грудня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року висланий у Північний край на 3 роки. Реа білітований у 1989 році.

Дубинецький Григорій Васильович, 1936 року народження, с. Старики Козинського району Рівненської області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: сел. К. Лібкнехта Артемівського району Сталінської області. Штукатур заводу. Заарештований 23 липня 1958 року. Сталінським облсудом засуджений на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дубинський Ісаак Абрамович, 1923 року народження, с. Синюхин Брід Першотравневого району Одеської області, єврей, освіта неповна середня, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 7 серпня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Дубинський Опанас Максимович, 1891 року народження, м. Проскурів Кам'янець-Подільської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Місце роботи не вказано. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Джулинська, 10. Заарештований 22 квітня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 липня 1931 року заборонено проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дубицький Йосип Іванович, 1898 року народження, с. Мар'їнка Донецької області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Бухгалтер. Заарештований 28 квітня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Дубицький Микола Якович, 1916 року народження, с. Замарине Чашинського району Вітебської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Миколаїв Миколаївської області. Робітник залізничної колії. Заарештований 23 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дубілер Ісаак Абрамович, 1881 року народження, м. Новомосковськ Дніпропетровської області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, вул. Новомартенівська, буд. № 133. Помічник головного інженера тресту "Сталінвугілля". Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) засуджений на 15 років

ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Дубінін Василь Кузьмич, 1906 року народження, с. Дemeніне Хомутівського району Курської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Маляр міськоздорову. Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дубінін Дмитро Петрович, 1893 року народження, с. Барвенкове Барвенківського району Харківської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Кустар-картузник. Без певного місця проживання. Заарештований 29 квітня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Дубінін Омелян Харитонович, 1893 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Десятник кінного двору. Проживав: м. Чистякове Донецької області, гуртожиток кінного двору. Заарештований 31 серпня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17 грудня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Дубінін Петро Федорович, 1902 року народження, м. Горлівка Донецької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав за місцем народження. Працівник азотно-тукового заводу. Заарештований 21 червня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дубінін Пилип Федорович, 1908 року народження, с. Єлецька Новооскольського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Єлецька Новооскольського району Курської області. Обхідник колії. Заарештований 17 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Дубірний Семен Лазарович, 1906 року народження, м. Гайсин Подільської губернії (Вінницької області), єврей, грамотний, безпартійний. Завідуючий перукарнею. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Ларинка, вул. Кар'єрна, буд. № 1. Заарештований 16 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році

Дубков Петро Сігізмундович, 1908 року народження, с. Мокряки Ульського району, Білорусія, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Сталінської області. Вантажник рудоуправління. Заарештований 25 червня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Дубова Марія Іванівна, 1919 року народження, с. Чорногорівка Ямського району Донецької області, українка, освіта вища, безпартійна. Проживала: с. Чорногорівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 9 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1966 році.

Дубовецький Микола Олександрович, 1877 року народження, м. Житомир Житомирської області, росіянин, освіта – духова семінарія, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Новоселівка, вул. Артема, буд. № 106. Священик Слов'янської церкви. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Дубовий Іван Павлович, 1910 року народження, с. Солона Будка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий пунктом "Заготзерно". Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), контора "Заготзерно". Заарештований 9 жовтня 1932 року. Трійкою при колегії ОДПУ УРСР 25 листопада 1932 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дубовий Олександр Олександрович, 1920 року народження, с. Олександрівка Проскурівського району Кам'янець-Подільської області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований

27 лютого 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дубовий Серафим Євсійович, 1911 року народження, с. Лепетиха Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Красна, буд. № 22. Покрівельник. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дубовик Борис Дмитрович, 1926 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Не працював. Заарештований 21 березня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ. Вмер 11 червня 1944 року у Дальтаборах. Реабілітований у 1992 році.

Дубовик Василь Степанович, 1902 року народження, с. Носівка Носівського району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Кучер заводу "Азовсталь". Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дубовик Дмитро Петрович, 1906 року народження, с. Хомутівка Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти "Провіданс". Проживав: шахта "Провіданс", буд. № 206. Заарештований 13 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дубовик Овсій Гаврилович, 1897 року народження, х. Новопавлівський Матвієво-Курганського району Ростовської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Катик Чистяківського району Донецької області. Візник міжрайторгу. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дубовик Іван Акимович, 1879 року народження, с. Водяне Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. 3-го Інтернаціоналу, буд. № 174. Робітник Маріупольського порту. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дубовик Федосій Васильович, 1875 року народження, с. Саханка Маріупольського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Саханка Маріупольського району Донецької області. Заарештований 30 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 квітня 1930 рокузасуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дубовський Мойсей Сергійович, 1884 року народження, с. Новомайорське Старокерменчицького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 28 березня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 червня 1931 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Дубограй Олександр Антонович, 1930 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта 3 класи, член ВЛКСМ. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Слюсар трамвайного парку № 2. Заарештований 15 березня 1949 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Дуботовкін Іван Денисович, 1908 року народження, с. Стара Кривуля Петропавлівського району Воронезької області, росіянин, освіта 6 класів, член ВКП(б). Молодший командир 39 стрілецького полку. Заарештований 13 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 5 лютого 1942 році. Реабілітований у 1991 році.

Дубошко Іван Лікандрович, 1919 року народження, с. Олександрівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 2 лютого 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Омській області засуджений на 8 років

ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Дубрівний Захар Матвійович, 1890 року народження, с. Кам’янка Апостоловського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Бригадир польової бригади колгоспу «Активіст». Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Дубрівний Лука Захарович, 1909 року народження, с. Кам’янка Апостоловського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Дубров Андрій Миколайович, 1899 року народження, м. Чистякове Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської області. Робітник шахти. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дубров Євген Олександрович, 1894 року народження, с. Мельниківка Смілянського району Київської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, 16 дільниця, буд. № 1-Б, кв. 25. Плановик заводу ім. Сталіна. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дубров Дмитро Іванович, 1887 року народження, с. Тадювци, Болгарія, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Огородник радгоспу ім. Челюскінцев. Заарештований 11 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дубров Іван Семенович, 1905 року народження, м. Чистякове Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Чистякове Сталінської області. Електрик шахти № 1. Заарештований 5 липня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Дубров Кузьма Ілліч, 1896 року народження, с. Корсунь Орджонікідзівського району Донецької області, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: м. Зугрес Харцизького району Донецької області, Кринка, буд. № 24. Комірник «ЗуДРЕСбуду». Заарештований 1 червня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1990 році.

Дубров Федір Калістратович, 1905 року народження, с. Лютеньки Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Малосадова, буд. № 8. Слюсар заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дубров-Віцький Павло Миколайович, 1908 року народження, м. Чистякове Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Перукар. Проживав: м. Чистякове, вул. Куцобинівка, буд. № 28. Заарештований 11 листопада 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дуброва Галина Іванівна, 1918 року народження, м. Запоріжжя Запорізької області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітниця заводу № 73. Заарештована 29 листопада 1941 року. Засуджена військовим трибуналом 21 армії до розстрілу. Розстріляна 13 грудня 1941 року. Реабілітована у 1993 році.

Дубровін Лука Васильович, 1900 року народження, с. Горбачівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1935 року – член ВКП(б). Проживав: сел. Моспине Донецької області, вул. Кіровська, буд. № 4. Оглядач вагонів. Заарештований 29 вересня

1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дубрович Тимофій Іонович, 1877 року народження, с. Микільське Ставропольського повіту Самарської губернії, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Головний кондуктор ст. Волноваха. Проживав: Донецька область, сел. Волноваха, казенний будинок № 79. Заарештований 24 грудня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1958 році.

Дубровська Ганна Абрамівна, 1915 року народження, м. Кролівець Чернігівської області, єврейка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Студентка пединституту. Заарештована 20 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Дубровський Володимир Михайлович, 1885 року народження, с. Коліївці Віленського повіту Віленської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Тесляр заводу ім. Артема. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дубровський Іван Микитович, 1889 року народження, с. Нивка Борисівського району Мінської області, латиш (білорус), освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Фонтанна, буд. № 20. Робітник заводу «Азовсталь». Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Дубс Гнат Леонович, 1914 року народження, м. Львів, Польща, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Друкар першої поліграфічної фабрики. Заарештований 5 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дубс Рейнгольд Едуардович, 1910 року народження, с. Татанай Колайського району Кримської АРСР, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Яма Артемівського району Донецької області. Економіст планового відділу доломитного комбінату. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Дуб'янський Іван Петрович, 1917 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Технік-електрик заводу № 107. Заарештований 3 січня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дуванов Леонід Федорович, 1886 року народження, с. Щеглівка Сталінського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: х. Кекіна Макіївського району Донецької області. Пенсіонер. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дуванський Єгор Панфілович, 1874 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 1 Сніжнянського району Сталінської області. Прибиральник породи шахти № 1. Заарештований 13 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дугар Марія Федорівна, 1895 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Хрестище Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 23 квітня 1942 року. Військовим трибуналом 51 стрілецької дивізії засуджена до розстрілу. Розстріляна 7 травня 1942 року с. Банне Сталінської області. Реабілітована у 1989 році.

Дугар Феодосій Юхимович, 1870 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, без-

партійний. Колгоспник. Проживав за місцем народження. Заарештований 5 січня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 грудня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Дугар Феодосій Юхимович, 1873 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Хрестище Слов'янського району Донецької області. Сторож лікарні. Заарештований 17 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дугельний Мойсей Михайлович, 1882 року народження, с. Сергіївка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Удачне Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Пенсіонер. Заарештований 17 березня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дугельний Петро Семенович, 1903 року народження, с. М. Опішня Опішнянського району Полтавської області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Працівник заводу ім. Дзержинського. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Дугельний Федір Михайлович, 1876 року народження, с. Сергіївка Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 25 жовтня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дугін Володимир Михайлович, 1913 року народження, м. Верхньоудинськ Забайкальської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Інструктор фізкультури профспілки залізниці. Заарештований 29 січня 1945 року. Військовим трибуналом Таврійського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дугінов Василь Дмитрович, 1900 року народження, с. Криворіжжя Добропільського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вулканізатор МТС. Заарештований 25 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дугінов Григорій Євдокимович, 1898 року народження, с. Нижньодеревеньки Льговського району Курської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 39, кв. 16. Начальник пасажирської служби Північнодонецької залізниці. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дугінова Пелагея Федорівна, 1892 року народження, с. Вертеніне Михайлівського району Курської області, росіянка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 1 березня 1947 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1990 році.

Дуда Людвиг Олександрович, 1894 року народження, с. Ліщинка Луківського повіту Люблінської губернії, Польща, латиш, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Фонтанна, буд. № 64. Робітник друкарні. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання 29 лютого 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

Дудак Дмитро Михайлович, 1908 року народження, с. Кам'янка Запорізького округу, українець, освіта середня, безпартійний. Десятник будівельних робіт. Проживав: м. Сталіно, 1-а лінія, Сінний майдан, буд. № 8. Заарештований 12 серпня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Дудар Дмитро Тимофійович, 1888 року народження, с. Любомирівка Снігурівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник шахти «Амур». Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає.

Дудар Йосип Францевич, 1910 року народження, с. Людвипіль Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Шофер облвиконкому. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дудар Опанас Тимофійович, 1892 року народження, с. Любомирівка Снігурівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник шахти «Амур». Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дудар Тимофій Григорович, 1892 року народження,Вінницька область, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ртутного рудника Горлівського району Донецької області. Бурильник ртутного рудника. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дударєв Борис Малахович, 1883 року народження, с. Ст. Буди Краснопільського району, Білорусія, білорус, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Сталіно(м. Донецьк), шахта №17/17 біс, житлокооп, буд. № 11, кв. 7. Робітник шахти. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений судовою колегією Донецького облсуду на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Дударєв Михайло Кузьмич, 1890 року народження, с. Уяр Красноярського округу, Сибір, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар Маріупольського морзаводу. Даних про місце проживання не вказано. Заарештований 3 січня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Дударенко Максим Дмитрович, 1896 року народження, с. Олексіївка Бобринецького району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 32-біс, буд. № 6. Візник шахти. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1971 році.

Дударчик Олександр Гаврилович, 1900 року народження, м. Литва, м. Волковитки, білорус, освіта нижча, безпартійний. Токар заводу ім. Жовтневої Революції. Проживав: м. Ворошиловград Донецької області, вул. Фрунзе, буд. № 58. Заарештований 26 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дударчик Петро Гаврилович, 1894 року народження, Литва, м. Ковно, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 40 лінія, буд. № 5. Інспектор міськхарчоторгу. Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дудек (Дудєк) Іван Михайлович, 1888 року народження, м. Бердянськ Дніпропетровської області, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Товарознавець. Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дудзінський Йосип Лаврентійович, 1885 року народження, м. Жарки Бензинського повіту Петраківської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Профінтерну, буд. № 8. Старший майстер солезаводу "Вакуум". Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Да-

них про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дудін Микола Григорович, 1890 року народження, с. Бураси Саратовського краю, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Сталінської області. Робітник шахти ім. Кірова. Заарештований 17 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дудін Петро Андрійович, 1902 року народження, с. Скопять Орловської області, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Червоне містечко, буд. № 63, кв. 2. Робітник металургійного заводу. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дудка Григорій Іванович, 1881 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож електростанції. Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Маріуполі на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Дудка Григорій Охтезович, 1893 року народження, с. Комарівка Кобеляцького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник товарного двору. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, гуртожиток виконробів № 3. Заарештований 4 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дудка (Дудко) Данило Павлович, 1898 року народження, с. Ганнівка Павлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Одноосібник. Проживав: с. Ганнівка Павлівського району Донецької області. Заарештований 19 червня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13 листопада 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дудка Данило Павлович, 1898 року народження, с. Ганнівка Мар'їнського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник кварцевого кар'єру. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений трійкоюУНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дудка Захар Самійлович, 1904 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Волноваха, вул. В. Садова, буд. № 20. Головний кондуктор Волноваського резерву. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Південнодонецької залізниці ст. Волноваха на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Дудка Іван Опанасович, 1907 року народження, с. Ставки Олександрівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Безробітний. Проживав: с. Золоті Пруди Краматорського району Донецької області. Заарештований 15 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Дудка Іван Степанович, 1889 року народження, Староушинського району Кам'янець-Подільської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської області. Робітник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 9 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1992 році.

Дудка Іван Тимофійович, 1911 року народження, с. Новопідгірне Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Тесляр ст. Гришине. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1994 році.

Дудка Петро Онуфрійович, 1899 року народження, м. Городок Вінницької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел.

Іловайське Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 139. Бухгалтер буфету. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 15 листопада 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Дудкін Василь Якович, 1881 року народження, Воронезька область, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Десятник рудоуправління. Заарештований 11 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дудкін (Дуркін) Олексій Іванович, 1913 року народження, с. Снігоозеро Московської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Студент 3-го курсу Дніпропетровського транспортного інституту. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Заарештований 23 грудня 1934 року. Військовим трибуналом 1-го стрілецького корпусу Українського військового округу 17 липня 1935 року засуджений на 1 рік 6 місяців ВТТ умовно. Реабілітований у 1992 році.

Дудкіна Анастасія Іванівна, 1889 року народження, біографічних даних немає, освіта нижча, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: м. Артемівськ, вул. Н. Базарна, 12. Заарештована 31 жовтня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1930 році.

Дудко Андрій Устинович, 1918 року народження, с. Фролешти, Молдавія, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник артілі. Заарештований 19 травня 1958 року. Донецьким облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дудко Вячеслав Володимирович, 1903 року народження, х. Бобрине Віленської губернії, Польща, білорус, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Сталіна, буд. № 6. Помічник уповноваженного адресного столу міськвідділу міліції. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дудник Василь Никандрович, 1896 року народження, с. Дудинівка Савинського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Балаклея Ізюмського району Харківської області. Головний бухгалтер Південнодонецької залізниці. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 23 травня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1961 році.

Дудник Григорій Опанасович, 1909 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. М. Яр Артемівського району Донецької області. Десятник кар'єру. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дудник Григорій Петрович, 1889 року народження, с. Р. Люксембург Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 3 грудня 1935 року. З-під варти звільнений 27 січня 1936 року. Реабілітований у 1936 році.

Дудник Микита Нестерович, 1913 року народження, с. Вершина Царекостянтинівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Перукар. Заарештований 10 серпня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Дудник Никифор Іванович, 1895 року народження, х. Дудниківка Савинського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Тесляр райспоживспілки. Заарештований 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дудник Роман Власович, 1893 року народження, с. Білогірка Лиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Оглядач вагонів. Проживав: сел. Лиман Лиманського району Донецької області. Заарештований 17 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дудник Савелій Власович, 1906 року народження, с. Теклине Смілянського району Київської області, українець, малограмотний, безпартійний. Десятник шахти. Проживав: сел. шахти № 3/4 Боківського рудоуправління, буд. № 23. Заарештований 14 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1995 році.

Дудник Сидір Федотович, 1911 року народження, с. Володіївка Чернівецького району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Вибійник шахти "Кіндратівка". Заарештований 26 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Розстріляний 3 вересня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Реабілітований у 1992 році.

Дудник Степан Арсентійович, 1901 року народження, с. Антоневе Гайворонського району Одеської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Інженер-геолог вуглерозвідки. Заарештований 27 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дудникова Парасковія Іванівна, 1916 року народження, с. Осанівка Саратовської області, росіянка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської області. Робітниця заводу ім. Кірова. Заарештована 28 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Дудушко Наум Іванович, 1890 року народження, с. Вікторівка Добропільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Вікторівка Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу ім. Красіна. Заарештований 3 грудня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Дудчак Генріх Лаврентійович, 1900 року народження, с. Лешне Курлівського повіту Варшавської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області. Технолог заводу ім. Кірова. Заарештований 29 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Дудченко Василь Тимофійович, 1904 року народження, Ніжинський район Чернігівської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Сталінської (Донецької) області. Директор НСШ. Заарештований 27 вересня 1943 року. Військовим трибуналом 3-ї гвардійської армії засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1945 році.

Дудченко Григорій Савич, 1899 року народження, м. Дружківка Донецької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Начальник машинопрокатної бази на Уралі. Заарештований 17 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Дудченко Григорій Тимофійович, 1900 року народження, с. Веркіївка Ніжинського району Чернігівської області, українець, освіта вища, безпартійний. Робітник заводу ім. Ворошилова. Проживав: м. Дружківка, Гаврилівський посад, блочні будинки, блок № 4. Заарештований 1 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 28 жовтня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1956 році.

Дудченко Іван Порфирович, 1890 року народження, м. Азов Ростовської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Сталінської (Донецької) області. Торговельний агент. Заарештований 14 травня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 3 роки ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Дудченко Олександра Кіндратівна, 1899 року народження, м. Артемівськ Донецької об-

ласті, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 14 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Дужа Григорій Лазарович, 1901 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, до 1930 року член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області, сел. Ясна Гірка, вул. Петровського, буд. № 2. Експедитор заводу ім. Сталіна. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дужа Федір Георгійович, 1899 року народження, с. Чердакли Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Маріупольська, буд. № 112. Вантажник «Артемторгу». Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дуженко Макар Лукич, 1873 року народження, с. В'язовок Петрівського району Київської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області, гуртожиток виконробів № 5. Сторож. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений лінійний судом Північнодонецької залізниці на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Дузь Митрофан Опанасович, 1875 року народження, с. Попівка Бердянського району Запорізької області, росіянин, освіта – духовна семінарія, безпартійний. Священик. Проживав: Донецька область, Щербинівський рудник, вул. Дзержинського, буд. № 26. Заарештований 16 лютого 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 грудня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Казахтан. Реабілітований у 1989 році.

Дуйловский Степан Матвійович, 1895 року народження, с. Петрівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур тресту «Донбасжитлобуд». Заарештований 18 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дуйловський Федір Матвійович, 1908 року народження, с. Петрівка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур тресту «Донбасжитлобуд»». Заарештований 3 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дук Стефан Антонович, 1897 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Петрівський рудник, будинок ударників. Начальник вантажної служби транспортного цеху тресту "Сталінвугілля". Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1939 році.

Дук Ян Андрійович, 1883 року народження, х. Валкарай, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, шахта ім. Ворошилова. Робітник шахти. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дука Арсентій Антонович, 1880 року народження, х. Хузяки Черкаського району Шевченківського округу, українець, освіта домашня, безпартійний. Сторож артілі грабарів. Проживав: м. Амвросіївка, барак № 5. Заарештований 24 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25 березня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дука Микола Васильович, 1913 року народження, с. Шутилівка Західної області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Заарештований 14 квітня 1939 року. Сталінським облсудом 31 липня 1939 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дукальтетенко Борис Микитович, 1915 року народження, ст. Дебальцеве-Вузол, 2-а платформа Донецької області (інший запис – м. Ровеньки Донецької області), українець, освіта середя, безпартійний. Учень гірничого технікуму. Проживав: м. Ровеньки, вул. Першотравнева, 44. Заарештований 19 червня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1997 році.

Дукарт Матвій Георгійович, 1903 року народження, с. Малахове Березанського району Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Водоподільна, буд. № 41, кв. 2. Завідуючий магазином. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Дуккерт Антон Антонович, 1910 року народження, с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дуккерт Франц Антонович, 1898 року народження, с. Ландау Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Русин Яр Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дукмас Георгій Артемович, 1918 року народження, с. Чесури Приморської області Далекосхідного краю, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Не працював. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дуков Дмитро Іванович, 1906 року народження, с. Вячеславець Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Улакли Великоянісольського району Донецької області. Робітник радгоспу № 10. Заарештований 6 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дулін Степан Данилович, 1891 року народження, м. Лисичанськ Луганської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Завідуючий техбазою універмагу. Заарештований 15 червня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дулін Степан Кузьмич, 1888 року народження, м. Лисичанськ Луганської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно(м. Донецьк), вул. Жовтнева, буд. № 6, кв. 2. Головний інженер шахти № 8 «Схід». Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дуліч Дмитро Микитович, 1898 року народження, с. Новотроїцьке Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Завідуючий школою у с. Покрово-Киреєвому Макіївського району Донецької області, де і проживав. Заарештований 9 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до ув'язнення у концтабір строком на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дулов Дем'ян Гаврилович, 1878 року народження, с. Софіївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Софіївка Андріївського району Донецької області. Заарештований 9 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дулов Іван Петрович, 1898 року народження, с. Андріївка Мелітопільського округу, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Про-

живав: с. Софіївка Андріївського району Донецької області. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 квітня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дулов Кирило Дем'янович, 1898 року народження, с. Софіївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Софіївка Андріївського району Донецької області. Заарештований 9 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дулумбаджі Дмитро Михайлович, 1882 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області. Заготівельник сільського споживчого товариства. Заарештований 8 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дуль Андрій Владиславович, 1922 року народження, с. Вуковець-Вишневське Station Станіславського воєводства, Польща, поляк, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Робітник шахти № 1. Заарештований 29 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дульський Семен Гаврилович, 1895 року народження, с. Селидівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Столяр артілі «Червоний хлібороб». Проживав: х. Новодмитрівка Новоселидівської сільради Сталінського району. Заарештований 29 березня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1932 році.

Дульський Федір Іванович, 1900 року народження, с. Селидівка Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 25 липня 1945 року. Військовим трибуналом військ МВС Українського військового округу засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дума Дмитро Михайлович, 1902 року народження, с. КлІщівка Рогатинського повіту Станіславського воєводства, на Галичині, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Машиніст парового крану заводу ім. Ілліча. Проживав: м. Маріуполь, колонія "А", буд. № 253, кв. 9. Заарештований 4 жовтня 1935 року. 9 лютого 1936 року військовим трибуналом Хапрківського військового округу засуджений на 8 років ВТТ. 30 січня 1952 року Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений до заслання у Красноярський край. Реабілітований у 1958 році.

Думанов Дмитро Митрофанович, 1923 року народження, сел. Калинівка Горлівського району Донецької області, молдаванин, освіта 4 класи. Боєць винищувального батальйону НКВС у м. Горлівці. Заарештований 1 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Думбур Антон Федорович, 1913 року народження, с. М. Янісоль Володарського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу "Червона зірка". Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Думов (Дума) Степан Максимович, 1897 року народження, с. Піддуби на Галичині, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: с. Тельманове Донецької області. Голова Тельманівського райвиконкому. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у Тельманове до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Думова-Коломоєць Тетяна Семенівна, 1902 року народження, с. Соснівка Зінов'ївського району Дніпропетровської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Тельманове Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 5 жовтня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1944 році.

Думпе Вільгельм Петрович, 1893 року народження, х. Парумбе Ризького повіту Ліфляндської губернії, Латвія, латиш, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта ім. Кагановича тресту "Макіїввугілля". Начальник дільниці № 4 шахти ім. Кагановича (нині шахта "Жовтнева"). Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання 14 лютого 1937 року. Реабілітований у 1966 році.

Думрауф Андрій Михайлович, 1911 року народження, с. Гельцель Зельманівського району Самарської області, Росія, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, сел. шахти № 8, буд. № 6, кв. 1. Кріпильник шахти № 8. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Думрауф Михайло Миколайович, 1897 року народження, Зельманівський район Самарської області, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області. Візник шахти ім. Карла Маркса. Заарештований 13 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Думрауф Михайло Християнович, 1879 року народження, Зельманівського району Самарської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта № 8-а тресту "Артемвугілля". Робітник шахти. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Думрауф Фелікс Генріхович, 1902 року народження, с. Кельцман Зельманівський район, Росія, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Візник шахти «Юний комунар». Заарештований 14 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дунаєвський Ізраїль Шмартович, 1914 року народження, м. Лубни Полтавської губернії, єврей, освіта неповна середня, член ВКП(б). Завідуючий відділом робітничого постачання. Проживав: м. Маріуполь, вул. Фонтанна, буд. № 16. Заарештований 21 січня 1934 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 березня 1934 року засуджений на 2 роки заслання у Оренбург. Реабілітований у 1956 році.

Дунаєвський Михайло Миколайович, 1887 року народження, м. Горлівка Донецької області, росіянин, освіта нижча, до 1921 року член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 15 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Дундул Юлій Якович, 1889 року народження, м. Бовськ, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Берестівка Макіївського району Донецької області. Маляр шахти «Новобутівка». Заарештований 3 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 9 лютого 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1957 році.

Дундук Антон Федорович, 1877 року народження, с. Ст. Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Нове життя». Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дунін Володимир Іванович, 1913 року народження, с. Шавкай Мелітопільського району Дніпропетровської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Червоноармієць. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Дунь Роман Юхимович, 1864 року народження, с. Горбівка Сумського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Чоботар-кустар. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, пров. Гірничий, буд. № 18. Заарештований 8 березня

1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 вересня 1931 року виправданий. Реабі-літований у 1931 році.

Дупак Григорій Васильович, 1898 року народження, с. Н. Григорівка Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Темников Мордовської АРСР. Не працював. Заарештований 7 липня 1938 року у Ольгинському районі Донецької області. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дупак Сергій Дем'янович, 1910 року народження, с. Осикове Макіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Тракторист радгоспу «Металіст». Проживав: с. Кутейникове Макіївського району Донецької області, буд. № 6. Заарештований 15 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Дупанов Андрій Іванович, 1905 року народження, с. Слобода Починківського району Смоленської області, Росія, росіянин, освіта 7 класів, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник металургійного заводу. Заарештований 3 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1960 році.

Дупляк Андрій Тимофійович, 1888 року народження, м. Борислав, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2, буд. № 2. Робітник шахти № 2. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дуравкін Єгор Іванович, 1906 року народження, с. Торське Лиманського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Торське Лиманського району Донецької області. Заарештований 14 серпня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дураков Артем Дем'янович, 1885 року народження, с. Скотувата Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Конюх колгоспу ім. Молотова. Проживав: х. Першотравневий Макіївського району Донецької області. Заарештований 11 березня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дураков Гнат Миколайович, 1909 року народження, м. Дружківка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Коваль Торецького заводу. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Котляревська, буд. № 47. Заарештований 26 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Дураков Григорій Юхимович, 1900 року народження, с. Новоселівка Горлівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Вантажник ст. Ясинувата. Проживав за місцем народження. Заарештований 28 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дураков Петро Тихонович, 1910 року народження, м. Авдіївка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 30 квітня 1935 року. Військовим трибуналом військово-будівельного корпусу шляхово-будівельних військ 4 вересня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Дуракова Марія Миколаївна, 1912 року народження, с. Благодатне Барвенківського району Харківської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Маляр. Заарештована 18 березня 1947 року. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР строком на 3 роки до заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1960 році.

Дурбой Амон Дмитрович, 1900 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, вул. Чапаєва, буд. № 16. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дурбой Василь Васильович, 1890 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Новотроїцьке Ольгинського району Донецької області. Візник рудоуправління. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дурбой Василь Дмитрович, 1917 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Рахівник 2-ї гірничої дільниці рудоуправління. Заарештований 20 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дурбой Дмитро Миколайович, 1873 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух колгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дурбой Іван Костянтинович, 1914 року народження, с. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Комбайнер зернорадгоспу. Проживав: с. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Заарештований 16 травня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 22 серпня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дурбой Костянтин Дмитрович, 1909 року народження, с. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Курахівка" Старобешівського району Донецької області. Візник артілі «Червоний гужовик». Заарештований 9 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дурбой Микола Дмитрович, 1905 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр руднику. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дурбой Михайло Олексійович, 1900 року народження, с. Ст. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Охоронник рудоуправління. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дурнєв Олексій Андрійович, 1904 року народження, с. Лозовеньки Петрівського району Харківської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Камінтерну, буд. № 80. Робітник керамічного заводу. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Дурнєв Петро Маркович, 1882 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, сел. шахти "Чигарі", буд. № 83. Сторож шахти "Чигарі". Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-стрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконнаня немає. Реабілітований у 1961 році.

Дурнєв Степан Григорович, 1895 року народження, с. Лозовеньки Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Старший технічний оглядач вагонів металургійного заводу. Проживав: м. Рикове Донецької області, колгосп Калініна, вул. Урицького, буд. № 175, кв. 2. Заарештований 23 січня 1935 року. Особливою на-

радою при НКВС СРСР 20 жовтня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Дурум Ілля Семенович, 1887 року народження, с. Чермалик Маріупольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Працівник машзалу заводу ім. Ілліча. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Дурницький Іван Арсентійович, 1913 року народження, с. Бокове Долинського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Центральне Чистяківського району Донецької області, буд. № 9, кв. 25. Робітник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1942 році.

Дурностук Кузьма Миколайович, 1877 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Василівка Амвросіївського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 4 липня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Дурксніс Іван Якович, 1898 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Красноармійськ Сталінської області. Оперуповноважений відділу ГУДБ НКВС Південнодонецької залізниці. Заарештований 25 липня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 29 жовтня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1959 році.

Дурманенко Микола Петрович, 1890 року, с. Павлівка Сумського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вагар залізничної станції Сталіно. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Петровського, 29. Заарештований 5 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дуров Іван Гаврилович, 1871 року народження, с. Городецьке Малоархангельського повіту Орловської губернії, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Секретар наросвіти. Проживав: с. Городецьке Малоархангельського повіту Орловської губернії. Заарештований 14 вересня 1920 року. Судовою трійкою ВУЧК 20 серпня 1921 року виправданий. Реабілітований у 1921 році.

Дусенко Микола Леонтійович, 1912 року народження, с. Бугас Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Ленінград, Курляндська вулиця, буд. № 23, кв. 82. Старший радіотелеграфіст 5-го Сестрорецького прикордонного загону НКВС. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Ленінградського військового округу на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1939 році.

Дух Яків Ілліч, 1893 року народження, с. Сергіївка Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Сергіївка Гришинського району Донецької області. Заарештований 26 жовтня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Духинський Олександр Янович, 1884 року народження, м. Люблін, Польща, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, пров. Красноармійський, буд. № 1. Інструктор з фізкультури СШ ім. Орджонікідзе. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Духовський Микола Васильович, 1927 року народження, с. Шабанове Смоленського району Смоленської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Вантажник кондитерської фабрики. Заарештований 7 лютого 1948 року. Військовим трибуналом Київ-

ського військового округу засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Душевський Валентин Петрович, 1903 року народження, м. Ленінград Ленінградської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Бібліотекар Краматорського машзаводу. Проживав: м. Краматорськ, сел. Жовтневе, будинок житлокооперації, буд. № 3, кв. 2. Заарештований 15 січня 1934 року. Засуджений ОДПУ (судовою) 13 березня 1934 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Душенко Микола Никонович (Миколайович), 1914 року народження, с. Максимове Федорівського району Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Варварівка Варварівського району Миколаївської області. Бухгалтер райвиконкому. Заарештований 30 квітня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР направлений на примусове лікування з ізоляцією. Реабілітований у 1954 році.

Душенко Олександр Степанович, 1885 року народження, с. Петрівка Дзержинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Душенко Яків Овсійович, 1892 року народження, с. Гайчук Першотравневого району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Горький Маріупольського округу. Заарештований 15 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Душин Тихін Ілліч, 1905 року народження, с. В. Городці Трубчівського району Брянської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ларине. Вантажник кар'єру. Заарештований 23 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1970 році.

Душка Іван Маркович, 1902 року народження, с. Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карань Волноваського району Донецької області. Приймальник плодовоовочевої заготконтори. Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Душка Марко Маркович, 1866 року народження, с. Ст. Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завідуючий аптекою. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Душка Семен Маркович, 1912 року народження, с. Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав за місцем народження. Директор НСШ. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Душка Семен Маркович, 1912 року народження, с. Ласпа Старокаранського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Ласпа Старокаранського району Донецької області. Директор НСШ. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дущенко Андрій Никонорович, 1899 року народження, Таганрозький район Ростовської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Амвросіївський район, радгосп “Гірник”. Слюсар радгоспу “Гірник”. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дущенко Іван Никонович, 1895 року народження, с. Весело-Вознесенівка Таганрозького району Азово-Чорноморського краю, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Гірник Чистяківського району Донецької області. Бджоляр радгоспу «Гірник». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дуюн Опанас Самійлович, 1901 року народження, с. Григорівка Васильківського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Донецької області, гуртожиток заводу. Робітник заводу "Комуніст". Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дюкарев Андрій Кузьмич, 1904 року народження, Іванянський район Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 31 лінія, 11 проспект, буд. № 219. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дюкарев Михайло Миколайович, 1913 року народження, м. Харцизьк Донецької області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Старший сержант 4-го полку. Заарештований 20 вересня 1942 року. Військовим трибуналом Ленінградської армії протиповітряної оборони засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Дюмін Іван Андрійович, 1914 року народження, с. Полтавець Карачанського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Чигарі" Дзержинського району Сталінської області. Робітник шахти "Чигарі". Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дюриць Олександр Іванович, 1913 року народження, Угорщина, м. Бажалаш, угорець, освіта нижча, безпартійний. Повар. Проживав: м. Макіївка Донецької області, пров. Робітничий, буд. № 78. Заарештований 31 серпня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 листопада 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Західно-Сибірський край. Реабілітований у 1989 році.

Дюриць Ян Янович, 1910 року народження, Угорщина, м. Бажалаш, угорець, освіта середня, безпартійний. Електрослюсар. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Заарештований 31 серпня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 листопада 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Західно-Сибірський край. Реабілітований у 1989 році.

Дюрица-Горяйнова Юлія Павлівна, 1888 року народження, с. Перетки Дюмерської губернії, Австро-Угорщина, угорка, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Донецької області, робітниче містечко, буд. № 78. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1962 році.

Дябін Ілля Андрійович, 1902 року народження, с. Прилепи Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Червона Колонія Макіївського району Сталінської області. Вантажник шахти № 6-14. Заарештований 19 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дябін Петро Іванович, 1912 року народження, с. Прилепи Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Кріпильник шахти № 1 «Щеглівка» . Заарештований 17 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дягівець Гаврило Опанасович, 1910 року народження, с. Миколаївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дягілев Петро Андрійович, 1890 року народження, с. Артюшкове Рильського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: залізнична будка 130 км, Волноваського району Сталінської області. Робітник 6-ї дистанції колії. Заарештований 20 березня 1944 року. Військовим трибуналом Південнодонецької

залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Дяголев Полікарп Іванович, 1883 року народження, с. Новомиколаївка Шевченківського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Собачівка Горлівського району Донецької області. Робітник бази «Рибзбут». Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Дядичев Віктор Йосипович, 1911 року народження, с. Ст. Город Білгородського району Курської області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: ст. Красний Лиман Донецької області, залізничний будинок № 106, кв. 2. Інженер ст. Красний Лиман. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1965 році.

Дядик Ілля Андрійович, 1903 року народження, с. Лиман Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий магазином. Проживав: м. Харцизьк Донецької області, вул. Чубарська, буд. № 8. Заарештований 25 вересня 1936 року. Лінійним судом Донецької залізниці 7 грудня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Дядик Костянтин Прокопович, 1914 року народження, с. Успенівка Бердянського району Запорізької області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Без певного зайняття. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, сел. шахти № 16/17, балаган № 15. Заарештований 25 червня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Дядик Олександр Никифорович, 1897 року народження, с. Андріївка Андріївського району Запорізької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: колгосп ім. Карла Маркса Володарського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 23 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Дядюн Федір Кононович, 1908 року народження, Дніпропетровська область, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Комірник хлібозаводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, вул. Кантерна, буд. № 4. Заарештований 20 квітня 1935 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 15 вересня 1935 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Дядюнов Микола Митрофанович, 1896 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Завмаг райторгу. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дядюра Кирило Андрійович, 1888 року народження, с. Благовещенське Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Візник заводу ім. Ілліча. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дядюра Тимофій Андрійович, 1893 року народження, с. Благовещенське Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. 2-а Степова, буд. № 51. Вантажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дядюшев Олександр Єгорович, 1911 року народження, с. Мар'ївка Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, член ВКП(б). Проживав: с. Мар'ївка Олександрівського району Сталінської області. Комбайнер колгоспу. Заарештований 3 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Дядя Микола Адамович, 1911 року народження, с. Боднарівка Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Вантажник коксохімзаводу. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяков Анатолій Іванович, 1915 року народження, с. Суржинка Суржинського району Орловської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Боєць окремої воєнізованої пожежної команди. Заарештований 20 січня 1947 року. Військовим трибуналом МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дяков Борис Федорович, 1910 року народження, Воронезька область, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 34, кв. 3. Інструктор електрозварювання машзаводу. Заарештований 28 квітня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дяков Іван Іванович, 1896 року народження, сел. Хапрівка Старобешівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області, вул. Свободи, буд. № 170. Робітник ст. Іловайськ. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1937 році.

Дяков Іван Опанасович, 1905 року народження, с. Мазурка Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Військовий ветфельдшер. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Заарештований 1 лютого 1936 року. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 10 березня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Дяков Іван Семенович, 1907 року народження, Старобешівський район Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Побєда Старобешівського району Донецької області. Рахівник колгоспу ім. Постишева. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дяков Кузьма Терентійович, 1886 року народження, с. Олексіївка Білгородського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Каменяр меліоративної контори. Заарештований 28 травня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського обл-суду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Дяков Олександр Данилович, 1898 року народження, с. Головчине Гайворонського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: радгосп № 1 Костянтинівського району Донецької області. Садівник радгоспу. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Дяков Павло Митрофанович, 1914 року народження, Київська область, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. донецьк) Сталінської (Донецької) області. Боєць протипожежної охорони. Заарештований 14 листопада 1946 року. Військовим трибуналом МВС по Сталінській області засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дяков Петро Іванович, 1913 року народження, Старобешівський район Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяков Терентій Васильович, 1903 року народження, ст. Цимлянська Новоцимлянського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Горлівський район Донецької області. Бухгалтер їдальні № 10. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дяков Трохим Іванович, 1904 року народження, Воронезька область, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Машиніст електровозу шахти "Червоний профінтерн". Заарештований 8 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дякова-Принц Ельза Адамівна, 1907 року народження, х. Принцфельд Тельманівського району Донецької області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 28 травня 1941 року. Засуджена спецколегією Сталінського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Дятленко Леонід Олексійович, 1902 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти. Проживав: руд. Катеринський Сталінського округу. Заарештований 29 січня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Дятленко Іван Петрович, 1899 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр шахтобуду № 32-біс. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дятленко Костянтин Павлович, 1878 року народження, с. Андріївка Андріївської сільради Чистяківського району, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Андріївка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 18 березня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1932 році.

Дятлов Валентин Федорович, 1925 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, росіянин, освіта 8 класів, безпартійний. Ув'язнений ПФТ НКВС СРСР у м. Волковиськ, Білорусія. Заарештований 18 липня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Дяченко Андрій Іванович, 1907 року народження, с. Крива Лука Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник ст. Брусине. Заарештований 13 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Андрій Миколайович, 1884 року народження, х. Сулимівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Робітник масложиркомбінату. Заарештований 31 липня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 листопада 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1993 році.

Дяченко Арсентій Миколайович, 1899 року народження, Краснодарський край, росіянин, неграмотний, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 29 липня 1944 року. Військовим трибуналом 76 МСБ заочно засуджений до розстрілу. Вирок виконаний не був. Реабілітований у 1944 році.

Дяченко Валентин Михайлович, 1921 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Ад'ютант начальника розвідувального відділу 56-ї армії. Заарештований 21 січня 1942 року. Військовим трибуналом Південного фронту засуджений до розстрілу. Вирок змінено на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Дяченко Василь Васильович, 1903 року народження, Старокаранський район Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Щербак Будьоннівського району Сталінської області. Агент-заготівельник продукції. Заарештований 7 травня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 20 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 році.

Дяченко Василь Макарович, 1892 року народження, с. Новомихайлівка Дніпропетровської області, українець, неграмотний, безпар-

тійний. Робітник протипожежної команди. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Заарештований 17 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 8 травня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Дяченко Григорій Павлович, 1899 року народження, с. Гришине Постишевського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: радгосп "Гірник" Добропільського району Донецької області. Бджоляр радгоспу «Гірник» № 2. Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1939 році.

Дяченко Григорій Сидорович, 1896 року народження, с. Зарічне Ахтирського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. шахти ім. Шмідта, буд. № 7, кв. 1. Кріпильник шахти ім. Шмідта. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Григорій Акимович, 1898 року народження, с. Рубанка Дмитрівського району Чернігівської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Василькове Київської області. Інспектор райфінвідділу. Заарештований 2 січня 1948 року. Військовим трибуналом Київського військового округу засуджений на 25 років ВТТ. Вирок змінено на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Дяченко Дмитро Іванович, 1916 року народження, с. Кам'янка Теплицького району Вінницької області, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта «Щеглівка», гуртожиток № 174. Робітник шахти «Щеглівка». Заарештований 11 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 2 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Дяченко Дмитро Ілліч, 1897 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Чоботар артілі. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Головна, буд. № 16. Заарештований 16 липня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1996 році.

Дяченко Єгор Іванович, 1909 року народження, с. Жовтневе Волноваського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Жовтневе Волноваського району Донецької області. Робітник геологорозвідувальної партії. Заарештований 6 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дяченко Єгор Кіндратович, 1915 року народження, с. Жовтневе Волноваського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 11 вересня 1942 року. Військовим трибуналом 3 бригади залізничних військ засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Дяченко Іван Ананійович, 1910 року народження, с. Нижній Куркулак Краматорського району Сталінського сектору, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Нижній Куркулак Краматорського району Сталінського сектору. Заарештований 4 листопада 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 травня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дяченко Іван Іванович, 1891 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Не працював. Проживав: с. Ольховик Чистяківського району Донецької області. Заарештований 10 грудня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 червня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Дяченко Іван Іванович, 1890 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Іван Мойсейович, 1910 року народження, с. Новопавлівка Краснолуцького ра-

йону Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, шахта 18, буд. № 129, кв. 1. Слюсар шахти № 18. Заарештований 21 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Іван Олександрович, 1911 року народження, с. Близнюки Близнюківського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівське, вул. Червона, буд. № 136. Слюсар заводу «Автоскло». Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1988 році.

Дяченко Іван Олексійович, 1888 року народження, с. Успенівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх крейдяного заводу. Заарештований 16 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Іларіон Опанасович, 1884 року народження, с. Боклун Таращанського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Саханка Будьоннівського району Донецької області. Директор НСШ. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Микола Якович, 1916 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 6 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 393 стрілецької дивізії до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Дяченко Михайло Захарович, 1915 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Ольховчик Катиківського (Чистяківського) району Сталінської області. Слюсар. Заарештований 14 квітня 1948 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Михайло Маркович, 1906 року народження, с. Новоазовськ Новоазовського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Дяченко Олександр Омелянович, 1884 року народження, х. Вітава Старокаранського району Донецької області, росіянин, неграмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Вітава Старокаранського району Донецької області. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1931 року засуджена на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1995 році.

Дяченко Олександра Ананіївна, 1900 року народження, с. Саханка Будьоннівського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Саханка Будьоннівського району Сталінської області. Заарештована 23 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при МВС СРСР виправдана. Реабілітована у 1946 році.

Дяченко Омелян Михайлович, 1899 року народження, Донецька область, Олександрівський район, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Місце роботи не вказано. Проживав: Донецька область, Олександрівський район. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Опанас Михайлович, 1888 року народження, с. Єлисіївка Андріївського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Оленівка Ольгинського району Донецької області. Візник. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ,

пізніше строк знижено до 7 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Дяченко Савелій Андрійович, 1875 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області. Заарештований 6 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дяченко Савелій Андрійович, 1875 року народження, с. Ольховчик Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 48. Робітник шахти № 9/43. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Степан Никонович, 1875 року народження, м. Ростов-на-Дону, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Експедитор гідрогреблі. Заарештований 10 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Степан Петрович, 1871 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Покровське Артемівського району Донецької області. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 січня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1991 році.

Дяченко Степан Пилипович, 1896 року народження, м. Басана Чернігівської області, українець, освіта неповна вища, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, сел. Б, буд. № 194, кв. 6. Вчитель СШ № 21. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Дяченко Тимофій Васильович, 1901 року народження, с. Крива Лука Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Крива Лука Краснолиманського району Сталінської області. Колгоспник. Заарештований 23 лютого 1942 року. Військовим трибуналом 275 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Розстріляний 27 лютого 1942 року у с. Ямпіль Донецької області. Реабілітований у 1993 році.

Дяченко Уляна Захарівна, 1906 року народження, с. Самарські Ставки Андріївського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Самарські Ставки Андріївського району Сталінської області. Робітниця радгоспу. Заарештована 21 лютого 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1994 році.

Дяченко Федір Маркович, 1891 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Маріупольського округу, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Маріупольського округу. Заарештований 5 лютого 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 квітня 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Федір Сергійович, 1910 року народження, Макіївський район Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Макіївський район Донецької області. Робітник шахти № 12. Заарештований 26 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дяченко Феодосій Йосипович, 1898 року народження, с. Березівка Березівського району Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Інженер-конструктор машзаводу. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко Харитон Григорович, 1911 року народження, с. Олексіївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта нижча, без-

партійний. Тесляр. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, барак № 21. Заарештований 25 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1996 році.

Дяченко Юхим Гаврилович, 1895 року народження, с. Новогригорівка Чернігівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник радгоспу "Володарський". Проживав: с. М. Янісоль Великоянісольського району Донецької області. Заарештований 22 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 8 січня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дяченко Яків Маркович, 1896 року народження, с. Будьоннівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Економіст міськвідділу зв'язку. Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Дяченко Яків Савелійович, 1877 року народження, с. Золоті Пруди Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Завгосп артілі «Працелюбство». Проживав за місцем народження. Заарештований 26 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Дяченко-Степаненко Марія Василівна, 1912 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської області. Кіоскер "Союздруку". Заарештована 6 лютого 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1958 році.

Дячик-Дяковський Сергій Михайлович, 1900 року народження, м. Гомель Білорусія, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Голова військового трибуналу прокордонних та внутрішніх військ НКВС по Сталінській області. Заарештований 24 червня 1938 року. Засуджений Верховним Судом СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 2 жовтня 1938 року у м. Києві. Реабілітований у 1957 році.

Дячкін Михайло Онисимович, 1874 року народження, с. Лозове Лиманського району Донецької області, росіянин (українець), неграмотний, безпартійний. Селянин. Проживав за місцем народження. Заарештований 21 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дячук Архип Акимович, 1892 року народження, Волинська область, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Біловодськ Старобільського району Донецької області. Завідуючий юридичною консультацією. Заарештований 21 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дячук Іван Іванович, 1899 року народження, с. Замтанськ Ковельського повіту Волинської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, рудник "Вєтка". Десятник тресту "Куйбишеввугілля". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дячук Павло Денисович, 1881 року народження, с. П'ятигірка Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник азотно-тукового заводу. Проживав: м. Горлівка Донецької області, заводські будинки, буд. № 3, кв. 43. Заарештований 4 лютого 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 27 серпня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Дьомін Андрій Андрійович, 1899 року народження, с. Архангельське Елецького району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Прибиральник породи шахти "Капітальна". Заарештований 27 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по

Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році. Вмер 14 листопада 1943 року у ВТТ.

Дьомін Василь Костянтинович, 1909 року народження, х. Івановській Красноармійського району Сталінської (Донецької області), росіянин, освіта 4 класи, член ВКП(б). Командир відділення 478-го мінерного полку. Заарештований 10 жовтня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Дьомін Василь Федорович, 1900 року народження, с. Мяснянське Сонцівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Тесляр заводу ім. Ілліча. Заарештований 16 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Дьомін Володимир Єлісейович, 1920 року народження, с. Щербинівка Дзержинського району Донецької області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Веймар, Німеччина. Не працював. Заарештований 11 жовтня 1948 року. Військовим трибуналом в/ч № 48240 засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Дьомін Іван Васильович, 1890 року народження, с. Вікторівка Лівенського району Орловської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Старший десятник мартенівського цеху Макіївського заводу. Проживав: м. Макіївка Донецької області, барак № 18-2. Заарештований 8 грудня 1934 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Дьомін Іван Максимович, 1885 року народження, х. Новомиколаївський Балакліївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Леніна, буд. № 14. Пенсіонер. Заарештований 8 вересня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Дьомін Ілля Іванович, 1912 року народження, с. Березівка Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Робітник толевого заводу. Заарештований 4 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Дьомін Никифор Тихонович, 1918 року народження, с. Мяснянське Мантурівського району Курської області, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Монтер міськелектромережі. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1989 році.

Дьомін Леонід Олександрович, 1926 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Солдат в/ч № 23641. Заарештований 8 червня 1949 року. Військовим трибуналом в/ч № 63470 засуджений на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Дьомін Михайло Андрійович, 1899 року народження, с. Голе Дергачевської волості Новокузнецького повіту Самарської губернії, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Фельдегер Чистяківського РО ДПУ. Проживав: сел. Сніжне Чистяківського району Донецької області. Заарештований 10 жовтня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Дьомін Олександр Митрофанович, 1913 року народження, с. Киселівка Сулинського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Дезінструктор санстанції. Заарештований 14 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Дьомін Олександр Павлович, 1877 року народження, с. Будьоннівка Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча,

безпартійний. Проживав: м. Сталіно, кол. №9, буд. № 122, кв. 2. Десятник шахти № 6. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дьомін Павло Миколайович, 1893 року народження, м. Дніпропетровськ Дніпропетровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 17-го окремого полку. Заарештований 27 травня 1944 року. Військовим трибуналом Південносхідної залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1954 році.

Дьомін Петро Костянтинович, 1892 року народження, с. Мяснянське Солнцівського району Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, молочна ферма хімзаводу. Робітник заводу. Заарештований 26 червня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1989 році.

Дьомін Петро Михайлович, 1886 року народження, м. Мелітополь, росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Завідуючий геологічними роботами на заводі ім. Сталіна. Проживав: м. Краматорськ, вул. Комуністична, буд. № 35. Заарештований 4 вересня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 грудня 1936 року ув'язнений у ВТТ строком на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Дьомін Петро Сергійович, 1898 року народження, с. Денисівка Володарського району Ярославської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Завгосп заводу газових вод. Заарештований 15 травня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Дьомін Порфирій Максимович, 1897 року народження, с. Мяснянське Солнцівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 28 березня 1938 року. Засуджений

Дьяконенко Антон Денисович, 1897 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, самоучка, безпартійний. Проживав за місцем народження. Кур'єр лікарні. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Дьяконенко Василь Денисович, 1904 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дьяконенко Василь Степанович, 1901 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області. Рахівник рудоуправління. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Дьяконенко Георгій Денисович, 1900 року народження, с. В. Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Каменяр "Каракуббуду". Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Дьяконенко Трифін Костянтинович, 1899 року народження, с. В. Каракуба Старобешівського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Ув'язнений ВТК у м. Маріуполі Донецької області. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Дьяконов Іван Іванович, 1888 року народження, с. Хомутове Будьоннівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Дьяконов Михайло Петрович, 1884 року народження, ст. Миколаївська Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Суцільний колективіст». Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Азово-Чорноморському краю до розстрілу. Вирок приведено до виконання 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1994 році.

Дьяконов Олександр Іванович, 1923 року народження, с. Хомутове Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 22 вересня 1942 року. Військовим трибуналом 384 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Вирок змінено на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Дьяконов Олександр Федорович, 1891 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Дьяконов Павло Васильович, 1877 року народження, м. Дніпропетровськ, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Жданова, буд. № 92. Дяк молитовного дому. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

УТВЕРЖДАЮ:
НАЧ. УНКВД

45

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По след. делу №-96209

Следствием установлено, что ГРИНЕВСКИЙ Владимир Иосифович с сентября 1938 года являлся активным участником контрреволюционной диверсионной, вредительской организации, в которую завербован АДАМЕНКО /л.д. 14,25/

Получил задание от АДАМЕНКО вывести из строя в период войны Дебальцевскую механизированную горку.

Для выполнения этого диверсионного акта лично завербовал поляка ВЕРНЕВИЦКОГО.

По заданию ГРИНЕВСКОГО – ВЕРНЕВИЦКИЙ разработал план вывода из строя механизированной горки и завербовал для совместного совершения диверсионного акта МИРЕНКО.

Работая диспетчером Дебальцевского узла ГРИНЕВСКИЙ срывал вывозку угля из ш[...] время, как вагонами Деба[...]

Делал ненужные р[...] чивал рабочий парк паров[...]

Будучи диспетчер[...] "Снежнянантрацит" умышле[...] не обеспечивал вагонами [...] угля.

Виновным себя пр[...]

Уличается показ[...] /л.д. 14,25/, МИЮМНОВ В.Е.[...] 38/ и МАЛИНА /л.д. 40/

Вследствии излож[...]

след. дело №-9620[...] Иосифовича, 1906 года рож[...] Виленской губ.-Польша, п[...] начальника рудничной жел.[...] "Снежнянантрацит", по ст.[...] рассмотрению Особой Трой[...]

ОПЕРУПОЛНОМОЧЕН. IУ ОТД.[...]

СОГЛАСЕН: ~~ЗАМ.~~НАЧ. IУ ОТД. У[...]
МЛ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБ[...]

Особая папка

№ *4*

Дата голосования
10 VII 193*7* г.

ПОЛИТБЮРО

НА ГОЛОСОВАНИЕ
ОПРОСОМ

(Протокол № *3* пункт *42* опр. ____)

СЛУШАЛИ:	ПОСТАНОВИЛИ:
О ходе выполнения директивы ЦК ВКП/б/ от 3 июля 1937 года.	Послать первым секретарям обкомов следующую телеграмму: "Органы НКВД выявили и учли кулаков и уголовных частности первой категории. ЦК ВКП/б/ предлагает тройкам приступить работе".

Результат голосования:

[illegible]

Выписки т.т. [illegible]

Є

Євангелістов Іван Павлович, 1895 року народження, с. Ялта Мангуського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 9 травня 1932 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 21 вересня 1932 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1978 році.

Євангелістов Федір Павлович, 1893 року народження, с. Ялта Мангуського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Ялта Мангуського району Донецької області. Городник артілі ім. 1 Травня. Заарештований 9 травня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 21 вересня 1932 року з-під варти звільнений. Справу припинено. Реабілітований у 1932 році.

Євангелістов Федір Павлович, 1893 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Бригадир портовиків. Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Євангелістова Юлія Степанівна, 1914 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, гречанка, освіта середня, безпартійна. Проживала: ст. Лозова Краснолиманського району Донецької області. Зоотехнік. Заарештована 19 лютого 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1955 році.

Євангелівський Кирило Євдокимович, 1896 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Токар авторемонтного заводу. Заарештований 11 квітня 1944 року. Засуджений народним судом м. Слов'янська Сталінської області на 1 рік примусових робіт. Реабілітований у 1998 році.

Євглевський Никонор Федорович, 1909 року народження, Курська область, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, вул. Петровського, буд. № 35. кв.1. Столяр шахти ім. Артема. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Євглевський Федір Гнатович, 1912 року народження, Курська область, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Робітник шахти № 19-20. Заарештований 30 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці до розстрілу. З-під варти втік. Інших даних немає. Реабілітований у 1991 році.

Євглевський Федір Юхимович, 1886 року народження, Курська область, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, вул. Петровського, буд. № 35. Робітник шахти. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Євграфов Микола Андрійович, 1930 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, Вантажник управління ПТК тресту "Донмашбуд". Заарештований 13 листопада 1974 року. Засуджений Донецьким облсудом на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Євграфов Микола Андрійович, 1930 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Ув'язнений ВТК № 87 у м. Горлівці Донецької області. Заарештований 4 травня 1964 року. Засуджений Донецьким облсудом на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Євдовський Петро Іванович, 1893 року народження, с. Дмитро-Дар'ївка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Слов'янський район, Словкурорт, дача "Ерхо", буд. № 24. Робітник санстанції. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євдокименко Дмитро Андрійович, 1893 року народження, Курська область, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Семенівка Слов'янського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. XVI партз'їзду. Заарештований 25 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Євдокименко Кузьма Андрійович, 1889 року народження, с. Єфросимівка Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Булгакове Слов'янського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. XVI партз'їзду. Заарештований 4 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Євдокименко Олександр Васильович, 1903 року народження, м. Шостка Сумської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Директор педінституту. Заарештований 22 квітня 1939 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 22 червня 1939 року на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Євдокименко Тимофій Тимофійович, 1882 року народження, с. Ляшівка Нововодолазького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, вул. Хімічна, буд. № 19. Кустар-тесля. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Авіл Мойсейович, 1879 року народження, с. Ольховатка Артемівського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Никишине Чистяківського району Донецької області. Заарештований 25 січня 1931 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25 жовтня 1931 року на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Авіл Мойсейович, 1877 року народження, с. Ольховатка Єнакіївського району Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Приватний візник. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Артем Мойсейович, 1881 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзівського району Донецької області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 січня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Євдокимов Василь Васильович, 1883 року народження, ст. Авдіївка Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Авдіївка Донецької області, вул. Стрілецька, буд. № 40. Робітник ст. Ясинувата. Заарештований 3 серпня 1935 року. Засуджений спецколегією лінійного суду Катеринінської залізниці ст. Ясинувата 3 грудня 1935 року на 3 роки в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Євдокимов Василь Федорович, 1902 року народження, Дмитрівський район Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької)

області. Обхідник колії. Заарештований 26 липня 1940 року. Засуджений лінійним судом Північно-донецької (Донецької) залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Євдокимов Гаврило Сергійович, 1898 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Інженер комбінату "Донбасвугілля". Заарештований 1 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Євдокимов Григорій Никонорович, 1887 року народження, с. Лідинка Богородицького повіту Тульської губернії, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 17 лінія, буд. № 78. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 29 березня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28 листопада 1932 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Євдокимов Дмитро Юхимович, 1907 року народження, с. Преображенка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта "Італія", с. Берестівка, буд. № 52. Робітник шахти "Софія" тресту "Макіїввугілля". Заарештований 1 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений 1 серпня 1947 року. Реабілітований у 1965 році.

Євдокимов Зиновій Панкратович, 1892 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Завідуючий інструментальним відділом металургійного заводу. Заарештований 6 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Євдокимов Іван Артемович, 1894 року народження, с. Фащівка Краснолуцького району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, соцмістечко, буд. № 4, кв. 24. Сторож матеріального складу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Іван Якович, 1910 року народження, с. Новоясинувата Макіївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Скотувата Макіївського району Сталінської області. Коваль-молотобоєць МТС. Заарештований 10 грудня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Євдокимов Ілля Якович, 1908 року народження, сел. Авдіївка-2 Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Червоноармієць 692 артполку 240 стрілецької дивізії. Заарештований 1 листопада 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 38 армії Воронезького фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Євдокимов Карпо Мойсейович, 1911 року народження, с. Ольховатка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Веселий Чистяківського району Донецької області. Тесля колгоспу ім. Постишева. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Євдокимов Микола Мойсейович, 1876 року народження, с. Ольховатка Єнакіївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Священик. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Михайло Якович, 1897 року народження, ст. Скотувата Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник ст. Ясинувата. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Євдокимов Михайло Якович, 1904 року народження, с. Агибне Добродворського району

Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Красний Луч Луганської області. Тесля тресту "Донбасводбуд". Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС поДонецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Євдокимов Мойсей Іванович, 1891 року народження, х. Веселий Торезького району Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Ольховатка Риківського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 березня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Євдокимов Петро Леонтійович, 1892 року народження, с. Ольховатка Риківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Рикове, 44 лінія, буд. № 41. Заарештований 2 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Євдокимов Петро Сергійович, 1906 року народження, м. Сталіно Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно. Начальник відділу капітального будівництва заводу № 73. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Євдокимов Порфирій Кузьмич, 1877 року народження, х. Куроїдівка Краматорського районуДонецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Куроїдівка Краматорського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 30 січня 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6 березня 1930 року до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1992 році.

Євдокимов Семен Петрович, 1894 року народження, с. Мала Грибанівка Борисоглібського району Воронезької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Лікар міськлікарні. Заарештований 30 жовтня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1996 році.

Євич Гаврило Андрійович, 1910 року народження, с. Должанки Комишевського району Краснодарського краю, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Вантажник коксохімзаводу. Заарештований 9 серпня 1941 року. Виправданий військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області. Реабілітований у 1955 році.

Євко Олександр Володимирович, 1907 року народження, м. Харків, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, сел. Жовтневе, буд. № 102, кв. 2. Інженер-дослідник металургійного заводу. Заарештований 3 грудня 1932 року. Засуджений трійкою при клегії ДПУ УРСР 27 квітня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євлахов Пилип Іванович, 1882 року народження,с. Романове Каменського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Малоіллінівка Артемівського району Донецької області. Вчитель школи ім. Артема. Заарештований 7 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Євлахова Зоя Пилипівна, 1905 року народження, ст. Ступка Артемівського району Донецької області, українка, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської області. Вчителька СШ № 1. Заарештована 6 жовтня 1943 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітована у 1996 році.

Євмененко Іван Кіндратович, 1885 року народження, с. Олексіївка Першотравневого району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олексіївка Першотравневого району Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР виправданий. З-під варти звільнений 3 березня 1930 року. Справу припинено. Реабілітований у 1930 році.

Євсеєв Яків Петрович, 1868 року народження, ст. Казанська В. Донського району Ростовської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 10 лінія, 11 проспект, буд. № 56. Служитель релігійного культу. Заарештований 17 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Євсеєва Анастасія Юхимівна, 1906 року народження, с. Казанка Одеської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Волноваха Сталінської області. Рахівниця залізничної станції. Заарештована 2 листопада 1943 року. Засудженна військовим трибуналом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована у 1992 році.

Євсеєнко Микита Антонович, 1874 року народження, с. Маловасилівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Маловасилівка Олександрівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Євсеєнко Семен Григорович, 1908 року народження, с. Зачатівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 4 листопада 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1932 року виправданий. З-під варти звільнений. Справу зупинено. Реабілітований у 1932 році.

Євстафенко Семен Олексійович, 1902 року народження, х. Великоіванівка Слов'янського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу "Червоний хімік". Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євстаф'єв Олексій Євстафійович, 1895 року народження, с. Тригубове Смоленської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Вчитель СШ № 15. Заарештований 21 липня 1950 року.Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у Красноярський край. Реабілітований у 1994 році.

Євстаф'єв Леонід Іванович, 1908 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Старший диспетчер відділення тяги. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Євстигнеєв Андрій Кононович, 1873 року народження, с. Петрівка Олександрівського району Артемівського округу, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Петрівка Олександрівського району Артемівського округу. Хлібороб. Заарештований 5 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Євстигнеєв Василь Фадейович, 1897 року народження, х. Куроїдівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Куроїдівка Олександрівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 30 січня 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6 березня 1930 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Євстигнеєв Григорій Онуфрієвич, 1896 року народження, с. Петрівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куртівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Заповіти Ілліча". Заарештований 19 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Євстратенко Анастасія Іванівна, 1890 року народження, с. Воложанець Щигрівського району Курської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: Донецька об-

ласть, ст. Ясинувата, залізничний будинок № 3, кв. 11. Домогосподарка. Заарештована 25 жовтня 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1955 році.

Євстратенко Михайло Григорович, 1888 року народження, м. Ясинувата Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, житлокооп., буд. № 3, кв. 11. Диспетчер паровозного відділення ст. Ясинувата. Заарештований 7 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк)16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Євстратенко Павло Ілліч, 1910 року народження, м. Авдіївка Донецької області (за іншим записом – м. Київ), росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Командир взводу 199 стрілецької дивізії. Заарештований 3 травня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом 38 армії Південно-Західного фронту на 10 років ВТТ з позбаваленням прав на 5 років. Реабілітований у 1997 році.

Євстратов Борис Васильович, 1895 року народження, с. Плесси Новоогарьовського району Московської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, пров. Гоголівський, буд. № 2. Агроном облконтори «Держсортфонд». Заарештований 21 березня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 17 жовтня 1935 року на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Євсюков Василь Петрович, 1892 року народження, с. Павлівка Троїцького району Харківської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, залізнична станція, гуртожиток. Ремонтник 6-го залізничного околодку. Заарештований 23 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засланий до Північного краю на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Євсюков Володимир Єгорович, 1888 року народження, с. Павлівка Троїцького району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, 481 км. Колійний сторож. Заарештований 22 січня 1933 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1980 році.

Євсюков Михайло Олексійович, 1907 року народження, с. Долгуша Долгоруківського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, шахта "Софія", Стара колонія, буд. № 12, кв. 20. Робітник шахти "Софія". Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання 17 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

Євсюков Олексій Федорович, 1885 року народження, с. Павлівка Троїцького району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, залізничний гуртожиток. Ремонтник залізничної колії. Заарештований 23 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Дата реабілітації не вказана.

Євсюков Петро Федорович, 1906 року народження, с. Долгуша Долгоруківського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, шахта "Софія", буд. № 20, кв. 7. Робітник шахти "Софія". Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Євсюкова Ганна Полікарпівна, 1899 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: х. Кам'януватка Дзержинського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 13 січня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1958 році.

Євсюкова Надія Петрівна, 1911 року народження, с. Родіонівка Акимівського району Запорізької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) .

Домогосподарка. Заарештована 20 травня 1947 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання у Північний Казахстан. Реабілітована у 1990 році.

Євсюкова Роза Олександрівна, 1908 року народлження, с. Верхні Фундукли Сімферопольського району, Кримська АРСР, німкеня, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Комсомольське Горлівського району Сталінської області. Не працювала. Заарештована 4 квітня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР заслана на поселення на 5 років у Новосибірську область. Реабілітована у 1990 році.

Євтеєв Іван Михайлович, 1892 року народження, с. Микільське Моршанського району Тамбовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: роз'їзд 357 км. Куйбишевського району Запорізької області. Шляховий майстер. Заарештований 18 січня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 28 вересня 1944 року у Сиблазі. Реабілітований у 1993 році.

Євтєєв Олексій Степанович, 1881 року народження, Донецька область, Петрівський район, шахта № 16, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Донецьк, шахта № 4/21. Робітник шахти № 1. Заарештований 13 березня 1935 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євтисюк Василь Филимонович, 1903 року народження, с. Залісся Кобрицького повіту Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта середня, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Новослов'янськ, вул. Артема, буд. № 19-а. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 15 листопада 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Євтисюк Степанида Федосіївна, 1907 року народження, с. Залісся Кобрицького повіту Гродненської губернії, Польща, білоруска, освіта 5 класів, безпартійна. Проживала: м. Новослов'янськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 19. Продавець магазину міськторгу. Заарештована 16 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Євтихієв Андрій Петрович, 1918 року народження, с. Матвіївка Семенівського району Харківської області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Кисельова, кінний двір. Студент 4-го курсу гірничого робітфаку. Заарештований 15 жовтня 1935 року. Звільнений з-під варти 27 жовтня 1935 року. Реабілітований у 1935 році.

Євтишин Григорій Маркович, 1897 року народження, с. Охотія Дядьківського району Західної області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Макіївка, вул. Сталіна, буд. № 161, кв. 22. Газівник заводу ім. Кірова. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Євтодієв Микола Савич, 1902 року народження, с. Янкулове Ямпільського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кремінне Рубежанського району Донецької області. Референт райспоживспілки. Заарештований 2 грудня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євтухов Кирило Савелійович, 1880 року народження, с. Адамівка Верхньодніпропетровського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Ясинуватський район, роз'їзд Кичиксу. Начальник залізничного роз'їзду. Заарештований 14 грудня 1932 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 квітня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євтушенко Андрій Митрофанович, 1911 року народження, с. Желанне Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінської (Донецької) області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінської області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 28 квітня 1951 року. Засуджений транс-

портною колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Євтушенко Василиса Василівна, 1904 року народження, с. Андріївка Ізюмського району Харківської області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Сталінської області. Вантажнця авторемонтного заводу. Заарештована 20 січня 1946 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1946 році.

Євтушенко Іван Іванович, 1893 року народження, м. Богодухів Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Диспетчер залізничного відділення. Заарештований 27 січня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євтушенко Іван Макарович, 1913 року народження, м. Рівно, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Зоотехнік радгоспу. Заарештований 9 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Євтушенко Іван Тарасович, 1908 року народження, рудник "Червоний Профінтерн" Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Заступник головного бухгалтера тресту "Горлівськшахтовідбудова". Заарештований 6 лютого 1946 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Євтушенко Михайло Іванович, 1924 року народження, м. Дебальцеве Донецької області, українець, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської області. Робітник машинобудівного заводу. Заарештований 5 червня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Закавказького фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 1 квітня 1943 року у в'язниці № 1 м. Тбілісі Грузинської РСР. Реабілітований у 1998 році.

Євтушенко Олександр Степанович, 1895 року народження, м. Григорівка Сватівського району Донецької області, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Красний Лиман, залізничний будинок № 59, кв. 6. Теплотехнік депо. Заарештований 7 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 19 листопада 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Євтушенко Опанас Митрофанович, 1910 року народження, ст. Желанна Постишевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, Нове селище, вул. 5, буд. № 11. Робітник станції Ясинувата. Заарештований 13 грудня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1938 році.

Євтушенко Петро Маркович, 1899 року народження, с. Мацьків Шалигінського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області. Тесля шахти № 27. Заарештований 23 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Євтушенко Петро Федорович, 1923 року народження, с. Василівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Боєць міської пожежної команди МВС. Заарештований 5 червня 1948 року.Засуджений військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Євтушенко Тимофій Іванович, 1908 року народження, х. Явтухове Валківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області. Агент по розподілу нафти. Заарештований 14 січня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Південнодонецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

Євтушенко Федір Зиновійович, 1900 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Масляківка Краснолиманського району Донецької області. Робітник ст. Красний Лиман. Заарештований 8 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УРСР 27 березня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Євтушок Антон Савич, 1899 року народження, м. Сарни, Польща, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, с. Новослов'янське, вул. Стаханова, буд. № 84. Помічник машиніста депо «Слов'янськ». Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Євфим'єв Платон Іванович, 1872 року народження, х. Чеботаївський Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Священик церкви. Проживав: х. Чеботаївський Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7 жовтня 1927 року засуджений до заслання у Сибір на 3 роки. Вмер 10 січня 1929 року у м. Дмитрівську. Реабілітований у 1996 році.

Євченко Олександр Давидович, 1884 року народження, м. Тбілісі, Грузія, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Радянська, буд. № 30, кв. 9. Телеграфіст телеграфу. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Вмер 6 серпня 1938 року у в'язниці № 235 Красноярського краю. Реабілітований у 1960 році.

Євченко Петро Омелянович, 1905 року народження, м. Ізюм Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Відбував строк покарання у будівельному ВТК НКВС. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Євченко Яків Михайлович, 1902 року народження, с. Фітіш Льгівського району Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Артема, буд.№ 6. Слюсар судоремонтних майстерень порту. Заарештований 26 січня 1935 року. Засуджений басейновим судом Азовського та Доно-Кубанського басейнів 13 квітня 1935 року на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Євчик Семен Федорович, 1896 року народження, с. Дятловичі Кобренського повіту Гродненської губернії, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 21 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Єгельський Василь Михайлович, 1896 року народження, с. Ольховатка Єнакіївського району Донецької області, українець, освіта незакінчена вища, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської області. Нормувальник шахти № 4. Заарештований 15 серпня 1944 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Єгер Ганна Василівна, 1885 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українка (німкеня), освіта нижча, безпартійна. Проживала за місцем народження. Пенсіонерка. Заарештована 4 листопада 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Єгер Бено Іванович, 1915 року народження, с. Малахове Бердянського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 30 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єгоренков Родіон Полікарпович, 1911 року народження, с. Карпове Іздетківського району Закавказької області, росіянин, освіта нижча, член ВЛКСМ. Заступник командира 161 полку НКВС. Проживав: м. Краматорськ, 161 полк НКВС. Заарештований 6 березня 1935 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 21 квітня 1935 року на 3 роки ВТТ без позбавлення прав. Реабілітований у 1956 році.

Єгоркін Іван Олександрович, 1906 року народження, с. Буніне Урицького району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний.

Проживав: Донецька область, м. Сніжне, шахта № 10-біс. Робітник шахти. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єгоров Василь Олександрович, 1889 року народження, с. Володове Кам'янського району Калінінської області, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) . Начальник «Облвнутрторгу». Заарештований 21 липня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1955 році.

Єгоров Василь Федорович, 1903 року народження, м. Сталінград, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, завод ім. Ілліча, кол. "В", буд. № 197, кв. 4. Економіст-фінансіст заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР на 10 років в'язниці з конфіскацією майна та позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Єгоров Віктор Тимофійович, 1910 року народження, с. Вовки Київського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Красний Лиман, залізничний буд. № 111, кв. 14. Начальник вагонного депо. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведний до виконання у м. Сталіно 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Єгоров Гаврило Лукич, 1880 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Садівник колгоспу "Перемога Жовтня". Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єгоров Григорій Іванович, 1920 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 24 квітня 1945 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Вмер 12 липня 1947 року в Усольлазі Пермської області. Реабілітований у1993 році.

Єгоров Єрмолай Тарасович, 1901 року народження, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: сел. К. Лібкнехта Артемівського району Донецької області. Робітник шахти № 3 ім. К. Лібкнехта. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Єгоров Іван Іванович, 1888 року народження, с. Шахматове Ярославської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер машзаводу. Заарештований 15 березня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у м. Красноярськ. Строк не вказаний. Реабілітований у 1995 році.

Єгоров Іван Іванович, 1910 року народження, с. Азарове Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Водій меблевого комбінату. Заарештований 18 листопада 1947 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1996 році.

Єгоров Іван Кузьмич, 1897 року народження, Московська область, росіянин, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата, соцмістечко, буд. № 6, кв.7. Уповноважений заготконтори «Райтрансторгхарчу». Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає.Реабілітований у 1957 році.

Єгоров Іван Савич, 1905 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх радгоспу "Перебудова". Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій

області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єгоров Іван Семенович, 1900 року народження, с. Черни Тульської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Конторник цеху. Проживав: м. Дмитрівськ Донецької області, 17 лінія, 9 проспект, буд. № 22. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 4 листопада 1927 року позбавлений прав проживання у м. Москві, Ленінграді, Ростові та прикордонних губерніях. Реабілітований у 1999 році

Єгоров Іван Титович, 1894 року народження, ртутний рудник Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, сел. шахти "Комсомолець", буд. № 381. Кріпильник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єгоров Костянтин Миколайович, 1907 року народження, х. Родіонове Старокаранського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештований 3 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Єгоров Логвин Петрович, 1887 року народження, с. Капустіне Кіровського району Могилевської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Комірник-заправник "Донбасенерго". Заарештований 18 лютого 1955 року. Засуджений Сталінським облсудом на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Єгоров Микола Іванович, 1908 року народження, м. Кострома, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 282 запасного стрілецького полку. Заарештований 5 травня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 34 запасної стрілецької бригади МВС м. Кірова на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єгоров Міна Леонтійович, 1899 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського району Донецької області. Конюх сільського споживчого товариства. Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Єгоров Михайло Іванович, 1881 року народження, с. Черкаське Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3 лютого 1930 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єгоров Михайло Пантелеймонович, 1871 року народження, с. Мануйлівка Кадіївського району Донецької області, українець, освіта – духовна семінарія, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Дружківка, вул. Першотравнева, буд. № 9. Священик церкви. Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єгор Сергій Андрійович, 1899 року народження, с. Білка Архиєрейська Биківського району Житомирської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Ізюм Харківської області. Будівельний майстер залізничної станції. Заарештований 9 лютого 1946 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років.Реабілітований у 1960 році.

Єгоров Сергій Тихонович, 1925 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, росіянин, освіта 9 класів, безпартійний. Червоноармієць 51 учбового стрілецького полку. Заарештований 21 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом 30 учбової Іванівської стрілецької дивізії на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Єгоров Станіслав Володимирович, 1935 року, м. Челябінськ, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Слюсар-монтажник БМУ. Заарештований 17 грудня 1957 року. Засуджений Сталінським облсудом на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1993 році.

Єгоров Степан Іванович, 1918 року народження, х. Олександрівський Тельманівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць 173 стрілецького полку 90 стрілецької дивізії. Заарештований 21 серпня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Єгоров Юрій Лентійович, 1905 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Комар Великоянісольського району Донецької області.Конюх колгоспу "Перебудова". Заарештований 19 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Єгоров Юрій Савич, 1902 року народження, с. Комар Великоновосілківського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник радгоспу "Перебудова". Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Єгоров Яків Феофанович, 1895 року народження, Курська область, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Іловайськ Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 65. Робітник станції Моспине. Заарештований 23 жовтня 1936 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці 20 лютого 1937 року на 2 роки ВТТ без позбавлення прав. Реабілітований у 1955 році.

Єгорова Катерина Улянівна, 1918 року народження, с. Марзіне В'яземського району Смоленської області, росіянка, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Проживала: м. Горлівка Сталінської області. Не працювала. Заарештована 1 травня 1942 року. Засуджена військовою колегією Верховного Суду СРСР на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1991 році.

Єгорова Марія Микитівна, 1907 року народження, с. Олександрівка Слов'янського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Черкаське Слов'янського району Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 9 квітня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1948 році

Єгорочкін Федір Якович, 1912 року народження, м. Ревель, Естонія, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Ленінград. Помічник капітана танкера "Грозний". Заарештований 20 травня 1938 року. 5 листопада 1938 року військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. 24 січня 1939 року виправданий військовою колегією Верховного Суду СРСР. Реабілітований у 1941 році.

Єдинак Вацлав Людвигович, 1909 року народження, м. Ченстохов, Польща, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, вул. 2-а Садова, буд. № 12. Інструктор курсів майстерів заводу ім. Куйбишева. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Єдіч Олександр Карлович, 1888 року народження, Молочанський район Дніпропетровської області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області. Вчитель СШ № 1. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1989 році.

Єдличко Франц Францевич, 1890 року народження, Чехословаччина, чех, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Керівник заводського духового оркестру. Заарештований 2 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єжак (Їжак) Василь Гордійович, 1896 року народження, с. Велика Грим'ячка Миргородського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, Новосадовий майдан, буд. № 62, кв. 1. Столяр фабрики шкільного устаткування. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єжак (Їжак) Євлампій Костянтинович, 1923 року народження, с. Карлівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Сталінської області. Майстер електроцеху залізничного депо ст. Волноваха. Заарештований 14 лютого 1953 року. Засуджений військовим трибуналом військ МВС Київського військового округу на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1974 році.

Єжак (Їжак) Єлисей Гордійович, 1896 року народження, с. Велика Грим'ячка Миргородського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Слов'янський район, радгосп "Більшовик". Рахівник радгоспу "Більшовик". Заарештований 27 грудня 1934 року. Засуджений Слов'янським народним судом у м. Слов'янську 21 січня 1935 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1962 році.

Єжак (Їжак) Кирило Дмитрович, 1905 року народження, с. Карлівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Стрілець воєнізованої охорони залізничної станції. Заарештований 24 липня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької (Донецької) залізниці на 20 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Колегією Верховного Суду УРСР строк знижено до 3 років. Реабілітований у 1991 році.

Єжик (Їжак) Станіслав Якович, 1890 року народження, 1890 року народження, с. Миролюбівка Першотравневого району Одеської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Кринична Ясинуватського району Донецької області. Завідуючий електропідстанцією. Заарештований 15 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Єжаков Опанас Якович, 1894 року народження, Нова Прага Новоспаського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзівський район, стандартна колонія, буд. № 25, кв. 11. Робітник житлового відділу шахти "Червоний жовтень". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Єжелов Матвій Іванович, 1897 року народження, с. Миколаївка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Благодатівка Краматорського району Донецької області. Бригадир польових робітників комуни "15 МЮД". Заарештований 14 грудня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 жовтня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єжелов Федір Іванович, 1886 року народження, с. Миколаївка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Благодатівка Краматорського району Донецької області. Робітник комуни "15 МЮД". Заарештований 14 грудня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єжов Опанас Федорович, 1883 року народження, ст. Єланська Вьошенського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 1 Чистяківського району Донецької області. Робітник шахти "Червона зірка". Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єжов Хома Андрійович, 1887 року народження, х. Черкаський Цимлянського району Ростовської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Кучер шахти ім. Леніна. Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єйко Павло Никонорович, 1896 року народження, с. Полтава Перемишлянського району, Галиччина, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Чистякове, вул. Першотравнева, буд. № 2, кв. 2. Робітник шахти "Червона зірка". Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення

вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єкізов Лазар Іванович, 1895 року народження, с. Страфіца, Болгарія, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Слов'янського району Артемівського округу. Селянин. Заарештований 27 серпня 1930 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1931 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єлагін Олександр Петрович, 1919 року народження, м. Ворошиловград, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь, Донецької обласаті, провулок Пролетарський, буд. № 9. Моторист судобудівного заводу. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Єлагін Федір Михайлович, 1912 року народження, с. Орлівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Авдіївка, вул. Піонерська, буд. № 30. Плановик служби з'вязку Південнодонецької (Донецької) залізниці. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Єланський Юхим Флегонтійович, 1915 року народження, ст. Іщерська Орджонікідзівського краю, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Заарештований 13 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 27 січня 1942 року у в'язниці м. Сталінграда. Реабілітований у 1964 році.

Єленевський Микола Миколайович, 1892 року народження, с. Перекоп Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівськой район, шахта ім. Румянцева, вул. Технічна,буд. № 5, кв. 1. Головний інженер шахти ім. Румянцева. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 29 березня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Єленін Георгій Семенович, 1890 року народження, м. Огарьовськ Московської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 5 лінія, буд. № 32. Голова облпрофспілки. Заарештований 7 серпня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 30 вересня 1937 року. Реабілітований у 1992 році.

Єленський Максим Микитович, 1912 року народження, Костюківський район, Білорусія, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Прохідник шахти ім. Леніна. Заарештований 25 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Челябінська на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 3 серпня 1942 року у ВТТ Челябінської області. Реабілітований у 1994 році.

Єлесеєв Дмитро Васильович, 1908 року народження, с. Іванове Щигрівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської області. Слюсар шахти "Юнком". Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єлецький Полікарп Дмитрович, 1887 року народження, с. Новомихайлівка Краснодарського краю, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: м. Красний Лиман Сталінської (Донецької) області. Рахівник колгоспу. Заарештований 17 лютого 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 30 району авіабазування на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 24 серпня 1943 року у в'язниці № 1 м. Свердловська. Реабілітований у 1995 році.

Єлисеєв Абрам Сергійович, 1888 року народження, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 17 лінія, буд. № 5. Маляр тресту "Донжилобуд". Заарештований 15 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єлисеєв Григорій Георгійович, 1905 року народження, с. Круглоліське Олександрівського

району Північно-Кавказького краю, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 24 лінія, 9 проспект, буд. № 19, кв. 25. Майстер смолорозгінного цеху коксохімзаводу. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Єлисеєв Михайло Павлович, 1890 року народження, с. Буда Кошелівського району БРСР, білорус, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Інструктор-баніфікатор амбулаторії пляшкового заводу. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз- стрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1990 році.

Єлисеєв Опанас Васильович, 1903 року народження, с. Ольхівка Хворостянського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2, буд. № 45, кв. 1. Пічник шахти № 2. Заарештований 16 квітня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Єлисеєва Віра Тимофіївна, 1909 року народження, с. Губкіне Малоархангельського району Орловської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Орджонікідзе Донецької орбласті. Машиністка тресту “Серговугілля”. Заарештована 15 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Єлисеєнко Василь Власович, 1912 року народження, с. Бухвалове Ярцівського району Західної області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), соцмістечко, 3 корпус, 8 під’їзд, кв. 66. Секретар Сталінського міському ЛКСМУ. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Єлисоветський Леонід Ілліч, 1913 року народження, с. Глинськ Новогеоргіївського району Полтавської області, єврей, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Сартана, залізничний буд. № 5, кв. 13. Інструктор райкому профспілки Волноваського експлуатаційного відділу. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1938 році.

Єлізаров Микита Ілліч, 1906 року народження, с. Андріївка Постишевського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Донецької області. Бригадир бригади городників радгоспу “Металург”. Заарештований 9 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Вмер 16 грудня 1940 року у в’язниці. Реабілітований у 1968 році.

Єлізбар-Гогія Михайло Юрійович, 1902 року народження, с. Старогнатівка Старокаранського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тракторист колгоспу “Правда”. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Єлінський Павло Іларіонович, 1894 року народження, м. Севськ Орловської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Статист. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Заарештований 3 грудня 1927 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Єлманов Микола Пилипович, 1920 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць окремої роти охорони штабу 30 армії. Заарештований 18 листопада 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Західного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1998 році.

Єлфімов Анатолий Тихонович, 1906 року народження, м. Суми, українець, освіта середня, член ЛКСМУ. Проживав: м. Сталіно, Сінна площа, буд. облвиконкому № 2, кв. 8. Інспектор протиповітряної оборони Донецького облвиконкому. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-

стрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Єлютін Михайло Іонович, 1874 року народження, с. Данкове Рязанської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Красний Луч, вул. Павлівська, буд. № 37. Завідуючий техбюро управління нових шахт. Заарештований 5 січня 1931 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 червня 1931 року на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Єлькінд Ісаак Соломонович, 1901 року народження, м. Вороніж, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Технічний директор Рутченківського коксохімзаводу. Заарештований 31 березня 1938 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР на 20 років ВТТ. Реабілітований у 1941 році.

Єльфімов Борис Павлович, 1897 року народження, Донецька область, м. Маріуполь, українець, освіта нижча, до 1933 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, колонія "А", буд. № 170, кв. 5. Завідуючий нафтозливом заводу ім. Ілліча. Заарештований 4 лютого 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 31 березня 1936 року на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Ємеляненко Герасим Никифорович, 1892 року народження, с. Бухове Західної області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Грабове Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Калініна. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Ємеляненко Іван Никифорович, 1896 року народження, с. Злидні Будьоннівського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник коксохімзаводу № 3. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Ємеляненко (Омеляненко) Іван Петрович, 1882 року народження, с. Конєваха Богодухівського району Харківської області, українець, освіта нижча, до 1935 року, член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Майстер по ремонту компресорів. Заарештований 11 жовтня 1938 року. Виправданий військовою колегією Верховного Суду СРСР. Реабілітований у 1940 році.

Ємеляненко Михайло Максимович, 1882 року народження, м. Таганрог Ростовської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Маринівка Сніжнянського району Сталінської області. Інженер тресту "Сніжнянантрацит". Заарештований 4 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Ємеляненко (Омеляненко) Павло Іванович, 1922 року народження, с. Бахмутівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Пантелеймонівка Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар динасового заводу. Заарештований 13 червня 1949 року. Засуджений військовим трибуналом Київського військового округу на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Ємеляненко Федора Василівна, 1899 року народження, м. Курськ, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської області. Не працювала. Заарештована 8 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 році при етапуванні пропала без вісті. Реабілітована у 1955 році.

Ємеляненко Яків Никифорович, 1885 року народження, с. Бухове Починківського району Смоленської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Грабове Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Калініна. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Ємелянов Володимир Іванович, 1914 року народження, с. Варварине Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Бутівка Сталінської (Донецької) області.

Прибиральник породи шахти ім. Кагановича. Заарештований 10 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Ємелянов Григорій Васильович, 1894 року народження, с. Будьоннівка Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Новосвітлівка Луганського округу Донецької губернії. Завідуючий районним земельним управлінням. Заарештований 22 листопада 1925 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1957 році.

Ємелянов Давид Ісакович, 1898 року народження, м. Троянов Житомирської області, єврей, освіта незакінчена середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Поштова, буд. № 51. Секретар міськкому партії. Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією Верховного Суду СРСР у м. Харкові до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Харкові 30 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Ємелянов Єгор Костянтинович, 1903 року народження, с. Любицьке Медвенського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, цинкова колонія, буд. № 36, кв. 3. Робітник хімзаводу. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1996 році.

Ємелянов Захар Андрійович, 1900 року народження, с. Постникове Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 15 лінія, 12 проспект, буд № 97. Каменяр хімзаводу № 4. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військовою колегією Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Ємелянов Костянтин Никифорович, 1908 року народження, с. 1-а Петрівка Усманського району Воронезької області, росіянин, освіта незакінчена середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, гуртожиток технікуму. Студент Горлівського технікуму. Заарештований 25 лютого 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Горлівці на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Ємелянов Кузьма Миколайович, 1894 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник рибозаводу. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Ємелянов Олексій Дем'янович, 1900 року народження, с. Любицьке Медвенського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 25 лінія, 4 проспект, буд. № 65. Експедитор артілі "Єднання". Заарештований 5 лютого 1933 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Ємелянов Павло Васильович, 1904 року народження, с. Козацьке Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Гаврилова, буд. № 12. Котляр хлібозаводу. Заарештований 15 червня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 20 серпня 1935 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Ємелянов (Омелянов) Михайло Наумович, 1914 року народження, с. Любицьке Медвенського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Сталіно (ст. Донецьк), гуртожиток залізничної станції, буд. № 75. Робітник залізничної станції. Заарештований 19 жовтня 1936 року. Засуджений виїзною сесією лінійного суду Сталінської залізниці на ст. Сталіно 28 листопада 1936 року на 3 роки з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Ємелянов Михайло Михайлович, 1902 року народження, с. Любицьке Медвенського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпар-

тійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, вул. Ткаченка-Петренка, буд. № 235. Маляр житлового відділу шахти "Червоний Профінтерн". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Ємелянов (Омелянов) Олександр Дем'янович, 1905 року народження, с. Любицьке Медвинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 25 лінія, 4 проспект, буд. № 65. Агент по постачанню "Доннархарчу". Заарештований 5 лютого 1933 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Ємелянов Олексій Дем'янович, 1900 року народження, с. Любецьке Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник тресту "Головм'ясо". Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Ємелянов (Омелянов) Петро Прокопович, 1911 року народження, с. Дмитрівка Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник шахти № 17-17-біс. Заарештований 28 вересня 1939 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Ємелянов Сергій Петрович, 1905 року народження, с. Летяги Могилевської області, Білорусія, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Юних комунарів, буд. № 59. Заарештований 12 листопада 1934 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 червня 1935 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1954 році.

Ємелянов Сергій Хомич, 1896 року народження, с. Першорождественське Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Чумакове Макіївського району Донецької області. Бригадир грабарської артілі при центральній збагачувальній фабриці. Заарештований 27 лютого 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 23 травня 1936 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Ємелянов Федір Миколайович, 1897 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької облаксті, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Рибак колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Ємелянов-Черних Анатолій Семенович, 1928 року народження, м. Луганськ, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Робітник шляхового тресту. Заарештований 5 квітня 1958 року. Донецьким облсудом направлений на примусове лікування до психлікарні. Реабілітований у 1992 році.

Ємелянова (Омелянова) Віра Олексіївна, 1900 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 14 січня 1938 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Ємелянова (Омелянова) Євгенія Емануїлівна, 1897 року народження, м. Кунів Вінницької області, єврейка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Люксембург, буд. № 51. Касир заводу "Червоний хімік". Заарештована 1 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Ємець Гаврило Юхимович, 1876 року народження, с. Піддубівка Яготинського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Оленівські Кар'єри, 3 дільниця, буд. № 3. Робітник кар'єру. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Ємець Григорій Дем'янович, 1902 року народження, с. Рубань Немирівського району Вінницької області, українець, грамотний, безпар-

тійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, сел. шахти "Комсомолець", буд. № 19, кв. 3. Робітник шахти. Заарештований 9 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Ємець Григорій Юхимович, 1905 року народження, с. Носівка Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, х. Суха Балка, буд. № 36. Електрик заводу ім. Кірова. Заарештований 3 травня 1937 року. Засуджениим не був. Реабілітований у 1937 року.

Ємець Іван Євдокимович, 1904 року народження, с. Гродівка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Новоекономічне, шахта № 1 "Центральна", робітниче сел. ім. Петровського, буд. № 71. Матеріалознавець контори шахти "Центральна". Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Ємець Пантелеймон Павлович, 1884 року народження, с. Сергіївка Гришинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Романівський Гришинського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 4 лютого 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 березня 1930 року на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Ємпольський Іван Осипович, 1877 року народження, ст. Чериліна Новооскольського повіту Курської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Бухгалтер. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, ст. Дар'ївка. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 вересня 1927 року виправданий. Реабілітований у 1927 році.

Ємченко Роман Гнатович, 1874 року народження, с. Федорівка Ямського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Яма Артемівського району Сталінської області. Інвалід. Заарештований 1 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Єна Андрій Степанович, 1886 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Покровське Покровської сільради Артемівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Єна Андрій Степанович, 1886 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Покровське Артемівського району Донецької області. Конюх заводу ім. Чубаря. Заарештований 27 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єна Василь Інокентійович, 1897 року народження, х. Карпівка Михайлівської сільради Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Кочегар керамічного заводу ім. Будьонного, ст. Деконська. Заарештований 22 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 році засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єна Іван Аникейович, 1880 року народження, х. Карпівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Артема. Заарештований 14 жовтня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 25 грудня 1936 року на 3 роки ВТТу віддалених місцях Союзу з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Єна Марія Петрівна, 1908 року народження, с. Іванівка Олександрівського району Одеської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, вул. Вокзальна, буд. № 4. Прибиральниця артілі «Донкоопбуд». Заарештована 7 грудня 1934 року. Засуджена спецколегією Донецького облсуду 23 грудня 1934 року на 3 роки ВТТ у віддалених місцях Союзу з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітована у 1955 році.

Єна Микола Степанович, 1914 року народження, м. Донецьк, українець, освіта 8 класів, без-

партійний. Червоноармієць. Заарештований 20 травня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 67 армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 11 січня 1944 року у ВТТ Архангельської області. Реабілітований у 1994 році.

Єна Михайло Євтихійович, 1893 року народження, с. Покровське-Карпівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Секретар-касир заводу ім. Ворошилова. Заарештований 24 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Єна Федір Степанович, 1899 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Пивовар на пивзаводі. Заарештований 20 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці до розстрілу. Розстріляний 10 березня 1942 року у м. Артемівську Сталінської області. Реабілітований у 1992 році.

Єнакієв Іван Максимович, 1889 року народження, м. Горлівка Донецької області, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Байрак Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Продавець магазину. Заарештований 18 травня 1944 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 20 червня 1945 року у в'язниці м. Дніпропетровська. Реабілітований у 1994 році.

Єнакієв Семен Мойсейович, 1884 року народження, с. Троїцьке Артемівського району Донецької області, молдаванин, освіта неповна середня. Проживав: Донецька область, м. Дебальцеве, сел. Рязанцеве, 3 лінія, буд. № 27. Не працював. Заарештований 29 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Єнакієва-Бондаренко Секлета Павлівна, 1892 року народження, с. Іллінка Орджонікідзівського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Дебальцеве, 3 лінія, буд. № 27. Домогосподарка. Заарештована 15 жовтня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Єнар Едуард Іванович, 1914 року народження, с. Тригради Одеської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: шахта № 10 «Шварцівка». Робітник шахти № 10-біс «Шварцівка» тресту "Чистяківвугілля". Заарештований 24 березня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єнговатов Анатолій Олександрович, 1912 року народження, ст. Комишувата Артемівського району Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Іловайське, залізничний буд. № 130. Головний інженер машинно-колійної станції № 9 (МКС-9). Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1939 року.

Єнер Вільгельм Іванович, 1911 року народження, с. Тригради Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 10 Сніжнянського району Донецької області. Робітник шахти № 10. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єнер Едуард Іванович, 1914 року народження, с. Тригради Одеської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 10 Сніжнянського району Сталінської області. Робітник шахти № 10-біс. Заарештований 15 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єнер Іван Християнович, 1883 року народження, с. Марінберг Окнянського району, МРСР, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 10. Кучер тресту "Сніжнянськантрацит". Заарештований 14 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єнін Іван Олексійович, 1921 року народження, с. Голосков Воронезької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. шахти Лідіївка Сталінської області. Учень СШ № 74. Заарештований 22 червня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єнін Михайло Кузьмич, 1882 року народження, с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольського округу, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 1 лютого 1930 року. Засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 квітня 1930 року на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єнно (Єна) Леонід Олексійович, 1908 року народження, ст. Попасна Луганської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Сталінської області. Начальник відділу капітальних робіт шахти № 13-біс. Заарештований 3 квітня 1939 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР 13 серпня 1939 року на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Єншин Олексій Анрійович, 1910 року народження, с. Староуколівка Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Робітник шахти № 1 "Першотравнева". Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Єнько Михайло Васильович, 1899 року народження, м. Харків, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єпіфанов Андрій Петрович, 1912 року народження, х. Абрамовський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Бухгалтер житлового кооперативу тресту "Артемвугілля". Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єпіфанов Єлисей Петрович, 1905 року народження, х. Абрамовський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур тресту "Артемвугілля". Заарештований 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Вмер 12 квітня 1944 року. Реабілітований у 1957 році.

Єпіфанов Олександр Семенович, 1886 року народження, с. Важелеєве Тамбовської області, росіянин, освіта нижча, до 1923 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Сталіно (м. Донецьк), кол. "Гігант", буд. № 18. Слюсар шахти ім. Челюскінців. Заарештований 29 листопада 1936 року. Засуджений спецколегією Сталін-ського облсуду 4 березня 1939 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Єпіфанов Петро Тимофійович, 1880 року народження, х. Абрамовський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 8 Горлівського району Донецької області. Візник «Гужтранспорту». Заарештований 2 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єпіфанов Семен Петрович, 1915 року народження, х. Абрамівський Нехаївського району Сталінградського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур тресту "Артемвугілля". Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єпіфанцев Костянтин Федорович, 1900 року народження, м. Лисичанськ Луганської об-

ласті, росіянин, освіта вища, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Керуючий трестом "Шахтобуд". Заарештований 12 січня 1939 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР 13 серпня 1939 року на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений достроково з Воркутлагу 31 липня 1943 року. Реабілітований у 1957 році.

Єпіфанцев Леонід Георгійович, 1914 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 24 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Південно-Західного фронту на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Вмер 30 червня 1943 року у ВТТ Інтабуду Комі АРСР. Реабілітований у 1993 році.

Єпішев Григорій Олексійович, 1888 року народження, с. Пойменове Курської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка, Червоне містечко, буд. № 222, кв. 2. Інженер підстанцій Костянтинівського електрокільця. Заарештований 5 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Єпішев Іван Єфремович, 1915 року народження, с. Черкаси Кадіївського району Луганської області, українець, грамотний, безпартійний. Ув'язнений ВТК № 34 НКВС у м. Макіївці Сталінської (Донецької) області. Заарештований 9 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу. Розстріляний 10 жовтня 1941 року у м. Сталіно (м. Донецьк) . Реабілітований у 1992 році.

Єпішкін Зосим Львович, 1898 року народження, с. Чорнояр Пермської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Саратов. Старший інженер виробничого відділу будівництва № 60. Заарештований 7 лютого 1945 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 23 листопада 1949 року у ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Єпп Петр Францевич, 1885 року народження, с. Хортиця Хортицького району Запорізької області, німець, освіта середня, безпартійний. Безробітний. Проживав: сел. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3 лютого 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрвін Антон Карлович, 1911 року народження с. Жданівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Жданівка Харцизького району Сталінської області. Комбайнер МТС. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 3 листопада 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Єрвінг Карл Михайлович, 1884 року народження, с. Жданівка Харцизького району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єремеєв Олексій Васильович, 1888 року народження, м. Павлівськ Воронезької губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Леніна Макіївського району Донецької області. Начальник відділу шахти ім. Леніна. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вороку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єремеєва Катерина Степанівна, 1895 року народження, с. Лушки Калузького району Московської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Дружківка Сталінської області. Касир заводської лазні . Заарештована 15 вересня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом Північнодонецької (Донецької) залізниці на 10 років з позбавленням прав на 5 років. Реабілітолвана у 1994 році.

Єремейчик Іван Пилипович, 1902 року народження, м. Лунинець, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, кол. "Б", буд. № 104. Працівник відділу капітального будівництва заводу ім. Ілліча. Заарештований 13 серпня 1937 року.

Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єременко Васса Юхимовна, 1905 року народження, с. Михайлівка Корніївського району Курської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала сел. Амвросіївка Сталінської (Донецької) області. Робітниця цементного заводу. Заарештована 6 квітня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1994 році.

Єременко Ганна Йосипівна, 1899 року народження, м. Горлівка Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: сел. Пантелеймонівка Донецької області. Не працювала. Заарештована 21 квітня 1919 року. Засуджена комісією контрольного пункту № 4 Особливого відділу Всесоюзної надзвичайної комісії 21 квітня 1919 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 25 квітня 1919 року у м. Бахмуті (м. Артемівськ). Реабілітована у 1994 році.

Єременко Герман Макарович, 1898 року народження, с. Берестове Андріївського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Аджахи, буд. № 28. Кочегар панчішної фабрики. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Єременко Григорій Пилипович, 1899 року народження, с. Межиріч Павлоградського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Бантишеве Слов'янського району Донецької області. Бригадир «Краммашбуду». Заарештований 21 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єременко Іван Григорович, 1916 року народження, с. Шляхове Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. радгоспу "Бахчовик" Сталінської (Донецької) області. Заарештований 30 березня 1942 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єременко Іван Кузьмич, 1888 року народження, с. Митрофанівка Новопразького району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 42 лінія, буд. № 5. Візник «Доннархарчу». Заарештований 28 жовтня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1991 році.

Єременко Іван Петрович, 1874 року народження, с. Солохіне Гайворонського повіту Курської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Майстер рибокоптильного заводу. Заарештований 12 серпня 1939 року. Засуджений колегією Верховного Суду СРСР 13 грудня 1939 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Єременко Йосип Лазаревич, 1895 року народження, с. Сидори Київської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. Кірова. Заарештований 17 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єременко Касьян Петрович, 1889 року народження, с. Комишуваха Попаснянського району Донецької області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: сел. Лиман Донецької області, вул. Залізнична, буд. № 6. Черговий депо 1-ї дільниці ст. Красний Лиман. Заарештований 10 вересня 1935 року. Лінійним судом Донецької залізниці на ст. Красний Лиман 9 листопада 1935 року засуджений на 2 роки в'язниці. Реабілітований у 1955 році.

Єременко Катерина Олександрівна, 1919 року народження, с. Олександрівка Ольгинського району Донецької області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: с. Єгорівка Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. XVIII партз'їзду. Заарештована 17 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. З-під варти звільнена 12 листопада 1943 року. Реабілітована у 1943 році.

Єременко Лука Федорович, 1905 року народження, с. Мар'ївка Синельниківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Роздори Синельниківського району Дніпропетровської області. Заарештований у 1932 році. Синельниківським народним судом 26 серпня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Єременко Лука Федорович, 1905 року народження, с. Мар'ївка Синельниківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, буд. № 62, кв. 32-34. Робітник ст. Ясинувата. Заарештований 11 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Єременко Любов Улянівна, 1918 року народження, м. Донецьк Донецької області, українка, грамотна, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Старший вагар. Заарештована 1 квітня 1945 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1992 році.

Єременко Максим Климентович, 1906 року народження, с. Велика Яблунівка Смілянського району Київської області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Начальник трамвайного депо. Заарештований 9 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Єременко Михайло Авер'янович, 1906 року народження, с. Павлівка Новогригорівського району Кременчуцького округу Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Молодший стрілочник ст. Дебальцеве. Проживав: ст. Дебальцеве, 2-й майданчик, буд. № 60. Заарештований 17 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Єременко Михайло Іларіонович, 1912 року народження, Генічеський район Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Зуївка Харцизького району Донецької області. Моторист щебеневого заводу. Заарештований 29 січня 1937 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Єременко Михайло Семенович, 1876 року народження, с. Новоекономічне Гришинського району Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Світлий Гришинського району Артемівського округу. Заарештований 31 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12 лютого 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єременко Олександра Порфирівна, 1912 року народження, с. Павлівка Новогригорівського району Кіровоградської області, українка, освіта нижча, член ВКП(б). Проживала: Донецька область, м. Ясинувата. Працівниця лікарні. Заарештована 21 лютого 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Українському військовому округу засуджена на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1994 році.

Єременко Пантелеймон Макарович, 1869 року народження, с. Єгорівка Старокерменчицького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ольгинка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Священик церкви. Заарештований 20 серпня 1945 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єременко Петро Васильович, 1898 року народження, с. Дмитрівка Золотоношенського району Київської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: х. Черевківка Слов'янського району Донецької області. Тесляр масложиркомбінату. Заарештований 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єременко Петро Дмитрович, 1898 року народження, с. Уруськ Грушковського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Штольна Макіївського району Донецької області. Десятник шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по

Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Єременко Роман Данилович, 1911 року народження, с. Губник Гайсинського району Вінницької області, українець, освіта середня, безпартійний. Студент робітфаку. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, 17 лінія, буд. № 19. Заарештований 13 червня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 20 вересня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Єременко Спиридон Авер'янович, 1898 року народження, с. Павлівка Новогригорівського району Кременчуцького округу Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Старший стрілочник ст. Дебальцеве. Проживав: ст. Дебальцеве-Вузол, 2-й майданчик, будинок Жилича. Заарештований 17 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Єременко Яків Павлович, 1901 року народження, с. Суходольки Санжарівського району Полтавської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: ст. Шпичкине Донецької області. Старший стрілочник. Заарештований 3 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Єременок Сергій Олексійович, 1904 року народження, с. Новинки Вільницької губернії, Польща, білорус, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, блок № 1. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єременчук Костянтин Прокопович, 1900 року народження, с. Новодмитрівка Новобузького району Одеської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Леніна, буд. і№ 49. Викладач СШ № 61. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Єременчук Олександр Олександрович, 1912 року народження, с. Благодатне Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, член КП(б)У. Машиніст паровозу. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, колонія "А", буд. № 266, кв. 7. Заарештований 21 січня 1934 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 березня 1934 року засуджений на 2 роки заслання у Татарію. Реабілітований у 1955 році.

Єре(ьо)мін Григорій Гнатович, 1916 року народження, с. Гаврилівка Дружківського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 22 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1998 році.

Єре(ьо)мін Іван Омелянович, 1905 року народження, с. Верхньоапочки Радянського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник заводу № 66. Проживав: м. Сталіно, Донська сторона, буд. № 58, кв. 16. Заарештований 25 червня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єре(ьо)мін Семен Іванович, 1890 року народження, ст. Карчальська Цимлянського району Північно-Кавказького краю, казак, освіта нижча, безпартійний. Педагог. Проживав: шахта ім. Лутугіна Ворошиловського району, казарма 9. Заарештований 5 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Єре(ьо)мін Семен Митрофанович, 1886 року народження, с. Біле Біловського району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти № 19. Проживав: м. Донецьк, шахта № 19, гуртожиток. Заарештований 30 листопада 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єре(ьо)мін Яків Іванович, 1904 року народження, сел. шахти «Лідіївка» (м. Донецьк), росіянин, освіта вища, колишній член ВКП(б). Проживав у м. Ленінграді. Військовий інженер третього рангу військової електротехнічної академії. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1944 році.

Єре(ьо)мкін Федот Іванович, 1899 року народження, с. Потайне Цимлянського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Робітник шахти. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єремішин Петро Романович, 1907 року народження, Брянський рудник Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав у Хабаровську. Політрук учбового батальйону. Заарештований 21 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Єремченко Іван Савелійович, 1912 року народження, с. Новоселівка Старобешівського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 1 липня 1942 року. Військовим трибуналом 48 армії засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1995 році.

Єремченко Никифор Савелійович, 1881 року народження, с. Луганське Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Слюсар шахти № 19-20. Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Єремчук Яків Мойсейович, 1897 року народження, с. Угорськ Кременецького повіту, Польща, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник радгоспу. Проживав: радгосп ім. Строганова Чистяківського району Донецької області. Заарештований 27 серпня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Єресько Гнат Макарович, 1912 року народження, с. Новоандріївка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Сталінської області. Комендант гуртожитку. Заарештований 3 жовтня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Вмер 29 травня 1942 року у ВТТ Алтайського краю. Реабілітований у 1994 році.

Єресько Петро Семенович, 1901 року народження, сел. Рутченкове Сталінського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно Донецької області. Голова облради Осоавіахіму. Заарештований 27 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1940 році.

Єрешко Андрій Васильович, 1873 року народження, с. Ясинівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Сторож. Проживав: х. Червоний Макіївського району Донецької області. Заарештований 25 березня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єрещенко Григорій Петрович, 1894 року народження, с. Архангельське Високопільського району Херсонської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Волонтерівка Маріупольського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 17 березня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єрещенко Йосип Петрович, 1902 року народження, с. Архангельське Високопільського району Херсонської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Волонтерівка Маріупольського району Донецької області. Тракторист колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 17 березня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єрик Демид Родіонович, 1888 року народження, с. Стародубівка Маріупольського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Стародубівка Маріупольського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 16 грудня 1943 року.

Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реа-білітований у 1989 році.

Єричев Яків Михайлович, 1887 року народження, с. Бобошине Тульської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Центральна, буд. № 194, кв. 2. Робітник шахти № 30 тресту «Сталінвугілля». Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1955 році.

Єриш Георгій Дмитрович, 1904 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник кар'єру. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Єриш Микола Іванович, 1904 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Зугрес Харцизького району Донецької області, Нове містечко, барак № 19, кв. 18. Робітник електростанції. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Єриш (Єрош) Олексій Іванович, 1910 року народження, с. Бугас Волноваського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Зугрес, землянки № 117. Вантажник залізничного цеху. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Єришев Георгій Миколайович, 1887 року народження, с. Петрівка Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник радгоспу № 3 заводу ім. Сталіна. Проживав: ст. Ларине Донецької області, радгосп № 3. Заарештований 31 серпня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єрушкевич Марко Семенович, 1899 року народження, руд. Терещенський Артемівського району Донецької області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Путилівка, вул. Куйбишева, буд. № 12. Зчіплювач поїздів заводу № 73. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Єрликов Вісаріон Федорович, 1903 року народження, с. Крива Коса Маріупольського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав за місцем народження. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 18 січня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрликов Вісаріон Федорович, 1903 року народження, с. Крива Коса Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Рибак. Заарештований 26 грудня 1945 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Єрлинський Петро Адамович, 1912 року народження, х. Жданівка Єнакіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Прибиральник породи шахти «Юнком». Заарештований 11 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрмак Абрам (Аврам) Онуфрійович, 1895 року народження, с. Царекостянтинівка Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Червоне Озеро Царекостянтинівського району Маріупольського округу. Заарештований 15 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Єрмак Антон Кирилович, 1880 року народження, с. Червоні Раздори Західного округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 31 жовтня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Єрмак Василь Карпович, 1907 року народження, х. Скелевий Макіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області. Шофер шахти № 13. Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єрмак Іван Васильович, 1898 року народження, с. Водяне Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Член колгоспу. Проживав: с. Водяне Маріупольського округу. Заарештований 15 лютого 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Єрмак Йосип Степанович, 1891 року народження, с. Колдиневе Городищенського району, Білорусія, білорус, малограмотний, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 7 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодніпровської залізниці до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1996 році.

Єрмак Микола Данилович, 1898 року народження, с. Осиповщина Новогрудського повіту Мінської губернії, Польща, білорус, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, ст. Красний Лиман, буд. № 80, кв. 7. Машиніст депо. Заарештований 26 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 січня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Єрмак Петро Захарович, 1904 року народження, с. Жовтневе Гришинського (Красноармійського) району Донецької області, даних про національність немає, грамотний, кандидат у члени ВКП(б). Голова Жовтневої сільради. Проживав: с. Жовтневе Гришинського району Донецької області. Заарештований 30 серпня 1931 року. Виїзною сесією нарадного суду Гришинського району 2 листопада 1931 року засуджений на 4 роки ВТТ. 23 листопада 1931 року Сталінським (Донецьким) облсудом строк знижено до 2 років. Реабілітований у 1954 році.

Єрмаков Василь Олексійович, 1898 року народження, с. Вали Єльницького району Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської області. Робітник шахти ім. Ворошилова. Заарештований 17 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрмаков Григорій Лаврентійович, 1877 року народження, с. Чернухіне Ворошилівського району Донецької області (Луганська область), росіянин, малограмотний, безпартійний. Стрілочник депо "Схід". Проживав: м. Дебальцеве, 2-й майданчик, барак № 81. Заарештований 22 квітня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єрмаков Єгор Прокопович, 1878 року народження, с. Надіївське Амвросіївського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Карпове Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 27 квітня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єрмаков Іван Миронович, 1917 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Працівник шахти "Пролетар". Проживав: м. Донецьк, шахта "Пролетар", 3-я дільниця, буд. № 30, кв. 1. Заарештований 28 травня 1936 року. Спецколегією Донецького обл асного суду 25 червня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Єрмаков Іов Миколайович, 1861 року народження, х. Степна Слобідка Мостівського ра-

йону Луганської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Надзвичайною сесією Старобільського окрсуду 21 листопада 1929 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Єрмаков Микола Єгорович, 1910 року наодження, с. Карло-Надіївка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, вул. Садова, буд. № 5. Електрик цементного заводу. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Єрмаков Пилип Андрійович, 1905 року народження, с. Олександрівка Курпинського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Предтечине Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Новий шлях». Заарештований 27 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єрмакова Клавдія Федорівна, 1920 року народження, с. Околенко Холманського району Орловської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської області. Лаборантка азотно-тукового заводу. Заарештована 22 червня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1993 році.

Єрмакова Марія Свиридівна, 1904 року народження, с. Петрівка-2 Олександрівського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Петрівка-2 Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу «Червона нива». Заарештована 31 травня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на поселення у Північно-Казахстанську області на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Єрмакова Олена Дмитрівна, 1893 року народження, с. Бобрикове Дмитрівського ра-йону Луганської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Одноосібниця. Проживала: с. Бобрикове Дмитрівського району Ворошиловградської (Луганської) області. Заарештована 19 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1931 року засуджена на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітована у 1989 році.

Єрмакович Михайло Васильович, 1890 року народження, с. Нечертове Мінської області, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Приватний візник. Заарештований 23 листопада 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 році.

Єрмакович Семен Людвигович, 1872 року народження, с. Замоща Віленського повіту Віленської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 24 лінія, буд. № 8. Сторож тресту «Артемвугілля». Заарештований 17 серпня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Ермакович Фелікс Йосипович, 1893 року народження, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Донецької області, вул. Базарна, буд. № 8. Візник комунального відділу. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1959 році.

Єрмола Михайло Федорович, 1911 року народження, Ізюмський район Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Калініна, буд. Євтюхіна. Вахтер заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолаєв Володимир Опанасович, 1910 року народження, с. Обильне Старобешівського району Донецької області, українець, освіта 8

класів, безпартійний. Проживав: с. Стара Карань Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 24 січня 1944 року. Військовим трибуналом 118 стрілецької дивізії засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Єрмолаєв Гаврило Опанасович, 1883 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Конькове Старокаранського району Донецької області. Заарештований 25 січня 1930 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1930 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолаєв Гаврило Опанасович, 1884 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського (Новоазовського) району Донецької області. Кучер райземвідділу. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолаєв Григорій Гаврилович, 1870 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Єрмолаєв Тельманівського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 18 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолаєв Григорій Гаврилович, 1871 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 26 січня 1930 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1930 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолаєв Степан Потапович, 1909 року народження, с. Петриківка Петриківського району Дніпропетровської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Павлівка Мар'їнського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 26 березня 1945 року. Військовим прокурором Київського військового округу засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Єрмолаєв Семен Гаврилович, 1882 року народження, с. Конькове Тельманівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Конькове Старокаранського (Тельманівського) району Донецької області. Заарештований 26 січня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1930 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрмоленко Андрій Якович, 1927 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українець, глухонімий, безпартійний. Проживав: с. Кирилівка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Заарештований 19 жовтня 1945 року як син «зрадника» народу. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітований у 1956 році.

Єрмоленко Ганна Яківна, 1923 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Кирилівка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. Молотова. Заарештована 19 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1956 році.

Єрмоленко Герасим Трохимович, 1887 року народження, с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольськогоо округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольського округу. Заарештований 25 лютого 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13 квітня 1930 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрмоленко Йосип Федорович, 1880 (1874) року народження, с. Дягове Павлоградського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Весела Майорівка Артемівського округу. Заарештований 16 березня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1985 році.

Єрмоленко Катерина Герасимівна, 1927 року народження, с. Іванівка Волноваського району Донецької області, українка, освіта неповна середня, член ВЛКСМ. Проживала: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Боєць воєнізованої охорони залізничної станції. Заарештована 8 травня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджена на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1994 році.

Єрмоленко Катерина Яківна, 1925 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Кирилівка Ольгинського району Сталінської області. Колгоспниця колгоспу ім. Молотова. Заарештована 19 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область. Реабілітована у 1956 році.

Єрмоленко Миколай Гаврилович, 1910 року народження, сел. Дебальцеве Риківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Дебальцеве Риківського району Донецької області, вул. Київська, буд. № 12. Заарештований 8 грудня 1928 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Єрмоленко Микола Григорович, 1896 рку народження, с. Іванівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник зернорадгоспу. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрмоленко Микола Якович, 1913 року народження, с. Грабове Чистяківського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Артільний електрик. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1937 році.

Єрмоленко Олександр Пилипович, 1894 року народження, Старооскольський район Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , вул. Рикова, буд. № 151. Заарештований 28 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 вересня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Єрмоленко Олександра Яківна, 1921 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійний. Проживала: с. Кирилівка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. Молотова. Заарештована 19 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на поселення у Північно-Казахстанську область на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Єрмоленко Павло Петрович, 1905 року народження, с. Данилівка Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Берестовий Артемівського району Донецької області. Заарештований 18 березня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрмоленко Порфірій Єгорович, 1887 року народження, с. Середні Буди Конотопського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, Нова колонія, буд. № 54, кв. 1. Майстер “Південмонтажбуду”. Заарештований 21 вересня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького обласного суду на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Єрмоленко Семен Кирилович, 1912 року народження, с. Данилівка Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Сталінської області. Завідуючий товарною конторою. Заарештований 19 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єрмоленко Семен Пилимонович, 1905 року народження, с. Кирилівка Павлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Великоанадоль Донецької області. Заарештований 31 січня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабі-літований у 1931 році.

Єрмоленко Тимофій Корнійович, 1889 року народження, с. Гайворон Конотопського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , вул. 2-а Конторська, буд. № 41, кв. 1. Товарознавець контори. Заарештований 27 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького обласного суду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Єрмоленко Тихін Макарович, 1895 року народження, с. Миродіївка Н. Північного району Чернігівської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти № 2. Проживав: с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 27 лютого 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 5 червня 1936 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Єрмоленко Уляна Никифорівна, 1895 року народження, с. Кирилівка Ольгинського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Кирилівка Ольгинського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 19 жовтня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Єрмоленко Юхим Трохимович, 1898 року народження, с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Новотроїцьке Андріївського району Маріупольського округу. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрмоленко Яків Филимонович, 1895 року народження, с. Кирилівка Павлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Павлівка Павлівського району Донецької області. Заарештований 31 січня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Єрмолін Степан Опанасович, 1908 року народження, с. Полча Іванівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Заарештований 22 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Помічник машиніста паровозу. Реабілітований у 1955 році.

Єрмолов Михайло Іванович, 1883 року народження, Гродненська область, Польща, поляк, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе (м. Єнакієве) Сталінської (Донецької) області. Оглядач вагонів металургійного заводу. Заарештований 20 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрмолов Сергій Петрович, 1895 року народження, с. Бикове Горшечинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Працівник заводу. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Єрмолович Георгій Іванович, 1896 року народження, м. Катеринослав Катеринославської губернії (м. Дніпропетровськ), росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Вище Бахмутського повіту Катеринославської губернії (Артемівський район Донецької області). Заарештований 20 червня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1920 році.

Єрмошин Осаак Якович, 1904 року народження, с. Заборовне Ушацького району Полоцького округу, БРСР, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, шахта "Комсомолець", вул. Ударна, буд. № 22, кв. 2. Десятник шахти. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Єрмошин Яків Федорович, 1907 року народження, с. Минаївка Покровського району Тамбовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Моряк Чорноморського флоту. Заарештований 8 лютого 1942 року. Військовим трибуналом Приморської оперативної групи засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1998 році.

Єрмошкін Карпо Петрович, 1889 року народження, Рославльський район Західної області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Моторист газового цеху заводу ім. Сталіна. Проживав: селище шахти «Риківка» Сталінського району (м. Донецьк) , буд. № 352. Заарештований 4 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Донецьку 25 березня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Єрмошкін Карпо Петрович, 1889 року народження, Західна область, росіянин, освіта 4 класи, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник фабрики «Донпромвугілля». Заарештований 21 березня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єрмишкін Йосип Капітонович, 1878 року народження, Сасівський район Рязанської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Тесляр шахти № 8. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта № 8, барак № 4. Заарештований 29 листопада 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1 січня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єроніна (Христилова-Іванова) Віра Харлампіївна, 1879 року народження, м. Ізмаїл, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Продавець «Доннархарчу». Заарештована 23 червня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років заслання у Красноярський край. Реабілітована у 1994 році.

Єромичев Микола Єгорович, 1905 року народження, с. Селиванівка Череповецького району Московської області, росіянин, освіта нижча, до 1931 року – член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), шахта ім. Кагановича, вул. Іванівська, буд. № 7, кв. 1. Робітник заводу № 73. Заарештований 6 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Єрофеєв Іван Дмитрович, 1908 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар. Проживав: м. Маріуполь, 2-а вулиця Слобідки, буд. № 77. Заарештований 21 травня 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1929 році.

Єрофеєв Іван Юхимович, 1904 року народження, м. Донецьк Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 23 квітня 1942 року. Військовим трибуналом 9 армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єрофеєв Микола Васильович, 1905 року народження, с. Євшанка Баранівського району Куйбишевського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Авдіївка Донецької області, залізничний буд. № 25. Колійний майстер щебеневого кар'єру. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрохін Микола Микитович, 1889 року народження, с. Орлівка Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Запоріжжя Запорізької області. Вагар радгоспу ім. Сталіна. Заарештований 30 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1991 році.

Єрохін Федір Андрійович, 1893 року народження, с. Ряжене М. Курганського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Постишеве Південнодонецької залізниці. Товарний касир ст. Постишеве. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Єрохіна Євдокія Андріївна, 1903 року народження, с. Хмелеве Малоархангельського району Курської області, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 23 червня 1942 року. Військовим трибуналом 13 армії Брянського фронту засуджена на 8 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітована у 1993 році.

Єрохов Йосип Олександрович, 1887 року народження, м. Луганськ, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, будинки з черепашника, буд. № 13. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 28 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єрошенко Василь Андрійович, 1894 року народження, с. Новопавлівка Луганського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Голова «Райкоопзерна». Проживав: с. Нью-Йорк Артемівського району (сел. Новгородське Дзержинської міськради). Заарештований 16 травня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23 червня 1930 року засуджений на 3 роки заслання на Урал. Реабілітований у 1931 році.

Єрошенко Митрофан Миколайович, 1896 року народження, х. Єлизаветинський Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 24 липня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 березня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єрошенко (Ярошенко) Михайло Федорович, 1892 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Голова міськради «Осовіахіма». Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Харківська, буд. № 9, кв. 19. Заарештований 16 жовтня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1991 році.

Єрошенко (Ярошенко) Петро Степанович, 1904 року народження, х. Єлизаветинський Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Єлизаветинський Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 30 серпня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 березня 1931 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єрошенко (Ярошенко) Сергій Дмитрович, 1909 року народження, Клинцівський район Західної області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Машиніст компресора залізничної станції. Заарештований 10 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Єршков Терентій Федорович, 1888 року народження, м. Шакша Краснослобідського району Пензенської області, мордвин, освіта неповна середня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 13 серпня 1939 року. Сталінським облсудом засуджений 8 січня 1940 року на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1955 році.

Єршов Галик Олександрович, 1908 року народження, м. Новочеркаськ Північно-Кавказького краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Електрик шахти «Кіндратівка». Проживав: х. Кіндратівка Горлівського району, Нижня колонія, буд. № 69. Заарештований 25 листопада 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Єршов Іван Васильович, 1897 року народження, х. Секретеве Обливського району Північно-Кавказького краю, росіянин, даних про освіту немає, до 1930 року член ВКП(б). Комірник радгоспу "Червона зірка". Проживав: х. Новодербенськ Нижньочирського району Північно-Кавказького краю. Заарештований 12 грудня 1932 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єршов Федір Федорович, 1910 року народження, с. Чернякове Дмитрівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартій-

ний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Тесляр ст. Горлівка. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Єсауленко (Осауленко) Петро Родіонович, 1915 року народження, с. Білолуцьк Білолуцького району Луганської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Білолуцьк Білолуцького району Луганської області. Робітник шахти "Юнком". Заарештований 2 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Єсаулов Павло Іванович, 1888 року народження, с. Волоконівка Волоконівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, сел. шахти № 18. Завідуючий швацькою майстернею. Заарештований 12 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Єсельсон Лев Борисович, 1891 року народження, с. Баєве Західної області, єврей, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Службовець заводу "Азовсталь". Заарештований 27 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1955 році.

Єсіков Іван Іванович, 1917 року народження, с. Євсіне Ленінградської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Командир відділення 150 окремої армійської штрафної роти. Заарештований 26 июня 1943 року. Військовим трибуналом 160 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Єсін Григорій Семенович, 1916 року народження, с. Суха Рильського району Курської області, росіянин, освіта 4 класи, член ВЛКСМ. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Червоноармієць-радист 201 танкового батальйону. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Єсін Степан Захарович, 1896 року народження, с. Богданівка Петропавлівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Залізничне Дзержинського району Донецької області. Приватний візник. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Єсінов Яків Федорович, 1877 року народження, с. Терпені Мелітопільського району Запорізької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, радгосп № 6. Садівник. Заарештований 31 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єсіпенко Іван Петрович, 1906 року народження, с. Катеринівка Єйського району Ростовської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Бригадир слюсарів шахти "Кіндратівка". Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єсіпенко Іван Пименович, 1891 року народження, с. Єлизаветівка Донецької області, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, залізничний буд. № 4. Начальник 4-ї дистанції колії. Заарештований 31 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 19 грудня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Єсіпенко Павло Петрович, 1913 року народження, с. Катеринівка Єйського району Ростовської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти «Кіндратівка». Заарештований 29 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єсіпенко Петро Мартинович, 1901 року народження, с. Калініне Волноваського району До-

нецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Калініне Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар радгоспу ім. XVIII партз'їзду. Заарештований 8 серпня 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єсіпов Василь Григорович, 1895 року народження, с. Торське Краснолиманського району Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Торське Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Голова колгоспу ім. Кірова. Заарештований 5 квітня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Єсіпов Володимир Сергійович, 1917 року народження, м. Ленінград Ленінградської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Головний лікар міськлікарні. Заарештований 11 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1953 році.

Єсіпов Євдоким Михайлович, 1875 року народження, с. Торецьке Краснолиманського району Донецької області, росіянин, даних про освіту немає. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 серпня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 квітня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єсіров (Ясіров) Михайло Іванович, 1876 року народження, с. Ялта Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Садівник колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 15 грудня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1960 році.

Єссер-Базилій Ема Федорівна, 1914 року народження, м. Одеса, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Садова, буд. № 11. Робітниця артілі "Хімпраця". Заарештована 19 грудня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Єськін Григорій Іванович, 1899 року народження, м. Самарканд Узбецької РСР, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць 54 полку військ НКВС. Заарештований 4 лютого 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Єськов Микита Григорович, 1896 року народження, с. Кривицькі Буди Біловського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Блюхера, буд. № 63. Робітник прокатного цеху металургійного заводу. Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Єфанов Іван Феофанович, 1901 року народження, с. Євланове Должанського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Майстер будівельного управління № 7. Заарештований 5 січня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єфанов Микита Дмитрович, 1903 року народження, с. Рев'якине Микільського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Микитівка Горлівського району Донецької області. Робітник-ремонтник шосейних доріг. Заарештований 10 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єфанов Михайло Петрович, 1905 року народження, с. Кочеткове Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Крейдяна Гора, буд. № 1, кв. 14. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 1 грудня 1937 року. Засуджений Судовою колегією з кримінальних справ Донець-

кого облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Єфанов Олексій Климентович, 1901 року народження, ст. Пологи Запорізької області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Профінтерну, буд. № 30, кв. 30. Начальник відділу водопостачання управління Північнодонецької залізниці. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Єфанов Яків Герасимович, 1919 року народження, м. Владивосток Приморського краю, росіянин, освіта неповна вища, член ВЛКСМ. Проживав: м. Волноваха Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 16 березня 1943 року. даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Єфименко Андрій Йосипович, 1906 року народження, с. Суходілля Стародубського району Західної області, росіянин, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: ст. Брашківка, залізничий буд. № 56. Колійний мастер. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Єфименко (Юхименко) Антип Йосипович, 1886 року народження, с. Морковине Чернявського району Центрально-Чорноземної області, українець, освіта нижча, безпартійний. Зчіплювач вагонів транспортного цеху трубного заводу. Проживав: м. Макіївка, вул. Стара Центральна, буд. № 4, кв. 1. Заарештований 30 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Єфименко (Юхименко) Василь Олександрович, 1909 року народження, с. Оріхове Таврічеської губернії, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Золоті Пруди Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Дніпрогесу. Заарештований 20 вересня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Єфименко (Юхименко) Деомид Петрович, 1885 року народження, с. Крутьки Чорнобаївського району Полтавської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Грабар. Проживав: Озорянський радгосп Горлівського району. Заарештований 23 липня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єфименко (Юхименко) Дмитро Якович, 1894 року народження, с. Петрівське Старокерменчицького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Секретар-касир колгоспу “Нове життя”. Проживав за місцем народження. Заарештований 24 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 3 грудня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єфименко (Юхименко) Іван Петрович, 1910 року народження, с. Надеждівка Олександрівського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Колгоспник. Проживав за місцем народження. Заарештований 12 березня 1932 року. Спецколегією Донецького облсуду 12 грудня 1932 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єфименко (Юхименко) Костянтин Андрійович, 1902 року народження, ст. Голубівка Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: ст. Куп’янськ. Старший диспетчер ДЧ-2. Заарештований 3 червня 1938 року. 1 березня 1941 року засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Єфименко (Юхименко) Корній Гаврилович, 1901 року народження, с. Кагарлик Кагарлицького району Київської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Слюсар заводу ім. 15-річчя комсомолу. Заарештований 13 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Єфименко (Юхименко) Марія Густівна, 1898 року народження, м. Орша Могилівської області, німкеня, малограмотна, безпартійна. Проживала: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 30 квітня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Новосибірську область. Реабілітована у 1990 році.

Єфименко (Юхименко) Микита Іванович, 1876 року народження, с. Каштурівка Олексіївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Ганзівка, буд. № 8, кв. 4. Тесляр шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єфименко (Юхименко) Михайло Васильович, 1900 року народження, м. Енгельс, Саратовська область, Росія, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Художник. Заарештований 9 липня 1941 року. Виправданий військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області. Реабілітований у 1955 році.

Єфименко (Юхименко) Михайло Миколайович, 1904 року народження, с. Журавка Прохорівського району Курської області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Технік залізничного депо. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Коплеве, буд. № 79. Заарештований 20 липня 1935 року. Лінійним судом Південнодонецької залізниці 14 вересня 1935 року засуджений на 1 рік 6 місяців ВТТ. Реабілітований у 1994 році.

Єфименко (Юхимович) Мойсей Хрисанфович, 1886 року народження, с. Знаменське Водолазького району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Рудаєве Донецької області. Табельник. Заарештований 15 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Єфименко (Юхименко, Довгий) Павло Петрович (Митрофанович), 1887 року народження, с. Катеринівка Анастасіївського району Азово-Чорноморського краю, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Катик Чистяківського району Донецької області. Візник контори. Заарештований 15 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Єфименко (Юхименко) Петро Васильович, 1886 року народження, с. Куркулак Бердянського повіту Таврійської губернії, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Колгоспник. Проживав: х. 2-а Надеждівка Олександрівського району Донецької області. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 березня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єфименко (Юхименко) Петро Олександрович, 1908 року народження, с. Богодарове Барвенківського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 15 лютого 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 травня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Єфименко (Юхименко) Прокіп Андріанович, 1887 року народження, с. Нижній Куркулак Великотокмацького району Запорізької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Старший агроном МТС. Заарештований 28 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єфименко (Юхименко) Семен Микитович, 1903 року народження, с. Кашпанівка Олексіївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел Ганзівка, буд. № 16, кв. 8. Молотобоєць шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

ЄфімовВолодимир Васильович, 1911 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , сел. Ларинка, буд. № 48, кв. 4. Слюсар заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 серпня 1936 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єфімов (Юхимов) Дмитро Максимович, 1880 року народження, Кубанська область, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: сел. Новоекономічне Гришинського (Красноармійського) району Донецької області.

Заарештований 4 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Єфімов (Юхимов) Дмитро Максимович, 1880 року народження, сел. Новоекономічне Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Постишеве (м. Красноармійськ) Донецької області, вул. Ворошиловська, буд. № 20. Кучер шахти № 1-2. Заарештований 24 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єфімов (Юхимов) Єгор Володимирович, 1909 року народження, м. Гомель, Білорусія, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, Стара казарма, буд. № 2. Робітник шахти ім. К.Маркса. Заарештований 7 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єфімов (Юхимов) Іван Васильович, 1899 року народження, м. Тим Тимського району Курської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Дніпропетровськ Дніпропетровської області. Пенсіонер. Заарештований 25 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Єфімов (Юхимов) Іван Миколайович, 1894 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, член ВКП(б), даних про освіту немає. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Красногвардійська, буд. № 35, кв. 5. Майстер прокатного цеху заводу ім. Куйбишева. Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Єфімов (Юхимов) Іван Олександрович, 1898 року народження, м. Новослов'янськ Слов'янського району Донецької області, українець, освіта неповна середня, до 1929 року член ВКП(б). Економіст вагонної дільниці. Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, залізничний буд. № 11. Заарештований 13 жовтня 1936 року. Лінійним судом Донецької залізниці 11 січня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Єфімов (Юхимов) Іван Семенович, 1897 року народження, с. Полтавка Валуйського району Білгородської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Економіст заводу ім. Кірова. Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Єфимов Сергій Петрович, 1898 року народження, м. Юхнов Калузької губернії, росіянин, освіта вища, безпартійний. Інженер техвідділу рудоуправління. Проживав: м. Сталіно Донецької області, гуртожиток рудоуправління. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 19 жовтня 1928 року засуджений на 3 роки заслання у Сибір. Реабілітований у 1997 році.

Єфімов (Юхимов) Сергій Степанович, 1898 року народження, сел. Микитівка Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Микитівка Донецької області, Кам'яний провулок, буд. № 19. Голова обласної деревопромспілки. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 2 липня 1938 року виправданий. Реабілітований у 1957 році.

Єфімова (Юхимова) Ганна Трохимівна, 1900 року народження, с. Перерост Чернігівської області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області, кол. "А" заводу ім. Ілліча, буд. № 105, кв. 1. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1955 році.

Єфім'єв Платон Іванович, 1872 року народження, х. Чеботовський Лисичанського району Донської області, росіянин, освіта – духовна семінарія, безпартійний. Наставник Троїцької церкви. Проживав: м. Дмитріївськ, 7 проспект, буд. № 40. Заарештований 9 квітня 1926 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1927 році.

Єфременко Василь Кузьмич, 1897 року народження, сел. ст. Люботин Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Жовтнева революція, буд. № 11. Директор Слов'янської

макаронної фабрики. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єфременко Денис Артемович, 1864 року народження, с. Софія-Кіндратівка Риковського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Колгоспник. Проживав за місцем народження. Заарештований 4 листопада 1931 року. Риковським районим народним судом 17 лютого 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Єфременко Ілля Юхимович, 1900 року народження, с. Олексіївка Костянтинівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 вересня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Єфременко Костянтин Гаврилович, 1917 року народження, сел. Софія-Кіндратівка Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, член ВЛКСМ. Технік літака. Заарештований 6 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Азовської флотилії на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1945 році.

Єфременко Павло Акимович, 1902 року народження, с. Саржавка Смоленської області, росіянин, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: х. Харчовик Будьоннівського району Донецької області. Завідуючий молочно-товарною фермою артілі “Жовтень”. Заарештований 7 березня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Єфременко Сергій Фролович, 1906 року народження, с. М. Єланчик Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир мулярів на будівництві. Проживав: Амвросіївський район Донецької області. Заарештований 9 січня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 5 жовтня 1935 року засуджений на 3 роки далеких таборів. Реабілітований у 1955 році.

Єфременко Федот Дем’янович, 1884 року народження, с. Новоіванівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Пастух колгоспу “Червоний колос”. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єфремов Іван Федотович, 1882 року народження, с. Петраківка Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Вчитель школи № 3. Проживав: с. Лиман, дільниця № 1 Краснолиманського району Донецької області. Заарештований 19 лютого 1935 року. Народним судом Краснолиманського району 17 серпня 1935 року засуджений на 2,5 роки ВТТ з позбавленням прав на 1 рік. Реабілітований у 1956 році.

Єфремов Захар Єгорович, 1902 року народження, с. Темине Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, хімколонія, буд. № 21. Візник кінного двору коксохімзаводу. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єфремов Зиновій Федорович, 1893 року народження, с. Селидівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єфремов Йосип Васильович, 1906 року народження, с. 2-е Микільське Орловської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Робітник шахти№ 12-13. Заарештований 22 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

року народження, с. Любицьке Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Леніна, буд. № 243. Конюх коксового заводу. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Єфремов Павло Петрович, 1881 року народження, с. Великий Зміївець Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дзержинськ Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти «Чигарі». Заарештований 1 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Єфремов Петро Іларіонович, 1903 року народження, с. Бідняківка Саратовської області, росіянин, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: ст. Мочалинська Сніжнянського району Донецької області. Старший стрілочник Північнодонецької залізниці. Заарештований 30 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 22 квітня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Реабілітований у 1955 році.

Єхнич Степан Павлович, 1906 року народження, с. Єхничівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, до 1933 року кандидат у члени ВКП(б). Машиніст водоочистки заводу «Червоний хімік». Проживав: х. Болгарівка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 22 квітня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 7 липня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Єцлав Федір Федорович, 1887 року народження, с. Принцфельд Тельманівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народжження. Сторож колгоспу «Нейланд». Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Єщенко Андрій Никифорович, 1889 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник заводу «Перемога праці». Заарештований 12 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до роз-стрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Єщенко Василь Сидорович, 1887 року народження, Донецька область, Артемівський район, с.Платове, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Член правління артілі "Червона Плотва". Заарештований 15 грудня 1932 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єщенко Ілля Йосипович, 1897 року народження, х. Платова Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Штанговий геологорозвідувальної партії. Заарештований 30 листопада 1932 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Єщенко Степан Петрович, 1902 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Головний бухгалтер ВРМ залізничної станції. Заарештований 28 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Председателю Комиссии Мариупольского городского Совета по вопросам восстановления прав реабилитированных граждан

Захаровой Г.М.

341000, г.Мариуполь, пр-т Ленина, 70, Дом Советов. На №II-258-I5 от II.06.96 г.,

Сообщаем, что согласно материалам, имеющихся у нас на хранении архивного следственного дела – ЗУРНАДЖИ Николая Серафимовича I3 января I906 года рождения, уроженец Сартаны, Мариупольского р-на, Донецкой области, по национальности – грек, г-н СССР, беспартийный, со средним образованием, холост. До ареста работал учителем НСШ на шахте №2I треста "СНЕЖНЯНЕАНТРАЦИТ" в Снежнянском районе, Донецкой области и проживал на пос. шахты №2I, дом №46. Был арестован Снежнянским РО НКВД 27 декабря I937 года по необоснованному обвинению в систематическом проведении подрывной террористической деятельности на культурном фронте, а среди педагогов и учащихся – контрреволюционной агитации, направленной против мероприятий партии и правительства, то-есть, в преступлениях, предусмотренных статьями 54-I0 УК УССР ; по постановлении …

да был подвер…

Данных о …

В соответстви…

СССР от I6 ян…

по восстановл…

имеющих место …

года прокурат…

прокурора СССР…

Николая Сераф…

его прекращен…

ния.

ЗУРНАДЖ…

ции была выдат…

Начальник подр…

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

УПРАВЛІННЯ В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

83114, м. Донецьк, вул. Щорса, 62, тел. 90-93-93

№ 7/10-21076-29 "06" мая 1996.

Председателю Комиссии Мариупольского городского совета по вопросам восстановления прав реабилитированных граждан

Захаровой Г.М.

341000, г.Мариуполь, пр-т Ленина, 70, ДОМ Советов, на №II-114-I5 от I7.04.1996 г.

Сообщаем, что по материалам имеющегося у нас на хранении архивного следственного дела на ГАЛАНЧЕНКО Василия Дмитриевич, 1893 года рождения, уроженец города Мариуполя, Донецкой обл., украинец, г-н СССР, беспартийный, с низшим образованием, женатый, до ареста временно не работал, проживал в гор.Мариуполе ул.Коммунальная, дом 82. Арестован Мариупольским ГО НКВД 12 сентября 1937 года по необоснованному обвинению в принадлежности к агентуре польских разведорганов и получений от них указаний по проведению разведывательной деятельности в пользу Польши и контрреволюционной агитации среди рабочих, то есть, в преступлениях, предусмотренных статьями 54-6, 54-9, 54-11 УК УССР.

По постановлению НКВД СССР и прокурора СССР от 29 декабря 1937 года ГАЛАНЧЕНКО В.Д. был подвергнут В.М.Н. – расстрелу без конфискации имущества.

Сведений о месте расстрела, захоронения ГАЛАНЧЕНКО В.Д. в деле нет. Смерть ГАЛАНЧЕНКО В.Д. в сентябре 1995 года нами перерегистрировано в ЗАГСе Жовтневого района города Мариуполя и свидетельство о смерти выслано его внучке Галанченко В.А.

Определением №27/0-70 Военного трибунала Киевского Военного округа от 14 мая 1970 года ГАЛАНЧЕНКО Василий Дмитриевич, 1893 г рождения – РЕАБИЛИТИРОВАН. Справка о реабилитации была так же выслана его родственникам. Данных о конфискации, изъятии и описи имущества у ГАЛАНЧЕНКО В.Д. при его репрессии в 1937 году какого-либо имущества, личных вещей, документов, фотокарточек в деле не имеется.

Начальник подразделения УСБУ по Донецкой области

Ж

Жабицький Антон Миколайович, 1908 року народження, с. Борщагівка Київської області, українець, освіта вища, до 1935 року був кандидатом у члени ВКП(б). Проживав: м. Єнакієве Донецької області, сел. Фрунзе, буд. № 312, кв. 2. Начальник зміни металургійного заводу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жабняк Іван Францевич, 1899 року народження, с. Клинини Хмельницької області, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта № 18 тресту "Сніжнянськантрацит". Робітник шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жабо Ольгард Аркадійович, 1878 року народження, с. Страплиці Невельського району, Білорусія, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Трамвайна, 27 лінія, буд. № 1, кв. 2. Начальник під'їзних шляхів коксохімзаводу № 3. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Жабовський Каленик Антонович, 1895 року народження, с. Волиця-Польова Вінницької області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахта № 28, барак № 20. Вантажник шахти. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Жаботин Євстафій Данилович, 1884 року народження, с. Яблунове Шевченківського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Орлівка Донецької області. Молодший стрілочник пасажирської станції Ясинувата. Заарештований 22 січня 1937 року. Засуджений визною сесією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Ясинувата на 3 роки в'язниці з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Жаботинський Андрій Дмитрович, 1899 року народження, с. Краснопілля Сумського повіту Харківської губернії, українець, освіта середня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жаботинський Григорій Нестерович, 1896 року народження, с. Н. Бахмутівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вагонний слюсар залізничної станції. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жаботинський Олександр Данилович, 1903 року народження, х. Жаботинський Диканського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Дзержинського, буд. № 1. Каталь заводу ім. Куйбишева. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жаботинський Олексій Омелянович, 1909 року народження, с. Вершина Кам'янка

Новопразького району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник гірничо-рятувальної станції. Проживав: м. Макіївка, 15 лінія, 3 провулок, буд. № 7. Заарештований 17 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1938 році.

Жаботинський Олексій Омелянович, 1909 року народження, с. Вершина Кам'янка Новопразького району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, селище трубного заводу, буд. № 356. Машиніст заводу "Софія". Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Жаботинський Тихін Антонович, 1901 року народження, с. Н. Полтава Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Профінтерна, буд. № 109. Агент постачання толевого заводу. Заарештований 1 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Жаботинський Трохим Федорович, 1906 року народження, с. Н. Бахмутівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: ст. Ясинувата Донецької області, буд. № 49, кв. 15/18. Заступник начальника ПЧ-4 з політичної роботи. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Жабровський Петро Миколайович, 1916 року народження, м. Краснодар Краснодарського края, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Машиніст пароплаву "Маріуполь". Заарештований 16 жовтня 1937 року. Засуджений транспортним судом Азовського морського та Доно-Кубанського річкового басейнів на 7 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Жабський Петро Іванович, 1893 року народження, с. Богоявленка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Бухгалтер сільгоспколонії. Заарештований 30 грудня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Жабчиць Володимир Васильович, 1900 року народження, м. Мінськ, Білорусія, білорус, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Стандарт, Горлівського району Донецької області. Вибійник шахти «Олександр-Захід». Заарештований 4 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Жагло Ананій Тихонович, 1903 року народження, с. Усівка Пирятинського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області. Вчитель СШ. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Жадан Андрій Романович, 1876 року народження, с. Новопетраківка Старокерменчицького району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу «Хлібороб». Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1988 році.

Жадан Григорій Васильович, 1873 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Привільний Великоянісольського району Донецької області. Заарештований 10 січня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року ув'язнений у концтабір строком на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жадан Дмитро Іванович, 1903 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпро-

петровської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: будка 349 км Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Старший обхідник колії. Заарештований 5 липня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Жадан Євген Данилович, 1927 року народження, х. Бухаринський Челябінської області, українець, грамотний, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 18 лютого 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жадан Митрофан Євпович, 1896 року народження, с. Іванівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Марксфельд Великоновосілківського району Донецької області. Тесляр колгоспу ім. К. Маркса. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жайворон Василь Пилипович, 1905 року народження, м. Коростень Київської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Мостовий майстер залізничної колії. Заарештований 23 травня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Жайворонков Олександр Антонович, 1884 року народження, с. Зуївка Харцизького району Сталінського округу, українець, освіта вища, безпартійний. Юрисконсульт дитячої консультації. Проживав: м. Дмитрівськ Сталінського округу, 16 лінія, 9 проспект, буд. № 11. Заарештований 18 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жайворонков Олександр Антонович, 1884 року народження, с. Зуївка Макіївського району Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 22 лінія, 8 проспект, буд. № 57, кв. 32. Член колегії адвокатів. Заарештований 4 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Жайворонок Казимир Казимирович, 1888 року народження, с. Литвичи Глещаницького району, Білорусія, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Ремонтний робітник ПЧ-5. Заарештований 11 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 1 квітня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1990 році.

Жак Володимир Іванович, 1897 року народження, с. Чешковиця Кшанівського повіту Краківської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Мангуський район, радгосп ім. Дзержинського. Водовоз. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1971 році.

Жак Петро Петрович, 1894 року народження, х. Тицине Тельманівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Фрідріхшталь Тельманівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Рот Фронт". Заарештований 21 березня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Маріуполі на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1960 році.

Жакович Олександр Осипович, 1892 року народження, с. Головачі Узденського району, Білорусія, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти 12-18. Заарештований 21 лютого 1950 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у Красноярський край. Строк не вказано. Реабілітований у 1990 році.

Жалкін Костянтин Семенович, 1908 року народження, сел. шахти "Юнком" Орджонікідзевського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 191 гаубичного артполку. Заарештований 14 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Криворізького військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Вмер 16 липня 1942

року у таборі Свердловської області. Реабілітований у 1992 році.

Жалковський Свирид Іванович, 1889 року народження, с. Слов'яносербськ Кадіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Колгоспник артілі «Об'єднана праця». Проживав: с. Слов'яносербськ Кадіївського району Донецької області. Заарештований 10 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жалінський Гвидон Олександрович, 1895 року народження, с. Гута-Устинівка Житомирської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Першотравневе, землянка. Вантажник склозаводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жарий (Жаров) Лука Васильович, 1904 року народження, с. Славитін Тернопільського воєводства, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник «Златоустбуду». Проживав: м. Златоуст, 7-а дільниця. Заарештований 25 травня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 серпня 1933 року засуджений на 3 роки поселення у Казахстан. Реабілітований у 1959 році.

Жарий-Жаров Борис Михайлович, 1912 року народження, с. Раздвянка Генічеського району Запорізької області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Франко, буд. № 97а. Начальник відділу водопостачання. Заарештований 29 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Жарий-Жаров Лука Васильович, 1904 року народження, с. Славитін Тернопільського воєводства, Польща, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Харчовик Будьоннівського району Донецької області. Тесляр заводу "Азовсталь". Заарештований 21 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Жариков Дмитро Стефанович, 1913 року народження, с. Ямполівка Лиманського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Проживав: м. Костянтинівка Сталін-ської (Донецької) області. Робітник служби залізниці. Заарештований 7 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Жариков Іван Юхимович, 1907 року народження, Орловська область, м. Орел, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робінник металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, Смолянка, буд. № 103. Заарештований 4 липня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 5 вересня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Жариков Михайло Антонович, 1873 року народження, х. Тарський Костянтинівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу «Перебудова». Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жариков Федір Володимирович, 1894 року народження, с. Фрезеве Орловської області, росіянин, освіта нижча, до 1924 року член ВКП(б). Ув'язнений ВТК у м. Макіївці Донецької області. Проживав: с. Улакли Великоновосілківського району Донецької області. Заарештований 17 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 17 серпня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 1992 році.

Жаркий Ілля Іларіонович, 1888 року народження, с. Богданівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Маляр «Житлокоопбуду» у м. Часів Яр Артемівського району. Заарештований 3 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Жарких Василь Платонович, 1893 року народження, с. Знаменське Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав:

м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Військовий керівник СШ № 14. Заарештований 7 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Жарко Никін Самійлович, 1897 року народження, с. Кремінне Кремінського району Луганської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 13 квітня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Жарко Тимофій Никифорович, 1905 року народження, с. Селидове Селидівського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Селидове Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Колійний майстер. Заарештований 28 лютого 1946 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Жарков Андрій Іванович, 1908 року народження, с. Стрюкове Керменчицького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 10 червня 1950 року. Військовим трибуналом Харківського гарнізону засуджений на 25 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 році.

Жарков Іван Григорович, 1894 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: ст. Кагановича Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Колійний майстер. Заарештований 15 вересня 1943 року. Військовим трибуналом Північнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Жарков Ілля Андрійович, 1885 року народження, с. Болдиреве Сніжнянського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Інвалід. Заарештований 8 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Жарков Микола Андрійович, 1899 року народження, м. Варшава, Польща, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Вантажник ст. Мушкетове. Заарештований 6 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Жаров Харитон Кирилович, 1904 року народження, с. Трудове Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 97 стрілецького полку 18 стрілецької дивізії. Заарештований 22 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Жарська Марія Давидівна, 1907 року народження, Віленська губернія, Польща, білоруска, неграмотна, безпартійна. Проживала: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 2 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу. Даних про проведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1989 році.

Жарський Антон Данилович, 1899 року народження, с. Жари Віленської губернії, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Заступник завідуючого конторою північної дільниці рудоуправління. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жарський Максим Леонтійович, 1904 року народження, с. Замістя, Віленське воєводство, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександро-Шультине Костянтинівського району Донецької області. Пастух. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жарський Никифор Пилипович, 1899 року народження, с. Замістя, Польща, білорус, освіта

нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Нова колонія, буд. № 93, кв. 2. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жарський Степан Гнатович, 1911 року народження, с. Веленка, Польща, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, правий берег, сел. Кальчик. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жарський Ян Францевич, 1895 року народження, с. Морди Седлецького повіту, Польща, поляк, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Красний Лиман Донецької області, буд. № 3, кв. 1. Начальник Краснолиманського відділку залізниці. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Військова колегія Верховного Суду СРСР замінила розстріл на 20 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Жартовський Георгій Кіндратович, 1897 року народження, с. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Рутченкове Донецької області, вул. Трамвайна, буд. № 266. Кріпильник шахти. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Жартовський Микита Васильович, 1883 року народження, х. Старомихайлівка Сталінського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Уманський Селидівського району Донецької області. Заарештований 15 березня 1931 року. Прокурором Гришинської дільниці на основі постанови ЦВК від 28 березня 1924 року 17 квітня 1931 року засуджений на 5 років заслання. Реабілітований у 1991 році.

Жартовський Михайло Якович, 1896 року народження, с. Покровське Покровського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, сел. шахти "Червона зірка", будцех, барак № 108. Вантажник шахти. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жахало Антон Гаврилович, 1913 року народження, с. Мирна Долина Олександрівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Чоботар. Проживав: х. Миколаївка Некремінної сільради Олександрівського району. Заарештований 13 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жахало Іван Гаврилович, 1910 року народження, с. Мирна Долина Олександрівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Тесляр. Проживав: с. Некремінне Олександрівського району. Заарештований 22 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жахало Петро Романович, 1878 року народження, с. Мирна Долина Артемівського округу Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Мирна Долина Артемівського округу (Олександрівського району) Донецької області. Заарештований 10 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Жахало Яків Петрович, 1911 року народження, с. Мирна Долина Олександрівського району Донецької області , українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Миколаївка Некремеінної сільради Олександрівського району. Заарештований 22 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жахов Дмитро Степанович, 1893 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Інтернаціональна, буд. № 65. Токар металургійного заводу "Червоний жовтень". Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений

трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років в'язниці. Реабілітований у 1939 році.

Жаховський Станіслав Феліксович, 1907 року народження, с. Тернівка Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області, центральне селище, буд. № 33, кв. 8. Маляр тресту "Чистяковантрацит". Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жбанков Семен Павлович, 1904 року народження, с. Семирічі Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Черепична, буд. № 251. Слюсар депо рудника "Червоний Профінтерн". Заарештований 31 липня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької заліз-ниці на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жбанчик Катерина Андріївна, 1918 року народження, с. Хлопове Андріївського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Петрівка-2 Олександрівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Заарештована 23 грудня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років заслання у Північно-Казахстанську області з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Жбира Іван Дмитрович, 1877 року народження, с. Мішурине Лозівського району Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Сторож санаторію ЦК профспілки вугільників. Заарештований 27 травня 1945 року. Сталінським облсудом засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Жванський Станіслав Антонович, 1911 року народження, с. Мосари Чтацького району, Білорусія, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, стандартні будинки, буд. № 15, кв. 3. Вантажник шахти № 19-20. Заарештований 22 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жданов Антон Павлович, 1906 року народження, с. Павілка Трубачинського району Воронезької області, росіянин, освіта 7 класів, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Агент по постачанню в/ч 898. Заарештований 15 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Жданов Григорій Давидович, 1882 року народження, с. Олексіївка Матвієво-Курганського району Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Десятник на будівництві хлібозаводу. Заарештований 6 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Жданов Григорій Полікарпович, 1910 року народження, с. Новоселівка Луганської області, даних про національність, освіту та партійність немає. Проживав: с. Новоселівка Серговського району Донецької (Луганської) області. Кочегар залізничного депо Сантянівка. Заарештований 14 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жданов Іван Михайлович, 1904 року народження, с. Водяна Балка Диканьського району Харківської області, українець, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Кемерове, букдільниця, буд. № 4. Робітник азотно-тукового заводу. Заарештований 14 січня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Горлівці до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 9 липня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Жданов Іван Прокопович, 1904 року народження, с. Павелки Лебедянського району Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник шахти "Нагірна" тресту "Чистяківвугілля". Проживав: м. Красний Луч, шахта ім. газети "Известия", вул. Кірова, буд. № 4. Заарештований 15 вересня 1935 року. Спецколегією

Донецького обласного суду 4 березня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Жданов Кузьма Семенович, 1902 року народження, с. Шарове Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Слюсар металургійного заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, 4 лінія, буд. № 14. Заарештований 7 лютого 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 19 травня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ. 26 червня 1936 року спецколегією Верховного суду УРСР строк знижено до 4 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жданов Яків Михайлович, 1891 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Рождественська, буд. № 63. Заарештований 4 квітня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 вересня 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жданов-Бронський Ян Якович, 1902 року народження, м. Павлів Посад Московської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Вчитель СШ сел. «Вєтка». Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк). Заарештований 4 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 21 березня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1962 році.

Жданова Марія Іванівна, 1905 року народження, х. Простокишине Себезького району, Росія, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 17 квітня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1954 році.

Жданова-Відманова Марія Іванівна, 1905 року народження, х. Простокишине Себезького району, Росія, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Олександрів Володимирської області. Працівниця товариства сліпих. Заарештована 2 грудня 1950 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на поселення у Карагандинську область під нагляд органів МДБ. Реабілітована у 1954 році.

Жданова Марфа Григорівна, 1908 року народження, с. Новогригорівка Андріївського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Дружківка Сталінської (Донецької) області. Робітниця радгоспу "Гірник-1". Заарештована 4 червня 1945 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на поселення у Північно-Казахстанську область на 5 років. Реабілітована у 1994 році.

Жданович Матвій Якович, 1899 року народження, с. Червонки Сувалківського воєводства, Польща, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, червоне містечко, завод автоскло, буд. № 170, кв. 1. Робітник хімзаводу. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Жданович Сергій Петрович, 1893 року народження, Пермська губернія, ст. Чусова, росіянин, освіта вища, безпартійний. Головний механік заводу ім. Фрунзе. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, адмінколонія, буд. № 38, кв. 2. Заарештований 22 березня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1 серпня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1990 році.

Ждацевський Гнат Олександрович, 1901 року народження, с. Карцевичі Петриківського округу, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Подпільна, буд. № 23, кв. 2. Робітник шахти № 1. Заарештований 23 травня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 23 вересня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

Жабеленко Микола Михайлович, 1897 року народження, с. Перепелиця Великоновосілківського району Донецької області, освіта середня, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Веселий Великоновосілківського району Донецької області. Заарештований 5 лютого 1930 року. Особ-

ливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4 квітня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жебенов Тимофій Васильович, рік народження не вказано, с. Петрівське Радянського району Курської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, соцмістечко, буд. № 98. Начальник рятувальної станції заводу ім. Кірова. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Жебровський Федір Станіславович, 1910 року народження, м. Луків, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Яковлівка Ясинуватського району Донецької області. Слюсар залізничного депо. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 13 червня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жеванов Василь Семенович, 1870 року народження, с. Ольховатка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Відповідальний виконавець коксохімкомбінату. Проживав: м. Маріуполь, вул. 1 Травня, буд. № 88. Заарештований 13 жовтня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жевелєв Кирило Григорович, 1925 року народження, с. Високе Карачівського району Орловської області, росіянин, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Машиніст блюмінга металургійного заводу. Заарештований 1 грудня 1950 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Жежела Іван Якович, 1905 року народження, с. Запсилля Полтавської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Іловайськ Донецької області, залізничний буд. № 122, кв. 1. Начальник 2-го паровозного відділу ст. Іловайськ. Заарештований 10 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Жежеленко Орест Гнатович, 1879 року народження, с. Алферове Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, штабне містечко, буд. № 14. Священик. Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Жежеленко Борис Миколайович, 1892 року народження, с. Захарівка Маріупольського повіту Катеринославської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Смередеве, Югославія. Селянин. Заарештований 26 листопада 1944 року. Відділом захисту народу у м. Бєлграді, Югославія, засуджений до розстрілу. Розстріляний 7 грудня 1944 року у м. Бєлграді, Югославія. Реабілітований у 1996 році.

Жежера Данило Мусійович, 1905 року народження, шахта "Профінтерн" Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Постишеве Донецької області, вул. Ленінська, буд. № 13. Помічник оперуповноваженого районного відділу НКВС ст. Постишеве. Заарештований 31 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Артемівську на 4 роки у віддалених ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1955 році.

Жежерін Петро Павлович, 1905 року народження, с. Стародуб Олександрівського району Одеської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області. Старший диспетчер служби руху залізничної станції Постишеве. Заарештований 16 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Жежеря Володимир Мусійович, 1907 року народження, ш. "Червоний Профінтерн" Орджонікідзевського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Гірничий майстер шахти "Червоний жовтень". Проживав: Донецька область, Орджонікідзевський район, шахта "Червоний жовтень", північна

колонія, буд. № 25. Заарештований 26 грудня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 10 квітня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Жежома Іван Родіонович, 1905 року народження, с. Стародубівка Старомикільського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 19 січня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жежома Микола Григорович, 1901 року народження, с. Стародубівка Володарського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. К. Маркса, буд. № 15. Експедитор Маріупольського міськхарчоторгу. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1970 році.

Жейміс Іван Антонович, 1890 року народження, с. Жовни, Ковенська губернія, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 13 лінія, 12 проспект, буд. № 14. Робітник заводу ім. Куйбишева. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жейнов Микола Кирилович, 1907 року народження, Андріївський район Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Улакли Великоновосілків-ського району Донецької області. Робітник радгоспу “Сухі Яли”. Заарештований 6 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Желанников Семен Іванович, 1903 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Амвросіївський район, сел. заводу ім. Войнова. Вантажник заводу. Заарештований 23 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Желдак Василь Сергійович, 1909 року народження, с. Привілля Слов’янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Вантажник заводу ім. Сталіна. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Желєв Георгій Іванович, 1893 року народження, с. Коларівка Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Конюх кінного двору заводу “Азовсталь”. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1989 році.

Желєв Русь (Русс) Костянтинович, 1888 року народження, с. Добродея, Болгарія, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Башківка Орджонікідзевського району Донецької області. Працівник колгоспу ім. Кірова. Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Желєзний (Залізний) Сергій Степанович, 1906 року народження, с. Курилівка Лебединського району Харківського району, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Проживав: с. Дебальцеве Донецької області, 2-й майданчик, залізничний будинок № 36, кв. 4. Черговий ст. Дебальцеве. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці у м. Дебальцеве на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Желєзнов Микола Федорович, 1897 року народження, с. Порецьке Ахтирського району Улянівської області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Поті Грузинської РСР. Робітник портбуду. Заарештований 7 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Желєзняк (Залізняк) Андрій Зиновійович, 1899 року народження, с. Тетянівка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта лікбез, безпартійний. Проживав: с. Тетянівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Столяр будинку відпочинку ім. Артема у Слов'яногірську. Заарештований 26 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Желєзняк (Залізняк) Григорій Олександрович, 1905 року народження, с. Байрак Горлівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Байрак Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Головний маркшейдер шахти № 13-біс. Заарештований 29 квітня 1945 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Желєзняк (Залізняк) Іван Матвійович, 1895 року народження, с. Вербове Покровського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, шахта "Капітальна". Кучер шахти. Заарештований 27 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Желєзняк (Залізняк) Іван Федорович, 1893 року народження, м. Лібава Курляндської губернії, Латвія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Десятник шахти № 9-43. Заарештований 17 лютого 1938 року. Засуджений Верховним судом УРСР на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Желєзняк (Залізняк) Михайло Антонович, 1890 року народження, с. Сергіївка Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Удачнянський Гришинського району Донецької області. Заарештований 30 вересня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 грудня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Желєзняк (Залізняк) Михайло Олександрович, 1909 року народження, сел. Калініне Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Горлівський район Сталінської (Донецької) області. Коваль доломитного комбінату. Заарештований 12 травня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Желєзняк (Залізняк) Олексій Федорович, 1912 року народження, с. Григорівка Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Курсант полкової школи Сталінського полку військового округу НКВС. Заарештований 3 квітня 1935 року. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони по Західно-Сибірському краю 4 жовтня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Желєзняк (Залізняк) Терентій Степанович, 1894 року народження, с. Михайлівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Пушкінська, буд. № 10. Конюх будконтори. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Желинський Антон Михайлович, 1888 року народження, с. Давидо-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Завгосп колгоспу ім. Блюхера. Проживав за місцем народження. Заарештований 29 листопада 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 23 січня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Желинський Фрідріх Михайлович, 1891 року народження, колонія № 13 Маріупольського повіту, німець, освіта середня, безпартійний. Медфельшер колонії. Проживав: Давидово-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Заарештований 6 листопада 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 21 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1963 році.

Желновач Гаврило Трохимович, 1872 року народження, с. Ремівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Сторож дитячого санаторію. Проживав: м. Красний Луч. Заарештований 17 лютого 1934 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 травня 1934 року засуджений на 3 роки ВТТ. Вирок умовний. Реабілітований у 1955 році.

Желновач Гаврило Трохимович, 1872 року народження, с. Ремівка Сніжнянського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Без певних зайнять. Заарештований 24 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1978 році.

Желновач Дмитро Олександрович, 1920 року народження, с. Ремівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 24. Заарештований 16 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Іркутській області на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Желновач Іван Гаврилович, 1895 року народження, с. Ремівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар шахти № 4. Проживав за місцем народження. Заарештований 5 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Желновач Петро Іванович, 1901 року народження, с. Ремівка Чистяківського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 10 лютого 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року виправданий. Реабілітований у 1932 році.

Желондик Станіслав Францевич, 1896 року народження, с. Рудне Варшавської губернії, Польща, поляк, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Вагар залізничної станції Микитівка. Заарештований 29 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Желтецький Юхим Семенович, 1898 року народження, сел. Чистякове Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Диспетчер ст. Безчинська. Проживав: Ростовська область, ст. Безчинська. Заарештований 26 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1930 року засуджений на 2 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Желтий (Жовтий) Іван Іванович, 1912 року народження, с. Малософіївка Софіївського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Робітник шлакоблочного заводу. Заарештований 5 серпня 1940 року. Сталінським облсудом засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Желтобрюх (Жовтобрюх) Григорій Сергійович, 1897 року народження, с. Глинськ Глинського району Чернігівської області, українець, освіта середня, безпартійний. Робітник заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. 2-а Конторська, буд. № 38, кв. 2. Заарештований 16 серпня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 26 березня 1937 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Желтова Марія Василівна, 1881 року народження, с. Криштонівка Близнюківського району Дніпропетровської області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 2 липня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована у 1956 році.

Желтоног (Жовтоног) Петро Никонович, 1897 року народження, с. Микитівка Тростянецького району Харківської області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Слюсар радгоспу “Гірник”. Проживав: радгосп “Гірник” № 2 Добропільського району Донецької області. Заа-

рештований 3 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 9 грудня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Желтоногов Іван Якович, 1879 року народження, ст. Пантоловська Ростовської області, росіянин, освіта народне, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Темрюк Володарського району Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13 січня 1930 року засуджений до заслання у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Желтоножко (Жовтоножко) Іван Опанасович, 1899 року народження, с. Гурівка Новоодеського району Одеської області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Начальник служби колії Південнодонецької залізниці. Заарештований 4 березня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Желтоухов Василь Васильович, 1924 року народження, с. Щученські Піски Воронезької області, росіянин, освіта неповна середня, член ВЛКСМ. Ув'язнений ПФЛ-240 у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Заарештований 3 квітня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Київському військовому округу засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Желтухін Володимир Іванович, 1914 року народження, х. Хмелівський Сиротинського району Сталінградської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, шахтоуправління «Грузьке». Заступник головного інженера шахтоуправління «Грузьке». Заарештований 7 серпня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Харкові на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1942 році.

Желуб Іван Потапович, 1907 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Кондуктор на ст. Волноваха. Проживав: сел. Волноваха, власний будинок. Заарештований 24 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Желудченко Андрій Порфирович, 1912 року народження, с. Староолександрівка Знаменського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Робітник шахти "Кіндратівка". Заарештований 26 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Желудьков Василь Васильович, 1920 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 9 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць військ НКВС у м. Москві. Заарештований 25 квітня 1942 року. Військовим трибуналом МСДОН засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Желязков Микола Іванович, 1890 року народження, с. Ботєве Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Обліковець промкомбінату інвалідів. Заарештований 5 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жемерьов Андрій Олександрович, 1897 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 10 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Жемчужников Олексій Федорович, 1910 року народження, с. Гологузівка Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 8 лінія, 13 проспект, буд. № 43. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Жемчужний Віктор Дмитрович, 1885 року народження, м. Смоленськ Смоленської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Військовий керівник технікуму громадського харчування. Заарештований 4 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Жендинський Йосип Дем'янович, 1903 року народження, м. Орша, Білорусія, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Донецької області. Електромонтер залізничної станції. Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Женило Єлісей Васильович, 1883 року народження, ст. Поповичевська Тимошевського району, Кубань, казак, малограмотний, безпартійний. Гірник шахти. Проживав: м. Чистякове, вул. Дубова, буд. № 25. Заарештований 2 квітня 1932 року. Даних про засудження немає. Вмер 12 травня 1932 року у Чистяковському відділі ДПУ. Реабілітований у 1955 році.

Жердєв Матвій Васильович, 1882 року народження, с. Козирівка Суджинського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Кочегар хімзаводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, хімселище, буд. № 14, кв. 4. Заарештований 28 березня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28 листопада 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Жердєв Степан Єгорович, 1905 року народження, с. Березівка Орловської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Сховище Орджонікідзевського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу "Бойовий безбожник". Заарештований 27 вересня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 3 роки ВТТ з позбавлення прав на 1 рік. Реабілітований у 1939 році.

Жердін-Жердевський Максим Андрійович, 1890 року народження, ст. Челбаска Каневського району Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Візниця артілі. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Нестерівка, буд. № 390. Заарештований 8 грудня 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 19 січня 1935 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Жеребецький Павло Іванович, 1904 року народження, с. Н. Покрівка Знаменського району Одеської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Робітник заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка Донецької області, дільниця хімзаводу, барак № 6. Заарештований 23 вересня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 січня 1936 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жеребилов Василь Федорович, 1892 року народження, с. Петрівка Павлівського району Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Токар шахти № 32-біс тресту «Чистяківвугілля». Проживав: селище шахти № 32-біс, буд. № 39, кв. 2. Заарештований 10 вересня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 4 березня 1936 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Жеребкін Василь Макарович, 1907 року народження, с. Їздочне В. Писарівського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта "Комсомолець", буд. № 40, кв. 1. Пожежник шахти. Заарештований 8 червня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького обл-суду у м. Артемівську на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Жеребченко Володимир Герасимович, 1927 року народження, сел. Селидівка Селидівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів. Червоноармієць в/ч № 61446. Заарештований 30 січня 1951 року. Військовим трибуналом в/ч № 41772 засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Жеребцов Василь Микитович, 1915 року народження, с. Калинове Ханжонківського ра-

йону Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Санінструктор 808 стрілецького полку. Заарештований 16 грудня 1944 року. Військовим трибуналом 394 стрілецької дивізії засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Жеребцов Протас Володимирович, 1887 року народження, с. Маслівка Скородинського району Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Вахтер шахти "Софія". Заарештований 30 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жеребцов Сидір Мойсейович, 1886 року народження, с. Сховище Добропільського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож шахти № 3. Заарештований 28 березня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жеребцов Федір Степанович, 1889 року народження, х. Крива Коса Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Слюсар трамвайного парку. Заарештований 27 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жернов Василь Семенович, 1918 року народження, м. Сталіно Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Електрослюсар шахти № 2-7. Заарештований 18 травня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Жернов Георгій Васильович, 1891 року народження, м. Сімферополь, Крим, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , Ларинська сторона, вул. Леніна, буд. № 74. Помічник начальника цеху металургійного заводу. Заарештований 17 червня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

Жернов Нестер Романович, 1885 року народження, м. Макіївка Донецької області, українець, освіта середня, до 1930 року член ВКП(б). Проживав за місцем народження. Начальник капітальних робіт шахти "Грузька". Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жернов Софрон Георгійович, 1901 року народження, с. Бєлана Бєлицького повіту, Бесарабія, росіянин, освіта вища технічна, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 15 лінія, 8 проспект, буд. № 31, кв. 12. Інженер-конструктор заводу ім. Кірова. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 17 травня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жернова Зінаїда Андрянівна, 1890 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Ленінська, буд. № 74, кв. 13. Пенсіонерка. Заарештована 11 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Жерновий Іван Павлович, 1903 року народження, с. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Ув'язнений колонії № 11. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Жерновий Петро Никифорович, 1913 року народження, сел. шахти ім. Ворошилова Дзержинського району Донецької області, українець, грамотний, член ВКП(б). Червоноармієць. Заарештований 2 листопада 1942 року. Військовим трибуналом 4-ї ударної армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Жерновий Федір Іванович, 1919 року народження, с. Бабенков Ізюмського району Харківської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Міліціонер. Заарештований 4 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Жерновиков Прокіп Андрійович, 1862 року народження, с. Авдіївка Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Авдіївка Донецької області. Колегією Донецької губЧК 30 червня 1920 року засуджений до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1995 році.

Жерносєков Леонід Романович, 1897 року народження, с. Шляпине Толочинського району, Білорусія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, кол. "Шлях Ілліча", буд. № 3. Міліціонер. Заарештований 22 липня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР по Донецькій області на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реа-білітований у 1991 році.

Жеронкін-Жерон Павло Васильович, 1895 року народження, м. Київ, українець, освіта 4 класи, член ВКП(б). Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 31. Начальник 5 відділу ДТО ГУГБ Північнодонецької залізниці. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС СРСР Харківського військового округу на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Жеронкін-Жерон Павло Васильович, 1895 року народження, м. Київ Київської області, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Начальник дільниці артілі. Заарештований 24 травня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення. Місце не вказано. Реабілітований у 1957 році.

Жибоєдов Никифор Романович, 1886 року народження, с. Олександрівка Старооскольського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської (Донецької) області. Кочегар. Заарештований 19 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Жибуртович Йосип Іванович, 1890 року народження, м. Троки, Польща, поляк, освіта середня, до 1930 року член ВКП(б). Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Токар заводу ім. 10-ї річниці Жовтня. Заарештований 10 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Живаго Лука Гаврилович, 1899 року народження, м. Одеса, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, соцмістечко, 2 корпус, 4-й під'їзд, кв. 26. Юрисконсульт. Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Живатов Юхим Дмитрович, 1901 року народження, с. Сховище Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Машиніст рудника "Юнком". Проживав: с. Сховище Риківського району. Заарештований 12 січня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Живень Антон Іванович, 1898 року народження, с. Скоморошки Новогрудського повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, склоколонія, буд. № 18, кв. 3. Столяр склозаводу. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Живень Віктор Іванович, 1896 року народження, с. Мир Новогрудського повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Чоботар міського театру. Заарештований 11 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Живило Микола Іванович, 1878 року народження, с. Остриківка Бердянського району Запорізької області, українець, малограмотний, безпартійний. Столяр «Доненерго» у м. Макіївці. Проживав: м. Макіївка, 27 лінія, 2-й східний проспект, буд. № 65. Заарештований 24 жовтня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 червня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Живило Микола Олексійович, 1914 року народження, с. Тарасівка Ростовської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області. Працівник хлібозаводу. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південно-донецької залізниці на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Живов Леонтій Трохимович, 1877 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Донецької області. Каменяр колгоспу "Наша праця". Заарештований 12 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Живов Кирило Юхимович, 1874 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник за договором найму. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Живов Олександр Анікейович, 1880 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Успенка Амвросіївського району Донецької області. Працівник колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 2 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Животков Андрій Захарович, 1901 року народження, с. Богданівка М. Прещепинського району Полтавської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, житлокооп, буд. № 22. Вчитель СШ № 2. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Животков Андрій Захарович, 1901 року народження, с. Богданівка Полтавського району Полтавської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Директор Донецького комбінату інституту кадрів. Проживав: м. Сталіно (Донецьк), сел. Рутченкове, містечко комбінату кадрів. Заарештований 23 липня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Животов Дмитро Єгорович, 1888 року народження, с. Євланове Довжанського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, 15 лінія, буд. № 6. Робітник хімзаводу. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Животов Іван Нестерович, 1889 року народження, с. Євланове Довжанського району Орловської області, росіянин, освіта неповна середня, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, 15 лінія, буд. № 4. Бригадир з набору фотопортретов Запорізької фотобази. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 6 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Животов Тихін Матвійович, 1909 року народження, Должанського району Курської області, росіянин, освіта – лікбез, безпартійний. Укладач поїздів Макіївського металургійного заводу. Проживав: м. Макіївка Донецької області, казацька колонія, балаган № 4, кв. 15. Заарештований 20 лютого 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Животов Хома Йосипович, 1885 року народження, с. Товстий Колодязь Щегрівського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область,

Сталінський район, сел. радгоспу "Більшовик". Конюх радгоспу. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Животовський Всеволод Васильович, 1913 року народження, м. Таганрог Ростовської області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: сел. Орлівка Серговського району Сталінської (Луганської) області. Робітник шахти № 5-6. Заарештований 12 травня 1942 року. Військовим трибуналом Південного фронту засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1952 році.

Животченко Марія Олексіївна, 1910 року народження, Луганська область, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Повар «Військбуду». Заарештована 21 травня 1944 року. Військовим трибуналом Північно-донецької залізниці засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1991 році.

Жигайлов Дмитро Максимович, 1871 року народження, с. Іванівка Воронезької губернії, українець, грамотний, безпартійний. Без певного зайняття. Проживав: м. Єйськ Ростовської області, вул. Янишева, буд. № 45. Заарештований 6 листопада 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 квітня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Казахстан. Реабілітований у 1994 році.

Жигайлов Дмитро Максимович, 1868 року народження, с. Іванівка Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Охоронник обласної контори зв'язку. Проживав: с. Семенівка Сталінського району Донецької області, вул. Верхня, буд. № 40. Заарештований 27 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 березня 1937 року звільнений у зв'язку з похилим віком. Реабілітований у 1955 році.

Жигайлов Сергій Володимирович, 1907 року народження, с. Костянтинівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сталінський район, сел. шахти № 5. Слюсар шахти № 5 ім. Косіора. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жигалкін Михайло Антонович, 1901 року народження, с. Осинове Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник радгоспу. Проживав: радгосп «Гірник» № 1 Костянтинівського району Донецької області. Заарештований 13 травня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року засуджений на 3 роки концтаборів. Реабілітований у 1989 році.

Жигіль Георгій Ісидорович, 1905 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Фонтанна, буд. № 21. Монтажник заводу ім. Ілліча. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Жигіль Георгій Сидорович, 1903 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Робітник кам'яного кар'єру. Проживав за місцем народження, гуртожиток кар'єру. Заарештований 6 листопада 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1932 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жигіль Таїсія Костянтинівна, 1879 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, гречанка, малограмотна, безпартійна. Одноосібниця. Проживала: с. Чердакли Володарського району Донецької області. Заарештована 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 лютого 1930 року засуджена на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітована у 1991 році.

Жигіль Феофан Георгійович, 1894 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Комірник їдальні № 3 тресту «Доннархарч». Заарештований 7 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Жигіль Хома Георгійович, 1902 року народження, с. Чердакли Володарського району Донецької області, грек, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: с. Скотувата Макіївського району Донецької області. Табельник цегельного заводу. Заарештований 4 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жиглинський Альфонс Михайлович, 1906 року народження, с. Розсохи Смолевицького району, Білорусія, білорус, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, сел. коксохімзаводу, буд. № 1, кв. 4. Заступник начальника лабораторії коксохімзаводу. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жигодський Максим Іванович, 1892 року народження, ст. Алмазна Луганської області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: сел. Софіїне-Бродське Сніжнянського району Донецької області. Десятник шахти № 10. Заарештований 18 квітня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Жигорчик-Шумака Олександр Станіславович, 1911 року народження, м. Кишинев, Бесарабія, молдаванин, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Без певного місця проживання. Заарештований 22 жовтня 1931 року. Особливою нарадаю при колегії ДПУ УРСР 14 квітня 1932 року засуджений на 3 роки концтаборів. Реабілітований у 1989 році.

Жигула Іван Прокопович, 1906 року народження, с. Старопетрівське Новоспасівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Широка Балка Портовського району Маріупольського округу. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 26 лютого 1930 року у м. Харкові. Реабілітований у 1990 році.

Жигула Дмитро Сергійович, 1898 року народження, с. Старопетрівське Новоспасівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Широка Балка Портовського району Маріупольського округу. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 січня 1930 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жигула Михайло Сергійович, 1902 року народження, с. Старопетрівське Новоспасівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Широка Балка Портовського району Маріупольського округу. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 26 лютого 1930 року у м. Харкові. Реабілітований у 1990 році.

Жигула Прокопій Юхимович, 1872 року народження, с. Старопетрівське Новоспасівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Широка Балка Портовського району Маріупольського округу. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 26 лютого 1930 року у м. Харкові. Реабілітований у 1990 році.

Жигула Сергій Юхимович, 1871 року народження, с. Старопетрівське Новоспасівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Широка Балка Портовського району Маріупольського округу. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 26 лютого 1930 року у м. Харкові. Реабілітований у 1990 році.

Жигулін Петро Іванович, 1896 року народження, с. Лебедянка Добринського району Воронезької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: сел. Очеретіне Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Кочегар. Заарештований 30 травня 1945 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1957 році.

Жигулін Петро Іванович, 1897 року народження, с. Новодеревеньки Льговського району

Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Сніжне Донецької області, верхня колонія, буд. № 18. Бухгалтер тресту "Сніжнянськантрацит". Заарештований 9 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Жигулін Сергій Дмитрович, 1909 року народження, с. Осипове Новопсковського району Луганської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Гірничий майстер шахти № 12. Заарештований 9 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жигуновський Антон Вікентійович, 1906 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Робітник заводу «Вторчормет». Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Жигуновський Антон Вікентійович, 1906 року народження, м. Костянтинівка Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської області. Слюсар заводу «Вторчормет». Заарештований 16 січня 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у Карагандинську область. Реабілітований у 1957 році.

Жиденко Григорій Опанасович, 1919 року народження, с. Дубівка Володарського району Дніпропетровської області, українець, освіта 9 класів, безпартійний. Помічник начальника штабу в/ч 19767. Заарештований 20 марта 1958 року. Військовим трибуналом Мінського гарнізону засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Жиденко Олена Яківна, 1928 року народження, м. Горлівка Донецької області, українка, грамотна, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 28 листопада 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання в далекі райони СРСР. Реабілітована у 1989 році.

Жидик Федір Михайлович, 1913 року народження, м. Волноваха Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Сталінської області. Слюсар заводу № 1. Заарештований 4 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 листопада 1943 року у м. Ворошиловграді (Луганську). Реабілітований у 1993 році.

Жидиханов (Жедиханов) Абдул Макисанович, 1908 року народження, с. Андріївка Сергаченського району Нижньогородської губернії, татарин, освіта середня, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 1 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Жидкевич Семен Миколайович, 1893 року народження, с. Вецевичі Гродненської губернії, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Постишевський район, стара колонія, буд. № 25. Робітник шахти ім. Шевченка. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жидкевич Тимофій Романович, 1904 року народження, с. Побойка Жашківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Працівник шахти № 19-20. Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Жидкий Тимофій Григорович, 1915 року народження, с. Семенівка Семенівського району Чернігівської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Міліціонер. Заарештований 6 листопада 1947 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жидких Микола Семенович, 1923 року народження, сел. Рутченкове Донецької області, росіянин, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Командир відділення 84 стрілецького полку. Заарештований 28 лютого 1945 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1989 році.

Жидких Семен Кирилович, 1891 року народження, м. Тим Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Рутченкове, Новохімічне селище. Секретар редакції газети "Голос електрика". Заарештований 20 травня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1939 році.

Жидков Василь Іванович, 1870 року народження, Північно-Кавказький край, Сулинський район, с. Соколово-Кундрюченське, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Десятник кінного двору заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Смолянка, буд. № 118, кв. 11. Заарештований 28 січня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 8 травня 1935 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Жидков Іван Лук'янович, 1908 року народження, с. Брусівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Брусівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Робітник залізничного депо "Північ". Заарештований 8 лютого 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 57 армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Жидков Іван Михайлович, 1906 року народження, с. Ольховатка Волчанського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Чоботар ізоляторного заводу. Заарештований 25 липня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 1 грудня 1941 року під час етапування в м. Сталінград. Реабілітований у 1964 році.

Жидков Кирило Йосипович, 1898 року народження, с. Огове Пінської області, Білорусія, білорус, освіта нижча, до 1922 року член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Сталінської (Донецької) області. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 22 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Жидков Костянтин Дмитрович, 1891 року народження, м. Новий Петергоф, Росія, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Інтернаціональна, буд. № 42. Пенсіонер-інвалід. Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жидков Сергій Іванович, 1901 року народження, с. Стародубівка Володарського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Робітник рибзаводу. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жидков (Жидких) Олександр Прохорович, 1924 року народження, с. Піщанки Харківської області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: с. Протопопівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Вагар колгоспу. Заарештований 27 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жидков Федот Никифорович, 1879 року народження, с. Криворіжжя Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Криворіжжя Артемівського району Донецької області. Заарештований 14 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Жидовленко Степан Федорович, 1871 року народження, с. Кам'янка Новоселівського району Тульської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Мандрикине Сталін-

ської (Донецької) області. Заарештований 1 липня 1940 року. Сталінським облсудом засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Жидченко Горпина Харитонівна, 1883 року народження, х. Павлівка Бахмутського повіту Катеринославської губернії, українка, неграмотна, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: с. Райське Краматорського району Донецької області. Заарештована 1 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1930 році.

Жидченко Олена Степанівна, 1880 року народження, с. Райське Краматорського району Артемівського округу, українка, неграмотна, безпартійна. Селянка. Проживала: с. Новогригорівка Краматорського району Артемівського округу. Заарештована 1 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1930 році.

Жижелєв Іван Антонович, 1898 року народження, с. Озеречки Західної області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Лозове Артемівського району Донецької області. Робітник залізничної станції. Заарештований 7 серпня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жижко Єгор Петрович, 1879 року народження, с. Пустинка Красноармійського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Стара Пустинка Селидівського району Донецької області. Заарештований 3 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 липня 1930 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жижко Олексій Петрович, 1911 року народження, с. Пустинка Красноармійського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 18 червня 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітоіваний у 1944 році.

Жижкун Прокіп Максимович, 1900 року народження, с. Гаврилівка Межівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: ст. Майорськ Старокерменчицького району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Калініна. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жижченко Іван Володимирович, 1910 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний Червоноармієць. Даних про вирок немає. Застрелений. Реабілітований у 1942 році.

Жижченко Іван Ілліч, 1880 року народження, с. Лисогірка Покрівського округу, українець, освіта неповна середня, безпартійний. Священик церкви. Проживав: м. Макіївка, 1 лінія, 15 проспект, буд. № 5, кв. 2. Заарештований 20 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жижченко Ісай Григорович, 1886 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Прелесне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу 12 років Жовтня. Заарештований 8 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Жижченко Ісай Григорович, 1886 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Прелесне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 16 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жижченко Костянтин Ілліч, 1921 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Військовий фельдшер. Заарештований 11 липня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1969 році.

Жижченко Савелій Андрійович, 1889 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: х. Майдан Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Заготівельник райспоживспілки. Заарештований 19 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Жила Вільгельм Юзефович, 1889 року народження, м. Дьомін, Чехословаччина, чех, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (М. Донецьк), Будьоннівка, шахта № 14-8, вул. Центральна, буд. № 7, кв. 1. Працівник шахти № 14-8. Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Жила Іван Іванович, 1907 року народження, сел. Калініне Горлівського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 11 червня 1942 року. Військовим трибуналом окремого стрілецького полку засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Жила Іван Микитович, 1913 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Боцман 92 бригади Біломорської військової флотілії. Заарештований 10 березня 1942 року. Військовим трибуналом Біломорської військової флотилії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 4 роки. Реабілітований у 1994 році.

Жила Олексій Іванович, 1919 року народження, ст. Фенольна Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 133 стрілецького полку 44 стрілецької дивізії. Заарештований 20 березня 1943 року. Військовим трибуналом 44 гвардійського стрілецького полку засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Жила Яків Данилович, 1916 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Червоноармієць. Заарештований 15 вересня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабілітований у 1955 році.

Жиленков Андрій Васильович, 1908 року народження, с. М'яснянське Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, нова колонія, буд. № 272-а. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жиленков Василь Герасимович, 1907 року народження, с. М'яснянське Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Машиніст підіймального крану заводу ім. Кірова. Заарештований 16 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконнаня вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Жиленков Олександр Єгорович, 1903 року народження, Візівська сільська рада Скороднянського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, Крейдяна гірка, барак № 16, кв. 1. Вантажник Краматорського цементного заводу. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений 19 вересня 1947 року. Реабілітований у 1966 році.

Жилін Василь Мартинович, 1895 року народження, с. Ольховатка Воронезької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник металургійного заводу ім. Сталіна. Проживав: м. Донецьк, 12 лінія, буд. № 35. Заарештований 8 липня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 13 серпня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жилін Володимир Петрович, 1891 року народження, с. 2-а Башкатова Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Робітник шахти № 19/20. Заарештований 6 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській (Донецькій) області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Жилін Дмитро Гнатович, 1873 року народження, с. Волобуївка Тимського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Кучер відділу робітничого постачання заводу ім. Ілліча. Заарештований 2 листопада 1943 року. Верховним Судом СРСР засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Жилін Микола Володимирович, 1910 року народження, с. 2-а Башкатова Мценського району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Десятник шахти № 19/20. Заарештований 6 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жилін Микола Трохимович, 1912 року народження, х. Бирдиги Сталінського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Сталінського району Донецької області. Тракторист кекрамічного заводу. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жилін Сергій Павлович, 1895 року народження, с. Олександрівка Бахмутського повіту Катеринославської губернії, росіянин, освіта середня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Особливим відділом Південно-Західного фронту 26 квітня 1920 року ув'язнений у концтабір до кінця громадянської війни. Реабілітований у 1995 році.

Жилінський Андрій Володимирович, 1891 року народження, м. Гродне, Польща, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, майдан "Іскри", буд. ІТП. Начальник відділу капітального будівництва арматурно-ізоляторного заводу. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Жилінський Альбініус Йосипович, 1914 року народження, с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Орджонікідзевський район Сталінської (Донецької) області. Візник «Рудхарчоторгу». Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жилінський Антон Михайлович, 1875 року народження, х. Киреєве Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: с. Жданівка Харцизького району Донецької області. Сторож колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жилінський Венедикт Никифорович, 1895 року народження, с. Чашницька Вітебської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Охоронник заводу № 2. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Жилінський Іван Йосипович, 1898 року народження, с. Койбиш Старокерменчицького району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх колгоспу ім. 13-ї річниці Жовтня. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жилінський Іван Мартинович, 1915 року народження, х. Койбиш Старокерменчицького району Донецької області, німець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Діловод сільради. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жилінський Михайло Михайлович, 1880 року народження, с. Деможарове Таганрозької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта № 5, буд. № 5. Конюх шахти № 1-2 «Червоний жовтень». Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Жилінський Йосип Олександрович, 1925 року народження, х. Кайбаш Старокерменчицького району Донецької області, німець, грамотний,

безпартійний. Проживав: х. Кайбаш Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Жилінський Йосип Мартинович, 1925 року народження, х. Новопіль Старокерменчицького району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: х. Новопіль Старокерменчицького району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Жилінський Йосип Матвійович, 1907 року народження, с. Кринички Амвросіївського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Червоний жовтень". Робітник рудника "Червоний жовтень". Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жилінський Матвій Михайлович, 1894 року народження, с. Д. Орлове Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Юнком", казарма № 13. Візник шахти «Юнком». Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Жилінський Олександр Іванович, 1888 року народження, с. Петропавлівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Койбат Старокерменчицького району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 1 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жилінський Олексій Йосипович, 1908 року народження, с. Давидове-Орлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Федорівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жиліс Антон Кузьмич, 1897 року народження, с. Пошумень Свентлинськогоо району, Польща, літовець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, провулок Шкільний, буд. № 69. Рахівник металургійного заводу. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жиліч Василь Степанович, 1887 року народження, с. Драпове Слонимського повіту Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, сел. Жовтневе, буд. № 16. Колійний майстер. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Доннецьк) 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Жиліч Михайло Романович, 1885 року народження, с. Дранове Слонимського району Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Чернухине Артемівського району Донецької області. Ремонтний майстер дистанції колії. Заарештований 20 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Жиліч Петро Лукич, 1896 року народження, с. Драпове Сломнимського повіту Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта ремесленне училище, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Радянська, буд. № 36. Завмаг. Заарештований 28 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Жилка Гнат Степанович, 1897 року народження, с. Богодухівка Богодухівського району Харківської області, українець, освіта 3 класи, член

ВКП(б). Проживав: ст. Іловайськ Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 53. Інструктор по гальмам Іловайського вагонного відділу. Заарештований 21 грудня 1937 року. Військовою сесією лінійного суду Південнодонецької залізниці на ст. Іловайск виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Жилка Григорій Юхимович, 1905 року народження, с. Вовча Полтавської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червоне містечко, цинкова колонія, буд. № 40, кв. 16. Диспетчер цинкового заводу. Заарештований 6 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Жило Степан Юхимович, 1895 року народження, с. Калініне Горлівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Безсонова Горлівського району Донецької області. Вантажник доломітного комбінату. Заарештований 29 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Жильченко Ілля Іванович, 1891 року народження, с. Свободо-Покровське Омської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов’янськ Донецької області, ст. Шпичкине, 113 км. Обхідник колії. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Жимеров Никифор Єгорович, 1894 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Шлях до соціалізму». Заарештований 26 січня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно (м. Донецьк) на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1959 році.

Жириков Василь Михайлович, 1892 року народження, с. Липівка Карачевського району Західної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 98. Робітник залізничної станції. Заарештований 23 травня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 5 років з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1968 році.

Жиров Андрій Трохимович, 1892 року народження, с. Жовтневе Гришинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 22 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1962 році.

Жиров Дмитро Миколайович, 1908 року народження, сел. Петровського Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської (Донецької)області. Головний механік БМУ-3. Заарештований 15 лютого 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Жиров Іван Іванович, 1903 року народження, м. Лисичанськ Луганської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Інженер шахти “Червоний Профінтерн”. Заарештований 22 вересня 1938 року. Засуджений Президією Верховної Ради СРСР на 20 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1959 році.

Жиров Іван Миколайович, 1893 року народження, ст. Гаврилівка Південнодонецької залізниці, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Лиман Донецької області, залізничний буд. № 1. Начальник машинноколійної станції № 10. Заарештований 16 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

Жиров Кирило Йосипович, 1900 року народження, с. Протопопівка Петровського району

Харківської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: сел. Харцизьк Донецької області, провулок 4-й, буд. № 1. Робітник заводу. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жиров Олександр Сергійович, 1908 року народження, м. Алчевськ Луганської області, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: сел. Ханженкове Макіївського району Сталінської області. Головний інженер тресту "Радянськвугілля". Заарештований 3 квітня 1939 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13 серпня 1939 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 серпня 1939 року у м. Москві. Реабілітований у 1957 році.

Жиронкін Василь Павлович, 1902 року народження, Должанський район Орловської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м.Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Тесляр фабрики «Донсукно». Заарештований 13 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жиряков Петро Олександрович, 1885 року народження, с. Манжурове Тимського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) , Нестерівка, буд. № 22. Робітник заводу ім. Сталіна. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жиряков Михайло Олекссійович, 1899 року народження, м. Ленінград, росіянин, малограмотний, член ВКП(б). Робітник Старокаранського райземвідділу. Проживав: с. Стара Карань Старокаранського району Донецької області. Заарештований 12 січня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19 квітня 1933 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1933 році.

Житенко Мілентій Тимофійович, 1911 року народження, с. Григорівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти ім. Кисельова. Заарештований 28 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Житинська Тамара Іванівна, 1926 року народження, м. Донецьк Донецької області, українка, освіта неповна середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м.Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Копірувальниця "Облпроекту". Заарештована 26 березня 1948 року. Верховним Судом УРСР засуджена на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Житков (Жидких) Петро Степанович, 1924 року народження, с. Піщанки Борачанського району Харківської області, українець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: с. Протопопівка Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Учень СШ. Заарештований 27 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Житний Федір Савелійович, 1910 року народження, м. Нікополь Криворізького округу, українець, освіта нижча, член ЛКСМ. Нормувальник їдальні № 11. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, 3 лінія, буд. № 13. Заарештований 27 вересня 1932 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Житник Денис Максимович, 1915 року народження, с. Богоявленка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Західно-Сибірського військового округу на 5 років з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Житник Микола Павлович, 1914 року народження, с. Костянтинівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 19 берез-

ня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19 вересня 1933 року з-під варти звільнений за станом здоров'я. Реабілітований у 1989 році.

Житник Степан Федорович, 1909 року народження, с. М. Камишеваха Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВЛКСМ. Студент Слов'янської техшколи. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, гуртожиток технікуму. Заарештований 4 вересня 1936 року. Виїзною сесією лінійного суду Донецької залізниці на ст. Слов'янськ 7 жовтня 1936 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Житников Андрій Терентійович, 1911 року народження, с. Богоявленка Мар'їнського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Секретар колгоспу ім. XVIII партз'їзду. Проживав: с. Павлівка Мар'їнського району Донецької області. Заарештований 4 травня 1936 року. Не засуджений. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1936 році.

Житников Василь Євсійович, 1899 року народження, Чистяківський район Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Промінь Чистяківського району Донецької області. Заарештований 31 січня 1933 року. Даних про засудженя немає. Реабілітований у 1955 році.

Житников Іван Григорович, 1911 року народження, ст. Розсипна Чистяківського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Колгоспник колгоспу ім. Будьонного. Проживав за місцем народження. Заарештований 19 квітня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Житниченко Ірина Павлівна, 1901 року народження, м. Нікольськ-Усурійськ Приморського краю, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області, вул. 3-я Слобідка, буд. № 174. Продавець гастроному. Заарештована 2 жовтня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Житниченко Марія Полікарпівна, 1893 року народження, Полтавська область, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 6 лютого 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1960 році.

Житченко Павло Якович, 1910 року народження, с. Мар'ївка Макіївського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: колонія № 13 Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар шахти ім. Кірова. Заарештований 28 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Житченко Тимофій Якович, 1895 року народження, с. Нова Зірка Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Старший слюсар шахти № 20. Заарештований 29 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Жихарєв Іван Пилипович, 1913 року народження, с. Павлоград Генічеського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Робітник кар'єру. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Жихарєв Пилип Федорович, 1911 року народження, с. Павлоград Генічеського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області. Робітник кар'єру. Заарештований 14 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Жихарєв Семен Іванович, 1907 року народження, с. Протопопівка Петрівського району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Пожежник на ізоляторному заводі

ім. Артема м. Слов'янська Донецької області. Заарештований 21 квітня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 3 серпня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1964 році.

Жицький Олександр Миколайович, 1902 року народження, с. Дмитрівка Дмитрівського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Начальник дільниці шахти "Капітальна". Заарештований 6 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жмаєв Василь Миколайович, 1911 року народження, с. Нововасилівка Нововасилівського району, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Рахівник радгоспу № 7 Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 28 грудня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 червня 1935 року засуджений на 3 роки заслання у Красноярський край. Реабілітований у 1956 році.

Жмак Ілля Гнатович, 1903 року народження, с. Березники Недригайлівського району Чернігівської (Сумської) області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: шахта ім. Лутугіна, буд. № 9. Десятник шахти ім. Лутугіна. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. З-під варти звільнений 9 серпня 1948 року. Реабілітований у 1958 році.

Жмакін Федір Григорович, 1892 року народження, с. Рогове Курської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Сталінської (Донецької) області. Робітник коксохімзаводу. Заарештований 18 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 16 грудня 1941 року у таборі № 5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1960 році.

Жмакін Федот Семенович, 1903 року народження, м. Харцизьк Донецької області, росіянин, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, 1-а Ларинка, буд. № 10. Шофер. Заарештований 27 квітня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жмур Григорій Іванович, 1910 року народження, с. Дарнадія Сахнощанського району Полтавської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Часів Яр Артемівського району Донецької області, землянка № 147. Грабар кар'єрів. Заарештований 16 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Жмур Макар Трохимович, 1891 року народження, с. Дмитрівка Знаменівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Чайкине Донецької області, буд. № 73. Кучер шахти ім. Орджонікідзе. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жмуровський Іван Онисимович, 1891 року народження, с. Борисівка Західної області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, сел. Апатова, буд. № 31, вул. 11. Майстер заводу ім. Ілліча. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жмуровський Кузьма Аврамович, 1909 року народження, с. Борисовичі Климовицького району Могілівської області, білорус, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Помічник головного механіка шахти № 9. Заарештований 20 січня 1948 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Жмуть Павло Соломонович, 1914 року народження, с. Андріївка Бердянського району Дніпропетровської області, єврей, освіта середня, безпартійний. Студент металургійного технікуму. Проживав: м. Маріуполь, вул. Радянська, буд. № 28. Заарештований 23 червня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Жовнерович Олександр Іванович, 1890 року народження, с. Марцеци, Польща, білорус, осві-

та середня, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, вул. Кладовищенська, буд. № 50. Тесляр. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жовніренко Борис Автономович, 1938 року народження, с. Новоселівка Запорізької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Робітник заводу "Хімік". Заарештований 24 вересня 1963 року. Донецьким облсудом засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жовтанський Онуфрій Онуфрійович, 1898 року народження, м. Поморяни, Галичина, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Базарна, буд. № 17, кв. 16. Робітник металургійного заводу. Заарештований 15 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1976 році.

Жовтобрюх Павло Семенович, 1912 року народження, с. Григорівка Чернігівського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Десятник шахти ім. Єжова. Заарештований 28 серпня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Жовтоног Сергій Пилипович, 1909 року народження, с. Нелепівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Вантажник заводу № 5. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Жовтун Василь Акимович, 1902 року народження, с. Новочерторія Любарського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Обхідник колії. Заарештований 10 лютого 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Жовтяк Іван Карпович, 1912 року народження, с. Мільківка Кобиляцького району Харківської області, українець, освіта – 3 курси технікуму, член ВЛКСМ. Студент гірничого технікуму. Проживав: м. Горлівка Донецької області, гуртожиток гірничого технікуму. Заарештований 17 лютого 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жогло Михайло Макарович, 1936 року народження, с. Хіпачі Рівненської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Донецьк Донецької області. Тесляр. Заарештований 5 серпня 1962 року. Донецьким обласним судом засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жогов Олексій Матвійович, 1904 року народження, м. Григорівка Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Слюсар металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, 4-а балка, буд. № 56. Заарештований 5 грудня 1934 року. Спецколегією Сталінського облсуду 11 березня 1935 року засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Жолніровський Сергій Олександрович, 1902 року народження, м. Ніжин Чернігівської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Заготівельник овочів "Водторгхарчу". Заарештований 1 серпня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Жолимський Йосип Йосипович, 1879 року народження, м. Харків Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Апатова, буд. № 65. Рахівник будівництва гастроному. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жолинська Віра Костянтинівна, 1888 року народження, м. Двінськ Архангельської області, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Донецької області, вул. Амонова, буд. № 65. Викладачка металургійного технікуму. Заарештована 30 жовтня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1989 році.

Жолоб Василь Діанович, 1877 року народження, х. Мисюра Артемівського округу (Донецька область), українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Мисюра Артемівського округу (Донецька область). Заарештований 6 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6 березня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жолоб Іван Діанович, 1886 року народження, с. Мисюра Олександрівського району Донецької області, даних про національність немає, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 31 січня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Жолос Олексій Федотович, 1921 року народження, с. Христофорівка Іванівського району Луганської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Курсант школи НКВС. Заарештований 16 серпня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Узбецькій РСР на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1946 році.

Жолудєв Леонід Карпович, 1920 року народження, м. Єнакієве Донецької області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Міліціонер. Заарештований 9 жовтня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 20 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Вмер 30 травня 1945 року у в'язниці м. Сталіно. Реабілітований у 1994 році.

Жолудь Максим Федорович, 1899 року народження, с. Петропавлівка Чубарівського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та роботи. Заарештований 15 жовтня 1934 року у сел. Гришине Волноваського району Донецької області. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жорін Яків Єгорович, 1895 року народження, станиця Іловлинська 2-го Донського округу Донецької губернії, козак, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований у 1921 році. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1921 році.

Жорновий Іван Петрович, 1925 року народження, с. Попівка Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 24 серпня 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській (Донецькій) області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жувак Василь Андрійович, 1907 року народження, х. Жувак Балакліївського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Сталіна Горлівського району Сталінської (Донецької) області. Десятник шахти № 8 ім. Сталіна. Заарештований 14 вересня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Жувак Іван Єлисійович, 1905 року народження, с. Вишневе Балаклiївського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, цинкові землянки, буд. № 107. Робітник хімзаводу. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жуга Павло Тихонович, 1927 року народження, с. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Дробишеве Краснолиманського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 29 червня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Жуга Тихін Павлович, 1901 року народження, с. Дробишеве Краснолиманського райо-

ну Донецької області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Колгоспник колгоспу «Червоний хлібороб». Проживав: с. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області. Заарештований 30 грудня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 серпня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Жуганов Платон Федійович, 1872 року народження, с. Білогорівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Не працював. Проживав за місцем народження. Заарештований 1 вересня 1932 року. Вмер 15 листопада 1932 року у лікарні в'язниці м. Артемівська. Артемівським народним судом виправданий 5 січня 1933 року. Реабілітований у 1955 році.

Жудін Павло Іванович, 1905 року народження, сел. Калінівка Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, вул. Карпинського, буд. 2. Технік хімзаводу. Заарештований 27 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Жук Андрій Зіновійович, 1875 року народження, х. Жуків Василівської сільради Старобешівського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник будівельної бригади. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 13 лінія, 1-а Східна, 59. Заарештований 18 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Григорій Романович, 1909 року народження, х. Жуків Василівської сільради Стильського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Жуків Василівської сільради Стильського (Старобешівського) району. Заарештований 27 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Іван Дем'янович, 1900 року народження, с. Кобиляки Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Авдіївка Донецької області. Бухгалтер ст. Ясинувата. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 1 рік ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Жук Костянтин Полуектович, 1885 року народження, с. Чаплине Васильківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Очеретине Дзержинського району Донецької області. Сторож комори керамзаводу № 1. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жук Марія Андріївна, 1913 року народження, с. Кільмансток Синельниківського району Дніпропетровської області, німкеня, грамотна, безпартійна. Проживала: м. Ясинувата Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 25 червня 1941 року. Виправдана військовим трибуналом Південнодонецької залізниці. Реабілітована у 1955 році.

Жук Марія Максимівна, 1925 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: с. Родіонівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 31 січня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізона у м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської області засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1997 році.

Жук Микола Андрійович, 1889 року народження, х. Жуків Стильського району Сталінського округу, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Завгосп артілі "Червоний транспортник". Заарештований 15 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Жук Микола Андрійович, 1899 року народження, х. Жуків Василівської сільради Стильського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Жуків Василівської сільради Старобешівського району. Заарештований 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Михайло Васильович, 1886 року народження, с. Чертовець Томашівського повіту

Люблинської губернії, Польща, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області. Вчитель робітфаку. Заарештований 21 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Жук Олександра Максимівна, 1923 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: с. Родіонівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Працівниця їдальні доломітного заводу. Заарештована 1 лютого 1942 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської області засуджена до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітована у 1997 році.

Жук Павло Іванович, 1913 року народження, с. Великий Хутір Золотоноського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Орлова Слобода Харцизького району Донецької області. Машиніст заводу. Заарештований 26 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жук Петро Гаврилович, 1888 року народження, с. Бахмутка Дзержинського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 1 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВс по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Жук Роман Зіновійович, 1887 року народження, х. Жуків Василівської сільради Стильського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Дрогаль. Проживав: м. Макіївка, 11 лінія, Нове селище, буд. № 17. Заарештований 18 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Савелій Зіновійович, 1876 року народження, х. Жуків Василівської сільради Стильського району, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Жуків Василів-ської сільради Стильського району. Заарештований 2 листопада 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Степан Андрійович, 1905 року народження, х. Жуків Василівської сільради Стильського району, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Жуків Стильського району. Заарештований 8 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Жук Степан Григорович, 1883 року народження, с. Н. Бахмутівка Дзержинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Тесляр дитячого будинку ст. Ясинувата. Заарештований 3 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Жук Степан Кирилович, 1901 року народження, с. Лещинівка Кобиляцького району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області. Працівник нафтобази. Заарештований 14 січня 1938 року. Виправданий військовим трибуналом Південнодонецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

Жук Федір Йосипович, 1911 року народження, с. Черкеськ Новотроїцького району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 27 березня 1944 року. Військовим трибуналом 2-ї гвардійської армії виправданий. Реабілітований у 1944 році.

Жук Яків Михайлович, 1902 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Жовтневаої Революції, буд. № 44. Безробітний. Заарештований 30 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВс по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жукеліс Станіслав Казимирович, 1900 року народження, м. Орджонікідзе Північно-Кавказь-

кого краю, литовець, освіта 8 класів, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, завод ім. Ілліча, колонія "А", буд. № 51. Начальник економіко-тарифного сектора заводу ім. Ілліча. Заарештований 21 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жуклинець Григорій Степанович, 1900 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Платонівка Донецької області, вул. Короленко, буд. № 76. Оглядач вагонів ст. Волноваха. Заарештований 14 жовтня 1937 року. Засуджений лінійним судом Південнодонецької залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1963 році.

Жуков Анатолій Леонтійович, 1889 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта середня. Рахівник промкомбінату у м. Слов'янську. Заарештований 5 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жуков Андрій Зиновійович, 1877 року народження, х. Жукове Сталінського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Спецколегією Сталінського окружного суду 4 січня 1929 року засуджений на 1 рік ВТТ умовно. Реабілітований у 1944 році.

Жуков Василь Григорович, 1893 року народження, м. Лохвиця Харьківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. 1 Травня, буд. № 114. Методист заводу "Азовсталь". Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Донецьку 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Жуков Василь Михайлович, 1922 року народження, с. Тігіневе Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Курахівка" Селидівського району Сталінської області. Кріпильник шахти. Заарештований 16 вересня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Дніпропетровській області на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Жуков Володимир Володимирович, 1910 року народження, м. Кременець Волинської губернії, Польща, росіянин, освіт 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Товарний касир залізничної станції. Заарештований 19 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Жуков Григорій Андрійович, 1910 року народження, с. Бикшинь Лебединського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, шахта "Червоний Профінтерн", стандартні будинки, буд. № 7, кв. 8. Слюсар шахти. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Жуков Григорій Васильович, 1895 року народження, с. Красна Яруга Красноярузького району Курської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Моспине Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Старший бухгалтер радгоспу № 2. Заарештований 7 березня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Жуков Григорій Михайлович, 1902 року народження, х. Трійчатий Краматорського району Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Трійчатий Краматорського району Артемівського округу. Заарештований 1 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Жуков Дмитро Михайлович, 1888 року народження, станиця Волинська Донської області, росіянин, освіта домашня, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Надзвичайною трійкою 4-ї армії 23 квітня 1921 року засуджений до розстрілу. Вирок приведено до виконання 25 квітня 1921 року. Реабілітований у 1994 році.

Жуков Єпіфан Васильович, 1873 року народження, с. Веселе Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. С.-Бродське Сніжнянського району Донецької області. Уповноважений селища. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) . 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жуков Іван Васильович, 1889 року народження, с. Новоселівка станція Каменська Донської області, росіянин, даних про освіту немає, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 7 вересня 1919 року. 4-м Особливим відділом ВЧК реввійськради 8 армії засуджений до розстрілу 16 вересня 1919 року. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1994 році.

Жуков Іван Федорович, 1902 року народження, х. Кутузівка Рубежанської сільради Гришинського району Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Кутузівка Рубежанської сільради Гришинського району Артемівського округу. Заарештований 8 лютого 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Жуков Микита Іванович, 1905 року народження, м. Одеса Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Машиніст залізничного депо. Заарештований 20 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Жуков Микола Іванович, 1900 року народження, с. Підлісове Робітницького району Горьківської області, росіянин, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Осетрове Усть-Кутського району Іркутської області. Виконроб будівництва. Заарештований 28 травня 1951 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у Красноярський край. Строк не вказано. Реабілітований у 1995 році.

Жуков Микола Йосипович, 1902 року народження, с. Злинь Болхівського району Орловської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти 17-біс. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Жуков Михайло Федорович, 1919 року народження, с. Сулимівка Баришевського району Київської області, українець, освіта середня, безпартійний. Сержант 6 гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 26 липня 1942 року. Військовим трибуналом 48 армії виправданий. Реабілітований у 1942 році.

Жуков Олександр Михайлович, 1903 року народження, м. Запоріжжя, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 8 лінія, буд. № 152. Начальник відділу облспоживспілки. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений військовою колегією Верховного Суду СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1992 році.

Жуков Олександр Степанович, 1904 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 10 січня 1942 року. Військовим трибуналом 113 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Розстріляний 18 січня 1942 року. Реабілітований у 1959 році.

Жуков Олексій Олексійович, 1905 року народження, ст. Окулівка Калінінської області, росіянин, освіта середня, до 1935 року член ВКП(б). Виконроб тресту. Проживав: м. Ростов-на-Дону Ростовської області. Заарештований 7 грудня 1936 року у м. Горлівці. Військовим трибуналом Харківського військового округу 10 лютого 1938 року засуджений на 5 років ВТТ. 5 квітня 1938 року військовою колегією Верховного Суду СРСР строк знижено до 3 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Жуков Петро Андрійович, 1910 року народження, м. Новоросійськ Краснодарського краю, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 8 травня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Жуков Сава Сергійович, 1906 року народження, с. Неклюдівка Гусь-Хрустального району Володимирської області, росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Начальник зміни смолорозгоінного цеху коксохімзаводу. Заарештований 29 січня 1952 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Жуков Тимофій Денисович, 1899 року народження, с. Горяни Смоленської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Проживав: м. Сталіно Донецької області, Стандарт, буд. № 113, кв. 2. Заарештований 25 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ 10 серпня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Жуков Тимофій Денисович, 1899 року народження, с. Горяни Починківського району Смоленської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Вантажник артілі. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Жуков Фаддей Якович, 1901 року народження, с. Понири Понирівського району Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Сталінської області. Агент артілі. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Жуков Юхим Ананійович, 1887 року народження, х. Каменеве Ростовської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Робітник заводу «Горлівськармлитв». Заарештований 22 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Жукова Віра Кіндратівна, 1904 року народження, м. Дніпропетровськ, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, 8 лінія, буд. № 152, кв. 4. Начальник адмвідділу Донпромторгу. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1940 році.

Жукова Євгенія Севост'янова, 1917 року народження, с. Явкине Баштанського району Миколаївської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської області. Секретар-друкарка контори шахти «Кочегарка». Заарештована 17 жовтня 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Жукова Лідія Дмитріївна, 1924 року народження, м. Дзержинськ Донецької області, українка, освіта 6 класів, безпартійна. Проживала: сел. шахти ім. Артема, Дзержинського району Сталінської області. Кочегар гуртожитку. Заарештована 18 жовтня 1946 року. Сталінським облсудом засуджена на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітована у 1992 році.

Жукович Григорій Леонтійович, 1912 року народження, с. Любань повіт Левежугай, Польща, білорус, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 16 лінія, 9 проспект, буд. № 7. Монтажник тресту «Макбуд». Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Жуковін Василь Павлович, 1923 року народження, м. Макіївка Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць. Не заарештовувався. Заочно військовим трибуналом 296 стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1944 році.

Жуковін Василь Павлович, 1923 року народження, с. Нижня Ольшанка Должанського району Курської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Електромонтер заводу ім. Кірова. Заарештований 16 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області направити у спецтабір НКВС у м. Сталіно Сталінської області. Реабілітований у 1995 році.

Жуковін Федір Іванович, 1911 року народження, с. Плоша-Кривцове Должанського району

Курської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Кріпильник шахти № 9. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Жуковін Яків Іванович, 1906 року народження, с. Костетська Воловського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав: м. Донецьк Донецької області, Донська сторона, 4-а дільниця, буд. № 41, кв. 10. Заарештований 6 листопада 1934 року. Спецколегією Донецького облсуду 1 лютого 1935 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Жуковська Фаїна Гаврилівна, 1908 року народження, с. Олександрівка-Донська Павлівського району Воронезької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Макіївка Сталінської (Донецької) області. Працівниця їдальні заводу ім. Кірова. Заарештована 13 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Жуковський Адам Олександрович, 1882 року народження, с. Миколаївське Мінського повіту Мінської губернії, білорус, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Слюсар ст. Горлівка. Заарештований 17 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Північнодонецької залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1939 році.

Жуковський Василь Сигізмундович, 1890 року народження, х. Жукове Оршанського повіту Могилевської губернії, поляк, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Юрист. Заарештований 12 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Жуковський Віктор Іванович, 1902 року народження, Вовчанський район Харківської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 28 лютого 1943 року. Даних про вирок немає. Вмер 13 липня 1943 року у в'язниці м. Енгельс Саратовської області. Реабілітований у 1995 році.

Жуковський Олексій Олександрович, 1887 року народження, с. Макелівка, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 171а. Слюсар депо. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Жуковський Терентій Климентійович, 1901 року народження, с. Митіне Щученської волості Демидівського повіту Смоленської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник млину. Проживав: солерудник ім. Шевченка Артемівського району Донецької області. Заарештований 8 липня 1933 року. Колегією ОДПУ 29 грудня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1965 році.

Жуковський Терентій Климентійович, 1901 року народження, с. Митіне Іллінського району Смоленської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Володарське Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Моторист соляної шахти ім. Володарського. Заарештований 20 січня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Жуковський Феодосій Корнійович, 1898 року народження, м. Мокра Калігірка Звенигородського району Київської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Електрик заводу ім. Кірова. Проживав: м. Макіївка, Радянська колонія, буд. № 147, кв. 8. Заарештований 30 квітня 1936 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 вересня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Жулавський Андрій Никифорович, 1889 року народження, с. Богачівка Кривозерського району Одеського округу, українець, грамотний, безпартійний. Сторож. Проживав: ст. Микитівка Горлівського району Донецької області. Заарештований 8 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Жулей (Жулій) Василь Карпович, 1895 року народження, с. Старосеменівка Петров-

ського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Тесляр склозаводу. Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Жулій Дмитро Федорович, 1914 року народження, с. Старосеменівка Петрівського району Харківської області, українець, освіта 2 класи. Червоноармієць. Заарештований 28 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Жулій Кирило Ілліч, 1891 року народження, с. Семенівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник артілі «Вантажграбар». Заарештований 2 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жулін Іван Федорович, 1895 року народження, с. Палатове Воронезької області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Начальник військово-учбового пункту Осоавіахіму. Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Жулква Аполон Остапович, 1893 року народження, м. Холм, Польща, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, вул. Заводська, буд. № 1. Завуч школи. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Жулковський Єгор Йосипович, 1872 року народження, с. Миколаївка Старобешівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Бджоляр. Проживав за місцем народження. Заарештований 5 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Жулковський Петро Єгорович, 1900 року народження, с. Миколаївка Старобешівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Майський Стильської сільради. Заарештований 1 серпня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 червня 1933 року. Реабілітований у 1933 році.

Жулковський Петро Єгорович, 1900 року народження, с. Миколаївка Волноваського району Донецької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Стила Старобешівського району Донецької області. Конюх. Заарештований 21 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Жулковський Петро Іванович, 1896 року народження, м. Орша, БРСР, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Залізнична, буд. № 7. Прораб СЦБ. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 15 травня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

Жумбур Ян Карлович, 1891 року народження, м. Вольмер, Латвія, латиш, освіта нижча, до 1929 року член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, вул. Руднична, буд. № 18. Машиніст електровозу металургійного заводу. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Жупінос Іван Іванович, 1896 року народження, с. Степанки Черкаської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник артілі "Грабар". Проживав: м. Черкаси Черкаської області. Заарештований у м. Авдіївці. 8 грудня 1930 року Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23 травня 1931 року засуджений на 5 років поселення у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Жура Василь Іванович, 1907 року народження, с. Дар-Надія Бахнощанського району, українець, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Костянтинівський район, учгосп «Оленівка». Директор учгоспу. Заарештований 10

березня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Жура Онуфрій Микитович, 1895 року народження, с. Соловки Речецького району Гомельської області, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Сталінської області. Кочегар підстанції Доненерго. Заарештований 24 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. 3 жовтня 1941 року зник без вісті Реабілітований у 1992 році.

Журавель Валентин Дмитрович, 1912 року народження, ст. Мирова Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Технік експлуатаційних служб руху залізничної станції. Проживав: м. Постишеве Донецької області, залізничний будинок № 149, кв. 21. Заарештований 22 серпня 1936 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1996 році.

Журавель Лук'ян Семенович, 1905 року народження, с. Олександрівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта початкова, до 1932 року член ВКП(б). Конюх. Проживав: ст. Фенольна Дзержинського району Донецької області. Заарештований 31 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Харівського військового округу у м. Артемівську 26 червня 1937 року засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1958 році.

Журавель Степан Андрійович, 1893 року народження, с. Стругівка Усурійської області Далекосхідного краю, до 1930 року член ВКП(б). Викладач школи майстерів Донецького металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, Нова колонія заводу, буд. № 81, кв. 14. Заарештований 11 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 29 січня 1937 року засуджений на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Журавльов Анатолій Олексійович, 1914 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 29 липня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 43 стрілецької дивізії до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1992 році.

Журавльов Василь Гаврилович, 1906 року народження, с. Переїзне Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник начальника поштового відділення. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Журавльов Іван Васильович, 1884 року народження, с. Герцівка Ракитянського району Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Амвросіївка Донецької області, вул. Свердлова, буд. № 46. Робітник цементного заводу. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Журавльов Іван Дмитрович, 1893 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Електромонтер електростанції. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Благовещєнська, буд. № 14. Судовою трійкою ДПУ УРСР 9 лютого 1930 року засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Журавльов Іван Ізотович, 1893 року народження, с. Мар'їнка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Конюх колгоспу ім. «Паризької комуни». Проживав за місцем народження. Заарештований 18 листопада 1932 року. Спецколегією Донецького облсуду 7 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Верховним судом УРСР 5 лютого 1933 року розстріл змінено на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Журавльов Лука Микитович, 1895 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти № 32-біс. Заарештований 19 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Журавльов Микола Денисович, 1908 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області.

Заступник директора заводу ім. Пархоменка. Заарештований 16 жовтня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1991 році.

Журавльов Микола Дмитрович, 1895 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Сталінської області. Начальник відділу капітальних робіт шахти № 32-33. Заарештований 15 вересня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Журавльов Михайло Андрійович, 1894 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник шахти № 32-33. Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Журавльов Микола Микитович, 1889 року народження, с. Варварівка Краматорського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Новоявленський Донецької області. Заарештований 25 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений на поселення у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Журавльов Михайло Андрійович, 1894 року народження, с. Андріївка Чистяківського району Донецької області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Робітник шахти № 32-33. Проживав: с. Приют Чистяківського району Донецької області. Заарештований 9 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Журавльов Петро Власович, 1903 року народження, с. Олександрівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник толевого заводу. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 3, кв. 3. Заарештований 16 грудня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 26 червня 1937 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Журавльов Опанас Тихонович, 1872 року народження, с. Миколаївка Сталінського району (Донецька область) , українець, неграмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 15 серпня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Журавльов Петро Трохимович, 1904 року народження, с. Студенець Н. Алькіївського району Татарської АРСР, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Софіїне-Бродська Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Вантажник вугільного складу шахти № 37. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського (Донецького) облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1993 році.

Журавльов Петро Якович, 1884 року народження, с. Шандриголове Краснолиманського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Хлібороб. Заарештовани 29 вересня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Журавльов Федір Іванович, 1904 року народження, с. Піски Новоодеського району Миколаївської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Головний бухгалтер шахти № 1-2. Заарештований 8 квітня 1941 року. Виправданий військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області. Реабілітований у 1941 році.

Журавльов Федір Ілліч, 1880 року народження, с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Старий Крим Маріупольського району Донецької області. Сторож заводу ім. Ілліча. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Журавльов Яків Андрійович, 1901 року народження, с. Андріївка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Андріївка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти №2-33. Заарештований 15 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Журавльов Яків Ісайович, 1908 року народження, х. Скрипарі Чернігівського району Куйбишевської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, аеропорт. Начальник радіостанції аеропорту. Заарештований 28 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Краматорську 9 січня 1938 року. Реабілітований у 1993 році.

Журавльова Ганна Андріївна, 1908 року народження, с. Дубрівка Сніжнянського району Донецької області, українка, грамотна, безпартійна. Проживала: с. Дубрівка Сніжнянського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця. Не заарештовувалася. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Журавльова Ганна Григорівна, 1906 року народження, с. Олександрівка Краматорського району Донецької області, українка, грамотна, безпартійна. Проживала: м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, буд. № 3. Заарештована 12 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1958 році.

Журавльова Дарія Єгорівна, 1903 року народження, с. Чорногорівка Ямського району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Веселе Ямського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 25 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджена на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітована у 1955 році.

Журавльова Марія Іванівна, 1911 року народження, м. Михайлівка Андріївського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Михайлівка Андріївського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу «Комунар». Заарештована 12 квітня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на поселення на 5 років у Північний край з конфіскацією майна. Реабілітована у 1955 році.

Журавський Олексій Францович, 1889 року народження, м. Вільне, поляк, освіта середня, безпартійний. Плановик відділу праці. Проживав: м. Маріуполь, гавань Шмідта, вул. Консервна, 27. Заарештований 29 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Журавський Олексій Францевич, 1889 року народження, м. Могилів, Білорусія, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Консервна, буд. № 27. Начальник планового відділу макаронної фабрики. Заарештований 26 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Жураковський Олександр Васильович, 1889 року народження, м. Київ, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, залізничний буд. № 62. Начальник торгового сектору тресту «Транспортхарч». Заарештований 8 грудня 1937 року. Лінійним судом Південнодонецької залізниці на ст. Ясинувата виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Журба Анатолій Іванович, 1906 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Молодший технік 64 окремого будівельного батальйону. Заарештований 27 квітня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Журба Юхим Сергійович, 1877 року народження, с. М. Єланчик Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, вул. Першотравнева, буд. № 15. Конюх лікарні. Заарештований 5 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Журба Іван Андрійович, 1877 року народження, с. Гора Гайворонського району Курської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, вул. Гоголя, буд. № 5. Лаборант заводу ім. Ворошило-

ва. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Журба Костянтин Лазаревич, 1906 року народження, с. Гаврилівка Межівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир колгоспу "Комунар". Проживав: х. Воскресенка Великоянісольського району Донецької області. Заарештований 20 жовтня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1936 році.

Журба (Журбенко) Максим Захарович, 1882 року народження, с. Степанівка Сумської області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області. Заарештований 6 квітня 1931 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Журба Надія Онисимівна, 1921 року народження, с. Новоекономічне Красноармійського району Донецької області, українка, освіта середня, безпартійний. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Студентка медичного інституту. Заарештована 23 вересня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1944 році.

Журба Никифор Павлович, 1897 року народження, с. М. Єланчик Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. М. Єланчик Амвросіївського району Донецької області. Заарештований 8 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Журба Никифор Павлович, 1897 року народження, с. М. Єланчик Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, вул. Ворошилова, буд. № 17. Кучер лікарні. Заарештований 29 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Журба Петро Степанович, 1906 року народження, с. Олександрівка Росошанського району Воронезької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Старший кондуктор залізничної станції. Заарештований 15 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 травня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1957 році.

Журба Петро Якович, 1909 року народження, с. Бутівка Сосницького району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, кол. шахти ім. Кагановича, буд. № 9, кв. 21. Робітник шахти ім. Кагановича. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабі-літований у 1989 році.

Журбенко Семен Онисимович, 1900 року народження, с. Благодатне Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської області. Бригадир ШЧ-17. Заарештований 24 вересня 1943 року. Військовим трибуналом Північнодонецької залізниці засуджений на 10 років ВТТ з позбавлення прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Жургур Антон Юрійович, 1892 року народження, с. Стила Старобешівського району Донецької області, грек, освіта середня, безпартійний. Проживав: Оленівський рудник Ольгинського району Донецької області. Робітник житловідділу. Заарештований 5 травня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1996 році.

Журенко Семен Дмитрович, 1917 року народження, с. Олексієво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Зугрес Сталінської (Донецьклї) області. Монтер електростанції. Заарештований 26 квітня 1945 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Журило Андрій Андрійович, 1894 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Платонівка Волноваського району Донецької області. Слюсар ст.

Волноваха. Заарештований 16 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південно-донецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1958 році.

Журило Андрій Григорович, 1905 року народження, с. Березівка Бузького району Київської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Харцизьк Донецької області. Охоронник тресту «Доненерго». Заарештований 28 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Журило Никифор Іванович, 1902 року народження, с. Платонівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Слюсар ст. Волноваха. Проживав за місцем народження. Заарештований 8 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Журко Архип Дмитрович, 1877 року народження, м. Гришине Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: м. Гришине Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5 липня 1929 року засуджений до заслання у Казахстан строком на 3 роки. Реабілітований у 1995 році.

Журко Купріян Мойсейович, 1879 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Гришине Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу ім. Молотова. Заарештований 25 грудня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Журман Володимир Васильович, 1883 року народження, с. Н. Петрівське Бердянського району Запорізької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Журман Кузьма Савич, 1889 року народження, с. Горобці Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Зугрес Харцизького району Донецької області, барак 33, кв. 2. Робітник «Зугресбуду». Заарештований 28 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Жученко Єфросинія Федорівна, 1898 року народження, с. Родіонівка Ямського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Проживала: с. Родіонівка Ямського району Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 28 січня 1942 року. Військовим трибуналом 37 армії засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1993 році.

Жученко Меланія Пилипівна, 1905 року народження, с. Званівка Ямського району Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: с. Христинівка Київської області. Не працювала. Заарештована 27 березня 1947 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років поселення у Актюбинську область. Реабілітована у 1990 році.

Жученко Микола Максимович, 1928 року народження, с. Христинівка Київської області, українець, даних про освіту немає, безпартійний. Ув'язнений п/я ЛК 109 у м. Києві. Заарештований 26 липня 1947 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на поселення у Актюбинську область на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Жученко Олександр Костянтинович, 1913 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта середня технічна, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. 4-а Вокзальна, буд. № 15. Технік-будівельник 80-ї стрілецької дивізії. Заарештований 22 липня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Жучкан Георгій Миколайович, 1887 року народження, Австрія, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Машиніст підіймальної машини шахти «Новобутівка». Заарештований 16 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
КОМІТЕТ ІНФОРМАЦІЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМ. Н.К.КРУПСЬКОЇ

V регіональний форум
«Книжкова справа Донбасу 2000»

Переможцю конкурсу
«Нова книга Донбасу - 2000»

ДИПЛОМ

Нагороджується

Донецька обласна редколегія
тому "Реабілітовані історією"
за книгу "Правда через годы:
Статьи. Воспоминания. Документы"

у номінації «Соціально-політичні науки»

Голова журі — В.П.Безродний

2 червня 2000 року
м.Донецьк

З

Заар Генріх Християнович, 1906 року народження, с. Гутерталь Мелітопольського району Запорізької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Постишеве Донецької області. Робітник млину. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 2 роки ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Забазний Яків Федорович, 1892 року народження, х. Чалбиця Цимлянського району Каменської області, росіянин, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, шахта № 11-12. Робітник шахти. Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій область до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Забазнов Олексій Васильович, 1884 року народження, ст. Пилипівська Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти ім Калініна. Заарештований 13 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Забара Лаврентій Андрійович, 1911 року народження, с. Кленове Артемівського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: сел. Хацепетівка Сталінської (Донецької) області. Слюсар шахти «Донтоп». Заарештований 16 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Забара Сергій Демидович, 1896 року народження, с. Богданівка Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Табельник. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, кислотний завод, барак № 2. Заарештований 13 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Забара Сергій Демидович, 1896 року народження, с. Богданівка Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Шевченка, буд. № 23. Рахівник контори. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1940 році.

Забаріна Валентина Степанівна, 1924 року народження, с. Вільне Успенського району Краснодарського краю, росіянка, освіта нижча, безпартійна. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 20 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Забарющий Василь Михайлович, 1907 року народження, с. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник 2-ї дільниці Краногорівського цегельного заводу. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Забарющий Григорій Михайлович, 1896 року народження, с. Борисівка Мар'їнського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Приватний візник. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забашта Олександр Якович, 1889 року народження, с. Бабенкове Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Прохорівка Макіївського

району Донецької області. Візник залізничної станції. Заарештований 17 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забейкіна Єфросінія Володимирівна, 1896 року народження, с. Усокська Буда Гомельського району Гомельської області, білоруска, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Дружківка Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 9 вересня 1941 року. Виправдана 3 березня 1943 року Особливою нарадою при НКВС СРСР. Реабілітована у 1943 році.

Забелін Іван Михайлович, 1903 року народження, с. Апалькове Урицького району Центрально-Чорноземної області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), Ларинка, 3 лінія, буд. № 5. Заарештований 2 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 січня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Забелін Іван Петрович, 1892 року народження, с. Матінка Курської області, росіянин, неграмотний, до 1927 року член ВКП(б). Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червоне містечко, буд. № 46. Робітник склозаводу № 25. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

Забелін Михайло Іванович, 1894 року народження, м. Таганрог Ростовської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ворошилова Шахтарського району Донецької області. Бухгалтер колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 22 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1972 році.

Забелін Сергій Ксенофонтович, 1911 року народження, м. Новосіль Орловської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: х. Чумаки Старобешівського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий НСШ. Заарештований 20 червня 1945 року. Сталінським облсудом засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Забелін Сергій Федотович, 1915 року народження, м. Іловайськ Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, член ВКП(б). Червоноармієць 116 окремої стрілецької бригади. Заарештований 22 лютого 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Забеліна Ганна Порфирівна, 1915 року народження, с. Диш'я Верхівського району Орловської області, росіянка, грамотна, безпартійна. Проживала: ст. Ханжонівка Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 10 липня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1946 році.

Забелла Петро Опанасович, 1902 року народження, с. Тернове Улянівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Робітник рудоуправління. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Забийворота Михайло Петрович, 1888 року народження, х. Чернецький Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник сільгосптехнікуму. Проживав: с. Шидлове Слов'янського району Донецької області. Заарештований 24 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Вмер 26 травня 1933 рокуу лікарні в'язниці м. Слов'янська. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Забірко Іван Дмитрович, 1881 року народження, с. Титарівка Старобільського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Робітник робкоопу. Проживав: с. Павлівка Кадіївського району Донецької області. Заарештований 19 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Забірко Іван Опанасович, 1892 року народження, с. Титарівка Старобільського району До-

нецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Робітник будівельного відділу Брянського шахтоуправління. Проживав: Рудничне селище Брянки Кадіївського району Донецької області. Заарештований 19 березня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Забірко Кузьма Прохорович, 1868 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож колгоспу «Нове життя». Заарештований 11 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забірко Микола Тихонович, 1890 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 16 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 травня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Забірко Микола Тихонович, 1890 року народження, с. Никифорівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ганнівка Артемівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу «Нове життя». Заарештований 19 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

Забіяка Євген Пилипович, 1906 року народження, с. Комиші Груньківського району Харківської області, українець, освіта – духовне училище, безпартійний. Проживав: сел. Іловайське Харцизького району Донецької області. Бухгалтер. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1962 році.

Забловська Лідія Яківна, 1911 року народження, м. Донецьк Донецької області, німкеня, освіта неповна середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Працівниця шахти № 8. Заарештована 19 березня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Забловський Єдуард Фрідріхович, 1910 року народження, с. Ксенівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Бригадир колгоспу "Зоря". Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1963 році.

Забловський Іван Фрідріхович, 1912 року народження, с. Ксенівка Володарського району Донецької області, німець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Ксенівка Володарського району Сталінської (Донецької) області. Коваль колгоспу "Зоря". Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Забловський Петро Петрович, 1877 року народження, с. Мирове Дніпропетровської області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Калинкине Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу «Авангард». Заарештований 3 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 8 травня 1942 року в Івдельських таборах Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Забловський Федір Григорович, 1920 року народження, с. Грекове-Зайцеве Харцизького району Донецької області, німець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Грекове-Зайцеве Харцизького району Донецької області. Рахівник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 17 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Забловський Федір Федорович, 1898 року народження, с. Ксенівка Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сніжне Донецької області, сел. шахти "Американка", буд. № 12, кв. 1. Чоботар шахти. Заарештований 16 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заблодський Йосип Павлович, 1904 року народження, с. Данбиліївка Вінницькоого району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області. Бригадир-штукатур заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 21 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Заблодський Тимофій Якович, 1888 року народження, с. Златоустівка Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Мушкетове Донецької області, буд. № 3. Старший стрілочник ст. Мушкетове. Заарештований 23 червня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Заблотний Володимир Йосипович, 1892 року народження, с. Виселок Саницького повіту, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Начальник модельного цеху заводу ім. Артема. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Заблотський Едуард Антонович, 1898 року народження, с. П'ятигіори Таращанського району Київської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, гуртожиток № 5. Безробітний. Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Заблоцька Валентина Василівна, 1912 року народження, с. Кремінна Маріупольського району Донецької області, українка, освіта 3 класи, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Працівниця ремзаводу. Заарештована 7 квітня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджена на 15 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1955 році.

Заблоцька Катерина Олексіївна, 1923 року народження, с. Калинове Кагановицького району Луганської області, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: с. Калинове Кагановицького району Луганської області. Не працювала. Заарештована 24 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1948 році.

Заблудовський Ян Казимирович, 1883 року народження, м. Білосток Гродненської губернії, Польща, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Набережна, буд. № 3. Виконроб будівельного тресту. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забойкін Олександр Іванович, 1889 року народження, с. Лобкове Каминського повіту Тверської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий виробництвом швацького тресту. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. 1 Травня, буд. № 70, кв. 6. Заарештований 26 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 березня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1963 році.

Заболотна Ганна Федосіївна, 1910 року народження, с. Лопушна Кременецького повіту Волинської губернії, Польща, полька, малограмотна, безпартійна. Проживала: х. Челюскіна Красноармійського району Донецької області. Працівниця артілі «Червона зірка». Заарештована 20 травня 1938 року. Виправдана військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабілітована у 1939 році.

Заболотна Пелагея Дем'янівна, 1896 року народження, м. Маріуполь Азово-Чорноморського краю, українка, освіта початкова, безпартійна. Телеграфістка. Проживала: м. Маріуполь, порт, вул. Велика Садова. Заарештована 23 серпня 1920 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1920 році.

Заболотний Василь Савич, 1885 року народження, с. Студенок Лиманського району Донецької області, українець, освіта нижча, до

1933 року член ВКП(б). Проживав: с. Студенок Лиманського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Заболотний Гаврило Трифонович, 1892 року народження, с. Карань Переяславського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області, Яківка, вул. Воровського, буд. № 7. Сторож радгоспу № 6. Заарештований 7 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Заболотний Леонтій Павлович, 1909 року народження, с. Авашківці Шаргородського району Вінницької області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Свободне Волноваського району Донецької області. Викладач біології у школі. Заарештований 7 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Заболотний Микола Григорович, 1908 року народження, с. Студенок Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Помічник командира 1-го взводу воєнізованого гірничо-рятувального гарнізону. Заарештований не був. Вмер 4 травня 1938 року у лікарні в'язниці м. Сталіно (м. Донецьк). Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Заболотний Павло Стефанович, 1926 року народження, с. Андріївка Андріївського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Солдат 222 танкового полку. Заарештований 26 червня 1947 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1948 році.

Заболотний Федір Опанасович, 1895 року народження, с. Нікопіль Барвенківського району Харківського району, українець, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Донецької області. Бригадир телефонної майстерні заводу ім. Куйбишева. Заарештований 25 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Заболоцький Микола Григорович, 1891 року народження, с. Манькова-Калитвенська Чертківського району Ростовської області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Диспетчер залізничної колії. Заарештований 13 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1939 році.

Заборенський Марко Федорович, 1874 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Сторож рудника № 8. Проживав за місцем народження. Заарештований 8 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 вересня 1931 року засуджений на 5 років заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Заборовська (Савич) Галина Мстиславівна, 1924 року народження, м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, росіянка, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживала: Німеччина. Не працювала. Заарештована 23 жовтня 1945 року. Військовим трибуналом 57 армії засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Заборянський Овсій Калістратович, 1886 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож. Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заборянський Макар Маркович, 1903 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Молотобоєць електростанції. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Кожевна, буд. № 10. Заарештований 8 березня 1931 року.

Особливою нарадою при колегії ДПУ 22 вересня 1931 року засуджений на 3 роки ВТТ умовно. Реабілітований у 1989 році.

Заборянський Марко Федорович, 1873 року народження, с. Хрестище Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Хрестище Слов'янського району Донецької області. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 грудня 1930 року засуджений на 3 роки заслання (умовно) у Північний край.

Заборянський Никін Маркович, 1907 року народження, с. Христище Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник залізничної колії. Проживав за місцем народження. Заарештований 1 квітня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25 січня 1932 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забродна Марфа Іванівна, 1914 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області. Колгоспниця колгоспу ім. Ворошилова. Не заарештовувалася. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1942 році.

Забуга-Колісник Єлизавета Семенівна, 1909 року народження, с. Миколаївка Лозівського району Харківської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Робітниця підсобного господарства. Заарештована 14 грудня 1946 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 5 років заслання. Реабілітована у 1947 році.

Забудський Іван Кузьмич, 1893 року народження, с. Луки Будаївського району Київської області, українець, освіта вища, безпартійний. Робітник коксохімзаводу. Проживав: м. Горлівка, коксохімзавод. Заарештований 5 грудня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Забудський Іван Кузьмич, 1893 року народження, с. Лука Київського району Київської області, українець, освіта вища, безпартійний. Завідуючий хімічним виробництвом коксо-бензольного заводу. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 9 лінія, 12 проспект, буд. № 62. Заарештований 7 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1 жовтня 1933 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Забуткіна Зінаїда Олександрівна, 1905 року народження, м. Одеса, українка, освіта нижча, член ВКП(б). Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Челюскінцев, буд. № 55, кв. 26. Помічник секретаря Донецького міськпарткому. Заарештована 7 липня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1956 році.

Завадська Наталія Дмитрівна, 1891 року народження, с. Кронсфельд Хортицького району Дніпропетровської області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Краматорськ Сталінської (Донецької) області. Прибиральниця майстерні. Заарештована 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмерла 2 листопада 1941 року під час етапування з м. Артемівська. Реабілітована у 1964 році.

Завадський Абрам Абрамович, 1901 року народження, с. Миколаївка Горлівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 15 квітня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1993 році.

Завадський Андрій Давидович, 1883 року народження, м. Золочів Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бухгалтер контори. Проживав: Донецька область, ст. Красний Лиман, барак № 19, кв. 2. Заарештований 8 березня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 травня 1933 року засуджений на 3 роки концтабору умовно. Реабілітований у 1989 році.

Завадський Борис Петрович, 1907 року народження, с. Олександропіль Запорізької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: сел. шахти ім. Димитрова Красноармійського району Сталінської (Донецької) області. Слюсар

житлового відділу шахти ім. Димитрова. Заарештований 5 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1968 році.

Завадський Володимир Абрамович, 1923 року народження, с. Григорівка Барвенківського району Харківської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Слюсар цв'яхового заводу. Заарештований 5 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 1 грудня 1941 року в колонії № 5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1964 році.

Завадський Володимир Федорович, 1896 року народження, х. Микільський Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Микільський Артемівського району Донецької області. Заарештований 27 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1997 році.

Завадський Корній Корнійович, 1916 року народження, с. Миколаївка Дзержиського району Донецької області, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області, шахта "Комсомолець", вул. 8 Березня, буд. № 6, кв. 1. Робітник шахти № 19-20. Заарештований 23 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Завадський Олексій Павлович, 1893 року народження, с. Миколаївка Катеринославської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Микільський Артемівського району Донецької області. Заарештований 23 жовтня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29 грудня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край умовно. Реабілітований у 1989 році.

Завадська Олена Генріхівна, 1907 року народження, с. Карлівка Сталінського району Донецької області, німкеня, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м. Донецьк), вул. Кладовищенська, буд. № 34. Домогосподарка. Заарештована 16 листопада 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Завадський Сергій Ісаакович, 1880 року народження, м. Микитівка Донецької області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав у Донецькій області. Головний бухгалтер Артемівської спілки "Донпромвугілля". Заарештований 5 лютого 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1966 році.

Завадський Яків Генріхович, 1897 року народження, с. Блюменталь Молочанського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Сталінського району Донецької області. Не працював. Заарештований 3 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Завадський Яків Якович, 1907 року народження, с. Карлівка Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Приватний візник. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, вул. Кладовищенська, 54. Заарештований 1 червня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 26 серпня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавлення прав на 3 роки. Реабілітований у 1993 році.

Завадський (Завацький) Яків Якович, 1890 року народження, с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Коваль заводу ім. Петровського. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Заарештований 15 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) 14 лютого 1937 року засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1959 році.

Завадовський Йосип Пантелійович, 1880 року народження, с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож школи. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ, з 27 січня 1939 року звільнений. Реабілітований у 1955 році.

Завадовський Микола Семенович, 1896 року народження, с. Білоцерківка Дніпропет-

ровського повіту Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Шофер. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Гамлерівський спуск, буд. № 31. Заарештований 20 квітня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Завакевич Ганна Станіславівна, 1894 року народження, м. Погребище Київської області, полька, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Домогосподарка. Заарештована 29 вересня 1941 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1990 році.

Завалько Григорій Іванович, 1894 року народження, с. Миколаївка Бердянського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Волонтерівка Маріупольського району Сталінської (Донецької) області. Завідуючий магазином сільського споживчого товариства. Заарештований 8 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1942 році.

Завальнюк Омелян Юхимович, 1908 року народження, с. Гайсен Липовецького району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти "Первомайка" Чистяківського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 10 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Заварвар Володимир Кіндратович, 1915 року народження, с. Грінталь Старокаранського району Донецької області, росіянин, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: м. Магдебург, Німеччина. Не працював. Заарештований 7 жовтня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1946 році.

Заварзін Андрій Федорович, 1897 року народження, м. Донецьк Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Начальник дільниці шахти № 17-17-біс. Заарештований 9 червня 1939 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 29 серпня 1939 року виправданий. Реабілітований у 1939 році.

Заварзін Михайло Гаврилович, 1910 року народження, с. Лагунове Сарапульського району Кіровської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 11 лютого 1939 року у м. Маріуполі Донецької області. Сталінським облсудом 29 червня 1939 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Заварзін Федір Дмитрович, 1882 року народження, с. Новоселівка Гришинського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Білецький Гришинського району Донецької області. Заарештований 7 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 квітня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Заватський Абрам Абрамович, 1901 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Не працював. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Заарештований 16 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 15 лютого 1937 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Завацький Абрам Петрович, 1918 року народження, Молочанський район Дніпропетровської області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Котлярівка Донецької області. Рахівник МТС. Заарештований 24 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Завацький Борис Карлович, 1898 року народження, х. Фельденберг Павлівського району (область не вказана), німець, малограмотний, безпартійний. Робітник шахти ім. Шевченка. Проживав: шахта ім. Шевченка Постишевського району Донецької області. Заарештований 9 травня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1935 році.

Завацький Борис Петрович, 1898 року народження, Молочанський район Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Катеринівка Костянтинівського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 8 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Завацький Дмитро Іванович, 1898 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник бригадира колгоспу ім. Карла Лібкнехта. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Завацький Єгор Корнійович, 1904 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Їздовий колгоспу «Рот Фронт». Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер під час етапування 16 листопада 1941 року біля х. Логівського (область не вказана). Реабілітований у 1964 році.

Завацький Іван Петрович, 1899 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Перукар. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Завацький Корній Корнійович, 1902 року народження, с. Романівка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської області. Конюх колгоспу «Рот Фронт». Заарештований 4 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 листопада 1941 року у таборі НКВС № 5 м. Сталінграда. Реабілітований у 1943 році.

Завацький Корній Корнійович, 1887 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області. Конюх сільського споживчого товариства. Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Завацький Петро Петрович, 1893 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Шидлівка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 26 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Завацький Петро Петрович, 1920 року народження, сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 14 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Завацький Франц Іванович, 1908 року народження, с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 8 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Завацький Франц Францевич, 1899 року народження, с. Олександрівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олександрівка Селидівського району Сталінської області. Робітник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 3 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Завацький Франц Якович, 1894 року народження, с. Водяне Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар МТС. Проживав: сел. Нью-Йорк Дзержинського району Донецької області. Заарештований 14 червня 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР

22 грудня 1934 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1962 році.

Завацький Яків Якович, 1898 року народження, с. Миколаївка Дзержинського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Миколаївка Дзержинського району Сталінської (Донецької) області. Працівник колгоспу «Рот Фронт». Заарештований 2 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. У жовтні 1941 року при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році

Завацький Яків Якович, 1907 року народження, с. Карлівка Селидівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Селидівського району Сталінської (Донецької) області. Кучер сільського споживчого товариства. Заарештований 10 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Вмер 28 липня 1944 року в Івдельських таборах Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Завгородній Андрій Михайлович, 1884 року народження, с. Леванцівка Карлівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Ремонтний робітник на ст. Микитівка. Проживав: ст. Микитівка, буд. № 84. Заарештований 22 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Завгородній Григорій Михайлович, 1904 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, освіта початкова, безпартійний. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 20 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1943 році.

Завгородній Григорій Петрович, 1903 року народження, с. Леванцівка Карлівського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Коваль. Проживав: ст. Микитівка, буд. № 20. Заарештований 22 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Завгородній Іван Якович, 1911 року народження, м. Волноваха Донецької області, українець освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Карлівка Волноваського району Сталінської (Донецької) області. Шофер. Заарештований 29 січня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Завгородній Іван Якович, 1917 року народження, с. Гришине Красноармійського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 25 серпня 1942 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Москви Московської області засуджений до розстрілу, 9 жовтня 1942 року вирок змінений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1995 році.

Завгородній Максим Іларіонович, 1901 року народження, с. Іванівка Лиманського району Артемівського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Іванівка Велико-Іванівської сільради Лиманського району Артемівського округу. Заарештований 13 червня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Завгородній Михайло Артемович, 1909 року народження, м. Маріуполь Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Перукар колгоспу ім. Будьонного. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Заарештований 2 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 27 січня 1937 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1992 році.

Завгородній Олександр Михайлович, 1909 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської (Донецької) області. Чистильник топок потягів залізничного депо. Заарештований 28 вересня 1943 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Завгородній Пилип Олексійович, 1894 року народження, Будьоннівський рудник, Будьоннівський район Донецької області, росіянин, освіта

нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Бригадир котельної бригади залізничного депо ст. Мушкетове. Заарештований 25 лютого 1941 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 7 років ВТТ. Реабілітований у 1955 році.

Завгородній Семен Іванович, 1903 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Робітник судоремонтного заводу. Заарештований 27 квітня 1944 року. Військовим трибуналом Азово-Доно-Кубанського басейну засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Завгородній Тихін Павлович, 1911 року народження, с. Майорівка Краснолиманського району Донецької області, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: с. Майорівка Краснолиманського району Сталінської (Донецької) області. Голова колгоспу ім. Будьонного. Заарештований 12 травня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 році.

Завгородній Яків Климович, 1877 року народження, с. Землянки Макіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник металургійного заводу. Проживав за місцем народження. Заарештований 5 травня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Завелицький Дмитро Омелянович, 1902 року народження, с. Вишньо-Реутець Медвинського району Курської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Десятник містпрому. Заарештований 23 вересня 1943 року. Військовим трибуналом Київського війського округу засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Завертайло Василь Ілліч, 1907 року народження, х. Завертайло Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний. Без певного місця проживання. Заарештований 3 червня 1933 року. Даних про засудження немає. Вмер 4 серпня 1933 року у лікарні в'язниці м. Чистякового. Реабілітований у 1955 році.

Завертайло Микита Євстигнійович, 1894 року народження, м. Чистякове Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 27. Заарештований 20 червня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Завертайло Степан Мартинович, 1895 року народження, м. Чистякове Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. В. Шишкове Катикського району Сталінської (Донецької) області. Бригадир колгоспу “Шахтар Донбасу”. Заарештований 8 жовтня 1947 року. Сталінським облсудом засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Завертнєв Євстафій Порфирович, 1889 року народження, с. Дронівка Артемівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: с. Дронівка Артемівського району Сталінської (Донецької) області. Робітник доломітного заводу. Заарештований 17 липня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1964 році.

Завес Григорій Борисович, 1902 року народження, м. Донецьк, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 9 лінія, буд. № 124. Ветлікар обласного земельного управління. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Заводзинський Борис Миколайович, 1898 року народження, м. Вороніж Воронезької області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Начальник філіалу Донецького інституту господарства.

Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 1 березня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1989 році.

Заводовська Марія Михайлівна, 1910 року народження, с. Петрівка Слов'янського району Донецької області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Прелесне Слов'янського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспниця колгоспу ім. 12-ї річниці Жовтневої революції. Заарештована 11 березня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на поселення у Північно-Казахстанську область на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Заводовський Микола Семенович, 1896 року народження, с. Білоцерківка Каховського району Одеської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Морська, буд. № 31. Шофер міської залізничної станції. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заводський Анатолій Михайлович, 1907 року народження, місце народження не вказано, даних про національність, освіту та партійність немає. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Начальник дільниці шахти "Комсомолець". Заарештований 22 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Верховного суду УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Заволока Андрій Олексійович, 1898 року народження, с. Галицинівка Селидівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав за місцем народження. Заарештований 14 квітня 1931 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 27 серпня 1931 року засуджений на 3 роки поселення у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Заволокін Деомид Петрович, 1872 року народження, с. Сногость Короцівського району Курської області, росіянин, освіта – курси духовної семінарії. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Ізюмська, буд. № 59. Прибиральник артілі. Заарештований 5 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заворотний Федір Іванович, 1894 року народження, с. Кінські Роздори Чубарівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Киселівка Макіївського району Донецької області. Механік заводу. Заарештований 27 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Заворотня Анастасія Іванівна, 1905 року народження, м. Пологи Дніпропетровської області, українка, освіта середня, безпартійний. Проживала: м. Красноамійськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 10 грудня 1943 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) засуджена на 8 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована у 1965 році.

Заворотня Галина Іванівна, 1925 року народження, м. Красноармійськ Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської (Донецької) області. Не працювала.Заарештована 10 грудня 1943 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) засуджена на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки з конфіскацією майна. Реабілітована у 1965 році.

Заворуй Нінель Андріївна, 1926 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Маріуполь Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 16 червня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1995 році.

Завражний Андрій Кузьмич, 1913 року народження, с. Зайцеве Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Микитівка Горлівського району Сталінської області. Бухгалтер контори «Шахтобуд». Заарештований 7 серпня 1938 року. 1 листопада 1938 року засуджений до розстрілу з конфіскеацією майна. Виправданий військовим

трибуналом Харківського військового округу. Реабілітований у 1940 році.

Завражний Василь Никифорович, 1867 року народження, с. Зайцеве Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Священик. Проживав: с. Зайцеве Донецької області. Заарештований 22 квітня 1935 року. Спецколегією Донецького облсуду 14 листопада 1935 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 2 грудня 1937 року у таборі Карагандинської області. Реабілітований у 1991 році.

Загайкевич Овсій Денисович, 1897 року народження, с. Мешивці Солобківського району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. 18 дільниця, буд. № 9, кв. 57. Керівник бюджетної групи. Заарештований 17 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Загарія Василь Іванович, 1918 року народження, с. Клеводинське Кицьманського району Чернівецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти ім. Румянцева. Заарештований 6 грудня 1950 року. Верховним судом УРСР засуджений на 7 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1988 році.

Загерт Густав Августович, 1893 року народження, сел. Фастівська Рудня Володарського району Київської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Тесляр керамічного заводу. Заарештований 27 травня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Загерт Леонід Рудольфович, 1907 року народження, с. Федорівка Володарського району Волинської області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, сел. Дмитрівське, вул. Сталінська, буд. № 98. Робітник «Головрибтресту». Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Загинайло Василь Михайлович, 1913 року народження, с. Олександрівка Васильківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник Риківського радгоспу. Проживав: с. Роздолівка, буд. № 21 Риковського району Донецької області. Заарештований 8 травня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Загинайло Михайло Борисович, 1883 року народження, с. Олександрівка Васильківського району Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Робітник радгоспу. Проживав: с. Роздолівка Риковського району Донецької області, буд. № 21. Заарештований 8 травня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Загнойко Олександр Федорович, 1916 року народження, м. Харбін, Китай, росіянин, освіта неповна вища, член ВЛКМ. Заарештований 23 червня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Загора Василь Пантелеймонович, 1897 року народження, с. Семенівка Олександрівського району Катеринославської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Григорівка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 березня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Загора Гаврило Пантелеймонович, 1893 року народження, с. Кінсько-Роздорне Роздорненського повіту Катеринославської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Григорівка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 2 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14 березня 1930 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Загородний Микола Гнатович, 1901 року народження, с. Депульське Козловського повіту Тамбовської губернії, росіянин, освіта нижча, без-

партійний. Слюсар заводу ім. Рикова. Проживав: м. Рикове, вул. Ленінградська, буд. 22-а. Заарештований 22 листопада 1929 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1930 році.

Загородній Олександр Ілліч, 1878 року народження, с. Шевченко Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, вул. 1-а Північна, буд. № 37. Охоронник артілі. Заарештований 30 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Загорський Григорій Броніславович, 1898 року народження, с. Сабове Новоархангельського району Одеської області, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Робітник заводу "Червона Зірка". Заарештований 25 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Загорський Євген Броніславович, 1907 року народження, с. Сабове Новоархангельського району Одеської області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Робітник заводу «Червона зірка». Заарештований 26 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Загорський Михайло Антонович, 1884 року народження, с. Першомиколаївка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Волонтерівка Маріупольського району Донецької області. Конюх. Заарештований 26 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Загорський Тимофій Олексійович, 1901 року народження, с. Миколаївка Коларівського району Дніпропетровської області, болгарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Штукатур тресту. Заарештований 3 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році

Загорський-Заріцький Григорій Борисович, 1899 року народження, м. Кірове Кіровської області, єврей, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Заступник начальника УНКВС по Донецькій області. Заарештований 10 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Покінчив самогубством у Лук'янівській в'язниці м. Москви 10 лютого 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

Загоруйко Валентин Іванович, 1930 року народження, с. Сабатинівка Улянівського району Одеської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської (Донецької) області. Кріпильник шахти № 1-2. Заарештований 20 червня 1952 року. Верховним судом УРСР засуджений на 25 років ВТТ з конфіскацією майна. Вирок змінений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1988 році.

Загоруйко Володимир Андрійович, 1918 року народження, с. Червоне Андрушівського району Житомирської області, українець, освіта неповна вища, безпартійний. Проживав: с. Васильківка Василівського району Дніпропетровської області. Студент Київського мединституту. Заарештований 29 травня 1945 року. Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно (м. Донецьк) засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1996 році.

Загоруйко Володимир Михайлович, 1924 року народження, м. Горлівка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Не працював. Заарештований 5 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Загоруйко Павло Іванович, 1898 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), 11 лінія, буд. № 90. Зас-

тупник керівника групи продкультур «Донобл-заготзерно». Заарештований 23 жовтня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду у м. Сталіно на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1960 році.

Загоруйко Петро Юхимович, 1904 року народження, м. Артемівськ, українець, освіта нижча, безпартійний. Експедитор млинкомбінату № 11. Проживав: м. Артемівськ, вул. 1-а Благовіщенська. Заарештований 20 жовтня 1936 року. Спецколегією Донецького обласного суду 25 листопада 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Загорулько Дмитро Кузьмич, 1895 року народження, с. Кр. Волонтерівка Маріупольського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, Правий берег, стандартні будинки, № 4/6. Слюсар заводу «Азовсталь». Заарештований 30 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Загорулько Михайло Іванович, 1906 року народження, х. Стасове Межівського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Черговий по транспорту заводу № 73. Заарештований 28 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 9 червня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

Загорулько Олександр Васильович, 1910 року народження, с. Колпакове Краснолуцького району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області, залізничний буд. № 44, кв. 1. Помічник машиніста залізничної станції. Заарештований 4 серпня 1937 року. Засуджений лінійним судом Північнодонецької залізниці на 4 роки. Реабілітований у 1991 році.

Загорулько Федір Овсійович, 1888 року народження, х. Сухий Кальчик Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Кр. Волонтерівка, Шкільна вулиця, буд. № 31. Заарештований 6 березня 1931 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Загорюка Кузьма Омелянович, 1882 року народження, с. Таштик Зінов'ївського округу, українець, грамотний, безпартійний. Кучер лікарні. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), гуртожик. Заарештований 17 грудня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Заграй Денис Назарович, 1909 року народження, с. Чернява Волочиського району Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Центральна, буд. № 82. Робітник шахти «Червоний Профінтерн». Заарештований 19 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Заграничний Яків Іванович, 1907 року народження, с. Заячківка Христинівського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. К. Лібкнехта, буд. № 25. Міліціонер. Заарештований 8 червня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Заграфов Андрій Григорович, 1888 року народження, с. Комар Великоянісольського району Донецької області, грек, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав за місцем народження. Робітник «Дніпроенергобуду». Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1967 році.

Загреба Іван Йосипович, 1892 року народження, сел. Кринка Харцизького району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: сел. Кринка Харцизького району Донецької області. Заарештований 4 жовтня 1930 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9 лютого 1931 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Загребильний Петро Архипович, 1888 року народження, с. Новософіївка Богодухівського ра-

йону Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, вул. Ридолівська, буд. № 17. Працівник артілі «Рекорд». Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Загрядін Костянтин Спиридонович, 1913 року народження, ст. Амвросіївка Амвросіївського району Донецької області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Писар штабу 9-го кавалерійського полку. Заарештований 1 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом 7 кав. корпусу Київського військового округу 30 грудня 1936 року засуджений на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 7 років. Реабілітований у 1981 році.

Загрядський Микола Андрійович, 1901 року народження, сел. Амвросіївка Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Безробітний. Заарештований 28 липня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1966 році.

Загуменний Тимофій Максимович, 1910 року народження, с. Попівка Канівського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Санінструктор. Заарештований 19 лютого 1943 року. Військовим трибуналом 66 армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Вмер 29 серпня 1944 року у ВТК № 5 Архангельської області. Реабілітований у 1994 році.

Загурський Анатолій Григорович, 1904 року народження, с. Білики Кобилянського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: роз'їзд 13 км Слов'янського району Донецької області. Начальник залізничного роз'їзду. Заарештований 18 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконнаня вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Загянський Михайло Львович, 1906 року народження, м. Київ Київської області, єврей, освіта 4 класи, до 1936 року член ВКП(б). Завідуючий міським комунгоспом. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області, вул. Жовтнева, буд. № 82, кв. 3. Заарештований 9 вересня 1936 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 липня 1937 року засуджений на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1958 році.

Задворний Петро Йосипович, 1897 року народження, с. Велеткі Варшавської губернії, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Щербинівка Дзержинського району Донецької області. Кріпильник шахти ім. Дзержинського. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

Задерновський Петро Матвійович, 1905 року народження, с. Верхні Торгаї Нижньо-Сірогозького району Дніпропетровської області, українець, освіта 3 класи, безпартійний. Проживав: ст. Волноваха Донецької області, залічничий буд. № 97, кв. 11.Диспетчер експлуатації Південнодонецької залізниці. Заарештований 8 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Задирака Андрій Якович, 1888 року народження, с. Нижня Кринка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Бригадир колгоспу в х. Шевченка. Проживав за місцем народження. Заарештований 27 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Задирака Дмитро Кирилович, 1894 року народження, с. Борисівка Бердянського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області, вул. Постишева, буд. № 63. Бригадир по ремонту механізмів кар'єру цементного заводу. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Задирака Микита Трохимович, 1896 року народження, с. Борисівка Бердянського району

Дніпропетровської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. Майстер по ремонту устаткування цементного заводу. Заарештований 9 квітня 1938 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 7 років віддалених ВТТ з конфіскацією майна. Вирок змінено на 3 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Задирака Михайло Трохимович, 1907 року народження, с. Борисівка Бердянського району Таврійської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Амвросіївка Донецької області. вул. Шевченка, буд. № 2. Майстер по ремонту механізмів цементного заводу. Заарештований 1 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Задирака Никифор Костянтинович, 1893 року народження, с. Синявка Таганрозького району Ростовської області, українець, грамотний, безпартійний. Хлібороб. Проживав: с. Нижня Кринка Макіївського району Донецької області. Заарештований 28 лютого 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Задирака Трохим Якович, 1907 року народження, с. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Нижня Кринка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Прибиральник породи шахти № 8. Заарештований 14 вересня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Сталінській області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1961 році.

Задирака (Задерака) Юхим Михайлович, 1899 року народження, с. Кузьминівка Костянтинівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Семенівка Краматорського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. П'ятирічки. Заарештований 24 листопада 1937 року. Засуджений 24 листопада 1937 року трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Задніпровський Федір Омелянович, 1899 року народження, х. Синичине Ізюмського району Харківської області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Синичине Ізюмського району Харківської області. Колійний майстер. Заарештований 10 січня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Задніпряна Фекла Арсентіївна, 1890 року народження, с. Верблюжка Кіровоградської області, українка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: станція Желанна Донецької області, 114 км. Домогосподарка. Заарештована 31 жовтня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1939 році.

Задніпряний Петро Мефодійович, 1883 року народження, с. Кіровоградська область, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Колійний майстер. Проживав: станція Желанна, казарма № 414. Заарештований 17 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 16 листопада 1937 року. Реабілітований у 1968 році.

Задніпряний Семен Степанович, 1893 року народження, с. Матусове Шполянського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, шахта № 19 тресту "Сніжнянськантрацит". Касир шахти. Заарештований 2 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Задоєнко Дорофей Федосійович, 1916 року народження, с. Григорівка Михайлівського району Хабаровського краю, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 1-2 Добропільського району Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти. Заарештований 7 травня 1942 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Задорожна Мотря Семенівна, 1898 року народження, с. Різниківка Артемівського району Донецької області, українка, малограмотна, безпартійна. Домогосподарка. Проживала: с. Різни-

ківка Артемівського району Донецької області. Заарештована 17 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1931 році.

Задорожний Гаврило Петрович, 1906 року народження, с. Риківка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Вантажник станції. Проживав: х. Калинівка, станція Зачатівка. Заарештований 12 березня 1933 року. Судовою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Задорожний Григорій Семенович, 1902 року народження, с. Олександрівка Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Донецької області. Головний кондуктор кондукторського резерву. Заарештований 13 січня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецький області до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 17 травня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк). Реабілітований у 1956 році.

Задорожний Іван Михайлович, 1925 року народження, с. Нижній Нагольчик Боково-Антрацитівського району Луганської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Новокарлівка Тельманівського району Сталінської (Донецької) області. Колгоспник колгоспу «Комсомолець». Заарештований 4 вересня 1943 року. Військовим трибуналом 28 армії засуджений на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Задорожний Карпо Семенович, 1896 року народження, с. Василівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області. Робітник паровозного депо. Заарештований 26 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

Задорожний Кузьма Григорович, 1896 року народження, с. Романівка Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Банне Слов’янського району Донецької області. Завідуючий газетним вузлом на пошті. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Задорожний Микола Павлович, 1918 року народження, с. Ворошилівка Старокерменчицького району Донецької області, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Сержант роти ПТР 12 стрілецького полку 5 стрілецької дивізії. Заарештований 5 липня 1942 року. Військовим трибуналом 5 стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Задорожний Олексій Михайлович, 1913 року народження, с. Мельниківка Решетилівського району Харківської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: ст. Іловайськ Донецької області, вул. Комсомольська, буд. № 56. Оглядач вагонів ст. Іловайськ. Заарештований 22 жовтня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1956 році.

Задорожний Павло Трохимович, 1908 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Помічник машиніста залізничного депо. Заарештований 18 січня 1937 року. Засуджений лінійним судом Донецької залізниці на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 році.

Задорожний Панкрат Павлович, 1881 року народження, с. Романки Покровського району Дніпропетровської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, нова колонія, буд. № 34, кв. 16. Токар цементного заводу. Заарештований 17 грудня 1937 роки. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Задорожний Прохір Антонович, 1891 року народження, х. Романки Покровського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Чайкине, стара колонія, буд. № 1, кв. 1. Робітник шахти «Щеглівка». Заарештований 23 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно (м. Донецьк) 28 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

Задорожний Трохим Омелянович, 1865 року народження, с. Родіонівка Артемівського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Сторож профшколи. Заарештований 10 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецької області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Задорожний Федір Овксентович, 1911 року народження, с. Верблюжка Кіровоградської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Іловайськ Сталінської (Донецької) області. Машиніст паровозу залізничного депо. Заарештований 31 серпня 1945 року. Військовим трибуналом Південнодонецької залізниці засуджений на 7 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Задоянц Макар Христофорович, 1902 року народження, м. Олта Карської області, вірмен, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Іловайськ Донецької області, вул. Шевченківська, буд. № 144. Візник «Трансміськхарчу». Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Заєзжай (Заїжджай) Євстафій Семенович, 1893 року народження, с. Єлисеївка Андріївського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Слов'янський район, 6 роз'їзд, залізничий будинок 13 км, казарма колійного майстра. Колійний майстер. Заарештований 21 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1957 році.

Заєзжанний (Заїжджений) Сава Степанович, 1893 року народження, с. Мицовци Солобнівецького району Кам'янець-Подільської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Микитівка Донецької області, пров. Деповський, буд. № 4. Рахівник. Заарештований 14 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Заєць Василь Андрійович, 1913 року народження, с. Тупичів Тупичівського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти № 29. Заарештований 12 жовтня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Вмер 25 лютого 1942 року у таборі Іркутської області. Реабілітований у 1995 році.

Заєць Василь Іванович, 1898 року народження, с. Телешенці-Слина, Польща, українець, даних про освіту немає. безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, колонія пляшкового заводу, буд. № 42, кв. 5. Кучер пляшкового заводу. Заарештований 25 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Заєць Володимир Борисович, 1889 року народження, с. Ясинівка Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Конюх сільського споживчого товариства. Заарештований 13 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заєць Григорій Федорович, 1897 року народження, с. Н. Каракуб Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Волноваха Донецької області. Завідуючий тарною базою райспоживспілки. Заарештований 20 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 13 червня 1938 року у м. Сталіно (м. Донецьк) . Реабілітований у 1958 році.

Заєць Микола Васильович, 1896 року народження, Польща, с. Новоселки, українець, освіта вища, до 1933 року член ВКП(б). Керуючий комунальним банком. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 14, кв. 12. Заарештований 1 лютого 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1 жовтня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заєць Микола Васильович, 1909 року народження, с. Новокаракуб Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджо-

нікідзевський район, Червоне містечко, буд. № 39. Візник артілі «Трудтранспорт». Заарештований 18 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Заєць Олексій Романович, 1907 року народження, с. Бурківці Татіївського району Київської області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Червоноармієць 97 стрілецького полку 18 стрілецької дивізії. Заарештований 20 серпня 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до ув'язнення у ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 році.

Заєць Онисія Микитівна, 1901 року народження, с. Шишківка Чернігівської області, українка, неграмотна, безпартійна. Проживала: с. Олено-Миколаївка Амвросіївського району Сталінської області. Колгоспниця колгоспу ім. Петровського. Заарештована 2 березня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджена на 5 років поселення у Північно-Казахстанську область з конфіскацією майна. Реабілітована у 1956 році.

Заєць Петро Ісакович, 1895 року народження, с. Головинка Борзинського району Чернігівської області, українець, освіта нижча, до 1935 року член ВКП(б). Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Майстер прокатного цеху заводу ім. Ілліча. Заарештований 28 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Заєць Павло Павлович, 1911 року народження, с. Новоселівка Зачепилівського району Харківської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: с. Мар'їнка Мар'їнського району Сталінської (Донецької) області. Викладач педучилища. Заарештований 19 жовтня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 20 років каторжних робіт з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1993 році.

Заєць Сергій Сидорович, 1888 року народження, х. Зайцеве Зиньківського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Тесляр заводу ім. Ілліча. Заарештований 3 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1970 році.

Заєць Харитон Федорович, 1907 року народження, с. Новокаракуб Старокерменчицького району Донецької області, грек, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Червоне містечко, вул. Шмідта, буд. № 39. Візник артілі «Трудтранс». Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Заєць Юхим Денисович, 1887 року народження, с. Чернігівка Бердянського району Таврійської губернії, українець, освіта нижча, безпартійний. Працівник молочної ферми. Проживав: с. Малотаранівка Краматорського району Донецької області. Заарештований 19 грудня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23 березня засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Зажицький Іван Флоріанович, 1906 року народження, с. Ревуха Ружського району Київської області, поляк, освіта нижча, член ВКП(б). Лектор радпартшколи. Прошивав: м. Маріуполь, проспект Республіки, буд. № 44. Заарештований 15 грудня 1933 року. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1934 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1955 році.

Зазварко Йосип Йосипович, 1892 року народження, Чехословаччина, чех, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Економіст дзеркальної фабрики. Заарештований 3 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Зазимко Юхим Васильович, 1890 року народження, с. П. Остров Хмелівського району Одеської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області. Бригадир Красногорівського цегляного заводу. Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений трійкою

УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1898 році.

Зазноба Василь Георгійович, 1906 року народження, с. Олексіївка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Фіолетова, буд. № 11. Бригадир модельників заводу ім. Сталіна. Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Зазноба Іван Єгорович, 1902 року народження, с. Олексіївка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Касир заводу ім. Сталіна. Проживав за місцем народження. Заарештований 3 листопада 1934 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 серпня 1935 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Зазноба Семен Ілліч, 1877 року народження, с. Новогригорівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Кучер заводу ім. Ворошилова. Проживав: м. Дружківка Донецької області, сел. Гаврилівка. Заарештований 7 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 13 березня 1937 року засуджений на 10 років в'язниці з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Зазноба Федір Єгорович, 1913 року народження, с. Олексіївка Костянтинівського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Електромонтер Торецького заводу. Заарештований 12 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заінковський Єгор Пилипович, 1908 року народження, с. Калінівка Постишевського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Гродовський роз'їзд Постишевського району. Робітник шахти № 5-6 ім Димитрова. Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1969 році.

Заінчковський Іван Гвідонович, 1901 року народження, с. Михайлівка Красноармійського району Київської області, поляк, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. В'юнки Житомирського району Київської області. Робітник торфорозробок. Заарештований 4 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заїка Василь Євстигнійович, 1896 року народження, с. Веселе Олександрівського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Не працював, інвалід по зору Проживав: с. Веселе Олександрівського району Донецької області. Заарештований 23 січня 1935 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1999 році.

Зайка Іван Єгорович, 1909 року народження, с. Микільське Ольгинського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 10 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заїка Микола Леонтійович, 1923 року народження, х. Ксенівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської (Донецької) області. Робітник шахти «Донантрацит». Заарештований 18 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Заїка Михайло Максимович, 1891 року народження, с. Іванівка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Іванівка Волноваського раойону Донецької області. Конюх колгоспу «Заповіт Ілліча». Заарештований 9 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Заїка Петро Іванович, 1925 року народження, с. Калініне Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць 83 запасного стрілецького полку. Заарештований 31 марта 1944 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

військового трибуналу Харківського військового округу у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Зайцев Андрій Павлович, 1902 року народження, с. Диківка Терехівського району, Білорусія, білорус, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Без певного місця проживання та праці. Заарештований 1 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Зайцев Андрій Петрович, 1897 року народження, с. Марчихіна Буда Глухівського району, українець, освіта вища, безпартійний. Начальник електроцеху Краматорського металургійного заводу. Проживав: м. Краматорськ, вул. Шкільна, буд. № 51, кв. 3. Заарештований 31 січня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8 квітня 1931 року засуджений на 2 роки умовно. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Андрій Феоктистович, 1927 року народження, с. Попівка Корочанського району Курської області, росіянин, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: радгосп № 2 Амвросіївського району Сталінської області. Помічник комбайнера радгоспу № 2. Заарештований 16 серпня 1953 року. Сталінським облсудом засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1992 році.

Зайцев Борис Олексійович, 1916 року народження, с. Уколове Скороднянського району Курської області, росіянин, освіта 5 класів, член ВЛКСМ. Червоноармієць 692 артполку 240 стрілецького полку. Заарештований 25 жовтня 1942 року. Військовим трибуналом 38 армії Воронезького фронту засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Зайцев Василь Лукич, 1880 року народження, с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Сторож. Проживав: с. Будьоннівка Будьоннівського району Донецької області. Заарештований 10 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 11 грудня 1936 року засуджений на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1990 році.

Зайцев Василь Фролович, 1904 року народження, с. Баранівка Рязанської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Завідуючий складом шахти "Іван". Проживав: м. Макіївка Донецької області, 9 лінія, 13 проспект, буд. № 49. Заарештований 13 вересня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2 грудня 1932 року засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Зайцев Гаврило Михайлович, 1907 року народження, м. Ворошиловград, українець, освіта - 2 курси технікуму, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, вул. Залізнича, буд. № 16. Парторг вузла ст. Донецьк. Заарештований 4 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Герасим Семенович, 1900 року народження, х. Заволзький Чернігівського району Московської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Тесляр тресту «Зеленбуд». Заарештований 24 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Зайцев Григорій Іванович, 1875 року народження, с. Волинка Рильського повіту Курської губернії, росіянин, грамотний, безпартійний. Десятник тарного двору шахти ім. Лютикова, Алчевський рудник. Проживав: шахта Лотикова Алчевський рудник. Заарештований 21 вересня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Зайцев Григорій Маркіянович, 1890 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Сталінської області. Фінансовий ревізор Південнодонецької залізниці. Заарештований 9 серпня 1940 року. Сталінським облсудом засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1994 році.

Зайцев Дмитро Федорович, 1905 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, ук-

Заїка Петро Станіславович, 1895 року народження, м. Харків Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Рахівник азотного заводу. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк), азотний завод, Нова колонія, буд. № 74, кв. 2. Заарештований 18 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1957 році.

Заїка Петро Степанович, 1895 року народження, м. Харків Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Донецької області. Помічник страшого бухгалтера гастроному. Заарештований 8 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Заїкін Іван Олексійович, 1895 року народження, с. Снігурівка Херсонської губернії Снігурівського району, українець, освіта середня, безпартійний. Робітник шахти № 10. Проживав: м. Донецьк, шахта ім. Фелікса Кона, гуртожиток 5/4. Заарештований 23 серпня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7 грудня 1932 року засуджений на 3 роки концтаборів. Реабілітований у 1990 році.

Заїкіна-Шереметєва Марія Павлівна, 1908 року народження, с. Павлівка Донецької області, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Сталіно (м.Донецьк), Смолгора, буд. № 63, кв. 2. Помічник завмагу «Союзтекстильшвейторгу». Заарештована 13 вересня 1937 року. Засуджена 13 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 7 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Заїченко Петро Іванович, 1890 року народження, х. Зайченків Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. В. Фонтанна, буд. № 33. Тесляр заводу "Азовсталь". Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заїчко Степан Іларіонович, 1899 року народження, с. Великий Рогачик Великолепитиського району Запорізької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Чумаківка Сталінської (Донецької) області. Заарештований 9 лютого 1940 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 5 років заслання у Красноярський край. Реабілітований у 1961 році.

Зайвий Григорій Кіндратович, 1899 року народження, с. Протопопівка Олександрійського району Дніпропетровської області, національність не вказано, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: с. Тельманове Тельманівського району Донецької області. Завідуючий райземвідділом. Заарештований 30 вересня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно (м. Донецьк) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Зайвий Федір Григорович, 1912 року народження, с. Лагері Вознесенського району (обласать не вказана), українець, освіта нижча, безпартійний. Зчіплювач вагонів. Проживав: с. Зуївка Макіївського району Донецької області. Заарештований 17 травня 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Зайденварм Рубін Давидович, 1903 року народження, м. Калушин Варшавського воєводства, Польща, єврей, малограмотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно (м. Донецьк) Сталінської (Донецької) області. Робітник держцирку "Шапіто". Заарештований 6 травня 1941 року. Засуджений Верховним Судом СРСР на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Зайко Кіндрат Васильович, 1888 року народження, х. Новоуспенівка Горлівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар вагоного цеху станції Микитівка. Проживав за місцем народження. Заарештований 17 лютого 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Зайхонц Йосип Олександрович, 1881 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Слов'янськ Донецької області, вул. Леніна, буд. № 34. Робітник металургійного заводу. Заарештований 22 січня 1937 року. Засуджений виїзною сесією

раїнець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Дунай Шкотовського району Далеко-Східного краю. Старший лейтенант 71 окремого стрілецького батальону. Заарештований 18 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом особливого корпусу військ РККА м. Владивостока на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1957 році.

Зайцев Іван Васильович, 1905 року народження, с. Всеславль Сухиницького району Західної області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Технік-електрик Старокраматорського заводу. Проживав: м. Краматорськ, вул. Мала Садова, буд. № 4. Заарештований 27 січня 1935 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 серпня 1935 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1965 році.

Зайцев Іван Васильович, 1911 року народження, с. Новоясинувата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Робітник шахти «Кочегарка». Заарештований 4 квітня 1945 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1945 році.

Зайцев Іван Захарович, 1903 року народження, с. Червоний Шахтар Ізюмського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Дзержинський район, шахта "Чигарі", пл. Леніна, буд. № 29. Робітник шахти. Заарештований 6 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Зайцев Іван Леонтійович, 1902 року народження, ст. Багова Любинського району Азово-Чорноморського краю, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Артемівський район, шахта № 3, барак № 1. Робітник шахти. Заарештований 15 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1961 році.

Зайцев Іван Стефанович, 1893 року народження, Північно-Кавказький край, Матвієво-Курганський район, с. Голодаївка, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Завідуючий курсами технікуму шахти ім. Лутугіна. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Лутугіна, буд. № 9, кв. 1. Заарештований 13 вересня 1936 року. Спецколегією Донецького облсуду 7 грудня 1936 року засуджений на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Зайцев Іван Тихонович, 1907 року народження, с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 8 Сніжнянського району Сталінської області. Кріпильник шахти. Заарештований 21 лютого 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1961 році.

Зайцев Іван Федорович, 1905 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 28 квітня 1943 року. Військовим трибуналом 57 гвардійської стрілецької дивізії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1994 році.

Зайцев Іван Федорович, 1905 року народження, с. Каракуб Старомлинівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Донецької області, Червоне містечко, вул. Куйбишевська, буд. № 25. Коваль артілі «Червоний переможець». Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Зайцев Ілля Федорович, 1914 року народження, с. Н. Каракуб Старомлинівського району Донецької області, грек, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Червоне містечко, буд. № 39. Робітник прокатного цеху металургійного заводу. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1958 році.

Зайцев Костянтин Овер'янович, 1908 року народження, с. Скотувата Авдіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Скотувата Авдіївського району Сталінської області. Слюсар вагоного депо. Заарештований 18 березня 1944 року.

Військовим трибуналом НКВС СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Зайцев Микола Андрійович, 1899 року народження, с. Шульгинка Старобільського району Луганської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, вул. Р. Люксембург, буд. № 11. Начальник техчастини аероклубу. Заарештований 7 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1997 році.

Зайцев Микола Дмитрович, 1903 року народження, с. Новоюрковичі Климівського району Брянської області, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Єнакієве Сталінської області. Технік коксохімзаводу. Заарештований 4 жовтня 1946 року. Військовим трибуналом військ МВС по Сталінській області виправданий. Реабілітований у 1955 році.

Зайцев Микола Михайлович, 1924 року народження, с. Брусове Понировського району Курської області, росіянин, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: с. Родіонівка Ямського району Сталінської області. Учень ФЗУ. Заарештований 11 лютого 1942 року. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1949 році.

Зайцев Микола Олександрович, 1899 року народження, м. Шахти Ростовської області, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, Нові плани, СШ № 28. Директор СШ № 28. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1957 році.

Зайцев Микола Петрович, 1912 року народження, м. Слов'янськ Донецької області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Хемніц, Німеччина. Автомеханік. Заарештований 11 листопада 1946 року. Даних про вирок немає. Покінчив життя самогубством 9 січня 1947 року у в'язниці м. Хомніц, Німеччина. Реабілітований у 1947 році.

Зайцев Микола Федорович, 1912 року народження, с. Н. Каракуб Керменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Червоне містечко, вул. Шмідта, буд. № 39. Машиніст електрокрану металургійного заводу. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Зайцев Михайло Давидович, 1905 року народження, с. Скатувата Макіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Слюсар шахти «Кочегарка». Заарештований 7 жовтня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1993 році.

Зайцев Михайло Тихонович, 1913 року народження, с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: сел. шахти № 8 Сніжнянського району Сталінської області. Кріпильник шахти № 8. Заарештований 21 лютого 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961 році.

Зайцев Овер'ян Григорович, 1867 року народження, с. Скотувата Авдіївського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: с. Скотувата Авдіївського району Сталінської області. Не працював. Заарештований 23 березня 1944 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Олександр Пилипович, 1894 року народження, с. Полуківка Кирсанівського району Тамбовської області, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Бухгалтер контори «Союзвуглеекспорт». Заарештований 9 липня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Зайцев Олексій Іванович, 1888 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Чистякове Донецької області. Рахівник медпункту шахти. Заарештований 13 лютого 1938 року. За-

суджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Олексій Іванович, 1888 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник овочевої бази. Проживав: шахта № 6 "Солона", буд. № 4 Чистяківського району Донецької області. Заарештований 28 листопада 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Зайцев Олексій Іванович, 1888 року народження, м. Артемівськ Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Рахівник овочевої бази. Проживав: м. Торез Донецької області, центральне селище, буд. № 4. Заарештований 9 жовтня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24 листопада 1933 року засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Зайцев Павло Федорович, 1914 року народження, м. Орджонікідзе Донецької області, українець, освіта – фабрично-заводське училище, безпартійний. Червоноармієць 12 кавалерійського полку. Заарештований 3 серпня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Харкова на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1992 році.

Зайцев Семен Васильович, 1900 року народження, с. Червоний Хутір Миколаївського району Ростовської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 9 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1962 році.

Зайцев Семен Якович, 1897 року народження, с. Гнилиця Краснопільського району, Білорусія, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 9, вул. Технічна, буд. № 71. Начальник дільниці шахти № 9. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1963 році.

Зайцев Сергій Григорович, 1900 року народження, х. Рівчаки Рубежанського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав за місцем народження. Не працював. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

Зайцев Степан Федорович, 1918 року народження, с. Н. Каракуб Старокерменчицького району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької області, Червоне містечко, вул. Шмідта, буд. № 39. Учень педучилища. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Зайцев Федір Іванович, 1875 року народження, с. Олексіївка Сталінського округу, українець, освіта духова семінарія, безпартійний. Священик. Проживав: с. Кодема Артемівського району. Заарештований 23 березня 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22 травня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Федір Іванович, 1875 року народження, с. Олексіївка Бахмутського округу Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Гоголівська, буд. № 49. Без певних зайнять. Заарештований 27 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Федір Михайлович, 1896 року народження, х. Зайці Чутівського району Харківської області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, землянки цинкового заводу, буд. № 76. Без певних зайнять. Заарештований 11 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Зайцев Федір Харитонович, 1877 року народження, с. Н. Каракуб Старомлинівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Орджонікідзе Донецької

області. Приватний візник. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Зайцев Тимофій Костянтинович, 1919 року народження, с. Макове Біловського району Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Червоноармієць-шофер. Заарештований 1 листопада 1941 року. Засуджений військовим трибуналом 18 армії до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 16 листопада 1941 року. Місце не вказано. Реабілітований у 1999 році.

Зайцев Юхим Григорович, 1905 року народження, с. Погуляївка Починківського району Смоленської області, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, Смолянинівська гора, буд. № 129, кв. 8. Старший писар Сталінського райвійськкомату. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховногог Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 29 березня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

Зайцев Яків Микитович, 1913 року народження, сел. Ханжонкове Макіївського району Донецької області, росіянин, освіта 6 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом залізниці ім. Молотова на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Зайцева Варвара Миколаївна, 1912 року народження, с. Чепель Балаклеївського району Харківської області, українка, освіта 4 класи, безпартійна. Проживала: м. Орджонікідзе Сталінської області. Робітниця металургійного заводу. Заарештована 8 липня 1942 року. Військовим трибуналом Північно-Кавказького військового округу засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1963 році.

Зайцева Любов Марківна, 1921 року народження, м. Сталіно Донецької області, росіянка, даних про освіту немає, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської області. Не працювала. Заарештована 31 січня 1948 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована у 1952 році.

Зайцева Марфа Микитівна, 1886 року народження, с. Ломакине Рильського району Курської області, росіянка, неграмотна, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Донецької області, 2-й майданчик, буд. № 34, кв. 1. Не працювала. Заарештована 23 серпня 1937 року. Засуджена трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1989 році.

Зайцева Харитина Пилипівна, 1909 року народження, с. Мала Токмачка Оріхівського району Запорізької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: м. Сталіно Сталінської області. Працівниця їдальні шахти. Заарештована 17 січня 1951 року. Сталінським облсудом засуджена на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1991 році.

Зайцевський Василь Сергійович, 1896 року народження, м. Лівни Орловської області, росіянин, освіта середня, до 1942 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Луганськ Луганської області. Начальник реммайстерні облуправління зв'язку. Заарештований 15 серпня 1944 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Зайфрід Матіас Ілліч, 1896 року народження, ст. Письменна Донецької області, німець, освіта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Слюсар ст. Іловайськ. Проживав: ст. Іловайськ Харцизького району Донецької області, буд. № 99. Заарештований 23 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року засуджений на 8 років ВТТ з позбавленням прав 3 роки. Реабілітований у 1960 році.

Зайцман Григорій Михайлович, 1915 року народження, Румунія, румун, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: м. Ясинувата Донецької області, 11 лінія. Робітник шахти. Заарештований 8 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1996 році.

Зайченко Василь Григорович, 1897 року народження, с. Покровське Артемівського району

Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Хлібороб. Проживав: х. Атаманський Пилипчатинської сільради Артемівського району Донецької області. Заарештований 24 жовтня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Зайченко Василь Порфирович, 1899 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, малограмотний, безпартійний. Проживав: х. Оріхуватка Слов'янського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Зайченко Володимир Михайлович, 1902 року народження, с. Голубівка Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Слюсар заводу ім. Сталіна. Заарештований 3 березня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Луганській області до розстрілу. Розстріляний у м. Луганську Луганської області 8 липня 1942 року. Реабілітований у 1995 році.

Зайченко Гаврило Денисович, 1896 року народження, с. Богуславка Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, вул. Леніна, буд. № 70. Вантажник ст. Сталіно. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Зайченко Гаврило Іванович, 1922 року народження, х. Зайченко Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав: х. Зайченко Будьоннівського району Сталінської області. Тракторист колгоспу. Заарештований 26 вересня 1943 року. Військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області засуджений на 15 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1995 році.

Зайченко Іван Микитович, 1901 року народження, с. Майбородівка Глобинського району Кременчузького округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Слюсар. Проживав: шахта "Катик" Фоминського рудоуправління Макіївського району Донецької області. Заарештований 27 вересня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1955 році.

Зайченко Іван Михайлович, 1895 року народження, с. Білокузьминівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, до 1933 року член ВКП(б). Проживав: с. Новоселівка Краматорського району Донецької області. Робітник заводу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Зайченко Павло Омелянович, 1890 року народження, с. Покровське Артемівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Діловод хімкомбинату. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Заарештований 15 січня 1933 року. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Зайченко Омелян Сидорович, 1889 року народження, х. Зайченкове Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області, вул. Республіки, буд. № 38. Кочегар лікарні. Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зайченко Орест Лукич, 1883 року народження, с. Пологи Білоцерківського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, сел. шахти № 4. Сторож клубу шахти № 4. Заарештований 2 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зайченко Юхим Сергійович, 1878 року народження, с. Пискунівка Слов'янського району Донецької області, українець, неграмотний, безпартійний. Кустар. Проживав: с. Пискунівка Слов'янського району Донецької області. Заарештований 22 лютого 1932 року.

Спецколегією Харківського облсуду 29 червня 1932 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1932 році.

Зайченко Яків Данилович, 1907 року народження, с. Миколаївка Слов'янського району Донецької області, українець, освіта 2 класи, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 9 листопада 1942 року. Військовим трибуналом 18 армії засуджений на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1997 році.

Зайчиков Андрій Іванович, 1926 року народження, с. Парамонове Урицького району Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ольховчик Чистяківського району Сталінської області. Колгоспник. Заарештований 10 березня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1942 році.

Зак Абрам Соломонович, 1899 року народження, м. Сморгонь Віленської губернії, єврей, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, 10 дільниця, буд. № 5, кв. 29. Головний інженер коксохімзаводу. Заарештований 7 червня 1937 року. Засуджений виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР у м. Сталіно до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

Закаблук Михайло Іванович, 1893 року народження, ст. Залізняк Сумського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Артемівськ-Північ Донецької області, барак № 2. Телеграфіст ст. Артемівськ Північнодонецької залізниці. Заарештований 3 жовтня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1955 році.

Закабуня Федір Михайлович, 1912 року народження, с. Новоандріївка Малинівської сільради Слов'янського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Нововолинськ. Червоноармієць 140-го будівельного батальйону. Заарештований 3 грудня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом 8 стрілецького корпусу Київського військового округу на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1958 році.

Закалевич Микола Степанович, 1906 року народження, с. Здолбиці Здолбицького району Волинської області, українець, освіта незакінчена вища. Проживав: сел. Ханженкове Макіївського району Донецької області. Десятник шахти. Заарештований 5 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведено до виконання у м. Сталіно 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Закіров Маргаріфан (по батькові не вказано), 1911 року народження, с. Азіахіл Азнанського району Татарської АРСР, татарин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно Донецької області. Вибійник шахти № 4-21. Заарештований 9 лютого 1938 року. Засуджений колегією Верховного Суду Татарської АРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заключнов Василь Фролович, 1890 року народження, м. Ул'янівськ Середньоволзького краю, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Сталінської області. Інженер-технолог машзаводу ім. Кірова. Заарештований 9 червня 1940 року. Даних про вирок немає.Звільнений з-під варти 19 червня 1940 року. Реабілітований у 1940 році.

Заколодяжний Федір Григорович, 1911 року народження, с. Тарасівка Нижньо-Дуванського району Луганської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Велика Іллінівка Артемівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 1 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1952 році.

Закомірний Ілля Григорович, 1882 року народження, с. Семенівка Переяславського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Працівник міської робітничої кооперації. Проживав: м. Макіївка, 28 лінія, 12 провулок, буд. № 196. Заарештований 24 жовтня 1932 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1 червня 1933 року з-під варти звільнений. Реабілітований у 1990 році.

Закомірний Микола Ілліч, 1910 року народження, с. Єлизаветівське Ставропольського краю, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Не працював. Заарештований 12 лютого 1948 року. Верховним Судом УРСР засуджений на 6 років та 10

місяців ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1991 році.

Закоморний Костянтин Степанович, 1896 року народження, с. Андріївка Постишевського (Красноармійського) району Донецької області, українець, освіта середня технічна, безпартійний. Головний механік тресту "Чистяківвугілля". Проживав: м. Чистякове, шахта № 1, колонія службовців, буд. № 6, кв. 22. Заарештований 1 жовтня 1935 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 4 березня 1936 року на 10 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 році.

Законов Олександр Костянтинович, 1915 року народження, м. Маріуполь Донецької області, грек, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць 16 прикордонного загону. Заарештований 14 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1938 році.

Закопайко Дорофій Філатович, 1901 року народження, с. Олексійове Павлоградського району Дніпропетровської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта № 15, буд. № 13. Коваль шахти № 15. Заарештований 15 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1958 році.

Закордонець Ілля Войткович, 1888 року народження, с. Єлизаветпіль Базалійського району Кам'янець-Подільської області, українець, неграмотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти "КСМ". Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Закота Овсій Полікарпович, 1888 року народження, с. Некремінне Олександрівського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народженням. Тесляр колгоспу ім. Блакитного. Заарештований 11 червня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1990 році.

Закота Степан Овсійович, 1914 року народження, с. Некремінне Олександрівського району Донецької області, українець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, соцмістечко, 18 дільниця, буд. № 44, гуртожиток. Електрик пресового цеху № 1 НКМЗ ім. Сталіна. Заарештований 5 серпня 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 1 жовтня 1936 року на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1967 році.

Закревська Геня Ернестівна, 1910 року народження, с. Шевнипіль Монастиржанського району Київської області, полька, освіта нижча, безпартійна. Проживала: с. Чернігівка Артемівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 20 жовтня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітована у 1991 році.

Закревський Адольф Антонович, 1903 року народження, с. Вихрівка Дунаєвецького району Кам'янець-Подільської області, поляк, освіта початкова, безпартійний. Проживав: сел..Яма Артемівського району Донецької області. Робітник радгоспу ім. Куйбишева. Заарештований 22 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1963 році.

Закревський Альбін Войцехович, 1902 року народження, с. Шарнопіль Монастиржанського району Київської області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: ст. Яма Артемівського району Донецької області, вул. Чорногорівська, буд. № 155. Рахівник доломітного заводу. Заарештований 14 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Закревський Войцех Валер'янович, 1907 року народження, с. Забужжя Хмельницького району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Сніжне, сел. шахти № 3. Електрослюсар шахти. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Закревський Петро Герасимович, 1916 року народження, с. Оленівка Ольгинського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: с. Оленівка Оль-

гинського району Сталінської області. Робітник залізничного цеху кар'єрів. Заарештований 28 вересня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1963 році.

Закржевська Таїсія Опанасівна, 1898 року народження, м. Ульянівськ Середньо-Волзького краю, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: Донецька область, м. Макіївка, с. Стара Італія, буд. № 1, кв. 5. Вчителька СШ № 23. Заарештована 25 вересня 1937 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітована у 1957 році.

Закржевський Антон Данилович, 1886 року народження, м. Вільно, Польща, білорус, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, шахта "Італія", буд. № 1, кв. 5. Не працював. Заарештований 13 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Закржевський Володимир Іванович, 1916 року народження, м. Кам'янець-Подільський, поляк, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Дробишеве Лиманського району Донецької області. Курсант в/ч 6343. Заарештований 7 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1991 році.

Закржевський Юрій Мар'янович, 1907 року народження, с. Светиці, Польща, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Василевська, буд. № 16. Начальник аероклубу. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1956 році.

Закроєць Микита Романович, 1894 року народження, с. Артемівка Костянтинівського району Донецької області, українець, освіта 4 класи, до 1941 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: с. Лісівка Селидівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 6 травня 1945 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Закс Григорій Наумович, 1894 року народження, м. Ромни Полтавської області, єврей, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: м. Краматорськ Сталінської області. Головний інженер машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 22 червня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу на 20 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1956 році.

Закукуєв Віктор Вікторович, 1905 року народження, м. Донецьк, рудник Буроза, росіянин, освіта середня, безпартійний. Проживав: м. Владивосток, екіпаж, корпус № 2, кв. 32. Начальник фінчастини флотського екіпажа.Заарештований 27 червня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом Тихоокеанського флоту на 8 років ВТТ з позбавлення прав на 4 роки. Реабілітований у 1958 році.

Закутний Андрій Микитович, 1899 року народження, с. Голодаївка Куйбишевського району Ростовської області, українець, освіта середня, до 1931 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, Чистяківський район, техколонія шахти, буд. № 3. Начальник дільниці шахти ім. Кисельова. Заарештований 22 серпня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 13 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Закутний Михайло Іванович, 1900 року народження, с. Дмитрівка Сніжнянського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 2. Робітник шахти № 2. Заарештований 16 квітня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Закутний Опанас Дем'янович, 1909 року народження, с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Артемівка Амвросіївського району Донецької області. Хлібороб. Заарештований 18 лютого 1930 року. Особливою на-

радою при колегії ДПУ УРСР 14 травня 1930 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край умовно. Реабілітований у 1989 році.

Закутько Михайло Степанович, 1904 року народження, с. Проїждже Старобільського району Луганської області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Дебальцеве Сталінської області. Експедитор"Харчоторгу". Заарештований 3 жовтня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1944 році.

Закшевський Давид Федорович, 1912 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Закшевський Зиновій Адольфович, 1890 року народження, м. Варшава, Польща, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Шовковична, буд. № 32. Бригадир на керамічному заводі. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1958 році.

Закшевський Іван Федорович, 1905 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 6 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 17 серпня 1942 року у Івдельлазі Свердловської області. Реабілітований у 1996 році.

Закшевський Олександр Федорович, 1910 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 6 вересня 1941 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1995 році.

Закшевський Федір Федорович, 1897 року народження, с. Куликове Будьоннівського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Куликове Будьоннівського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 7 вересня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1995 році.

Залгауцький Карл Якович, 1879 року народження, с. Жлюктен Ковельської губернії, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: ст. Гаврилівка Слов'янського району Донецької області. Робітник Південнодонецької залізниці. Заарештований 1 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Розстріляний 5 квітня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1961 році.

Залгоуцький Федір Якович, 1883 року народження, с. Жлюктен, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Барвенкове Харківської області. Майстер зв'язку залізничної станції Барвенкове. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Залевський Володимир Миколайович, 1918 року народження, ст. ім. Кагановича Донецької області, росіянин, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Лейтенант 157 винищувального авіаполку у Ленінградській області. Заарештований 29 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1941 році.

Залевський Едуард Фрідріхович, 1899 року народження, с. Розенфельд Тельманівського району Донецької області, німець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: х. Калинкине Будьоннівського району Донецької області. Тесляр колгоспу "Авангард". Заарештований 18 листопада 1936 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду 9 лютого 1937 року на 6 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 році.

Залевський Михайло Якович, 1896 року народження, с. Крива Коса Будьоннівського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Сталінської області. Машиніст насосу цеху № 88 заводу

ім. Ілліча. Заарештований 1 червня 1941 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Залевський Франц Андрійович, 1882 року народження, с. В'юнки Житомирської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області. Майстер-видувник пляшкового заводу. Заарештований 17 серпня 1937 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1960 році.

Залевський Фрідрих Карлович, 1892 року народження, х. Ганка, Латвія, латиш, освіта вища, член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Свободи, буд. № 16, кв. 7. Начальник відділу управління Північнодонецької залізниці. Заарештований 11 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Залевський Юліан Флоріанович, 1911 року народження, х. Добра Шепетівського району Вінницької області, поляк, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, ст. Ясинувата, кар'єр "Нерудсталь", барак № 11. Робітник кар'єру. Заарештований 26 липня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 8 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Залезинський Йосип Карлович, 1885 року народження, с. Кованка Словешанського району Київської області, поляк, малограмотний, безпартійний. Проживав: с. Нова Карань Старокаранського району Донецької області. Тесляр радгоспу «Сартана». Заарештований 28 листопада 1937 року. Засуджений комісією НКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Залеська Регіна Мартинівна, 1900 року народження, Старобешівський район Донецької області, німкеня, освіта нижча, кандидат у члени ВКП(б). Проживала: с. Корнталь Тельманівського району Донецької області. Голова Корнтальської сільради. Заарештована 28 липня 1937 року. Засуджена комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Залеський Ізраіль-Лев Ісакович (Айзікович), 1904 року народження, м. Сосниця Конотопського округу Чернігівської губернії, єврей, Освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Сталіно, 10 лінія, буд. № 116. Робітник металургійного заводу. Заарештований 22 грудня 1925 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16 березня 1926 року винесено вирок: «Громадянина Залеського до виселення не засуджувати». Реабілітований у 1926 році.

Залеський Іван Мартинович, 1892 року народження, Старобешівський район Донецької області, німець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: с. Лукове Тельманівського району Донецької області. Голова колгоспу ім. К. Лібкнехта. Заарештований 17 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Залеський Мартин Мартинович, 1906 року народження, Старобешівський район Донецької області, німець, неграмотний, безпартійний. Проживав: х. Лукове Тельманівського району Донецької області. Бригадир колгоспу ім. Карла Маркса. Заарештований 18 жовтня 1937 року. Засуджений комісією НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1966 році.

Залеський Федір Йосипович, 1905 року народження, м. Конотоп Конотопського повіту Чернігівської губернії, єврей, освіта 5 класів, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Донецької області, вул. Тюремна, буд. № 8. Бухгалтер місцевих фінансів. Заарештований 7 лютого 1925 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1966 році.

Залітаєв Мартин Порфирович, 1885 року народження, м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Слобідна, буд. № 135. Слюсар залізничного депо. Заарештований 8 квітня 1921 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1994 році.

Залівакін Степан Олексійович, 1894 року народження, с. Остролука Почепського повіту Брянської губернії, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Петровське шахтоуправління , шахта № 4/21, буд. № 121. Робітник шахти №

4/21. Заарештований 17 вересня 1930 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1931 році.

Залівакін Степан Олексійович, 1888 року народження, с. Остролука Трубнівського району Орловської області, росіянин, освіта середня, до 1925 року кандидат у члени ВКП(б). Проживав: м. Сталіно, сел. Петрівка, шахта № 3-18. Працівник учкомбінату шахти № 1. Заарештований 10 серпня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Залівший Олександр Феофілович, 1896 року народження, с. Успенівка Маріупольського округу, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Успенівка Маріупольського округу. Хлібороб. Заарештований 1 лютого 1930 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений на 3 роки заслання до Північного краю. Реабілітований у 1989 році.

Залізний Іван Омелянович, 1879 року народження, х. Ярош Лебединського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта “Червона зірка”. Інструментальник шахти № 1. Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Залмаєв Микола Данилович, 1912 року народження, м. Донецьк, росіянин, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Не працював. Заарештований 19 липня 1949 року. Особливою нарадою при МДБ СРСР засуджений на заслання у Карагандинську область. Строк не вказаний. Реабілітований у 1956 році.

Залозна Зоя Іванівна, 1922 року народження, с. Кореневе Курської області, росіянка, освіта 8 класів, член ВЛКСМ. Проживала: м. Красноармійськ Сталінської області. Лаборантка динасового заводу. Заарештована 27 грудня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС до розстрілу. Розстріляна 18 січня 1942 року. Реабілітована у 1995 році.

Залозна Пелагея Григорівна, 1886 року народження, с. Нижня Кринка Харцизького району Донецької області, українка, освіта нижча, безпартійна. Проживала: х. Полтавка Харцизького району Сталінської (Донецької) області. Не працювала. Заарештована 14 листопада 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1955 році.

Залозний Борис Семенович, 1904 року народження, с. Золотарівка Харцизького району Донецької області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: Донецька область, Горлівський район, шахта ім. Сталіна, будинки з черепашняку, буд. № 37, кв. 3. Робітник шахти № 8-а. Заарештований 20 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1960 році.

Залозний Микола Андрійович, 1927 року народження, х. Іванівка Краматорського району Донецької області, українець, освіта 5 класів, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 1 липня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом 3-ї гвардійської армії на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1997 році.

Залозний Степан Павлович, 1921 року народження, х. Полтавка Харцизького району Донецької області, українець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: х. Полтавка Харцизького району Сталінської області. Робітник роз’їзду “Біла будка”. Заарештований 14 грудня 1943 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Заломба Володимир Андрійович, 1909 року народження, м. Рига, Латвія, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Енгельса, буд. № 9, кв. 90. Вальцювальник заводу “Азовсталь”. Заарештований 31 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Донецьку 9 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Залунін Василь Миколайович, 1909 року народження, Рильський район Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Ізотова, буд. № 25. Машиніст залізничного цеху металургійного заводу. Заарештований 18 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Залунін Михайло Миколайович, 1902 року народження, Рильського району Курської області, росіянин, освіта нижча, до 1936 року член ВКП(б). Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, пер. Артемівський, буд. № 2, кв. 41. Машиніст паровоза металургійного заводу. Заарештований 9 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1959 році.

Залунін Прохор Пилипович, 1885 року народження, с. Нікольникове Рильського району Курської області. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Працівник лазні шахти № 29. Заарештований 16 червня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Залунін Микола Миколайович, 1896 року народження, Рильський район Курської області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, Орджонікідзівського району, Червоне містечко. Машиніст залізничного цеху Орджонікідзевського металургійного заводу. Заарештований 18 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Залунін Федір Максимович, 1913 року народження, с. Нікольникове Курської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Сталінської області. Завідуючий житловим відділом шахти № 29. Заарештований 7 липня 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1990 році.

Залюбівський Микола Львович, 1881 року народження, с. Гуляй-Поле Запорізької області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Маріуполь Донецької області. Вчитель школи № 3. Заарештований 14 березня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Залюбівський Конон Іванович, 1912 року народження, х. Бакай Решетилівського району Харківської області, українець, освіта середня, безпартійний. Червоноармієць 1-ї роти 1-го кулеметного полку 1-ї дивізії ПВО. Заарештований 3 червня 1937 року. Засуджений трибуналом Московського гарнізону на 8 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1961році.

Залябан Корнилія Миколаївна, 1898 року народження, м. Чернівці, Австрія, громадянка Німеччини, німкеня, освіта вища, безпартійна. Проживала: м. Сталіно. Вчителька СШ № 15. Заарештована 15 липня 1941 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області до розстрілу. Розстріляна 2 жовтня 1941 року у м. Сталіно. Реабілітована у 1991 році.

Зальц-Зелер Карл Якович, 1882 року народження, с. Кам'янське Маріупольського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, Харцизький район, ст. Іловайськ, вул. Пролетарська, буд. № 65. Заарештований 3 жовтня 1936 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу у м. Артемівську 29 січня 1937 року виправданий. Реабілітований у 1937 році.

Зальцелер Кунекунде Йосифівна, 1900 року народження, с. Кільменшталь Синельниківського району Дніпропетровської області, німкеня, освіта нижча, безпартійна. Проживала: х. Тернівка Орджонікідзівського району Донецької області. Домогосподарка. Заарештована 15 листопада 1937 року. Засуджена не була. Реабілітована у 1938 році.

Зальцзелер Гуго Ізбрантович, 1915 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Орджонікідзе, 14 лінія, буд. № 37. Робітник металургійного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зальцзейлер Веніамін Іванович, 1885 року народження, с. Кам'янське Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Тернівка Орджонікідзівського району Донецької області. Кочегар шахти "Юнком". Заарештований 23 лютого 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1960 році.

Зальцзейнер Вольдемар Іванович, 1915 року народження, с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 30 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. У 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Зальцзейлер Володимир Іванович, 1915 року народження, с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Донецької області, німець, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Орджонікідзевського району Сталінської області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 30 серпня 1941 року. Даних про вирок немає. Вмер 24 листопада 1941 року при етапуванні. Реабілітований у 1965 році.

Зальцзейлер Іван Іванович, 1907 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 27 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1968 році.

Зальцзейлер Яків Іванович, 1903 року народження, с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Малоорлівка Чистяківського району Донецької області. Колгоспник колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 лютого 1938 року. Засуджений спецколегією Сталінського облсуду на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1991 році.

Зальцзейлер Яків Якович, 1907 року народження, с. Жолобок Таганрозької губернії, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шахове Дзержинського району Донецької області. Бригадир колгоспу “Воля”. Заарештований 23 січня 1938 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1989 році.

Зальціллер Віктор Бендіамінович, 1914 року народження, с. Кам'янське Люксембурзького району Донецької області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області. Вантажник хімзаводу № 23. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Зальціллер Костянтин Павлович, 1907 року народження, с. Кам'янське Люксембурзького району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: х. Терновий Орджонікідзевського району Донецької області. Вантажник хімзаводу № 23. Заарештований 14 вересня 1937 року. Засуджений Особливою Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Зальцман Ганна Володимирівна, 1908 року народження, м. Дніпропетровськ, українка, освіта 7 класів, безпартійна. Проживала: м. Єнакієве Сталінської області. Не працювала. Заарештована 15 квітня 1944 року. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

Зальцман Йосип Іванович, 1905 року народження, Саратовська область, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 25 лінія, 9 проспект, буд. № 18, кв. 5. Робітник заводу ім. Кірова. Заарештований 3 травня 1937 року. Засуджений не був. Реабілітований у 1937 році.

Зальцман Йосип Іванович, 1905 року народження, Саратовська область, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, 26 лінія, 9 проспект, буд. № 18, кв. 5. Робітник металургійного заводу. Заарештований 25 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1962 році.

Залья Олександр Дмитрович, 1909 року народження, м. Ленінград, латиш, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Правий берег, стандартний буд. № 57, кв. 5. Робітник заводу “Азовсталь”. Заареш-

тований 23 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

Зам Ренгольд Генріхович, 1920 року народження, х. Тихонівка Іртиського району, Росія, німець, освіта 6 класів, безпартійний. Проживав: х. Шидлове Добропільського району Донецької області. Колгоспник колгоспу "Роте Фане". Заарештований 19 червня 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Замазнюк Терентій Юхимович, 1897 року народження, с. Рогозине Володарського району Київської області,українець, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Комірник центральної поліклініки. Заарештований 23 червня 1941 року. Даних про вирок немає. В 1941 році при етапуванні пропав без вісті. Реабілітований у 1955 році.

Замай Микита Максимович, 1905 року народження, с. Раківка Волноваського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Ханжонкове Донецької області. Слюсар вагоноремонтних майстерень. Заарештований 25 січня 1938 року. Засуджений військовим трибуналом Південнодонецької залізниці на 7 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1965 році.

Замаренов Степан Дмитрович, 1902 року народження, м. Куп'янськ Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Кагановича, буд. № 11. Заступник начальника технічного постачання ст. Слов'янськ. Заарештований 20 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1957 році.

Замбжицький Хома Феліксович, 1895 року народження, Польща, поляк, освіта нижча. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, 1-а Слобідка, буд. № 66. Робітник заводу "Азовсталь". Заарештований 15 листопада 1935 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Замбржицький (Замжицький) Антон Карлович, 1912 року народження, Білорусія, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Кисельова, барак № 71, кв. 3. Тесля на шахті. Заарештований 16 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Замбржицький (Замжицький) Карл Костянтинович, 1882 року народження, х. Залази Мінської області, Білорусія, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Чистяківський район, шахта ім. Кисельова, барак № 71. Тесля на шахті. Заарештований 22 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Замислов Олександр Тимофійович, 1895 року народження, м. Горький, Росія, освіта вища, безпартійний. Проживав: м. Сталіно. Інженер "Південводбуду". Заарештований 5 лютого 1948 року. Засуджений Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1994 році.

Замковий (Замковой) Іван Іванович, 1910 року народження, х. Новопетровськ Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Ремівка Чистяківського району Донецької області. Чоботар при шахті № 4. Заарештований 10 лютого 1932 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1932 році.

Замковий (Замковой) Олександр Миколайович, 1907 року народження, с. Георгіївка Амвросіївського району Донецької області, національність, освіта, партійність не вказано. Проживав: Донецька область, шахта № 27 тресту "Сніжнянськантрацит". Робітник шахти. Дати арешту арешту не вказано. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області у 1937 році до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1964 році.

Замковий Олександр Миколайович, 1907 року народження, с. Григорівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Сніжнянський район, шахта № 27, буд. № 43, кв. 23. Робітник шахти. Заарештований 18 листопада 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Замковий Сидір Тихонович, 1896 року народження, с. Успенка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: ст. Безчинська Сталінської області. Слюсар вагонного цеху Північнодонецької залізниці. Заарештований 31 січня 1940 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 5 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Замковий Яків Миколайович, 1919 року народження, х. Новопетрівка Амвросіївського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Червоноармієць. Заарештований 30 січня 1942 року. Засуджений військовим трибуналом Південного фронту на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітований у 1974 році.

Замлинський Гнат Хомич, 1900 року народження, с. Дахнівка Чорноостровського району Вінницької області, поляк, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Горлівка, вул. Ізотовська, буд. № 4х2, кв. 4. Коваль "Південжитлобуду". Заарештований 13 серпня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Замм Генріх Густавович, 1884 року народження, с. Петрівка Нікопольського району Дніпропетровської області, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Шидлове Добропільського району Донецької області. Завідуючий молочною фермою колгоспу "Роте Фане". Заарештований 10 жовтня 1936 року. Засуджений військовим трибуналом Харківського військового округу 22-23 березня 1937 року до розстрілу. Вирок приведений до виконання 31 травня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

Замниборщ Тимофій Степанович, 1886 року народження, с. Степанки Черкаського району Київської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Часів Яр Артемівського району Донецької області. Грабар піщаного кар'єру. Заарештований 10 березня 1938 року. Даних про вирок немає. Вмер 3 червня 1938 року у в'язниці м. Сталіно. Реабілітований у 1938 році.

Замора Євген Павлович, 1911 року народження, Польща, поляк, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Леніна, буд. № 30. Збирач утильсировини "Промутілізатор". Заарештований 11 червня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Вирок приведений до виконання у м. Сталіно 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

Замотаєв Дем'ян Дмитрович, 1887 року народження, с. Благовещенка Лозівського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Макіївка Донецької області, сел. Батман, барак № 19, кв. 2. Робітник заводу ім. Томського. Заарештований 7 серпня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1934 році.

Замула Іван Іванович, 1907 року народження, м. Донецьк, українець, освіта вища, член ВКП(б). Помічник командира з технічної частини в/ч 7207. Заарештований 6 березня 1938 року. Виправданний військовим трибуналом 1-ї артгрупи. Реабілітований у 1939 році.

Замульський Георгій Антонович, 1900 року народження, с. Подрове, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Торцева, буд.№ 39. Кочегар пляшкового заводу. Заарештований 29 жовтня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Замульський Герман Антонович, 1900 року народження, Німеччина, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Костянтинівка Донецької області, Червона гора, буд. № 36, кв. 2. Робітник хімзаводу. Заарештований 15 листопада 1934 року. Засуджений спецколегією Донецького обл-

суду 1 лютого 1935 року на 2,5 років в'язниці. Реабілітований у 1992 році.

Замуруєв Іван Дмитрович, 1897 року народження, с. Турівка Орловської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Робітник рудоуправління. Проживав: с. Нестерівка Донецької області. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7 грудня 1928 року засуджений до заслання в Орловську область на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Замчевський Григорій Йосипович, 1882 року народження, с. Батрачне Піщаного району Вінницької області, українець, освіта початкова, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Макіївка, Радянська Колонія, буд. № 139, кв. 10. Начальник цеху зеленбуду заводу ім. Кірова. Заарештований 12 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1961 році.

Зам'ятін Іван Петрович, 1874 року народження, Донецька область, ст. Старочеркаське, росіянин, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, молочна ферма. Завідуючий молочною фермою комбінату. Заарештований 9 березня 1933 року. Даних про засудження немає. Реабілітований у 1933 році.

Занаріс Микола Іванович, 1902 року народження, с. Олександрівка-Арнауцька Одеської області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, Банний спуск, буд. № 7. Токар фабрично-заводського училища заводу "Азовсталь". Заарештований 7 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Зандер Семен Якович, 1906 року народження, Саратовська область, Росія, німець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Дружківка Донецької області. Електрик «Міськосвітлення». Заарештований 15 лютого 1938 року. Даних про вирок немає. Реабілітований у 1955 році.

Заневська Тамара Федорівна, 1909 року народження, м. Чернігів, українка, освіта середня, безпартійна. Проживала : м. Краматорськ Сталінської області. Завідуюча відділом кадрів коксохімзаводу. Заарештована 18 вересня 1943 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1992 році.

Занес Микола Антонович, 1893 року народження, Донецька область, м. Маріуполь, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Радянська, буд. № 26. Заарештований 29 січня 1930 року. Засуджений трійкою при колегії ДПУ УРСР 8 лютого 1930 року до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1990 році.

Занівко Опанас Федорович, 1885 року народження, с. Великий Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Листоноша колгоспу ім. Калініна. Заарештований 24 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про виконання вироку немає. Реабілітований у 1959 році.

Занін Йосип Романович, 1885 року народження, с. Волвенкове Петровського району Харківської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, Шлакова гора, буд. № 90, кв.104. Кучер кінного двору заводу ім. Сталіна. Заарештований 11 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією майна. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Занін Микола Миколайович, 1886 року народження, м. Москва, росіянин, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: сел. Хацепетівка Орджонікідзівського району Сталінської області. Завгосп шахти № 4. Заарештований 3 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітований 1964 році.

Занін Назар Андрійович, 1890 року народження, с. Волвенкове Петровського району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Краматорськ Донецької області, нове будівництво «Краматбуд», барак № 47. Заарештований 5 квітня 1932 року. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 листопада 1932 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1990 році.

Занін Федір Наумович, 1904 року народження, с. Волвенкове Петровського району Харківської області, росіянин, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Краматорськ, кінний двір при "Краматрансі". Кучер артілі "Краматранс". Заарештований 20 вересня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Заніна Катерина Миколаївна, 1902 року народження, м. Москва, росіянка, освіта середня, безпартійна. Проживала: м. Дебальцеве Сталінської області. Домогосподарка. Заарештована 3 червня 1942 року. Даних про вирок немає. Реабілітована у 1964 році.

Заніско Василь Федорович, 1893 року народження, с. Великий Каракуб Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 року. Засуджений спецколегією Донецького облсуду на 5 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки. Реабілітований у 1992 році.

Заніско Олександр Федорович, 1899 року народження, с. Роздольне Старобешівського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Великий Каракуб Старобешівського району Донецької області. Сторож «Каракуббуду». Заарештований 15 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1960 році.

Заносій Василь Йосипович, 1906 року народження, с. Білоцерківка Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: м. Артемівськ Сталінської області. Робітник склозаводу. Заарештований 13 грудня 1941 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії до розстрілу. Розстріляний 5 січня 1942 року. Реабілітований у 1997 році.

Занцевич Петро Петрович, 1887 року народження, м. Бобруйськ, Білорусія, поляк, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Шевченка, буд. № 4, кв. 6. Економіст машзаводу ім. Сталіна. Заарештований 17 грудня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Занько (Зонько) Іван Іванович, 1892 року народження, с. Люсіне, Польща, білорус, освіта 4 класи, безпартійний. Проживав: Донецька область, м. Маріуполь, 7-а вулиця, буд. № 24. Експедитор заводу "Азовсталь". Заарештований 15 листопада 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Заобурний Антон Дмитрович, 1889 року народження, м. Городок Вінницької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Краматорський район, сел. Улянівка, буд. №17, кв. 3. Вахтер заводу ім. Сталіна. Заарештований 4 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1990 році.

Запара Іван Федорович, 1906 року народження, х. Бичок Краматорського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Безробітний, утік у м. Краматорську зі спецпоселення. Заарештований 4 квітня 1932 року. Засуджений Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Запащук Федір Никифорович, 1913 року народження, с. Розсошки Христинівського району Київської області, українець, освіта 7 класів, безпартійний. Проживав:Донецька область, м. Маріуполь, вул. К. Лібкнехта, буд. № 27. Червоноармієць. Заарештований 9 грудня 1937 року. Засуджений військовим трибуналом військ Харківського військового округу на 4 роки ВТТ з позбавленням прав на 2 роки. Реабілітований у 1962 році.

Запіров Антон Васильович, 1910 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грек, освіта нижча, безпартійний. Проживав за місцем народження. Колгоспник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 21 грудня 1937 року. Засуджений комісією НКВС по Донецькій області до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1989 році.

Запірова Варвара Василівна, 1916 року народження, с. Мангуш Маріупольського району Донецької області, грекиня, освіта середня, безпартійна. Проживала: с. Мангуш Маріупольського району Сталінської області. Вчителька НСШ № 2. Заарештована 13 червня 1945 року. Засуджена військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років. Реабілітована у 1992 році.

Запісочний Федір Якович, 1893 року народження, с. Митька Іркліївського району Полтавської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: Донецька область, Макіївський район, шахта ім. Леніна, буд. № 153, кв. 1. Помічник завідуючого конторою шахти ім. Леніна. Заарештований 2 грудня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1956 році.

Заплітний Петро Климентович, 1897 року народження, с. Бобрик-2 Любашівського району Одеської області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: сел. Шевченко Красноармiївського району Сталінської області. Ро-бітник шахти ім. Шевченка. Заарештований 24 лютого 1945 року. Засуджений військовим трибуналом гарнізона м. Сталіно на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 році.

Запливко Опанас Трохимович, 1899 року народження, м. Павлоград Дніпропетровської області, українець, освіта середня, безпартійний. Проживав: с. Розівка Дзержинського району Сталінської області. Змінний інженер азотно-тукового заводу. Заарештований 25 жовтня 1943 року. Засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 році.

Записний Петро Іванович, 1904 року народження, х. Велика Іванівка Лиманського району Донецької області, українець, грамотний, безпартійний. Проживав: Донецька область, сел. Лиман, вул. Сталіна, буд. № 62. Сторож райспоживспілки. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1964 році.

Заповітряний Євтихій (Яків) Карпович, 1903 року народження, с. Монастирище Київської області, українець, освіта вища, безпартійний. Проживав: Донецька область, Артемівський район, сел. Часів Яр, кол. Новошамотного заводу, буд. № 10, кв. 4. Начальник електроцеху заводу. Заарештований 23 вересня 1937 року. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до розстрілу. Даних про приведення вироку до виконання немає. Реабілітований у 1956 році.

Запорожан Василь Олександрович, 1876 року народження, м. Горлівка Донецької області, росіянин, грамотний, безпартійний. Проживав: м. Горлівка Донецької області. Робітник шахти ім. Сталіна. Заарештований 5 квітня 1938 року. Засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Розстріляний 16 вересня 1938 року у м. Сталіно. Реабілітований у 1960 році.

Запорожева Катерина Степанівна, 1913 року народження, с. Бражківка Ізюмського району Харківської області, українка, освіта початкова, безпартійна. Проживала: м. Сталіно, 18 лінія, буд 129. Не працювала. Заарештована 2 лютого 1946 року. Засуджена Сталінським облсудом на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована у 1990 році.

Запорожець Іван Євдокимович, 1910 року народження, с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області, українець, освіта нижча, безпартійний. Проживав: с. Олексіїво-Орлівка Чистяківського району Донецької області. Одноосібник. Заарештований 6 березня 1931 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30 травня 1931 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

Запорожець Іван Сергійович, 1897 року народження, с. Зачепілівка Красноградського району Харківської області, українець, освіта нижча, член ВКП(б). Проживав: м. Новослов'янськ, вул. Шевченківська, буд. № 82. Кочегар депо станції Слов'янськ. Заарештований 2 березня 1933 року. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений на 3 роки заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 році.

(Закінчення прізвищ на літеру «З» – у четвертій книзі тому «Реабілітовані історією. Донецька область»).

Список скорочень

АРСР	– Автономна Радянська Соціалістична Республіка,
БРСР	– Білоруська Радянська Соціалістична Республіка,
буд.	– будинок,
В.–	– Велико.......,
ВКП(б)	– Всесоюзна Комуністична партія (більшовиків),
ВЛКСМ	– Всесоюзна Ленінська Комуністична спілка молоді,
ВТК	– виправно-трудова колонія,
ВТТ	– виправно-трудовий табір,
вул.	– вулиця,
ДПУ	– Державне політичне управління,
ДПС	– дім поселення студентів,
кв.	– квартира,
кол.	– колонія,
КП(б)У	– Комуністична партія (більшовиків) України,
М.–	– Мало........,
м.	– місто,
МДБ	– Міністерство державної безпеки,
НКВС	– Народний комісаріат внутрішніх справ,
РСР	– Радянська Соціалістична Республіка,
с.	– село,
сел.	– селище,
ст.	– станція,
СРСР	– Союз Радянських Соціалістичних Республік,
УНКВС	– управління Народного комісаріату внутрішніх справ,
УРСР	– Українська Радянська Соціалістична Республіка,
х.	– хутір.

ЗМІСТ

Науково-документальне видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

Мова українська

Редактор – С.Ф. Блєднов

Художник Ю.І. Бірюков

Верстальник – С.О. Саввіна

Здано до набору 17.12.04. Підписано до друку 08.09.06.
Формат 70х100 1/16. Папір офсетний. Гарнітура TimesNew.
Умовн.-друк. арк. 69,14. Обл.-вид. арк. 67,35.
Тираж 2500 прим. Замовлення № 112.

Видавництво КП «Регіон»,
83048, м. Донецьк, пр. Б. Хмельницького, 102, оф. 322.
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців ДК № 1893.

Виготовлено з готових плівок оригінал-макету
АТЗТ «Видавництво «Донеччина».
83118, м. Донецьк, Київський пр., 48.

РЕЦЕНЗІЯ

на рукопис книги четвертої
тому «Реабілітовані історією. Донецька область» –
Донецьк: видавництво «СПД Блєднов», 2007. – 648 с.(з ілюстраціями).

Представлений на розгляд рукопис має обсяг 68 друкованих аркушів. Структура книги четвертої тому «Реабілітовані історією. Донецька область» така: передмова, списки та довідки про громадян, які були репресовані за радянських часів й потім реабілітовані (усього близько семи тисяч осіб), а також список скорочень й відповідний ілюстративний матеріал з тематики видання.

У вступній статті коротко, але змістовно характеризується тоталітарний режим, який знівечив долі сотень тисяч людей. У його жорна потрапляли практично всі інакомислячі, а часто навіть невинні люди, незалежно від статі, професії, соціального стану. Показано, що гоніння сталінського режиму проти власного народу вражають своїми масштабами та жорстокістю.

Розкривається динаміка боротьби з культом особи та тоталітарною системою від усвідомлення керівництвом країни й суспільством, якої непоправної шкоди завдав країні сталінізм, до розкриття причин виникнення тоталітаризму й до виправлення його хибних помилок, до повної реабілітації жертв репресивної машини. Наведено документи, що регламентують дії уряду з цього питання, розкрито роль кожного з них. Це стосується і матеріалів XX з'їзду КПРС, коли вперше було розвінчано культ особи Сталіна, і Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про додаткові заходи по відновленню справедливості у відношенні жертв репресій, що мали місце в період 30-40-х та початку 50-х років» від 16 січня 1989 року, на виконання якого було створено при обласних Радах депутатів трудящих реабілітаційні комісії й розпочалася масова реабілітація, і Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» від 17 квітня 1991 року, який визначив часові межі тоталітарного режиму та накреслив заходи щодо масової реабілітації жертв політичних репресій, і постанов Президії Верховної Ради України й Кабінету Міністрів України 1992 року, якими, зокрема, було винесено рішення про підготовку й видання багатотомної науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» та про створення Головної і

обласних редколегій для координації дій з цього важливого питання.

У передмові розкрита багатопланова робота членів Донецької обласної редколегії, до складу якої увійшли доктори й кандидати історичних наук, працівники державних установ і архівів. Досить плідною протягом багатьох років була робота у чисельних архівах України й Росії, у самому місті Донецьку. Було створено не лише картотеку на репресованих, а й видано декілька монографій, учбових посібників, написано десятки наукових статей, які увійшли до шести випусків книг «Правда через роки», створено двосерійний телефільм тощо. Відновленню правди історії сприяла робота студентів історичних факультетів. Наукова і публіцистична апробації зібраних матеріалів стали гарним підгрунтям для випуску першої й наступних книг серії «Реабілітовані історією. Донецька область».

У другому розділі четвертої книги «Реабілітовані історією. Донецька область» вміщено довідки на репресованих осіб, які були засуджені, починаючи з 1917 року і закінчуючи 1985 роком. До книги увійшли персоналії за літерами «З», «І» та «К». Прізвища на певну літеру розташовані строго в алфавітному порядку і становлять окрему главку розділу. До певної літери підібрані фотоматеріали з архівно-слідчих справ чи інші фотоілюстрації.

В цілому даний розділ є свідченням найтрагічніших сторінок нашого народу – політичних репресій. Читач на основі фактичного матеріалу може не упереджено й об'єктивно оцінити ситуацію того часу в її різнопланових і багатогранних політичних і соціально-економічних аспектах.

Довідки на реабілітованих громадян складено у повній відповідності з вказівками Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією».

Отже, четверта книга тому «Реабілітовані історією. Донецька область» заслуговує на гарну оцінку, її можна рекомендувати до друку.

Рецензія

на рукопис книги четвертої тому
«Реабілітовані історією. Донецька область» –
Донецьк: видавництво «СПД Блєднов»,
2007. – 648 с. (з ілюстраціями).

Рукопис четвертої книги «Реабілітовані історією. Донецька область» має таку структуру: передмова; довідки про громадян, що були репресовані на території Донецької області; та ілюстративний матеріал, яким відкривається розділ і його окремі підрозділи. Обсяг – 68 друкованих аркушів. Структура й обсяг повністю відповідають вимогам «Методичних рекомендацій», затверджених Головною редакційною колегією науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією».

Передмова стисло характеризує радянський тоталітарний режим, дає відповідну оцінку сталінській системі і її каральним органам, які знівечили долі сотень тисяч зовсім невинних людей. Розкрито процес розгортання реабілітації жертв сталінізму, збільшення кількості публікацій завдяки великій пошуковій роботі творчого активу редколегії тому «Реабілітовані історією. Донецька область».

У четвертій книзі опубліковано майже 7000 довідок на реабілітованих мешканців Донецької області, що були репресовані за радянських часів, починаючи з 1917 року. І кожна з цих довідок – це окрема трагічна доля. Знівечена доля людей різних за віком і за статтю, за соціальним станом і професійними здібностями. У списках поруч можна прочитати прізвища робітника й колгоспника, лікаря й вчителя, вченого й зовсім неграмотного, керівника підприємства й домогосподарки, працівника партійно-державного апарату й безпартійного, профспілкового керівника й одноосібника.

Перед нами ці списки – німі свідки беззаконня. Символічно, що починаються вони в книзі четвертій з прізвища «Запорожець» – символу волелюбства й звитяги українського народу:

Запорожець Іван Якович – технік-будівельник з Маріуполя у 1938 році засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу з конфіскацією

майна. За відсутністю складу злочину реабілітований у 1960 році.

Запорожець Олександр Васильович – комірник Краматорського машинобудівного заводу, у 1937 році засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

Запорожець Микола Олександрович – колгоспник з Добропільського району, у 1937 році засуджений трійкою УНКВС по Донецькій області на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1989 році.

Хлібороб Запорожець Сава Карпович у 1931 році засуджений судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР на 5 років заслання у Північний край. Також реабілітований.

Експедитор шахти «Ясинівка» Запорожець Михайло Сергійович у 1943 році засуджений військовим трибуналом військ НКВС по Сталінській (Донецькій) області на 10 років ВТТ з позбавленням прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 році.

А ось жертви так званої «грецької операції» – родичі й однофамільці з одного й того ж села Новокаракуба: Калафат Опанас Пантелійович, Калафат Георгій Харлампійович, Калафат Григорій Георгійович, Калафат Дмитро Пантелійович, Калафат Пантелій Георгійович, Калафат Тимофій Харлампійович, Калафат Фекдір Гнатович, Калафат Федір Пантелійович. Усі вони у кінці 1937 – на початку 1938 років засуджені до розстрілу. Усі в різні роки реабілітовані.

Цей список у книзі продовжується й продовжується. Він свідчить про широкий діапазон насилля тоталітарної системи, яка поставила за мету шляхом фізичного чи морального знищення частини людей поставити на коліна іншу частину, зробити народ бездумним виконавцем волі керівництва партійно-державного апарату.

Ось так, від довідки до довідки, від літери «З» до літери «К», як ми вже відзначили, опубліковано 7000 прізвищ. Довідки складено згідно з вимогами Головної редколегії томів «Реабілітовані історією». Редагування, як наукове, так і технічне, не викликає зауважень.

Таким чином, рукопис четвертої книги тому «Реабілітовані історією. Донецька область» можна рекомендувати до друку.

БЕЗПАЛОВ М.Є.,

доктор історичних наук,

професор.

РЕЦЕНЗІЯ
на рукопис книги четвертої тому «Реабілітовані історією. Донецька область» – Донецьк: видавництво «СПД Блєднов», 2007. – 648 с. (з ілюстраціями).

Рецензована праця справляє гарне враження. Обласна редакційна колегія й працівники видавництва з усією відповідальністю поставилися до підготовки книги. Структура книги відповідає усім рекомендаціям «Методичних вказівок» Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією».

Видання охоплює період з листопада 1917 року до початку 90-х років. Події розглядаються на території області в межах сучасного адміністративно-територіального поділу.

Основним критерієм відбору персоналій до видання стали положення Закону України від 17 квітня 1991 року «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні», згідно з яким були реабілітовані громадяни, безпідставно засуджені в роки радянської влади або репресовані на території Донецької області в будь-якій формі, включаючи позбавлення життя або волі, переселення у примусовому порядку, вислання і заслання за межі України, позбавлення, утиск громадянських прав або свобод з мотивів політичного, соціального, класового, національного і релігійного характеру.

Обласна редакційна колегія, як це видно із передмови, добре вивчила стан справи, опрацювала велику кількість першоджерел, архівних матеріалів України й Росії і, перш за все, документів Архіву тимчасового зберігання документів СБУ у Донецькій області. Це стосується не лише архівно-слідчих справ, на основі

яких складено списки репресованих, а й ілюстративного матеріалу, що є безперечним німим свідком тих подій.

Четверта книга донецького тому «Реабілітовані історією» включає вступну статтю, що синтезує передмови вже виданих книг, ілюстративний матеріал з архівів СБУ та 7000 прізвищ і довідок про репресованих за літерами «З» (продовження), «І» та частково «К». Списки громадян, які були репресовані у різні часи тоталітарного режиму, складено відповідно до алфавіту. Згідно з рекомендаціями Головної редколегії списки уніфіковано і мають таку інформативно-змістову форму: прізвище, ім'я та по-батькові репресованої особи, рік та місце народження, національність, партійність, місце проживання, місце роботи, дату арешту, коли, ким і на який термін засуджений, дата реабілітації. Подано й інші дані: у разі страти наведено місце і дату страти. Публікується також дата і місце смерті особи, яку ще не було засуджено. Особливо це стосується такої категорії осіб, які були заарештовані у перші місяці війни, багато з них загинули під час етапування в інші місця СРСР.

Географічні назви, які протягом сторіччя мінялися, подано, як правило, у сучасному їх найменуванні. Такий підхід вимагає чималої дослідницької роботи, але виправдовує себе тим, що читачеві подано матеріал у зрозумілому для нього вигляді. Але часто донецька редколегія книги друкує й старі назви областей та населених пунктів, вказуючи поруч у дужках їхні нові назви. Це ж виправдовує себе тим, що полегшує ідентифікацію особи, її розшук – особливо для родичів постраждалих.

При поліграфічному оформленні дотримані вимоги стосовно усіх книг даної серії, які також затверджені Головною редколегією.

Таким чином, четверту книгу тому «Реабілітовані історією. Донецька область» можна рекомендувати до друку.

ПРОТОКОЛ
засідання Донецької обласної редакційної колегії
серії книг «Реабілітовані історією»

___ січня 2007 р.

Засідання веде Третяк Олександр Леонідович –
заступник голови облдержадміністрації,
голова обласної редколегії.
Присутні члени редколегії (список додається).

Шановні члени облредколегії!

Мені приємно привітати вас з першим засіданням редколегії в новому складі, затвердженому розпорядженням голови облдержадміністрації 9 жовтня 2006 року, з чим вас і вітаю. Бажаю успіхів у підготовці і виданні наступних книг тому «Реабілітовані історією. Донецька область».

Пропоную розглянути питання підготовки до друку четвертої книги і дотиражної підготовки п'ятої книги тому «Реабілітовані історією. Донецька область».

Пропонується заслухати інформацію відповідального секретаря облредколегії, керівника науково-редакційної групи Сабіни Андрія Мусійовича і наукового редактора видання Блєднова Станіслава Федосійовича.

Прошу, Андріє Мусійовичу.

Які є запитання?

Станіславе Федосійовичу, Вам слово.

Може є запитання?

Хто бажає взяти участь в обговоренні?

Пропоную взяти до уваги інформацію Сабіни А.М. та Блєднова С.Ф.

Висловлюю подяку членам редколегії за підготовку і видання третьої книги на високому науково-теоретичному рівні і проведену роботу по дотиражній підготовці четвертої книги.

Бажаю всім успіхів у подальшій роботі над цим унікальним виданням.

Голова обласної редколегії О.Л.Третяк

ПОСТАНОВА
Донецької обласної редакційної колегії
науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією»
«Про підготовку до видання четвертої книги тому
«Реабілітовані історією. Донецька область»

від ____ січня 2007 року

Заслухавши й обговоривши інформацію відповідального секретаря обласної редколегії, керівника науково-редакційної групи А.М.Сабіни та наукового редактора книги С.Ф.Блєднова, обласна редколегія відзначає значну роботу, проведену по виконанню постанови Кабінету Міністрів України № 530 від 11. 09.1992 року.

У 2006 році науково-редакційна група облредколегії здійснила видання третьої книги тому «Реабілітовані історією. Донецька область» та підготувала до друку оригінал-макет четвертої книги.

У своїй науково-теоретичній і організаційній роботі обласна редколегія, її науково-редакційна група керувалися програмою і методичними рекомендаціями Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією».

Облредколегія ПОСТАНОВЛЯЄ:

!. Схвалити до друку представлений оригінал-макет четвертої книги тому «Реабілітовані історією. Донецька область» обсягом 68 друкованих аркушів.

2. Направити оригінал-макет четвертого тому до Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією».

Голова Донецької редакційної колегії
серії книг «Реабілітовані історією»,
заступник голови облдержадміністрації О.Л.Третяк